

11

11

REGIA CLERR. REGG. S. PAULI

COLLEGII SS. BLASII ET CAROLI DE URBE

PLUT. *Q*. LOCULUS *VI*. NUM.

13-18 C. 41

Florentius Monachus

1874

D Y N I
M V X E L L A N I
I . V . D O C T . C E L E -
B E R R I M I C O M -
M E N T A R I V S
I N
R E G V L A S
I V R I S P O N T I F I C I I .

*Cum adnotationibus Jureconsultorum clarissimorum
Nicolai Bœrij, Francisci Cornelli, &
Gabrielis Saraine.*

Accessit Index locupletissimus rerum & sententia-
rum memorabilium.

L V G D V N I ,

Apud hæredes Jacobi Iuntae,

M . D . L X I I I .

W. V. KELLAN

L. M. DOOL GLE

BERKHAM COM

NEW YORK

1871

W. V. KELLAN

W. V. KELLAN

W. V. KELLAN

W. V. KELLAN

W. V. KELLAN

W. V. KELLAN

W. V. KELLAN

W. V. KELLAN

W. V. KELLAN

FRANCISCI CORNELLI

IN COMMENTARIUM

DYNI, SVPER TITVLVM

DE REGVLIS IVRIS,

SIXTI LIBRI

DECRETA.

LIVM,

PRÆFATIO

Ad iuris studiosos.

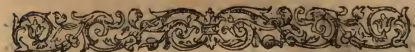
VTILITATEM huius Commentarij nemo (vt ego arbitror) non maximam esse confitebitur. Nam cum ex veterum sententia, nihil magis conferat ad literarum disciplinas comparandas, quam rerum summas tenere ordine & ratione dispositas, ad quas, tanquam ad scopum, omnia studia dirigantur, non video, quæ alia commentandi ratio excogitari poterat, vnde iuris studiosi maiores eruditionis fructus essent percepturi. Omnes enim tam Ciuilis, quam Pontificij iuris materias, aut certè, quæ in vsu frequentissimè versantur, quas alij sparsim tractarunt, easque vel inanibus verborum ambagibus in longum protraxerunt, vel syllogismorum captionibus obuoluerunt, in paruum hoc volumen contraxit Dynus: perque has regulas suo quaque loco digestas quam commodissimè explicauit. Ex quo intelligitur, vix vllam iuris quæstionem incidere posse, quam, quisquis has Commentationes percalluerit, non facillimè ad legum normam dirigat atque decidat. Ob quam

potissimum causam memini And. Alciatum, præptorem meum, virum cum in omni alio genere doctrinæ summa cum laude versatum, tum incredibili & penè divina in legibus interpretandis scientia, his Commentariis tantum tribuere solitum, ut quoties eorum mentio inter publicè docendum oriretur, non dubitaret dignos pronuntiare, quos Iuri operam dantes de manibus nunquam deponerent, ac ad verbum ediscere niterentur. Nec mea quidem sententia immerito. Nam & ego sic existimo, nisi me amor istius scriptoris nimium fallit, nullum ferè Iuris Interpretem (cum à priscis illis discesseris, ex quorum monumentis Digestorum seu Pandectarum volumina composita fuere) nec probabiliore docendi methodo usum fuisse, nec simplicius intima Legumlatorum sensa exposuisse. Sed nescio quo pacto ita comparatum est, ut ex iis scriptis, quæ summo studio elucubrata veteres doctissimi reliquerunt, multa quidè penitus interierint: quæ verò ad hanc usq; ætatè custodita sunt, adeò deprauata, adeò mutila circumferantur, ut sæpissime vix bonus sensus elici vllus queat. Atq; istiusmodi quidè clade, si alius quisquam, (de Iuris peritorum libris loquor) profectò libellus iste longè omnium gravissimè affectus fuit. siquidem in eo compertum est modò integras clausulas desiderari, modò adulterinas insertas esse: passim autem non tantum legum capita, sed & titulos, sub quibus hæ posite sunt, quam corruptissimè citatos. Qua ego indignitate dudum permotus, simulque dolens tam præstanti doctrina defraudari, qui cum Iurisprudentiæ studiis rationem habent, decreueram operam meam, quantulacunque est, in emendationem huiusce voluminis conferre. verum cum postea
tum

tum præstandæ rei difficultatem, tum ingenij mei tenuitatem diligentius perpendissem, hæud parum mecum subſtiti, donec impulſu Philippi Tinghi Florentini, humaniſſimi atque induſtrij adoleſcentis, cui ne minimum quidem officiũ, ſine maximi culpa, videor poſſe denegare, hanc prouinciã non inuitus ſuſcepi. Caſu quippe neſcio quò accidit, vt dum ipſe huiuſmodi propoſitum animo premerem, iſ ſe editioni eiufdem operis accingeret: quod vt nitidiũs, arque emaculatiũs, quàm antea exiret, petiit à me, vt mēdis illud purgarem, & quacunque poſſem ratione, eiũs cōditionem redderem meliorem. Neque verò hīc attinet ſubiicere, quæ loca fuerint à me reſtituta. eſſet enim hominis abutentis otio, quando id facile cogniturus eſt, cui libuerit hanc editionem cum ſuperioribus conferre. Illud potius non diſſimulandum, hæc in re non mediocri adiuuentum mihi attuliſſe ſpectatæ fidei exemplar manuſcriptum, cuius conſulendī mihi copiam fecit Paulus Vgonius, vir & ſingulari iuris peritiã excultus, & de me optimè meritus. Ex eo enim nonnulla noſtro Codici adiecta ſunt, quædam adempta, immutata non pauca: vt pro certo affirmari liceat, Commentarium iſtum non antè aliàs ad priſtinam integritatem propius acceſſiſſe. Ac non ſolũm Dyni contextui noſtra emendatione ſuccuſum eſt: verũ etiam Adnotationibus ipſi adiunctis. Etenim præterquam quòd ab infinitis penè erroribus vindicatæ fuerunt, cum animaduertiſſem nonnullas eorum iniuria (vt puto) calcographorum eſſe præpoſterè collocatas, pleraſque nihil omnino aut parum, ad ea loca, quæ Dynus attingit, pertinere: illas ſuis repoſui ſedibus, has partim deleui proſus, partim de-

tractis superuacaneis expoliui. Pro illis aut, quæ ut otio-
sæ sublatae sunt, alias (ni fallor) aptiores substitui: in qui-
bus dicta Dyni vel exornatur, vel confirmatur, aut quate-
nus extensa restrictaue à posteriorib. iuris interpretibus
fuerint breuiter explicatur. Deniq; argumeta seu (ut vul-
gò iā vocatur) summaria reformauī, quippe quæ negligē-
ter ac inscite collecta esse deprehēderim. Atq; hæc qui-
dem commemorasse sufficiat, ut mos typographo ge-
reretur, cupienti qua utitur diligentia in eden-
dis libris bene castigatis, & doctorum
virorum scholiis illustrandis, eam
per huiusmodi præfationes,
non minùs, quàm re, li-
terarum studiosis
innotescere.
Valete.

Brixia, Kalend. Nouembris, M. D. L I.

REVERENDISSIMO IN
CHRISTO PATRI DOMINO

D. GVLIERMO DE CAMERA
CO BITVRICEN. ARCHIEPISCO.

po, & Aquitania primati, Nicolaus Boery

iuris utriusque licentiatu, ac nepos

tunc

S. P. D.

QUOTIES, reuerendissime pater, memoria
repeto cuiuscunque ordinis & dignitatis viros
qui in orbe cum laude & gloria versantur, toties
tu mihi precipuum videris, quem omnes in primis
admirari, deinde colere & obseruare debeant. Nec est quod
mihi quispiam iure succenseat, si te praeter ceteris admirandum
excolendumque proposui. Nam praeter innumeras virtutes
quibus per omnes aetatis gradus floruisti, constat te unicum esse
bonitatis & probitatis simulachrum. Optimorum, tu doctissi-
mus, tu idem doctissimorum optimus es. Summa vir integri-
tate, vita omnibus numeris bene instituta omnium consensu
Optimi cognomentum es assecutus: quod olim senatus Pari-
siensis Parlamenti annis xxx. Consiliiarii officium tibi a diuis
Francorum principibus condonatum exercuisti: non minus
inter ceteros prudentia animi, & fidei integritate, quam lin-
guae facundia spectatus es, & charus, & omnibus locis fideli.
His tandem tuis meritis Metropolitana & primitiali digni-
tate (licet profecto multo maiora meruisses) decorari me-
ruisti. Siquidem naturae & fortuna bona in te cumulatim
congesta conspiciuntur. Quid & si antiquissima familia pro-
creatus, voluisti tamen inclita virtute tua eam illustriorem,

ac per cunctas Francia oras celebriorem reddere: qui postea-
quam ad Bituricen. adipiscenda dignitatis causa conuolasti,
multos humanitate tua populos tibi deuinxisti. Quid refe-
ram quod liberaliter apud eos per multos annos hucusque
exceptus fueris, ut omnes illius urbis ciues ita deuinxeris, ut
vel ob hoc plurimum tibi debere fateantur. In tanta enim di-
gnitate constitutus nihilo creuisse videris. Idem corporis cul-
tus, idē habitus, idē incessus, conuersatio eadem, nisi inquantū
urgētia Archiepiscopalis dignitatis negotia impediunt.
Tū ab inuidia: & liuoris labe a deo abhorres, ut nihil detesta-
bilius & homine libero indignius ducas. Prospera cuiuscunque
fortuna lataris, doles aduersa. Omnibus bona & optas & pre-
caris. Neminem maleuolentia, aut simulatē criminatus.
Multa prater ea praclarissima facinora egisti, qua si com-
mendare incesisset voluntas, non epistolicus, verum orato-
rius charater attentandus esset. Ut igitur meam erga te ob-
seruantiam etiam posteris testatam relinquerem, & hac Dy-
ni de Muxello, iurisperiti excellentissimi, Commentaria
incorrecta comperierim, dedi operam ut accuratē castigata,
& additiones per me adita sub felicissimo nomine tuo in me-
dium publicarentur, milleque exemplaribus impressoria
arte formata in varias regiones circumferrentur. Quocunque
enim peruenierit, mei erga te praecipui cultus, & mea erga
te beneuolentiae testimonium ferent. Incolumem te, & mei
memorem C H R I S T I Domini clementia teneat.
Vale.

INDEX COPIOSISSIMVS

IN COMMENTARIA D. DY-

NI MUXELLANI IN REGV-

las Iuris Pontificij, omnia quæ scitu digna
sunt, complectens: cuius primus nu-
merus paginam, mox sequens
notas arithmeticas mar-
ginales denotat.

ABSOLUTORIA

ab indebito exceptio-
nem parit in altero
118. 40
Absolutoria in petiti-
one hæreditatis lata,
exceptiõne iudicatæ parit in rebus
singularibus 120. 52
Absolutoria lata in ciuili quando pa-
riat exceptionem rei iudic. in crimi-
nali & contrâ 116. 28
Absolutoria lata in vna causa quando
pariat exceptionem in altera 122. 6
Absolutoria, quæ in prima petitione
fertur, quando pariat exceptionem
rei iudicatæ in secunda 114. 14
Absolutoria, quæ in rei vindicatione
fertur, an pariat exceptionem rei iu-
dicatæ in hypothecaria 121. 56
Absolutoria in dominio parit excep-
tionem rei iudicatæ in vsufructu
120. 51
Absolutoria lata super continente ali-
quid, parit exceptionem rei iudica-
tæ in contento 119. 50
Absolutoria in petitorio, an pariat ex-
ceptionem rei iudicatæ in possesso-
rio 115. 24 & 34
Absolutoria super actione personali,
an pariat exceptionem rei iudic. su-
per hypothecaria 116. 26 & 36
Absolutoria in rei vindicatione, an
pariat exceptiõne rei iudicatæ con-

tra eundem in actione personali 116. 28
Absolutus an sit à peccato, cui remis-
sa est restitutio 53. 6
Absolutus à fundi petitione, præsumi-
tur absoluti à qualibet eius pte 180. 4
Absolutus, à petitione totius fundi, ab-
solutur à qualibet eius parte 271. 1
Accessio personarum in iudiciis fugien-
da 85
Accessorium sequitur naturam princi-
palis 297. 1
Accessorium quando non sequatur na-
turam principalis 197. 3
Accusator quando sit melloris condi-
tionis quam accusatus 249. 5
Actio arborum fortim exsarum inten-
di potest contra absolutum ab actione
ex locato 122. 58
Actio ciuilis & criminalis an cumu-
lentur 116. 30
Actionum cumulatio quo casu impe-
diri possit 117. 59
Actio de partu agnoscendo locum non
habet patre mortuo 263. 6
Actio de peculio contra serui vendi-
torem data, non est ei contraria,
quæ datur contra emptorem 116. 31
Actio de euictione an concedatur eo
casu quo non fuit cautum 183. 7
Actio hypothecaria an cõcurrat cum
personali 116. 25 & 26
Actio de testamento sapit naturam
actionum bonæ fidei 145. 4

I N D E X.

Actio Injuriarum vniuersali edā suc- cessori non permittitur 204.11	Actus idem , pœnx & pœnij causa immediata esse nequit 241.10
Actio negotiorum gestorum an pen- deat ex volūtate ratū habētis 76.15	Actulegato nō potest iter adimi 273.1
Actio an competat contra ratum ha- bentem, si delinquens damnatus sa- tisfecerit 76.16	Actus legitimi qui dicantur 214.4
Actio in rem transfertur translatō do- minio 186.22	Actus legitimi diem recipiunt & con- ditionem 215.13
Actio legis Aquiliæ ad id, quod inte- rest, datur 147.75	Actus perfectus non vitiatur si deue- nerit ad casum, à quo incipere ne- quit 26.8
Actio negotiorum gestorum data con- tra ratum habentem vnde oriatur 75.13	Actus perfectus nullo casu superue- niente tollitur 30.22
Actiones plures cōtrariæ non possunt simul proponi 115.20	Aditio hæreditatis nō potest esse con- ditionalis 215.5
Actiones quæ, & quando transeant ad hæredes 204.12	Aequitas in iudiciis inter litigantes seruanda est 83.1
Actio in rem pendente non potest actio personalis proponi 115.19	Aequitas an naturalis præferenda est rigori iuris 31.24
Actio turpis non intenditur aduersus eam, quæ vxor esse desit 96.4	Aequitas quando rigori sit præferen- da 211.8
Actio vna quando alteram non tollat 119.49	Aestimatio conuenta communis & singularis non est interesse 149.25
Actio vtilis & directa non differunt in substantia 182.1 & 17	Aestimatio communis & conuenta an sint diuersæ species, interesse 247.15
Actiones dux , in quarum vna senten- tialata pareret exceptionem vel iu- dicatæ, in altera non cumulantur 115.21	Aestimatio damni potest in condem- nationem deduci 149.24
Actor incertus propter factum aduet- sarij, quæ actio sibi completat, po- test plures actiones eodem libello cumulare 116.27	Aestimationem soluens, cum non pos- sидeat, an citra cessionem habeat actionem in rem 185.15
Actor an debeat cedere actiones ei, qui dolo possidere desit 183.8	Aestimatio quando solui debeat, vel res ipsa restitui 184.11 & 14
Actore & reo pariter de suo iure pro- bantibus, reo fauetur 80.1	Aestimatio rei an sit interesse, vel dæ- ni æstimatio, vel etiam lucri 148.19.
Actore & reo volente probare domi- nium, vter præferendus 172.5	Aestimatio rei quare non sit interesse 147.11
Actori negatur, quod reo non conce- ditur 171.2	Agere qui potest, excipere multo ma- gis poterit 253
Actor reo iudicem suum auferte po- test per rescriptum 172.4	Agnata proximior sentit hæreditatis, commodum: onus autem, ut ele non subit 141.101.23.7.5
Actoris conditio potior est in inter- pretando libello 81.7	Alienatio bonorum pupilli contra for- mam iuris facta, est ipso iure nulla 247.1
Actor litem contestādo conditionem suam non reddit deteriorem 114.16	Alternatiua affirmatiuè concepta quo differat ab ea quæ negatiuè conci- pitur 257.6
	Alternatiuæ partem alteram adimple- ri non

I N D E X.

ri non sufficit : vbi verba coniuncta non sunt	256.6	Beneficium personale non extenditur ad fideiussores	61.4
Ambiguitas contra quem debeat interpretari	230.4	Beneficium reale proveniens ex personae rei principalis competit etiam fideiussori	61.3
Animus ad delinquendum praesumitur ex atrocitate delicti	167.20	Beneficium Velleiani transit ad heredes mulieris	62.6
Appellatio vnius in causa communi, quando profit alteri	76.12	Bona fides an profit heredi eius, qui mala fide possedit	33.44
Appellatio reducit causam ad statum in quo erat ante sententiam	114.17	Bona fides an requiratur tempore contractus traditionis, & continuationis possessionis	32.37
Appellationem interiectam, & litem pendere, paria sunt	114.18	Bona fides an sufficiat in praescribendis rebus incorporalibus an verò requiratur etiam titulus	31.30
Appellationem rectè fuisse interpositam ex pluribus causis ostendi potest	115.19	Bona fides in quibus non sufficiat ad praescribendum	31.28
Arbitraria iniqua arbitrio boni viri sunt corrigenda	159.15	Bona fides semper praesumitur, nisi mala adesse probeatur	275.5
Arbitri libertas limitatur & restringitur ad id quod iure licet	159.17	Bona pupilli an possint vsucapi	272.3
Arbitrium iniquum, nulla lege invenitur fultum	159.16	Bonifacius Papa octavus quibus episthetis ab ipso Dyno insignitus. 1.1	
Argumentum à contrario sensu lex est	53.3	Bonus quilibet praesumitur, nisi contrarium probetur	64.4
Argumentum de contractu ad ultimam voluntatem qualiter valeat	110.20	C alumniatus in prima accusatio- ne, praesumitur calumniari in secunda	64.1
Argumentum de legatis ad rescripta validum est	178.16	Calumniatus per alium perinde puniri debet, ac si per se calumniam fecisset.	261.4
B eneficia principis quando ampliori debeant, & quando restringi.	161.3	Canonicus de manu prioris non legitime instituti praebendam recipiens, an possit agere ad eiusdem remotionem.	116.53.
Beneficium quid	28.1	Capitulum, vacante sede, non potest conferre beneficia, quorum collatio pertinet ad episcopum.	13.21
Beneficium alicui specialiter indultum, non debet ab aliis trahi in exemplum	265.3	Capitula cum plura sunt, quorum effectus est distinctus, vno sublato, cetera confirmantur	4.20.
Beneficium cum cura impetratum ab eo, qui non est legitime aetatis, non confirmatur eidem accessione aetatis.	105.3	Captus ab hostibus virum vsucapiat	44.13.45.10.
Beneficium principis non absonum iuri communi latissime interpretandum est, citra tamen alterius iniuriam	162.5	Casus, cuius eventus nihil operaretur, non est considerandus	114.13
Beneficium restitutionis minori non decepto dolo aduersarii concessum non competit fideiussoribus, licet ad eius transeat successores	61.5	Casus fortuitus, in quibus praestetur co- tractibus	279.5
Beneficium personae concessum, quando cum persona extinguatur	62.7	Casus, quem praecessit culpa non excusat	54.15
		Casus	

I N D E X.

Casus contingens in personam debitoris non alterat personam	93. 7	Compromittentes an possint petere reductionem ad arbitrium boni viri, si promiserint se non petituros	158. 8	
Causa in dubio impulsiva presumitur, non finalis	96. 6	Conceditur aliquid ab initio, quod ex postfacto denegatur	117. 35	
Causa finali sublata tollitur effectus eiusdem	53. 4. & ea durante, durat effectus	62. 8	Concessio generalis quæ continere soleat.	275. 5
Causa in reali quando ultra expressum extendatur	119. 48	Concessum alicui gratiosè, ab aliis in exemplum trahi non debet	265. 1	
Causa falsa non vitiat legatum sicut nec falsa demonstratio	69. 8	Conclusio petitionis attendenda magis quàm ipsa petitio	117. 38	
Cautio de evictione quando ei præstari debeat, qui doio possidere desit	283. 6	Condemnatus non cogitur per hominem ante tempus lege concessum solvere condemnationem	98. 4	
Cessio actionis & instrumentorum traditio, paria	185. 19	Conditio non impleta quando imputetur, & cui	195. 4	
Citatus ad non suum iudicem comparere tenetur	155. 6	Conditionem implere impeditus quando sibi præiudicet	195. 6	
Civiliis & naturalis non ponunt differentias substantiales inter possessiones	42	Conditio causalis quando pro impleta debeat haberi	196. 5	
Clandestinitas præcedens non remouetur per violentiam superuenientem	42	Conditio mixta quæ sit, & quando pro impleta habeatur	196. 6	
Clausula specialis quando præferatur generali	247. 10	Côditio pro impleta habetur, si per eam impediatur, qui impleri debet	251. 1.	
Cogitatio sola peccati poenam non meretur iure civili	56. 4	Conditio quando pro impleta habeatur	251. 2	
Collatio beneficii in primum facta derogat collationi factæ in secundum	12. 11	Conditio conuenienti melior est in re pari	71. 6	
Collatio per episcopum facta, institutio iuris appellatur	12. 18	Conditio impossibilis quando vitiet obligationem	59. 13	
Commodum afferre non debet, quod in odium est introductum	240. 4	Côditio potestativa si non impleatur, quando non impleri imputetur	195. 1 & 2	
Commodum quando sentire debeat, qui tulit incommodum	228. 3	Conditio contractui adiecta quando cunque impleatur, ad tempus contractus & dispositionis trahitur	17. 59	
Compensatio obstands venditori, an possit opponi emptori	204. 16	Conditio in testamentis quare retro trahatur	215. 11	
Compensatio quando in delictis locum habeat	249. 6	Conductor possessione locatori restituere cogitur ante omnia	258. 6	
Comprehendens aliud in se, non est idem cum comprehenso	148. 22	Conferens beneficium quibus temporibus capax esse debeat, ut collatio valeat	14. 40	
Compromissum factum in liberum & seruum vitiat propter adiectionem serui	189. 4	Confessio continens impossibile natura, aut factu, aut iure non est obligatoria	58. 5	
Compromissum poena adiecta factum an sit seruandum	259.	Confessio facta in iudicio non potest retractari	128. 3	
		Confessio extra iudiciu emissæ etiam	line	

I N D E X.

line causa ligat confitentem	118.4	uito contractus rescindere	241. 2
Confessio facta in iudicio quando reuocari possit	118.9	Contrahere nemo presumitur scienter super re impossibili	58.10
Confessio in iure facta per errorem facti an valeat	85.1 & 8	Contrariorum alterum è medio tollit, posito in esse altero.	218.7
Confessio quando contra cõfitentem recipiat interpretationem	231.6	Contrariorum diuersæ sunt species & quæ ex eis mutuo se expellat	116.33
Confessio facta in iudicio per errorem facti, potest ante sententiam reuocari	86.8	Contrariorum quando eadem sit disciplina	218.8
Consensus maioris partis quãdo sufficiat, & quãdo singulorum requiratur	162.3	Contraria origine & effectu mutuo se tollunt	114
Consilio dato quando quis teneatur, & quando non	244.1	Contrariorum altero percepto, percipitur reliquum	28.1
Consilium dans alicui, quando ex eodem obligetur	212.2	Conuentio tacita quando habeatur pro expressa	242.15
Consilium præstans alij ad delinquendum, quãdo delicto teneatur	212	Conuētus de pauperie si neget quadrupedem suum esse, non potest conuictus cum pro noxa dare	113.3
Consentire creditur qui præsens rem suam obligari permittit	197.5	Conuentus hypothecaria, si negat rem esse debitoris, probato domino, priuatur possessione: nec auditur si velit probare sibi prius fuisse obligatam	113.5
Consentit qui alium de iure suo patitur experiri	197.7	Copulatiuz natura quæ sit, & quæ disiunctiuz	257.7
Constitutio indefinitè loquens quãdo vniuersali æquipolleat	30.20	Corporalia specie differunt ab incorporalibus	14.33
Constitutio generalis pontificis Romani non derogat specialibus statutis locorum	175	Correctio iuris in dubio vitari debet	215. 12
Constitutio non extēditur ad non cogitata & quæ in facto alieno consistunt	175.14	Correctio mētalis, id est, cõtritio requiritur, vt venia peccati cõcedat	56.1
Consuetudo regionis in solutione pecuniæ attenditur maximè	201.2	Correctio triplex est & quæ definiatur earum quælibet	56.5
Continuatio possessionis defuncti in personam hæredis impeditur, si per alium apprehendatur	44.12	Creditor habens pignus prætorium an præferatur ei qui habet conuentionale	224. 19
Contractus an fieri possunt in testamento, & an reuocato testamento ipsi permaneant	131.28	Creditor quãdo creditori debeat præferri	224. 5
Contractus specialis quando deroget generali	178.12	Creditorum omnium quando æqua sit conditio	225.12
Cõtractus ea sunt natura, vt semel initij non facile possint reuocari	118.10	Crimina nõ sunt pro infectis habēda, licet cõtra iuris formam sint facta	247.3
Contractus quando & qui pœnitentia possint retractari	118.11	Culpa non caret, qui rei non intellexit se immiscet	108.3
Contractus ex conuentione legem accipiunt	276.1	Culpa leuissima quando debeat ex contractu natura.	279.3
Cõtrahens cū minore nõ potest eo in-		Culpa quando & cui culpæ præponderet	

I N D E X.

- deret 450. 8
- Cumulatio actionū impeditur, cū ex eadem ad idem agitur 120. 54
- Cumulatio actionum quando admit- tenda, & quando reiicienda 114. 12
43. 57. & 59
- Cumulationis natura, quæ 114. 11
- Curialis etiam si prædia donare possit, vendere tamen eadē nequit 121. 5
- D** Annuum quod quis sua culpa sen- tit, quando alij imputare pos- sit 179. 4
- Debens vnū incertū ex pluribus incer- tis, vtrū volet poterit soluere 168. 17
- Debitor ad plura alternativē obliga- tus, eligere poterit quod soluere ve- lit 184. 13
- Debitor, post moram, tenetur de inter- esse rei 145. 2
- Debitoris an sit electio in debito al- ternatiuo 152. 2
- Debitorem se credens dominiū pecu- niz trāsfert quā tradit, quā tamē cō- ditione indebiti recuperabit 69. 9
- Debitoris mora in multis est ipsi no- civa 145. 1
- Deceptus pro nolēte est reputad^o 138. 5
- Decurio prædia publica nomine pro- prio sicut tollere nequit, sic nec alie- no 153. 1
- Deductum in aliud non est id ipsum in quo deducitur. 148. 21
- Definitionē eandē si qua habeāt, eadē erunt in substantia. 47. 30
- Deliciens per aliū ita tenetur: ac si per se ipsum deieciisset 160. 2
- Delictum censetur commissum animo delinquerdi 164. 6
- Delictū patris quādo noceat filio 137
- Delictum personæ non præiudicat ec- clesie 167. 1
- Delictū prælati vel collegij quādo in dānū ecclesie possit redūdere 267. 8
- Delictū certū qualiter puniatur si de- linquens sit incertus 167. 21
- Delictum qualiter causa proxima pec- næ & præmij esse putetur 243. 21
- Delictū, si nesciatur à quo commissum sit puniri, debēt oēs cōsortes 112. 4
- Delictum, si ignoretur per quē ex plu- ribus commissum sit, omnes puniun- tur 163. 7
- Delinquentis absolutio an profit man- danti vel ratū habenti 76. 10
- Delinquentium vno solvente, an libe- rentur alij 76. 18 & 19
- Denūciatio ad quid fieri soleat 170. 5
- Denūciatio an debeat fieri sciētī 170. 3
- Deponens conuenire potest vt depōsi- tarius de leui & leuissima tantum culpa teneatur 179. 5
- Detentio illicita dicitur, cū quis in- stituitur à non habente potestatem instituendi 12. 19
- Detinēs volentē non tenet interdicto de libero homine exhibendo 158. 3
- Dilatio concedi debet reo, quæ conce- ditur actori 171. 1
- Dilationes plures reo conceduntur, quàm actori 81. 6
- Dilationes sunt arbitrariæ 100. 16
- Disiunctiua alterā sui partem tantum veram esse requirit 211. 1
- Disponens & dispositum non compa- ruitur se sub eodem genere 147. 12
- Dispensatio illegitimē nati ad benefi- cia, restringitur ad vnicum benefi- cium 161. 2
- Doloso nil dolosius 246. 4
- Dolosus non præsumitur, qui quicquā iudicis mādato operatur 141. 1. & 10
- Dolosus quando dicatur & in quibus, qui petit quod eum restituere oporteat 236. 3
- Dolus ex qualitate facti consideratur 87. 17
- Dolus in dubio nō præsumitur 181. 4
- Dolus, lata culpa, & leuis, quando ex natura contractus debeantur 179. 2
- Dolus per cōiecturas probari pōt 182. 5
- Dolus scienti & cōsentienti non fit, si- cut nec iniuria 158. 1
- Dolus præsumitur in eo qui tabulas te- stamenti aperit ante iudiciū de- fundi 89. 13
- Domini causa separata est à causa possessoris

INDEX.

possessiois & vsusfructus formalis	in speciebus legatis	165. 11
117. 34	Electio semel facta non facillè est cas-	
Dominij simplicis appellatione direc-	sanda	129. 12
tum intelligitur	Electio sub conditione fieri nequit,	
29. 11	sicut nec postulatio	215. 2
Dominium directum in rebus mobili-	Eligendi ius an consumatur per ele-	
bus per vsucapionem triennalem	ctionem inutilem	219. 3
quæritur.	28. 8	
Dominium vile quanto tẽpore quæ-	Eligens consilium mutare non potest	
ratur præscriptionẽ inchoatĩ bona	in detrimentum electi	173. 1
fide, & quãto ei qui mala fide	Eligentes indignũ sciẽter, an iure eli-	
29. 9	gendi sint ipso iure priuati	266. 4
Dominium nõ quæritur quãtiuis tẽporis	Emens à pupillo sine tutoris authori-	
præscriptiõe si mala fides adsit	tate non caret culpa, ideòque pupil-	
29. 14	lo obligatur, & non contrã	266. 3
Dominium & possessio quæri potest so-	Emens à pupillo sine tutoris authori-	
la ratihabitione	tate censetur in mala fide	274. 1
74. 4	Emens à prelato bona ecclesie citra	
Dominium vile an censeatur is ha-	debitam solennitatem, contra iura	
bere, cui ceditur vel venditur actio	mercari dicitur	274. 2
in rem	284. 18	
Dominium non acquiritur sine posses-	Emens ascriptitium sine gleba, merca-	
sionis apprehensione	tur contra iura	275. 3
184. 19	Emens contra prohibitionem iuris,	
Dominus præsumitur ignorasse seruũ	quando sit in mala fide	274. 4
militiam suscepisse	Emens vina an possit petere acida, si	
209. 3	eadem excepta fuerint	142. 8
Dominus quando & quatenus de con-	Emphyteuta in possessionẽ inducere	
tractu seruũ teneatur	quis potest per se nõ per aliũ	254. 5
201. 2	Emptio & veditio cum sint actus legi-	
Donare præsumitur qui indebitum sol-	tum conditionẽ nõ recipiunt	216. 7
uit	Emptori cedit quicquid rei emptæ ac-	
128. 5	cidit	228. 1
Donatio non induciur, si ab utroque	Emptori potest opponi quicquid ven-	
nulla subesse causa sciatur	ditori potest obici	206. 17
128. 7	Enumeratio generalis specierũ an ope-	
Donatio facta vltra quingentos au-	retur idem quod specialis	177. 11
teos, non vitatur nisi quatenus mo-	Errans in eo quod publicè notum est,	
dum excedit	non excusatur.	86. 4
189. 3	Errans in facto & iure an sit in bona	
Donatio inter viuos nõ reuocatur ob	fide	32. 41
delictum donantis sequens: secus in	Errans in iure non vsucapit	33. 41
donatione causa mortis	Errans in iure non excusatur	85. 2
15. 44	Errans in ratihabitione non præiudi-	
In Dubio vtrum attendatur quod pro-	cat sibi in suo iure	68. 5
dest, an quod obest	Error facti probabilis æquipollet ti-	
33. 42	tulo	31. 26 & 38
E cclisia quatenus ex dolo prelati	Error communis an impediatur domi-	
possit obligari	nij translationem.	69. 7
207. 14	Electio vtrum sit legatarij, an hæredis	
Ecclesiarum immobilia quanto tem-	Error cõis habetur pro veritate	16. 5
poris spatio præscribantur à priua-	Error	
to		
29. 15		
Ecclesiarum mobilia triennio vsuca-		
piuntur		
30. 18		
Effectus idem produciur ab his quæ		
sunt eiusdem speciei		
45. 26		
Effectus qui retractari nequeant		
148. 6		
Electio canonica nõ vitatur per con-		
firmationem inutilem		
189. 1		
Electio vtrum sit legatarij, an hæredis		

INDEX.

Error facti concurrens cum errore iuris inducit bonæ fidei præsumptionem	33.43	Exceptiones contrariæ proponi nequeunt sine mendacio.	113.7
Error proprii facti quando excuset	86.7. & 25.	Exceptiones contrariæ qualiter proponantur	113.8
Error in iure extra iudicium excusat ubi de damno vitando agitur:secus in iudicio	87.9. & 12	Exceptiones regulam impedire quādo verum sit	4.19
Error facti alieni qñ excusat	88.24	Exceptiones an possint opponi post tempus à iudice statutum, & ante litis contestationem	99.10
Error iuris dolū requirentis excusat & de quo dolo hoc intelligatur	87.14 & 16	Exceptiones, quæ fideiussoribus competant? & quæ non	106.18
Error iuris in dubio excusat ante litem contestatam	87.10	Exceptiones plures, an possint simul proponi	112.2
Error singularis nihil operatur in præiudicium veritatis: quo ad tamen fructus non sumptos prodest	16.51	Excipiens de dominio quādo non audiatur ante restitutionem possessionis	259.2
Exactio vnus quando non impediatur per exactiōem alterius	176.4	Excipiens quando præsumatur confiteri	145.1
Exactum semel an & quando iterum licite exigatur	276.1 & 3	Excommunicatio præcessoris quando obici possit successori.	106.15
Exceptio confirmat regulam	4.17	Executor sententiæ iniustæ non tenetur aliqua actione.	142.5
Exceptio an & quando de regula esse dicatur.	4.16	Exhereditatio legitimè facta de filio, nepotem excludit	136.2 & 7
Exceptio excommunicationis an possit opponi successori singulari	106.14	Exigere non possum, etiam ab alio, quod semel exegi ab vno	2.3
Exceptio non numeratæ pecuniæ quocasu biennio excludatur	211.10	Exorbitantia à iure communi ad ipsius iuris regulas debent restringi	161.1
Exceptio rei iudicatæ ita rerum diuersitate impeditur, sicut & personarum	119.47	Expensæ factæ mala fide in re aliena, domino rei cedunt	111.9
Exceptio legitima quæ sit propriè censenda	23.2	Expressio rei plus in processu operatur, quàm expressio causæ	121.55
Exceptio quæ potest replicatione excludi, est inutilis	218.4	F acere per alium nemo potest id ad quod pro eius industria electus fuit	261.5
Exceptio dominij non excludit interdiciū recuperandæ possessionis	259.3	Facere potest quis per alium, quæ per seipsum potuit	254.1
Exceptio quando obest singulari successor, ij obstat præcessori	101.6	Facere qui nequit per se, quando possit per alium	254.6
Exceptionem non numeratæ pecuniæ intra biennium non opponens, obligatur efficaciter	312.12	Facinus futurum non detegens, cum possit, an teneatur	108
Exceptionem iuris proponens, an censetur tacitè confiteri	246.2	Facta contra ius non valere, in quibus verum sit	248.4
Exceptionē vnā proponēs an possit aliam postmodum opponere	112.1	Factum illicitè quando teneat	248.9
Exceptione rei iudicatæ qui expellantur	125.37	Factum per aliū, an idem sit, ac si per se factum esset	261.6
		Factum nō tollit quod impedit faciendum &	

I N D E X.

dum. & de veritate	263.3.7	Filius repræsentat patrem	70.16
Factū à iudice quomodo teneat	155.7	Filius qui in patris testamento incre-	
Factū ab eo qui credebatur tutor, cum		patur, in existimatione grauaf	182.5
nō esset pro nō factō habetur	16.4.9	Filij præsumuntur similes patri	141.2
Falsa causa perimit legatum, si defun-		Fructus quando veniant tam in actio-	
ctus aliàs legaturus nō fuerit	69.10	nibus bonæ fidei, quàm stricti iuris	145.3
Falsa causa non vitiat legatum, sicut		Fraus qualiter fiat legi de contractu	
nec falsa demonstratio	69.8	ad contractum	185.9
Falsum & inofficiosum, an sint cōtra-		Fraus legi potest fieri de nomine ad	
ria, & cumulentur	115.21	nomen, de tempore ad tempus, &	
Fauor quando ampliandus, odio re-		de loco ad locum	185.10
stricto	94.5	Fraus quādo de persona ad personam	
Fauor publicus priuatorum præfertur		legi dicatur fieri	185.7
utilitatibus	94.6	Fraus quibus modis fieri soleat legi	
Fauor publicus in maleficiis punien-			185.3
dis attendendus	94.7	Furiosus per alium potest acquirere,	
Fauorē quādo afferat quod in odium		licet non per se	253.3
est inductum	242.17	G enus à quocunq; remoueat, re-	
Fictio postliminii quando ad posses-		mouetur & elus quælibet spe-	
sionem in factō cōsistentem exten-		cies	148.14
datur	44.14	Generi per speciem derogatur, legatis	
Fides non est seruanda ei qui prior fi-			175.1
dem fregit	266.1	Genus, an quādo que deroget specie	
Filius an priuatur feudo ob paternum			176.9
delictum	137.9	Genus quādo restringatur per speciem	
Filius emancipationem petere ne-		aut contra	176.5
quit, actione ex testamento sed of-		Gerenti negotia aliena sine mandato,	
ficio iudicis	278.3	an competat actio	109.7
Filius per vnde liberi exclusus, per vn-		Gestum utiliter pro rato habetur	75.14
de legitimi est admittendus	278.5	H æredis, an sit electio in legatis	
Filius donare nequit, cui libeta admi-		alternatiuis	254.4
nistratio concessa est	274.2	Hæredi competit ius excipiendi, quod	
Filius, cui cōcessa est peculij admini-		defuncto competiit	205.2
stratio libera, in fraudem credito-		Hæreditas quæ semel additione apprehen-	
rum alienare non potest	274.3	sa est, repudiari nō potest	119.13
Filius damnati hæc maiestatis infra-		Hæres adiens hæreditatem omnium re-	
matur ob delictum patris	141.7	rum hæreditariarum acquirit domi-	
Filius familiās ob dignitatem sui iuris		nium	19.8
effectus, finita administratione ma-		Hæres virum possit habere ratum id,	
net sui iuris	96.1	quod nomine defuncti est gestum	70.19 & 11
Filius familiās patre consentiente cau-		Hæres eadem persona cum defuncto	
sa mortis donare potest: testari au-		figitur	70.20
tem non potest	210.2	Hæres emphyteutæ qui desit cano-	
Filius ob delictum patris an & quan-		nem soluere, an excusetur	92.4
do plectendus	136.6 & 8	Hæres præsumitur ignorare factū de-	
Filius qui hæreditatem paternam re-		functi	92.1
pucliauit, an possit ad eandem re-			
stituui	274.5		

I N D E X.

Hæres succedens in honore , succedit in onere	269.1	Impossibilia iure dicuntur, quæ cōtra bonos mores esse censentur	234.2
Hæreticorum bona ipso iure cōfiscantur ex tēpore delicti cōmissi	29.16	Impossibilitas superueniens non vitiat obligationem in vltimis voluntatibus	59.14
Hæres vt institui quis queat, quibus tēporibus capax esse debeat	16.45	Impubes an possit hæreditatem locupletē adire sine tutoris autoritate	241.2
Hypotheca expressa quando præferatur tacitæ, & contrā	224.15	Incertitudo an & quando vitiet legatum	166.15
I gnorans quare possessionem quære- re nequeat	44.15	Incertitudo duplex in annullando re- lictio plus operatur q̄ vnica	156.15
Ignorans per quos potest quære- re possessionem	44.16	Incertus non debet esse melioris con- ditionis quā certus	114.15
Ignorans dicitur quod publicè notum est, dicitur esse in lata culpa	85.5	Incorporalia possideri non dicuntur	41.4
Ignorantiam iuris prætendens quādo excusetur	88.20 & 22	Indebiti soluti quando repetitio con- cedatur	128.8
Ignorantia facti non notū publicè, an excuset	86.6	Indefinita quādo vniuersali nō æqui- polleat	2.8
Ignorantia toleratur quādoque in fa- cto proprio	86	Indefinita negatiuè prolata, vniuer- sali negatiuæ æquipollet	3.9
Ignorantia iuris naturalis, aut quasi naturalis non excusat	88.210.23	Inductio in possessionē beneficii spe- cialit ad Archidiaconum	11.5
Ignorantia quādo toleratur in perso- na successoris	92.3	Infames in dignitatibus cum viris in- tegris non debēt cōmunicare	280.8
Ignorantia iuris, an excuset cum qui de lucro captando certat	87.11	Infamia ne dum impedit, sed & remo- uet à dignitate	282.9
Ignorantia iuris, an sit extra iudicium toleranda	26	Infamia sola delatione citra senten- tiam non irrogatur	282.10
Ignorantia in iure nec præsumitur, nec toleratur	209.4	Infamis an possit esse arbiter	182.12
Illustres per se litigare nequeunt, per procuratores poterunt	254.2	Infamia duplex, iuris & facti, & quæ sit infamia	282.1
Immunitas alicui concessa, non excu- sat reliquos, quominus ad munera teneantur	265.2	Infamia facti quæ dicatur, & qualiter contingat	282.2
Immutabilia quæ dicantur per natu- ram	65.8	Ingenuus sententiā pronūtiatur an per- dat ius aureorū annulorum	242.10
Impedimentum superueniens debito- ri quando eundem excuset	54.14	Inobediens iudici in dubio censetur in dolo	143.9
Imperium merum, & iurisdic-tio sunt species ab inuicem distinctæ	180.7	Inquisitio inchoata cessat ordinario superueniente	264.9
Impetrans primus, in beneficio admit- ti debet, licet secundus impetrans prior literas præsentauerit	223.2	Institutio alicui tacitè, vel ad cautelā facta, quando valeat	175.7
Impetratio secunda quando priori sit præferenda	223.2	Institutio an vltetur per omissionem alicuius substantialium	165.2
Impetrans ius iniquum quādo in eius lætionē retorqueri debeat	24.29	Institutio à quo & de quo fieri debeat	20.1
		Institutio quid sit	21.8.10 & 19
			Instit.

I N D E X.

Institutio quod differat ab inductione in possessionem	11.3.15	Interesse propter moram debitoris qua actione peti possit	145.1
Institutio corporalis dicitur, cum quis in possessionem mittitur	11.7	Interesse ob debitoris moram debitum, an sit multiplex vel unicum	146.7
Institutio spectat ad episcopum	11.4	Interesse an differat communi estimatione, vel conuentu	145.8
Institutio transfert proprietatem	12.11	Interesse ad personam, estimatione autem ad rem refertur	146.9
Institutus, beneficii consequendi capacibus temporibus esse debet	15.46	Interesse post moram, utrum petatur per libellum an veniat in condemnationem officio iudicis	145.6
Institutus in beneficio ex causa superuenienti potest eodem priuari	16.47	Interesse quando vnus, & quando multiplex sit censendum	149.14
Institutio an vitietur, si post appareat eum qui instituit, non potuisse iure instituere	16.48	Interesse conuentum quod dicatur	150.24
Institutio hæredis iura requirit	11.15	Interesse per relationem ad estimationem constituitur in esse	147.16
Institutio hæredis non vitietur, si postea testator ius amittat testandi	20.41	Interesse peti potest actione legis Aquilæ, sicut & damnum	149.25
Institutio hæredis, licet actus legitimus dicatur conditionem, tamen admittit	216.9	Interesse utrum sit estimatione damni, an rei	149.25
Institutio hæredis potest penitentia cassari	119.14	Interpretatio fieri debet contra eum qui apertius loqui potuit	211.1
Institutio hæredis, principio inutilis, non validatur successu temporis	105.5	Interpretatio quare fiat pro locatore verba proferente	17.1
Institutio hæredis incapacis, non firmatur eo facto capaci	105.6	Interpretatio quando fieri debeat secundum id quod est verisimilius	212.5
Institutio in re certa valet, exhereditatio non	94.2	Interpretatio testamenti quando committatur hæredi	166.15
Institutio inualida dicitur cum incapax instituitur	11.12	Interpretatio verborum contra proferentem fieri debet	166.16
Institutio variis sumitur modis	13.24	Inuadens possessionem vacantem dicitur esse in culpa	108.5
Institutio quæ Canonice merito sit censenda	13.25	Inutile initio quando validetur per decursum temporis	105.10
Institutio non vitietur, si ex aliqua causa ius instituendi petatur	15.43	Inuestitura dicitur confirmatio precedentis concessionis	114.17
Instrumento legato, seu vendito, videtur legata, seu vendita res in eo comprehensa	14.34	Iter bifariam sumi potest	173.4
Interdictum unde vi et si non infamat iure, ex estimationem tamen grauatur	281.4	Iudex die Sabbati nec conueniri possunt nec conuenire	242.14
Interdictum unde vi proprietario conceditur & usufructuario	45.23	Iudex, an quandoque possit iurisdictionem negare	99.13
Interdictum unde vi quibus concedi soleat	35.20	Iudex an interpretetur dubiam voluntatem testatoris & quomodo	165.14
Interdictum uti possidetis non nisi possidenti conferatur	43.6	Iudex an quandoque possit decernere in causa ad se non pertinente	155.7
Interdictum uti possidetis, datur etiam pro rebus incorporalibus	43.7	Iudex secularis non potest in causa	

I N D E X.

clerici sententiam ferre	155.2	11.23	
Iudex sententiam, quam semel pronun- ciavit, nunquam mutare poterit	127.2		Lata culpa æquiparatur dolo præ- sumpto 88.19
Iudex subditos tractare debet, veluti pater filios	83.2		Legans quartam hæreditatis, quid le- gasse præsumatur 164.2
Iudex tempus limitare potest, post quod excludetur litigator	99.11		Legata quando debeantur, & quando inutilia reddantur 167.5
Iudicans malè per imperitiam quan- do sit in culpa	108.1		Legatarius potest hæredem accusare, quod necesse defuncti non vetus est, licet legatum agnoverit 16.55
Iudicia an differant à cõtractibus	16.10		Legatarius quando eligere possit al- terum ex alternatiue legatis 157.4
Iudices inæqualitate vitare debent in iudiciis & arbitriis	81.3		Legato generis quo casu per speciem non derogetur 157.2 & 4
Iudici quare in dubio parendum	143.8		Legato sub nomine vniuersali, an de- rogetur per aliud minus vniuersale 176.5
Iudicium vniuersale omnia includit particularia	118.44		Legatum à principio inutile non va- lidatur tractu temporis 105.7
Iura distincta, an conferantur per in- stitutionem inuestituræ, & missio- nem in possessionem	13.28		Legatum debiti purè factum credito- ri, nõ valet, in diè aut valet 164.10
Iuramentum an reddat validum, quod alioqui erat fieri prohibitum	234.3		Legatum in dubio præsumitur quod minimum est 164.2
Iuramentum in litem datur ob dolum, non autem ob culpam	147.17		Legatum de duabus statuis marmo- reis, & item de omni marmore fa- ctum, qualiter intelligendum 176.4
Iuramentum non ligat quod contra bonos mores emissum est	214.1		Legatum tactu capaci, an adiuvatur, si secundo fiat incapaci 219.5
Iuramentum quando robor præstet actui alioqui inualido	234.7		Legatum horti instructi qualiter de- beat intelligi 176.8
Ius agendi merè personale in singu- larem successorem non transit sine cessione	201.7		Legatum nemo consequi potest ex te- stamento quod impugnauit 191.1
Ius personale in rem scriptam sine cessione transit in singularem suc- cessorem	205.8		Legatũ pupillæ factũ si nupserit, non perit ea contrahente nulliter 119.4
Ius agendi quod defuncto competiit, hæredi competit	204.4		Legatum quando impediatur per ca- sum contingentem in persona alte- rius 195.3
Ius excipiendi ipso iure transiit in sin- gularem successorem	205.5		Legatum sub conditione, si ea pãden- te exactum fuerit, nõ poterit eadem eueniente iterum exigi 176.2
Ius agnationis pacto tolli nequit	100.18		Legatum post annos, debetur post biennium 194.2
Ius an præcedat regulam, an vero con- trari	3.12		Legatũ admittitur per translationem quamuis inutilem 189.5
Ius canonicum in præscriptionibus vi- detur æquius iure civili	30.23		Legem implere nõ dicitur qui verba sequens, mentem nõ imitatur 184.2
Ius civile qd in peccatis attēdat	56.6		Legis autoritas ad impossibile non potest quenquam obligare 18.6
Ius vñ civile p aliud tolli pōt	101.22		Legis
Ius testandi incognitum fuit iure na- turali & gentium	101.23		
L ana simpliciter legata, non debe- tur lana tintia	2.7		
Larcus prohibetur habere beneficium			

I N D E X.

Legis sententiam non seruans eadem pena plectitur, qua qui facit eôtra eiusdem sententiam & verba 28.2	sententia annexa 67.16
Legitima datio tutoris, quæ dicatur 11.27	Mandatum iudicis quando excuset mādatarium, siue executorem 141.6
Legitima filio in bonis paternis debita, an auferri, vel saltem minui possit 100.17	Mandatum , mandati actionem inducit, rati habitio negotiorum gestorum, prohibitio verò vtriusque impeditur 77.12
Legis verba, an offendere liceat sententia seruata 284.11	Mandatū reuocare licet, & consilium mutare 171.2
Lex Cornelia dolum requirit 87.15	Maritus donans vxori, quando fraudem factæ legi 284.8
Lex dubia, vel obscura, per quem deklarari debeat 21.1	Maritus habet administrationem rerum paraphernalium, vxore non prohibente 99.9
Lex posterior, licet generalibus verbis concepta, tollit priorem 130.21	Maritus in dolo esse dicitur dotem petens quam restitutus est 116.1
Lex vna aliam extenuare, & penitus tollere potest 99.8	Maritus quando in casu restitutionis dotem petere possit 116.2
Libertas non petitur ex duabus causis simul 117.14	Marmore legato venit rudis materia marmoris 1.6
Libertus nomine alieno patronum in ius vocare potest, proprio non potest 253.6	Mater non debet filium exheredare propter delictum patris eiusdem 136.1
Licere nemini debet per alium quod non licet per seipsum 284.8	Matrimonio vetito vetita sunt sponsalia 192.1 & 6
Ligatur quis facilius iure diuino, quàm humano 56.3	Matrimonium legitimè contractum non dissoluitur ob furorem alterutri superuenientem 163.1
Ligare in causis publicis potest quis per se, non autem per alium 21.2	Matrimonium per duos impuberes contractum, vel per vnum puberem, & aliū impuberem, an valeat 105.2
Ligare per se licet in accusatione populari, nō autem per procuratorem 29.3	Medicum se afferens, præsuntur in culpa, si & ceter in cura 108.2
Locatory expellens colonum non soluentem pensionem, non potest ad penam conueniri 166.2	Medio sublato intelligitur sublatum etiam extremum, ad quod sine illo medio perueniri non potest 101.14
Locuples effici nemo debet cum alterius iniuria aut iactura 111.1	Medium quando trabatur ad extremum 201.7
Locupletari cum aliena iactura non videtur, qui causam nō lucrativam habet 69.11	Mens legis seruari debet, si appareat verbis contraria 186.13
Locutio pluralis, an & quando tria requirat 194.3	Mensor tenetur tātum de dolo, & culpa lata 108.4
Malus semel, præsuntur malus semper 64.2	Militia missus ignominiosè quod inde commodum consequatur reportare 241.19
Mala fides an tollat effectum præceptionis inchoatæ 10.11	Minimū an sit in obscuris accipiendū, an verò id quod verisimilius est 164.3
Maleficia quando ad rigorem sunt punienda 99.9	
Militia est personæ eam committentis annexa 67.16	

I N D E X.

- Minimum accipiendum esse, locum
habet in contractibus, ultimis vo-
luntatibus, delictis & sententiis 164.4
- Minimum an sit in contractibus præ-
standum, an id, quod mediocre est
164.5. & 8
- Minimum præstari debere an verum
sit in generibus 165.9
- Minimum in ultima voluntate atten-
dendum, quando fir verum 165.10
- Minimum in delictis an & quando
est eligendum 167.19
- Minori questio de bonis aut statu la-
ra non debet differri, si probationes
habeat in promptu 141.3
- Mora non nocet habenti exceptione,
qua se tueatur 138.1
- Mora debitoris nocet in fructibus de-
bitis 145.3
- Mora debitoris nocet in interesse,
quod peti potest 145.4
- Mora in causarum æstimatione no-
cet & ex parte rei, & ex parte acto-
ris 150.30
- Mora principalis nocet fideiussori
150.31
- Mora unus reorum debendi quando
obicit aliis 151.33
- Morum malorum continuatio confi-
sit in animo 65.11
- Mulier quibus creditoribus in dote sit
sit præferenda 224.10
- Mutans frumentum vel vinum, ut his
distractis pecunia habeatur, frau-
dem facit legi 285.4
- N**egans scripturam suam, vel nu-
merationem convictus non po-
test allegare solutionem sibi fa-
ctam 113.6
- Necessitas tollit præsumptionem 142.2
- Necessitati non subest, quod in mera
potestate est 118.42
- Necessitatis causa permissum trahi po-
test in consequentiam, ubi non est
nominatim prohibitus 170.4
- Nepos ex filio exheredato non potest
testamentum aut dicere nullum 116.3
- Nepos quoad o ad querelam ex persona
patris, & quando ex sua vocetur 116.5
- Nisi dictio quando affirmare dicatur,
& quando negare 51.2
- O**bligari an possit quis ad impossi-
bile, ratione ultimæ voluntatis
vel contractus 18.7
- Obligari nemo potest ad id quod na-
tura, facto vel iure est impossibile
58.3
- Obligatio quando difficultate excusa-
tur 14.12
- Obligatio debitoris non extenditur
per casum contingentem in personam
creditoris 91.6
- Obligatio naturalis oritur ex consen-
su 58.9 & 12
- Obligatio an fiat inutilis per impossi-
bilitatem 19.12
- Obligatio occasione delicti contra-
cta extinguitur, sicut & delictum
morte ferui 60.16
- Obligatio personalis ut inducatur, re-
quiritur causa vera vel præsumpta
32.33
- Oblivio inducitur ex negligentia 48.14
- Obligatus ad impossibile nemo præsu-
mitur 58.8
- Obligatus quando difficultate excusa-
tur 53.12
- Obscuritas voluntatem inutilem red-
dit 265.14
- Occidens per alium, tenetur perinde
ac si per se occideret 361.3
- Occupanti quæ res concedantur 1.2
- Occupantis conditio in pari causa
quando sit melior 130.4
- Orationum tres species 157.6
- P**actum à iure communi reproba-
tum non valet 155.14.15
- Pactum an valeat quod quis teneatur
de casu extra naturam contractus
277.6
- Pactum generale in contractibus quan-
to operetur, & quando speciale 278.13
- Pactum de dolo non præstando an sit
validum 278.15
- Pactum de futura successione reproba-
tur ipso iure 99.12
- Pactum

INDEX.

Paſtum de non petendo, naturalem obligationem ipſo iure aufert	94.3	hæredare poterit demeritum	157.11
Paſtum de non agendo ad depositum an valeat, & an futurum dolum remittat	158.9	Pater quando teneatur de contractu per filium inito	70.16
Paſtum de petendo non redintegrat ipſo iure obligationem, quæ ſublata fuit per paſtum de non petendo	94.4	Pater vel dominus quando rati habitatione teneatur ex contractu filij vel ſervi	69.14
Paſtum de non petendo legitimam non valet	100.20	Pater vt pater adminiſtrare prohibitus, non poterit idẽ vt curator	176.3
Paſtum, quo quis ad delinquendum inuitatur, non valet	158.10	Peccatũ non remittitur, ni prius quod ablatum eſt reſtituatur	51.1
Paſtum de non reducendo ad arbitrium boni viri, eſt à iure reprobatum	159.13	Permiſſa neceſſitati an poſſint in argumentum trahi	170.3
Paſtum in acceſſoriis obſcurũ an ſit contra venditorem interpretandum	166.18	Perſuaſio plus eſt, quàm violentia coactio	158.6
Paſtum, quo filia paternæ hæreditati renuntiat, an poſſit iuramento validari	231.4	Petens totum an poſſit poſtea partem petere	118.45
Paſtum ſub pœna, ne quicquam fiat, continet tacitè aliquid paſtum, vt non committatur, pœna, ſi altera pars non faciat, quæ iure facere tenetur	158.11	Petitio hæreditatis iure cluſi inducitur tolli poteſt	101
Papa ſolus ſacra profanare poteſt	217.2	Petitorium & poſſeſſorium an ſint oppoſita, & electione tollantur	115.13
Pater adulterum filiæ & occidere, & contumeliis afficere poteſt impunè	110.1	Pignus prætorij habentes an & quãdo ſint reliquis creditoribus præterendi	114.18
Pater conuentus nomine filij, cuius eſt legitimus adminiſtrator, an eaueat iudicatum ſolui	70.18	Pignoratitia tollitur iure offerendũ ſublato	101.15
Pater dicitur conſentire qui permittit vt filius decurio creetur	297.3	Pluralis locutio geminat ſingularis ſignificationem	194.4
Pater ex contractu filij minus tenetur quàm filius	120.53	Pœna moderanda ſecundum exigentiam delicti	95.11
Pater fame compulſus filium vendere poteſt, aliàs non	170.1	Pœna quãdo ex ſtipulatione peti poſſit	141
Pater non poteſt filium à legitima petendo prohibere	99.5	Pœna ex nudo paſto peti non poteſt	238.6
Pater non tenetur gerenti negotia filij per ſimplicem rati habitationem, niſi peculio tenus	67.2	Pœna pro delicto quo caſu ſit infligenda	213.5
Pater promittens filium ſe non exheredaturum appoſita etiam pœna, ex		Pœna ex contractu debita tranſit in hæredes	105.13
		Pœna non inferitur ſine cauſa, licet aliã quãdo ſine culpa	140.5
		Pœnæ ſunt potius molliendæ, quàm exaſperandæ	95.8
		Pœna iure non imponitur, vbi delictũ non inuenitur	140.1
		Pœna infligitur quandoque nulla culpa præcedente	142.2
		Pœna nulla eſſe debet, vbi nullum delictum	35.5
		Poſſeſſio aufertur, & ſi non ſit volun-	

INDEX.

cas possidentis	66.12	inuenitur	18.4
Possessio ciuilis & naturalis ad præ-		Possessor olim non præsumitur hodie	
scriptionē est necessaria vel saltem		possidere	65.9
ciuilis	47.31 & 36	Possessor an dicatur malefidei, qui in	
Possessio naturalis sola ad præscriptio-		facto errauit	32.8
nem non sufficit	47.32	Possessor an possit dici in bona fide	
Possessio quare pedum positio appella-		qui errauit in iure	32.19
tur	45.29	Possessor tenetur actione directa: qui	
Possessio vera vel quasi non transfer-		verò desit possidere, vtili	74.11
tur per inuestituram annulo, libra,		Possessori assimilatur, qui dolo desit	
vel baculo factam	14.32	possidere	75.10
Possessio naturalis an tantum acciden-		Possidens quo discernatur ab eo qui	
taliter differat à ciuili	46.28	dolo desit possidere	185.9
Possessio per quid alicui quæzatur	11.9	Possidentis conditio melior est in cau-	
Possessio clauium traditione cõfertur		sa pari	249.1 & 2
14.33		Possidens quando præferatur non pos-	
Possessio vnus rei beneficalis acce-		sidenti	249.3
pta, an sufficiat pro reliquis rebus		Possidens ciuilitè perdit ciuilem, si	
14.35		decem annos naturalem neglexe-	
Possessio naturalis an differat à posses-		rit	48.34
sione pro suo	45.21	Possidentis conditio quanda melior	
Possessio quæ necessaria sit ad præscri-		esse præsumatur	124.12
ptionem	44.17	Possidere dolo qui desit an actionē	
Possessionem totius fundi acquirat, qui		in rem sine cessione habeat, si resti-	
in vnicum fundi angulum induci-		mationem soluerit	183.9
tur	14.36	Possidere culpa desinens, quo differat	
Possessio & quasi possessio an in ean-		ab eo qui dolo desit	185.16 & 17
dem rem concurrant	13.30	Possidere dolo desinens perinde tene-	
Possessio cadit in rebus corporalibus:		tur, atque si possideret	182.3
quasi possessio in incorporalibus		Possidere pro suo & possidere ciuilitè	
13.32		idem est	45.12
Possessio aufertur neganti se possidere,		Possidere qui dolo desit, quo ad dam-	
si de mendatio conuincatur	113.4	num suum possidere præsumitur	
Possessiones duæ differentes specie re-			183.3
periuntur, naturalis scilicet & ciui-		Possidere eandem rem eadem posses-	
lis	44.18	sionis specie duo nequeunt	45.19
Possessionis defuncti continuatio in		Posteriora prioribus detogant	65.7 &
personam hæredis impeditur, si per			130.18
alium apprehendatur	44.11	Posteriora quando detogēt prioribus	
Possessor clandestinus an excipere pos-			130.18
sit de iure dominij contra actorem		Præceptum iudicis illicitum quando	
259.4		sit contemnendum	142.6
Possessor malæ fidei quanto tempore		Præceptū, aut etiam authoritas, nemi-	
possit præscribere	28.6	nē potest ad impossibile obligare	
Possessor malæ fidei quis verè censea-		58.4	
tur	28.2	Præscribere non potest qui fuit in ma-	
Possessor bonæ fidei dicitur, qui &		la fide tempore possessionis in-	
fraude & fraudis suspitione careat		choatz	28.5
		Præscri	

I N D E X.

Præscriptio decem vel viginti annorum permittitur fauore possidentis bona fide	29.11	ne condemnentur &c. extinguuntur cum eorum persona	61.2
Præscriptio impeditur mala fide superueniente	33.45	Privilegium concessum actioni, aut causæ non transit ad successores	61.13
Præscriptio ad immobilia, vsucapio ad mobilia propriè referuntur	43.2	Privilegium concessum generi personarum non competit descendenti- bus ex feminis	61.11
Præscriptio non currit contra possi- dentem	47.33	Privilegium quando extinguatur, eo extinctio cui concessum est	61.9
Præscriptio de iure canonico an requi- rat titulum cum bona fide	31.25	Privilegium rebus concessum, transit ad successorem	61.10
Præscriptio sine possessione non po- test præscribere	45.1	Privilegium civitati vel loco conce- sum ad posterum transfertur	61.12
Præscriptio quanto tempore contra fiscum compleatur	30.17	Privilegium minori concessum fini- tur, ætate minori finita	96.2.98.2
Præscriptio qua ratione non inchoe- tur, absente civilem retinente	48.35	Privilegium quando finiatur finita privilegij causa	96.3
Præscriptio inchoata impeditur super- ueniente mala fide	28.6 & 13	Privilegium pro conditione personæ, cui conceditur, est restringendum	161.4
Præscriptio in corporalibus sine vera possessione, in incorporeis autè sine quasi possessione non inchoa- tur	43.8	Privilegium suum interpretari potest, qui illud concessit	131.10
Præses provinciarum ad mortem damna- re potest, deportare verò non potest	220.4	Privilegium reale, præfertur personali	125.11
Præsens & tacens quando non præsu- matur consentire	197.7	Privilegium concessum uni litigatorum quando alteri proficiat	84.4 & 5
Præsens ex præterito præsumitur	64.3	Privilegium mariti ne condemnatur, ultra quàm facere potest, eius perso- nam sequitur	61.1
Præsides provinciarum quæ munera à subditis accipere possint	28.55	Procurator prorsus reuocari potest, partim non potest	111.7
Prælati an possint ratum habere, quod gestum est prædecessoris nomine	71.22	Procurator sua culpa damnatus, si pœ- nā soluat sibi imputare debet	281.1
Prælati in dubio ecclesiæ præsumi- tur quæsiuisse	71.23	Procurator vel negotiorum gestor in- debitum soluens, sibi imputet	281.1
Prætor stipulationem prætoriam inter- pretari solet	232.9	Prohibito aliquo prohibentur ea, per quæ ad illud peruenitur.	191.1
Præmium commune vel conuentum non est interesse licet in æstimationem interesse deducatur	150.28	Prohibito aliquo censentur etiam pro- hiberi ea, quæ ex illo sequuntur	192.2
Prior tempore in duabus dotibus, po- tior esse debet in iure	225.10	Prohibentis quando sit melior condi- tio	119.11
Prior tempore quando potior dicatur in iure	223.4	Prohibere valens læsionem an teneat- ur, si non prohibuerit	108.6
Privatus quando licet possit iudici re- sistere	143.7	Promissor, si ante diem moriatur, an pœna committatur	Pz. 2
Privilegium patris, patroni, & militis		Promissum malum dupliciter intelli- gi potest	255.3

I N D E X.

Promittens duo alternatiuè, utrum vo-	let soluere poterit	256.1	Ratihabitio qualiter dicatur retro-	trahi	74.1	
Promittens illicitum, non obligatur	255.1		Ratihabitio quando pariat actionem	mandati vel negotiorum gestorum		
Promittens decem dolo ductus, ante-	neatur	255.2	Ratihabitio an æquiparetur mandato			
Promittens impossibile de facto non	obligatur	58.2	Ratihabitio quando dicatur retrotra-	hi	74.6	
Promittens decem libras, si pecunia	sit varia de qua soluere teneatur	163.1	Ratum habere nō possum quod meo	nomine non est gestum	68.3	
Promittens hominem mortuum, & si	non dederit, decē promittit, an obli-	getur ad pœnam	59.15	Ratum habens delictum quare eadem	pœna plectatur cum delinquentē	76.10
Pronuntiandi modus quando duplex	oriatur ex eadem causa	221.57	Regula an & quando sit iuris consti-	tutiva	3.10	
Pupilli factum quando citra tutoris au-	toritatem sit validum	241.6 & 7	Regula catoniana quid disponat		3.11	
Pupillus qui sine tutoris autoritate re-	vendidit, fidem emptori seruare nō	teneatur	265.3	Regula quare dicitur esse conjunctio	rationis	4.14
Pupillus recuperans rem sine tutoris	autoritate venditam, non debet pre-	mium lucrari cum iniuria emptoris	211.5	Regula & generalis esse, & omnia cō-	prehendere debet	42.4
Pupillus possessionem naturalem sine	tutoris autoritate non potest aliena	re	46.27	Regulæ officium quod sit	3.13 & 4.18	
Qualitates possidendi contrariæ	non concurrunt in eadem sub-	stantia	45.24	Relegato an licet bona adimantur		
Quarta bonorum debetur, si eandem	legare intendens dimidiam errore	scripserit	130.1	Renunciatio inducitur ex lapsu tem-	poris	150.31
Quasi possessor rerum incorporalium	idem operatur quod possessor cor-	poralium	143.5	Relatum & referens non sunt eadem		
Rapiens virginem volentem, an	teneatur, & qua actione	158.4	Renunciare iuri suo videtur non per-	sequens litem intra tempus à iure	definitum	99.12
Ratum habens vulnerationem clerici	non est ob id excōmunicatus	68.1	Res inter alios acta, aliis non nocet,	nec prodest		77.23
Ratihabitio etiam in delictis locum	habet	74.3	Relatio interesse communiter ad per-	sonam fieri potest		150.29
Ratihabitio fieri debet intra tempus,	quo actus fieri potest	74.5	Renuntiare præsumitur qui tempus de-	bitum labi patitur		74.6
Ratihabitio nihil operatur in deli-	ctis, quæ per alium committi nō	qucunt		Rescriptum speciale derogat generali		178.15
				Reservatio facta à legato an possit ef-	fectū sortiri finita legatione	17.58
				Restituere tradere sunt facti		53.13
				Restitutio quando facta esse fingatur		
				Restitutio impossibilis non obligat,	modò adsit restituendi voluntas	53.11
				Restituens, iussu iudicis, vni hæredum	rem	

INDEX.

- rem à defuncto depositam, nō tene-
tur actione depositi aliis hæredibus
141.4
- Restituere quid sit 53.9
- Reuocatio generalis quid operetur, &
quid specialis 129.17
- Rei quare fauorabiliore sint quàm
actores 114.10
- Reo fauetur si de neutrius iure pro-
betur 80.2
- Reo quod obest attenditur potius quàm
quod prodest 81.8
- Reuocantur facilius, quæ dependent
ex voluntate vnius 130.23
- Reus an audiri debeat probare volens
ad se pertinere, si actor in probatio-
ne defecerit 172.6
- Reus & actor si sint in causa paris tur-
pitudinis, reo potius fauendum est
82.4
- Reus exceptiones dilatorias & decli-
natorias opponere potest vsque ad
litis contestationem 98.2
- Reus exceptiones peremptorias ante
sententiam opponere potest 58.3
- Reus non potest per hominem impe-
diri, quominus pluribus possit ex-
ceptionibus vti 98.1
- Reus in exceptione dicitur agere 113.9
- Reus ordinarium suum recusare non
potest, actor vnum de pluribus elige-
re potest 71.3
- Rigor iuris quandoque relaxatur ne
contractus inutilis reddatur 139.8
- S**acra necessitate cogente alienari
possunt 170.2
- Sacrum semel effectum non debet ad
usus profanos transferri 116.1
- Scientia quando non sufficiat sine de-
nuntiatione 170.4
- Scientia an potius præsumatur quàm
ignorantia 109.5
- Scientia rei alienæ præcedens in de-
functo præsumitur continuasse in
hærede 109.6
- Scriptura si obscura inueniatur, quis
ordo teneatur 101.1
- Sententia lata in petitorio an pariat
exceptionem rei iudicatæ in posses-
sorio 159.9.10
- Sententia lata pro fidei iure quando
prosit principali 118.41
- Sententia tempore feriarum neutra
partium consentiente lata est nulla
155.3
- Sententia absolutoria in petitorio la-
ta, an pariat rei iudicatæ exceptio-
nem in possessorio 158.9
- Sententia à pluribus lata, valet in eo,
in quo omnes consenserunt 179.3
- Sententia dubia à quo possit interpreta-
tionem recipere 211.8
- Sententia nulla non firmatur tractu
temporis 105.5
- Sententia interueniens quādo minuat
obligationem 158.7
- Sententia contra minorem lata nulla
est, si sine tutoris autoritate litigauit
104.1
- Sententia lata si nulla sit, à quo denuo
proferri poterit 127.2
- Sepulchrum iudicis præcepto de-
stinans non tenetur actione sepul-
chri violati 141.3
- Seruitutis constitutio facta, vno socio
rum non consentiente, validatur ac-
cedente consensu 105.9
- Seruitus in fundo communi nō potest
constitui citra omnium, ad quos per-
tinet, consensum 162.1
- Seruitus aquæ ducendæ non concedi-
tur in eorum præiudicium, ad quos
spectat 162.2
- Serui an in fauorem domini sint tor-
quendi 104.12
- Seruus in contrahendo domini perso-
nam repræsentat 70.15
- Seruus quare ad vindicandam necem
defuncti admittatur 140.3
- Seruus quādoque torquetur vt aduite-
rium vxoris eruat 140.4
- Significatio propria attenditur, vbi
quod verisimilius est non inuenitur
101.5
- Socius ob delictum suum ad poenam
damnatus, sibi & non societati im-
p

INDEX.

putabit	281.1	Stipulatio quæ sit de re sacra non fir-	
Socius quando socium impedire pos-		matur eadem effecta persona	106.12
sit in re comuni.	229.2 & 3	Stipulatio non committitur super pa-	
Soluens naturaliter debitum & civili-		ctatione nuda ante litem contesta-	
ter indebitum errore excusatur	86.3	tam	238.7
Solutum per debitorem quo casu re-		Stipulatio inutilis est si de vno respon-	
uocari possit	225.23 & 24	deatur de duobus alternatiuè inter-	
Solutio æstimationis habetur loco		roganti	180.6
emptionis	282.11	Stipulatio redditur inutilis per diuer-	
Solutio & debiti remissio æquiparan-		sitatem qualitatis	179.5
tur	51.7	Stipulatio specialis an deroget gene-	
Soluta est species orationis distincta à		rali	177.13
coniuncta & disiuncta	257.9	Substitutus in honore hæreditatis an	
Soluuntur facilius, quæ ligantur faci-		succedat in onere legatorum cum	
lius	56.2	conditionibus	269.5
Specialia generalibus inesse, qualiter		Succedens in honore quando succe-	
intelligendum	5.12	dat in onere	269.2
Specie eadem, sunt eadem substantia		Succedere potest ab intestato, qui re-	
& natura	45.25	pucliauit ex testamento	278.6
Speciale dicitur illud, quod à genera-		Succedere qui nequit iure civili: alia	
litate abstrahitur	230.15	via non debet admitti	277.1 & 7
Specierum enumeratio quando genus		Successor quando eodem iure utitur,	
restringat ad enumeratas	176.6	quo defunctus, cui successit	205.10
Species an deroget generi in specie-		Successor eo iure utitur, quo præces-	
bus	177.13	sor	204.3
Species quando dicantur enumeratæ		Successores qui dicantur vniuersales,	
gratia dubitationis tollendæ	176.7	& qui singulares	204.3
Species an restringat genus in substi-		Successorium edictum locum habet	
tutionibus	177.11	in querela	236.4
Species, quæ de genere accipitur, sub		T acens nec fateri, nec negare cen-	
genere non continetur	1.16	setur	201.1
Spoliatus prius restitui debet, quàm		Tacens consentit, si contradicendo	
de proprietate quærat	236.4	impedire poterat	299.2
Sponsalia inter minores septem anno-		Tacens consentire videtur si de præiu-	
rum contracta an teneant	205.1	dicio vel exceptione agatur	205.3
Status rei præsens verus vel præsum-		Tacere medium quoddam est inter	
ptus attenditur	65.5	consensum & contradictionem	201.6
Statutū & pactū æquiparantur	200.29	Taciturnitas consensum non opera-	
Statuta locorum & consuetudines in		tur, vbi de aliquo obligando tra-	
facto consistunt	177.14	ctatur	201.3
Statutum odiosum est restringendum		Tempus datæ literarum attenditur in	
	94.1	beneficiis	207.4
Statutum generale quando derogat		Tempus non currit ignorantibus	91.5
speciali	30.19	Tempus ad appellandū à lege conce-	
Stipulatio iudicio fisci committitur		sum non pot per hominē tolli	99.6
quanti ea res est	247.18	Tempus quantum concedatur ad ap-	
Stipulatio seruitutis quando corrumpi-		pellationem prosequendam ibid.	
patur pro indiuiso	264.5	Tempus longissimum habetur loco	

I N D E X.

tituli	31.49	sidentur	41.8
Tempus quod datur ad appellandum an possit per iudicem minui	100.15	Titulus eadem ratione in ususfructus præscriptione requiritur : qua & in dominij	32.35
Tempus non est possessionis perdendæ modus	47.33	Titulus an requiratur cum libertas contra seruitutem præscribitur	33.46
Testator nõ potest in primo testamento facere, quo minus ei liceat secundum condere	131.27	Titulus quare in præscriptione rerum corporalium requiratur, non autem incorporalium	31.32
Testator an sic disponere valeat ut reuocare nequeat	129.15	Titulus in præscriptione incorporalium, an saltem à præscribente allegari debeat : longæva autem possessio probari	32.32
Testamentum pupillare tollitur patet no sublato	96.5	Titulus non requiritur in præscriptione triginta vel quadraginta annorum sicut nec bona fides : nisi in rebus ecclesiasticis	31.27
Testamentum inutile ab initio non confirmatur tractu temporis	101.11	Tradiitio rei an possit aliquid transferre, quod penes tradentem non fuerit	272.5
Testamentum minus solenne dicens, an, si succumbat, possit eo sibi legatum petere	191.2	Transferre qui possint plus iuris quam habeant	272.6
Testamentum dicere falsum, inofficiosum, & minus solenne differunt	192.3	Tutor à testatore datus per iudicem confirmatur	12.16
Testamentum dicens inofficiosum dicit testatorem non esse mente sanum	191.4	Tutor quando directa actione tutelæ teneatur	261.1
Testamentum remouere non potest, qui legatum in eo relictum sciens acceptauit	15.54	Tutor suspectus ob publicam utilitatem remouendus	95.10
Testamentum secundum quando deroget primo, aut contra	130.19	Tutor præsumitur ignorare se tutorem datum esse	209.1
Testamentum posterius sic se habet ad prius, sicut lex posterior ad priorem	130.21	Tutor suspectus accusari nequit tutela finita	291.6
Testamentum primum quibus verbis reuocari soleat	131.16	Tutor remotus, in dubio ob culpam, non ob dolum præsumitur	214.2
Testamentum posterius sic se habet ad prius, sicut stipulatio nouas ad nouatam	130.19	Tutor nec suo nec alieno nomine rem pupilli potest emere	253.2
& sicut lex posterior ad priorem ibid. num. 21		Tutoris auctoritas non præstat sub conditione	216.6
Testamentum falsum dicere potest, qui aliquid consequutus est ab hærede	16.56	Tutoris datio, quæ sit à iudice, conditionem non admittit	215.2
Testamenti verba dubia à quo debeant interpretari	131.11	Tutoris non subiecti datio, vel facta pupillo non subiecto, nulla est	155.5
Testis vacillans an & quando torquendus	120.6	V ariare licet quâdoque, & sic consilium mutare	173.3
Testes duo intelliguntur, cum numerus incertus requiritur	194.2	Variatio quando & in quibus permittatur	172.4
Tignum domui coniunctum non possit		Vendens rem meâ suo nomine quando mihi ad pretium teneatur	69.11
		Vend	

INDEX.

Vendens mancipium, mores & vitia eiusdem manifestare debet	169.2	Violentia in dubio sine armis facta præsumitur	111.2
Vendens rem alienam quando ad pretium teneatur	69.13.	Violenta & clandestina possessio, an æquiparentur	159.4
Vendens hominem liberum violentem, non tenetur actione iniuriarum	158.2	Violentum per se licet expellere, non per alium	154.4
Vendens rem aliquam, id iuris transfert solum, quod in eadem habet	171.1	Vniuersitas quatenus ex facto privati teneatur	767.8
Venditor actione ex empto emptori tenetur, qui seruitutem debet à prædio, vendito non detexit	159.1	Voluntas prima quando præualeat vltimæ	110.24
Venditor dolo ad vendendum inducens in mala fide constituitur	18.3	Voluntas dubia testatoris manet in arbitrio hæredis	166.14
Venditio rei sit cum onere suo	271.2	Voluntas vltima an reddatur inutilis si inueniatur dubia	155.12
Venditio si prohibeatur, traditio prohiberi censetur	191.4 5 & 6	Vsucapio triennalis inducta est in fauorem possidentis tantum	29.10
Verba in iudiciis prolata contra proferentem an sint interpretanda.	31.7	Vsucapio sine possessione inchoari nequit	41.10
Verba definita vniuersalibus sunt aliquando æquipolentia	1.5	Vsucapio interruptitur, si vsucapiens possessione priuetur	44.11
Verisimilitudo ex quibus percipi possit	203.4	Vsuræ non debentur, ni prius fors debeat	119.46
Verisimilius attendi debet, vbi verba sunt obscura	201.1	Vsusfructus iure communi potest possideri	32.36
Vicarius Episcopi beneficia non conferre sine mandato speciali	174.1	Vsusfructus patri debitus in bonis filij aduentitiis, an possit ei auferri	99.7
Vicarius Episcopi non potest instituere, nisi specialiter cõcedatur	11.10	Vsusfructus qualiter & quando præscribi possit	32.34
Victoria vnus quando ceteris proficit	77.14	Vtile quãdo per inutile vitietur	189.6
		Vulnerans, animũ occidendi habuisse, in dubio præsumitur.	111.3

INDICIS FINIS.

REGVLARVM

I VRIS PONTIFI-

CII INDEX.

<i>Accessorium</i>	197	<i>In argumentum</i>	270
<i>Actus legitimi</i>	215	<i>Indultum à iure</i>	98
<i>Beneficium</i>	10	<i>Infamibus</i>	282
<i>Bona fides</i>	276	<i>In generali concessione</i>	274
<i>Certum est</i>	285	<i>In iudicijs</i>	83
<i>Contra eum</i>	231	<i>In malis promissis</i>	255
<i>Contractus</i>	279	<i>In obscuris</i>	104
<i>Cui licet quod est plus</i>	220	<i>In pari delicto</i>	249
<i>Cum non stat</i>	251	<i>In pœnis</i>	213
<i>Cum quid una via</i>	277	<i>In re communi</i>	229
<i>Cum quid prohibetur</i>	192	<i>Inspicimus</i>	202
<i>Cum quis</i>	92	<i>In toto</i>	273
<i>Cum sunt</i>	80	<i>Is, qui tacet</i>	201
<i>Damnum</i>	281	<i>Is, qui in ius</i>	204
<i>Decet</i>	96	<i>Locupletari</i>	211
<i>Delictum</i>	265	<i>Mora sua</i>	145
<i>Dolo facit</i>	236	<i>Mutare consilium</i>	173
<i>Ea, quæ sunt</i>	155	<i>Nemo potest ad</i>	58
<i>Eum qui certus est</i>	169	<i>Nemo potest plus iuris</i>	272
<i>Ex eo non debet</i>	191	<i>Non debet</i>	136
<i>Exceptionem</i>	245	<i>Non est in mora</i>	238
<i>Frustrà</i>	265	<i>Non est obligatorium</i>	234
<i>Factum legitime</i>	263	<i>Non est sine culpa</i>	108
<i>Generi per speciem</i>	175	<i>Non firmatur</i>	104
<i>Ignorantia</i>	85	<i>Non licet aëtori</i>	171
<i>Imputari non debet</i>	195	<i>Non præstat</i>	218
<i>In alternatiuis</i>	256	<i>Nullus ex consilio</i>	244
			Nullus

INDEX.

<i>Nullus pluribus</i>	112	<i>Qui tacet consentire videtur</i>	
<i>Odia restringi</i>	94	199	
<i>Peccati venia</i>	56	<i>Quod alicui</i>	265
<i>Peccatum</i>	52	<i>Quod alicui suo</i>	253
<i>Pluralis loquutio</i>	194	<i>Quod ob gratiam</i>	218
<i>Possessor</i>	28	<i>Quod omnes tangit</i>	162
<i>Potest quis</i>	254	<i>Quod quis mandato</i>	142
<i>Plus semper</i>	180	<i>Quod semel</i>	127
<i>Presumitur ignorantia</i>	209	<i>Ratihabitionem</i>	74
<i>Privilegium</i>	61	<i>Rationi</i>	268
<i>Pro possessore</i>	182	<i>Ratum</i>	68
<i>Quæ à iure communi</i>	161	<i>Scienti & consentienti</i>	
<i>Quæ contra ius</i>	247	157	
<i>Qui ad agendum</i>	258	<i>Semel Deo dicatum</i>	217
<i>Qui contra iura</i>	275	<i>Semel malus</i>	64
<i>Qui facit per alium</i>	261	<i>Sine culpa</i>	140
<i>Qui prior est tempore</i>	223	<i>Sine possessione</i>	41
<i>Qui sentit</i>	228	<i>Utile non debet</i>	189

FINIS.

DYNI MVXELLANI

IN REGVLAS IVRIS

PONTIFICII PROOE-

MI V M.

In Proœmium Argu- menta.

- 1 Regula quid sit.
- 2 Occupanti quæ res concedantur.
- 3 Quod nullus est, occupâti efficitur.
- 4 Regula & generalis esse, & omnia comprehendere debet.
- 5 Verba indefinita vniuersalibus sunt aliquando equipollentia.
- 6 Marmore legato venit rudis materia marmoris.
- 7 Lana simpliciter legata, non debetur lana tincta.
- 8 Indefinita quando vniuersali non equipolleet.
- 9 Indefinita negatiue prolata, vniuersali negatiue equipollet.
- 10 Regula an & quâdo sit iuris constitutiva.
- 11 Regula Catoniana quid disponat.
- 12 Ius an precedat regulam, an verò contrâ.
- 13 Regula officii quod sit, & nu. 18.
- 14 Regula quare dicitur esse coniunctio rationis.
- 15 Exceptio an & quando de regula esse dicatur.
- 16 Species, quæ de genere accipitur, sub genere non continetur.

- 17 Exceptio confirmat regulam.
- 19 Exceptiones regulam impedire quando verum sit.
- 20 Capitula cū plura sunt, quorum effectus est distinctus, vno sublato cetera confirmantur.
- 21 Specialia generalibus in esse, qualiter intelligendum.

PRAEMISSIS casibus singularibus, & eorū determinatione in præcedentibus titulis singulariter intellecta: quia non est nouum, vt quod expressim propositū est, ad regulam reducatur, quæ cōpendiosa narratione omnia diffusè tradita cōprehēdat. vt ff. eod. l. j. & ad leg. Aquil. l. si seruus seruū. §. inquit lex. ^a Ideo dominus noster summus Pontifex, videlicet dominus Bonifacius Papa viii. lux mundi, regula morum, ecclesiæ decor, & patriæ honor, & Iuris illuminator, post præcedentes tractatus, posuit titulum de Regulis Iuris in quo sub breuitate ^b verborū colligit ea, quæ in aliis partibus Iuris per verba plura & varia disse- runtur confusè. Cuius occasione videnda sunt quinque communia omnium regularum: quia fortè per Gloss. Iuris Can. & Civil. confuse vel minus plenè tractata repetiuntur, maxime in l. j. ff. eod. Primum est,

qualiter regula diffiniatur. Secūdū
qualiter cōstituatur. Tertium, quæ
sit regulæ potestas. Quartum, quod
sit officium regulæ. Quintum, an
exceptiones intelligantur esse de
1 regula. ¶ Circa primū dicendum
est, quod regula est, quæ rem, quæ
est, breuiter enarrat: idest ius aliās
in variis partibus iuris constitutū
c breuiter recitat: vt patet ff. eod.
2 l. j. in princ. ¶ Vt ecce singulariter
d constitutum est, quod pisces d oc-
cupantibus cedant ea ratione, quia
nullius in bonis sunt. Item lapilli
in littore maris inuēti occupantibus
cedūt eadem ratione, quod nullius
in bonis sunt. Item aues eadem ra-
tione quia nullius in bonis sunt. 6
e Item feræ bestiar, quia nullius in
bonis sunt, occupantibus conce-
duntur, vt ff. de rer. diui. l. quædam
cum seq. & de acquir. poss. l. j. circa
princ. & instir. de rer. diui. §. j. & §.
feræ. & ff. de acquir. rer. dom. l. iij.
& §. h. et l. naturalem. & ex his cali-
bus singulariter determinatis, & ad
eandem rationem determinationis
pertinentibus, constituitur regula
3 generalis, illa videlicet, ¶ Quod
nullius in bonis est, id naturali ra-
tione occupanti conceditur: vt ff.
de acquir. rer. dom. l. iij. in princip.
4 ¶ Circa secundū, scilicet qualiter
f regula cōstituatur, dicēdū est, 8
quod regula debet esse generalis,
& omnia cōprehendere, quia con-
stituitur per ea verba, quæ sui na-
tura omnia comprehendunt: idest
per signa vniuersalia affirmatiua,
quæ affirmādo omnia cōprehēdunt
vt patet ff. eod. l. omnis definitio. &
l. omnes actiones. & l. omnia ferē.
& l. omnia quæcunque. Item per
verba negatiua, quæ vniuersaliter
negando omnia excludūt, vt j. co.
c. nullus pluribus. & c. nullus ex cō.
5 ff. eod. l. nemo. & l. nullus. ¶ Item
per verba indefinita, quæ iurista

simpliciter dicit æquipollere vn-
uersalib. §. xix. dist. c. li Romanorū
& c. quia circa. de priuileg. & ff. de
offi. præf. vrb. l. j. §. cum vrb. &
de leg. præst. l. j. §. generaliter. & C.
de h. x. ven. l. h. & ideo quasi omnes
regulæ per hunc titulum traditæ
(paucis duntaxat exceptis) tradun-
tur per signa indefinita, aliquando
affirmatiua, aliquando negatiua.
Tamē falsum videtur quod indefi-
nita æquipollet vniuersali, etiā se-
cūdū iura: quia si lego alicui omne
marmor vniuersaliter, videor le-
gare & statuas marmoreas, & cæ-
teras species de marmore factas, vt
ff. de leg. iij. l. hæres meus. §. j. ff. de
auro & arg. leg. l. j. ¶ Et tamen si le-
getur marmor indefinitē, cōprehēn-
ditur in legato sola rudis marmo-
ris materia, & non species de mar-
more facta, vt ff. de leg. iij. l. quæ-
situm. §. illud fortasse. ¶ Itē si lana
legetur indefinitē, lana tincta non
continetur in legato, vt ff. de le. iij.
l. si cui. in prin. h. Et tamē si legetur
omnis lana vniuersaliter, etiā tin-
cta cedit in legato, vt ff. de auro &
arg. leg. l. pediculis. §. Labeo. ergo
falsum videtur, q̄ indefinita æqui-
polleat vniuersali. Et ideo in con-
uenienter videtur regulæ tradi per
verba indefinita. ¶ Sed dicēdū est,
8 quod quando non est eadem ratio
& conditio omniū particularium
in vniuerso cōprehēsorū, indefi-
nita non æquipollet k vniuersali
affirmatiuæ, vt patet in præalleg. l.
quæsitum. §. illud fortasse. & l. si cui.
Sed quādo omnium particularium
est eadem ratio & conditio, tunc in-
definita affirmatiuē prolata æqui-
pollet vniuersali affirmatiuæ, vt ec-
ce, si testator instituat plures hære-
des, & postea indefinitē dicat, Da-
mo hæredem x. dare Titio: effectus
damnationis comprehendit omnes
vniuersaliter, quia eadem est con-
ditio

ditio omnium, & eadem ratio possibilitatis damnandi eos, quia omnes sunt hæredes, & omnes percipiunt commodum à defuncto, vt ff. de leg. ij. l. si pluribus ¹ & l. si ita relictum, circa princ. & de leg. iij. si plures. ² Item prolata negatiue æquipollens vniuersali negatiue, vt ff. de rebus dubiis. l. si is qui. §. vtrū. in fin. cū ergo propositum sit legislatoris constituere regulam de casibus eandem rationem determinationis habentibus, vt ff. eod. l. j. ibi, & (vt ait Sabinus) quasi causæ coniectio est &c. & infra subiicietur, relinquatur manifeste, quod regulæ conuenienter cōstituuntur per verba indefinita tã affirmatiua quàm negatiua. ¶ Circa tertium, videlicet quæ sit potestas regulæ, hoc est vtrum regula constituat ius de nouo, vel solum recitet aliās constitutum. ³ Videtur primo, quod nunquā constituat ius de nouo vt ff. eod. l. j. ^m ibi, non vt ex regula ius sumatur: sed vt ex iure, quod est, regula fiat. Econtrā videtur quod constituat ius de nouo, ⁴ quia regula Catoniana de nouo constituit, ⁿ quia illa legata, quæ ab initio sunt inutilia ratione legantis tantum, vel legantis & legatarij, vel legatarij & eius à quo legatum præstandū relinquitur, vel ratione rei legatæ tantum, vel mixta ratione rei legatæ & personæ legatarij, vel legatarij tantum, tractu temporis non confirmantur, etiam si causa impedimenti remoueat, vt ff. de reg. Caton. l. j. in princip. & de leg. j. l. cetera. §. j. Ergo regula constituit ius de nouo. Ad hoc respondent Doctores satis subtiliter, & dicunt, quod est considerare tres species casuum. Nā quidam sunt casus in canone vel lege specialiter determinati: & in illis regula non cōstituit ius, quia inuenit iam constitutum. Quidā sunt casus

excepti à legis determinatione, & in illis similiter regula non constituit ius, quia non clauduntur sub regulæ dispositione: vt j. subiicietur. Quidam verò sunt casus, in quibus est eadē æquitas, quæ est in casibus à iure determinatis: nec tamen reperiuntur in iure positi: & in illis regula facit ius propter idēritatem rationis, quæ nō patitur determinationem casuum similium esse diuersam, vt ff. de iniusto rupto testam. l. Posthumus. & de verb. obligat. l. à Titio. ⁵ Aptius autem dici possit, quod aut constitutio iuris præcedit traditionē regulæ, & regula de iure iam constituto, quasi materialitè de materia producat, & tunc propriè locum habet distinctio prædictorū casuum: videlicet vt in iam determinatis & exceptis non faciat ius: sed in non determinatis in quibus est eadē ratio^o æquitatis, faciat seu constituat ius. Sed vbi non est ius cōstitutū ante regulæ traditionem: inuenitur autē sola simplex traditio regulæ: tunc ipsa regula est ius seu constitutio iuris, & ab alio non, sed à constitutione procedit, & ita potest intelligi præalleg. l. j. de regul. Caton. ¶ Circa quartū, scilicet quod sit officium regulæ: ⁶ dicunt Doct. quidam, quod officium regulæ est coniungere plures rationes casuum id est rationē traditam in vno casu ad plures alios extendere, in quibus vertitur eadē æquitas. Tamen ista expositio videtur nō vera: quia cū tex. dicat ff. eod. l. j. quod regula est coniunctio rationis: & secundum opinionem præmissam nō coniungerentur rationes: sed ius in vno casu constitutū ad aliud extenderetur, sequitur quod opi. illa Ioan. remota sit à propria significatione verborum text. Item secundum opi. Ioan. rationem vnus casus attribueret alteri, quod text. non intendit, quia nihil

de extensione casuum, sed de conjunctione rationis tractat. Itē si de extensione tractaret, iam poneret de regula ius cōstituentē ius, q̄ si-
 14 milititer videtur cōtra text. † Et propterea dicendum est, q̄ regula est coniunctio rationis, ideo quia de ratione plurium casuum eandē rationem habentium, vnam numero generalem traditionem facit, & sic quæ primò erāt plures numero rationes, ad vnam, ex omnibus coniunctis procedentē reducuntur, per regulam; & ideo propriè dicitur, q̄ officium regulæ est rationes coniungere: verbi gratia, statum fuit primò in piscibus, quod occupanti concederetur. Item statum fuit in aulibus, quod occupanti concederetur, eadem ratione, quia nullius in bonis sunt, & in feris bestis eadem ratione, quia nullius in bonis sunt. Ex his, omnibus sequitur traditio regulæ, quæ rationes prædictas omnes coniungat, scilicet quod in nullius bonis est, q̄ occupanti conceditur. ¶ † Circa
 15 quantum & vltimum fuerunt duæ opiniones cōtrariæ. Ioannes enim
 16 dicebat, q̄ exceptiones non sunt de regula, quia hūc ad derogandum regulæ, vt ff. de reg. Caton. l. ij. resp. ergo oppositū, id est cōfirmationē regulæ non inducunt, igitur sub regula non comprehenduntur, quia magis intendunt ad oppositū id est ad effectum regulæ excludendum, arg. ff. de adime. leg. l. legata inutiliter. de condit. & demonstr. l. cū ta-
 16 le. §. si. † Præterea species de genere excepta, non continetur sub genere ff. de pœnis l. sanctio legum, & de verb. oblig. l. doli clausula. de leg. ij. l. vxorē. §. felicissimo. & l. seruus vrbani. §. vlt. & de alim. leg. l. alimēta. §. basilicæ. & l. Stichus. Igitur casus excepti à regula non continentur sub regula. Plac. vero dixit

quod exceptiones continentur sub regula, & pro eo videtur facere. ff. eo. semper generalibus specialia in
 17 sunt. Item † quod per exceptiones dicitur regula cōfirmari, vt in aut. de non alie. §. vt autē. Ergo videtur exceptiones esse de parte regulæ, cū ad regulæ cōfirmationem tēdant, Mihi videtur, quod vtraque opinio contineat veritatem. nam non sunt de regula, id est nō disponuntur secundū regulam imò quantū ad eas regula perdit officiū suum ff. eod. l. i. in fi. † Quia cū officiū regulæ sit cōiungere rationes vt dictū est: & in his exceptio non coniungat, quia aliqua ratio suadet cōiunctionem vitandam, vt patet in regula, quod nullius in bonis est. occupari conceditur: quæ fallit in libero homine, & in re sacra, & in multis similibus, vt notatur ff. de rer. diu. l. j. in his enim non possumus sequi regulam communem, vt ff. de legib. & senatuscon. l. in iis & l. ius singulare. & propterea non clauduntur sub regula. Et ita credendum est intellexisse Io. Et sunt sub regula, id est sub generalitate verborum in regula traditione expressorum continentur: quia si regula est de homine: & exceptio debet esse de homine & non de asino, seu capra, seu alia specie. Item si regula procedit de actione reali, non recte sequitur exceptio in personali, nec e contrā. Et ita verisimile est intellexisse Plac. Ad arg. Io. potest responderi,
 19 † quod verum est quod exceptiones impediunt regulam, id est impediunt eam coniungere casus exceptos, sed ostendunt eam firmam in aliis non exceptis: quia vbi sunt
 20 † plura capitula, quorū effectus est distinctus, si fiat detractio in quibusdā, videtur cætera confirmare, vt ff. de testament. milit. l. tribunus. §. vlt. Item verum est, quod species

cies excepta non est sub genere : & dispositio eius non sequitur ad dispositionem generis, sed nihilominus est de genere, qualitate verborum inspecta ut supra dixi. Sicut si dicerem, Omnis homo legit, præter Martinum qui dormit, Martinus sub homine continetur, sed de eo aliud quam de cæteris prædicatur. Ad argumenta. Placent. dicendum quod
 21 verum est, quod specialia generalibus infunt, & sub generalibus comprehenduntur quantum ad verba. non quantum ad dispositionem, quia subest aliqua ratio, quæ non patitur ipsam secundum genus disponi.

ADDITIO.

a ¶ Inquit lex. Adde, quod in legibus tradentibus regulam, nihil superfluum esse debet. Bald. in l. Gallus. §. j. in iij. oppos. ff. de lib. & posthu. per tex. in l. j. ff. de reg. iur.

b ¶ Breuitate. Adde. Breuitas enim commendatur. l. fin. §. j. C. de app. & in l. fin. C. de donat. & facit text. in l. j. in prin. ff. de offic. præfec. prætor. & dicit gloss. in l. j. ff. quod met. causa. quod gaudent breuitate Moderni: intellige dummodo ex tali breuitate obscuritas non inducatur, ut not. Bald. in d. l. fin. C. de appel. quia ut dicit Horat. Obscurus homo brevis esse laboro, & not. in procm. ff. verb. compedium, obscuritas enim reprobat in l. h. legatario. §. fin. ff. de fideic. liber. in l. ita fidei. ff. de iure fil.

c ¶ L. j. in princ. Vide ibi Bart. & Moder. Et differentia est inter generale & regulare: quia generale dicitur id, quod infallibiliter est verum. Regulare vero quod in aliquibus casibus fallit, ut not. Card. Alexan. in cap. synodum. col. j. in fi. xvij. distin. & vide tex. cum ibi not. in c. venerabilem. in princ. de elect. & tex. in c. quæro. vj. q. j. In lege enim oc-

currunt aliqui casus particulares, in quibus legis rectitudo servari non potest in illis opus est flexere & incurvare regulam per dispensationem, ut ait Card. Alex. in c. regula. iij. dist. Et regula dicitur virga. j. q. iij. cap. ecclesia. §. item peccato. Item sumitur pro iure communi. l. vij. dist. c. j. Item pro regula ecclesiastica. l. xvij. dist. c. quoniam. & j. q. iij. cap. salvator. vers. alioquin. & vers. in subiecto. Sed an regula præstet auctoritatem arguendi, sicut lex, vide gloss. quam faciunt sing. Bald. Lud. Bologn. in suis secundis novis interpret. in l. j. C. etiam ob chirog. pecu. & Bald. in cap. quod sicut. de elect. & facit gl. in rubr. ad leg. lul. de adult. & in l. j. ff. de sta. homi. & text. supra in procm. Item dicitur regula, eo quod rectè regit, vel normam rectè vivendi tribuit, ut d. c. regula. & ibi Card. Alex. & c. multos in fin. l. iij. dist. & vide Alber. in Dictionario suo, in verbo, regula. & Ioan. Andr. hic plenè in gloss. ordin. & Doct. Moder. & Anchor.

d ¶ Pisces. Adde quando licitum sit piscari in flumine publico, vel privato, tex. Bart. & Aug. in l. iniuriarum. §. si quis. ff. de iniuriis Ioan. Fab. Christoph. Porc. & An. Aret. in §. flumina. in lit. de rer. diuis. & Bart. in l. fin. de vfucap. Bald. in rub. ff. de rer. diuis. & in l. l. de apilli. col. j. eo. tit. tex. & glo. in l. si quisquam. ff. de diuers. tempor. præterit. & pulchre Car. Alex. in c. j. §. si quis de manso. si de inuesti. seu. cõtro. tue. & an aucupari & venari sit permittit, vide per Doct. supra alleg. & in l. diuus. ff. de ser. rustic. præd. & Ang. Aret. in §. ferax. in lit. de rer. diuis. sed hodie secundum Card. Alex. in c. ius naturale col. pen. §. distin. de consuetud. per quam tollerentur garen. videtur, quod in garena aliena capiens non faciat suum: sed tenetur

restituere domino, & hoc probat: quia si inhibitiō facta fuisset per iudicem maxime cū causæ cognitione, tunc capiens rem captā non facit suam arg. l. qui fundum. §. qui sciens. ff. pro emp. nam prohibitio iudicis impedit dominij translationem, & forsitam acquisitionē. facit quod not. Inn. in c. si. de accus. multo fortius lex consuetudinaria quæ magis potest interdicerē domini translationem, ut ff. de iure pa. l. si libertus. & de agri. & cens. quæ admodum, & Bar. & Ioan. de Plat. in l. j. devenat. fer. lib. xj. & sing. decis. parlamenti Gradanop. Dolphin. q. cccxxviii. & in addit. & quæ dixi in lib. consuet. Bituri. §. x. de consuet. prædiorū. item not. q. licet ratione lucricessantis possit peti regulariter interesse l. iij. §. si. cū ibi not. ff. de eo quod cer. loc. & per Dyn. in reg. mora sua infra eod. & Fel. post Abba. in c. cū venerabilis. de excep. de quo latē Lud. Ro. in l. si constāte §. si. ff. sol. mar. & diffusē Bald. in l. vna. C. de sen. quæ pro eo quod inter est. & Bar. lo. de Pla. in l. j. de colleg. Illy. lib. xj. tamen hoc est verū, præterquam in piscatore & venatore, à quibus non potest peti aliquod interesse ratione talis lucricessantis, text. est in l. quemadmodum. §. idēmq. Labeo & Proc. ff. ad leg. Aquil. quem pro singulari ad hoc propositum allegat Ludo. Roma. in sing. dcccxxj. incip. tu habuisti. & ratio est in text. quia incertum est an caperetur ab eis pisces, vel aues seu volucres. Ideo nō potest haberi ab eis ratio lucricessantis, idem tenet Lud. Bolog. in suis primis novis interpret. in d. §. idēmq. Labeo. Venatio & aucupatio quomodo differant, vide Abb. in clem. j. de statumona. & ad no. suprā in princip. vide Barto. in l. iij. ff. de acquir. rerū dom. & Ioā. de Plat. in L. quosdam.

versic. quid autem. de naufrag. lib. xj. & Ang. in conf. cclx. col. j.

¶ Bestiz. Adde, quòd bestiz appellatione continetur solum fera non mansueta, nisi consuetudo regionis sit in contrarium: ut not. Bartol. & ibi Alexan. in addi. in l. j. §. bestias. sub §. remouet. ff. de postul. & Matt. de Mat. in suis notab. & ibi vide an asinus contineatur. Et not. quòd appellatione bestiarum comprehenduntur animalia terrestria tantum: nec includuntur aues & pisces. quod not. propter statuta, quæ dicunt, quòd de bestis & animalibus solvatur tantum pro gabella, quia si dicerent de animalibus, includeretur pisces & aues, secus si dicerent de bestiis, ut not. Card. Alex. in cap. vj. distin. xxxv. per gloss. ibi iuncto textu. Voluit allegare Mathesil. not. xcvi. incip. not. vnum mirabile. de quo per Fely. post Panor. in proœm. Decret. col. iij. in gloss. j. vbi meminit de Mat. Sed tu limita ut per Ro. sin. cccxxvij. incipien. communis doctrina.

f ¶ Regula. Adde Bart. & Doct. in l. j. ff. eod. Alberi. de Roza. in opere suo statutorum. in j. parte. q. iij. & dic ut per Pet. de Anch. & Doct. Mod.

g ¶ Vniuersalibus. Adde Bart. in disp. sua incip. per Itallam. & Bart. in l. si pluribus. & ibi Bal. ff. de leg. ij. & Iaco. de Bello. in l. si necessarias. ff. de pig. aq. & Bart. in l. j. ff. eod. & in l. si ita. ff. de lega. ij. vbi dicit, quòd indefinita est, quādo ponitur terminus communis sine aliquo signo, ut homo. & ibi vidē de vniuer. & singulari. & adde Io. And. in c. vi. circa. suprā de elect. super verbo aliorum. & Bald. & Alexā. in l. ij. ff. de lib. & posthu. & ibi aliquid per Ang. & Ludo. Bolog. in l. si plures. ff. de leg. ij. in secundis interpret. & Bald. in l. fin. §. in computatione. C. de iure delib. & in cap. j. de pace

pace iura. fit. in cap. auditis. de præs-
scri. & ibi Fely. col. xij. vers. gusta. i
& Bartol. in l. j. §. sed & si cert. ff. de
ven. in poss. mitten. Alber. de Roz. k
in d. l. si pluribus. de leg. ij. & in Di-
ctionario in verbo, indefinita. &
ibi Ioan. Bapt. in addit. & Paul. de l
Cast. in consil. ccc. l. v. in antiquis. &
Anch. hic in v. col. & Dyn. in regu.
exceptionem. infra eod. & Bald. in
consil. clxxj. lib. j. & per Phil. Fran.
hic, col. ij. & infra. c. cum multis.
nu. i. & ibi dixi in apost. in ver. in-
definita. de rescr. dixi etiā in Apost.
ad Panor. in c. fi. in fin. in ver. Old.
de con. lepro. notavi in d. l. si ita in
apost. in ver. indefinita & in apost.
ad Bar. post Alex. & alios in d. l. si
pluribus. col. ij. ver. quæro utrū hoc
sit verū in ver. indefinita. not. Old.
consil. incip. in executione. & consil.
clxxij. & alleg. xxv. vol. iij.

h ¶ Lana. Adde quid veniat appella-
tiōe lanæ Bart. in l. si cui de leg. iij.
hic alle. & in l. pediculis. §. Labeo.
ff. de aur. & ar. leg. & ibi Alex. i addi.
& ibi habes quid venit etiā in leg.
pannorum lini & lanæ: & vide Bart.
in l. v. in princip. de auro & argen.
leg. & Bald. in rub. C. de verb. signif.
¶ Dic etiam q̄ lanæ app. venit etiā
nō separata a pellibus animalium
mortuorū. & ipsa etiam pellis cui
hæret, si propter lanā principaliter
habeatur, nō si diuerso, vt not. Bart.
in l. lana & in alleg. j. si cui lana.
ff. de leg. iij. Item venit fericul. j. C.
quæ res ven. nō possunt. Nec omit-
to vnum valde not. q̄ lana dicitur
fructus industrialis, vt not. Bart. in
l. ex diuerso. ff. de rei vend. & in l.
sequitur. §. lana. ff. de vsucap. & in
§. si quis à non domino per glos.
instic. de rer. diuis. quæ facit ad hoc
q̄ lana cedat emptori bonæ fidei, q̄
non esset si esset fructus naturalis.
Secundum Bart. in d. §. lana. & in l.
ex diuerso & not. Bald. in l. j. C. de

usu & fruct. leg.

¶ Sed dicendum. Adde eundem in
c. possessor. nu. 20. infra eod. F. C.

¶ Non æquipollet. Idem tenet Bar.
in l. Cæsar. col. iij. in princ. in ijs
quæst. nu. 17. ff. de public. G. S.

¶ Si pluribus. Adde, q̄ indefinita
æquipollet vniuersali collectiue, nō
autem distributiue, per text. in d. l.
si pluribus. ff. de leg. ij. sing. secundū
Bald. in sua Margarita, in verbo,
indefinita. ad hoc bene facit gl. j.
in d. l. si pluribus, & fac. tex. in l. si
ita relictum. in princ. ff. eo. & vide
Albe. de Roza. in l. de pupillo §. quā
nuntiat. ff. de oper. no. nunt.

m ¶ L. j. Adde Bar. in d. l. j. & ibi Doct.
ff. eod. tit. & Alber. de Ro. in opere
statut. in prima parte. et Ioan. And.
& Anch. hic et per Felin. post Abb.
in c. quoniam frequenter. in prin.
vt lite non contest.

n ¶ Constituit. Nota quod regula Ca-
toniana est regula iuris, quia ius de
nouo constituitur, sed Ioan. And.
tenet hic contrariū. q̄ regula Cato.
non sit regula iuris per rationem
Dy. sed Bart. concordat eos in l. j.
col. ij. ver. his præmissis. ff. de reg.
Cato. & adde an regul. Cato. ha-
beat locum in lega. inutil. & gl. in
d. l. j. distinguit tres casus. sed Dy.
hic & in d. l. facit sex casus, de quib.
vide per Bar. in d. l. j. col. iij & in l.
cætera. §. j. & ibi Do. ff. de leg. j. &
quæ no. Dy. in reg. non firmatur in
fin. infra eo. et ibi dico, & Bar. in l. j.
ff. eod. tit.

o ¶ Ratio. Adde quia ratio legis, seu
etiam constitutionis est, quæ regu-
lat ipsam legē, seu constitutionem
l. quod dictum ff. de pact. in ladi-
gere §. quamuis ff. de iur. patrona.
ratio enim est sicut anima & spi-
ritus legis: verba autem sunt sicut
corpus & superficies. secundū Bal.
in l. si quis seruo persuaserit. C. de
furt. & in l. j. col. antep. ff. sol. matr.

eum sim. quæ refert Iason in l. qui
quadringenta. col. ij. in fi. & col. ij.
in princ. ff. ad Trebel.

p ¶ Regulæ. Adde hic gl. Pet. de An-
char. & Mod. & Bar. in l. j. ff. eo. iij.

¶ Ad de hoc omnino Alexan. in l.
si quis sic. ff. sol. matr.

q ¶ Conceditur. Adde quod sufficit
habere regulam pro se, donec pro-
betur de exceptione, l. ab ea parte.
ff. de probat. & l. suis quoque, vers.
puta. ff. de hære. insti. in c. ad deci-
mas. de restit. spol. & c. venerabili.
vers. potest quoque. de sent. excom.
in vj. nã pro regula semper est pro-
nuntiandum, nisi probetur exceptio,
secundum Bal. in c. j. col. iij. de alie.
iudi. mut. causa fac. & in l. si tutor.
in fi. c. de ser. pigno. dat. manumiss.
& potior est causa, pro quo facit re-
gula, cum aduersarius habeat ne-
cesse fallentiam ostendere, dicit gl.
not. in hac rub. refert Ias. in l. post
dotem. col. xvj. ff. sol. matr.

r ¶ Exceptiones. Adde Angel. Aret. in
§. sic itaque. col. iij. insti. de aq. Alb.
de Ros. in j. parte statutor. q. lxxij.
& Abb. in c. quoniam frequenter. &
ibi pulchre Fel. in princ. vt lite non
contest. & Bart. Bald. & Docto. in l.
in his. ff. de legi. & in regula cõpre-
hendat priuilegiatos casus vel spe-
ciales, vide tex. in l. in fraudem. §. fi.
ff. de testa. milit. Et no. quod regula
non debet restringi per illa, quæ po-
nuntur gratia exempli, vt notatur in
c. j. ne clerici vel monachi. & in l.
ita vulneratus. §. illud. ff. ad legem
Aquil. & not. Card. Alex. in cap. ius
naturale. col. ij. j. dist. Item casus ex-
cepti a regula extenduntur ad omnes
similes casus, vt no. gloss. in l. j. C. de
condict. indeb. gl. & Abb. in c. cū di-
lecta. de cõfir. vtil. vel inutil. & Abb.
in c. fi. col. iij. de re iudic. & in c. fi.
colum. iij. vlt. lit. non contest. & vi-
de Ant. Corf. in suis singularibus in
verbo extensio. el j. qui plene distin-

guit in hac materia. Et sufficit ha-
bere aliquam regulam pro se, & qui
vult allegare fallaciã vel exceptio-
nem, debet eam probare, vt est text.
in l. suis quoque. vers. puta. ff. de hæ-
re. insti. & in l. ab ea parte. ff. de pro-
bat. & c. ad decimas. de restit. spol.
§. eo. lib. & gl. sing. & ibi Ludo. Bol.
in secun. interpret. in Cle. fi. de resti-
Bal. in l. post dotem. ff. sol. matr. & in
l. re actor & in l. amplio. C. de app.
Alex. in addit. ad Bart. in l. patet. §.
marito. ff. de doli except. & Bart. &
ibi Alex. in l. nõ solū. §. sed & repro-
bare. ff. de no. oper. nũt. Paul. de Cas.
consil. xlix. col. vlti. in anti. & alias
concordantias vide per Ias. satis
ample. in l. qui se patris. C. vnde lib.
& Alexan. in consil. xij. col. iij. in fi.
lib. ij. & Abb. in c. quoniam de con-
iug. lepro. & Bart. & Ludo. Bolog. in
secundis nouis interpre. in l. gene-
rali. §. vxori. ff. de vsufruct. leg. &
Bart. in l. quæ situm. §. denique. ff. de
fundo instruc. & instru. leg. & Alex.
in addit. ad Bart. in l. nam quod li-
quidē. §. fi. ff. de pen. leg. & Anch. &
Do. in c. qui ad agendum. §. de pro-
cur. eo lib. & Bart. & Doc. in l. actio.
C. de trans Ang. in l. j. ff. eod. tit. fo. d.
de Imol. in l. si ita legauit. ff. de leg.
j. dicit quod nedū exceptio restrin-
git regulam, sed per eam legatum
restringitur, etiam si legatum annul-
letur, & tamen per illū tex. probatur
cõtrarium vide Alex. cõf. clvij. col.
ij. ver. ij. probare videtur. & in pen.
col. & omnino in consil. cvj. in l. ij.
col. lib. v. Bald. in consil. cxv in fi.
l. ij. vol. & in cõf. clxvij. & cõf. cc-
lxvij. in fi. lib. j. & Ang. de Clauasio
in sua summa. in verbo. alienatio. §.
x. & an regula per exceptionem de-
claretur, vide Lud. Põta. in cõf. lxxij.
col. ij. & Ias. not. in §. x. quē si agat.
vers. caplo. glo. inst. de act. & Alex.
cõf. cxv. col. ij. vers. præterea. lib.
ij. & in l. fi. ff. quod quisque iuris. &
hic

hic per Phil. Franchum. col. j. & per An. conf. ccxxxix. & in cōf. cclxxxix. & Franc. de Aret. in cōf. cxliij. Adde vltra eum Bart. in l. generali. §. vxori. & quod ibi posuit in apōst. ad ipsum post Alex. & alios in vers. firmat regulam. ff. de vsufruc. leg. & Ant. Corfet. singu. suis in ver. stantū. incip. nota vnū dictū. Vide omnino Dec. in cap. cū dilecta. col. j. nu. 5. & 6. extrā de cōfirma. vtil. vel inutil. G. S.

In reg. Beneficium.

Argumenta.

- 1 Institutio à quo & de quo fieri debeat.
- 2 Institutio quid sit. & nume. 8. 10. & 13.
- 3 Institutio quo differat ab inductio-
ne in possessionem. & nu. 13.
- 4 Institutio spectat ad episcopum.
- 5 Inductio in possessionem beneficij
spectat ad Archidiaconum.
- 6 Separatorum separata debet esse
ratio.
- 7 Institutio corporalis dicitur, cum
quis in possessionem mittitur.
- 8 Possessio per quid alicui quaratur.
- 9 Institutio transfert proprietatem
beneficij.
- 10 Collatio beneficij in primum facta
derogat collationi facta in secundū.
- 11 Institutio quid differat ab inue-
stitura.
- 12 Inuestitura dicitur confirmatio
precedentis concessionis. & nu. 17.
- 13 Institutio heredis tria requirit.
- 14 Tutor à testatore datus per indi-
cem confirmatur.
- 15 Collatio per episcopum facta, insti-
tutio iuris appellatur.
- 16 Detentio illicita dicitur, cum quis
instituitur à non habente potestatem
institutiendi.
- 17 Vicarius episcopi non potest insti-
tuere, nisi id specialiter concedatur.
- 18 Capitulum vacante sede non po-
test conferre beneficia, quorum col-
lectio pertinet ad episcopum.
- 19 Institutio inualida dicitur cum
incapax instituitur.
- 20 Laicus prohibetur habere benefi-
cium.
- 21 Institutio varijs sumitur modis.
- 22 Occupans possessionem propria au-
toritate, licet titulum habeat, dicitur
prado.
- 23 Institutio que canonica merito sit
censenda.
- 24 Legitima datio tutoris que di-
catur.
- 25 Iura distincta an cōferantur per
institutionem, inuestituram, &
missionem in possessionem.
- 26 Possessio & quasi possessio an in
eandem rem concurrant.
- 27 Possessio cadit in rebus corporali-
bus, quasi possessio in incorpora-
libus.
- 28 Corporalia specie differunt ab in-
corporalibus.
- 29 Possessio vera vel quasi nō trans-
fertur per inuestituram annulo, si-
bru, vel baculo factam.
- 30 Possessio clauium traditione con-
fertur.
- 31 Instrumento legato seu vendito vi-
detur legata seu vendita res in eo
comprehensa.

- 35 Possessio vniui rei beneficialis accepta an sufficiat pro reliquis rebus.
- 36 Restituere volens hereditatem, sufficit si vel vnā rem tantū hereditariam restituat.
- 37 Possessionem totius fundi acquirit qui in vnicum fundi angulum inducitur.
- 38 Hæres adiens hereditatē, omnium rerum hereditariarū acquirit dominium, non possessionem, nisi corporaliter eam apprehendat.
- 39 Ex diuersis non fit illatio.
- 40 Conferens beneficium quibus temporibus capax esse debeat vt collatio valeat.
- 41 Institutio heredis an vitatur, si postea testator ius amittat, testandi.
- 42 Institutio beneficij non potest reuocari per instituentem.
- 43 Institutio non vitatur si ex aliqua causa ius instituēdi perdat.
- 44 Donatio inter viuos non reuocatur ob delictum donātis sequens: secus in donatione causa mortis.
- 45 Hæres vt institui quis queat quibus temporibus capax esse debeat.
- 46 Institutus, beneficij consequendi capax tribus temporibus esse debet.
- 47 Institutus in beneficio, ex causa supervenienti potest eodem priuari.
- 48 Institutio an vitatur, si post appareat eum, qui instituit, non potuisse iure instituere.
- 49 Factum ab eo qui credebatur tutor, cum non esset, pro non facto habetur.
- 50 Error communis habetur pro veritate.
- 51 Error singularis nihil operatur in præiudicium veritatis: quo tamen ad fructus non sumptos prodest.
- 52 Institutio an vitatur per omissionem alicuius substantialium.
- 53 Canonicus de manu prioris non legitime instituti præbendam recipiens, an possit agere ad eiusdem remotionem.
- 54 Testamentum remouere nō potest qui legatum in eo relictum sciens acceptauit.
- 55 Legatarius potest heredem accusare, quod necem defuncti non vultus est, licet legatum agnouerit.
- 56 Testamentum falsum dicere potest, qui aliquid consequutus est ab hærede.
- 57 Institutio alicui tacite vel ad cautelam facta quando valeat.
- 58 Reservatio facta à legato an possit effectum sortiri finita legatione.
- 59 Conditio contractui adiecta, quam docūque impleatur, ad tempus contractus & dispositionis trahitur.

BONIFACIUS VIII.
REGVLA PRIMA.

Beneficium ecclesiasticum non potest licite sine institutione canonica obtineri.

REGVLA E istius exemplū euidenter patet, intendit enim dicere, quod si aliquis instituatur ab eo, qui ius non habet instituendi: Item si institutio fiat de eo, qui non sit institutionis capax: Item si institutio fiat non seruata forma, quæ debet in institutionibus seruari, institutio videtur esse minus canonica: quia defect

defectum habet eorū quæ sunt institutionis substantialia. Propterea
 a ex institutione tali non potest ^a beneficium licitè obtineri.

¶ Ad declarationem autem verborum regulæ ^b querendum est quid sit institutio. Itē in quo differat ab inuestitura & ab inductione in possessionem. Item quæ dicatur canonica institutio. Subsequenter querenda erunt quædam ad materiam regulæ pertinentia. De primo scribitur per dominū Hostiensem. ¶

1 institutio est intus positio. Quod si verum esset, iam superflua esset inuestitura & in possessionē inductio post institutionem, quia quod haberet nō posset ei conferri, vltius prima collatione in eius effectū per seuerante, vt ff. de ver. obli. l. nemo rem suam. & l. scire debemus. §. vlt.

3 ¶ Item cum canones exponant, qd ad alium pertineat institutio, ¶ videlicet ad Episcopum, vt supra de hæret. c. cū ex inductio. in fi. & ad alium pertinet possessionis inductio scilicet ad Archidiaconū: vt supra de offi. archid. c. ad hæc. & c. vt nostrū. videtur inconueniens dicere, quod sunt eiusdē rationis quia cum sint distincta officia illorū ad quos pertinent, distinctos debet habere effectus, ¶ quia discretorum & distinctorum distincta & discreta ratio esse debet, vt ff. de cal. l. vlt. & C. de don. inter virū & vxorē l. si maritus j. & de episcop. & cler. l. repetita. & de test. l. consulta diuina. Sed excusari potest, quod intellexit de institutione quantum ad ius, quod ex sola institutione acquiritur. Sed intus statio de facto per inductionē

6
 c
 7 In possessionem subsequitur. ¶ Et præterea dici potest, qd motus fuit ex eo quod canones appellāt inductionem in possessionē institutionem corporalem: vt supra de offi. archid. c. ad hæc §. in quadā verò.

Et propterea potuit probabiliter dicere, qd institutio esset intus positio, vel intus statio de facto: cū etiam sit in corporalem possessionem inductio, vt d. §. in quadam. Magister verò Ber. scribit suprà de instit. c. autoritate. ¶ qd institutio est ius canonicum in Ecclesia vel ecclesiastico beneficio tribuere. Inuestire est quasi possessionē illius conferre. Postea verò subiungit, quod instituere est spiritualis beneficii vel dignitatis corporalē possessionem tradere. Et in hoc videtur tradere cōtraria. Quia primo dicit per institutionem conferri ius, & post illam collationem iuris per subsequens factum, idest per inuestiturā quæri quasi possessionē. per quod concludit, ¶ quod per inuestituram non acquiritur possessio. Et hoc est certum possessionem nō quæri per solam institutionem vel ex sola inuestitura: sed per inductionē in corporalem possessionem: vt supra de elec. c. cum in cunctis. §. cum verò electus. & not. Hostiens. in tit. de institut. & patet ff. de acquir. posses. l. cum hæres. in princ. Sed credibile est, qd Magister Ber. in prima dīnitione vel alias descriptione, intellexit de institutione strictè sumpta per quā tribuitur ius: et non possessio vel quasi, illius iuris. In secunda intellexit de institutione largo modo sumpta. ¶ Vel dicendum est, qd in prima intellexit de institutione pertinēte ad episcopum, quæ tribuit solum ius. In secunda intellexit de institutione pertinēte ad Archidiaconū, quæ tribuit possessionem vel quasi. Scribitur etiam per dom. Hostien. in summa tit. de instit. in princip. 10 quod ¶ quidam dixerunt qd institutio est ecclesiæ, vel ecclesiastici beneficii collatio. quæ diffinitio nō videtur esse sufficiens: quia non ponit omnia substantialia institutiōis.

Non

- Non enim dicitur ex institutione
 11 quætur ius in proprietate beneficii
 collati. Constat autem quod per insti-
 tutionem seu beneficii collationem
 quæritur ius proprietatis illi in
 quem beneficium conferitur. Quod
 12 ex eo patet quia post collationem
 factam in primum, collatio facta
 in secundum nihil operatur: ut est
 13 casus. §. eod. lib. de præb. c. si tibi.
 Et tamen si non esset per primam
 collationem translatum ius in pri-
 mum, potuisset per secundam col-
 lationem transferri in personam se-
 cundam. C. de rei ven. l. quoties. Sed cre-
 dibile est, quod qui prædictam dis-
 finitionem induxit, intellexit quod
 ius per Beneficii collationem trans-
 fertur, & hoc aequaliter indicant
 definitionis verba. Attamen etiam om-
 nia supradicta tolerabilia sunt pro-
 pter probabilem autoritatem dicen-
 14 tum, clarius potest dici, quod institutio
 est iuris alicuius beneficii
 15 verbalis collatio, & investitura vero
 collationis seu institutionis confir-
 matio, seu declaratio per quam in-
 ducitur confirmatio. Missio in pos-
 sessionem, est præcedentium, id est
 collationis & investituræ executio
 quod per similia patet. Nam in in-
 stitutione hæredis tria sunt per or-
 16 dinem. Primum est institutio que
 procedit per dispositionem verbalem.
 Secundum est institutionis irreuo-
 cabilis confirmatio, quæ contingit
 per consequens factum: id est per
 mortem testatoris. Tertium autem
 est institutionis & confirmationis
 executio, quæ contingit per addi-
 tionem hæreditatis & per subsequens
 administratum, id est apprehensionem
 possessionis: licet illa non sit neces-
 saria ad acquisitionem dominij rerum
 hæreditariarum: sed necessaria est
 ad acquisitionem possessionis. C. de
 test. l. omnium. ff. de acquir. posses-
 sionibus. l. cum hæredes. in princ. de bon. pos-
 17 s. l. j. & ij. Item in datione tutoris,
 datur enim aliquando à testatore.
 Secunda datio est illa verbalis quan-
 do confirmatur à iudice, ut patet. ff.
 & C. de testam. tutel. & de confir-
 tut. Tertio sequitur decretum iudi-
 cis administrationem concedens.
 C. arb. tut. l. si. & in authen. ut ij qui
 ob. per hi. se hab. res minorum. §. pe-
 nult. Item patet in feudo, nam primo
 18 fit feudi concessio. & secundo inue-
 stitura quæ est præcedentis conces-
 sionis confirmatio. Tertio in pos-
 sessionem inductio, quæ est concessio-
 nis, & investituræ realis execu-
 19 tio, ut in tit. quid sit investitura §.
 Et licet prædicta non sint similia
 quantum ad omnia: similia tamen
 sunt quantum ad ordinem succes-
 sionum. Et hæc vera sunt secundum
 absolutam & propriam significa-
 tionem verborum. Sed in præsentem
 regula credendum est, & dicendum
 institutionem largo modo sumi, &
 pro omnibus supradictis modis
 20 poni. Certum est enim quod col-
 latio & investitura quæ fit per epi-
 scopum, institutio iuris appellatur,
 ut in præallegato c. cum ex iniuncto.
 supra. de hæret. ite inductio in pos-
 sessionem quæ fit per Archidiaconum,
 appellatur institutio corporalis,
 ut supra de offic. Archid. cap. ad
 hæc. §. in quadam vero: & c. ut no-
 strum. In quacunque enim prædi-
 ctarum defectus interveniens red-
 ditur beneficii receptionem vel reten-
 21 tionem illicitam. Si enim defectus
 est in institutione verbali, siue ex
 parte instituētis, ut quia is instituit
 qui de iure instituere non possit, il-
 22 licita est derentio, verbi gratia: ut
 h quia institutio fiat per vicarium
 episcopi, etiam generalem, quæ con-
 stat instituere non posse, nisi insti-
 tuendi potestas specialiter fuerit
 permessa per Episcopum, ut de offi.
 vicar. c. cum in generali. lib. vi. &
 ita

ita debet intelligi, suprà de instit. 1
 21 c. ex frequētibus, vel † quia fiat per capitulum de beneficiis ad collationem Episcopi pertinentibus, quā constat non valere etiam sede vacante i vt suprà de instit. c. j. eo. lib. 1
 22 † Item si institutio fiat de eo qui 28
 23 non potest de iure institui. † vt si k
 k Instituitur laicus k vel alius irregularis cui prohibetur de iure beneficium cōferri vt suprà de instit. c. ij. idem erit si defectus fuerit in institutionis forma, vt quia fuit sub conditione facta, cū actus legitimi non recipiant conditionem, neque dicim, vt in frā eod. actus legitimi et suprà de elec. c. in electionibus. lib. 1
 24 vj. Et per hoc patet, † q. institutio largo modo hic sumitur, vt tam institutionē verbalem & investiturā quæ ius tribuit, quā inductionem in possessionem, quæ possessionem & quasi concedit, & comprehendat.
 25 † Et hoc ostēditur necessario arg. posito casu quod esset aliquis verbaliter institutus & investitus re ipsa sine inductione in possessionē: & auctoritate propria possessionē occupauerit, dicitur incubere possessioni vt prædo, non vt iustus possessor. ff. de acquir. pos. l. si ex stipulatione. j. & ij. resp. & l. nec ex vera
 26 C. eod. tit. † Canonica verò institutio appellatur, in qua omnia substantialia validæ institutionis largo modo sumptæ cōcurrūt, id est collatio, investitura, & in possessionem inductio: & decens personæ habilitas, tū ex parte conferentis, quā ex parte illius in quē collatio facta est: et solennis institutionis forma,
 27 sicut superius est ostensum. † Sicut dicim legitimam tutoris datio, quādo is dedit qui dare potuit: is accipit cui fuerat dandus, et is datur cuius
 1 dādi facultas 1 erat, & pro tribunali decretū interponatur, vt ff. de cōfir. tut. l. naturali §. si queratur. † Quæri

autem potest circa materlā supradictam. Primò nunquid institutio, investitura, & in possessionem inductio, sint distinctæ species, vel idē significantes. hoc autem declaratū est per superiora, & ideo superuacuum esset repetere. † † Secundo queri posset, cum sint species distinctæ proprlè sumendo, vtrū distincta iura tribuantur per eas? & dicendū est sicut in superioribus patet, quod per institutionē verbalem tribuitur ius proprietatis, & per investituram declaratur & confirmatur illius iuris collatio, vt dicto cap. cū ex iuncto, & c. inter cetera. de praeb. & per inductionē in possessionem tribuitur ius possessionis & quasi ius administrationis: vt in d. cap. ad hæc. §. in quadam verò. & d. c. vt nostrum. † Posset autem aliquis dicere, quod inconueniēs videtur, quod in eadem re queratur possessio & 30
 30 quasi possessio †, cum possessio consistat in rebus corporalibus tātū, vt ff. de acquir. pos. l. iij. in princ. & de vsuc. l. sequitur. §. si viā. quasi possessio cōsistat in incorporalibus, vt ff. de seruit. l. pen. & si seruit. v. d. l. licet. §. Aristo. & vt posside. l. fin. † sicut ergo corporalia & incorporalia sunt species oppositæ & non concurrentes circa eandem rem, vt instit. de rebus corpor. & incorpor. ff. de rerum diuis. l. j. sic possessio, & quasi possessio. videntur species oppositæ, & nō posse concurrere in eandem rem. Sed dicēdum est quod in beneficiis est considerare ipsum ius beneficii quod est incorporale, & in eo dicitur quasi possessio. Item est considerare res corporales, quæ sub iure beneficii continentur, & in illis dicitur queri vera possessio corporaliter instituto.
 32 † † Queri posset tertio, quare est in quod per investituram factam per anulum, vel per librum aut baculum

- lum, nō quæritur vera possessio, vel
 quasi possessio. eum per clauū tra-
 ditionem quæritur possessio rerum
 quæ sub clauibus constituantur vel
 custodiuntur, vt ff. de contrah. emp.
 l. clauibus. & de acquir. rer. domi. l.
 qua ratione. §. item si quis. & ff. de
 acquir. poss. l. j. §. si iusserim. Ratio
 33 est, quia res sub custodia clauium
 constituantur & continentur, & ideo
 traditis clauibus sub quarum custo-
 dia sunt, ipsæ res traditæ intelligū-
 tur. Annulus verò & baculus seu li-
 ber nihil habet cōmune cū rebus
 quæ in beneficio continentur. Et ideo
 inuestitura per baculum facta, non
 34 intelligitur trāsata possessio: sicut
 etiā dici solet si tradatur vel legetur
 instrumentum in quo continetur
 emptio prædij vel alterius rei, ipsa
 res intelligitur tradita vel legata,
 quia iuris in re quæsitæ probatio in
 instrumento cōtinetur. C. de donat.
 l. j. ff. de leg. j. l. seruum filij §. eum
 & de leg. iij. l. qui chirographum.
 35 † Huius autem causa quæri possit
 quarto, si institutus verbo, & inue-
 stitus annulo inducatur in possessio-
 nem rei vnius, quæ est in beneficio
 sibi collata, nomine illius & aliarū
 an intelligit quæsitæ possessio illius
 tantum in quā inducitur corpora-
 liter, vel illius & aliarum? videtur
 quæsitæ possessio omnium: quia iure
 36 cauetur † quòd restituta vna re hæ-
 reditaria omnes restitutæ intelli-
 guntur, si ea mente restituantur vt ef-
 fectus restitutionis trahatur ad om-
 nes, vt ff. ad Trebel. l. restituta. in
 37 princ. † & quia totius fundi posses-
 sio transfertur etiam si vnum fundi
 angulum quis ingrediatur, vt ff. de
 acqui. poss. l. possideri. §. qd̄ autem j.
 sic ergo quæsitæ possessione vnius
 rei, quæ in iure beneficij cōtinetur,
 omnium in eodem beneficio com-
 prehensorum quæsitæ intelligatur:
 tamen etiā hoc aq̄uitas suadet: ius
 scriptum contrarium dicit † quia
 38 hæres quærit dominium omnium
 rerum hæreditariarū adeundo hæ-
 reditatem: & tamen nō quærit pos-
 sessionem alicuius rei, nisi eam cor-
 poraliter apprehendat vt in d. l. cū
 hæredes & ff. si test. lib. esse iussus. l.
 j. §. Sczuola. Ad l. autem restituta.
 patet responsio, quia ibi loquitur de
 translatione domini ad quam suf-
 ficit sola restitutio verbalis, vt in
 eadem l. & l. facta. eod. tit. In pro-
 posito autē loquimur de acquirēda
 posses. quæ in facto consistit, licet
 ipsa acquisita ius dici posset, vt ff.
 de acquir. poss. l. j. §. si vir vxori. &
 39 l. peregrē. in princ. † & ideo ad pos-
 sitionem vnius, nō sequitur positio
 alterius, quod possibile est ab eo
 esse essentialiter separatum, vt C. de
 probat. l. non nudis. l. non epistolis.
 & l. neq̄ natales. & l. ad probatio-
 nem. Item ad l. possideri. §. quod au-
 tem, respondeo, quòd ibi non dicitur
 quòd acquiratur possessio alia-
 rum rerum, quæ erant intra fundū,
 & à fundo distinctæ, sed cæterarū
 partium fundi tantum, quæ acqui-
 40 sitæ parti erant cōtinuatæ. † Quin-
 to quæri potest circa personas, qui-
 bus temporibus conferens debet
 esse capax beneficij conferendi: &
 dicendū videtur, quòd sufficit eum
 esse capacem tempore collationis
 factæ, licet postea desinat ex qua-
 cunq̄ causa: quia factum legitimè
 retractari nō debet, licet postea ca-
 sus eueniat à quo nō potuit inchoa-
 ri, infra eod. tit. c. factum legitimè.
 & ff. de acquir. hæred. l. si seruum
 quis. §. vlti. & de iis qui sunt sui vel
 alie. iur. l. patre. de reg. iur. l. in am-
 41 biguis j. §. nō est nouum. † Et quia
 iure cauetur, quòd si testator, qui
 hæredem instituit, sine delicto suo
 & absque facto suo perdiderit ius
 testandi, institutio propterea nō vi-
 tiatur, vt ff. de testamen. l. is cui. &
 de

de bon. poss. secund. tab. l. j. §. exigit
 prator. et §. si quis autem ergo insti-
 tutio de beneficio facta non vitatur
 licet instituens ius instituendi per-
 diderit. Obstat tamen videtur. §.
 l. cauetur, quod si testator, qui her-
 redem instituit, ius testandi perdi-
 derit propter delictum suum^r vel
 propter factum suum quia se præ-
 buit ad arrogandum: institutio vi-
 tiatur, ut ff. de iniusto & irri. testa.
 l. si quis filio ex hereditate §. irritum.
 & de bon. poss. secund. tab. l. qui ex
 liberis. §. testamento. & instit. quib.
 mod. testam. infirm. circa princip.
 & §. non tamen. ergo vitari vide-
 tur institutio facta de beneficio.
 42 Sed responderi potest, quod insti-
 tutio beneficii tenuit, ita quod pro-
 pter expressam instituētis voluntatē
 non potuit reuocari. arg. ut ff. de præ-
 bend. cap. si tibi absentis. in sexto.
 43 Et ideo ex quacunque causa ius
 instituendi perdidit, institutio præ-
 cedens non vitatur, ut in authē. de
 tabell. §. pen. sed institutio heredis
 non tenebat irreuocabiliter ante
 mortem testantis, cum semper esset
 voluntas ambulatoria^s & mutabi-
 lis usque ad mortē. c. cum Marthæ.
 de celeb. miss. & c. de sacrosanct. ec-
 cles. l. j. ff. de iure cod. l. diuus. §. li-
 cet. & de leg. j. l. si mihi & tibi. §. in
 legatis. & de leg. iij. l. si quis in prin-
 cipio testamenti. & de adim. leg. l.
 iij. §. ult. & de don. inter vir. & vxor.
 l. cum hic status §. ait oratio. Et ideo
 si perdidit testator potestatem te-
 standi ex ea causa, quæ originem su-
 mat à delicto id est culpa vel dolo
 testatiss: institutio irritatur: ut in præ-
 alleg. §. irritum. & in §. non tamen.
 sed si ex ea causa perdidit testa-
 menti factionem, quæ de dolo, vel
 culpa testatoris^t non sumat originē,
 institutio non vitatur, ut l. is cui.
 & in l. j. §. exigitur. & §. si quis autē.
 Facilius enim reuocantur ea, quæ à

principio non habent effectū irre-
 uocabilem, quàm ea quæ à princi-
 pio irreuocabiliter tenent, ut patet.
 44 quia donatio inter viuos, quæ ir-
 reuocabiliter tenuit à principio non
 reuocatur propter delictū sequens
 à donante commissum, ut C. de
 bonis damnatorum. l. si quis post-
 hac. sed donatio causa mortis reuo-
 catur ratione delicti & condemna-
 tionis, quæ post delictum subse-
 quitur. ff. de donat. causa mortis.
 l. si aliquis. §. Sexto quæritur quibus
 temporibus debeat esse capax is, qui
 in beneficio^z instituitur? & vide-
 45 tur quod ea ratione qua heres in-
 stitutus debet esse capax tribus tem-
 poribus: scilicet testamenti. mortis
 testatoris, & aditionis hereditatis.
 ff. de hered. instit. l. si alienum. §.
 46 in extraneis. & eadem ratione insti-
 tutus debeat esse capax beneficii
 consequēdi tribus temporibus^y id
 est tempore institutionis, & inuesti-
 turæ, & tempore quo mittitur in cor-
 poralem possessionem. sed si mediis
 temporibus fuerit incapax, id est inter
 institutionem & inuestiturā & mis-
 sionem in possessionem, institutio
 non vitatur, ex quo tribus tempo-
 ribus capax inueniretur: ut ff. de he-
 redi. instit. l. sed et si in conditione.
 47 §. solemus. cum l. seruum meū & sed
 si capax fuit in tribus temporibus:
 & post illa tria tempora incipiat esse
 non capax: si quidē ratione delicti
 sui: ut quia homicidium, vel aliud
 enorme delictum commisit quod
 ipsum inhabile ad beneficiū^z red-
 dit, priuatur ex causa superuenienti:
 ut supra de homicid. volunt. vel
 casua. Sed si propter aliud defectum,
 qui ex delicto non sumit originem:
 ut quia senio vel valetudine corpo-
 rali impeditus sit, vel alia causa si-
 mili: non priuabitur, sed dabitur
 alius coadiutor sibi: ut supra de cle-
 ric. xgro. lib. vj. §. & Septimò quæ-
 ritur

ritur, quid si credebatur instituentē
 instituendū habere ius, cum in ve-
 ritate non haberet: an comperto er-
 rore institutio vitietur? & videtur
 49 vitari debere: † quia factum illius
 qui credebatur esse tutor, & nō erat
 inutile est: vt ff. de reb. eorum qui
 sub tute. l. qui neq. & de administ.
 tut. l. Titium §. à matre. & de eo qui
 50 pro tut. l. si is qui. † Econtrā videtur
 vitari nō debere de iure Canoni-
 a co vel Ciuili. 2 quia tenuit ab initio
 propter errorem cōmunem à quo
 pro veritate habetur. c. consultiō-
 nibus. de iure patro. de supel. leg. l.
 iij. in fin. & de offic. præt. l. Barba-
 rius. & C. de testa. l. j. & de sent. &
 interlo. om. iud. l. si arbiter. & instit.
 de test. §. sed cum aliquis. & ideo li-
 cet postea delegatur veritas errori
 contraria, non vitabitur institutio
 quæ ab initio tenuit, vt infrā eod.
 c. factum legitimē. Ad contraria di-
 51 ci potest, quod ibi fuit error b sin-
 gularis, qui nihil operatur in præi-
 udiu veritatis. ff. de acquir. hære-
 dit. l. cum quidam. §. quod dicitur.
 & de suppl. leg. l. Labeo. §. verum si
 ea. sed in consumptis fructibus etiā
 singularis error facti vel iuris ex-
 52 cipiāre debet de iure ciuili, c vt ff.
 de pet. hæred. l. sed & si lege. §. sci-
 re. C. de rei vend. l. certum. sed secun-
 dum Theologos, qui dicunt quod
 veritate quādoque comperta,
 vitatur quod ab initio tenuit, si ap-
 pareat contrarium veritati, debet
 fortē in principali aliter iudicari:
 53 sed de fructibus idem. † Octauo
 quaeritur, an si in forma institutio-
 nis vnum de substantialibus omit-
 54 tatur, & cætera obseruentur, insti-
 tutio vitietur? Et dicendum est, q
 omisso cuiusque substantialis vitiat,
 vt ff. de transact. l. cum ij. §. si prætor
 & arg. de reb. eor. l. si papillorum. §.
 si prætor. & ad municip. l. constitu-
 tionibus. licet omisso leuium & nō

substantialium non vitietur de qua
 agitur. vt ff. de ven. insp. l. j. in fi.
 55 † Nono quaeri posset, si canonicus
 præbendā percepit de manu prio-
 ris qui non erat legitimē institutus,
 an postea possit petere priorem ab
 administratione remoueri, tām im-
 non legitimē institutum? & videtur
 54 quod nō †, quia iure cauetur, quod
 si ego consequar legatū ab hærede
 instituto in testamento, quod pote-
 ram infringere per querelam, vel
 contra tabulas, sciens me posse, q
 postea non possum rumpere testa-
 mentum, quasi iuri meo renuntiasse
 videar. ff. de inoff. test. l. si pars. §. si.
 & l. nihil. et de leg. præst. l. filium. §.
 omnibus. & de bo. lib. l. in seruitutē
 §. si quis. per quod videtur, quod si
 canonicus sciebat priorem non can-
 onicē institutum, & præbendā de
 manu eius percepit, percipiēdo vi-
 detur renuntiasse iuri suo dicendi
 institutionē eius minus canonicā.
 Econtrā videtur, quod nihilominus
 possit dicere priorem nō canonicē
 institutum, & petere eum remoueri:
 55 † quia si cōsequor legatum ab hæ-
 rede, qui erat indignus, ex eo quod
 defuncti necem non vindicauit,
 nihilominus possum postea eū di-
 cere indignum ad auferendam sibi
 hæreditatem vt ff. ad Silla. l. penult.
 56 & argum. ff. de prob. l. quidā. † Item
 si cōsequor legatū ab hærede insti-
 tuto in testamento falso vel minus
 solenni: nihilominus possum postea
 dicere testamētū falsū vel minus
 solenne ad consequenter hæredi
 hæreditatē auferendam, vt ff. de is
 quib. vt indig. l. post legatū. sed ex
 præmissis arg. soluitur, quia si cōse-
 quor legatū ab hærede instituto in
 testamēto, quod poterā dicere inof-
 ficiosum, vel per contra tab. rumpere:
 ideo excludor, quia pendebat ex fa-
 cto meo rumpere vel nō rumpere testa-
 mentum, vt in primis arg. sed vbi
 conse

consequor ab hærede indigno, qui necem nõ vindicauit defuncti, vel quia filius putabatur, cum esset suppositus, vel quia institutus erat in testamēto falso vel minus solenni: ideo non excludor, quòd ex facto meo non procedebat q̄ hæres esset indignus, vel quòd esset filius, vel non filius. Item quòd testamentum esset falsum vel nõ falsum: solēne, vel nõ solēne. & ideo nõ excludor vt in secūdis argumētis, sic ergo & in pposito dicēdū est, q̄ si defectus institutionis factz de priore nõ p̄debat ex facto canonici percipiētis i
 g p̄bendā de manu eius, & q̄ nõ impediatur canonicus institutio nem prioris minus canonicā dicere, vt d.l. pe. & l. quidā. & l. post legatum. sed si defectus institutionis p̄debat ex facto vel ex voluntate canonici, tunc siquidē sciebat eū nõ canonicē institutū, videtur renūtiasse iuri suo, vt d.l. si pars. & l. nihil. & l. filiū. §. omnibus. sed si ignorabat, nõ videtur renūtiasse, & ideo nõ excluditur, vt ff. de inof. test. l. mater, §. ceterum. & l. cum qui. & arg. ff. de acquir. hære. l. nec is. §. hæres, & l. si
 57 is ad quem. † Quid autem de institutione alicui ad cautelā facta, vel tacite: vt cū sit collatū beneficiū cui dā habili ad illud tenendū tacito fideiussore stāte, vt fructus restituat illegitimo, cū illud beneficium tenere non posset, an valeat dic q̄ nõ p̄ ea quę dici possunt in l. iij. de pb. latissimē per Docto. In hac regula
 58 beneficium h. † Decimo ante hæc
 h tempora dubitari consuevit, si apostolicę sedis legatus, tempore legationis suę reseruauerit in aliqua ecclesiā beneficium alicui conferendum, & executores deputauerit, & postea finito legationis officio m
 beneficium vacauit an executores possint beneficiū taliter reseruatū canonicē conferre, & consequēter a

possit per eum cui confertur licitē obtineri? & videbatur q̄ non quasi autoritas reseruatoris expirasset hoc ipso, q̄ legationis officium expirasset, arg. de test. mil. l. si certatū §. si. & de iure codic. l. cōficiuntur. §. si miles. ad leg. Falcidiā, l. si post missionē. sicut in legibus illis finita militia expirat priuilegiū: sic autoritas confirmationis codicillorū in militia factorum. Item pro hoc erat efficax argumentum de iurisd. omniū iudic. l. eū qui magistratus. Contra videtur collationē valere, quia reseruatō collata erat in tempus, quo vacare contigerit, & ideo quādo cūq̄ postea vacare contingat, trahi videtur ad tempus reseruatiōis factz: † quia si contrahō sub conditione, venditō, vel obligandō rem meam: vel dispono de rebus meis, instituendū hæredē, vel sub conditione legando & postea quādo cūq̄ existat conditio, trahitur ad tempus contractus & dispositionis retro factz, k vt ff. de peric. & commod. rei vend. l. necessario. §. quòd si pendente. & qui potior. in pig. hab. l. potior. §. j. et l. fin. & de testa. mil. l. quod dicitur. Sed hodie per constitutionem nouam positā suprà de offi. leg. c. p̄senti l. hæc dubitatio est remota: quia reseruatiōis autoritas expirat officio legationis finito: & ideo beneficiū, quod postea vacat, nõ potest conferri canonicē per executores, nec licitē obtineri. ad argumētum contrariū potest responderi, quòd loquitur in eo qui contrahebat, & disponebat de rebus suis: & ideo euenus cōditionis trahitur ad tempus dispositionis, legatus autē nihil iuris habebat in vacaturis, sed
 m solus Papa m & ideo nihil ad rem.
 Dyn.

ADDITIO.

† Potest. Adde quòd verbum, potest, Dyn. B

positum cum negatione importat necessitatem, vt l. non potest. ff. de furt. & not. hic Ioan. Andr. & Phil. Franc. in ij. col. post princ. & Barto. in cōsil. xviij. col. ij. incip. in quæstione. nu. 4. & in l. Gallus. nu. 4. ff. de liber. & posthum.

¶ Tu dic hoc verum, quādo negatiua præcedit: secus autem si apponatur sine negatiua præcedente, vt per gl. in l. j. in ver. dare potest. & ibi Moder. ff. de iurisd. omn. iud. de quo omnino vide Auto. Corf. sing. suis. in versicu. potest. incip. verbum potest importat necessitatem.

b ¶ Regulæ. Adde ad istam reg. Ioan. Andr. hic & Anch. & appellatione beneficii omne beneficiū comprehenditur, vt no. hic Io. Andr. & Doct. in c. de multa. de præb. & Car. Alex. in c. miror. l. dilt. in fi. & Abb. in cōsil. xlvij. vol. ij. illud de iure. & Spec. & ibi Io. Andr. in add. tit. de dispēs. §. dicendum reit. ver. sed nunquid nocet. & hoc largo sumpto vocabulo: de quo per Abb. in c. super. & Felyn. in c. postulasti. col. vj. ver. circa gl. ij. de rescript. vbi ponit tres conclusi. & Phil. Frac. hic in prin. & gl. fin. in tit. de col. §. volens. in ver. bene. Et quomodo cognoscit beneficium ecclesiasticum, vide Fely. in repet. c. in nostra. col. vj. ver. restant multa. de rescri. Et an pensio appellatione beneficii contineatur, vide Fely. in cap. ad audientiam. el. j. col. ij. de rescrip. post Abb. & And. Barba. satis amplē. Et beneficiū est beneuola actio gaudium tribuens capienti: vt inquit Sene. lib. j. de beneficiis. & Bal. in c. j. & ibi Card. Alexan. quibus mod. feud. amit. & vide Abb. in c. cle. de vi. & ho. cle. & Bal. in sua marg. in verbo beneficium. & ibi vide quot modis dicatur: & Alex. consil. jv. vifo titulo. vol. ij. nu. me. 12. & no. quod licet beneficium sine legitimo tit. non possit obtine-

ri, vt hic, & in cap. j. §. ordinarij. de paci. pos. in Prag. sanct. & in titu. de coll. §. sed & in super. verbo, titu. tamen propter contumaciam absentis actor missus in posse. ex secūdo decreto acquirit possessionē, & potest beneficium præscribere per decem annos inter præsentēs, & xx. inter absentes, dum tamen habeat titulum saltem coloratum, vt colligitur ex no. per gl. & Doct. in e. contingit. de dolo & contu. & Abb. in c. j. in literis. de reslit. spol. & no. hic Ioan. Andr. & in regula seq. in Mercu. & glos. & Doct. in c. j. de eo qui mittitur in pos. causa rel. set. suprā eod. lib. & gl. in d. c. j. de paci. pos. super verbo, triennium. sed hodie per illum tex. qui possedit per triennium habens coloratum titulū tam in petitio quā in possessio, nō potest a quodam etiam ratione iuris nouiter impetrari molestari, exceptis casibus ibi no. per gl. super verbo, possideat. & in gl. beneficiū. & tex. & gl. & Doct. in clem. j. de sequestra. posse. & proprie. & in regula Cancellariæ xxxij. & ibi sing. gl. Ioan. de Anania in c. licet Hely. de simon. & Fely. in c. plerunque: de rescript. & in c. sicut. de re iud. col. xvj. Et ideo dicunt Hostien. Card. But. Imol. Abb. & Fel. col. ij. in fi. in c. illud. de præsum. quod clericus præsumitur rectē institutus, quando diuturno tempore tenuit ecclesiam seu beneficium vt rector, quia superiores visitantes sæpe ecclesias pte- sumuntur vidisse tit. suum, nec tollerant intrusum tanto tempore: & not. hic Petr. de Anchaz. col. viij. & Ioan. de Ana. post Abbat. & in d. c. licet Hely. Fely. in d. c. sicut col. xv. vers. fallit liij. & Do. de Rota, decisi. lxxxiij. in antiq. titu. de probat. Et quando episcopus vel alius prælatus possit compellere beneficiatum ad ostendendum tit. beneficii, vide hic per gl.

per gl. & Pet. de Anchar. in viij. q. & Abb. & Felyn. in d. c. licet Hely. col. liij. vers. extra glos. querunt Bald. in cons. clxvij. lib. liij. & in l. male agitur. C. de præscript. xxx. ann. & And. Barb. in repet. rubr. de fide instrum. col. lix. & Paul. de Leaza. in repetit. c. in literis. col. liij. versic. ad vlti. & ibi per Abb. & Moder. de resti. spol. & Fely. in d. c. licet. ponit quinque conclusiones cum suis fallen. Quid de eo qui habet in cōmendā beneficium, an dicatur habere titulum: vi de Doct. in c. nemo. de elect. 3. eod. lib. qui dicunt communiter, quod commenda est titulus canonicus. & nor Rom. in cōf. eccl. quod est pulchrum in materia cōmendarum: & vide glos. singul. in d. c. j. de pacific. posses. super ver. titulum, in Pragm. san. Item not. quod licet quis non possit consequi beneficium nisi v. nico titulo, vt c. vt quis duas. 3. de elect. eod. lib. tamen potest se defendere ex pluribus titulis: vt not. Abb. in c. in nostra. de rescript. & est tex. celebris in c. post electionem. & ibi Abb. de præben. & Abb. in cap. eum olim. & ibi Felyn. in fi. de re iudic. & pulchrè Felyn. in repetitio. d. c. in nostra. col. ij. versicul. titulus multiplicatur ad cautelam in eodem beneficio: vnde dicit, quod si quis dubiter de prima collatione sua, impetret secundam: quia per hoc non inducitur renuntiatio primæ: imò potest vti vtraque ad defensionem suam; & vide Abb. in c. cum olim. in ij. ad fin. de priuilegiis. & Felyn. post Cardin. in c. inter dilectos. col. x. versic. fallit liij. de fide instrum. quod nota perpetuè: & vide glos. in c. nullus pluribus. infra eod. tit. & quæ ibi dico post Dyn. in princ. facit quod not. Dyn. in sequenti fol. versic. quod ex eo. & not. Abb. in consil. liij. volu. ij. & Bald. in consil. vij. tit. de elect. & ibi Domi. de san-

cto Geminiano. Vide vltra hic allegat Cardin. in clementi. auditor. nu. 9. & ibi posui in apostil. in vers. cōprehendit dignitates, de rescript. & in clemen. j. de præben. Gemin. in c. j. in prin. & ibi dixi in apostil. in verbo, non est dignitas. 3. de eo qui mit. in posses. causa rei seruau. & in c. dudum. nu. 7. vbi etiam notauit in ver. ecclesia cathedralis. 3. de præben. & dixi in apostil. ad Philip. Franc. in c. Gram. nu. r. in versic. appellatione beneficij. 3. de rescr. & in apostil. ad Pan. in c. in nostra. In apostil. mea sub nomine Zacha. in vers. siue præben. de rescript. in antiq. Et in quantum domi. Boerij dixit supra, quod clericus præsumitur recte institutus, quando diuturno tempore tenuit, & c. hoc facit ad dissolutionem. q. an possessor beneficij cogatur per superiorem ostendere titulum suum, de quo dixi in apostil. ad Pa. post eum in c. licet Hely. nu. 22. in versic. ad ostendendum. in tit. de simonia. & in c. accedens. nu. 4. in ver. ad ostendendum. tit. de accus. dixi etiam in apostil. ad Geminian. in c. j. nu. 7. in ver. probare. tit. 3. de eo qui mit. in posses. cau. rei seruau. & in addit. ad Bald. in l. in civilem. in prima oppositio. C. de furt. & in Rota decisione lxxv. & dclxxxix. in antiquis.

¶ **D**ilectorum. Adde Alber. de Rota. in l. j. colum. j. in quarta oppositio. ff. soluto matrimonio. & vide plenè per las. post alios in l. naturaliter. §. nihil commune. in ij. no tab. colum. iij. nu. 22. ff. de acquiren. posses.

G. S.

¶ **S**umpra. Adde quod multiplex est institutio, vna est propriè quæ sumitur pro translatione iuris non liberat a superiore facta, quando scilicet præsentatus per patronum instituitur. & istud ius instituendi transit in capitulum sede vacante.

cap. j. de institut. lib. vj. Alia est institutio quæ capitur pro collatione libera, de qua in cap. ex frequentibus. eod. titu. in antiquis. Tertia est institutio authorisabilis, quæ fit quo ad curam populi tantum: ut si collatio beneficii spectat ad inferiorem pro cura populi non exempti, recurritur ad episcopum, ut in c. j. de capel. monach. in vj. Alia est institutio, quæ capitur pro inductione in possessionem: ista pertinet ad Archidiaconum de iure communi. cap. ad hæc. & cap. vi. nostrum, de officio Archidiac. Et scias quodd de iure communi collativa institutio tituli pertinet ad episcopum. gl. in c. cum venissent. eodem titulo, in antiquis. ita refert Pet. Rauen. in suo compendio iuris cano. tit. de instit. col. iij. & col. v.

e ¶ C. si tibi. Adde quod in beneficiis non requiritur traditio, vel quasi, ut acquiratur ius in beneficio, ut plene notat Dyn. in regula, qui prior. infra eodem. & ibi dicam: quia primus præfertur secundo in beneficio, etiam si fuerit tradita possessio, ut tenet hic Dyn. per textum in cap. si tibi, de præben. supra eodem libro, & Ioan. Andr. ibi, super verbo, acquirit. dummodo collatio prima beneficii fuerit iure facta, ut est text. & exemplum in cap. illud. & cap. suggestum, de iure patronatus, ita tenent Ioan. Fab. Bald. Salic. Paul. de Castro in l. quoties. & ibi Ias. in repetit. colum. v. in iij. limitatio. C. de rei vendicatio. & Roma. consil. cxcv. iij. colum. j. versic. iij. videtur casus quod not. pro limitatione. l. quoties. C. de rei vendic.

f ¶ Institutio. Adde quod duplex est institutio in beneficiis, & quæ differetia fit inter institutionem, collationem, & inuestituram: & quæ dicatur inuestitura authorisabilis: & an per inuestituram trāsferatur possess.

vide text. & Doct. in c. cum in illis. §. cum autem. 3. eod. lib. de præbend. & plenè per Abb. post Ioan. Andr. in c. autoritate, de instit. & Felyn. in c. auditis. co. iij. versic. in quantum. Abb. de rescript. & glo. in §. j. de annat. in ver. institutiones in Pragm. Bald. in rub. de causa posses. & propriet. col. ij. de inuestitura. vide Bal. & Card. Alex. c. j. quid sit inuestitura. ver. nota. & ibi vide per Andr. de Iser. in addit. ad Bal. per quæ fiat inuestitura. adde Innoc. Abb. & Bald. in c. ex literis. versic. not. de consuet. Archid. l. xij. dist. in c. Hadrianus, & per Alex. in l. j. in si. princ. versic. vlt. terius quærit. ff. de acquir. pos. & Pau. de Cast. cons. clx. in antiq. qui alleg. hic Dyn. vide Andr. Barb. in d. c. ex literis. de consuetud. & quæ dicam in iij. quæst. & seq. & Philip. Franc. hic. col. j. & gl. in d. c. in princ. super ver. inuestitura. de annat. in Pragm. sanct. & ideò est quodd institutio de beneficio facta nõ transfert possessionem, nisi corporalis possessio tra datur, ut not. in c. cum Bertholdus. saluis limitationib. quas ibi ponit Fely. de te iudic. in antiq. dat tamen iustam causam possidendi, & iustum titulum in prælatura, ut per Bald. in l. iij. C. de emancip. liber. & quid sit institutio in beneficio, vide Card. in clemen. j. in solu. vj. quæst. de sup plenda neglig. præla. Geminia. & Philip. Franc. in c. cum in illis. 3. de præben.

¶ Inuestitura. Vide ibi Bal. & Card. Alexand. & latius in præludis feudotum, & maxime per Ias. & Deci. Parlamensorum Gratianopol. Delphn. ccc. iij. Adde tamen quod licet domi. Dyn. hic videatur sentire inuestituram in feudo non sufficere sine inductione in possessionem, limitabis hoc dictum, nisi possess. fuisset prius apud feudatarium: quia tunc sola inuestitura etiam verba

lis sufficeret, vt per Bald. in authen. defuncto. in princip. & ibi posui in additio. in ver. Inuestitura. C. ad tertullia. & in l. j. C. de rerum permut. quod tamen intelligo esse verum si dominus sciebat tunc feudatarium possidere : vt notat Angel. in l. quzdam. ff. de rei vend.

h ¶ Vicarium. Adde hic Dy. in regula, in general. & ibi Ioan. Andr. & Doct. in fr. eod. Cardin. Alexand. in c. perlectis. colum. v. in glos. super ver. iurgia. xxv. distin. & ibi an videatur habere iurisdictionem ordinatam vel delegatam, & Imol. in c. tua nobis. de offi. vicar. & per Ioan. Andr. in addit. Specul. de offi. vicar. super rubr. & Alexan. in additio. ad Bart. in l. j. §. ab eo. ff. quis & à quo appel. & ibi etiam vide an appelletur de vicario ad episcopum : & latius in cap. non putamus. §. de consuetud. eodem lib. & ad not. hic per Dyn. vide hic Philip. Franc. colum. ij. in fi. Quòd vicarius episco. non possit instituere, vide quod plenè notauit in additio. ad Philip. Franc. in cap. cum in generali. hic alleg. nu. 3. in ver. conferendi beneficia, vbi dico quòd tamen potest instituere presentati à patrono ecclesie idoneum, textus est singul. in c. ex frequentibus. quem ad hoc dicit sing. Roma. in singul. ccccxcv. incipien. tu scis quòd fundatores, de quo per Cardin. in clemen. j. q. xvij. & xvij. de offi. vicar.

i ¶ Vacante. Adde glos. & Doct. in c. iis, & in c. cum olim. & ibi Abb. & Felyn. de maior. & obediens. in glo. in tit. de coll. §. illi verò. versic. legatorum. & in §. cui rei. ver. eccles. in Pragm. sanct. & ad plenum vide Ioan. Franc. de Pauin. in d. tract. de pot. cap. sed. vac. in ij. par. q. j. ij. iij. v.

k ¶ Laicus. Adde text. & Doct. in c. ex literis. de transact. & text. & Abb.

in cap. Ioannes. ver. tertius art. coll. de cleric. coniug. & in c. ij. de institutio. Et an ex dispensatione episcopi vel Papæ possit obtinere, vide Cardin. Alexan. in cap. si qui. in ultimo notabili. xxxij. distin. & planè in cap. placuit. eadem distinctione. colum. iij. versicu. ad secundum. Et ibi vide an clericus, qui contraxit matrimonium, si vxor ante copulam vuls intrare monasterium, possit redire ad suum beneficium, adde glos. & Doct. maxime Imol. post Abb. in cap. j. de cleric. coniug. facit quod not. gloss. in cap. vnico. supra eodem lib. in ver. Clericalis. de cleric. coniug. & Angel. Aret. instit. quibus modis ius patr. potest. sol. in princ. & Decl. Capell. Tholosanus quæst. cxxl. & quæ dixi in tracta. de pot. & offic. deleg. in j. quæst. col. antepenult.

Adde ad quæ sita per do. apo. j. an laicus ex dispensatione episcopi possit beneficium obtinere : & ego puto quòd in curatis non possit dispensare, in aliis verò non requiratur dispensatio, vt latè per Federic. de Sen. consilio cxxvij. incip. casus talis est, quidam è canoni. & quis dicatur laicus, vide glos. in c. j. §. de proc. & in c. si iudex laicus. de sent. excommu. & text. in c. duo sunt genera. xij. q. j.

¶ Facultas. Adde quæ requirantur vt dicatur legitima tutoris datio, vt de Bart. post Dyn. in d. §. si quærat. hic alleg. & Dyn. fol. præceden. post principiu. & Decis. Parlamen. Gratianopol. Delphin. q. cccxxx. & Decl. Capell. Tholos. q. lxij. & Cyn. Bart. Ioan. Fab. & Saly. in l. h. §. omnem. C. de administ. tut. & Angel. Aret. in §. tutores. instit. de tutel. & quæ dixi in lib. consuetu. Bitur. tit. de consuetud. status iurium, personarum. §. vij. & in addit. Adde prædictis Bart. in l. legitimos. in fi. princ.

quod ibi posui in apostil. ad ipsum. in ver. vtilia facere. ff. de leg. tuto. & in l. tutores. ff. de administ. tut. Alex. omnino post Bart. in l. prator. ff. de oper. no. nunt. & consil. cxxxix. vol. j. & plenius per Bald. consil. xxxj. incip. queritur an curator &c. vol. j.

m ¶ Quæri posset. Vide plenè per Guido. Papæ in q. lxxxj. si debitor. & in q. xxij. fuit inter. G. S.

n ¶ Traditur. Adde tex. glo. Ioan. Fab. Ang. Aret. & Christoph. Porc. & ibi Ias. in addit. in §. ite si quis merces. instit. de rerum diuis. & Bart. & ibi Alex. in addit. in l. clauibus. hic alleg. & Bart. in l. cum pater. §. pater pluribus. ff. de leg. ij. & Bart. in l. ij. C. de verb. sign. & Pet. de Ancha. in clemen. j. §. sanè. de hæret. & glo. in c. j. de consuetu. re & i. feudi. colla. x. & Cardin. Alex. in c. ostiarius. xxiij. distin. & in c. perlectis. xxv. distin. col. j. & glo. & Doct. maximè Abb. nu. 12. & Bald. versic. nota quod. in c. ij. de consuetud. & Alex. in l. j. §. si tulerim. hic alleg. & in l. possideri. in prin. col. ij. eo. tit. & ibi plenè videtur, an etiam per traditionem instrumenti transferatur possessio. col. ij. versic. fallit in casu. l. j. C. de donatio. & Dyn. & quæ ibi dicam in regula, pro possessore. q. vij. infra eod. & vide Bald. in l. ab emptione. colum. ij. ff. de pact. & in l. ij. C. de acquitren. posses. & Bald. Angel. & Alexan. in l. prædia. ff. de acquitren. posses. & Ang. Aret. in §. interdum. instit. de rerum diuis. vt not. glo. in d. c. ij. de consuet. & in d. c. j. de consuetu. re & i. feudi. & adde Bart. in l. quædam mulier. ff. de rei vendic. & Bald. in authen. quas actiones. C. de sacrosan. eccles. & hic Philipp. Francolum. ij. in prin. Et ad not. hic per Dyn. quod poss. beneficij non queritur per traditionem annulli, vel haulli, vide Alexan. in l. ij. in prin. col. ij. ff. de acquit. poss. & Io. Fab.

Angel. Aret. post gl. instit. de verb. oblig. in prin. & Dy. sequitur Ioan. And. in c. transmissa. de elect. & ibi vide Mod. sed intelligitur concessa licentia intrandi autoritate propria. dictum est sing. Inno. in d. c. ij. de consuet. de quo facit festum ibi Bald. & Rom. in sing. cxxxvj. incip. consuetudo est. & quomodo posses. beneficij probetur, vide Roman. in consil. ccccxxxix. in quæst. iij. & in consil. ccccxxxvij. & Bald. in l. j. C. de crimi. expil. hæred. & l. j. & ibi Alexan. in additio. C. de donatio. & ad omnia supradicta vide Paul. de Leaza. in repetit. c. in literis. col. v. versic. primo quæro. & per Abb. Sicul. de restit. spol. & per ipsum Paulum in rub. de causa poss. & propriet. & dominos de Rota decis. cccj. in antiq. tir. de causa poss. & propriet. & Oldr. consil. cccix. & Decil. Paralamen. Delphin. xxij.

Adde Panorm. pleniss. in c. ij. & quod ibi posui in apostillis ad ipsum. in versic. clautum. nu. 12. de consuetu. dixi in apostil. ad Lanfran. de Oria. in c. quoniam contra falsam. §. testium deposti. nume. 96. circa fin. de probat. Alex. omnino in l. iij. de acquit. poss. & Barthol. Soc. in consil. cxxxvij. incip. in controuersia. vers. secundo probatur. & consil. cxxxj. incip. in præfenti. col. ij. vol. j.

o ¶ Ergo. Vt ecclesie vel dignitatis. Pet. de Ancha. hic in fi. & infra eod. c. sine possessione. col. xvj. Io. Fab. in l. j. C. de emancip. liber. Panorm. in disput. iij. Ioan. Pet. Ferrar. in libel. de rei vendic. C. M.

p ¶ Contrariū dicit. Adde quod idem tenet Specul. tit. de primo & secundo decreto. §. iam de esse. in prin. & Ioan. Andr. hic, & Phil. Franc. col. ij. post princip. sed Abb. in c. cum aliquibus. colum. ij. versic. vltius quæro. de re iudi. tenet contrarium per plures rationes, quas ibi vide, & idem

& idem tenet Paul. de Leazar. in rep. cap. in literis. col. v. ver. modo quæro. de restit. spol. sed opin. Spec. & Dy. sequitur. But. in ca. cum venissent. ad si. de restit. spol. Bald. & Paul. de Cast. in l. non mirum. ff. de pign. act. & An. in repet. l. si quis. §. de differentia. ff. de acq. poss. & Ang. in l. cū vnus. §. si. de bon. auth. iud. pos. & Bart. in l. iij. in princ. col. v. ff. de acq. pos. & ibi Lud. Ro. & pulchrè Felyn. in d. c. cum aliquibus. col. j. ver. In quantum, vsque ad fin. qui dicit ab ista parte non esse utū recedere. vide Lud. de Roz. in consi. cccxxxvij. & ista est cōmunis opinio. Adde Bart. in l. stipulationes non diuiduntur. col. vij. vers. vtrum autem istud. ff. de verb. obli. & do. de Rot. decis. cclxxvij. tit. de rest. spol. in nouis. & decis. Parlamenti Delph. q. cccclv.

q ¶ Conferens. Adde hic glos. & Phil. Franc. colū. ij. post med. & quando est defectus in conferente, qui non habebat potestatem conferendi, iudicatur possessio colorata vel nō, vide Abb. in c. cum nostris. col. j. in prima regula. de concess. præben. & in c. ij. in princ. ne sede vac. Adde prædictis Bald. in rub. C. de condict. ob turp. caus. in princ. & quod ibi posui in addit. ad ipsum, in vers. Incapax ad officium. Alex. in l. fratres. ff. de pœn. & Card. in elem. ij. q. xiiij. de ata. & qualita.

r ¶ Suum. Intelligendum est illud. dummodo hoc vitium non incidat in crimen punibile, non rumpit testamentum prius legitime factum: secus, si tale vitium incideret in crimē punibile, vt in d. l. j. §. exigit. & ibi glos. sing. ff. de bon. poss. secundum tab. & Ioan. de Imo. in l. is cui. & ibi Fran. Aret. in j. nor. & latius in l. qui in potestate. §. j. & l. seq. ff. de testam. & Ioan. And. c. quamquam. de vsur. supra eod. lib. & Bar.

in repetit. l. cunctos populos. circa fin. & Bal. in l. j. in l. c. de sacrosanct. eccle. in iij. & in l. si. col. pen. vers. hic dubitatur. C. vnde legit.

¶ Ambulatoria. Vide circa hoc late in reg. Quod semel. j. eod. F. C.

¶ Testatoris. hæc dilinctio quæ habetur §. in versic. & qua iure cauetur &c. est plausibilis, & communiter approbata, sed falsa: quia non solum manet testamentum si testator postea fiat inhabilis facto suo laudabili, vt dixi in auth. si qua mulier. C. de sacro. eccl. sed etiā facto suo culpabili, vt ob vitium prodigalitatis. Lis cui lege. ff. de testa. Et sic reiecta inepta & falsa distinctione vera methodus est facere regulam & fallentiam, & regula sit affirmatiua per reg. l. in ambiguis. §. nō est. ff. eod. cap. factum legitime. j. eod. & per text. in l. j. §. si quis autem. ff. de bonor. possell. secund. tab. fallit quando vna cum superuenienti inhabilitate bona ad alterius dispositionem vel dominium deuoluuntur, vt in eo qui se dat in arrogationem, vel patitur sententiam ex qua bona cōfiscantur. Et ita debet intelligi & restringi l. si quis filio. §. irritum. ff. de iniust. rupt. & irrit. test. vt tunc procedat, quando simul bona amittuntur, & probatur in l. eius qui. §. j. & in si. ff. de testa. secus ergo si bona non publicantur vt dixi in d. auth. si qua mulier. & vide quæ dixi in consuet. Parisi §. penul. & §. cxij. Non obstat l. j. §. exigit prætor. in princ. ff. de bonor. possell. secund. tab. quia debet intelligi quando incipitur à tempore vltimo: quia illud non sufficit: sedabilitas tēpore testamenti requiritur. & sufficit vt probat text. §. si quis autē testamentū. ead. l. vtdixi in d. auth. si qua mulier. C. M.

v ¶ Commissum. Adde quando donatio vel veditio facta reuocetur pro-

pter delictum sequens incontinenti
 commissum, Cyn. Bal. & Salic. in l.
 si quis post hac. hic alleg. per Dy.
 & Bal. & Angel. in l. res vxoris. C.
 de don. inter vir. & vxor. Dyn. &
 pulchrè Bart. in l. post contractum.
 col. ij. ver. p̄sumo. ff. de donat.
 vbi ponit p̄sumptiones, & Imol.
 in c. illo vos. de pig. & Spec. titul.
 de dona. §. j. ver. item pone aliquis
 & ibi Io. And. in additio. & Spec.
 de accu. §. sequitur. versic. quid post.
 & Bal. in l. pen. col. ix. ver. quidam
 timens ne fiscus. C. de exec. rei iud.
 & Cyn. & Doct. in l. fin. C. ad l. Iul.
 maiest. & Pet. de Ancha. in consi.
 clix. & Ang. Are. in tra. suo Male-
 ficiorum. in gl. che hay tradito la
 patria tua. in vj. q. & Alb. de Gandi-
 no in tractatu Maleficiorum. in ti.
 de bo. malefactorum. colum. ij. ver.
 item pone, aliquis commisit.

x ¶ Beneficio. Adde hic gl. & Philip.
 Franc. col. ij. in fin. & an maior se-
 ptennio, licet minor, xiiij. anno-
 rum, possit esse capax canoniz &
 p̄bendæ in ecclesia cathedrali?
 videtur quòd sic: vt no. in cap. super
 inordinatam. de p̄ben. & in c. ex
 ratione. & in c. indecorum, de xta.
 & quali. & c. ex eo. de elect. suprà
 eod. lib. & c. nullus. de temp. ordin.
 & in c. si eo tempore. & ibi gl. de
 rescrip. & hodie probat tex. in d. c.
 ex eo. & gl. in c. statutum. §. j. vers.
 canonicis. suprà de rescrip. eo. lib.
 & Imo. in di. 2o. c. super inordina-
 tam. dicit etiam quòd sine dispen-
 satione, licet Host. Dominicus. Ant.
 Pet. de Ancha. & Abb. ibi contra-
 rium per illum text. teneant. sed Fe-
 ly. in c. ex insinuatione. in j. not. de
 simon. tenet primam opinionem:
 tamen per regulam Cancellariæ.
 xvij. videtur Papa statuere contra-
 rium, vbi dicitur, quòd prouisiones
 aut concessionis, siue mandata de
 prouidendo de canonicatibus &

p̄b. in ecclesiis cathedralibus fa-
 cta pro illis, qui non excedunt xiiij.
 annum non valent, nisi sedes apo-
 stolica specialiter aliud concedat.
 Item quòd impetratio canonicatus
 in collegiata ecclesia facta pro mi-
 nori x. annis, non valet, nisi specia-
 liter fiat mentio in impetratione.
 vnde dicit ibi gl. quòd ordinarius
 non potest dare canonicatum in ec-
 clesia cathedrali minori xiiij. an-
 nis, cum non possit dispensare con-
 tra illam regulà: maxime quia Pa-
 pa referuat sibi, vt ibi vide. & ad
 p̄dicta vide tex. & Doct. maximè
 Abb. in clem. si. de xta. & qual. & vj
 de ad quæ beneficia, vel dignitates
 possit minor promoueri. Card. Ale.
 multū ampli in c. de hls. col. ij. post
 princip. xxvij. dist. & Dom. de Ros.
 decl. cccxxiiij. tit. de resc. in nouis. &
 in decisio. cciij. & seq. in antiquis
 tit. de xta. & quali. & Fely. in c. cum
 xx. col. vli. ante fin. de offic. deleg.
 Et an Papa pupillo coram se exi-
 stenti conferendo dignitatem vi-
 deatur secum dispensare super dese-
 ctu xrtatis: vide gl. in d. reg. Cancel.
 quæ allegat aliqua consilia Old. de
 Laud. quæ sunt à cccxxv. vsque ad
 finem, multum sing. adde Bald. in
 l. si. col. ij. ver. & ideo. C. sententiam
 rescin. non pos. & in c. j. per quos sit
 inuest. tex. gl. & Doct. in c. j. de xta.
 & quali. 3. eo. lib. & in c. licet cano
 de elect. & Card. in cons. vlij. tit. de
 rescrip. Quid in epis. conferendo
 inhabili beneficium, an videatur
 cum eo dispensare: vide ibi. & Car.
 Alex. in c. ex pœnitentibus. l. dist. &
 quod not. Bart. Ang. de Peru. Raph.
 Ful. & Io. de Imol. & Modern. in l.
 quidam consulebant. de re iud. vi-
 de Inn. in c. veniens. de filiis presby-
 te. & Abb. in c. diuersis fallaciis. de
 cle. coniug. & Angel. Aret. insti. qui
 manumit. non possunt. §. idemque
 iuris est. in §. seruus. qui dari tut. vel
 cur,

cur. & Card. Ale. in c. j. xliij. dist. & c. apostolica. lvj. dist. Et an episcopus super ætate dispēset vide Doct. suprà in locis alleg. & gl. & Abb. in c. cum dilecti. de elec. & Spec. tit. de dispen. §. qualiter. vers. dicunt quidam. & vers. nunquid ergo episcopus. & ad notata hīc per Dyn. vide ipsum in reg. non firmatur. in prin. & Io. And. in c. pen. de cleri. ægro. & in c. vnico suprà de cleri. ægro. & ibi Doct. vbi habes de coadiutore. Et hīc Pet. Philip. Franc. col. ij. propē finē. gl. in prag. Sancti. de colat. §. cui rei. in verbo. ecclesiasticus.

¶ Temporibus. Quid si conferatur alicui beneficium, qui tempore dante literarum inhābilis sit ratione ætatis, an superueniente legitima ætate confirmetur, vide Dyn. in c. non firmatur. circa princ. j. eo. F. E.

¶ Beneficium. Adde quando beneficium dicatur vacare propter delictum & crimen. Fel. in c. si constit. rit. col. ij. de accusat. & an beneficium possit conferri criminoso, vide amplē Fely. in c. ij. in princ. de resc.

a ¶ Ciuili. Adde hīc Io. And. in Mercur. in reg. mora. & Abb. in c. cōsultationibus. de iure patro. & latius in c. cum dilecta. col. v. & ibi Barb. & Fely. ver. lex. Barba. de rescript. & vide Doct. in iuribus alleg. per Dyn. & Lud. Boiog. in d. l. Barbarius. in primis interpret. & Angel. Aret. in §. sed cum aliquis. in instit. de testamen. Adde Panor. in c. nisi. nu. 4. & qd̄ ibi posui in addit. in ver. ipso iure. de renunt. & in c. fin. nu. 2. vbi iterum notauī in addit. in vers. ipso facto de exce. præla. Felyn. in c. inquisitionis. in princ. post Abb. & Ioan. de Ana. de accus. Corfe. singular. suis in vers. testis. incip. clericus homicida. & Tho. Ferrā. in suo tract. caute. iij. incip. canonicis constitutionibus.

b ¶ Error singularis. Vide Bart. in l.

Barbarius. in repetit. col. v. vers. sed quid de actionibus. nu. 15. ff. de offi. prætor. qui Dyn. hīc videtur sentire qd̄ lex Barbarius loquatur & habeat locum in officiis publicis autoritate & viuitate. cogita tamen si hoc possit hīc à Dyn. elici. G. S.

¶ Iure ciuili. Idem tenet in c. posse. nu. 38. & 39. j. eod. cui adde Tho. Grā. in dictis. lxxix. nu. 4. & 5. F. C.

d ¶ Omittatur. Adde quando omisso formæ solennitatis substantialis. & omisso leuium viciet actum, gl. hic. & Phi. Frā. col. vlt. post prin. & Bar. in l. cum hi. §. si prætor. ff. de trasac. & in repet. l. j. §. si plures. ff. de exer. act. & Cy. in l. ignorare. ff. de test. milit. & quæ not. Doct. in l. sciendum. ff. de verb. obl. & gl. ab Maria. col. xvj & vbi Fel. col. iij. in c. quoniam frequenter, vt lite non cōtest. vbi extēdit Felyn. apostillā d. Alex. in l. vniuersa. post Bar. C. de precib. imper. offer. & ibi per ipsos reperies multas concordant. Doct. & Felyn. in c. j. col. ij. de spōs. & Lud. in suis secūdis interpret. in l. ne in arbitris. §. sin autē. C. de arbit. & magistrum Gui. de Monte Ferrā. in suo cōmento super pragmat. Sancti. in ii. parte. Adde prædictis Alex. in l. cum lex. ff. de hīdeiuss. & Panor. in c. super quæstionū. §. verum. nu. iij. & quod ibi notauī in apost. ad eum in vers. præter, seu vltra de offi. deleg.

¶ Remoueri. Adde ad hanc q. singulariter Dom. de Ro. dec. ccccxv. tit. de procurat. In nouis vbi allegat Dyn. hīc. & vide tex. in c. ex ore. & ibi Abb. de is quæ fiūt a ma. parte c. vbi solū faciens reuerentiam alicui prælato, tanquam legitimē constituto, licet fortē non esset, videtur ipsum approbare.

¶ Solenne. Adde Dy. plenē. & quæ ibi dico in regula, ex eo j. eod. titu.

g ¶ Eius. Adde quod idē tenet hīc Io. And. & Phil. Frāc. col. vlt. circa me-

- dium & Bald. in l. quidam. ff. de probat. & ibi Flo. de sanct. Petro.
- h** ¶ Beneficium. Adde quod ista q. non est Dyn. sed potius additio magistri Petri Caponis, vel alterius, ut potes videre: circa quam dic, quod nec profectò potest constitui, aut deputari, siue referuari aliqua pensio ei qui non est capax beneficij, secundum Abba. in c. ad audientiam. in ij. de rescri. in c. extirpandæ. §. si verò. col. ij. de præbend. & latius in c. conquerente. de cler. non resi. ubi exéplificat in episcopo qui non valens prouidere nepoti de curato beneficio propter defectum ætatis, contulit illud alteri, & super fructibus deputatur pensio nepoti. & hoc si sine causa: sed ex causa licita & honesta potest, ut pro bono pacis, ut c. nisi esset. de præben. vel ubi concurrunt merita & de ipsis constat: de quo vide plenè per Fel. in d. c. ad audientiam. col. ij. in j. & ij. conclusionibus, & gl. in c. j. de coll. §. ordinat super verbo onus. fo. 16. in Prag. Sanct. Facit pro dicto originali, de quo hic, quod not. Card. in clem. j. §. j. q. ij. & x. de supplen. negli. pr. l.
- i** ¶ Adde, quod reservatio beneficiorum non habet locum hodie in regno Franciæ. Prag. Sanct. in proœ. & t. de elect. & de refer. & ibi per gl. licet secundum Card. Alexan. in c. j. xix. dis. Prag. Gallorum censetur esse reprobata, cum affirmant aliquas constitutiones sedis apostolicæ esse irrationabiles, neque velint eas recipere, cum huius rei iudicium habere non possunt. & gl. c. j. §. visum fuit. de collat. super verbo, visum. tenet idem: sed salva reuerentia tenetur, licet in pluribus locis dicatur, quod futuri oratores regij instabunt & c. q. p. hoc nō videntur reprobare & etiā defacto quam per ordinationes regias eā obseruāt.
- k** ¶ Facta. Adde quando cōditio tra-

hatur retro in cōtractibus & vltimis volūtatibus quantū ad legatū vide pulchrè Bart. & Imol. in l. si is qui pro emptore. col. xvij. vers. ad primā cū hngit. ff. de vfuc. & Bal. in l. si. §. sed quia. C. cōm. de leg. Ang. & Imol. in l. quæsitū. §. si mihi seruus. ff. de leg. j. & Bal. in l. hæreditas. eo. j. ff. de hære. insti. & Dyn. in reg. qui prior. j. eo. post prin. & quæ ibi dico in addit. & Doct. j. seq. postil.

¶ Presenti. Adde ibi gl. Do. & Doct. & gl. in l. si certarū. §. si. ff. de test. mi li. quod intellige etiā ante aduentū successoris nō poterit legatus cōferre beneficiū finito legationis officio, secundum Guli. de Cug. & Bal. in l. meminisse oportebit. col. ij. de offici. procōs. & leg. licet secus sit in aliis officariis, qui poterunt regere & administrare ad aduentum successoris vsque, ut in d. l. meminisse.

¶ Papa. Et processus fulminatus ab eius executore perpetuat mandatū. Do. de san. Gem. Phil. Frac. i d. c. presenti. Spec. tit. de l. §. v. nu. 14. Fed. de Sen. cōs. ccxcvij. qd non obseruatur in Gallia, nisi prout in tit. de mand. in Pragm. & cōcorda. permittitur.

In reg. Possessor malæ fidei. Argumenta.

- 1 Contrariorum altero percepto, percipitur reliquum
- 2 Possessor malæ fidei quis verè censetur.
- 3 Venditorem dolo ad vendendum inducēs, in mala fide constituitur.
- 4 Possessor bonæ fidei dicitur, qui ex fraude & fraudis suspitione carere inuenitur.
- 5 Prescribere non potest qui fuit in mala fide tempore possessionis inchoate.

Præter

- 6 Prescriptio inchoata impeditur si
perueniente mala fide. & nu. 13
- 7 Possessor male fidei quanto tempo-
re possit prescribere.
- 8 Dominium directum in rebus mo-
bilibus per usucapionem trienna-
lem queritur.
- 9 Dominium utile quāto tēpore qua-
ratur prescriptionē inchoanti bona
fide, & quanto ei qui mala fide.
- 10 Usucapio triennalis inducta est in
favorem possidentis tantum.
- 11 Dominij simplicis appellatione di-
rectum intelligitur.
- 12 Prescriptio decē vel viginti anno-
rum permittitur favore possiden-
tis bona fide.
- 14 Dominium non queritur quanti-
vis temporis prescriptione, si mala
fides adsit.
- 15 Ecclesiarū immobilia quanto tem-
poris spatium prescribatur à priuato.
- 16 Hæreticorum bona ipso iure confis-
cantur, ex tēpore delicti commissi.
- 17 Prescriptio quanto tempore contra
fiscum compleatur.
- 18 Ecclesiarum mobilia triennio usu-
capiuntur.
- 19 Statutum generale quando dero-
get speciali.
- 20 Constitutio indefinitè loquens
quando vniuersali equipolleat.
- 21 Mala fides an tollat effectum pre-
scriptionis inchoate.
- 22 Actus perfectus nullo casu super-
ueniente tollitur.
- 23 Ius canonicum in prescriptionibus
videtur æquum iure civili.
- 24 Aequitas naturalis an sit preste-
renda rigori iuris.
- 25 Prescriptio de iure canonico an re-
quirat titulum cum bona fide.
- 26 Error facti probabilis equipollet
titulo. & nu. 38.
- 27 Titulus non requiritur in prescrip-
tione triginta vel quadraginta
annorum, sicut nec bona fides, nisi
in rebus ecclesiasticis.
- 28 Bona fides in quibus non sufficiat
ad prescribendum.
- 29 Tempus longissimum habetur loco
tituli.
- 30 Bona fides an sufficiat in prescri-
bendis rebus incorporalibus, an ve-
ro requiratur etiam titulus.
- 31 Titulus quare in prescriptione re-
rum corporalium requiratur, non
autem incorporalium.
- 32 Titulus in prescriptione incorpo-
ralium an saltem à prescribēte al-
legari debeat, longeva autem pos-
sessio probari.
- 33 Obligatio personalis ut inducatur,
requirit causa vera vel presumpta
- 34 Ususfructus qualiter & quando
prescribi possit.
- 35 Titulus eadem ratione in ususfru-
ctus prescriptione requiritur, qua
& in dominij.
- 36 Ususfructus iure communi potest
possideri.
- 37 Bona fides an requiratur tempore
contractus traditionis, & cōtinua-
te possessionis
- 38 Possessor an dicatur male fidei,
qui in facto errauit.
- 39 Possessor an possit dici in bona fide
qui errauit in iure
- 40 Errans in iure non usucapit.
- 41 Errans in facto & iure, an sit in

bona fide

- 42 In dubio vtrum attendatur quod
prodest, an quod obest.
43 Error facti cōcurens cū errore iuris
inducit bonæ fidei præsumptionem.
44 Bona fides an proffit heredi eius
qui mala fide possedit.
45 Præscriptio impeditur mala fide
superueniente.
46 Titulus an requiratur cum liber-
tas contra seruitutē præscribitur.

REGULA II.

Possessor malæ fidei vllō
tempore non præscribit.

- ¶ PRÆMITTENDVM est ad
evidentiam istius regulæ, Quis dica-
tur malæ fidei possessor qui præscri-
bere nō potest, & consequenter vide-
bitur quis sit bonæ fidei qui præscri-
bere potest, quia tper intelligētiam
vnius cōtratiōrū percipitur alterius
a intellectus, vt ff. de accus. l. qui ac-
cusare. & de iis qui sunt sui vel alię.
iur. l. j. circa prin. & de pzo. stipul.
l. j. §. stipulationū. & inst. de tutel. in
2 prin. Malæ fidei autē possessor di-
b citur qui sciens contra canonū vel
legum interdicta mercatur, vt j. eo.
c. qui cōtra. & C. de agric. & cens. l.
quæadmodū. in fi. lib. xj. Itē ille qui
emit cōtradidente domino, vt C. de
rei ven. l. si fundū. nā q spreta cōtra-
dictiōe ad emptionē processit, præ-
sumit fraudis particeps esse, & con-
sequenter bona fide carere, vt ff. quæ
in fraud. cre. l. ait prætor. §. si qz par-
ticeps. & de le. præstan. l. virilis. §. si
3 adierit. Itē ille, qui ad vëndendū vē-
ditore induxit dolo, dicitur malæ fi-
dei possessor. C. de rescin. vënd. l. si do-
lo. & l. dolo. Item ille qui emit ab
c eo quē sciebat vendere non posse,
vt à pupillo sine tutoris autoritate,
vel falso tutore, quē sciebat tutore
nō esse, vt ff. de cōtah. emp. l. qui à

quodlibet. & de publicia. l. quæcūqz.
§. qui à pupillo. t Bonæ fidei verò e-
cōtrā dicitur, qui fraude qualibet &
fraudis suspitiōe caret, vt quia emit
vel alio titulo accepit ab eo quē cre-
debat dominū esse. vel putauit eū,
qui vëndidit, ius vëndendi habere, qz
credebat eū esse tutore vel procua-
torē domini. ff. de ver. sig. l. bonæ fi-
dei. Est ergo huius regulæ intellectus
duplex, & vterqz continet veritatem.
Primus dicit t quod ille qui habuit
malā fidē tēpore possēssionis inchoa-
tę, & cōtinuatę, nullo tēporis tractu
seu tēporis cōtinuatōe præscribit, d
etiā si centū annis vel vltra posses-
sionem continuaret. t Secundus est
6 intellectus, qz si possessor tēpore in-
choatę possēssionis habuit bonā fi-
dem. & cōsequenter præscriptionē
inchoauit, & postea tēpore proce-
dente superuenit mala fides, impe-
ditur processus, & effectus præscri-
ptiōis inchoatę, & ideo illa verba,
vllō tēpore, determinare posūt præ-
cedētia, & subsequētia: nā secundū
primū determinat sequētia, secundū
verò secundū determināt precedētia
Sed opponit secundū primū, iure ca-
uet t qz malæ fidei possessor p̄scribit
7 saltē spatio triginta, vel quadragin-
ta annorū: vt C. de præscr. trig. ann. l.
omnes. sed sciendū est, qz hic legisla-
tor cōsiderauit naturālē æquitatem
dispositioni diuinæ cōueniētē, qua
cavetur qz cū alterius iactura locu-
pletari nō decet: ius verò ciuile cōsi-
derauit rigore ex cōtractib⁹ homi-
num. suadētib⁹ aliquib⁹ publicis vt
litis, procedētē, id est vt domi-
nia rerū nō essent omni tēpore indi-
stincta siue incerta, vt ff. de vsuc. l. j.
& propter finē facilius litib⁹ im-
ponēdū: vt ff. p suo. l. fi. t nā iure ci-
uili p vsucapionē triēnij, quæ p̄ce-
dit in reb⁹ mobilib⁹, & in qua requi-
tur titulus & bona fides, quæ r̄is do-
miniū t directū, vt ff. de vsuca. l. iij.
& de

& de acquir. rerum dom. l. j. Item in
 p̄scriptiōe x. vel xx. annorū, quæ
 procedit in immobilibus & in iuri-
 bus incorporalibus, vt C. de p̄scrip.
 long. tēp. l. f. i. & de v̄suf. l. corruptio-
 nem. & de seruit. & aqua. l. pen. in
 qua requiritur similiter titulus & bo-
 na fides, quæritur dominium vtile,
 cuius occasione datur utilis in rem
 etiam cōtra dominum habentem
 directum: vt C. de p̄scrip. xxx. an-
 no. l. si quis emptionis. in prin. & ibi
 9 not. † Item in p̄scrip. xxx. anno. &
 etiam xl. si possidere bona fide in-
 choauerit quis, quæritur dominium
 vile: si mala fide inchoauerit, quæ-
 ritur sola exceptio contra dominū:
 vt d. l. si quis emptionis. l. j. respon. a-
 deo quod mala fides post p̄scrip-
 tionem inchoatam superueniens,
 nihil p̄iudicat in aliquo p̄dicto-
 rum, C. de v̄suf. transfor. l. vnica.
 Ratio verò diuersitatis p̄dictorū
 10 est, † quia v̄sucapio triēnij est indu-
 cta in fauorem possidentis tantum,
 & ideo per eam quæritur dominū
 directum, adeo quod nihil iuris re-
 manet penes primū dominū: quod
 ex eo patet quia lex dicit, quod v̄su-
 cap. triēnij quæritur dominium:
 vt d. l. iij. de v̄sucap. & C. de p̄scrip. l.
 11 traditionibus, constat autem † quod
 simplex dominij appellatio ad di-
 rectum refertur, vt ff. si ager veſtig.
 vel emphy. l. j. & ideo fauor iste am-
 pliatur, vt infra eod. c. odia. p̄scrip-
 tio autem xxx. annorū inducitur
 in odium negligentium tantum, non
 autem in fauorē malæ fidei pos-
 sessorum: quia istis non fauent iura, vt
 hic, & C. de agric. & censu. l. quem-
 admodum. Et ideo odium illud re-
 stringitur, vt d. c. odia. & l. cum qui-
 12 dam. ff. de liber. & posthu. † In p̄-
 scriptione autem x. vel xx. ann. ver-
 13 satur fauor & possidentis, bonam fi-
 dem ex parte habentis, odium verò
 ex parte non petentis seu petere ne-
 gligentis: & ideo in ea eligitur quæ-

dam media via. quia ex parte qua
 dicitur Inducta in fauorē possessoris,
 quæritur vtile dominū possessoris: ex
 ea verò qua dicitur inducta in odiū
 negligentis facit dominū directum
 remanere penes ipsum negligentē,
 ratione cuius agere posset actione
 in rem directā contra alium pos-
 sorem, sed non cōtra eum, qui p̄-
 scribit: vt d. l. si quis emptionis. &
 hæc procedunt iuxta p̄dictā regu-
 lam, odia restringenda & fauores
 conuenit ampliari. De iure verò ca-
 nonico in v̄sucap. triēnij, & p̄scrip-
 x. vel xx. ann. idem per omnia, si bo-
 na fides fuerit cōtinuata vsque ad fi-
 nem extremi momēti cōpletæ p̄-
 13 scriptionis. † sed si mala fides su-
 peruenerit quādocūque ante finem
 p̄scriptionis completæ, impeditur
 inchoatæ p̄scriptionis cōtinua-
 tio: & hoc volunt dicere verba regu-
 læ, prout illa verba, v̄llo tēpore, de-
 terminant p̄cedentia. Itē videtur
 14 hic casus de iure canonico, † quod
 nec dominū nec exceptio quæritur
 p̄scriptionē x. vel xx. vel xl. anni,
 vel etiam centū, vel etiam v̄llo tem-
 poris spatio, cum interuenit mala fi-
 des, & hoc intendit regula cum di-
 citur, v̄llo tēpore, determinando se-
 quētia. & hæc vera sunt in rebus lai-
 corum: in rebus verò ecclesiasticis, li-
 cēt opiniones sint variæ, videtur ta-
 15 men mihi, † quod res immobiles ec-
 16 clesiasticæ p̄scribantur à priuato, &
 ab alia ecclesia spatio quadraginta
 annorū, vt d. de p̄scrip. c. j. & ij. &
 in authen. de eccle. tit. §. pro tempo-
 ralibus. & C. de sacros. eccl. authen.
 quas actiones. Idem in bonis vacan-
 tibus, quæ deferuntur ecclesiis, vel
 quæ fuerunt hæreticorum, vel alia
 causa de qua habetur exemplum. C.
 de sacros. eccl. l. fin. §. de p̄-
 script. c. ij. lib. vj. & ratio est ap̄-
 16 † quia bona hæreticorum ipso iure
 ex tempore delicti intelliguntur
 commissæ seu confiscatæ, licet oc-

ritur, quid si credebatur instituente
 instituendi habere ius, cum in ve-
 ritate non haberet: an comperto er-
 rore institutio vitietur? & videtur
 49 vitium debere: quia factum illius
 qui credebatur esse tutor, & non erat
 inutile est: ut ff. de reb. eorum qui
 sub tute. l. qui neq. & de administ.
 tut. l. Titium §. à matre. & de eo qui
 50 pro tut. l. si is qui. † Et contrà videtur
 vitium non debere de iure Canonici-
 a co vel Ciuili. † quia tenuit ab initio
 propter errorem cōmunem à quo
 pro veritate habetur. c. consultatio-
 nibus. de iure patro. de supel. leg. l.
 iij. in fin. & de offic. præt. l. Barba-
 rius. & C. de testa. l. j. & de sent. &
 interlo. om. iud. l. si arbiter. & instit.
 de test. §. sed cum aliquis. & ideo li-
 cet postea detegatur veritas errori
 contraria, non vitabitur institutio
 quæ ab initio tenuit, ut infra eod.
 c. factum legitime. Ad contraria di-
 51 ci potest, quod ibi fuit error b sin-
 gularis, qui nihil operatur in præiu-
 dicium veritatis. ff. de acquir. hære-
 dit. l. cum quidam. §. quod dicitur.
 & de suppl. leg. l. Labeo. §. verum si
 ea. sed in consumptis fructibus etiā
 singularis error facti vel iuris ex-
 cusiare debet de iure ciuili, ut ff.
 c de petit. hæred. l. sed & si l. ge. §. sci-
 re. C. de rei vend. l. certum. sed secun-
 dum Theologos, qui dicunt quod
 veritate quoadocunque comperta,
 vitatur quod ab initio tenuit, si ap-
 pareat contrarium veritati, debet
 fortè in principali aliter iudicari:
 52 sed de fructibus idem. † Octauo
 quaeritur, an si in forma institutio-
 nis vnum de substantialibus omit-
 d tatur, & cetera obseruentur, insti-
 tutio vitietur? Et dicendum est, quod
 omisso cuiusque substantialis viciat,
 ut ff. de tranfact. l. cum ij. §. si prætor
 & arg. de reb. eorum. l. si pupillorum. §.
 si prætor. & ad municip. l. constituti-
 tionibus. licet omisso leuium & non

substantialium non vitietur de qua
 agitur. ut ff. de ven. insp. l. j. in fi.
 53 † Nonno queri posset, si canonicus
 præbendam percepit de manu prio-
 ris qui non erat legitime institutus,
 an postea possit petere priorem ab
 administratione remoueri, tamen
 non legitime institutum? & videtur
 54 quod non, quia iure cauetur, quod
 si ego consequar legatum ab hærede
 instituto in testamento, quod pote-
 ram infringere per querelam, vel
 contra tabulas, sciens me posse, quod
 postea non possum rumpere testa-
 mentum, quasi iuri meo renuntiasse
 videar. ff. de inoff. test. l. si pars. §. fi.
 & l. nihil. et de leg. præst. l. filium. §.
 omnibus. & de bo. lib. l. in seruitute
 §. si quis. per quod videtur, quod si
 canonicus sciebat priorem non cano-
 nicè institutum, & præbendam de
 manu eius percepit, percipiendo vi-
 detur renuntiasse iuri suo dicendi
 institutionē eius minus canonicā.
 Et contrà videtur, quod nihilominus
 possit dicere priorem non canonicè
 institutum, & petere eum remoueri:
 55 † quia si cōsequor legatum ab hæ-
 rede, qui erat indignus, ex eo quod
 defuncti necem non vindicauit,
 nihilominus possum postea eū di-
 cere indignum ad auferendam sibi
 hæreditatem ut ff. ad Silla. l. penult.
 56 & argum. ff. de prob. l. quidā. † Item
 si cōsequor legatum ab hærede insti-
 tuto in testamento falso vel minus
 solenni: nihilominus possum postea
 dicere testamētū falsum vel minus
 solenne ad consequenter hæredi
 hæreditatē auferendam, ut ff. de is
 quib. ut indig. l. post legatū. sed ex
 præmissis arg. soluitur, quia si cōse-
 quor legatū ab hærede instituto in
 testamēto, quod poterā dicere inof-
 ficiosum, vel per contra tab. rumpere:
 Ideo excludor, quia pendebat ex fa-
 cto meo rumpere vel non rumpere testa-
 mentum, ut in primis arg. sed vbi
 conse

consequor ab hærede indigno, qui necem nō vindicauit defuncti, vel quia filius putabatur, cum esset suppositus, vel quia institutus erat in testamēto falso vel minus solenni: ideo non excludor, quod ex facto meo non procedebat q̄ hæres esset indignus, vel quod esset filius, vel non filius. Item quod testamentum esset falsum vel nō falsum: solēne, vel nō solēne. & ideo nō excludor vt in secūdis argumētis, sic ergo & in pposito dicēdū est, q̄ si defectus institutionis factæ de priore nō pen-
 debat ex facto canonici percipiētis
 g p̄bendā de manu eius, & q̄ nō im-
 p̄diatur canonicus institutio nem
 prioris minus canonicā dicere, vt
 d. l. pe. & l. quidā. & l. post legatum.
 sed si defectus institutionis p̄debat
 ex facto vel ex voluntate canonici,
 tunc siquidē sciebat eū nō canoni-
 cē institutū, videtur renūtiāsse iuri
 suo, vt d. l. si pars. & l. nihil. & l. filiū.
 §. omnibus. sed si ignorabat, nō vi-
 detur renūtiāsse, & ideo nō exclu-
 ditur, vt ff. de inof. test. l. mater. §. cæ-
 terum. & l. cum qui. & arg. ff. de
 acquir. hære. l. nec is. §. hæres, & l. si
 57 is ad quem. † Quid autem de insti-
 tutione alicui ad cautelā facta, vel
 tacitē: vt eū sit collatū beneficiū cui
 dā habili ad illud tenendū tacito
 fideiussore stāte, vt fructus restituat
 illegitimo, eū illud beneficium tene-
 nere non posset, an valeat idic q̄ nō
 p̄ ea quę dici possunt in l. ij. de p̄b.
 latissimē per Docto. in hac regula
 58 beneficium h. † † Decimo ante hæc
 h tempora dubitari consuevit, si apo-
 stolice sedis legatus, tempore lega-
 tionis suæ reseruauerit in aliqua
 ecclesiā beneficium alicui confe-
 rendum, & executores deputauerit,
 & postea finito legationis officio
 beneficium vacauit an executores
 possint beneficiū taliter reseruatum
 sanonicē conferre, & consequēter a

possit per eum cui confertur licitē
 obtineri: & videbatur q̄ non quasi
 autoritas reseruatoris expirasset
 hoc ipso, q̄ legationis officium ex-
 pirasset, arg. de test. mil. l. si certarū
 §. si. & de iure codic. l. cōficiuntur.
 §. si miles. ad leg. Falcidiā, l. si post
 missionē. sicut in legibus illis finita
 militia expirat priuilegium: sic au-
 toritas confirmationis codicillorū
 in militia factorum. Item pro hoc
 erat efficax argumentum de iuris d.
 omniū iudic. l. eū qui magistratus.
 E contra videtur collationē valere,
 quia reseruatō collata erat in
 tempus, quo vacare contigerit, &
 ideo quandoocunque postea vacare
 contingat, trahi videtur ad tempus
 59 reseruatiōis factæ: † quia si con-
 traho sub conditione, vendēdo, vel
 obligando rem meam: vel dispono
 de rebus meis, instituendū hæredē,
 vel sub conditione legando & pō-
 stea quandoocunque existat conditio,
 trahitur ad tempus contractus &
 dispositionis retro factæ, k vt ff. de
 peric. & commod. rei vend. l. neces-
 sario. §. quod si pendente. & qui po-
 tior. in pig. hab. l. potior. §. j. et l. fin.
 & de testa. mil. l. quod dicitur. Sed
 hodie per constitutionem nouam
 positā suprā de offi. leg. c. p̄senti l.
 hæc dubitatio est remota: quia re-
 seruatiōis autoritas expirat offi-
 cio legationis finito: & ideo bene-
 ficiū, quod postea vacat, nō potest
 conferri canonicē per executores,
 nec licitē obtineri. ad argumētum
 contrarium potest respōderi, quod
 loquitur in eo qui contrahebat, &
 disponebat de rebus suis: & ideo
 euentus cōditionis trahitur ad tem-
 pus dispositionis, legatus autē nihil
 iuris habebat in vacaturis, sed
 m solus Papa m & ideo nihil ad rem.
 Dyn.

ADDITIO.

† Potest. Adde quod verbum, potest,
 Dyn. B

positum cum negatione importat necessitatem, vt l. non potest. ff. de furt. & not. hic Ioan. Andr. & Phil. Franc. in ij. col. post princ. & Barto. in cōsil. xcviij. col. ij. incip. in quæstione. nu. 4. & in l. Gallus. nu. 4. ff. de liber. & posthum.

Tu dic hoc verum, quādo negatiua præcedit: secus autem si apponatur sine negatiua præcedente, vt per gl. in l. j. in ver. dare potest. & ibi Moder. ff. de iurisd. omni. iud. de quo omnino vide Airo. Corf. sing. suis. in versicu. potest. incip. verbum potest importat necessitatem.

Regulæ. Adde ad istam reg. Ioan. Andr. hic & Anch. & appellatione beneficij omne beneficiū comprehenditur, vt no. hic Io. And. & Doct. in c. de multa. de præb. & Car. Alex. in c. miror. l. dist. in fi. & Abb. in cōsil. xlvij. vol. ij. illud de iure. & Spec. & ibi Io. And. in add. tit. de dispēf. §. dicendum restat. ver. sed nunquid nocet. & hoc largo sumpto vocabulo: de quo per Abb. in c. super. & Fely. in c. postulasti. col. vj. ver. circa gl. ij. de rescript. vbi ponit tres conclusi. & Phil. Frac. hic in prin. & gl. fin. in tit. de col. §. volens. in ver. bene. Et quomodo cognoscitur beneficium ecclesiasticum, vide Fely. in repet. c. in nostra. col. vj. ver. restant multa. de rescri. Et an pensio appellatione beneficij contineatur, vide Fely. in cap. ad audientiam. el. j. col. ij. de rescrip. post Abb. & And. Barba. satis amplē. Et beneficiū est beneuola actio gaudium tribuens capienti: vt inquit Sene. lib. j. de beneficiis. & Bal. in c. j. & ibi Card. Alexan. quibus mod. feud. amit. & vide Abb. in c. cfe. de vi. & ho. cle. & Bal. in sua marg. in verbo beneficium. & ibi vide quot modis dicatur: & Alex. consil. lv. viso titulo. vol. ij. nume. 12. & no. quod licet beneficium sine legitimo tit. non possit obtine-

ri, vt hic, & in cap. j. §. ordinarij. de paci. pos. in Prag. sanct. & in titu. de coll. §. sed & insuper. verbo, titu. tamen propter conuinciam absentis actor missus in possess. ex secūdo decreto acquirit possessionē, & potest beneficium præscribere per decem annos inter præsentēs, & xx. inter absentes, dum tamen habeat titulum saltem coloratum, vt colligitur ex no. per gl. & Doct. in c. contingit. de dolo & contu. & Abb. in c. j. in literis. de restit. spol. & no. hic Ioan. And. & in regula seq. in Mercu. & glof. & Doct. in c. j. de eo qui mittitur in pos. causa rei ser. supra eod. lib. & gl. in d. c. j. de paci. pos. super verbo, triennium. sed hodie per illum tex. qui possedit per triennium habens coloratum titulū tam in petitorio quā in possessorio, nō potest à quodam etiam ratione iuris nouiter impetrari molestari, exceptis casibus ibi no. per gl. super verbo, possideat. & in gl. beneficiū. & tex. & gl. & Doct. in clem. j. de sequestra. posse. & proprie. & in regula Cancellarij xxxij. & ibi sing. gl. Ioan. de Anania in c. licet Hely. de simon. & Fely. in c. plerunque de rescript. & in c. sicut. de re iud. col. xvj. Et ideo dicunt Hostien. Card. But. Imol. Abb. & Fel. col. ij. in fi. in c. illud. de præsum. quod clericus præsumitur rectē institutus, quando diuturno tempore tenuit ecclesiam seu beneficium vt rector, quia superiores visitantes sæpe ecclesias præsumuntur vidisse tit. suum, nec tolerassent intrusum tanto tempore: & not. hic Petr. de Anchar. col. viij. & Ioan. de Ana. post Abbat. & in d. c. licet Hely Fely. in d. c. sicut col. xv. vers. fallit iij. & Do. de Rota, decis. lxxxij. in antiq. titu. de probat. Et quando episcopus vel alius prælatus possit compellere beneficium ad ostendendum tit. beneficij, vide hic per gl.

per gl. & Pet. de Anchar. in viij. q. & Abb. & Felyn. in d. c. licet Hely. col. liij. vers. extra glos. querunt Bald. in cons. clxvij. lib. iij. & in l. malè agitur. C. de præscript. xxx. ann. & And. Barb. in repet. rubr. de fide instrum. col. lix. & Paul. de Leaza. in repetit. c. in literis. col. iij. versic. ad vlti. & ibi per Abb. & Moder. de resti. spol. & Fely. in d. c. licet. ponit quinque conclusiones cum suis fallen. Quid de eo qui habet in cōmendā beneficium, an dicatur habere titulum: vide Doct. in c. nemo. de elect. 3. eod. lib. qui dicunt communiter, quod commenda est titulus canonicus. & not Rom. in cōf. ceel. quod est pulchrum in materia cōmendarum. & vide glos. singul. in d. c. j. de pacific. posses. super ver. titulum. in Pragm. san. Item not. quod licet quis non possit consequi beneficium nisi vnico titulo, vt c. vt quis duas. 3. de elect. eod. lib. tamen potest se defendere ex pluribus titulis: vt not. Abb. in c. in nostra. de rescript. & est tex. celebris in c. post electionem. & ibi Abb. de præben. & Abb. in cap. cum olim. & ibi Felyn. in fi. de re iudic. & pulchrè Felyn. in repetitio. d. c. in nostra. col. ij. versicul. titulus multiplicatur ad cautelam in eodem beneficio: vnde dicit, quod si quis dubitet de prima collatione sua, impetret secundam: quia per hoc non inducitur renuntiatio primæ: imò potest vti vtraque ad defensionem suam; & vide Abb. in c. cum olim. in ij. ad fin. de priuilegiis. & Felyn. post Cardin. in c. inter dilectos. col. x. versicu. fallit iij. de fide instrum. quod nota perpetuò: & vide glos. in c. nullus pluribus. infra eod. tit. & quæ ibi dico post Dyn. in princ. facit quod not. Dyn. in sequenti fol. versic. quod ex eo. & not. Abb. in consil. iij. volu. ij. & Bald. in consil. vij. tit. de elect. & ibi Domi. de san-

cto Geminiano. Vide vltra hic allegat Cardin. in clementi. auditor. nu. 9. & ibi posul in apostil. in vers. cōprehendit dignitates, de rescript. & in clemen. j. de præben. Gemin. in c. j. in prin. & ibi dixi in apostil. in verbo, non est dignitas. 3. de eo qui mit. in posses. causa rei seruan. & in c. dudum. nu. 7. vbi etiam notauit in ver. ecclesia cathedralis. 3. de præben. & dixi in apostil. ad Philip. Franc. in c. Gram. nu. 7. in versic. appellatione beneficij. 3. de rescr. & in apostil. ad Pan. in c. in nostra. in apostil. mea sub nomine Zacha. in vers. siue præben. de rescript. in antiq. Et in quantum domi. Boerij dixit supra, quod clericus præsumitur recte institutus, quando diuturno tempore tenuit, &c. hoc facit ad dissolutionem. q. an possessor beneficij cogatur per superiorem ostendere titulum suum, de quo dixi in apostil. ad Pa. post cum in c. licet Hely. nu. 22. in versic. ad ostendendum. in tit. de simonia. & in c. accedens. nu. 4. in ver. ad ostendendum. tit. de accus. dixi etiam in apostil. ad Geminia. in c. j. nu. 7. in ver. probare. tit. 3. de eo qui mit. in posses. cau. rei seruan. & in addit. ad Bald. in l. in ciuilem. in prima oppositio. C. de furt. & in Rota decisione lxx. & dclxxix. in antiquis.

¶ Discretorum. Adde Alber. de Rosa. in l. j. colum. j. in quarta oppositio. ff. soluto matrimonio. & vide plenè per Ias. post alios in l. naturaliter. §. nihil commune. in ij. n. q. tab. colum. iij. nu. 22. ff. de acquiren. posses.

G. S.

¶ Sumpta. Adde quod multiplex est institutio, vna est propriè quæ sumitur pro translatione iuris non liberat a superiore facta, quando scilicet præsentatus per patronum instituitur. & istud ius instituendi transit in capitulum sede vacante.

cap. j. de institut. lib. vj. Alia est institutio quæ capitur pro collatione libera, de qua in cap. ex frequentibus. eod. titu. in antiquis. Tertia est institutio auctorisabilis, quæ fit quo ad curam populi tantum: ut si collatio beneficii spectat ad inferlorem pro cura populi non exempti, recurritur ad episcopum, ut in c. j. de capel. monach. in vj. Alia est institutio, quæ capitur pro inductione in possessionem: ista pertinet ad Archidiaconum de iure communi. cap. ad hæc. & cap. ut nostrum, de officio Archidiacon. Et scias quod de iure communi collatiua institutio tituli pertinet ad episcopum, gl. in c. cum venissent. eodem titulo. in antiquis. ita refert Pet. Rauē. in suo compendio iuris cano. tit. de instit. col. iij. & col. v.

e ¶ C. si tibi. Adde quod in beneficiatis non requiritur traditio, vel quasi, ut acquiritur ius in beneficio, ut plenè notat Dyn. in regula, qui prior. infra eodem. & ibi dicam: quia primus præfertur secundo in beneficio, etiam si fuerit tradita possessio, ut tenet hic Dyn. per textum in cap. si tibi. de præben. supra eodem libro, & Ioan. Andr. ibi, super verbo, acquirit. dummodo collatio prima beneficii fuerit iure facta, ut est iux. & exemplum in cap. illud. & cap. suggestum. de iure patronatus, ita tenent Ioan. Fab. Bald. Salic. Paul. de Castro in l. quoties. & ibi Ias. in repetit. colum. v. in liij. limitatio. C. de rei vendicatio. & Roma. consil. cccxviiij. colum. j. versic. liij. videtur casus quod not. pro limitatione. l. quoties. C. de rei vendic.

f ¶ Institutio. Adde quod duplex est institutio in beneficiis, & quæ differetia sit inter institutionem, collationem, & inuestituram: & quæ dicatur inuestitura auctorisabilis: & an per inuestituram transferatur possess.

vide text. & Doct. in c. cum in illis. §. cum autem. §. eod. lib. de præbend. & plenè per Abb. post Ioan. And. in c. auctoritate. de instit. & Felyn. in c. auditis. co. iij. versic. in quantum. Abb. de rescript. & glo. in §. j. de annat. in ver. institutiones in Pragma. Bald. in rub. de causa posses. & propriet. col. ij. de inuestitura. vide Bal. & Card. Alex. c. j. quid sit inuestitura. ver. nota. & ibi vide per Andr. de Iser. in addit. ad Bal. per quæ fiat inuestitura. adde Innoc. Abb. & Bald. in c. ex litteris. versic. not. de consuet. Archid. lxij. dist. in c. Hadrianus. & per Alex. in l. j. in fi. princ. versic. vlt. terius querit. ff. de acquit. pos. & Paul. de Cast. cons. clx. in antiq. qui alleg. hic Dyn. vide Andr. Barb. in d. c. ex litteris. de consuetud. & quæ dicam in iij. quæst. & seq. & Philipp. Franc. hic. col. j. & gl. in d. c. in princ. super ver. inuestitura. de annat. in Pragma. sanct. & idè est quod institutio de beneficio facta non transfert possessionem, nisi corporalis possessio tradatur. ut not. in c. cum Bertholdus. saluis limitationib. quas ibi ponit Fely. de te iudic. in antiq. dat tamen iustam causam possidendi, & iustum titulum in prælatura, ut per Bald. in l. iij. C. de emancip. liber. & quid sit institutio in beneficio. vide Card. in clemen. j. in solu. vj. quæst. de sup. plenda neglig. præla. Geminia. & Philip. Franc. in c. cum in illis. §. de præben.

g ¶ Inuestitura. Vide ibi Bal. & Card. Alexand. & latius in præludiis feudorum, & maxime per Ias. & Deci. Parlamentorum Gratiopol. Delphin. ccciiij. Adde tamen quod licet domi. Dyn. hic videatur sentire inuestituram in feudo non sufficere sine inductione in possessionem, limitabis hoc dictum, nisi posset. fuisset prius apud feudatarium: quia tunc sola inuestitura etiam verba

lis sufficeret, vt per Bald. in authen. defuncto. in princip. & ibi posui in additio. in ver. Inuestitura. C. ad tertullia. & in l. j. C. de rerum permur. quod tamen intelligi esse verum si dominus sciebat tunc feudatarium possidere : vt notat Angel. in l. quzdam. ff. de rei vend.

h ¶ Vicarium. Adde hic Dy. in regula, in general. & ibi Ioan. Andr. & Doct. infra eod. Cardin. Alexand. in c. perleu. colum. v. in glos. super ver. iurgia. xxv. distin. & ibi an videatur habere iurisdictionem ordinatam vel delegatam, & Imol. in c. tua nobis. de offi. vicar. & per Ioan. Andr. in addit. Specul. de offi. vicar. super rubr. & Alexand. in additio. ad Bart. in l. j. §. ab eo. ff. quis & à quo appel. & ibi etiam vide an appelletur de vicario ad episcopum : & latius in cap. non putamus. §. de consuetud. eodem lib. & ad not. hic per Dyn. vide hic Philip. Franc. colum. ij. in fi. Quòd vicarius episco. non possit instituere, vide quod plenè notauit in additio. ad Philip. Franc. in cap. cum in generali, hic alleg. nu. 3. in ver. conferendi beneficia, vbi dico quòd tamen potest instituere presentati à patrono ecclesie idoneum, textus est singul. in c. ex frequentibus. quem ad hoc dicit sing. Roma. in singul. cccc. incipien. tu scis quòd fundatores, de quo per Cardin. in clemen. j. q. xvij. & xvij. de offic. vicar.

i ¶ Vacante. Adde glos. & Doct. in c. iis, & in c. cum olim. & ibi Abb. & Felyn. de maior. & obediens. in glo. in tit. de coll. §. illi verò. versic. legatorum. & in §. cui rei. ver. eccles. in Pragma. sanct. & ad plenum vide Ioan. Franc. de Pauin. in d. tract. de pot. cap. sed. vac. in ij. par. q. j. ij. iij. v.

k ¶ Laicus. Adde text. & Doct. in c. ex licetis. de transact. & tex. & Abb.

in cap. Ioannes. ver. tertius art. coll. de cleric. coniug. & in c. ij. de institutio. Et an ex dispensatione episcopi vel Papæ possit obtinere, vide Cardin. Alexand. in cap. si qui. in ultimo notabili. xxxij. distin. & planè in cap. placuit. eadem distinctione. colum. ij. versicu. ad secundum. Et ibi vide an clericus, qui contraxit matrimonium, si vxor ante copulam vult intrare monasterium, possit redire ad suum beneficium, adde glos. & Doct. maxime Imol. post Abb. in cap. j. de cleric. coniug. facit quod not. gloss. in cap. vnico. supra eodem lib. in ver. Clericalis. de cleric. coniug. & Angel. Aret. instit. quibus modis ius patr. potest. sol. in princ. & Deci. Capell. Tholosanus quæst. cxxl. & quæ dixi in tracta. de pot. & offic. deleg. in j. quæst. col. antepenult.

Adde ad quæ sita per do. apo. j. an laicus ex dispensatione episcopi possit beneficium obtinere : & ego puto quòd in curatis non possit dispensare, in aliis verò non requiritur dispensatio, vt latè per Federic. de Sen. consilio exxvij. incip. casus talis est, quidam è canoni. & quis dicatur laicus. vide glos. in c. j. §. de proc. & in c. si iudex laicus. de sent. excommu. & text. in c. duo sunt genera. xij. q. j.

¶ Facultas. Adde quæ requirantur vt dicatur legitima tutoris datio, vide Bart. post Dyn. in d. §. si quærat. hic alleg. & Dyn. fol. præceden. post principiu. & Decis. Parlamen. Gratiopol. Delphin. q. cccxxx. & Decis. Capel. Tholos. q. lxxij. & Cyn. Bart. Ioan. Fab. & Saly. in l. h. §. omnem. C. de administra. tut. & Angel. Aret. in §. tutores. instit. de tutel. & quæ dixi in lib. consuetu. Bitur. tit. de consuetud. status iurium, personarum. §. vij. & in addit. Adde prædictis Bart. in l. legitimus in fi. princ.

quod ibi posui in apostil. ad ipsum. in ver. vtilia facere. ff. de leg. tuto. & in l. tutores. ff. de administ. tut. Alex. omnino post Bart. in l. prator. ff. de oper. no. nunt. & consil. cxxxix. vol. j. & plenius per Bald. consil. xxxj. incip. quæritur an curator & c. vol. j.

m ¶ Quæri posset. Vide plenè per Guido. Papæ in q. lxxxj. si debitor. & in q. xxij. fuit inter. C. S.

n ¶ Tradite. Adde tex. glo. Ioan. Fab. Ang. Aret. & Christoph. Porc. & ibi Ias. in addit. in §. ite si quis merces. instit. de rerum diuis. & Bart. & ibi Alex. in addit. in l. clauibus. hic alleg. & Bart. in l. cum pater. §. pater pluribus. ff. de leg. ij. & Bart. in l. ij. C. de verb. sign. & Pet. de Ancha. in clemen. j. §. sanè de hæret. & glo. in c. j. de consuetu. recti feudi. colla. x. & Cardin. Alex. in c. ostiarius. xxij. distin. & in c. perlectis. xxv. distin. col. j. & glo. & Doct. maximè Abb. nu. 12. & Bald. versic. nota quòd. in c. ij. de consuetud. & Alex. in l. j. §. si tulerim. hic alleg. & in l. possideri. in prin. col. ij. eo. tit. & ibi plenè vide, an etiam per traditionem instrumenti transferatur possessio. col. ij. versic. fallit in casu. l. j. C. de donatio. & Dyn. & quæ ibi dicam in regula, pro possessore. q. vij. infra eod. & vide Bald. in l. ab emptione. colum. ij. ff. de pact. & in l. ij. C. de acquiren. posses. & Bald. Angel. & Alexan. in l. prædia. ff. de acquiren. posses. & Ang. Aret. in §. interdum. instit. de rerum diuis. vt not. glo. in d. c. ij. de consuet. & in d. c. j. de consuetu. recti feudi. & adde Bart. in l. quxdam mulier. ff. de rei vendic. & Bald. in authen. quas actiones. C. de sacrosan. eccles. & hic Philip. Fran. colum. ij. in princ. Et ad not. hic per Dyn. quòd poss. beneficij non quæritur per traditionem annuli, vel baculi, vide Alexan. in l. ij. in prin. col. ij. ff. de acquir. poss. & Io. Fab.

Angel. Aret. post gl. instit. de verb. oblig. in prin. & Dy. sequitur Ioan. And. in c. transmissa. de elect. & ibi vide Mod. sed intelligitur concessa licentia intrandi auctoritate propria. dictum est sing. Inno. in d. c. ij. de consuet. de quo facit festum ibi Bald. & Rom. in sing. cxxxvj. incip. consuetudo est, & quomodo posses. beneficij probetur, vide Roman. in consilio cccxxxix. in quæst. ij. & in consil. cccxxxvij. & Bald. in l. j. C. de crimi. expil. hæred. & l. j. & ibi Alexan. in additio. C. de donatio. & ad omnia supradicta vide Paul. de Leaza. in repetit. c. in literis. col. v. versic. primo quæro. & per Abb. Sicut. de restit. spol. & per ipsum Paulum in rub. de causa pos. & proprie. & dominos de Rota decisi. cccj. in antiq. tit. de causa poss. & propriet. & Oldr. consil. cccix. & Decii. Parlamen. Delphin. xxij.

Adde Panorm. pleniss. in c. ij. & quod ibi posui in apostillis ad ipsum, in versic. clauum. nu. 12. de consuetu. dixi in apostil. ad Lanfran. de Oria. in c. quoniam contra falsam. §. testium deposti. nume. 96. circa fin. de probat. Alex. omnino in l. ij. de acquir. poss. & Barthol. Soc. in consil. cxxxvij. incip. in controuersia. vers. secundo probatur. & consil. cxxxj. incip. in presenti. col. ij. vol. j.

o ¶ Ergo. Vt ecclesie vel dignitatis. Pet. de Anch. hic in fi. & infra eod. c. sine possessione. col. xvj. Io. Fab. in l. j. C. de emancip. liber. Panorm. in disput. iij. Ioan. Pet. Ferrar. in libel. de rei vendic. C. M.

p ¶ Contrariū dicit. Adde quòd idem tenet Specul. tit. de primo & secundo decreto. §. iam de esse. in prin. & Ioan. Andr. hic, & Phil. Franc. col. ij. post princip. sed Abb. in c. cum aliquibus. colum. ij. versic. vltimus quæro. de re iudi. tenet contrarium per plures rationes, quas ibi vide, & idem

& idem tenet Paul. de Leazar. in rep. cap. in literis. col. v. ver. modo quæro. de restit. spol. sed opin. Spec. & Dy. sequitur. But. in ca. cum venissent ad fi. de restit. spol. Bald. & Paul. de Cast. in l. non mirum. ff. de pign. act. & An. in repet. l. si quis. §. c. differentia. ff. de acq. poss. & Ang. in l. cū vnus. §. si. de bon. auth. iud. pos. & Bart. in l. iij. in princ. col. v. ff. de acq. poss. & ibi Lud. Ro. & pulchrè Felyn. in d. c. cum aliquibus. col. j. ver. in quantum, vsque ad fin. qui dicit ab ista parte non esse tutū recedere. vide Lud. de Roz. in consi. cccxxxvij. & ista est cōmunis opinio. Adde Bart. in l. stipulationes non diuiduntur. col. vij. vers. vtrum autem istud. ff. de verb. obli. & do. de Rot. decis. cclxxvij. titul. de rest. spol. in nouis. & decis. Parlamenti Delph. q. ccclv.

¶ Conferens. Adde hic glos. & Phil. Franc. colū. ij. post med. & quando est defectus in conferente, qui non habebat potestatem conferendi, iudicatur possessio colorata vel nō, vide Abb. in c. cum nostris. col. j. in prima regula. de concess. præben. & in c. ij. in princ. ne sede vac. Adde prædictis Bald. in rub. C. de condiçt. ob turp. caus. in princ. & quod ibi posui in addit. ad ipsum, in vers. incapax ad officium. Alex. in l. fratres. ff. de pœn. & Card. in clem. ij. q. xlij. de eta. & qualita.

¶ Suum. Intelligendum est illud. dummodo hoc vitium non incidat in crimen punibile, non rumpit testamentum prius legitimè factum: secus, si tale vitium incideret in crimē punibile, vt in d. l. j. §. exigit. & ibi glos. sing. ff. de bon. poss. secundum tab. & Ioan. de Imo. in l. is cui. & ibi Fran. Aret. in j. not. & latius in l. qui in potestate. §. j. & l. seq. ff. de testam. & Ioan. And. c. quamquam. de vsur. supra eod. lib. & Bar.

in repetit. l. cunctos populos. circa fin. & Bal. in l. j. in l. c. C. de sacrosanct. eccle. in iij. & in l. si. col. pen. vers. hic dubitatur. C. vnde legit.

¶ Ambulatoria. Vide circa hoc late in reg. Quod semel. eod. F. C.

¶ Testatoris. hæc distinctio quæ habetur. in versic. & qua iure cauetur &c. est plausibilis, & communiter approbata, sed falsa: quia non solum manet testamentum si testator postea fiat inhabilis facto suo laudabili, vt dixi in auth. si qua mulier. C. de sacro. eccl. sed etiā facto suo culpabili, vt ob vitium prodigalitatis. Lis cui lege. ff. de testa. Et sic reiecta inepta & falsa distinctione vera methodus est facere regulam & fallentiam, & regula sic affirmatiua per reg. l. in ambiguis. §. nō est. ff. eod. cap. factum legitimè. eod. & per text. in l. j. §. si quis autem. ff. de bonor. possell. secund. tab. fallit quando vna cum superuenienti inhabilitate bona ad alterius dispositionem vel dominium deuoluuntur, vt in eo qui se dat in arrogationem, vel patitur sententiam. ex qua bona cōfiscantur. Et ita debet intelligi & restringi l. si quis filio. §. irritum. ff. de iniust. rupt. & irrit. test. vt tunc procedat, quando simul bona amittuntur, & probatur in l. eius qui. §. j. & in fi. ff. de testa. secus ergo si bona non publicantur. vt dixi in d. auth. si qua mulier. & vide quæ dixi in consuet. Partit §. penul. & §. cxij. Non obstat l. j. §. exigit prætor. in princ. ff. de bonor. possell. secund. tab. quia debet intelligi quando incipitur à tempore ultimo: quia illud non sufficit: sed habilitas tēpore testamenti requiritur. & sufficit vt probat text. §. si quis autē testamentū. ead. l. vt dixi in d. auth. si qua mulier. C. M.

¶ Commissum. Adde quando donatio vel veditio facta reuocetur pro-

pter delictum sequens incontinenti commissum, Cyn. Bal. & Salic. in l. si quis post hac. hic alleg. per Dy. & Bal. & Angel. in l. res vxoris. C. de don. inter vir. & vxor. Dyn. & pulchrè Bart. in l. post contractum. col. ij. ver. præsumo. ff. de donat. vbi ponit præsumptiones, & Imol. in c. illo vos. de pig. & Spec. tit. de dona. §. j. ver. item pone aliquis & ibi Io. And. in additio. & Spec. de accu. §. sequitur. versic. quid post. & Bal. in l. pen. col. ix. ver. quidam timens ne fiscus. C. de exec. rei iud. & Cyn. & Doct. in l. fin. C. ad l. Iul. maiest. & Pet. de Ancha. in cons. clix. & Ang. Are. in tra. suo Maleficiorum. in gl. che hay tradito la patria tua. in vj. q. & Alb. de Gandino in tractatu Maleficiorum. in ti. de bo. malefactorum. colum. ij. ver. item pone, aliquis commisit.

x ¶ Beneficio. Adde hic gl. & Philip. Franc. col. ij. in fin. & an maior septennio, licet minor, xiiij. annorum, possit esse capax canonice & præbendæ in ecclesia cathedrali? videtur quod sic: vt no. in cap. super inordinatam. de præben. & in c. ex ratione. & in c. indecorum. de æta. & quali. & c. ex eo. de elect. supra eod. lib. & c. nullus. de temp. ordin. & in c. si eo tempore. & ibi gl. de rescrip. & hodie probat tex. in d. c. ex eo. & gl. in c. statutum. §. j. vers. canonicis. supra de rescrip. eo. lib. & Imo. in dicto. c. super inordinatam. dicit etiam quod sine dispensatione, licet Host. Dominicus. Ant. Pet. de Ancha. & Abb. ibi contrarium per illum text. teneant. sed Fely. in c. ex insinuatione. in j. not. de simon. tenet primam opinionem: tamen per regulam Cancellariæ. xvij. videtur Papa statuere contrarium, vbi dicitur, quod prouisiones aut concessionis, siue mandata de prouidendo de canonicatibus &

præb. in ecclesiis cathedralibus facta pro illis, qui non excedunt xiiij. annum non valent, nisi sedes apostolica specialiter aliud concedat. Item quod impetratio canonicatus in collegiata ecclesia facta pro minori x. annis, non valet, nisi specialiter fiat mentio in impetratione. vnde dicit ibi gl. quod ordinarius non potest dare canonicatum in ecclesia cathedrali minori xiiij. annis, cum non possit dispensare contra illam regulam: maxime quia Papa reseruat sibi, vt ibi vide. & ad prædicta vide tex. & Doct. maxime Abb. in clem. si. de æta. & qual. & vñ de ad quæ beneficia, vel dignitates possit minor promoueri. Card. Ale. multum ample in c. de his. col. ij. post princip. xxvlij. dist. & Dom. de Ros. decl. cccxxiiij. ti. de resc. in nouis. & in decisiõ. ccij. & seq. in antiquis tit. de æta. & quali. & Fely. in c. cum xx. col. vlti. ante fin. de offic. deleg. Et an Papa pupillo coram se existenti conferendo dignitatem videatur secum dispensare super defectu ætatis: vide gl. in d. reg. Cancell. quæ allegat aliqua consilia Old. de Laud. quæ sunt à cccxxv. vsque ad finem, multum sing. adde Bald. in l. si. col. ij. ver. & ideo. C. sententiam rescin. non pos. & in c. j. per quos fit inuest. tex. gl. & Doct. in c. j. de æta. & quali. §. eo. lib. & in c. licet cano de elect. & Card. in cons. vlij. tit. de rescrip. Quid in epis. conferendo inhabili beneficium, an videatur cum eo dispensare? vide ibi. & Car. Alex. in c. ex penitentibus. l. dist. & quod not. Bart. Ang. de Peru. Raph. Ful. & Io. de Imol. & Modern. in l. quidam consulebant. de re iud. vide Inn. in c. ventens. de filiis presbyter. & Abb. in c. diuersis fallacis. de cle. coniug. & Angel. Aret. in ti. qui manumit. non possunt. §. idemque iuris est. in §. seruus. qui dari tut. vel cur.

cur. & Card. Ale. in c. j. xliij. dist. & c. apostolica. lvj. dist. Et an episcopus super ætate dispset vide Doct. supra in locis alleg. & gl. & Abb. in c. cum dilecti. de elec. & Spec. tit. de dispen. §. qualiter. versu. dicunt quidam. & versu. nunquid ergo episcopus. & ad notata hic per Dyn. vide ipsum in reg. non firmatur. in prin. & Io. And. in c. pen. de cleri. agro. & in c. vnico supra de cler. agro. & ibi Doct. vbi habes de coadiutore. Et hic Pet. Philip. Franc. col. ij. propè finè. gl. in prag. Sanct. de col. lat. §. cui rei. in verbo. ecclesiasticus.

¶ Temporibus. Quid si conferatur alicui beneficium, qui tempore daturæ literarum inhabilis sit ratione ætatis, an superueniente legitima ætate confirmetur, vide Dyn. in c. non firmatur. circa princ. j. eo. F. E.

¶ Beneficium. Adde quando beneficium dicatur vacare propter delictum & crimen. Fel. in c. si constiterit. col. ij. de accusat. & an beneficium possit conferri criminoso, vide amplè Fely. in c. ij. in princ. de resc.

a ¶ Ciuili. Adde hic Io. And. in Mercur. in reg. mora. & Abb. in c. cōsultationibus. de iure patro. & latius in c. cum dilecta. col. v. & ibi Barb. & Fely. ver. lex. Barba. de rescript. & vide Doct. in iuribus alleg. per Dyn. & Lud. Bolog. in d. l. Barbarius. in primis interpret. & Angel. Aret. in §. sed cum aliquis. in tit. de testamen. Adde Panor. in c. nisi. nu. 4. & qd ibi posui in addit. in verbo. ipso iure. de renunt. & in c. fin. nu. 2. vbi iterum notauit in addit. in versu. ipso facto de excess. præl. Fely. in c. inquisitionis. in princ. post Abb. & Ioan. de Ana. de accus. Corfe. singular. suis in versu. testis. incip. clericus homicida. & Tho. Ferra. in suo tract. caute. iij. incip. canonicis constitutionibus.

b ¶ Error singularis. Vide Bart. in l.

Barbarius. in repetit. col. v. versu. sed quid de actionibus. nu. 15. ff. de offi. præt. qui Dyn. hic videtur sentire qd lex Barbarius loquatur & habeat locum in officiis publicis auctoritate & vtilitate. cogita ramen si hoc possit hic à Dyn. elici. G. S.

¶ Iure ciuili. Idem tenet in c. posse. nu. 38. & 39. j. cod. cui adde Tho. Grã. in dictis. lxxix. nu. 4. & §. F. C.

d ¶ Omittatur. Adde quando omisio formæ solennitatis substantialis. & omisio leuium viciet actum, gl. hic. & Phi. Frã. col. vlt. post prin. & Bar. in l. cum hi. §. si præt. ff. de trasac. & in repe. l. j. §. si plures. ff. de exer. act. & Cy. in l. ignorare. ff. de test. mili. & quæ not. Doct. in l. sciendum. ff. de verb. obl. & gl. ab Maria. col. xvj & ibi Fel. col. iij. in c. quoniam frequenter, vlt. lite non cōtest. vbi extēdit Fely. apostillã d. Alex. in l. vniuersa. post Bar. C. de precib. imper. offer. & ibi per ipsos reperies multas concordant. Doct. & Fely. in c. j. col. ij. de spōs. & Lud. in suis secundis interpret. in l. ne in arbitris. §. sin autē. C. de arbit. & magistrum Gui. de Monte Ferra. in suo cōmento super pragmat. Sanct. in ii. parte. Adde prædictis Alex. in l. cum lex. ff. de hie iuss. & Panor. in c. super questionū. §. verum. nu. iij. & quod ibi notauit in apost. ad eum in versu. præt. seu vlt. de offi. deleg.

¶ Remoueri. Adde ad hanc q. singulariter Dom. de Ro. dec. cccc. xv. tit. de procurat. in nouis vbi allegat Dyn. hic. & vide tex. in c. ex ore. & ibi Abb. de is quæ fiūt a ma. parte c. vbi solū faciens reuerentiam alicui prælato, tanquam legitimè constituto, licet fortè non esset, videtur ipsum approbare.

¶ Solenne. Adde Dy. plenè. & quæ ibi dico in regula, ex eo. j. cod. titu.

g ¶ Eius. Adde quodd idē tenet hic Io. And. & Phil. Frã. col. vlt. circa me-

- dium & Bald. in l. quidam. ff. de probat. & ibi Flo. de sanct. Petro.
- h** ¶ Beneficium. Adde quod ista q. non est Dyn. sed potius additio magistri Petri Caponis, vel alterius, ut potes videre: circa quam dic, quod nec profectò potest constitui, aut deputari, siue reservari aliqua pensio ei qui non est capax beneficij, secundum Abba. in c. ad audientiam. in ij. de rescri. in c. extirpandz. §. si verò. col. ij. de præbend. & latius in c. conquerente. de cler. non resi. ubi exemplificat in episcopo qui non valens providere nepoti de curato beneficio propter defectum ætatis, contulit illud alteri, & super fructibus deputatur pensio nepoti. & hoc si sine causa: sed ex causa licita & honesta potest, ut pro bono pacis, ut c. nisi esset. de præben. vel ubi concurrunt merita & de ipsis constat: de quo vide plenè per Fel. in d. c. ad audientiam. col. ij. in j. & ij. conclusionibus, & gl. in c. j. de coll. §. ordinat super verbo onus. fo. 16. in Prag. Sanct. Facit pro dicto originali, de quo hic, quod not. Card. in clem. j. §. j. q. iij. & x. de supplen. negli. pr. l.
- i** ¶ Adde, quod reservatio beneficiorum non habet locum hodie in regno Francie. Prag. Sanct. in proœ. & t. de elect. & de refer. & ibi per gl. licet secundum Card. Alexan. in c. j. xix. dist. Prag. Gallorum censetur esse reprobata, cum affirmant aliquas constitutiones sedis apostolicæ esse irrationabiles, neque velint eas recipere, cum huius rei iudicium habere non possunt. & gl. c. j. §. visum fuit. de collat. super verbo, visum. tenet idem: sed salva reverentia tenetur, licet in pluribus locis dicatur, quod futuri oratores te gij instabūt & c. q. p. hoc nō videntur reprobare & etiā defacto quam per ordinationes regias eā observāt.
- k** ¶ Façz. Adde quādo cōditio tra-

hatur retro in cōtrañibus & vltimis volūtatibus quantū ad legatū vide pulchrè Bart. & Imol. in l. si is qui pro emptore. col. xvij. vers. ad primā cū hngit. ff. de vñc. & Bal. in l. si. §. sed quia. C. cōm. de leg. Ang. & Imol. in l. quæ sitū. §. si mihi servus. ff. de leg. j. & Bal. in l. hæreditas. eo. j. ff. de hære. insti. & Dyn. in reg. qui prior. j. eo. post prin. & quæ ibi dico in addit. & Docto. j. seq. post il.

¶ Presenti. Adde ibi gl. Do. & Doct. & gl. in l. si certarū. §. si. ff. de test. mi li. quod intellige etiā ante adventū successoris nō poterit legatus cōferre beneficiū finito legationis officio, secundū Guli. de Cug. & Bal. in l. meminisse oportebit. col. ij. de offi. procōs. & leg. licet secus sit in aliis officariis, qui poterunt regere & administrare ad adventum successoris vsque, ut in d. l. meminisse.

¶ Papa. Et processus fulminatus ab eius executore perpetuat mandatū. Do. de san. Gem. Phil. Frac. i. d. c. presenti. Spec. tit. de l. §. v. nu. 14. Fed. de Sen. cōf. ccxcvij. qd non observatur in Gallia, nisi prout in tit. de mand. in Pragm. & cōcorda. permittitur.

In reg. Possessor malæ fidei. Argumenta.

- 1 Contrariorum altero percepto, percipitur reliquum
- 2 Possessor malæ fidei quis verè censetur.
- 3 Venditorem dolo ad vendendum inducēs, in mala fide constituitur.
- 4 Possessor bonæ fidei dicitur, qui & fraude & fraudis suspitione carere inuenitur.
- 5 Prescribere non potest qui fuit in mala fide tempore possessionis, inchoate.

Præscr

- 6 *Prescriptio inchoata impeditur si* 25 *Prescriptio de iure canonico an re*
perueniente mala fide. & nu. 13 *quirat titulum cum bona fide.*
- 7 *Possessor male fidei quanto tempo-* 26 *Error facti probabilis equipollet*
re possit prescribere. *titulo. & nu. 38.*
- 8 *Dominium directum in rebus mo-* 27 *Titulus non requiritur in prescrip-*
bilibus per vsucapionem trienna- *ptione triginta vel quadraginta*
lem queritur. *annorum, sicut nec bona fides, nisi*
in rebus ecclesiasticis.
- 9 *Dominium utile quāto tēpore qua-* 28 *Bona fides in quibus non sufficiat*
ratur prescriptionē inchoanti bona *ad prescribendum.*
fide, & quanto ei qui mala fide.
- 10 *Vsucapio triennalis inducta est in* 29 *Tempus longissimum habetur loco*
fauorem possidentis tantum. *tituli.*
- 11 *Dominij simplicis appellatione di-* 30 *Bona fides an sufficiat in prescri-*
rectum intelligitur. *bendis rebus incorporalibus, an ve-*
ro requiratur etiam titulus.
- 12 *Prescriptio decē vel viginti anno-* 31 *Titulus quare in prescriptione re-*
rum permittitur fauore possiden- *rum corporalium requiratur, non*
tis bona fide. *autem incorporalium.*
- 14 *Dominium non queritur quanti-* 32 *Titulus in prescriptione incorpo-*
us temporis prescriptione, si mala *ralium an saltem à prescribēte al-*
fides adsit. *legari debeat, longæva autem pos-*
sessio probari.
- 15 *Ecclesiariū immobilia quanto tem-* 33 *Obligatio personalis vt inducatur,*
poris spatium prescribātur à priuato. *requirit causa vera vel presumpsa*
- 16 *Hæreticorum bona ipso iure confi-* 34 *Vsusfructus qualiter & quando*
scantur, ex tēpore delicti cōmissi. *prescribi possit.*
- 17 *Prescriptio quanto tempore contra* 35 *Titulus eadem ratione in vsusfru-*
fiscum compleatur. *ctus prescriptione requiritur, qua*
& in dominij.
- 18 *Ecclesiarum mobilia triennio vsu-* 36 *Vsusfructus iure communi petē*
capiantur. *possideri.*
- 19 *Statutum generale quando dero-* 37 *Bona fides an requiratur tempore*
get speciali. *contractus traditionis, & cōtinua-*
tæ possessionis
- 20 *Constitutio indefinitē loquens* 38 *Possessor an dicatur mala fidei,*
quando vniuersali equipolleat. *qui in facto errauit.*
- 21 *Mala fides an tollat effectum præ-* 39 *Possessor an possit dici in bona fide*
scriptionis inchoatæ. *qui errauit in iure*
- 22 *Actus perfectus nullo casu super-* 40 *Errans in iure non vsucapit.*
ueniente tollitur.
- 23 *Ius canonicum in prescriptionibus* 41 *Errans in facto & iure, an sit in*
videtur æquum iure civili.
- 24 *Æquitas naturalis an sit præse-*

bona fide

42 In dubio utrum attendatur quod prodest, an quod obest.

43 Error facti concurrens cum errore iuris inducit bonae fidei praesumptionem.

44 Bona fides an prodest heredi eius qui mala fide possedit.

45 Praescriptio impeditur mala fide superueniente.

46 Titulus an requiratur cum libertas contra servitutem praescribitur.

REGULA II.

Possessor malae fidei ullo tempore non praescribit.

PRÆMITTENDUM est ad euidenciam istius regulæ, Quis dicatur malae fidei possessor qui praescribere non potest, & consequenter videbitur quis sit bonae fidei qui praescribere potest, quia per intelligentiam vnius contrariorum percipitur alterius intellectus, ut ff. de accus. l. qui accusare. & de iis qui sunt sui vel alie. iur. l. j. circa prin. & de pzo. stipul. l. j. stipulationum. & inst. de tutel. in prin. Mala fidei autem possessor dicitur qui sciens contra canonem vel legum interdicta mercatur, ut j. eo. c. qui contra. & C. de agric. & cens. l. quoadmodum. in fi. lib. xj. Itē ille qui emit contradicente domino, ut C. de rei ven. l. si fundum. nam quod spreta contradictione ad emptionem processit, praesumitur fraudis particeps esse, & consequenter bona fide carere, ut ff. quae in fraud. cre. l. ait praetor. §. si quis particeps. & de le. praestan. l. virilis. §. si adierit. Itē ille, qui ad vendendum venditorē induxit dolo, dicitur male fidei possessor. C. de rescin. vend. l. si dolo. & l. dolo. Item ille qui emit ab eo quē sciebat vendere non posse, ut à pupillo sine tutoris auctoritate, vel falso tutore, quē sciebat tutorem non esse, ut ff. de cognat. emp. l. qui à f

quodlibet. & de publicia. l. quęcūq. §. qui à pupillo. Bonae fidei verò e contra dicitur, qui fraude qualibet & fraudis suspitione caret, ut quia emit vel alio titulo accepit ab eo quē credebat dominum esse. vel putavit eū, qui vendidit, ius vendendi habere, quia credebat eū esse tutorem vel procuratorem domini. ff. de ver. sig. l. bonae fidei. Est ergo huius regulæ intellectus duplex, & uterque continet veritatem. Primus dicit quod ille qui habuit malam fidem tempore possessionis inchoatę, & continuatę, nullo temporis tractu seu temporis continuatione praescribit, etiam si centum annis vel ultra possessionem continuaret. Secundus est intellectus, quod si possessor tempore inchoatę possessionis habuit bonam fidem. & consequenter praescriptione inchoavit, & postea tempore procedente superuenit mala fides, impeditur processus, & effectus praescriptionis inchoatę, & ideo illa verba, ullo tempore, determinare possunt praecedentia, & subsequētia: nam secundum primum determinat sequētia, secundum verò secundum determinat praecedentia. Sed opponitur secundum primum, iure cauetur quod male fidei possessor praescribit saltem spatio triginta, vel quadraginta annorum: ut C. de praescri. trig. ann. l. omnes. Sed sciendum est, quod hic legislator consideravit naturalem aequitatem dispositioni diuinae conveniēte, quae cauetur quod cum alterius iactura locupletari non debeat: ius verò civile consideravit rigorem ex contrariis hominum. suadetque aliquibus publicis utilitatibus, procedere, id est ut dominia rerum non essent omni tempore indistincta siue incerta, ut ff. de usufructu. l. j. & propter finem facilius litibus imponendum: ut ff. p. suo. l. si. tamen a iure civili per usucapionem triēnij, quae praedit in rebus mobilibus, & in qua requiritur titulus & bona fides, quare dominium directum, ut ff. de usufructu. l. iij. & de

& de acquir. rerum dom. l. j. Item in
 præscriptione x. vel xx. annorū, quæ
 procedit in immobilibus & in iuri-
 bus incorporalibus. vt C. de præscr.
 long. tēp. l. fi. & de vsuf. l. corruptio-
 nem. & de feruit. & aqua. l. pen. in
 qua requiritur similiter titulus & bo-
 na fides, quæritur dominium vtile,
 cuius occasione datur utilis in rem
 etiam cōtra dominum habentem
 directum: vt C. de præscrip. xxx. an-
 no. l. si quis emptionis. in prin. & ibi
 9 not. † Item in præscrip. xxx. anno. &
 etiam xl. si possidere bona fide in-
 choauerit quis, quæritur dominium
 vtile: si mala fide inchoauerit, quæ-
 ritur sola exceptio contra dominū:
 vt d. l. si quis emptionis. l. ij. respon. a-
 deo quod mala fides post præscrip-
 tionem inchoatam superueniens,
 nihil præiudicat in aliquo prædi-
 ctorum. C. de vsu transfor. l. vnica.
 Ratio verò diuersitatis prædictorū
 10 est, † quia vsucapio triēnij est indu-
 cta in fauorem possidentis tantum,
 & ideo per eam quæritur dominū
 directum, adeo quod nihil iuris re-
 manet penes primū dominū: quod
 ex eo patet quia lex dicit, quod vsu-
 cap. triēnij quæritur dominium:
 vt d. l. iij. de vsucap. & C. de pact. l.
 11 traditionibus. constat autem † quod
 simplex domini appellatio ad di-
 rectum refertur, vt ff. si ager veſtig.
 vel emphy. l. j. & ideo fauor iste am-
 pliatur. vt infra eod. c. odia. præscrip-
 tio autem xxx. annorū inducitur
 in odium negligentium tantum, non
 autem in fauorē malæ fidei posses-
 sorum: quia istis non fauent iura, vt
 hic, & C. de agric. & cens. l. quem-
 admodum. Et ideo odium illud re-
 stringitur, vt d. c. odia. & l. cūm qui-
 12 dam. ff. de liber. & posthu. † In præ-
 scriptione autem x. vel xx. ann. ver-
 13 gatur fauor possidentis, bonam fi-
 dem ex parte habentis. odium verò
 ex parte non petentis seu petere ne-
 gligentis: & ideo in ea eligitur quæ-

dam media via. quia ex parte qua
 dicitur inducitur in fauorē possessoris,
 quæritur vtile dominiū possessoris: ex
 ea verò qua dicitur inducitur in odiū
 negligentis facit dominiū directum
 remanere penes ipsum negligentē,
 ratione cuius agere posset actione
 in rem directā contra alium posses-
 sorem, sed non cōtra eum, qui præ-
 scribit: vt d. l. si quis emptionis. &
 hæc procedunt iuxta prædictā regu-
 lam, odia restringenda & fauores
 conuenit ampliari. De iure verò ca-
 nonico in vsucap. triēnij, & præscrip-
 x. vel xx. ann. idem per omnia, si bo-
 na fides fuit cōtinuata vsque ad fi-
 nem extremi momēti cōpletæ præ-
 13 scriptionis. † sed si mala fides su-
 peruenerit quādocūque ante finem
 præscriptionis completæ, impeditur
 inchoatæ præscriptionis cōtinua-
 tio: & hoc volunt dicere verba regu-
 læ, prout illa verba, vllō tēpore, de-
 terminant præcedentia. Itē videtur
 14 hic casus de iure canonico, † quod
 nec dominiū nec exceptio quæritur
 præscriptione x. vel xx. vel xl. anni,
 vel etiam centū, vel etiam vllō tem-
 poris spatio, cum interuenit mala fi-
 des, & hoc intendit regula cūm di-
 citur, vllō tēpore, determinando se-
 quētia. & hæc vera sunt in rebus lai-
 corum: in rebus verò ecclesiasticis, li-
 cēt opiniones sint varix, videtur ra-
 15 men mihi, † quod res immobiles ec-
 clesiasticæ præscribātur à priuato, &
 ab alia ecclesia spatio quadraginta
 annorū, vt d. de præscrip. c. j. & ij. &
 in authen. de eccle. tit. §. pro tempo-
 ralibus. & C. de sacros. eccl. authen.
 quas actiones. Idem in bonis vacan-
 tibus, quæ deferuntur ecclesiis, vel
 quæ fuerunt hæreticorum, vel alia
 causa de qua habetur exemplum. C.
 de sacros. ecclesiis. l. fin. §. de præ-
 script. c. ij. lib. vj. & ratio est aperta
 16 † quia bona hæreticorum ipso iure
 ex tempore delicti intelliguntur
 commissæ seu confiscatæ, licet oc-

cupari non debeant, antequam sententia fuerit super crimine promulgata, vt ff. de hzret. c. cum secundum leges. lib. sexto ff. de iure fisci. l. j. §. an bona. & l. imperator. & ff. de pu. & vecl. l. commissa. & C. ad Iul. maiest. l. pen. & fi. C. vbi causa fisci.

17 ¶ sed cōtra fiscum præscribitur minori tēpore, quia si possidetur cum titulo, præscribitur eo tempore quo præscriberetur contra priuatum, vt ff. de vsucap. l. quamuis. si sine titulo, siquidem velit possessor inchoare præscriptionem ex eo tempore quo cōperunt vacare, præscribitur viginti annis: sed si ex eo tēpore quo fuerūt delata fisco, præscribitur quatuor annis. ff. de iure fisci. l. j. §. diuus. & §. præscriptio. & de diuer. præs. script. l. intra quatuor. & l. in omnibus. C. de quadrien. præs. script. l. j. &

18 ibi not. ¶ Res autem mobiles ecclesiarum vsucapiuntur triennio, cum hoc reperiatur iure ciuili determinatum, vt d. §. pro temporalibus. & authent. quas actiones, nec huius contrarium reperiatur inter canones determinatū: nisi aliquis disputando diceret quod videtur caueri per constitutionem generalem, quæ statuit simpliciter quadraginta annos in rebus ecclesiarum. ¶ Sed ad illud respondetur, quod statutū generale non derogat speciali. §. de constit. c. j. lib. vj. sed qui sustinent opinionem auth. cōtrariam, dicunt quod illud habet locum, quando speciale & generale statuuntur eodem iure: hic k autem generale videtur de iure canonico, speciale vero de iure ciuili, quo casu non potest in aliquo derogare. Sed nihil est: quia in d. c. j. de constit. per summū Pōtificē inducebatur cōstitutio generalis: & per alios consuetudo vel cōstitutio specialis & tamen specialis generali derogat. Sed illud contingit per specialem permissionē summi Pōtificis, aliās lex ge-

neralis superueniens tolleret specialem pręcedentē. vt ff. de sepulc. violat. l. iij. §. diuus. ij. Sed adhuc videtur mihi inhęrendū primæ opinioni. 20 ni. ¶ quia cōstitutio, quæ loquitur indefinitē, nō æquipollere vniuersali, quando non est eadē ratio & cōditio omnium particularium in vniuerso cōprehensōrū: vt ostēsum est §. in prin. rubr. cōstat autem aliā esse rationē & conditionē mobilium & immobilium: ergo cōstitutio prolata simpliciter reducitur ad distinctionē auth. Romana vetō ecclesia sola de iure cōmuni gaudet pręscriptiōe centum annorū, vt §. de præs. c. ij. lib. vj. & in auth. vt ecclesia Romana. 21 collat. ij. ¶ Secundo opponitur, quia videtur quod licet mala fides ab initio interueniēs impediatur pręscriptiōe inchoati: non tamē tollit effectum inchoati: quia quæ ab initio aliquid fieri impediunt, ex post facto superuenientia non tollunt iā factum, vt infra eod. c. factū legitime. ff. eod. l. in ambiguis. §. non est nouum. Sed solutio 1 patet, ¶ quod si factum est perfectum, casus superueniens, qui ab initio impediret, non tollit iam factū: vt in prædicta reg. factum legitime. & in præall. §. non est nouum, sed vbi factum erat inchoatum & non perfectū, casus superueniens, qui ab initio impediret inchoari, impedit etiam perfici inchoatum: ita loquitur hic: prædicta solutio probatur. ff. de verb. obl. l. si sub vna. §. si quis. & l. pluribus. §. & si placeat. de seruit. l. pro parte. & de seruit. rust. præd. l. vta. §. quæcunque. & plenē dicitur infra eo. c. factū, per 23 quod patet ¶ quod ius canonicū rectius procedit circa tractatum pręscriptiōis quā ius ciuile, secundū generales & cōmunes regulas, Tercio opponitur & videtur quod quādo- cunque omni tempore interueniat bona fides, pręscriptio non possit procedere: cōstat enim æquitas na-

turalis scripta: in qua cauetur neminem cum alterius iactura locupletari debere, vt ff. eod. l. iure natura. & de cond. indeb. l. nam hoc natura. & de institor. act. l. si quis mancipiis. §. Proculus. Cum ergo rigor iuris prescriptionem inducens simpliciter scriptus reperitur, praeualere debet æquitas naturalis. C. de iudic. l. placuit. & ff. dep. l. bona fides. † Sed dicendum^m est, quod m ubi requiritur æquitas scripta in genere, & rigor contrarius in genere, n praeualeat æquitasⁿ: sed ubi reperitur æquitas scripta in genere rigor in specie, sicut est in proposito, quia æquitas generalis naturaliter dicat nemini debere cum alterius detrimento locupletari: rigor verò dicat specialiter prescriptiones procedere in alterius damnum fauore bonæ fidei possessoris, in odium negligentium, præfertur rigor: quia in iure nostro generi per speciem derogatur: vt infra eo. c. generi. ff. eo. l. in toto iure. cum multis simil. † Quatenus est autem verum de iure canonico requiratur in præscr. titulus^o & bona fides, vel an sufficiat bona fides tantum sine titulo: nam de iure ciuili constat, quod in vsucap. triennij & in prescriptione decem vel xx. ann. requiritur titulus, & non sufficeret bona fides, C. de rei vend. l. nullo. & de vsucap. l. Celsus. vel saltem 26 † rigor facti probabilis^p, qui titulo æquipollet: vt ff. pro empt. l. quod vulgo, & de vsucap. l. non solum. §. quod vulgo. & de iure dot. l. Proculus. & de vsucap. pro lega. l. pro legato. & pro suo. l. si ancillam. §. si. & notari solet ad plenum in præall. l. 27 Celsus. † In prescriptione autem xxx. vel xl. ann. nec titulus nec bona fides requiritur, cum etiam fures prescribant xxx. vel xl. annis, vt C. de præscript. xxx. vel xl. ann. l. omnes. & hoc si agatur de prescribendis

rebus priuatorum: sed si de rebus ecclesiarum, tunc etiam in præscr. xl. ann. titulus & bona fides requiritur, sicut in prescriptione priuatorum spatio x. vel xx. annorum. C. de sac. sanct. eccl. auth. quas actiones. & in auth. de eccles. tit. §. pro temporalibus, de iure verò canonum, iure veteri videbatur requiri bona fides, & titulus, licet in hoc fuerint opin. vt §. de præscr. c. si diligenti. iure verò nouissimo distinguitur rationabiliter: quia in rebus ecclesiasticis, quæ possint possideri iure cõmunis, nec præsumptio est contra possessores, 28 sufficit bona fides. † Sed in his quæ de iure communi nequeunt possideri, vel contra possessorem est præsumptio, bona fides non sufficit, sed est necessarius titulus, qui possessori causam tribuat prescribendi: nisi tanti temporis allegetur præscriptio, cuius contrarij memoria non existat, vt §. de præscript. c. j. † Transcursus enim temporis cuius memoria non existit, loco tituli^q habetur. vt ff. de aqua plu. arcen. l. j. §. fin. & l. ij. & l. fin. & de aqua quodid. & æsti. l. hoc iure. §. ductus aquæ. † Item nunquid in prescribendis rebus incorporalibus sit necessaria bona fides^r, vel titulus: vel an sufficiat bona fides? Et dicendum est etiam de iure ciuili, quod sufficiat bona fides nec est opus probare titulum: vt ff. si seruitus vendi. l. si quis diuturno. 30 † Quare † autem prescriptione rerum corporalium titulus requiratur, & non in prescriptione rerum incorporalium? Ratio est: quia ubi maius periculum imminet, ibi cautius est agendum, vt ff. de Carb. edi. l. j. §. sed & si quis. Sed in prescriptione rerum corporalium maius periculum & præiudicium paratur: quia rei dominium aufertur: sed in prescriptione seruitutis non aufertur dominium rei: sed subiicitur res speciei

32 ciei aliculus seruitutis debitz prę-
 scribenti. ¶ Nunquid tautē sit opus
 saltem allegare titulum, & long-
 uam quali possessionem probare? vi-
 3 detur quod sic: vt ff. de vsur. l. cum
 de in rem verso. sed dicendum est,
 quod nō de iure ciuili vt dictū est.
 l. si quis diuturno. & de aqua plu-
 arcē. l. j. §. si. & ad l. cum de in rem
 verso. respondendum erit, q̄ ibi a-
 gebatur de persona astringēda seu
 obliganda ad aliquam pręstatio-
 nem: propterea est necessaria saltē
 33 tituli allegatio. ¶ cum ad obligatiō-
 nem personalem inducendam nec-
 cessaria est causa vera vel pręsum-
 pta: vt ff. de doli excep. l. ij. §. circa.
 & de probat. l. cum de indebito. §. si.
 ratione prędicta, scilicet quia vbi
 34 maius periculū &c. ¶ Item nunquid
 in pręscribendo vsumfructū requi-
 ritur titulus? videtur quod non. quia
 illud ius seruatur in pręscribendo
 vsumfructū, quod seruatur in aliis
 pręscribendis seruitutibus, vt C. de
 pręscr. longi temp. l. si. in fi. e contra
 videtur. & est verum de iure ciuili,
 quod titulus requiratur: quia vsuf-
 fructus est dominij pars, vt ff. de fi-
 deius. l. si a reo. §. si reo. ¶ vnde qua-
 ratione in pręscriptione dominij
 requiritur titulus, vt d. l. nullo. & l.
 Celsus. eadem ratione & in pręscrip-
 tione vsusfructu, & ad l. si. de longo
 temp. pręscript. dicentem idem ser-
 uandum esse in vsufructu, quod in cę-
 teris seruitutibus: verum est quan-
 tum ad temporis limitationē, hoc
 est vt eodem tempore pręscribatur
 quo & cęterę seruitutes, non quan-
 tum ad alia, vt hic: & hoc de iure ci-
 36 uili: sed secus de iure canonico: ¶ cū
 v vsusfructus possideri possit de iure
 communi, vt ff. de acquir. poss. l. na-
 turaliter. & l. possessio. & de vi & vi
 arm. l. ij. §. vti frui, pręscribi poterit
 etiam sine titulo, dum tamen bona
 fides accedat: vt in pręalleg. c. j. de

pręscrip. lib. vj. vel verius transcur-
 sus tēporis a quo memoria non ex-
 37 tet. ¶ Itē quærēdū est vtrū bona fi-
 des requiratur etiam tēpore cōtra-
 ctus, & tempore traditionis, & tēpo-
 re cōtinuatę possessionis. Et dicen-
 dum est de iure ciuili, q̄ in titulo
 38 emptionis & vend. requiritur bona
 fides, vel probabilis error facti, qui
 bonę fidei pręsumptionē inducat,
 tempore cōtractus & tēpore tradi-
 tionis: in cęteris verō requiritur tē-
 pore traditionis tantū, vt ff. de
 vscup. l. si iis qui pro emptore. §.
 fin. & pro sol. l. si existimans. & pro
 empto. l. ij. in prin. sed de iure cano-
 nico non requiritur bona fides tem-
 pore cōtractus in iis, quę de iure cō-
 muni possunt possideri, cum sine ti-
 tulo pręscribantur vt dictū est, sed
 tēpore traditionis & cōtinuatę pos-
 sessionis, vsque in finē cōple: prę-
 scriptionis, vt patet per verba regu-
 lę: in iis verō quę non possunt de iu-
 re cōmuni possideri, in quibus prę-
 scribendis requiritur titulus, dicen-
 dum foret quod bona fides requira-
 tur tēpore cōtractus & tēpore tra-
 ditionis & cōtinuatę possessionis in
 tit. emptionis: in cęteris verō requi-
 ritur tēpore cōtractus, & tēpore tra-
 ditionis, & cōtinuatę possessionis,
 nisi post tēpus cōtractus mala fide
 celebrati error facti probabilis in-
 terueniat, qui malę fidei pręcedētis
 39 suspitionē remoueat. ¶ Item quærē-
 dū est si possessor errauit in facto, &
 vtrū dicat malę fidei vel bonę fidei
 possessor? & dicendū est q̄ error fa-
 cti probabilis prodest: quia bonę fi-
 dei a pēta pręsumptionē inducit: vt
 ff. de vsu. l. iusto errore. §. filius. & l.
 nō solū. §. qđ vulgō. & p. emp. l. qđ
 39 vulgō. ¶ Itē q̄ri potū errās in iure
 dicat bonę fidei vel malę fidei pos-
 sessor? Et dicendū est q̄ licet quātū
 ad fructus perceptos, dicat bonę fi-
 dei i. hoc scilicet vt ad restitutionē
 eorum

2 eorum non teneatur^a, vt ff. de petit.
 40 hzred. l. sed & si lege. §. scire. † ta-
 men quantum ad prescriptionē, pro
 malæ fidei possessore habetur. vt
 ff. de vsucap. l. si fur. §. j. iuris enim
 ignorantia in vsuc. nō toleratur, vt
 ff. de vsucap. l. nunquam. in princ. &
 de iuris & facti ignor. l. iuris igno-
 41 rantia. Item † querendum est, si
 b errauit in iure & in facto simul b,
 virum dicatur bonæ fidei, vel malæ
 fidei possessor? & videtur primo q.
 42 bonæ fidei, † quasi magis attendi
 • debeat quod proficiat^c, quā quod
 noceat, arg. ff. de iure fisci. l. intelli-
 gitur. §. si quis palām. Econtrā vide-
 tur quod malæ fidei, quasi magis
 consideretur illa de pluribus causis
 simul concurrentibus, quæ nocet:
 quā quæ prodest. arg. ff. ex quibus
 causis in poss. ea. l. Fulcinius. §. quid f
 ergo si duas. & ad Silla. l. si quis in
 grau. §. vlt. & l. qui posthumos. Sed
 dici potest q. bonæ fidei reputetur,
 & quod præscribere possit, vt proba-
 tur. ff. de donat. l. si vir vxori. & ibi
 d plenè nor. ^a Ratio autem est, quia
 43 error facti cū errore iuris concu-
 rens inducit bonæ fidei præsumptio-
 nem, & eius oppositū remouet, sed
 in §. quid ergo si duas. & l. si quis in
 grau. §. vlt. & l. qui posthumos. con-
 stabat de mala fide, & ideo per aliā
 causam concurrentē, quæ est de bo-
 na fide, nō amouetur veritas malæ
 fidei de qua cōstat, cum in incertis
 non certis locus sit coniecturis: vt
 ff. de verb. oblig. l. continuus. §. cum
 ita. aliās, si de mala fide nō consta-
 ret, præsumptionē bonæ fidei indu-
 44 ceret. Item † queri posset, si defun-
 ctus habuit malam fidem, & hzres
 bonam, virum bona fides hzredis
 prodesse debeat? Et econtrā si de-
 functus bonam fidem & hzres ma-
 lam, an mala fides hzredis nocere
 debeat? & cum mala fides defuncti
 noceat hzredi, quia propter fictio-

nem identitatis personæ, & stimatur
 successor vitiorum & culpæ defun-
 cti, vt ff. de diuer. & temp. præscrip-
 l. cum hzres. & de publi. l. si ego. §.
 partus. videtur quod bona prodesse
 debeat accedēs malæ, cū contra-
 riorum eadē sit disciplina: & vide-
 tur probari. ff. de publi. l. cum hui. §.
 in hac actione. & pro empto. l. ij. §. si
 defunctus. sed verba regulæ huius
 c quæstionē soluunt^c: quia † quocun-
 45 que tempore mala fides interueniat
 ante præscriptionē completam, im-
 pedit præscriptionem compleri, &
 propterea siue defunctus, siue hzres
 habeat malam fidē, sequitur quod
 impediatur præscriptio. Posset tamē
 aliquis dicere de æquitatē canoni-
 ca, quod si defunctus habuit malam
 fidem & hzres bonam, & vellet hz-
 res a se præscriptionem inchoare f,
 quod posset præscribere, tū in præ-
 scriptionibus rerum, quæ possideri
 possunt iure cōmuni, titulus nō re-
 quiratur: vt in d. c. j. §. de præscript.
 lib. vj. sicut dicitur de successore sin-
 gulari volente a se præscriptionem
 inchoare: vt ff. de acquiren. posses.
 l. Pomponius. §. cum quis. Sed rigor
 iuris ciuiliis qui per malam fidem
 defuncti malæ fidei præsumptio-
 nem in hzredem transtundit, vt d. l.
 cum hzres. & in præ alleg. §. partus.
 46 hoc non patitur. † Vnde cimo & vl-
 timo queri potest, an in præscriben-
 47 dā libertate b contra seruitutem sit
 necessarius titulus? & dicendum est
 quod non: quia fauorabilius est ius
 præscribendæ libertatis contra ser-
 uitutem, quā contra libertatē præ-
 scribendi seruitutē, vt ff. de vsucap.
 l. sequitur. §. vlt. Cū igitur in præ-
 scribenda seruitute, non sit necessa-
 rius titulus, vt d. l. si quis diuturno.
 & supra de præscripti. c. j. mulomi-
 nus erit necessarius in præscriben-
 da libertatē cōtraria seruituti. Item
 hoc est quasi expressum. ff. de seru.

urban. prædior. l. si xdes. in princ. & ibi not.

ADDITIO.

a ¶ Intellectus. Adde Dyn. in cap. qui sentit. nu. 9. j. eod. F. C.

b ¶ Malæ fidei. Adde quis dicatur malæ fidei possessor, Abb. in c. grans. de restit. spol. gl. Bart. & Doct. in l. & ex diuerso. ff. de rei vend. & Cy. & Doct. in l. certum. C. de rei vend. & Ioan. de Plat. in l. quemadmodum. vers. vltimo no. col. vlt. C. de agric. & censit. in xj. gl. Abb. & Fely. in c. si diligenti. col. ij. & seq. ibi Bald. col. ij. vers. quæro quæ sunt illa. de præscript. & Abb. in cap. fin. eod. tit. & Bartol. in l. furum. §. fundi. ff. de vsucap. & Alberic. in Dictionario. vers. sine possessione. & per Doct. hic, & Abb. in consil. lxxvj. vlti. dubio. col. vlt. vol. j. & quomodo probetur mala fides, Abb. in cōs. lxxxj. in j. col. & Ange. consil. clx. & Hip. de Marsil. in suo singul. xxxiiij.

c ¶ Emit ab eo. Adde, quod contrahens non adhibitis solennitatibus à iure vel communi vel municipali requisitis, dicitur esse malæ fidei, glōf. in ver. mala fide. in l. j. C. de fide instrumen. lib. x. & Dyn. in c. qui contra. infra eod. An autem præsumatur bona fides, & quibus modis probetur, vide ibid. Dyn. & Ias. in §. sed ista. col. xvj. versicul. item ultra prædicta. instit. de actio. F. C.

d ¶ Præscribit. Non præscribit. Tu dic quodd hæc regula nō tantum procedit de iure cano. sed imò etiam est intantum vera, vt omnes ll. quæ in oppositum disponūt, puta, l. omnes. & l. sicut. cum simil. quæ dicunt præscript. cum mala fide currere, hodie sunt de iure canon. correctæ, prout tenet glōf. Innoc. Ant. Imol. Panor. & alij Moder. in c. fin. de præscript. Bal. in l. quibus diebus. §. dominus. §. de condit. & demonstr. Angel. & Imol. in l. sequitur. §. si viam. ff. de

vsucap. Guliel. de Cugn. in l. si quas actiones. nu. 2. & ibi posui in apost. ad eum in vers. requiritur bona fides. C. de seruit. & aqua. Panor. in c. peruenit. nu. 3. & ibi posui in apostil. ad ipsum in ver. cum mala fide. de empt. & vend. Matth. Mathefil. singul. suo xxiiij. no quod omnes leges. & Alex. consil. clxxxvij incip. viso tit. quæst. col. xij. vers. venio ad secundum dubium. volu. ij. & consil. xxxiiij. incip. viso processu causæ. col. j. vol. iij. quod est verum non solum in actionibus realibus, verum etiam in personalibus, prout tenent cōmuniter omnes Doct. in locis supra alleg. reprob. opin. Birt. in l. sequitur supra alleg. de quo omnino per Tho. Ferrar. in suo tract. cautel. caute. xxxviij. incip. explorati iuris est, quod facit ad apostil. seq.

e ¶ Imponendum. Adde, dum dicit Dyn. hic præscriptionem esse contra ius naturale, quodd idem tenent Ioan. And. hic, & Pet. de Anchor. & Philip. Franc. col. ij. Abb. in rubr. de præscript. col. ij. & glōf. in c. ius generale. & ibi Card. Alex. col. ij. post princ. & Domi. j. dist. dicentes, quodd licet præscriptio sit iniqua respectu privatæ utilitatis, tamen æqua respectu publicæ, nec repugnat fini æterno. idèd seruanda: de quo vide pulchrè Fely. in d. rubr. col. ij. ver. dum dicit Abb. &c. Et quæ res non possunt præscribi, & in quibus casibus non currit præscriptio, & quæ personæ nō possunt præscribere, & contra quas nō currit præscriptio vide glōf. amplam in c. cum non liceat. de præscript. & Spec. tit. de præscri. per totum, & Abb. in consil. xciiij. lib. j. & an possessor malæ fidei non possit præscribere, & iura ciuilia in præscriptione sint correctæ iure canonico, ultra Dyn. Io. And. in v. q. & Phil. Fran. hic. col. ij. & seq. & ultra alleg. in præced. apostil. vide Abb. in consil.

consil. l. ij. q. xiiij. vol. ij. & Bart. in l. privilegia. C. de sacrosan. Doct. in c. si diligenti. & in c. vigilant. & c. si. de præscript. & sing. Alex. in consil. cxix. col. ij. in prin. vol. iij. & Cyn. & Doct. in authen. mal. fidei. C. de præscript. x. vel xx. ann. Bart. Ang. & Mod. in l. sequitur. §. si viâ. & Alex. in apotil. ibi ad Bar. ff. de vsucap. & Ang. in l. j. C. de præscript. xxx. ann. & Bald. in c. si quis per xxx. & ibi Card. Alex. si de feud. cōtrouer. fuezit inter dom. & agna. & Bal. latius in c. si. de præscript. & Ang. in repet. l. j. de iud. & vide Bart. in l. hæc autem iura. ff. de seruit. vtrba. præd. vbi opin. Bart. & in d. §. si viam. reprobatur, volēdo quod iura ciuilia non sunt correctā à iure canonico, vbi præscriptio causatur ex negligentia alterius sine aliqua possessione præscribentis: & ipsum Bart. reprehendit Bald. in consil. ccc. circa fi. lib. ij. de quo vide Felyn. in d. c. fin. de præscript. qui enumerat plures Doctores conuenientes cū Dom. Bart. tamen contra Bart. communior est opinio, & ibi ponit quatuor declarationes, limitationes, & saluationes, &c.

f ¶ **Dominium.** Adde an per vsucapionem vel præscriptionem quærat dominium directum aut vtile, glof. & Bart. & Bald. Salyc. in auth. nisi tricennale. C. de bon. mare. glo. Ioan. Fab. & Angel. Aretin. instit. de vsucap. in princ. & ibi Bald. col. ij. cum sequen. & glof. Bald. & Salyc. col. iij. & v. in l. traditionibus. C. de pact. & ibi Alex. col. ij. & gl. in rub. ff. de diuer. & temp. præscri. & glof. in l. si quis diuturno. ff. si seruit. ven. & glo. in l. si quis in ver. actionem. & Salyc. C. de præscript. xxx. annor. Spec. tit. de præscript. in princ. Bart. in l. ij. de vsucap. & in l. Stich. ff. de vsufruct. leg. & latē Imol. in c. si. col. xxiiij. de præscript. & glof. &

Angel. in auth. vt ecclesia Roma. in fine. Archid. in cap. seruitum. xvij. quæst. ij. & glof. in d. l. ij. de vsucap. & Ioan. Andr. hic, & Maria Socin. in rub. de causa possessionis & proprietatis. versic. xvij. & Abb. in c. ad aures. & in rub. de præscript. vbi concluditur per Doctores communiter, quod directū dominium non quæritur per præscriptionem viginti, vel triginta annor. & vide singul. Felyn. in d. rubri. de præscript. col. j. qui ponit regulam cum nouem fallentiis, & Alexand. consil. lxxxviiij. col. iij. in princ. ver. probauit. vol. ij. Ioan. Petr. de Ferrar. in forma lib. in actione reali, in ver. iure dom. nij. & Bald. in auth. hoc ius porrectum. C. de sacrosanct. eccles. col. ij. in princ. & Bald. in repetit. l. si. col. vj. C. de præscript. & Christophorus Porc. & ibi las. instit. de vsucapio. in princ. in glof. in verbo, dominia. & Innocent. & Abb. in c. ceterum. de iudic. & Bartol. in l. j. §. denique. ff. de aqua pluuiæ arcen. & ibi per Moder.

¶ Favor. Adde Bart. in l. naturaliter. in princ. colum. j. ff. de vsucap. & text. glof. Cyn. Bartol. Bald. & Alexan. in l. fin. de edicto diui Hadria. tollen. & Bart. in l. fin. ff. de eo per quem factum erit. & Ludo. Bologn. in d. l. fin. de edicto diui Hadria. tollen. in suis secundis interpretationibus, dicens istud procedere præterquam in materia feudali. nam semper est præscriptio ibi fauorabilis: & alleg. Bald. in c. j. §. si quis de manso. col. ij. si de inuestit. feud. controuer. versic. op. ista litera facit viij. & ibi idem tenet Cardin. Alexan. col. j. & adde Angel. Aret. instit. de vsucap. in princ. col. penul. in fi. & Christoph. Porc. super rubr. eod. tit. instit. & Inno. in c. ceterum. de iudic. & quæ dixi in §. xv. in glo. j. de conuer. feud.

h ¶ Ecclesiarum. Adde quantum tempus requiratur in prescriptione rerum mobilium & immobilium ecclesie Rom. & aliarum etiam ecclesiarum, ut possint prescribi. Saly. in l. ij. C. commu. de vsucap. col. ij. & Alex. consil. lxxxiij. col. ij. versic. ij. dicimus. lib. j. & in eod. clxxix. incip. viso themate. col. j. versic. nam ad hoc. lib. ij. & tex. Abb. & Felyn. in c. ad aures. in princip. de prescript. & Felyn. in c. ad audientiam. versu. ult. facias reg. col. viij. eod. tit. & Bald. in consil. clxxx. in fi. lib. iij. & Lud. de Roma in consil. lix. col. ij. versic. vlti. pr. xmitto. & Paul. de Cast. conf. ccxv. incip. viso puncto. in nouis. col. j. & Angel. Aret. & Bart. in §. res fisci. & ibi Ias. in addit. ad Porcum, instit. de vsucap. vbi habes de prescript. rerum ecclesie mobilium: & per Bal. in l. ij. C. ne rei do. vel tepl. & per Doct. Mod. in c. fi. de prescri. supra eod. lib. & Ang. de Perus. in l. j. C. de ann. except. Archid. in c. placuit. §. quas. xvj. q. iij. Bald. in c. vigilanti. col. penult. de prescri. & Abb. pulchre post Cal. & Imo. in c. j. col. vj. de in iureg. restit. Imol. late in c. illud. col. ij. de referi. & ibi Bald. in prin. & Saly. in l. vnica. C. de vsuc. transfor. post princ. & Fely. in c. de quarta. col. vlt. de prescript. & Abb. in cons. xcviij. col. vlt. lib. j. & Decif. Parlam. Gratianop. Delphi. q. c. cum seq. vsque ad ciiij. & in q. clxj. & ibi in addit. & q. xxxvj.

Adde Bald. in l. sicut. in fi. & quod ibi posui in apostil. ad ipsum in verb. res immobiles. Card. in cle. ij. §. irritum. q. ij. de elec. Do. & in authen. quas actiones. in j. notab. C. de sacr. san. eccles. & Paul. de Cast. consilio xlvij. alias. liij. incip. in causa quæ vertitur.

i ¶ Tempore. Adde quanto tempore res fiscales prescribuntur, Doct. in l. ij. C. commun. de vsucap. & Ioan.

Fab. & Angel. Aretin. in §. res fisci. instit. de vsucap. & Alex. in d. consil. lxxxiiij. lib. j. & Felyn. in c. cum nobis. col. v. & sequen. & ibi Abb. de rescrip. & quando bona confiscata & delata prescribantur, vide Bal. in consil. cccviij. ante fin. lib. iij. & Paul. de Cast. consil. ccv. in antiq. ordine meorū, sed numero antiq. est ccxij. & Ioan. de Plat. in l. iubemus. versu. qualiter. C. de fun. patri. lib. xj. & in l. j. versu. tertio not. de bon. vacant. lib. x. & Christoph. Porc. in d. §. res fisci. & ibi Ias. in addit. vbi ponit ij. fallen. in §. si verò expectet. de vsucap. instit. & Decif. Parlam. Delphin. q. cccvj. in princ.

k ¶ Hic autem. Adde Ioan. Andr. & Dominic. in c. j. de consuetud. supra eod. lib. & Bald. consil. cliij. lib. iij. & latius in consil. ccccj. in ij. volu. & ibi vide quid in statutis: & Alexan. consil. cvij. lib. v. col. ij. in prin. ver. confirmatur. & Ioan. de Imol. in l. si verò. §. de viro. ff. sol. mat. & nor. quod constituti generalis nō comprehendit ea, quæ in specie statuere non posset, ut not. Lud. in consilio ccxix. col. j. versic. ij. & adde not. per Dyn. & quæ ibi dico in reg. generi. nume. rj. & Bald. & Doct. moderni in l. coheredi. §. qui patrem. ff. de vulg. & pupill. & ad not. per Dyn. vide in §. j. colum. penult. de prescript.

¶ Solutio. Adde quod mala fides superueniens de iure canonico nocet prescribenti, ut hic. & not. Doct. in c. si diligenti. & c. vigilant. c. ff. de prescript. secus de iure ciuili, ut est text. & ibi Cyn. Bald. & Angel. in l. vnica. C. de vsucap. transfor. & Angel. Aretin. instit. de vsucapio. in princ. col. iij. & ibi Christoph. Porc. & pulchre Ias. in addit. ad eum, & Alex. in addit. ad Bald. in d. l. vnica. & per ipsum Bal. in l. super longi. col. iij. C. de prescript. long. temp.

x. vel

x. vel xx. ann. & Bart. in l. naturaliter. ff. de vsucap. sed superuenientia malæ fidei post completam prescriptionem non nocet in foro conscientiz, vt not. Abb. post Cardi. & Imol. in c. vigilantibus. de prescriptione. & Ang. Aret. de vsucap. in princ. col. iij. & Io. Andr. hic, Bart. in l. cum quis. C. de iur. & fact. igno. & Pet. de Anch. hic, col. xxij. de re. quæro circa dubiū. & vide Lud. de Ro. in rub. de arbit. ij. col. Imol. in c. si. de prescriptione. Ang. in repet. j. C. de iudi. Bal. in d. c. vigilantibus. per plura iura, maximè per tex. meliorem de iur. & gl. incognitam secundum eum in l. j. §. fin. cum seq. ff. de iure. auct. pri. ibi, neque enim corrumpi aut mutari superueniente delicto potest, quod legitime transactum est, vide Fely. in d. c. vigilantibus. col. vlt. versic. superuenientia. Abb. in consil. iij. q. xij. & seq. vol. ij.

m ¶ Sed dicendum. Adde Cyn. & Bal. in l. placuit. C. de iudi. qui alleg. Dy. hic, & vide Bart. & Doct. in l. j. C. de legib. & plenè per Doct. post glo. in c. si. de transact. per Spec. tit. de leg. §. dispensatio. versic. notandum. cum seq. & Alexan. in d. l. placuit. & per Fely. in c. vigilantibus. col. iij. versic. v. de prescriptione. & Bartol. in l. j. ff. de vsucap. & Fely. in c. cum illorum. col. iij. de senten. excommu. & in c. ij. col. j. de re iudic. G. S.

n ¶ Equitas. Adde Dyn. in c. indultū. circa fin. eod. & Decian. in omnibus quidem. ff. eod. G. S.

o ¶ Titulus. Adde quando requirantur in prescriptione. titulus & bona fides, Doct. & maximè Fely. in c. de quarta. col. vij. versic. sed ad cognoscendum. de prescriptione. vbi ponit plures doctrinas multipliciter limitatas: & glof. Abb. & Fely. in c. si diligenti. versic. ceterum. col. vj. cum seq. de prescriptione. Ioan. Fab. & Ange. Aretin. instit. de vsucap. in prin. &

Bart. in l. Celsus. ff. de vsucapio. & Alexand. consil. lxxxvij. col. penult. ver. stante. lib. ij. & in consil. cxxxvj. colum. j. versic. vel etiam. eod. lib. & Bald. in repetit. l. si. C. de prescriptione. & Alex. consil. xcix. per toum. lib. iij. vbi ponit quid de iure ciuili & canonico: & per Bald. in l. nullo iusto. C. de rei vendi. & ibi vide Saly. & Alexan. consil. lxxiij. col. penult. versic. circa secundum. lib. iij. & Lud. de Roma consil. lclxvj. versic. quo ad tertium. col. ij. & Alex. consil. ij. in prin. lib. v. & in consil. cxlj. in princ. eod. lib. v. & Alberic. in Dictionario. in verbo. prescriptio. ver. an vna ecclesia. vbi ponit, quod ad complendam prescriptionem quatuor requiruntur, scilicet continuatio temporis, seu possessionis, bona fides, iustus titulus, verus siue presumptus: & quod res non sit vitiosa, sed prescriptibilis & c. & Alberic. in d. l. Celsus. tex. & Saly. in l. si. C. de vsucap. pro hæred. & glof. in c. j. & ibi Doct. de prescriptione. i. eod. lib. & Ange. Aret. & las. in §. sed ista. de actio. & Cepol. in caut. cvij. & Ang. in l. in seruorum. C. in quibus causis cessat long. temp. prescript. & vide in seq. q. in prin. & in v. q. & quæ ibi dico, & Decis. Capellæ Tholos. - decisi lxxiij.

Adde Bald. in c. si. col. & versic. si quis tamen veller facere. de prescript. vbi ponit vnā cautelam, per quam potest prescribi cū mala fide. & alias ponit Tho. Ferr. in tractatu cautel. caut. xxxviij. incip. explorati iuris est.

p ¶ Probabilis. Adde, quod habetur pro titulo quantum ad vsucapionem & prescriptionem, non autem vt repellat agentem petitione hæred. aut interdicto: quorum honorum, secundum las. in §. actionum. col. xxxj. versic. an autem petitio instit. de actio. F. C.

¶ Tituli. Adde gl. & Abb. in c. super quibusdā de verb. sig. & in c. quanto, de consuetu. & gl. sing. Domi. & Doct. moder. in c. j. de præsript. 3. r eo. lib. Bal. in l. si arbiter tam in antiqua, quā in noua leq. ff. de probat. & Ioan. de Plat. in l. vsus aquar. C. de aquz duct. lib. xj. Bart. & Doct. in l. j. §. itē Labeo. ff. de aqua plu. arcend. & Bald. in l. conuenticulam, col. v. C. de episc. & cler. & Innoc. in c. quid per nouale. & c. veniens. de verb. sig. & quod no. Abb. in c. su per eo. de parochi. & pulchrē Fely. in c. causam. col. ij. versu. signa theoricam. de præsript. & quz dixi in §. j. de præs. & in §. xj. de consuet. przd. in lib. cōsue. Biturigū. & qualiter probetur non extare memoriā in contrarium, vide Doct. 3. alleg. Alex. in cōs. lxxvij. col. ij. & in cōs. l. cxxxvj. col. versu. sed ad hęc lib. ij. & ad przdīcta vide Alex. cōs. l. vj. col. j. & in cōs. vij. lib. j. Specu. & Ioan. And. in tit. de probat. §. j. versu. vlt. qualiter fiet prob. & Old. cōs. cclij. & modos probandi præscriptionem centum annorū, vide per Abb. & Fely. in c. cū nobis. col. liij. post princip. versu. vlt. de præs. & per Fely. in ca. veniens. ij. de testib. & Bal. in auth. quas actio nes. col. vlt. C. de sacro. sanc. ecc. & Bart. cōs. clxxxix. col. ij. & Abb. in cōs. vij. & cōs. xvij. vol. ij. & Decis. Parlamen. Gratianop. Delphin. q. cccxvij. & ibi in addit. & Cepo. in cōs. xxij. col. iij. in prin. & Cal. in cōs. l. fin. tit. de consuet. Tu dic vt præsriptio tanti temporis, cuius non sit memoria in cōtrarium probetur, debet certius actus articulari, vt ponit multum notab. Specul. in tit. de prob. §. j. versu. vlt. quzritur. & seq. & ver. quid si testes: & ver. & not. & Flor. in l. seruitutes. col. xvij. ff. de seruit. Adde quōd per huiusmodi præscriptionem que-

ritur dominium directum, vt ait Ias. in §. j. col. xij. versu. & iuxta hoc. insti. de actio.

¶ Bona fides. Adde Abb. in c. de quarta. col. vlt. & ibi Fely. col. xv. & pen. de præs. multum amplē. & an requiratur scientia aduersarij, vi de ibi & per Inn. in c. bonz el. ij. de postulat. præl. & in c. conquerente. de off. ord. & Bal. in l. fi. C. de præs. long. tempo. & in l. ij. col. j. C. de seruit. & aqua. & vide pulchrē Bald. insti. de seruitu. §. j. col. ij. versu. sed in dubium reuoco. & Anchar. in reg. seq. colum. xij. versu. ix. opp. & Paul. de Cast. cōs. l. xxij. in nouis. & Dyn. in d. l. ij. in ij. q. C. de serui. & aqua. & Bart. in l. seruitutes. ij. ff. de seruit. & Ang. Aret. in §. quē si agat. col. vj. versu. quomodo autem probe tur, & ibi Ioan. Fab. & Ias. institut. de act. & Flor. de sanct. Petro in d. l. seruitutes; vbi ponit septem specialia in præsript. iuris incorporalis. & vide quz dixi in §. v. de præs. libro Cōsuet. ad istam & seq. quzst.

¶ Quod sic. Adde quōd hanc opi. tenet Inno. in c. cum dilectus. in fi. de consuet. & gl. & Bar. in l. seruitutes. ff. de serui. gl. & Bart. in l. j. §. denique. ff. de aqua plu. arcen. & Ang. Aret. in §. quē si agat. col. vij. versu. cautela est insti. de actio. per. l. cum de in rem verso. & tenet. Flor. in d. l. seruitutes. & Ioan. de Imol. in d. l. j. §. fi. de aqua plu. arcend. Bal. Ang. & Imol. in l. qui in aliena. §. j. ff. de acquir. hæred. licet Ultramontani teneant cum Dy. contrarium. & Ang. in repet. l. si certis annis. C. de pact. tamen alia est communis opi. à qua non est recedendum, & tenet Alex. in d. l. si certis annis. col. vlti. versu. non omitto. & Bart. in disputa. incip. mulier habens. col. pen. versu. circa tertium. & Bal. in §. j. col. penul. versu. vlt. quzritur. insti. de seruit. & Bart. in cōs. clxxxix.

iaci,

faci. primo quæritur. col. ij. qui allegat Dyn. ita tenere. non tamen hic. sed Alex. in d. l. si certis annis. allegat Dy. in §. x. quæ si agat. instit. de actioni. & sic Dynus est sibi contrarius: ut patet. vide Alexand. in consil. cvij. in fin. lib. ij. & Salyc. in l. si certis annis. & Fely. in cap. causam. col. iij. versic. nihilominus. in c. de quarta. col. xv. versic. ij. fallit. de rescript. Inno. & Abb. in c. si diligenti. eod. tit. But. & Abb. in c. peruenit. de censu. Bal. in l. cum de in rem verso. in antiq. lect. ff. de vsuris. & Iac. in §. p. iudiciales. col. xv. versic. & primo instit. de action.

¶ Inducendum. An promissio sine causa valeat. vide Bal. & Ang. in §. in personam. super glo. constitueris. Instit. de actio. F. C.

¶ Vsfusfructus. Adde Abb. in ca. de quarta. col. vj. de prescript. & Bart. in l. iusto errore. §. non mutat. ff. de vsuca & gl. & Cyn. in l. corruptio. nem. & ibi Bal. C. de vsufu. & pulchrè Bal. in repet. l. si. col. xix. cum seq. C. de prescript. long. tempor. & Bal. ibi in lect. col. vlt. & Bal. instit. de seruit. §. j. colum. vlt. Ioan. Fab. & Ang. Aret. col. vij. post princip. & ibi Iac. instit. de act. §. x. quæ si agat. & ibi vide quid de iuribus personarum & spiritalibus & spiritalitati annexis. ut est ius patronatus. ut ca. quanto. de iudi. & per Bald. in l. ij. versic. quero quarto si volo prescribere. C. de seruit. quia prescribuntur spatio xlv. annorum. facit quod no. in c. consultationibus. de iure patron. & Rochum de Curte in tract. de iure patrona. Adde quod vsufuctuarius possidet. scilicet naturaliter ut not. Alex. post Barto. & Doct. in alleg. l. naturaliter. Bar. in l. si fur. in j. not. ff. de vsucap. & in l. j. in fi. princ. versic. quero extra gl. & ibi posui in addit. ad ipsum. ff. de de acquiren. possess. & in l. quisquis

cum gl. in versic. credatur. C. de donat. vbi dicitur. quod per retentionem vsufuctus possessio civilis in donatarium transfertur. ergo naturalis remanet donatio. & sic vsufuctuarius. & Alex. omnino in l. sciendum. §. possessor. ff. qui satisd. cog.

¶ Possessionis. Adde an omni tempore contractus traditionis & possessionis continuatur sit necessaria bona fides. Bart. in l. ij. ff. pro emp. & Ang. Aret. instit. de rerum diuis. §. si quis à non domino. in j. glof. & in §. actionum col. ij. prope fin. de action.

¶ Traditionis. Rationem diuersitatis reddit gloss. & Bart. in l. ij. ff. pro empt. & Iac. in §. sed ista. col. xv. instit. de actio. F. C.

¶ In factio. Adde ad istam & seq. quæst. Abb. in c. si diligenti. col. v. & in ca. de quarta. col. ij. & pulchrè ibi Fely. col. vij. ver. quando in prescriptione. de prescript. & Christo. Porc. instit. de vsuc. in gl. error. & Ang. Aret. in §. nouissimè. col. ij. eod. tit. Cyn. & Bald. in l. venditioni. C. pro empto. & Bald. in l. nullo. C. de rei vend. & Rom. in suis sing. fol. iij. incip. vlt. & Alexan. consil. lxxlij. col. pe. ver. vnde dictus. lib. ij. & in consil. xlvj. penul. col. versic. & no. lib. iij. vbi dicit. quod error iuris non causat bonam fidem quo ad prescriptionem etiam longi temporis. ut probat gl. iuncto text. in c. apostolicæ. de dona. ut tenet Dyn. hic in seq. & clarus per Paul. de Cast. in l. Celsus. ij. col. ff. de vsucap. & Barb. in c. pastoralis. de dona. & Abb. in c. ij. de iis quæ fi. à prel. vide Doct. in proxima apostil. alleg. & Abb. in consil. xix. vol. ij. de errore iuris. Ioan. de Imol. in consil. xcviij. iuxta fin.

¶ Teneatur. Idem tenet supra in reg. precedente. nu. 51. & an teneatur iuramento possessoris. quod erra-

uerit, vide Tho. grammat. decis. lxxix. nu. 6.

¶ Simul. Adde an errans in iure & in facto simul dicatur bonæ fidei possessor, Bar. in l. si vir. ff. pro don. & Bal. in l. venditioni. C. pro empto. & in l. nullo. C. de rei vend. & Fely. in d. c. de quarra col. xiiij. ver. limit. v. & ult. & ad istā q. & præcedentes vide Lud. Bolog. in l. cum vir. de vsucap. in secundis interpret. & in c. cum dilectus. de consuet. in primis interpret. & Abb. in consil. liij. quæst. xix. vol. ij.

c **¶** Proficiat. Adde quod vbi actus potest trahi ad duo diuersa, magis intuemur quod prodest, quàm quod nocet. Ioan. de Plat. in l. cum allegas. C. de cast. pecul. lib. xij. F. C.

d **¶** Plenè not. Sed gloss. Bart. & omnes doct. ibi & vbiq. in hoc errāt: quia veritas est quod in d. l. si vir vxori. donatarius etiam si non erret in iure, sed sciat donationē non valere, tamen statim vsucapit, vel præscribit vt est text. in l. sed & si constante. de donat. int. vir. & vxor. quæ ita debet intelligi: vt dixi in nouis intellectu. & ratio est, quia donatarius non præscribit sibi, nisi in casu confirmandæ donationis, pura morte donatarij. l. cum hic status. in princip. de donat. inter vir. & vxor. alijs vsucapit donatori. vt simile in l. si alienam. l. quæ alienum. de donat. caus. mort. C. M.

¶ Soluunt. Sed loquantur tantum de tempore malitiei quia qualitas adiecta verbo, &c. l. in delictis. §. j. ff. de noxalib. act. & sic solutio est quod hæres bonæ fidei non impeditur iure canonico præscribere, prout alijs de iure ciuili. & sic tam iure ciuili disponente, quàm canonico non impediēte, imò tacitè concedente, arg. cap. ij. de oper. no. nuntia. hæres longissimo tempore præscribit. & est veritas, quicquid

Dyn. hic dicat. Et ita contra Dyn. Alexand. cons. 51. nu. 7. lib. v. & ibi in annota. dixi. Corn. cons. cccxvj. litera o. lib. ij. Dec. cons. cccij. nu. 6. vbi in annot. dixi. C. M.

¶ Inchoare. Adde, quoddam contra Dyn. hic tenet Abb. in cap. si diligenti. de præscrip. quod imò mala fides defuncti impediatur prescriptionem hæredis volentis eam de nouo inchoare, & tenet Abb. in ca. nihil. col. liij. eodem tit. Butrig. in d. cap. si diligenti. Imol. in cap. fin. col. ij. eod. tit. dicens quod iura allegata per Dyn. hic loquuntur in successore qui non causat ius à defuncto, vt prælati: & tenet idē Bar. in l. Pōponius. §. cum quis. ff. de acquir. pos. & Bald. in auth. ad hæc. versic. sed quid dicemus. de hæred. C. de vsuris colum. liij. Rom. in consil. clxix. colum. ij. & in consil. ccj. col. ij. & Abb. consil. xix. ij. vol. & in consil. ij. incip. nitar in præsent. col. xxiiij. quæst. xiiij. eo. vol. vbi dicit dictum Dyn. procedere in terris ecclesiæ, non autem in terris imperli, vbi debet seruari ius ciuile, ex quo potest seruari sine peccato: & contra Dyn. tenet Alexand. in consil. lxxxiij. lib. j. & in d. l. Pomponius. §. cum quis. col. xij. & in consil. liij. col. pen. liij. vol. & in consil. xxxviij. eod. vol. & in consil. cccxxj. colum. ij. eod. lib. sed opin. Dyn. tenet Bart. in l. cum hæres. ff. de diuer. præscrip. & in l. vitia. C. de acquir. pos. Imol. in c. illud. col. ij. de præscrip. Ang. Aret. in l. de vsucap. §. sed tamen id. dicit, quod licet possit hæres inchoare ex persona sua: tamen tenetur exonerare animam defuncti. & idem Alexand. in consil. l. ij. vol. colum. liij. versic. quinimo. & opin. Dyn. sequitur Bald. in l. cum, qui. §. in hac actione. ff. de public. & in l. nihil. C. de vsucap. pro hærede. de quo latè Maria. de Senis. in rubr. de causa

causa poss. & proprie. In l. ij. tracta. art. iij. vers. vj. competit publicana. vbi probat, quod etiam in terris imperij. si hæres non vult vti adminiculo defuncti, præscribit cum bona fide, non obstante quod probetur mala fides defuncti. sed Ang. in l. si ego §. partus. ff. de publ. act. dicit Dyn. procedere in terris ecclesie sic &c. plura etiam circa materiam accumulat Alexand. in d. l. cum hæres. in addit. ad Bart. & plenius in d. l. Pomponius. §. cum quis. col. xij. sed Fely. in d. c. si diligenti. col. v. ver. contra opin. famosam Dyn. dicit quod pauci sunt qui recedant à j. opt. quia communior est contra Dyn. sed secundum eum opin. potest habere locum in duobus casibus, quos vide ibi per eum. & Alex. vbi supra & adde ad supradicta Paul. de Cast. consil. cclix in nouis. & Alex. consil. lxxij. in iij. vol. & in consil. ex lib. j. col. lxxij. in fi. vers. ij. Cy. & Imol. l. sequitur. §. hæres. ff. de vsucap. & Alexand. consil. iij. col. vlt. in princ. v. vol. & in consil. xcix. colum. j. ver. & ideò. lib. iij. & Ang. in §. furtiuæ. insti. de vsuc. & in §. sed iste. col. xij. de act. qui ponit xij. limi. ad auth. malæ fidei. C. de præfeti long. temp. & ibi vide Cyn. & Abb. & Fely. in c. de quarta. col. vij. ver. si mirum. vbi ponunt, quod mala fides defuncti non nocet successor in beneficio, sicut nocet hæredi vniuersali: quia non habet ius à defuncto sicut hæres. idem tenet gl. in regula. cum quis. §. eod. cap. & Abb. in ca. cura. de iure patr. & sequitur Imol. in d. cap. fin. de præscript. col. lxxij. vt supra dixi in princ. vide Christoph. Por. & ibi la. in addit. in §. res fisci. insti. de vsuc. gl. & Salice. in l. ij. C. de vsuc. pro hærede. & Bart. & Bald. in l. si ego. §. partus. ff. de public. & Lud. Bolog. in l. tutor reum. ff. de admini. tut. in pri.

mis interpre. & decis. Parl. Delphinat. quest. ccccxvj & Ioan. de Imol. consil. xlviij. colum. ij. vers. circa secundum. Tu adde quod origi. dictum Dyn. est verum, vt plenè no. Paul. de Cast. in l. iij. §. hæres. ff. de vsucap. licet ipse sibi contrarius tenuerit oppositum in l. si quis sub conditione. in fin. ff. de condit. insti. & in l. sequitur. §. si viam. ff. de vsuc. & consil. cxc. incip. hæreditas dictæ puellæ. quam etiam tenuit Raph. Cuma. consil. lxxvij. incip. statuto ciuitatis Vincentinæ. Sed contraria opinio est communior, vt dixit Dom. apostil. & Rom. consil. xij. incip. cõclusionem prædictam. vbi dicit opt. Dyn. hñc esse falsam. Idem not. Alexan. consil. iij. inci. videretur. col. fi. vo. ij. & la. in l. Pomponius. §. si quis ad miniculo. ff. de acquirend. possessi.

¶ Libertate. Adde Cyn. in l. j. lxxij. q. C. de serui & aqua. & Ang. Are. in §. æquè si agat. col. vlt. ver. dixi de seruitute. de act. insti. & Bal. in §. j. col. ij. ver. sed in dubium reuoco. insti. de serui. vbi plenè distinguat inter libertatem seruitutis rusticæ & vrbana. idem Bart. in l. hæc autem iura. ff. de serui. vrb. præd. & vide Bart. in d. §. si viam. & de libertate præscribenda contra ecclesiam, vide In noc. Imol. Abb. & Salic. in c. de quarta. col. xliij. ver. vtrum in præscribenda. de præscripti.

In reg. Sine possessione.

Argumenta.

1 *Præscriptio sine possessione non procedit.*

2 *Præscriptio ad immobilia, vsucapio ad mobilia propriè referuntur.*

3 *Præscriptio inchoata mediante*

- possessione continuatur aliquando sine possessione. & sub nu. 10.
- 4 Incorporalia possideri nō dicuntur.
- 5 Quasi possessio rerum incorporalium idem operatur quod possessio corporalium.
- 6 Interdictum uti possidetis: non nisi possidenti datur.
- 7 Interdictum uti possidetis datur etiam pro rebus incorporalibus.
- 8 Prescriptio in corporalibus sine vera possessione, in incorporalibus autem sine quasi possessione non inchoatur.
- 9 Tignum domui coniunctum non possidetur.
- 10 Usucapio sine possessione inchoari nequit.
- 11 Usucapio interruptitur, si usucapiens possessione priuetur.
- 12 Possessionis defuncti continuatio in personam heredis impeditur, si per alium apprehendatur.
- 13 Captus ab hostibus utrum usucap.
- 14 Fictio postliminii quando ad possessionem in facto consistentem extendatur.
- 15 Ignorans quare possessionem quære nequeat.
- 16 Ignorans per quos potest quærere possessionem.
- 17 Possessio quæ necessaria sit ad prescriptionem.
- 18 Possessionis duæ differentes species an sint, naturalis & civilis.
- 19 Possidere eandem rem eadem possessionis specie duo nequeunt.
- 20 Interdum unde vi quibus concedi solet.
- 21 Possessio naturalis an differat à possessione pro suo.
- 22 Possidere pro suo & possidere civiliter idem est.
- 23 Interdictum unde vi proprietario conceditur & usufructuario.
- 24 Qualitates possidendi contrariae non concurrunt in eadem substantia.
- 25 Eadem specie sunt eadem substantia & natura.
- 26 Effectus idē producitur ab iis quæ sunt eiusdem speciei.
- 27 Pupillus possessionem naturalem sine tutoris autoritate non potest alienare.
- 28 Possessio naturalis an tantum accidentaliter differat à civili.
- 29 Possessio quasi pedum positio appellatur.
- 30 Diffinitionem eandem si quam habeant, eadem erunt in substantia.
- 31 Possessio civilis & naturalis ad prescriptionem est necessaria: vel saltem civilis & nu. 36.
- 32 Possessio naturalis sola ad prescriptionem non sufficit.
- 33 Prescriptio non currit contra possidentem.
- Tempus non est possessionis perdende modus.
- 34 Possidens civiliter perdit civilem, si decē annos naturalē neglexerit. Obliuio inducitur ex negligentia decennali. & nu. seq.
- 35 Prescriptio qua ratione non inchoetur, absente civilem retinente.

REGVLA III.

SINE possessione prescriptio non procedit.

Exemp

- ^a **EXEMPLVM** istius regulæ^a patet. Pone quòd emi aliquam rem mobilem vel immobilē à quodam non domino bona fide: non tamen possessionē adeptus fui: modò dubitatur an vsucapiā vel præscribam?
- ¹ **Respondeatur** q. non, quia sine possessione præscriptio non procedit, possessione ciuili & naturali simul, vel saltem ciuili, non autē naturali tantum si alius ciuilitè possideret, vt infra ostenderetur. & hīc præscriptio largē ponitur, vt tam vsucapionem triennij. quā præscriptionē x. vel xx. annorū xxx. vel xl. vel etiā magis longēquā contineat. † Licet enim in vera & propria significatione, præscriptio ad immobilia, vsucapio verò ad mobilia referatur: tamē legislatores promiscuē vtūtur istis vocabulis, referendo communiter ad mobilia & immobilia, vt ff. de vsucap. quasi per totū tit. & maxime in l. iij. & ibi plenē not. Nō procedit, b
- ³ id est, non inchoatur: † licet aliquādo inchoata mediāte possessione, continuetur etiā sine possessione: vt infra dicitur. Sed opponitur, & videtur quòd præscriptio sine possessione procedat. † Certū est enim, q. incorporalia non possidentur, vt ff. de acquir. poss. l. iij. in prin. & de acquir. rer. dom. l. seruus. §. incorporales. & de vsuc. l. sequitur. §. si viā. &
- ^c tamen^c præscribuntur aliquādo spatīo x. vel xx. ann. Aliquando spatīo temporis cuius nō extat memoria, vt C. de seruit. & aqua. l. j. & ij. & de præscrip. long. temp. l. vlt. & ff. si ser. ven. l. si quis diuturno. & de aqua plu. ar. l. j. §. deniq. & l. ij. in prin. cū sim. † sed dic q. in incorporalibus d est quædam quasi possessio, d quæ illud operatur, quod operatur vera possessio circa corporalia, quod patet. † Certum est, quòd interdictum vt possid. non datur aliq. quā possidentī, vt ff. vt poss. l. j. §. Interdi-
- ⁷ ctum. † & tamen sicut datur interdictum pro tuēda verā possessione rei corporalis immobili: ita datur pro tuenda quasi possessione rerum incorporalium, quæ de numero immobilium reputantur. vt ff. si seruit. vend. l. si cuti. §. Aristo. & vt possid. l. sin. † sicut ergo in corporalibus non procedit præscriptio sine vera possessione: ita in incorporalibus non procedit sine quasi possessione: per quod ostenditur hanc regulam in omni genere veram esse. Item op ponitur & videtur præscriptionem sine possessione procedere: constat enim hæreditatem iacentem^e non possidere, vt ff. si quis testam. lib. esse iuss. sue. l. j. §. Sczuola. & tamen vsucapit, vt ff. de vsucap. l. cœptam. & l. nunquam. §. vacuum. & l. iusto.
- ⁹ §. nondum aditæ. † Item constati trignum coniunctū domui non possideri vt ff. de vsucap. l. eum qui. & de acquir. poss. l. qui vniuersas. in prin. & tamen vsucapitur si tempore in iunctionis pauci dies supererant ad vsucapionem complēdam, vt ff. de vsucap. l. rerum mixtura. §. Labeo.
- ¹⁰ † Sed dicendū est, quòd sine possessione f non potest inchoari: & ita loquitur regnla. aliquando tamen inchoata mediante possessione, continuatur & cōpletur sine possessione, & ita loquuntur contraria. Sed contra hanc solutionē est valde ff. de vsucap. l. naturaliter. vbi dicitur, quòd perditā possessione interrumpitur vsucapio §. & eius effectus: ergo non cōtinuatur sine possessione. sed dici possēt, quòd illud habet locum, quādo interuenit interruptio naturalis, qua mediante possessor possessione priuatur: quod nihil videtur: quia in casibus supradictis possessor possessione priuatur, scilicet quando iniūgit ignem domui. vt l. qui vniuersas. & l. eum qui. item quando moritur, quia mors omnia soluit

soluit, vt in authen. de nupt. §. deinceps. propterea supradicta non videntur procedere. † Sed dici potest quodd in d. l. naturaliter. priuatur possessor possessione, actu & habitu: & ideo interrumpitur vsucapio. in prædictis autē casibus, id est quādo inungit, & quando moritur, priuatur actu tantū, & non habitu: sed certē imō si moritur, priuabitur actu & habitu: quia mors omnia soluit. Sed dicas, q̄ in hæredē qui est eadem persona fictione iuris, vt ff. de vsuc. l. hæres. & in auth. de iureiur. à mort. præstit. est apta immediatē continuari, si non fuerit apprehensa per aliū. † Nam si per aliū apprehenderetur, impediretur continuatio possessionis defuncti in personā hæredis, vt ff. de acqui. poss. l. Pomponius. §. quæsitū. & de vsuca. l. possessio testatoris. Et ideo si non fuerit apprehensa per aliū, & incepta sit immediatē cōtinuari h̄, pro cōtinuata debet haberi, arg. ff. de testa. l. si filius. & in auth. vt ex act. instan. dot. pri. circa prin. Et est ratio quare vsucaplo cōtinuatur possessore defuncto, vt in legibus præall. patet. ex quib. caus. maio. l. cum milles. circa prin. & pro hæred. l. ij. §. filiū. † Item opponitur, quia cōstat captū ab hostibus nihil possidere, cum ab alio possideatur. ff. de acqui. poss. l. cum hæredes. §. in his. & tamē vsucapit vt ff. de vsuc. l. iusto. §. vlt. Sed dicēdum est, q̄ non vsucapit per se: quia non possidet per se, tamen vsucapit per aliū quē habebat in potestate, tempore quo captus fuit. vnde si redeat postliminio, videtur omni tempore possessionē continuasse iuris fictione postliminij, & eiusdē fictionis virtute vsucapionē continuasse, & dominij per vsucapionē quæsiuisse: † sed vbi possideret per se, & capitur ab hostibus, perditur possessio: & licet postea postliminio redeat,

fictione postliminij non extēditur ad possessionem quē in factō consistit, & consequenter nec ad vsucapionem, quæ solet ex possessione procedere. supradicta probantur apertē, ff. de capt. & postlim. reuer. l. in bello. §. facti. & de vsucap. l. si is qui pro emptore. & ibi plenē not. & arg. quib. ex caus. maio. l. sciendum. & l. denique. & l. nec vtilem. † Item † ponitur, constat ingnorantem possessionem non quætere, cum animus sit de substantialibus, quæ requiruntur in possessione quærenda l. C. de acquir. poss. l. licet. & tamen præscribit, vt ff. pro solut. l. ij. & pro empt. l. ij. §. Celsus. Respondeo, & dico quodd ignorans nunquam quærit possessionem per se, & hoc simpliciter verum est, † tamen bene potest ignorans quætere ministerio filij vel serui, quos habet in potestate, & ignorans vsucapere: vt in l. per all. Item per procuratorē quætere potest possessionem ignorans, sed non vsucapere: nisi postquā venit in notitiā domini, vt C. de acquir. poss. l. j. & ff. de acqui. poss. l. j. §. per procuratorē. Per negotiorum verō gestorē, qui caret mādato, quæreret possessionē, & vsucaperet dominium post ratihabitionē, vt ff. de acq. poss. l. cōmunis. §. procurator. & de neg. gest. l. si ego. † Modo quærendum est, quæ possessio sit necessaria ad præscriptionē, utrū ciuili tantū, vel naturalis tātum. vel utraque simul. Ad cuius declarationem primō est quærendū, † utrū sint duę possessiones specie differentes, vel vna tantum. quæ diuersificetur per accidentia. Ioānes dicit, q̄ duę sunt possessiones specie differentes, vna ciuilis, & alia naturalis. Azo vnā tantum, scilicet naturalē, quæ diuersificatur per accidentia. Et glossatores iuris ciuili in C. m̄. tenent opinionem Azonis. & in ff. maximē in tit.

- tit. de acq. poss. tenent opinionē Io-
annis. Pro quo argui & ostendi po-
test quod sit duplex possessio. dici-
tur enim in lege, quod si possidens
fundū naturaliter & ciuilitate egre-
diatur de fundo, & peregrē vadat, q̄
si eo existente extra fundū, alius in-
greditur fundū, ingrediens habet
possessionē, & adhuc absens possi-
det, vt ff. de acqui. possi. l. etiam possi-
dere. §. qui ad nundinas. ¶ Cū igitur
impossibile sit duos eandē rem
eadem specie possessionis insolidū
possidereⁿ, vt in eod. tit. l. iij. §. ex
contrario, & de prec. l. duo. manife-
stū est, q̄ duz sunt possessionis spe-
cies. Item potest argui ex eodē §. qui
dicit, q̄ ingressus fundū, post prio-
rem reuersum, non admissum possi-
det vi & clām: sed violentia & clan-
destinitas duz sunt qualitates^o con-
trarię, ergo coherere non possunt
eidem subiecto. ff. pro suo. l. si ancil-
lam. & pro emp. l. ij. §. vlt. si verō co-
hererent diuersis: sequitur q̄ diuersę
sint subtilitatis siue species possessio-
nis. ¶ Pręterea dicitur. ff. de vi & vi
ar. l. ij. §. deicitur. q̄ datur interdictū
p̄ ei qui possidet naturaliter tātū. ¶
Item ei qui possidet ciuilitate tātū:
quęlibet enim illarū possessionum,
vt ibi dicitur, sufficit ad interdictū
vnde vi. Cū igitur interdictū vn-
de vi, non detur nisi ratione posses-
sionis, vt in l. ij. §. interdictū autem
hoc. ff. de vi & vi arm. manifestum
est, q̄ quęlibet illarum est verē vna
species possessionis per se. ¶ Itē ibi-
dem dicitur, quod naturalis posses-
sio & pro suo ad interdictum perti-
net. cū igitur copula cadat⁹ inter
diuersa: manifestū est q̄ specie diffe-
rant naturalis possessio, & pro suo.
¶ Quare cū idē sit pro suo posside-
re & ciuilitate possidere, secundum
omnes opiniones, apparet vltēius
quod ciuilis & naturalis possessio
sunt duz possessiones specie diffe-
- 23 rentes. ¶ Item interdictum vnde vi
datur proprietario & usufructuario:
vt ff. de vi & vi arm. l. iij. §. vnde vi.
vterque ergo possidet: quia aliter
interdictum non haberet: vt in eo.
tit. l. ij. §. deicitur. in fin. Cū igitur
non possint insolidum eodē gene-
re possessionis possidere, & usufru-
ctarius possideat naturaliter, vt l.
naturaliter: & l. possessio. ff. de ac-
qui. possi. certum est, quod propieta-
rius eodē genere possessionis non
possidet quo usufructuarius: vt eo. §.
ex contrario. quare cū possideat
ciuilitate, apparet quod ciuilis & na-
turalis possessio sunt duz possessio-
nes specie differentes. Item si ponam
proprietary & usufructuariū esse
extra fundum & extra fundi cōspe-
ctum, haberent ambo eandē posses-
sionem ciuilitate. sed si essent in fun-
do, ambo haberent eandē naturallē.
ter: & sic eadem qualitas possessio-
nis esset apud duos insolidū, quod
etiam Azo negat posse contingere.
Necesse ergo habes ponere posses-
siones plures, specie differentes, vel
easdē specie, sed diuersas habentes
24 qualitates. ¶ Pręterea quę possidē-
di qualitates cōtrarię, in eadē sub-
stantia possessionis concurrere non
possunt, vt ostēsum est. sed ciuilitate
possidere, & naturaliter, sunt quali-
tates cōtrarię possidendi, secundū
ea quę communiter dici solent, vt
de precar. l. ij. & vti possid. l. fin. in
prin. non ergo concurrunt in ean-
dem substantiam possessionis: si er-
gō non est eadem substantia natu-
ralis & ciuilis, manifestum est, quod
25 non sunt eiusdem speciei, quia es-
se idem specie est esse idem substan-
tia & natura. ¶ Pręterea quęcunque
sunt eiusdē speciei, producant eun-
dem effectum: ergo ad destructio-
nem consequentis, quę non produ-
cunt eundem effectum, non sunt ei-
usdem speciei: quare cū ciuilis &
natur

naturalis possessio eundem effectū
non producant, quia ex civili pro-
cedit viucapio, ex naturali non, vt
ff. de acquir. rer. do. l. acquiritur. §.
vlt. manifestum est, quod civilis &
naturalis possessio sunt possessiones
specie differentes. Præterea dicitur
in lege, sicut nulla possessio^s acqui-
ritur sine animo & corpore, ita nul-
la amittitur nisi in qua vtrunque in
contrarium actum est: vt ff. de ac-
quir. poss. l. quæadmodum. Cum igitur
hoc signū nulla pro diuersis in
natura videatur negare, sequitur q^d
omnes possessiones non sunt eius-
dem nature: quare nec eiusdem spe-
ciei. ¶ Præterea dicitur in l. pu-
pillus. ff. de acquir. re. do. q^d pupillus
sine tutoris autoritate nō potest a-
lienare etiā possessionē^e quæ est na-
turalis: innuit ergo in hoc q^d dicit
etiā q^d nō est eiusdē nature natura-
lis & civilis: ergo nec eiusdē specie l.
Præterea cōtra Azo. est, q^d civilis &
naturalis nō videtur ponere differē-
tias accidentales, sicut etiā iusta &
iniusta, vt hoc patet. ff. de acq. poss. l.
iij. §. ex cōtrario. Nā ibi in secūdo
respō. ponit vnū posse possidere ci-
uilitate & aliud naturaliter. & tertio
resp. dicitur nō posse vnū possidere
iustē. & aliud iniustē. per quod appa-
ret q^d civilis & iusta, itē naturalis &
iniusta, nō solum non sunt idē. imō
nec equipollēt, ergo nec ponūt diffe-
rentias accidentales sicut iusta & ini-
usta: si nō accidentales, ergo substantia-
les, ex quo sequit^r q^d si diuersificatur
in substantia, diuersificatur in specie,
cū esse idē in specie, sit esse idē sub-
stantia & natura: vt ē. dictū est. Præter
ea cōtra Azo. est ff. de acq. poss. l. iij.
§. Natus filius. vbi dicit^r me possidere
rē mobilē hactenus quatenus possi-
nancisci naturalē possessionē si pos-
sideo, & nihilominus postea nanci-
scor naturalē: ergo patet primo me
habuisse aliā distinctā à naturaliter

quo sequitur manifestē q^d duz sunt,
quarum nulla est altera. ¶ Pro opi-
nione autem Azo. scilicet quod vna
sit tantum, quæ diuersificetur per ac-
cidentia, arguitur sic primò, quia ru-
brica dicit de acquir. poss. in singula-
ri. ff. Item in C. de acquir. & reti. in-
nuit ergo q^d vna est vera possessio,
& per consequens vna species, sicut
Azo. dicebat: aliter enim non singu-
lari, sed pluraliter loqueretur. &
confirmatur ista ratio per tex. de ac-
quir. poss. l. j. vbi dicit^r q^d possessio ap-
pellata est quasi pedum positio. ¶ &
singularis locutio vno solo supposi-
to cōtenta est, ergo & c. Præterea pro
Azo. dicitur in lege, quod si aliquis
exeat de fundo animo desinendi
possidere, perdit omnem posses-
sionem, ergo videtur quod vna sit
substantia possessionis, cui diuersæ
inhæreant qualitates, sicut Azo. di-
cebat de acquir. poss. l. iij. §. in amit-
tenda. & l. si quis vi. §. differentia.
Præterea aut vna est species posses-
sionis tantum, aut plures: si vna,
Azo. habet propositum: si plures, tūc
vnus potest habere vnā, alius a-
liam: & sic cōtingit quod eadē res
sit à diuersis possessa, quod est con-
tra l. iij. §. ex contrario. de acq. pos.
Item sequeretur, quod ex qualibet
specie procederet vsucap. & sic se-
queretur duos insolidum vsucape-
re, & duos insolidum dominiū quæ-
rere: quod est contra l. si vt certo. §.
si duobus. ff. commod. Præterea pro
Azo. est §. qui ad nundinas. in fin. si
bene inspicitur. Nam secundū ver-
ba, per violentiam superuenientem
remouetur clandestinitas, s. præ-
cedens, quæ sunt contrariæ quali-
tates: & illud contingit ideo, quia
duz contrariæ qualitates nō com-
patiuntur se circa eandem posses-
sionem: vt dictum est. si enim es-
sent possessiones diuersæ, prima
qualitas, id est clandestinitas circa
vnā

vnam, scilicet naturalem: secunda id est, violentia circa aliam, scilicet civilem, deprehenderetur: & hoc paterentur se simul, nec vna per aliam tolleretur, sed intelligendo textum sicut in principio glo. intelligitur, non procedit. & propterea pro Azo. est, quia iusta vel iniusta, sunt differentie accidentales possessionis secundum omnes, non substantiales. sed iusta dicitur civilis, iniusta dicitur naturalis. ff. vii. possid. l. si duo. in prin. ergo & ultimo sequitur quod civilis & naturalis non ponunt differentias substantiales: sed accidentales tantummodo: & sic non sunt species differentes. Præterea pro Azo. est quia nulla possessio sine animo perditur ut ff. de acquir. poss. l. quemadmodum. & de reg. iur. l. ferre quibusque. Sed constat vnam solam possessionem ab absente retineri, secundum omnes: si vna sola possessio retinetur, & nulla perditur, quia in nulla est animus perdendi: necessario sequitur vnam solam esse. Præterea pro Azo. est, quia quæcunque habet eandem definitionem sunt eadem in substantia: sed naturalis & civilis eandem habent definitionem: etiam secundum Io. ut not. de acquir. poss. l. j. in princip. ergo civilis & naturalis sunt eadem in substantia: ergo & specie. sed ad istud dici potest, quod describuntur simul respectu cuiusdam tertij in quo conveniunt: & ideo non sequitur quod sint idem in substantia: sicut nec sequitur, homo est animal, asinus est animal: ergo homo & asinus sunt idem in substantia. ¶ Solutio, tutius & probabilius est tenere opinionem. ² Ioan. quia text. ponit civilem & naturalem possessiones, ut duas species coæquales. ff. pro hærede. l. iij. §. quod vulgò. & confirmatur in d. l. iij. §. Nerva filius ff. de acquir. poss. & ad argumenta contraria facile est respon-

dere si quis diligenter inspiceret. ³¹ † Dico igitur reassumendo questionem præmissam, quod ad præscriptionem est necessaria civilis & naturalis possessio, vel saltem civilis sola sine naturali. Nam quod sufficiat civilis sola, probatur, quia lege cauetur, quod absens, quæ constat solam civilem possessionem animo retinere, possidet quantum ad hoc ut usufructu continuetur, ut ff. de usufr. l. serui & filij. §. ult. & de diuer. præscript. l. in accessione. & de acquir. poss. l. j. §. per seruum qui in fuga. ³² † Item quod naturalis sola non sufficiat ad præscriptionem, probatur primo per text. ff. de acquir. rer. do. l. acquirunt. §. ult. & ad exhiben. l. Celsus. §. Iulianus. de acquir. poss. l. j. §. pen. Item probatur per arg. necessarium cui non potest commodè respondere. si enim is, qui civiliter tantum possidet & usufructu, quod est verum, ut d. §. per seruum qui in fuga. & d. l. serui & filij. §. ult. abesset, vel præsens esset, & præscriptionem continuaret: sequeretur quod si ex naturali possessione sola procederet præscriptio, quod si eodem tempore alius naturaliter possideret & bona fide, quod duo quæreret insolidum dominium eiusdem rei eodem tempore, quod non est de iure possibile: ut ff. commo. l. si ut certo. §. si duobus vehiculum. de castr. pec. l. hæreditate. §. pater. & de reg. iur. l. quod ³³ contra. §. vni duo. † Sed potest instari, quod secundum hoc nunquam præscriptio contra absentem procederet, quia contra possidentem præscriptio non currit. C. de præscript. xx. anno. l. ij. Item tempus non est modus perdendæ possessionis, ut ff. quibus modis usufructu. l. si mulieri. ergo contra absentem civilem possessionem animo retinentem nunquam procedit præscriptio, fateor, quod contra civiliter possidentem præsc-

præscriptio non procedit. Item fa-
 teor, quod tempus tantum: non est
 modus perdendæ possessionis. Ta-
 men iure cauetur, quod tempus est
 modus inducendi obliuionem: &
 obliuiu est modus inducendi de-
 positionem animi: & depositio ani-
 mi est modus perdendæ possessionis,
 vt legitur & nota. ff. de vsucap. l. fur-
 34 rum. §. fundi. & propterea dico, qd
 si, ciuilitèr possidens neglexerit na-
 a turalem possessionem per x. annos²
 vel ultra, quod illa negligentia cir-
 ca possessionē naturālē priuat eun-
 dem possessionē ciuili: sicut alias
 cauetur in iure, quod negligentia
 commissa in adipiscenda vel recu-
 peranda possessione naturali indu-
 cit amissionem ciuilis, vt ff. de ac-
 quir. posses. l. si de eo. §. si fortē. dico
 35 ergo, qd quādiu absens retinet
 ciuilem possessionem, non inchoa-
 tur præscriptio duplici ratione. Pri-
 ma: quia contra possidentem ciui-
 liter non præscribitur, vt d. l. ij. C. de
 præscri. xxx. ann. Secunda ratio est,
 quia qui ciuilitèr possidet præscri-
 bit, ergo alius nō præscribit eodem
 tempore, ne plures simul insolidum
 quærerent, vt dictum est: sed ex quo
 iuris præsumptione possessionem
 ciuilem reddidit pet obliuionē, seu
 per animi depositionem quæ ex ob-
 liuione procedit post absentia lon-
 gi temporis, ex nunc inchoatur præ-
 scriptio contra eum: & hoc volue-
 runt Glossatores iuris ciuilibis aliqua-
 liter dicere; licet non plenē. C. de
 36 ser. fug. l. j. per quod patet qd ad
 præscriptionem est necessaria ciui-
 lis & naturalis possessio simul, vel
 ciuilibis sola, naturalis autē sola non
 sufficeret eo casu quo poneremus
 alium ciuilitèr possidere, vt supra
 ostensum est. Dyn.

ADDITIO.

- a ¶ Regula. Adde istam reg. non ha-
 bere locum in præscriptione actio-

num personalitū quæ sine possessio-
 siōe procedit, vt tradit Ias. in §. rur-
 sus. col. ix. vers. ego bene pūro. in st.
 de actio. & ibi alios quōque casus
 enumerat, quibus hæc regula defi-
 cere videtur. F. C.

b ¶ Non procedit. de verbo procedit,
 vide text. in l. nunquā. §. vacuū & l.
 possessor. ff. de vsucap. G. S.

c ¶ Et tamen. Quanto spatio præscri-
 bantur iura incorporalia. Vide glo.
 cum Bar. in l. seruitutes. ij. ff. de ser.
 & Capol. cau. cvij. F. C.

d ¶ Quasi possessio. Adde an incorpo-
 ralia quasi possideantur, & pro ipsis
 competat interdictū vt possidetis,
 sicut pro reb⁹ corporalibus, gl. Bar.
 & Flo. in l. seruitutes. ij. & tex. gl. &
 Doct. in l. quous. in ij. ff. de serui. &
 Abb. in c. cōquestus. de for. comp. &
 per Ang. Are. in st. de reb. corp. & in-
 corp. & pulchrē per Cyn. in prin. &
 Bal. col. ij. ver. expeditus sum. & ibi
 Alex. in addit. in l. ij. C. de seruit. &
 aqua. per Inno. & Abb. in c. querelā.
 de elect. & Imol. in c. bonæ. in ij. de
 postu. prel. in c. in literis. de rest. spo.
 & in c. peruenit. de testi. & in c. con-
 sultatōibus. de iure pat. & per Abb.
 in c. cum eccle sia Sutrina. de causa
 pos. & propriet. Bal. post gl. in l. regu-
 gulariter. ff. de peti. hēred. & quē di-
 xi in lib. consu. Bitur. §. xxiii. in gl.
 j. ante si. de consuet. feudi. Ita notat
 Compost. in tit. de procur. §. j. vers.
 quid mihi. & in tit. de act. seu pet. §.
 ij. & in tit. de propriet. §. j. vers. alix
 sunt. & in tit. de rest. spol. §. ij. & iij.
 & in titulo de emp. & vend. §. j. ver.
 sed vsusfructus. & Bar. & Alex. in l.
 j. & si. vt poss. & omnino Paul. de
 Castr. cons. v.

e ¶ Inuentem. Adde quod aduersus
 hæreditatē inuentem præscribi non
 potest, vt l. ea quæ. & quod not. ibi
 glo. & Doct. C. de temp. in inre rest.
 & l. si seruus hæreditarius. ff. de sti-
 pul. seruo. & no. Cyn. in l. licet. C. de
 iure

- Aut delib. & Bald. in consil. xliij. in fi. lib. j. & Bal. in d. l. licet. in vi. q. & Alexan. post Bart. & Bald. in d. l. ea quæ. & Abb. in c. de quarta. col. ij. & ibi Felyn. col. vj. post princ. vers. contra hæreditatem. de præscript. vbi ponit regulam cū tribus fallen. & tenet Angel. in d. l. licet. & ibi Alexan. sed Specul. de præscript. §. j. vers. item nota. tenet quod præscribitur hæreditas iacens. & Ant. in c. cum no liceat. eod. tit. & Anchar. hic. col. xl. vers. vj. oppo. & Alex. in consil. cxxvj. colum. j. vers. non obstat.
- f ¶ Possessione. Adde tex. glo. & Doct. in l. sine possessione. ff. de vsucap. & Bald. in consil. xliij. col. iij. vers. capio iij. lib. j.
- g ¶ Vsucapio. Adde Bar. pulchrè in d. l. naturaliter. de interruptione præscript. glos. Abb. & Imo. & Felyn. in c. illud. de præscript. text. & Doct. in l. vt perfectius. C. de an. except. & gl. Bar. & Sal. post Cy. in l. cū notissim. §. imò. C. de præscrip. xxx. ann. & per Spec. tit. de præscri. & tit. de exec. & Ioan. de Plat. in l. militaribus. vers. item litis. C. de decur. lib. x. & Decis. Parlamen. Gratonopol. Delphina. quæst. cccxvj. & quæ dixi in §. j. in glos. j. quæst. penul. de præscript. lib. Consuetud. Biturigum.
- h ¶ Continuari. Adde quòd Bart. in l. cum hæredes. in princ. ff. de acquir. posses. dicit. quòd non potest dici continuata. nisi apprehendatur. sed bene quantum ad vsucapionem possessio defuncti dicitur esse cōtinuata. vt tenet hic Dyn. per l. cum miles. ff. ex quibus causis maior. Idem Alex. in d. l. cū hæredes. col. ij. vers. glos. super verbo. non pertinet. vbi vide quando possessio in suum vel extraneū sine apprehensione transferatur. & vide Alexan. in consilio xxxvj. colum. iij. vers. saltem. lib. j. & in consilio lxxxiiij. lib. ij. & in

consilio. xliij. eodem vol. & an statuta & consuetudines transferentes possessionem defuncti proximioribus hæredibus valeant. vt est consuetudo hic Biturig. vide per Alex. in d. l. cum hæredes. & Bald. in rub. de causa posses. & propriet. colum. j. prope finem. vers. quæro. statuto Mediolani.

¶ Dicendum. Adde quòd vsucapit per se actiones personales: item eas res. ad quarum vsucapionem complendam pauci dies supererāt cum captus fuit. secundum Ias. in §. rursus. colum. ix. vers. ego bene puto. instit. de actio. per seruum vero & filium non vsucapit nisi ex causa peculiari. d. l. iusto. §. fi. F. C.

k ¶ Posslimintj. Adde Bartol. in d. l. cum hæredes. §. in ijs. & ibi Ludo. Roma. & Alexand. vbi ponunt plures rationes. quare ius possliminij circa recuperandam possessionem. quam possidebat reuersus per se. non fingit. & secus per filium: vide Bartol. in l. si is qui pro emptore. circa secundam partem. ff. de vsucapio. & Christophor. Porc. & Ang. Aretin. in §. si ab hostibus. instit. quibus modis ius patriæ potest. sol. & Bart. in l. nec vtilem. ff. quibus ex caus. maior. in integ. & Bal. in l. denique. eod. tit.

¶ Quærenda. Adde quòd solus animus non sufficit sine corporis actu. vt d. l. licet. & ibi glos. Cyn. Bartol. Bald. & Salycet. & Doct. alleg. supra in præcedenti fol. post alleg. incip. adde Bart. & an ignorans quærat possessionem nisi per filium vel seruum. vide Bart. & Alex. in l. j. §. item acquirimus. ff. de acquir. poss. & per procuratorem. tutorem. & curatorem. vide Alex. in l. j. §. per procuratorem. ff. eod. tit. & glos. Cyn. Bart. Bald. & Salyc. in l. j. C. de acquir. posses. & Angel. Aret. in §. item nobis. & §. fin. instit. eod. tit. & Bart. &

Dyn.

D

Imol. in l. qui mihi donatum. ff. de donat. & de neg. gest. l. si ego.

Adde in quantum iste dicit possidet. possit quiri per procuratorem, quod etiam tradi & recipi potest per eum, vt not. Bart. & Doct. in l. possessio. §. j. & §. & si possessio. ff. de acquir. posses. & in alleg. §. per procuratorem. & in l. certe. §. j. in fi. ff. de precario. & in l. si rem. ff. de vsucap. Bald. in l. si is, qui pro emptore. in vij. quest. princ. eod. tit. vbi dicit vturum etiam in fide: vt quia quis confitetur possidere pro procuratore meo, quod est contra Angel. in præalleg. §. per procuratorem, vt ibi per Alexan. & in l. si is qui. de vsucapio. Bald. in c. j. §. sed vtum. in titu. per quos fiat inuestitura.

m ¶ In Cod. in l. licet. C. de acquir. poss.

n ¶ Possidere. Adde an duo possint in solidum eandem rem possidere, Bart. & Alex. in l. iij. §. ex contrario. & gl. & Bar. in l. si vt certo. §. si duobus vehiculum. ff. commod. & Alex. consil. xcix. col. viij. vol. v. & regulam, quod duo in solidum non possunt possidere, intellige in domino irrevocabiliter acquisito, secus si revocabiliter, secundum Bal. & Ang. per illum text. in l. si pluribus. ff. de leg. j. quod est singulare. secundum eos. vide ibi Imol. versic. circa prædicta dubitatur. Bart. in l. si is qui. ff. de vsucap. & Alex. in d. §. si duobus. in addit. ad Bart.

o ¶ Quantitates. Clandestina & violenta possessio an æquipolleant, vide eundem, infra de reg. qui ad agendum. nu. 7.

p ¶ Tantum. Adde quis dicatur civiliter possidere tantum, vel naturaliter tantum, gl. & Bart. in d. §. de iur. & in l. naturaliter. in prin. & ibi Alexan. ff. de acquir. posses. & dicam in apostil. seq. & an eis competat interdictum vnde vi, vide gloss. Bart. & Alexan. in d. §. qui ad nun-

dinas. & in d. l. naturaliter. & Ang. Aretin. in §. j. instit. de vsucapio. & Cyn. Bald. & Salyc. in l. licet. C. de acquir. posses. & per Ioan. Fab. in §. penult. instit. per quas person. nobis acquir. & Guid. Papæ in suo tractatu super statuto, si quis per literas. in glo. poss.

Adde pro quæsito in principio huius apostil. Iacob Rebuffi in l. fin. nu. 2. & quod ibi posui in apostil. in vers. de corporali possessione. C. de fundis par. lib. xj. plenius per Alexan. in d. §. ex contrario. & quod duplex sit possessio, not. Bald. in authent. defuncto. in ij. q. C. ad Tertul.

q ¶ Copula cadat. Adde gloss. in rubr. ff. de iur. & facti ignor. F. C.

r ¶ L. naturaliter. Adde, supra in reg. possessor. apostil. incip. Adde quod vsufructuarius.

s ¶ Possessio. Adde Salycet. in l. non ignorabit. C. ad exhiben. & Alexan. pulchrè in consil. cxxxij. colum. iij. versic. nec. vol. ij.

t ¶ Possessionem. Adde & dic quod aut loquimur in perdenda possessione, & pupillus qui habet intellectum, potest eam perdere eo modo quo perderet eam maior: & sic sine tutoris autoritate, vt l. possessionem. & ibi Bartol. & Alexan. ff. de acquir. posses. aut alienando, & tunc aut loquimur in re propria: & non potest alienando perdere sine tutoris autoritate, vt d. l. pupillus. etiam quæcunque res sit: vt instit. quibus alien. licet. §. nunc admonendi. & ibi ita dicit Angel. Aretin. colum. ij. aut est res aliena, & potest eam alienando perdere. iste est casus in l. ij. §. si à pupillo. & ibi singul. Bart. ff. de vsucap. pro empr. vbi eum vide, & Alexan. in d. l. possessionem. & Ludo. Bologn. in suis secundis interpretationib. in l. magis puto. §. si æ alienum. ff. de rebus eorum, & Cepolam in consil. liij. col. ij.

colum.ij. versic. sed pupillus licet. & Alexan. in l. j. §. adipiscimur. ff. de acquiren. posses.

v ¶ Positio. Adde quid est possessio, & unde dicitur. glos. Bart. & Alex. colum.ij. in l. j. ff. de acquiren. poss. & quot modis accipitur verbū possessio, vide Alexan. consil. xcvi. col. ij. volum. v. & Paul. de Leaza. super rubr. de causa posses. & propriet. & ibi Bald. col. j. & glos. Cald. & Lud. Bologn. in secundis interpretation. in l. regulariter. ff. de petit. heredit. vbi dicunt quadrupliciter respectu diuersarum rerum accipi. & Guid. Papæ in suo tractatu super statuto, si quis per literas, in verbo, posses.

x ¶ Opinionem. Adde quod Bart. in l. j. col. iij. ff. de acquiren. posses. dicit, quod iura allegata per Dy. hic non probant suam opinionem, quod sint duæ positiones. sed Alex. ibi. col. xij. tenet opin. Ioa. & Dy. quod sunt duæ possessiones differentes, & istam dicit communem opin. esse, sed Bart. ibi dicit, q. triplex est possessio: cum quo transit ibi Lud. Rom. & Ange. in l. si quis vi. §. differentia. in repet. ff. de acquir. poss. sed contraria opinio, quod non sit dare tertiam speciem possessionis, tenet Angel. Imol. & Paul. de Cast. in d. l. j. & Bald. in l. j. vij. col. C. vii. possi. Bald. Ang. & Salyc. in l. licet. C. de acquiren. poss. & Bald. in rubr. de causa poss. & propriet. col. j. & ij. & ibi Paul. de Leaza.

y ¶ Civilis. Adde an civilis possessio sine naturali sufficiat ad præscribendum, vel e contra naturalis sine civilis. glo. Abb. & Doct. in c. causam. de præscript. & pulchrè Bart. in l. iij. §. ex contrario. & ibi Alexan. ff. de acquir. posses. & Felyn. in c. causam. de præscript. col. penult. vers. quamuis. vbi dicit, quod in vno casu sufficit naturalis, videlicet in præscribente usufructuam usufructuarius possidet naturaliter, vt l. natu-

raliter. ff. de acquiren. poss. & de materia vide Archi. in §. j. xliij. quæst. j. & Pet. de Anchar. in cap. j. col. vj. de præscript. supra eod. lib. & Bald. in l. si vt certo. §. si duobus. ff. commod. & in l. traditionibus. col. iij. C. de de pact. & in l. cum res. C. de probat. & Ioan. Fab. in §. penult. instit. per quas perso. nobis acquir. & an appellatione poss. simpliciter intelligat de iure ciuili vel naturali, vide Alexan. consil. xxviij. col. j. versicu. & talt. vol. ij. & Bart. & Doct. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquiren. poss. in v. lect. & Bald. in l. j. C. comun. de vsucap. & Fely. in c. causam. col. vj. vers. adde etiam. de præscript. & in c. iij. post princip. de probat. Adde Bald. in l. pen. col. ij. vers. hæc ratio est falsa. C. de condi. insert. & omnino in l. mater. paulo post princ. & in auth. defuncto. col. ij. ersic. vij. quæst. est. C. ad Tertul.

Adde quod communis opin. est, quod sola ciuili possess. sufficiat ad præscribendum, vt latè scribit Ias. in §. rursus. super glos. in versic. Abesset. instit. de actio. F. C.

z ¶ Absentem. Adde Abb. & Fely. pulchrè in c. vigilianti. de præscript. & quis debet probare absentiam ad infringendam præscriptionem, vide ibi, & Angel. in l. emptor. C. de præscript. long. temp. qui dicit, quod ei qui allegat. Idem Alexan. consil. lxxxviij. col. vlt. versic. fortius. lib. ij. & text. & glos. & ibi Bald. & Doct. in l. fin. C. de præscript. long. temp. & Bart. in l. j. §. si quis autem. ff. de itin. actusque priuat. & Cepol. de seruit. vrb. prædior. c. xxij. & amplè in decis. Capel. Tholos. decis. lxxvj.

a ¶ Annos. Adde quæ requiruntur ad perdendam ciuilem possessionem. glo. Innoc. & Abb. in c. cum venissent. col. vlt. vers. vltimo nota de restit. spol. & Innoc. in c. querelam. de elect. & glos. Bart. & Alex. in l. si de

- eo. §. si fortè. ff. de acquir. pos. & Cy. Bart. Bald. & Saly. in l. j. C. de seruis fugit. & sing. per Abb. & Felyn. in c. vigilant. col. iij. vers. & ideo adde. de præsript. vbi ponit quatuor casus. & omnes supradicti sequuntur Dyn. exceptis Imo. & Rom. in d. §. si fortè. quòd Inducitur obliuio possessionis ciuilis, & præsimitur de ipsa obliuio per decenniū. & sequitur Bald. in l. fin. C. de his qui à non domino. sed Imol. & Roma. dicunt obliuionē biennio per iudicem arbitrandam. vide Felyn. in d. c. vigilant. col. v. vers. quartus casus. & sic habes, quòd occupans incipit præscribere non statim, sed demum possessione ciuili à domino amissa prædicto modo obliuionis decenniij, vt no. hic Dy. & aliis tribus modis per Fely. in d. c. vigilant. notatis.
- Adde Specul. in tit. de iurisd. omni. iud. vers. vltimo nota. & in tit. de loca. §. vj.

In reg. Peccatum. Arg.

- 1 Peccatum nō remittitur, nisi prius ablatum restituatur.
- 2 Nisi dictio, quando affirmare dicitur, & quando negare.
- 3 Argumentum à contrario sensu lex est.
- 4 Causa finali sublata tollitur effectus eiusdem.
- 5 Poena nulla esse debet, vbi nullum delictum.
- 6 Absolutus an sit à peccato, cui remissa est restitutio.
- 7 Solutio & debiti remissio equiparantur.
- 8 Satisfactum dicitur creditori per quencunque modum, quem acceptauerit.
- 9 Restituere quid sit.

10 Restitutio quando facta esse fingatur.

11 Restitutio impossibili non obligat, modo adsit restituendi voluntas.

12 Obligatus quando difficultate excusetur.

13 Restituere & tradere sunt facti.

14 Impedimentum superueniens debitori quando eum excuset.

15 Casus, quem præcessit culpa, non excusatur.

REGVLA IIII.

Peccatum non dimittitur, nisi restituatur ablatum.

¶ Si rem meam surripuisti, vel violenter abstulisti, vel aliud à me extorsisti per vseratiam prauitatem, non remittitur tibi peccatum: & consequenter nec poena peccati, nisi restituas rem ablatam. & hoc intendit hæc regula, & probatur. 3. de vsur. c. cum tu. & de censib. c. ij. & dictio nisi, b ponit, sicut in c. proximo. & ff. de vent. in posses. mit. l. extraneo. & de feriis. l. si feriatis. & de custod. reor. l. ij. §. si. aliquando autem repetitur quòd negat, seu priuat, vt C. de transact. l. iij. & ff. de reg. iur. l. quo tutela, in prin. & ideo dicendum videtur, † quod vbi præcedit oratio negatiua, dictio, nisi ponit, vt d. l. extraneo. l. si feriatis. & l. ij. §. vlti. & de adimen. leg. l. si quis ita. §. si Titio. & de adim. lega. l. Stichus. §. Titia. & in hoc cap. & seq. sed vbi præcedit affirmatiua, tunc negat seu priuat, vt d. l. quo tutela, in prin. ff. eo. de diuers. præscr. l. de accessionibus. §. vlt. & ad Turpil. l. j. §. pen. & de iure fisci. l. iij. §. multa. & l. non possunt. Sed contra hoc videtur ff. de reg. iur. l. nemo ex lis. in prin. vbi priuat & non ponit, & tamen negatiua præcedit, sed illa negatiua

gatua xquipollet affirmatiua: &
 c ideo dictio, nisi, priuat^c, sicut vbi
 vera affirmatiua præcedit. Item cō-
 tra prædictam solutionem videtur
 ff. de manumiss. testam. l. Titia. §. vlt.
 vbi videtur præcedere negatiua, &
 tamen dictio, nisi, non ponit. Sed ibi
 negatiua non præcessit, sed secuta
 fuit: & ideo non viderur habuisse
 animum concedendi libertatē, sed
 potius impediendi: & propter illam
 præsumptionem animi impediētis
 impedit donati libertatis, arg. ff. de
 adim. lega. l. legata inutiliter. & de
 cond. & demon. l. cū tale. §. vlti. Ar-
 guitur ergo à cōtrario, si restituatur
 3 ablatū, remittitur peccatū, tū arg.
 d à contrario sensu sumptum sit lex d,
 vt ff. de testi. l. ex eo. & de testam. l.
 4 qui testamento. §. mulier. † & cum f
 sublata causa finali alicuius rei tol-
 latur effectus, vt ff. de donat. l. ij. §.
 vlti. & l. & generaliter. in prin. & de
 except. rei iud. l. ij. & de adim. leg. l.
 alumnæ. §. Seia liberta. & 3. de præb.
 c. si pauper. lib. vj. Cū ergo deli-
 ctum sit causa finalis pœnæ impo-
 5 nendæ: † quod patet, quia vbi nō est
 delictum, nō debet esse pœna. ff. de
 verb. sign. l. aliud. §. inter multam.
 C. de pœn. l. sancimus. & bene sequi-
 tur q̄ restituto ablato, & sic redu-
 cta causa ad non causam, remittitur
 c peccatum^c: sed contra hoc apertē,
 ff. de furt. l. qui ea mente. & vi boni
 rapt. l. pen. vbi restituta re sublata,
 vel violenter ablata, non remittitur
 peccati pœna. Sed illud secundum
 rigorem iuris ciuiliis: secus autē de
 xquitate iuris canonici, quod diui-
 6 num imitatur. † Quæri autem solet,
 si fur, vel raptor, vel vsurarius habet
 facultatem rei restituendæ, si fiat ei
 remissio absque eo q̄ restituat rem,
 an intelligatur à peccato absolutus?
 & quidam dicunt quod sit absolu-
 7 tus, † quia soluere & cōsequi remis-
 sionem eius, quod erat soluendum,

paria sunt. ff. de re iudic. l. iij. §. sol-
 uisse. & l. intra dies. † & quia satisfac-
 tum accipimus per eum modum
 quem creditor acceptauerit. ff. de
 pign. act. l. si rem. §. satisfactum au-
 tem. & quib. mod. pign. vel hypoth.
 sol. l. item liberatur. in prin. Alij di-
 cunt quod non liberatur quis, quia
 verbis regulæ inhærendū est in du-
 bio, cum de peccato agatur. † Resti-
 tuere autem est, rem in primo statu
 reponere, vt ff. de vsur. l. videamus.
 §. in Fauiana. & ne quid in loco pu-
 blico. l. ij. §. vt restituas. & de verbo.
 sign. l. cum prætor. & l. plus est in re-
 stitutione. & l. restituere. Non absur-
 10 de tamen dici potest, † quod si res
 erat restitutioni parata, & tunc fiat
 remissio, quod habeatur perinde, ac
 si res esset restituta f, & postea per
 eum cui restitutio facta fuit donata
 sit restituenti, arg. ff. de donat. inter
 vir. & vxor. l. ij. §. sed si debitorem.
 & §. vlt. & de iure dot. l. vir ab eo. &
 ff. si cert. pet. l. singularia. circa fin.
 & de solut. l. solutam pecuniam. &
 de rei vendic. l. hæc si res. aliās non
 potest intelligi proprie facta restitu-
 tutio, cū quantum ad propriam si-
 gnificationem verborū, aliud sit re-
 mittere, aliud restituere, vt dictum
 11 est. Sed † si nō habeat facultatem rei
 restituendæ, tunc esset sibi impossi-
 bilis restitutio: & tunc sine restitui-
 tione absoluetur 8: quia nemo po-
 test ad impossibile obligari, vt j. eo.
 c. nemo potest. & ff. de reg. iur. l. im-
 possibile. quia ipsa non habendi
 necessitas excusatur, vt ff. de mun.
 & honor. l. cura. §. inopes. licet fortē
 iure ciuili non esset excusatus: quia
 naturalis impossibilitas nō pertinet
 difficultas debitorem excusat, vt ff.
 de verb. oblig. l. continuus. §. illud.
 12 Sed † mihi videtur, q̄ etiam secun-
 dum rigorem iuris ciuiliis posset excu-
 sari. multum enim refert, vtrum sit
 in obligatione datio h, vel factum.

nam si est in obligatione datio, & difficultas personæ non excusat de bitorem: ut in §. illud. sed ubi est in obligatione factum personæ, ¹ casus contingens in persona, debitorem excusat, siue factum debeatur ex contractu, siue ex promissione in iudicio facta. De contractu patet. ff. ad leg. Rhod. de ia & l. ult. §. pen.

13 De iudicio. si quis caut. l. si is. + Verum est, quod glossatores iuris civilis distinguunt inter iudicia & contractus, & nihil est: quia idem est in utroque quantum ad hoc in l. præalleg. Cum ergo rem restituere sit factum, sicut etiam rem tradere ut ff. de ver. oblig. l. ubi autem non apparet. §. qui id. & l. stipulationes.

14 §. idem puto. sequitur, + quod impedimentum superueniens in personā debitoris, quod restitutionem impossibilem facit debitorem excusat, + nisi culpa præcesserit casum, ¹ l. quia tunc non excusatur propter casum, ut ff. sol. mati. l. etiam. §. licet. Item ubi delinqueret sub spe veniæ ^m consequendæ, quia tunc videtur culpa casum præcedere: & ideo excusari non debet, arg. ff. de d. in f. l. fluminū. §. item apud. & §. Seruius. & de a. & oblig. l. j. §. is quoque. & commod. l. in rebus. §. quod autem.

A D D I T I O.

a ¶ Prauitatem. Adde quod restituere tenetur quis id, quod habuit ex furto, rapina, oppressione, dolo, vel calumnia. c. j. xliij. q. vj. vnde Lucæ xx. Zachæus dicit: Ecce dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus. & si quem defraudaui, reddo quadruplum. de quo vide Scorum in liij. distin. xv. q. ij. & idem dicendum in omnibus casibus in quibus competit repetitio: & istud habet locum in foro animæ. nam ubicunque ius positium habens concutitur legis, seu æquitatis naturalis,

disponit super repetitione seu restitutione faciendâ, talis lex est seruanda in foro cōscientiæ: ut notat Abb. in c. quia plerique. de Immuni. eccl. ubi vide multa alia notanda in hac materia: & an restitutio malè ablatorum debeat fieri per manus illius qui tenetur restituere, vel per episcopum, vide Fely. in c. cum sit. de Iud. ubi facit tres cōclusiones. & Bal. in c. j. iniuria. col. ij. vers. quæro. de pac. tenenda.

¶ Nisi ponit. Adde de hac dictione. Bart. Bal. Saltic. & Alex. in d. liiij. C. de transact. & Alex. consil. lxxvij. lib. j. & per Io. And. hic. & in addit. Spec. tit. de sponsa. super rub. in ver. negationem. & gl. in §. j. de iis, qui in mis. non con. in verb. præter. in Pragma. Sanct. Adde, quod Dyn. ait dictionē nisi, in hoc tex. ponere, reprehenditur à Bar. in l. si eum. §. qui iniuriarū. col. ij. ubi plenissimè de hac dictione, & quid differat à particula, si non. ff. si quis caut. F. C.

¶ Nisi priuat. An dictio nisi priuet, adde nota. per Iason. in princip. In sit. de actio. col. j. nu. 1. & 2. G. S.

¶ Sit lex. Facit l. maritus. C. de procurat. & l. cum prætor. ff. de iudic. & not. ad aliud Bal. in l. fi. C. de edend. col. iij. nu. 11. ibi, quintò. scilicet quod regula quæ est ad certos casus limitata, in aliis casibus intelligitur disponere totum oppositū. Sed de argumento à contrario sensu, not. cōmuniter Doct. in l. j. huius rei. ff. de om̃i. eius cui mand. est iurisdict. & in l. cōuenticula. C. de sac. eccl. G. S. Adde Dyn. in reg. quod ob gratiam. in vij. posses. cod. F. C.

¶ Peccatum. Adde an restituere rem raptā pro sit raptori ad pœnam euitandā. Ab. in c. j. de dolo & conu. & in c. olim. in j. de restit. spol. Alberic. in Dictionar. in ver. restitutio. & opin. Dyn. hic sequitur Bar. in l. qui ea mente. ff. de fur. col. j. in fi. quod

- fi. quod in delictis locus est pœnitentiz. de quo per Bald. in l. j. C. de plus petit. & in l. si quis in suo. de inoff. testam. & Io. And. in c. cum laici. de iure patro. & c. in pœnis. j. eod. in Mercur. & Alex. in additio. ad Bart. in d. l. qui ea mēte. & Ang. de Perus. in l. si non conuitij. C. de iniur. & magistralē distinctionem Saly. in l. j. in j. & ij. col. C. de crim. stel. & Dyn. in seq. reg. in §. q. & Pau. de Cast. consil. xxlij. in antiq. col. j. h & Card. Alex. in c. nunquā. lvj. dist. & quæ not. Cyn. Bart. Bald. & Saly. in l. si quis non dicam rapere. C. de episc. & cler. & Bar. & Ang. in §. sic igitur. in authen. vt iudic. sine quoquo suffra. coll. ij. & quæ not. Bart. Bal. Paul. de Cast. & Alex. in l. quāuis. ff. de lute lur. & Dyn. in reg. quæ i contra ius. vers. sed contra regulam videtur. j. eod. & Doct. in l. quicquid calore. ff. eo. tit. & Cyn. Io. Fab. in d. l. si non conuitij. & ibi Salyc. & Decis. Capel. Tholo. q. ccccx.
- f** ¶ Restituta. Adde quid sit restituere. Abb. in c. querelā. in fi. de elect. & in c. præterea. de vsur. vbi ponit differentiam inter satisfacere & restituere. & in rub. de restit. in integ. & Bar. in l. qui proptio. §. item queritur. ff. de procur. Quotuplex sit. vide Bar. in l. cum quis. §. si quis pro reo. ff. de solut. & in l. j. §. fin. ff. de querst. & ibi vide Alex. in addit. & Bal. in c. j. & ibi Card. Alex. col. iij. Hic finitur lex. & incip. Consue. Regni. colla. x.
- g** ¶ Absoluetur. Adde idem tenet expressē Bald. in l. rogasti. §. si tibi. l col. j. ver. quid autem si remisi vsuras vsurario. cum seq. q. ff. si cer. pet. m & in l. singularia. col. iij. eod. tit. & vide Host. in summa de vsur. §. fin. ver. quid si fœnerator. & ver. quid si vsurarius. & Dom. in c. quāquam. de vsur. supra eod. lib. Ioan. And. hic in gloss. & in Mercur. tenet contra-
- rium. & in addit. Specul. tit. de vsu §. & Fed. Sen. in consil. xvij. incip. quæst. talis est. & Anchar. & Card. in consil. x. super rub. de vsur. & pulchrē Alex. in consil. xcj. col. j. & vltim. lib. ij. & Feder. consil. xxij. & Laurent. de Rodulp. in repet. c. consuluit. in j. q. de vsur. vide Roma. sing. 181. inci. Regula est. col. ij. ver. colligitur. & Alex. in l. si plagij col. j. ff. de ver oblig.
- ¶ Datio. Scilicet quantitatatis, vel in genere, aliās in obligatione dandē speciem, difficultas impedit moram vt tenent Bart. Alex. & omnes in l. quod te. ff. si cert. pet. vbi Philipp. Dec. ad fin. idem sentit in obligatione dandæ quantitatatis, & malē vt ibi in annot. dixi. C. M.
- ¶ Personæ. Adde quod non dimittitur peccatum: nisi fiat restitutio, si restitui potest. nam non valens illicite rem extortam restituere. ex quo pœnitet, liberatur à pœna æterna vt no. Abb. & Ioan. de Ana. in c. cum tu. de vsur. & sanctus Tho. ij. ij. quæst. lxxvj. & Ioan. de Anan. in dict. c. cum tu. tenet. Dy. hic in fi. & quando impossibilitas naturalis siue difficultas personæ excuset debitorem. vide Bar. Imol. & Paul. de Cast. in l. continuus. §. illud. col. ij. ff. de verbor. oblig. & Dyn. & ibi in addit. in reg. nemo potest. j.
- ¶ Tradere debet. Adde an quis præcise teneatur ad factum, Bartol. & vtrunque Imol. in l. stipulationes. ff. de verbo. oblig. & in l. si quis ab alio. §. si. ff. de re iudi.
- ¶ Casum. Idem tenet in c. contractus. nu. 117. eod.
- ¶ Veniæ. Adde text. & ibi Abb. in cap. illud. de cle. excommu. & istud induxit Ias. in §. fin. colum. iij. ver. xj. fallit. institut. de act. quod is qui sub spe cessionis bonorum contrahit, non admittitur ad cessionem bonorum, vt tenet ibi Ioan. de Pla-

tea & bene facit quod not. Bart. in 3
l.j. §. j. ff. si quis testament. lib. esse.

In reg. Peccati venia. Argumenta.

- 1 *Correctio mentalis, id est contritio requiritur, vt venia peccati concedatur.*
- 2 *Soluntur facilius, quae ligantur facilius.*
- 3 *Ligatur quis facilius iure diuino quam humano.*
- 4 *Cogitatio sola peccati poenam non meretur iure civili.*
- 5 *Correctio triplex est, & quae diffiniamur earum qualibet.*
- 6 *In civile quid in peccato attendat.*

REGVLA V.

PEC CATI venia non datur nisi correctio.

- ¶ H A E C regula concordat cum c. proxima precedenti: quia sicut in precedenti non remittitur peccatum, nisi restituatur ablatum: ¶ Ita hic non remittitur peccatum, nec peccati poena, nisi interueniat mentalis correctio, id est animi poenitentia & cordis contritio: his enim interuenientibus datur peccati venia. ^a Sed quaeritur, cur de iure canonico propter solam poenitentiam, id est cordis contritionem, datur peccati venia, & non de iure civili? vt ff. de edil. edict. l. quis sit fugitiuus. & de furt. l. qui ea mente. cum similib. Responso est aperta:
- 1 ¶ quia ea, quae facilius ligant, facilius dissolunt: seu quae facilius ligantur, facilius dissoluntur: vt ff. eo. l. nihil tam naturale. & l. fere. & de sol. l. prout quisque. & de rescin. b

vend. l. emptio. ¶ Constat autem quodd de iure diuino facilius quis ligatur: quia sola mentis cogitatione, si modò fuerit huius propositi quodd occasione data, id quod cogitauit, commissurus sit, vt ff. de ver. sign. l. fugitiuus. & ideo per contrariam animi poenitentiam, & cordis contritionem, consequitur remissionem peccati, & poenae pro peccato imponendae. ¶ iure autem civili per solam animi cogitationem ad actum non procedentem poenam quis non meretur, vt d. l. fugitiuus. & de poenis. l. cogitationis. & ideo sola cordis contritione veniam non consequitur. Correctio, id est poenitenti, & cordis contritionem habenti. ¶ correctio enim triplex reperitur: vna verbalis, alia realis, tertia mentalis. tamen nec verbalis, nec realis prodesse, nisi mentalis interueniat quo ad Deum, cum ad cor tantum respiciat Deus, & quantum ad peccati commissionem, & quantum ad commissi remissionem consequendam: ¶ c

- 6 iura verò civilia quantum ad commissionem considerant factum concurrentis cum animo: & non factum tantum sine animo, quia voluntas & propositum maleficia distinguunt, vt ff. de furt. l. qui iniuriar. & de sicar. l. infans. & l. diuus. nec animum sine facto considerant, vt d. l. fugitiuus. & l. cogitationis.

A D D I T I O.

¶ Venia. Adde Cardin. Alex. in c. denique. in prin. iij. dist. in fi. vbi dicit esse ibi gl. limitantem hanc reg. quodd procedit in venia culpa: scilicet in venia poenae. quodd non est. idem not. Alber. de Ros. in Dictionario in ver. venia. licet Dy. hic videatur sentire contrarium, quodd correctus consequatur remissionem poenae, de quo dixi. §. in reg. praeced.

¶ Triplex, Adde Abba. in c. cum ex
intus

iniuncto, de hæret.

- c ¶ Consequendū. Adde sing. Cyn. & Bal. & Salic. in l. si quis non dicam repere. C. de epilg. & cler. Bart. in l. j. in princ. ff. de extraor. crimi. & Bar. pulchre in consi. ccxvij. & Alex. in l. j. §. fin. ff. quod quisque iuris. & Salic. in l. is qui cum telo. C. de sic. & Abb. in c. j. de præsump. & Doct. in c. perpetuo. suprā de elect. eod. lib. Bal. & Ang. Arc. in §. itē lex Cornelia. instit. de publi. iudi. & Bar. in l. j. §. diuus. & l. diuus. ff. ad l. Corn. de sicc. signanter per Felyn. in d. ca. j. de præsump. post do. Ant. & Imol. & Fel. in tract. suo de conatu, quē posuit post tit. de ap. vbi ponit in dictis locis regulā, quod conatus sine effectu pœnam meretur, & etiam octo fallen. Et quid in statutis maleficia punientibus, vide per Doct. suprā al. & Paul. de Cast. in consi. xxvij. in antiq. col. ij. versū. dicit aliquis. & ad prædicta vide Lud. Bolo. in l. in executione §. quæcunque. ff. de ver. oblig. in secundis interpretationibus. Quæ pœna puniatur ille, qui repertus est in domo animo furandi, non tamen processit ad actum, vide Bart. in l. qui ea mente. ff. de furt. & Bald. in d. l. si quis non dicam rapere. & Ant. in cap. j. de eo qui mit. in posse. causa rei seruand. & Archid. in c. qui bona. xvij. q. j. vbi dicunt per tex. in l. sacularij. ff. de extraor. crim. quod telegatur vel ad opus traditur: sed ibi Lud. Bolog. tenet contrarium: ad not. hic vide Bal. in consi. xxiiij. vol. iij. & Card. Alex. in c. omnes. xxij. dist. & Bal. in consi. xxx. lib. ij. & in consi. lvij. col. vij. versū. item quæ in l. lib. j. & in consi. xx vij. lib. ij. Et an conatus puniatur in ciuilibus sicut in criminalibus, dic quod non, vt not. gl. sing. & Bald. in l. si constiterit. C. fin. regund. & Fely. in cap. cum accessissent. col. xvj. in Dec. consi. xxxij. & in consi. xxxvj.

Adde inquantū alleg. Fely. in tract. de conatu. post tit. de app. quod nūc per modernam impressionem ponitur post tit. de sponsa. & de hac materia vide omnino Panor. in cap. adolescens. & quod ibi posui in addit. ad ipsum. in vers. consummatum. nu. ij. de spon. vbi pono quid de hoc casu in foro fori, & in foro poli. & Rom. sing. eccxx. incipiente, iudex capiens pecuniam.

In reg. Nemo potest.

Argumenta.

- 1 Promittens quod est natura impossibile non obligatur.
- 2 Promittens impossibile de facto non obligatur.
- 3 Obligari nemo potest ad id, quod natura, facto, vel iure est impossibile.
- 4 Preceptum, aut etiam autoritas sententie neminem potest ad impossibile obligare.
- 5 Confessio continens impossibile natura, facto, aut iure, non est obligatoria.
- 6 Legis autoritas ad impossibile non potest quenquam obligare.
- 7 Obligari an possit quis ad impossibile ratione vltimæ voluntatis vel contractus.
- 8 Promittens impossibile an obligatur naturaliter.
- 9 Obligatio naturalis oritur ex consensu. C. nu. ii.
- 10 Contrahere nemo presumitur scilicet super re impossibili.
- 12 Obligatio an fiat inutilis per impossibilitatem.
- 13 Condictio impossibilis quando vitiet obligationem.

14 *Impossibilitas superueniens non vi-*
tiat obligationem in ultimis volun-
tatibus.

15 *Promittens impossibile sub pena,*
an obligetur ad penam.

16 *Obligatio occasione delicti contra*
etiam extinguitur, sicut & de licium
morte ferui.

REGVLA. VI.

NEMO potest ad impos-
sibile obligari.

1 *¶ I promitto alicui dare quod*
est impossibile de natura dari, vt so-
lem, lunam & stellas, non obligor,
vt ff. de ver. obli. l. si stipuler. ij. resp.
Item si promitto facere id, quod im-
possibile est de natura fieri, vt cœ-
lum digito tangere, vel cœlū ascen-

2 *dere, vt d. l. si stipuler. j. resp. ¶ Item*
etiam si promitto id, quod est impos-
sibile de facto: vt montes Alpiū
ultra mare deferre, arg. ff. de statu-

3 *lib. l. cūm hæres. § j. Item a si stipu-*
lor id, quod est impossibile de iure:
vt rem sacram mihi dari, vt insti.

4 *de iuri. stipu. in princ. & ff. de ver.*
oblig. l. inter stipulatē. §. sacram.
& l. si stipuler. §. item quod lege. In-

5 *tendit ergo regula dicere, ¶ quod*
nemo potest obligari b ad id, quod
de natura, de facto, vel de iure est

6 *impossibile. & hoc in contractibus,*
idem in ultimis voluntatibus: quia
nec autoritas ultimæ voluntatis, quæ

7 *excedit auctoritatem contractuum,*
vt ff. eo. l. in testamentis. potest ad
impossibile aliquo de prædictis mo-

8 *dis obligare, arg. ff. de leg. j. l. si quis*
inquinolus. §. vlti. & l. seruo alieno.
§. vlt. & l. apud Iulian. §. constat. &

9 *de cōdit. insti. l. quidam. & l. filius.*
& l. quæ sub conditione. Et idem in

10 *sententiis & præceptis. ¶ nam nec*
autoritas sententiæ, nec præcepti po-

test aliquem ad impossibile obliga-

re, vt ff. quæ sent. sine appell. ref. l. vlt.

11 *§. & ij. respon. ¶ idem in confessio-*
nibus, quia cōfessio continens im-

possibile de natura, de facto, vel de

iure, non est obligatoria, vt ff. de in-

ter. a. l. non. l. confessionibus. §. & si

eum. & l. seq. §. in totum. & ad leg.

Aquil. l. inde Neratius. §. vlt. ¶ Nun-

quid autē legis autoritas potest ad

impossibile obligare? dicendum est

quod non, quia lex debet esse possi-

bilis & honesta, c aliās pro non le-

ge est habenda, vt in ca. erit autem

lex. iij. dist. ¶ est ergo effectus istius

regulæ generalis, videlicet vt nec

autoritate contractus, vel ultimæ

voluntatis, nec sententiæ, nec præ-

cepti nec confessionis, nec legis

possit aliquis ad impossibile obliga-

ri, saltem ciuilitè: quia huius obli-

gationis effectus per canones & per

leges improbatur, vt hic, & ff. eo. l.

impossibilium. an ¶ autem saltem

naturaliter obligetur ex vigore con-

tractus vel ultimæ voluntatis impos-

sibilitatem continentis? d quod præ-

ma facie videtur, ¶ quia consen-

sus adest: ergo naturalē obligatio-

nem parit, cū nascatur ex con-

uentione seu consensu, vt ff. eo. l.

cum amplius. §. is natura debet. &

de solut. l. Stichus. §. naturalis. E con-

tra videtur mihi, quod naturaliter

etiam non obligetur. ¶ primò, quia

consentire non videtur super re im-

possibili scienter contrahendo vel

disponendo, vt ff. de act. & oblig. l.

non solum. Secundò quia si igno-

ranter contrahat, aut disponat cre-

dens possibilem, quæ erat impossi-

bilis, videtur error adesse: igitur & cō-

sensus abesse, vt ff. de iuri. di. om. iu-

dic. l. si per errorem. & ff. de iud. l. ii.

& c. de iur. & fact. ignor. l. cum te-

stamentum. & l. non idcirco. ¶ Er-

go deficiente consensu nō contra-

hitur obligatio naturalis, quæ solet

ex con

ex consensu procedere. Item quia in regula iuris, impossibile nulla est obligatio. ff. eo. ponitur signum vniuersale negatiuum. & posito quod non poneretur, indefinita xquipollet vniuersali, cum in qualibet specie obligationis impediendæ sit eadem ratio, vt ff. de leg. ij. l. si pluribus. in prin. & l. si ita relictum. & dictum est §. in gl. rubr. Sed opponitur & videtur, quod quis possit ad
 12 impossibile obligari, & t quod impossibilitas non reddat obligationem inutilem: sed reddat eandem de præfenti puram & utilem, vt ff. de cond. inst. l. j. & de cond. & demon. l. obtinuit. cū sim. sed dicendum est, quod
 14 aut impossibilitas adiicitur in modum conuentionis in contractibus, vel dispositionibus in vltimis voluntatibus: aut in modum conditionis: si in modum conuentionis, vel dispositionis. verbi gratia, quia promitto vel lego rem, quam impossibile est dari. tunc impossibilitas impedit omnem speciem obligationis contrahi: & ita loquitur regula hæc, & ff. eo. l. impossibile. & de verb. obli. l. si stipuler. j. ij. iij. & iij. resp.
 15 t Sed si in modum conditionis: verbi gratia, quia promitto vel lego, si cælum ascendas, vel digito tangas: & tunc, aut ista cōditio impossibilis ponitur in contractibus, aut in vltimis voluntatibus. Si in contractibus, aut affirmatiue, aut negatiue. si affirmatiue, vt quia promitto si cælum digito tangas, reddit contractum inutilem: si negatiue, vt quia promitto, si cælum digito non tangas, valet contractus: & quia affirmatiua est impossibilis, ideo negatiua, quæ est eius cōtraria, est possibilis & necessaria, & facit contractum de præfenti valere, & obligationem parit. vt ff. de verb. obli. l. impossibilis cōditio, & ita debet intelligi. ff. de act. & obli. l. nō solū, & patet aperte in-

stit. de inutil. stip. §. si impossibilis. sed in vltimis voluntatibus: si quidem negatiua, idem quod in contractibus: si affirmatiua, aut erat omni tempore impossibilis, aut à principio possibilis. primo casu aut erat adiecta in persona idest eius cui aliquid in testa. adscribere. & tunc habetur pro non adiecta, & relictum valet, vt patet in d. l. obtinuit. de condi. & idem. & l. j. de condi. institu. & ibi not. si in persona onerati, idest eius cui onus præstationis in vltima voluntate imponitur: vt quia damno hæredem. x. dare, si cælū digito tangat: tunc reddit relictum inutile, vt
 14 Instit. de leg. §. vlt. sed t si erat ab initio possibilis, & ex postfacto deuenit ad impossibilitatem, relictū valet, & sola impossibilitas remouetur, vt ff. de leg. j. l. si mihi §. si quis seruos.
 15 t Quid autem si in conuentione apponatur aliquid impossibile, & si id non fiat, detur pœna quā possibile est præstari, an saltē obligatio cōtrahitur in pœna: verbi gratia promitto dare hominem mortuum: & si nō dederō, promitto. x. nomine pœnæ: vel promitto dare certū hominem viuū, & si non dederō, promitto dare decē nomine pœnæ. & homo postea moriatur ante moram. Glossatores Iuris Ciuilis aliquando determinant. & malè, quod pœna committatur, per l. in illa stipulatione si calē. ff. de ver. ob. aliquādo determinant & bene quod stipulatio non committatur ad pœnā, vt de ver. oblig. si homo mortuus. & l. in illa stipulatione. nil facit ad propositū, quia ibi incipit stipulatio pœnalis à præcedenti conditione, & ideo interitū illius rei, quæ nō est in obligatione, non potuit liberari possessor: sed in proposito incipit à præcedenti cōuentione: & ideo si res sit interēpta à principio, pœna nō debet committi: quia rei impossibili fuerat
 adig

adiecta. item si moriatur post promissionē, & ante moram, non committitur pœna, quia inieritū rei, quæ in obligatione erat, cōtingente ante promissoris morā, liberatur à principali, & à pœnæ promissione, vt d. l. si homo mortuus, & ibi not. Sed cōtra hanc determinationē videtur, ff. de noxal. l. si ad libertatē. §. si quis. nam ibi seruus non erat in obligatione, sed æstimatio dāni, vt ff. de re lud. l. miles. §. decē. & tamen eius inieritū cōtingit liberario. sed ibi est in obligatione æstimatio propter delictū serui: ꝑsicur ergo delictū morte serui delinquentis extinguitur, ita & obligatio delicti occasio-
ne contracta. Dyn.

A D D I T I O.

- a ¶ Item. Adde quòd quæ contra leges bonosue mores sunt, habentur pro impossibilibus: iniatum vt nec iuramento cōfirmentur, secundum Dyn. in c. Non est obligatorium infra eodem. F. C.
- b ¶ Obligari. Adde an & quando impossibilitas vitiet, Bart. in l. j. ff. de hære. instit. & in l. si. ff. si cert. pet. & in auth. si quando. C. de constit. pec. impossibile simpliciter potest deduci in obligationem, si hominis promissione deducatur ad possibilitatē & l. fin. §. si inter eos, ff. de verb. obl. & ibi Lud. Bolog. in secundis interpret. de quo vide per Bart. in l. continuus. §. illud. ff. de verb. obli. & ibi quæ sit impossibilitas, & multa alia circa materiā: & quæ not. Dyn. 7. in reg. peccatum, & ibi in pen. addit, & quod duplex sit, per Bart. in l. j. ff. de condit. instit. & ibi multa notanda dicit in materia, & in l. impossibilis. & ibi Alex. ff. de verb. oblig. & pulchrè Ang. Aret. in §. si impossibilis. in st. de inutil. stip. & Bal. & Imol. in d. l. j. ff. de cōd. instit. & Bal. in l. vnica. in x. opp. C. de iis, quæ pœnæ nomine. & in l. ab administratione.

C. deleg. & in c. j. §. ad hæc. vers. extra quæro hic finitur lex Corra. col. la. x. & in consil. xxix. col. ij. versic. quia impossibile vol. iij. & Christ. Por. & ibi Ias. in addit. in d. §. si impossibilis. & Card. Alex. in c. ab exordio. col. ij. xxxv. dist. & Abb. in c. cum esses. col. xj. de testa. & Bal. in l. iij. §. quæsitū. ff. si quis caut. & Cyn. in l. non moriturum. C. de contrah. & commit. stip. & Ioan. Fab. in §. si. instit. de leg. Pau. de Cast. & Soci. in l. obtinuit. ff. de cond. & demonstr. & Calde. in consil. vj. tit. qui filij sint legit. & Ang. in consil. cxix.

¶ Honesta. Adde Card. Alexan. in c. erit autem. iij. dist. col. j. & ij. & ibi dicit Car. quòd nedum est impossibile illud quod est contra legem, vt dicit gloss. in c. gratia. de rescript. 7. eo. lib. & Inn. in c. pastoralis. de causa posses. & proprie, sed etiam quòd est contra cōsuet. vt c. erit autē lex.

¶ Continentis. Adde quòd ex conditione impossibili non nascatur ciuilis, nec naturalis. text. & ibi Bart. in l. si sub impossibili. ff. de fideiuss. & quòd non nascatur ex contractu vel testamēto contra legem celebrato, vide Ang. & Alexan. in l. si certis annis. col. ij. vers. ij. limitat notab. Ang. C. de pact. Bar. in l. cum lex. col. ij. vers. his præmissis. ff. de fideiuss. & Ant. & Imol. in c. cum contingat. de iureiu. & not. q. filiusfam. accipiens mutuū contrahit cōtra senatuscon. Maced. & pariter mulier intercedens, contra Velleia. & tamen obligantur naturaliter & ciuilititer, licet adiuuentur exceptione, vt est text. & ibi gl. super verbo, petitio. in l. j. in prin. & ibi Bart. ff. ad Maced. & Ias. in repet. l. frater à fratre. col. xx. post princ. ff. de cond. indeb. vide Dyn. & ibi in addit. in regul. vlt. vers. de re ad rem.

¶ Bene. Adde quòd idem tenet Cyn. in l. non moriturū. C. de contrahen.

& commit. fl. & Bar. & Alex. in l. si homo mortuus. ff. de verb. oblig. sequendo ibi gl. & Bart. Bald. & Alex. in l. si decesserit. ff. qui satisd. cog. reprobando ibi glo. & Socin. in l. obtinuit. col. j. prope fin. de condit. & demonstr. ff.

In reg. Priuilegium.

Argumenta.

- 1 Priuilegium mariti ne condemnatur ultra quam facere potest, non egreditur eius personam.
- 2 Priuilegium patris, patroni, & militis, ne condemnatur, & c. extinguitur cum eorum persona.
- 3 Beneficium reale proueniens ex persona rei principalis competit etiam fideiussori.
- 4 Beneficium personale non extenditur ad fideiussores.
- 5 Beneficium restitutionis minori non decepto dolo aduersarij concessum non competit fideiussoribus, licet ad eius transeat successores.
- 6 Beneficium Velleiani transit ad heredes mulieris.
- 7 Beneficium persone concessum, quando cum persona extinguitur.
- 8 Causa finali cessante cessat effectus, & ea durante durat quoque effectus.
- 9 Priuilegium quando extinguitur, eo extincto cui concessum est.
- 10 Priuilegium rebus concessum, transit ad successorem.
- 11 Priuilegium concessum generi personarum non competit descendens ex feminis.
- 12 Priuilegium ciuitati vel loco concessum ad posteros transfertur.

13 Priuilegium concessum actioni aut cause non transit ad successores.

REGULA VII.

PRIVILEGIUM personale personam sequitur, & extinguitur cum persona.

PROTEST poni exemplum huius regulæ in priuilegio, quod datur marito, ut condemnatur in quantum facere potest, deducto ne egeat, nam personam mariti sequitur, & cum persona mariti extinguitur, & ideo hæres mariti extraneus in solidum condemnatur, non habita ratione ne egeat, ut ff. sol. mat. l. maritum. & l. seq. & de re iud. l. & si fideiussor. §. si maritus. & in l. sciendum. idem in priuilegio personali, quod datur patri, & patrono, & militi, ut condemnatur in quantum facere possunt, ut ff. de re iud. l. sunt qui in id. & l. patronus. & l. ite miles. & l. miles. quia personam sequitur, & cum persona extinguitur, ut ff. de reg. iur. l. priuilegia. & l. in omnibus. iij. & de censib. l. iij. §. ult. Sed opponitur & videtur priuilegium cum persona non extingui, sed ad successorem transire: constat enim beneficium restitutionis, quod datur minori, personale esse: quod sic probatur, quod Omne beneficium reale proueniens ex persona rei principalis competit fideiussori: beneficium autem personale proueniens ex persona rei, ad fideiussorem non extenditur: ut ff. de except. l. exceptiones quæ personæ. in prin. & §. rei autem. sed beneficium restitutionis in integrum cõpetens minori, & non decepto aduersarij dolo, non competit fideiussoribus, eo casu quo creditor est habiturus regressum contra alium, ut d. l. exceptiones quæ personæ. in

n. in fi. & ff. de min. l. in caus. j. & i
 C. de fideiuf. min. l. j. & ij. ergo sequi
 tur ipsum personale esse: & tamē iu-
 re cauetur q̄ non extinguatur cum
 persona, sed ad h̄redes trāsit, vt ff.
 c. de in integ. rest. l. non solum. & de
 minor. l. minor autem. §. nō solum.
 & l. interdū. & C. de temp. in integ.
 rest. per. l. ea quz. ergo videtur regu-
 6 la falsa. † Idem in beneficio vellet.
 quod competit mulieribus pro aliis
 inuercendentibus, quia & ipsum per-
 sonale, & tamē cum persona nō ex-
 d. tinguitur, sed ad h̄redes transit, d
 vt C. ad Velleia. l. h̄redes. Sed dicē-
 7 dū est. † q̄ aut persona est proxima
 & immediata causa beneficij perso-
 nalis, vt patet in marito, patre, patro-
 no, & milite, de quibus superius di-
 ctum est. & tunc beneficium perso-
 nax^e cū persona extinguitur, vt h̄ie,
 c. ff. eod. l. priuilegium. & l. in omni
 bus. aut persona non est proxima &
 immediata causa, sed l̄sio, vt est vi-
 dere in persona minoris, qui in in-
 tegrum restitui petit, cui non conce-
 ditur restitutio, licet probet se mi-
 norem. nisi probet de l̄sione: vnde
 l̄sio est proxima causa restitutio-
 nis cum persona minoris, vt proba-
 tur ff. de iure iui. l. nam postea. §. si mi-
 nor. & de minorib. l. quod si minor.
 §. non semper. & l. nō omnia. & tūc
 beneficium personale non extingui-
 tur cum persona. vt d. l. non solum.
 & l. interdū. Ratio autem prædicto-
 rum est aperta: quia f. primo casu ex-
 tincta persona extinguitur causa fi-
 nalis priuilegij: in secundo extincta
 persona, non extinguitur causa fina-
 lis priuilegij cōcedendi: & ideo pri-
 g. uilegium non expirat §. iuxta regu-
 8 lam qua cauetur. † cessante causa fi-
 nali, cessat effectus: & non cessante
 causa, durat effectus, vt ff. de dona. l.
 9 ij. §. vlt. & l. & generaliter. † Vltimo
 h. locob circa materiam regulę potest
 plenē distingui: quia aut priuilegiū

conceditur personæⁱ, aut concedi-
 tur rebus, aut generi personarum,
 aut ciuitati, vel, loco aut causæ. Pri-
 mo casu, aut persona est proxima
 causa priuilegij cōcedendi & tunc
 cum persona extinguitur priuilegiū,
 vt ff. sol. matr. l. maritū. & l. seq. & de
 re iud. l. sciendum. & l. & si fideiuf-
 sor. §. si maritus. & C. de excus. mun.
 l. maximarum. lib. x. & ibi not. & ff.
 de iure immū. & l. j. §. personis. &
 h̄ic. Aut verō persona est causa re-
 mota, & alia proxima, & tunc priui-
 legiū nō egtinguitur. cum persona,
 vt ff. de in integ. restit. l. non solum,
 & de mino. l. minor autem. §. si. & l.
 seq. & C. de temp. in integ. rest. per. l.
 10 ea quz. ad Velleia. l. h̄redes. † Se-
 k. cundo casu, k. scilicet quando con-
 ceditur rebus transit ad successorē
 in eandem rem, siue succedat titulo
 vniuersali, siue titulo singulari: vt
 ff. de aqua quot. & zsti. l. j. §. permit-
 titur. & de cens. l. etatem. §. rebus. &
 ar. ff. de serui. rust. præd. l. via. §. quz-
 11 cunque. Tercio casu † quando conce-
 ditur generi personarū, hoc expres-
 so vel intellecto, q̄ ad posterōs trā-
 seat ad succedentes per lineam ma-
 sculinam. non autē ad descendentes
 ex fœminis tranſit, vt ff. de iure im-
 mun. l. j. §. vlti. & l. immunitates. &
 12 de muner. & honor. l. vacatio. † In
 quarto casu, id^l est, quando conce-
 ditur ciuitati vel loco, cum semper
 idem populus videatur: vt ff. de iud.
 l. proponebatur. ita concedi videtur
 q̄ ad omnes in eadem ciuitate vel
 loco successiue habitantes perpetuū
 extendatur, vt de cens. l. forma. §.
 13 quanquam. † Quinto casu, scilicet
 quando conceditur causæ, vt est vi-
 dere in causa depositi, & similibus,
 non extinguitur cum persona, sed
 transit ad successores, vt ff. eo. l. in
 omnibus. & l. priuilegia. Dyn.

AD D I T I O.

a † Egeat. Adde Bart. & Doct. moder.
 pricip

præcipue Franc. de Aret. in l. maritum. ff. solut. matr. & ipsum Dyn. in §. sunt præterea. instir. de a. & Ale. sing. in d. l. maritum. qui ponit regulam, quod maritus non conuenitur nisi in quantum facere potest, & viginti vnam sallē. & vide Ang. Aret. & Ias. lo. de Plat. & Ioan. Fab. post Nico. de Neap. in §. item si de dote. instir. de a. & Ang. de Peru. in l. non solum. ff. de re iud. & Lud. Bol. in l. & ideo. §. j. ff. rerū amot. in suis primis interpret. antiquis. & an huic priuilegio possit renuntari soluto matrimonio, vide per Lud. Bolo. in l. eum qui. §. si mulier. ff. de iureiur. & adde ipsum in l. si filio. ff. solut. matr. & in l. etiam. eod. tit. & Cyn. in l. vnica. §. cum autem. C. de rei vxor. a. & Alex. in l. non tantū. ff. de re iud. & Felyn. in c. quz in ecclesiariis. col. xxv. ante med. de constit. & Soci. in trac. de reg. & falen. reg. cclvj.

b ¶ Facere. Adde Doct. in iuribus hic alleg. & in §. sunt præterea. & §. sed & si quis. instir. de a. & quod dicitur in milite armate militis, idem in clerico celestis militis milite: vt not. gl. in l. miles. & ibi Bart. Ang. & Mathe. notab. lxx incip. not. quod clerici. & Io. Bapt. de sancto Seuer. in tract. de debitor. suspect. & fugi. in q. v. & decis. Cap. Tholos. decis. cclvj. & Abb. in c. olim. de restit. & in c. j. de cler. agrot. & latius in c. Odoardus. & ibi Andr. Barb. col. ij. de solut. vbi dicit idem dicendum in aduocato. & tenent Ang. Alex. & Lud. Bolog. in secundis interpretationibus per glo. quam faciunt ibi singularem, in d. l. miles. de re iud. & ibi Alex. allegat aliam glossam. & ibi Bart. in l. j. §. est & alius. ff. si quis à par. sue. nam & idem Cyn. & Salic. in l. j. col. v. C. de iur. & facti. ign. vbi hoc limitant non habere locum in priuilegiis concessis ratione

præsumptæ ignorantie iuris: quia turpe est doctori ius ignorare in quo versatur. l. ij. §. Seruius autem Sulpitius. ff. de orig. iur. pro quo dicto est text. & ibi Cyn. Car. Bald. & Doct. Mod. in l. j. C. qui & aduer. quos in integ. rest. & in l. possessio. & ibi gl. & Ioan. de Plat. C. de mun. patrim. lib. x. & vide Doct. maximè Ale. in l. ij. quod quisq. iur. facit tex. in l. aduocati. C. de aduoc. diuer. iur. Adde Anch. in rep. c. si propter. col. vj. de rescript. Panor. in c. j. de cler. agrot. Iason in l. quamuis. col. ij. circa med. C. de iur. & facti igno. & Abb. cons. xcij. incip. an quòve heredum lib. ij. & ibi posui in apostilla ad ipsum.

c ¶ L. non solum. Adde ibi Bart. qui ponit vnum casum, in quo priuilegium restitutionis non transit ad heredem minoris: & alium casum vide etiam per glo. & Bart. in l. paterfam. ff. de priuileg. credit. & Bart. in l. interdum. ff. de minorib. qui sequitur solut. Dyn. hic.

d ¶ Transit. Adde Cy. & Bal. in l. heredes. C. ad Velleian. & Bald. sequitur Dyn. & ponit vnam distinctionem. & vide Dyn. in reg. is qui in ius. infra eodem.

e ¶ Personar. Adde quod priuilegium quamuis personale trahitur ad personas accessorias & familiares, quando sine illis redderetur inutile. c. licet. §. cum conceditur. & ibi gl. supra eod. lib. de priuileg. F. C.

f ¶ Quia. Adde quod interdum remanet priuilegium, licet cesset causa finalis, vt in priuilegio inducto propter numerum filiorum, vel ratione dignitatis. notat Deci. in l. in omnibus causis. vbi nu. 17. & 18. ff. e. F. C.

g ¶ Expectat. Adde Dyn. §. in reg. peccatum. num. 4.

h ¶ Loco. Adde pulchrè Bart. Bald. & Alex. sing. in l. quia tale. ff. sol. mar. glo. celebrem, & ibi Io. de Plat. in l. sordid

sordidorum. C. de excus. mun. lib. x. & Bart. in l. pen. ff. de serui. leg. & in l. j. & ibi Alex. in addit. ff. de const. prin. & Bald. in l. fi. in noua lectura, eod. tit. col. j. & Aug. Are. lo. Fab. & Ias. in addit. ad Christoph. Porc. in §. Sed & quod princ. placuit. insti. de iure natu. gent. & ciui. & Alberi. in Dictionario, in vet. priuilegium. & Bald. in l. hzredes. C. ad Velleia. Et quomodo cognoscitur, an sit reale vel personale, vide per Bar. 3. & in l. apud Iulianum. §. si quis alicui. & Alex. col. j. ff. de leg. j. & per glo. & Doct. in c. cum venissent. de insti. & glo. xxv. q. ij. in summa. & lo. Andr. Pet. de. Anch. & Phil. Franc. hic. Et quid sit priuilegium, vide per Fely. in c. ex literis. in prin. de fide Instru. & ad supradicta omnia vide Spec. tit. de instr. edi. §. xj. per totū. & Bal. consi. cccv. lib. vj. quod est pulchrū in hac materia: & Pet. de Anc. consi. cccxxxvij. & Alex. consi. cj. col. ij. lib. j. versu. ij. obstat etiam. & per Alber. de Roza. in opere statuti. in j. parte. q. x. & Bal. in l. Gallus. §. quidam recte. col. vlt. versu. sed quid in dubio. ff. de liber. & posthu. & Bart. in disput. sua incip. Pisanz ciuitatis. col. vj. & Bart. & ibi sing. Alex. de Imo. in addi. in l. j. §. fi. ff. de iure im. mun. & Ang. Aret. instit. de grad. §. v. gradu. in fi. & Bal. in fi. & Bal. in repet. c. si pater. de testamentis. 3. eo. lib. vj.

1 ¶ Personæ. Adde quod in dubio priuilegium præsumitur personale. gl. in summa xxv. q. ij. & Ias. in l. si sic stipulatus. ff. de verb. oblig.

k ¶ Secundo casu. Adde Dec. in l. in omnibus causis. num. 15. ff. eod.

l ¶ In quarto casu. Adde Dec. in d. l. in omnibus causis, num. 16.

In reg. Semel malus.

Argumenta.

1 Calumniatus in prima accusatio-

ne, præsumitur calumniari in secunda.

2 Malus semel præsumitur malus semper.

3 Præsumitur ex præterito præsens

4 Bonus quilibet præsumitur, nisi contrarium probetur.

5 Status rei præsens vetus vel præsumptus attenditur.

6 Verisimilius in dubio sequēdū est.

7 Posteriora prioribus derogant.

8 Immutabilia que dicantur per naturam.

9 Possessor olim non præsumitur hodie possidere.

10 Malitia est persona eam committentis annexa.

11 Morum malorum continuatio consistit in animo.

12 Possessio auferri potest absque voluntate possidentis.

REGULA VIII.

SEMEL malus, semper præsumitur esse malus.

¶ EXEMPLVM huius regulæ sumi potest ex l. si cui. ff. de accus. §. iisdem. vbi dicitur, quod si qui calumniatus fuit in accusatione prima, calumniari præsumitur etiā in secunda. Idem ex l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re mili. vbi dicitur, quod si miles malè se habet in militia, nō est ei plus credendū: quia non est verisimile, q̃ in futurum bene se habeat. ¶ Ex quibus legibus progredietur ista generalis reg. q̃ semel malus a semper præsumitur malus. & huius regulæ & explorū eius ratio est generalis, ¶ quia de præterito præsumitur in præsentī. b C. de prob. l. siue possidetis. & ad exhib. l. non ignorabit.

¶ Sed cōtra regulā & exēpla, vide

4 præsumptio iuris & naturæ q̃a si qui-

libet

c libet præsumitur bonus^c, nisi probe-
tur malus, vt C. de inof. test. l. omni-
modo. & ff. de leg. ij. l. cum quidā. &
l. cum pater. §. rogo. Sed dic. q. acci-
dens naturæ cōtrariū remouet effe-
ctum præsumptionis naturæ: & ideo
ex tempore accidentis naturæ con-
trarij semper iudicari debet, tan-
quam cōstitutus in quasi possessione
malitiæ, quæ procedit ex illius
accidentis malitiæ actibus naturæ

f contrarij: † Quia quælibet res se-
cundum præsentem statū verum, vel
ex præcedentibus, vel præsentibus
præsumptum iudicatur: siue sit acci-
dens naturæ cōtrarium, vt seruitus,
vt ff. de liber. causa. l. si cui. §. licet.
& l. liberis. §. pen. C. de seruis expor.
l. moueor. & de ingen. man. l. pen. &
suprà de sent. excommu. c. si iudex.
lib. vj. Siue accidens secundum na-
turam, vt ætatis incrementum, & li-
bertas personæ, vt ff. de minor. l. mi-
nor. xxv. ann. adito præside ex aspe-
ctu. & C. de testa. l. j. & de senten. l. si
arbitr. & instit. de testamen. §. tes-
tes. Siue præter naturam, vt digni-
tas, & cōditio personæ militis, vt ff.
de offic. prætor. l. Barbarius. & loca.
l. si ignorās. & de iniur. l. item apud
Labeonē. §. si quis virgines. Sed op-
ponitur quòd si naturæ præsumptio
sit, quemlibet bonū esse, vt dictum
est: præsumptio autē malitiæ proce-
dit ex actibus naturæ contrariis, er-
go magis sequi oportet præsumptio-
nem naturæ, quàm naturæ contra-
riam: quia verisimilior est, † & in
dubijs verisimiliora sequenda sunt,
vt infrà eod. c. inspicimus in obscu-
ris. & ff. eod. l. semper in stipulatio-
nibus. & de testib. l. ob carmen. §. si
testes. † Sed dicendū videtur. quòd
posteriora prioribus derogāt, vt ff.
de adimen. leg. l. iij. §. vlt. & de iure
codicil. l. diuus. §. licet. & ideo po-
tius standum est præsumptioni con-
tra naturam ex posterioribus pro-

cedentem, quàm præsumptioni na-
turæ præcedentis. Item opponitur,
quod si de natura est, quemlibet bo-
num esse, ergo est immutabile, vt
insti. de iure natur. §. sed naturalia.
& de capi. dimin. ff. l. eas obligatio-
nes. ergo per actus subsequētes non
est possibile tolli. † Sed dicendū vi-
detur, quòd quædam procedunt ex
necessitate, seu ex quadam necessa-
ria constitutione iuris naturalis, &
illa sunt immutabilia, vt in contra-
riis: quædā vero ex præsumptione,
vt aliquem bonū esse: & illa tollun-
tur per facta cōtraria præsumptioni
naturæ: quia in incertis, non certis
locus est coniecturis, vt in l. conti-
nuus. §. cū ita. ff. de verb. oblig. Item
opponitur, † quòd qui olim fuit in
possessione vel quasi alicuius rei, nō
d præsumitur esse hodie vt plenē de-
terminatur. C. de proba. l. siue possi-
detis. ergo qui fuit in actu quasi pos-
sessionis malitiæ, non debet præsu-
mi esse hodie. † Sed dicendum est,
q. malitiæ vidū connexum est per-
sonæ cōmittentis malitiā, & ideo
præsumendū est, quòd semper con-
comitur personam: possessio autē
alicuius rei nō coheret personæ, &
ideo nō est præsumendū personam
concomitari. Sed contra hoc est,
quia etiam alicuius rei possessio vel
quasi personæ coheret: quia animo
cum corporeo actu queritur. ff. de
acquir. pos. l. iij. ij. respon. & in §. in
amittenda. & l. clam possidere. §. qui
ad nundinas. & l. si id. §. quod au-
tem. quare ergo magis præsumitur
animi perseverantia in cōtinuatio-
ne malorum morum, quàm in con-
tinuatione possessionis vel quasi al-
terius rei: & si dicatur quod posses-
sio & quasi possessio consistit in re-
bus separatīs à corpore possidentis
& quasi possidentis. † continuatio
verò malorum morum consistit in
animo, dici potest quòd etiā posses-

fio alterius rei consistit in animo,
 vt d. §. in amittenda. in prin. & C. de
 acquir. pos. l. licet. Licet res possessa
 & quasi possessa extra corpus & ani-
 mam discernatur. Item & vitiū con-
 sistit in animo: vt l. ob quæ. §. animi.
 ff. de adil. edict. de homine tamen
 præsumitur per a. l. us extrinsecos &
 extra animi declaratos, vt C. de in-
 iur. l. si nō conuitij. & de fidei. l. j. &
 de tutor. & curat. dat. ab iis qui. l. iis
 qui. §. diuus Pius. & argu. de condit.
 instit. l. quidam. Sed mihi videtur q̃
 12 ratio sit: quia possessio aufertur po-
 test facto alterius, etiā sine concu-
 su spontanei animi possidentis, vt
 patet: ff. de vi & vi arma. per totum.
 ideo de præterito non præsumimus
 in præsentī. Vitium autē animi au-
 ferri nō potest per aliū, sine corre-
 ctione animi delinquentis: & ideo
 semper præsumitur cōtinuata quasi
 possessio in existētia malitiz si con-
 trarium nō probatur. & ad hoc ten-
 dit huius reg. conclusio. Dyn.

ADDITIONO.

- a ¶ Semel malus. Adde an semel ma-
 lus semper præsumitur malus. Bart.
 in d. §. iisdem. col. ij. vers. venio ad
 secundam partē. & intellige quod
 malus præsumitur malus in eodem
 genere mali, secundum Bartol. in l.
 Calsius. ff. de senat. & vide Bart. in
 l. si prius. in ij. & v op. ij. partis. ff.
 de no. oper. nuntia. & Bald. in l. si. ff.
 de hered. instit. & Alex. in consil. v.
 col. iij. in prin. j. colum. & tex. & ibi
 Bart. & Ioan. de Plat. in l. Athletas.
 C. de Athleticis. lib. x. facit quod not.
 Bald. in c. j. de feu. dato in vicem l.
 commiss. & Inno. in c. super his. de
 accu. & quod voluit gl. iuncta theo-
 rica Abb ibi in c. proposuit. de cler.
 excom. ministr. vbi not. ex illa glo.
 quod semel excommunicatus præsu-
 mitur excommunicatus, nisi probe-
 tur absolutus. de quo per Alexan. in
 addit. ad Bald. in l. ex persona. C. de

proba. limita hanc regulam secun-
 dum Barb. in c. testimoniū. de rest.
 in fi. & Corset. in suis singul. in vet.
 præsumptio, quod si aliquis fuit se-
 mel suspectus & malę vitæ, licet de
 facili nō præsumatur mutatio vitæ
 de malo in bonum, si potest probari
 quod ille qui olim fuit malę vitæ,
 nunc per tres annos continuos, seu
 à tribus annis citra, probetur fuisse
 bene conuersus & bonę vitæ, quē d
 præsumitur purgatus & emendatus:
 & per hoc cessabit sinistra suspitio
 mali. elegans est tex. in auth. de mo-
 nachis. §. hinc autē. versic. atramen
 sufficit. & ibi Ang. & expressē tenet
 Lud. de Roma. in consil. ccxxxv. col.
 ij. vbi dicit, quod propter desisten-
 tiam ab iniquo viuēdi genere, & re-
 uersionem ad bonum, quis fingitur
 nouus homo adeo q̃ fingatur nun-
 quam fuisse talis qualis erat tempo-
 re malę vitæ, vt c. ferrum. §. o. dist. &
 idem tenet Fely. in c. cū deputati. in
 princ. de iudi. & Io. Fab. in instit. de
 inoffic. testa. versic. scortis. & Card.
 Alex. in c. legem. col. vlt. liij. dist. in.
 per tex. & gloss. in c. xvij. q. ij. adde
 Bald. hic. in consil. lxxix. col. ij. vers.
 præsumitur. vol. iij. & Bal. in l. j. §. fi.
 ff. de magistr. conuen. & quando ex
 præsentī paupertate quis præsuma-
 tur retro pauper, & sit facienda præ-
 sumptio de præsentī ad præteritum,
 vide Bartol. & pulchrē ibi Bald. &
 Alex. in addit. ad Bart. in l. ex perso-
 na. C. de prob. & Bald. in l. siue pos-
 sidentis. eo. tit. & Bald. in l. non igno-
 rabit. C. ad exhib. in l. si quis. & ibi
 Alex. in addit. C. de adult. & per Bal.
 in consil. lxxvij. versic. nam quando.
 lib. j. & Ang. Aret. & Ias. in §. sic ita-
 que. col. liij. instit. de act. & etiā præ-
 sumatur in futurum. vt not. Bald. in
 l. iij. C. si vendit. pign. agatur. Eran
 ex vnico actu iud. cetur quis malus
 vel bonus. Ioan. Fab. in §. cūque
 Deo. col. ij. instit. in proēm. & ibi
 Ang.

Ang. Aret. & per Bart. & Doct. supra in locis allegatis. Et bonus semper præferatur malo emendato, vide Fely. in c. eam te. col. viij. vers. limi. iij. adde Abb. post Doct. in c. cum inter canonicos. col. iij. de elect. & Specul. de præsumpt. §. iij. vers. pen. & aliquid per Bald. & Doct. in c. si. de præsumpt. & Cyn. in d. l. siue possidetis. & Bald. in l. Cassius. de senat. & Fely. in d. c. si. de præsumpt. & in d. c. testimonium. col. xj. vers. in gl. in verbo, emendatus. de testibus. & omnino hic, Pet. de Anch. & Phil. Franc. & Saly. in l. si minorem. C. de in integr. restit. minor. & Paul. de Cast. in l. qui iurasse. §. si. in fi. ff. de iureiur. Et Alex. in conf. xlvij. col. v. vers. c. & si diceremus. lib. j. & Bald. consil. cij. vers. non obstat. lib. ij. & glo. Archid. & Card. Alex. in c. multis. xliij. dist. & vide Alex. in l. j. col. vj. vers. similiter. ff. si cert. pet. & Fely. in c. cum in iure. col. j. in prin. de offic. deleg. vbi ponit quinque limitationes ad regul. quæ vult, quod quilibet præsumitur bonus: & Hippoly. in sing. lxxvij.

Ego puto quod voluit allegare Hippoly. sing. lxxiiij. incip. tu habes regulam vulgarissimam. dixi in apo. ad Bald. in d. l. non ignorabit. nu. 7. vers. vnde semel inimicus. in verb. semel hæreticus. de quo vide omnino Franc. Aret. in l. in substitutione. col. v. vers. sed contra præmissa. ff. de vulg. & pupil. & Bart. Socin. in suo tract. fallen. reg. xxxix. vbi ampliat & limitat hæc reg. & Alex. de Imol. consil. v. col. iij. vol. j.

Adde hanc regulam procedere in eadem qualitate delicti, altoquin secus: & ideo si quis alias aliquem verberavit, non faciet talis verberatio præsumptionem contra illum quo ad homicidium in personam alterius commissum, vt notab. declarat Tho. Gramma. in di. c. is. xxv.

numero 7. vide Hippoly. consil. xv. num. 9. vol. j. F. C.

¶ Præfenti. Ita facit ad hanc regul. quod qui fuit aliquo tempore furiosus, nunc etiam præsumitur furiosus, ita etiam in posterum. vt plenè not. Alex. in l. is potest. col. iij. vers. item in quantum. ff. de acquiren. hæred. & in l. furiosum. C. qui testamen. face. possunt. G. S.

¶ Bonus. Fallit quædo agitur de præiudicio tertij. Philip. Dec. in c. prudentiam. col. vij. de offic. delega. & consil. ccccxvii. nu. 3. quibus in locis in annotat. dixi. Andr. Alciat. tract. de præsumpt. reg. iij. præsumpt. ij. num. 2. C. M.

d Hodie. Adde vltra Doct. in d. l. siue possidetis. Bald. Aretin. & Ias. in §. sic itaque. in glo. si apparet. in lit. de actio. F. C.

In regula, Ratum. Argumenta.

- 1 Ratam habens vulnerationem clerici, non est ob id excommunicatus.
- 2 Pater non tenetur gerenti negotia filij per simplicem ratihabitionem, nisi peculio tenus.
- 3 Ratum habere nõ possum quæd meo nomine non est gestum.
- 4 Ratihabito venditionis rei mea, quam venditor suo nomine distraxit, quid operetur. & nu. 6.
- 5 Errans in ratihabitione non præiudicat sibi in suo iure.
- 7 Error cause an impediatur deminij translationem.
- 8 Falsa causa non vitiat legatum, sicut nec falsa demonstratio.
- 9 Debitorem se credens dominium pecunie transfert quæ tradit, quam

- tamen conditione indebiti recuperabit.
- 10 Falsa causa perimit legatum, si defunctus alias ligaturus non fuerat.
- 11 Vendens rem meam suo nomine quando mihi ad pretium teneatur.
- 12 Locupletari cum aliena iactura non videtur, qui causam non lucrativam habet.
- 13 Vendens rem alienam quando ad pretium teneatur.
- 14 Pater vel dominus quando rati habitatione teneantur ex contractu filij vel servi. & nu. 17.
- 15 Servus in contrahendo domini personam representat.
- 16 Filius representat patrem.
- 18 Pater conventus nomine filij, cuius est legitimus administrator, an caveat iudicatum solvi.
- 19 Heres an possit habere ratum quod nomine defuncti est gestum. & numero 21.
- 20 Heres eadem persona cum defuncto fingitur.
- 22 Prelatus an possit ratum habere quod gestum est predecessoris nomine.
- 23 Prelatus in dubio ecclesia presumitur quesivisse.

R E G V L A I X.

Ratum quis habere non potest, quod ipsius nomine non est gestum.

- 1 ¶ Si vulnerasti vel occidisti clericum nomine tuo, & ego cuius nomine factum non fuit ratum habui,

non sum innodatus vinculo excommunicationis: quia quod meo nomine non est gestum, ratum habere non possum^a, ut suprà de sententia excomm. c. cum quis. lib. vj. Aliud autem exemplum traditur de iure civili: ¶ Pone, quod gessisti negotium filij mei, cōtemplatione ipsius filij, licet h. beam ratum non propterea teneor tibi, nisi eo modo quo teneor si ratum non haberem: id est, ad quantitatem peculij: quia quod meo nomine non est gestum, nō possum habere ratum. ff. de neg. gest. l. si pupilli §. sed si ego. ibi, nam & si servum & c. Item pone, qd filius meus rogavit rem precario nomine suo, licet ratum habeam, nihilominus teneor interdicto de precario peculio tenus sicut teneor si ratum non haberem eadem ratione, ¶ quia nō meo nomine gestū non possum habere ratum, ut ff. de precar. l. si servus. eadem ratione dici potest, qd si occidisti hominem, nomine tuo, vel aliud cuiuscunq; generis delictum commisisti, vel cōtractum celebra- sti nomine tuo, & si ego habeo ratum, nō teneor: quia quod nomine meo gestum nō est, ego nō possum habere ratum^b, ut propterea propter rati habitationem sim obligatus, vel possim agere contra alium. ut in c. & l. pralleg. & argu. à contrario sensu sumpro. ff. de calum. l. ij. in fi.

4 Quid ¶ ergo si rem meam vendidisti nomine tuo, & pretium percepisti, & ego habeam ratū, quid operabitur rati habitio? videtur quod nihil, si cundū tenorem istius regulæ, quia non nomine meo gestum & c. ¶ Sed dicunt quidam, & bene, quod si habui ratum quasi vendideris nomine meo, cū vendideris nomine tuo, & tunc nihil præiudicat mihi, quia videor in causa rati habitationis errasse, & propterea nō consensisse. ut C. de iur. & facti ignor. l. cum restamen-

6 mentum. & l. non idcirco. † sed si
ratum habui. quia vendidisti mihi nomi-
ne tuo, non habiturus ratum si sci-
rem me pretium petere non posse,
rati habitio non inducit actionem
neg. gest. quia nomine meo non est
gestū, vt d. §. sed si ego. facit tamen
c me dominium^e perdere, vt C. de rei
vend. l. mater. agam tamen contra
possessorem: & si excipiat de rati-
habitione, potero replicare de do-
lo. argum. ff. de pact. l. si cum te. in
7 princ. tamen † contra hoc videtur
manifeste, quia iure cauetur quod
error causæ non impedit transla-
tionem dominij, vt ff. de acquiren-
rerum domi. l. cum in corpus. Item
8 † alio iure cauetur, quod falsa cau-
sa & falsa demonstratio non vitiat
d legatum d. ff. de cond. & demonst.
l. demonstratio. in prin. & l. falsa. in
prin. nec ergo debet impedire con-
9 firmationē dictæ vditionis. † Item
quia iure cauetur, qd si trado rem,
seu pecuniā credens me debiorem,
cum non sim, transfero dominium,
& datur conditio indebiti, vt per
totum tit. de cond. indebiti. ff. & C.
sed dicendum de rigore iuris domi-
nium transferri. verum quia error
probabilis nō debet erranti nocere:
idē contra possessorē excipientem
conceditur replicatio doli, vt d. l. si
cum te, quia nō erat ratum habitu-
rus, nisi credidisset sibi competere
per rati habitioē actionem negot.
gest. ad pretium, & idē merito da-
10 tur replicatio: † quia & in legatis
falsa causa vitiaret legatum, si testa-
tor aliās legaturus non foret, vt ff.
de condi. & demonst. l. cum tale. §.
falsa. arg. de heredib. instit. l. si. Sed
opponitur & videtur, quod vditione-
nem rei meæ licet nō meo nomine
factam ratam habere possum, & per
rati habitioem cōpetit mihi actio
negotiorum gest. vt C. de rei vendi.
l. mater. & de rebus alien. non alie.

l. j. ff. de negot. gest. l. si. & si certum
11 pet. l. si cum seruum. † Sed dicēdum,
qd aut ille qui vendidit rem meam
nomine suo & pretium percepit, lia-
bebat causam à me, aut ab alio, aut
à nullo: si habebat causam à me,
competit mihi actio ad pretium
etiam re extante, vt ff. de condict.
indebiti. l. si non sortem. §. libertus. &
iu l. in summa, §. si seruū, si ab alio,
aut habebat causam lucrativā, aut
non lucrativam: si non lucrativam,
etiam re perempta non tenetur ad
pretium, nisi culpa vel mora sua in-
tercessit. ff. de rei vendi. l. Iulia. scri-
bit, si hominem. † Ratio autem est:
12 quia quando habet causam non lu-
cratiuam, non videtur locupletari
cum aliena iactura: quia tantum si-
bi adest, argu. instit. de lega. §. si res
aliena. & ff. de leg. j. l. planē. §. quod
si rem emissem. sed si habebat cau-
sam lucrativam, tunc in subsidium,
id est, re perempta vel præscripta te-
netur mihi ratum habenti ad pre-
tium perceptum actione nego. gest.
vt de negot. gest. l. si. & si ceri. pet. l. si
eum seruum. In tercio casu^e, scili-
cet quando à nullo habet causam
re extante, & si ratum habeo, nullo
modo tenetur: quia quod meo no-
mine non est gestum^f, ratum habere
non possum: sed consulitur mihi
contra possessorem ad rem in sub-
sidium: tamen re perempta vel præ-
scripta consulitur mihi ratum ha-
benti ad pretium perceptum act.
neg. gest. vt ff. de negot. gest. l. vlt. &
C. de rei vendi. l. mater. & de rebus
13 alien. non alien. l. j. & hoc si is qui
vendidit, erat bonæ fidei possessor:
aliās tenetur ad iustum pretium, &
non liberaretur soluēdo acceptum:
vt ff. de petit. hered. l. si possessor. §.
fin. Item contra exempla in princi-
pio posita, & contra verba regulæ
14 videtur: quia l. cauetur. † quod si
pater vel dominus ratū habet con-

tractum à filio vel seruo celebra-
 g tum, obligatur in solidum §. ff. quod
 iussu. l. j. §. si ratum. & de in rem ver.
 l. si res. §. penult. ergo ratum habere
 potest quod non suo nomine ge-
 stum est: & aliter obligatur: quia
 si ratum non haberet, teneretur de
 peculio tantum: & ratum habendo
 tenetur in solidum. Solutio di-
 cunt glot. iuris civilis quòd aut ali-
 quis habet ratum contractum ser-
 ui vel filij, & tunc tenetur in soli-
 dum, vt d. §. si ratum. cum d. l. si res.
 §. quod seruus. aut habet ratum con-
 tractum, vel quasi ab alio celebra-
 tum nomine filij vel serui: & tunc
 ratihabitio nihil operatur, vt in d.
 l. si pupilli, quæ solutio tolli potest
 per l. si seruus. ff. de precar. nam ibi
 contractus precarij celebratus erat
 ab ipso seruo. & tamen dominus
 ratum habens tenetur de peculio
 tantum. Sed dici potest à volentibus
 solutionem istam sustinere, quòd
 in l. si seruus. textus non exprimit,
 quòd dominus ratum habuerit, li-
 cet suppleatur per glot. & ideo re-
 manet valida solutio prima: ad cu-
 15 ius confirmationem accedit: † quòd
 seruus personam domini repræsen-
 tat: vt ff. de optio. lega. l. si Pamphi-
 16 lo. † Item filius repræsentat h. per-
 h sonam patris, instit. de inutil. stipul.
 §. post mortem. & C. de impuber. &
 aliis subtitut. l. fin. & ideo si ratum
 habuerit quod est gestum à filio,
 vel seruo, ipsius filij vel serui no-
 mine, ratum habere videtur illud,
 quod quadam iuris præsumptione
 gestum est nomine sui ipsius: sed &
 per hoc si ratum habeat gestum ab
 alio nomine filij vel serui, dici po-
 test quòd ratum habere videtur
 quod gestum est nomine sui ipsius.
 & ideo deberet obligari per talem
 ratihabitionem, sicut si ratum ha-
 beret quod sui patris vel domini
 nomine gestum esset, quod tamen

falsum est, vt dicta l. si pupilli. §.
 sed si ego. ibi, nam & si seruum.
 17 Et † ideo verior solutio videtur,
 quòd aut ratum habet tanquam pa-
 ter, aut tanquam filius, aut dubi-
 tatur. Primo casu tenetur in soli-
 dum: vt ff. quod iussu. l. j. §. si ra-
 tum. & de in rem verso. l. si res. §.
 quod seruus. in secundo casu nihil
 operatur ratihabitio, vt ff. quod cū
 eo. l. j. §. si. in tertio, idem, quòd non
 operetur ratihabitio. ff. de precar. l.
 si seruus. & præallega. §. sed si ego.
 Sicut alias distinguitur: aut facit
 illud tanquam pater, vel tanquam
 alius, vt ff. de adoptio. l. si pater. §.
 18 qui duos. † Idem patet quando con-
 uenitur pater nomine filij, quia est
 administrator legitimus, vt C. de
 bon. mater. l. j. releuatur à cautione
 iudicatum solui. C. de administ. tut.
 l. fin. §. defensionem. sed quando de-
 fendit filium tanquam alius, neces-
 se habet cauere iudicatum solu. ff.
 qui sati. d. cog. l. filius familias. & ita
 solet notari. C. de bon. quæ liber. l. si.
 §. vbi autem. † & facit ad prædictam
 solutionem confirmandam. ff. solu.
 matr. l. si verò. §. item quicquid. &
 de acquir. hæred. l. si quis non. cum
 19 multis similibus. † Quæri autè pos-
 set & debet an hæres possit habe-
 re ratum quod gestum est nomine
 defuncti? & si consideremus veri-
 tatem, id est, quòd verè est alia per-
 sona, iuxta verba regulæ, non pote-
 rit habere ratum. Item quia iure ca-
 uetur expresse, quòd bonorum pos-
 sessionem petitam nomine defun-
 cti hæres non potest ratam habere,
 vt ff. de bon. posses. l. liij. §. acquirere.
 in fi. & ff. rem ratam haberi. l. si ts-
 cul & l. bonorum. Econtrà, si con-
 sideremus fictionem iuris, † quod
 fingit personam hæredis eandem
 cum persona defuncti. ff. de vsucap.
 l. hæres. & in auth. de iureiur. quod
 à mor. præst. in princ. dicemus quòd
 possit

possit habere ratum quod gestum est nomine defuncti. Item quia expresse iure cauetur, quod hæres potest habere ratum quod gestum est nomine defuncti. ff. rem ratam haberi. l. si sine §. si procuratori. Dicendum est, k + quod aut agitur de eo iure quod non est agnatum per defunctum, quod non solet ad hæredem transmitti: & tunc hæres non potest habere ratum quod gestum est nomine defuncti, ut in d. l. iij. §. acquirere. & hoc aperte per verba illius text colligitur, ut d. l. si is cui. & l. bonorum. ff. rem ratam haberi. Sed si agatur de eo iure, quod etiam non agnatum per defunctum ad hæredes transit, tunc hæres potest habere ratum, ut in præalleg. l. si sine.

22 §. si procuratori. + Item queri potest an successor prælati possit habere ratum quod gestum est nomine prædecessoris. l. Et dicendum videtur, quod aut est gestum nomine prælati, tanquam singularis personæ, aut contemplatione ecclesiæ, ut dubitatur. Primo. casu non potest habere ratum per verba istius regulæ & eius similis, nisi eo casu quo ecclesiæ prælato succederet, quia tunc idem seruaretur quod dictum est fore seruandum in hærede supra in proxima q. Secundo casu potest habere ratum: quia adhuc durat ecclesiæ: cuius personam representat prælatus secundus sicut & primus. In tertio casu præsumendum est in dubio ecclesiæ contemplatione gestum. & prælati ministerium solum insertum. ff. de annuis leg. l. annua. §. j. & de condit. & demonstr. l. filix. & ideo ratum habere potest.

23 + Item quia quæsitæ per prælatum in re dubia quæruntur ecclesiæ, m ut in auth. de eccl. ti. §. interdic. Dy.

A D D I T I O.

a + Possum. Adde an in delictis habeat locum ratihabitio, vide in seq.

reg. & quæ ibi dico. & Bal. in l. quid ergo. in princ. ff. de iis qui not. infam. & in l. j. §. si procurator. ff. si quis ius dicen. non obtinem. & Paul. de Cast. cons. cclxxij. & Lud. Bolog. in l. j. §. quories. in secundis interpret. ff. de vi & vi arm. & Doct. in c. cum quis. 7. de sent. exc. eod. lib. & Ang. Aret. in tra. Malefic. in gl. Sempronius mandatore. versic. nunc quindecimo. & ibi in addit. per August. & Bern. Landrian. & Albe. de Gād. in tra. Malefic. tit. de furib. col. iij. versic. sed pone quod aliquis meo nomine, ut dicit, fecit furtum &c. ubi limitat ratihabitioem non habere locum in delictis quæ non possunt per alium explicari. ut adulterium & similia personæ coherrentia. vide Franc. Aret. in consil. clix.

+ Ratum. Adde ad istam reg. & non per Dyn. Bar. & Bal. in d. l. si pupilli. §. sed si ego. & Bar. post gl. in l. j. C. si in commen. eadēque causa. Inno. in c. Messana. cū seq. de elect. & Bal. omnino in l. ei qui. & ibi Sal. C. quod cum eo qui in alie. pot. & in l. j. eo. tit. & Bal. in l. j. C. qui admitt. ad bon. poss. per gl. & Bar. in l. j. C. de iis qui à non domino ma. & in l. mater. C. de rei vend. & in l. si eum seruum. ff. si cer. pet. & ibi Alex. & Lud. Bolog. & singulariter Lud. Bolog. in l. sicut §. venditionis. ff. quib. mod. pig. vel. hypot. sol. in primis interpret. & Bal. in l. venditioni. C. de vsuc. pro empt. vide gl. & ibi Bal. & Lud. Bol. in l. si maritus. C. mand. quod in calibus, in quibus requiritur speciale mandatum non sufficit ratihabitio. nec potest quis habere ratum. pro quo facit gl. in l. Paulus. ff. de acqui. hære. & vide per Oldra. cōsi. cxcix. col. vlt. in princ. & Alex. in consil. lxxviij. in fi. vol. iij. & in consil. xlvj. & pulchre Felyn. in c. causam. col. vlt. de iudic. & an ratihabitio possit haberi ratum, vide late

Inn. in c. prudentiam. de offic. deleg. & Franc. de Aret. in consil. cxxviij. & Card. Alex. in c. regula. xviij. dist. in fin. & Bald. in consil. xcviij. in fi. lib. j. & in consil. cvlij. ante fin. & consil. cxxxix. eo. lib. & vide Bal. in consil. ccxix. in ver. sed videndum. & in consil. ccx. eo. lib. & in consil. cc. col. ij. eod. lib. & Bart. in l. Pomponius. & in l. fi. ff. ne neg. gest.

Adde, an rati habitio facti nomine alieno valeat saltē in praiudicium ratificantis, Deci. in l. semper qui. nu. ii. ff. eo.

c ¶ Dominium perdere. Adde Bald. in l. matre. versic. liij. oppo. C. de rei vendic. Bart. & Bald. in l. si cum te. ff. de pact.

d ¶ Legatum. Adde Bart. & Alex. & Bart. Soci. & in l. demonstratio. §. h quod autem. ff. de condit. & demon. Bart. Io. Fab. & Ang. Aret. in §. huic proxima. cum §. seq. instit. de leg. & Bald. l. j. colū. vltim. C. de falsa causa. Decis. Capell. Tholos. ccccxliij. Adde an & quando falsa demonstratio vitiet legatum gl. in l. si sic. §. si mihi. in verb. demonstrationem. & quod ibi dixi in apostil. in versu non nocet legato. ff. de legat. j. dixi etiam in apostil. ad Bart. in l. cum quidam. in ver. legatum non vitiat. ff. de leg. ij.

e ¶ Casu. Adde Bal. Bart. Alex. cod. liij. versu. in ea. gl. Ias. & Doct. Moder. in l. si cum seruum. ff. si certum pet. Cyn. & Bal. in l. mater. in iij. opp. & q. j. C. de rei ven. & gl. in l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de neg. gest. & gl. & ibi Bal. in fi. in l. j. C. de reb. alie. non alien.

f ¶ Quod meo nomine non est gestum. Adde Bart. omnino in l. bonorum. ff. rem ratam hab. & Fely. in c. prudentiam. col. pen. versu. nunquid vnus possit habere. §. de off. deleg.

g ¶ Insolidum. Adde quando pater vel dominus ex contractu filij vel

serui teneatur in solidum, gl. Bald. & Salic. in l. si mandator. C. quod cum eo qui in alie. pot. & l. dominum. eod. ti. & gl. & Doct. in l. j. §. si ratum. ff. quod iussu. & Io. Fab. in §. si instit. de oblig. & in §. actiones autem. de pecul. & ibi Angel. Arer. col. ij. versu. & proevidentia. & ibi Ias. in princ. de acti. & Ang. Arc. in §. præterea. & ibi Io. Fab. inst. quod cum eo qui in alie. pot. est & Ang. Aret. in §. si autem per procura. col. vlt. versu. vnde Bart. instit. de satisf. & Dyn. Bar. Bald. & Salic. in l. fin. §. vbi autem. C. de bonis quæ liber. & Bal. & Lud. Bolo. in secundis interpret. in l. prator. §. sed & filius. ff. de edē. & Doct. in l. tam ex contractibus. ff. de iudic.

¶ Repræsentat. Adde text. Ioan. Fab. & Ang. Aret. in §. cum autem. Instit. de hæredi. quæ ab intest. & idem in l. fin. C. de impub. & alijs subit. & per Ias. in §. actiones autem. in princ. Instit. de act. Et adde quod non repræsentat patrem in his quæ in dānum patris redundarent. vt annotauit Dec. in l. filius. in princ. C. de pact. F. C.

¶ Vbi autem. Adde an pater teneatur cauere de rato, vel iudica. soluen. agendo vel defendendo nomine filij, vide Cyn. in d. §. vbi autem. & ibi Bart. & Alex. in addit. & Saly. Bald. & Bar. in l. filius fa. & ibi Paul. de Cast. & Alex. ff. qui satisf. co. & Io. Fab. in §. eo. & Ang. Arc. in §. si autē. col. ij. instit. de satisf. dat. & Ang. de Peru. in d. l. fi. §. vbi autem. vbi vide per Doct. quid in alijs administratoribus & tutoribus.

Tu conclude quod præstatur cautio rati per patrem agentem & defendentem filium, vt plenē not. Bart. in alleg. l. filius famil. & ibi posul in addit. ff. qui satisf. cog. vbi plenē examino hunc articulum.

k ¶ Dicendum est. Adde Bart. in d. l. bonorum. qui refert & sequitur Dyn. de quo vide text. & ibi Bal. & Salic. in l. ab vno. C. de neg. gest. & Bart. in l. si quis offerenti. §. j. ff. de solut. & in d. l. si is cui. & an eo ipso quod quis succedit venditori, videatur habere ratam venditionem per defunctum factam, vide Alex. consil. xcij. col. ij. lib. v. & plenè per Bar. in l. cum vir. ff. de vfu cap. & in ij. C. si in frau. patro. Cyn. Bal. & Salic. in l. cum à matre. C. de rei. vendi. & Ioan. Andr. hic in Nouel. & Domi. de Ror. decis. ccxxij. in nouis. tit. de locato & condu. & quæ dixi in §. iij. colum. xj. & in addi. de consuetud. retra. libro Consuetu. Biturigum.

l ¶ Prædecessoris. Adde Bartol. in dict. l. bonorum. & in d. l. si is cui. Et an gesta nomine vnus canonici possint rata haberi per canonicum, qui ei postmodum succedit, vide ibi Barto. & Innoc. & Doct. in cap. quod sicut. de elect.

m Ecclesiæ. Adde an acquisita per clericum seu prælatum, vxorem, tutorem, officialem præsumantur quæsitæ de bonis ecclesiæ, mariti, pupilli. vel ex officio. Lud. Rom. in consil. cxlix. & de vxore Alexand. consil. xliij. in fin. lib. v. & Doct. in l. Quintus. ff. de donat. inter vitum. & vxor. & in l. etiam. C. eod. tit. & ibi vide Alb. de Roza. quid in vidua. & Angel. in consil. xliij. vbi ponit quid in concubina. & Cyn. Barto. Bald. & Salic. in authent. licentia. C. de episc. & cler. & text. & ibi Innocen. & Abb. & Mod. in cap. requisisti. de testa. & Inno. cap. cum in officiis. & Abb. in c. cum effes. eod. tit. & Bar. Ioan. de Plat. in l. factas. C. de iure fisci lib. x. & Abb. in consil. xcij. lib. ij. & Francis. de Crema in sing. vj. & Ang. in consil. cxlij. & Bal. consil. xxvij. & l. ij. li. iij.

In reg. Ratihabitionem. Argumenta.

- 1 *Ratihabitio qualiter dicatur retrahitur.*
- 2 *Dominium & possessio queri potest sola ratihabitione.*
- 3 *Ratihabitio etiam in delictis locum habet.*
- 4 *Ratihabitio nihil operatur in delictis, quæ per alium committi nequeunt.*
- 5 *Ratihabitio fieri debet intra tempus quo actus fieri potest.*
- 6 *Ratihabitio quando dicatur retrahi.*
- 7 *Renunciare præsumitur qui tempus debitum labi patitur.*
- 8 *Ratihabitio an equiparetur mandato.*
- 9 *Ratihabitio quando pariat actionem mandati, vel negotiorum gestororum.*
- 10 *Possessori assimilatur, qui dolo desit possidere.*
- 11 *Possessor tenetur actione directa, qui verò desit dolo possidere, vtili.*
- 12 *Mandatum mandati actionem inducit, ratihabitio negotiorum gestororum, prohibitio verò vtraque impedit.*
- 13 *Actio negotiorum gestororum data contra ratum habentem vnde oritur.*
- 14 *Gestum vtiliter pro rato habetur.*
- 15 *Actio negot. gest. an pendeat ex voluntate ratum habentis.*

- 16 *Actio an competat contra ratum habentem si delinquens damnatus fuisse fecerit.*
- 17 *Occiso homine à pluribus, si solus de occiso tenetur cuius ictu perit.*
- 18 *Delinquentium uno solvente, an liberentur alij. & nu. 19.*
- 20 *Ratum habens delictum quare eadem poena plectatur cum delinquente.*
- 21 *Delinquentis absolutio an profit mandanti vel ratum habenti.*
- 22 *Appellatio unius in causa communi quando profit alteri.*
- 23 *Res inter alios acta alijs non nocet nec predest.*
- 24 *Victoria unius quando ceteris profit.*

REGVLA X.

Ratihabitionem retrahit, & mandato non est dubium comparari.

- 1 *¶ LICE T* quod meo nomine non est gestum non possum habere ratum, ut in regula precedenti: tamen si ratum habeo quod nomine meo gestum est: ratihabitio retrahitur, & perinde obligor ac si mandasset. ² & hoc intendit regula præcens. & eius exempla multa patent, & in contractibus, & in delictis. in d
- 2 *contractibus*, & ut si aliquis emerit rem sine mandato nomine meo, & per traditionem receperit. & ego postea ratam habeo emptionem, perinde queritur mihi dominium & possessio per ratihabitioem, sicut quereretur per procuratorem qui mandatum haberet. quia ratihabitio retrahitur, & comparatur mandato, arg. ff. de neg. ges. l. si ego. & de acquir. pos. l. communis. §. procu-

rator. & idē confirmatur. ff. de sol. l. si quis offeret. & l. vero procuratori. §. si. & l. cū x. §. si. Itē patet in delictis, b & quæ possunt per aliū committi, quia si vulnerasti clericū nomine meo, & ego ratū habeo, perinde sum excommunicatus ac si mandasset à principio vulnerari. de sent. excō. c. cū quis. lib. vj. Itē si deleicisti aliquē de possessione. nomine meo, & ego ratū habeo, perinde teneor interdictum unde vi ad possessionē restituendā & alia dāna illata, sicut tenerer si à principio mandasset me cū ad sedē. de rest. spol. ff. de vi & vi arm. l. j. §. sed & si cum quis, & §. quoties. & §. deiecit. & ff. de reg. iur. l. hoc iure. §. deicitur. & idē in omni genere delictorū quæ possunt explicari; et aliū, cū regula generalis sit tradita in præal. §. sed & si cū quis. q. in delictis ratihabitio cōparatur mandato. & In his autē quæ non possunt per aliū explicari: ut adulteriū, & similia personæ coheretia, dico ratihabitioē nihil operari, ut arg. C. de cadu. toll. l. j. §. ne autem. ¶ Sed opp & videtur q. ratihabitio retro non trahitur: & quia si quis petat bonorū possess. mihi delatā nomine meo infra tēpus legitimū, & ego ratā habēā petitionē post tēpus, ratihabitio nihil operatur. per quod patet, q. non retrahitur. ff. de ratā hab. l. bonorū. sed dicendum est quod aut ratū habēri potest imputari d culpa tacite repudiationis, verbi gratia appellationē interpositam nomine meo ratā habeo post tēpus quod datur ad appellādū, vel ad appellationē proseguendā: vel si bonorū possessionē petiā nomine meo ratā habeo post tēpus, quod datur ad bonorū pos. peredā, ratihabitio nihil operatur, ut d. l. bonorum. Ratio autē est, quia patiendo tempus labi in quo cōpetebat ius bon. pos. petendū, vel ius appellandi vel appell

appellationis prosequēde, vel aliud quodeunque, videtur tacite illi iuri renuntiasse, ^c arg. ff. si tab. test. nulla esse dicatur. l. j. §. ita autem. & in auth. de iis qui ingred. ad appell. §. si verò. & ideo frustra per ratihabitionem conatur redire ad id, quod seniel renuntiasse videtur, vt C. de rebus cred. l. si quis iusiurandi. & de condi. infer. l. si. & ff. qui sciūt. cog. l. de die. §. si. & not. ff. de nego. gest. l. si ego. aut verò culpa tacitæ renuntiationis nō potest imputari ratum habēti, & tunc habet locū regula ^f quod ratihabitiō retrotrahatur, & mandato comparatur. Item opp. & ⁸ videtur [†] quod ratihabitiō non assimilatur mandato: quia mandatum parit actionē mandati: vt ff. de procur. l. licet. §. ea obligatio, sed ratihabitiō parit actionem neg. gest. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. idem ait.

⁹ [†] Sed dicendum est, quod aut habetur ratum gellum à præsente, & tunc datur actio mandati. ff. mand. l. si remunerandi §. si passus. & l. qui patitur. & l. qui fide alterius. aut habetur ratum gellum ab absente, & tunc datur actio neg. gest. & non mandati, vt in d. §. idem ait. & ff. mand. l. ex mandato. §. fideiussori. tunc ergo cōparatur ratihab. mandato in effectu, sed non quantū ad ^g spectē actionis. ⁸ [†] Sicut dicimus ¹⁰ cum qui dolo desit possidere, possessori assimilari. vt j. eo. c. pro possessore. & ff. eod. l. qui dolo. & l. parem. & tamen differt quantum ad ¹¹ speciē actionis: [†] quia ille qui possidet, tenetur directè: ille verò qui dolo desit possidere, h tenetur vtili. ff. de noxalib. l. electio. §. Item si ex pluribus, & §. si is. & l. si plurium. Item propter hoc quod ratihabitiō comparatur mandato, patet non esse mandatum, cum nihil simile idem sit. ff. de pos. l. quod Nerua. ^k ergo non debet patere actionem

mandati, quæ procedit ex mandato tātūm tacitò vel expresso. ¶ Tria ergo sunt quorum nullum est alterum. Primum, est mandatum tacitum vel expressum. Secundum, est ratihabitiō. Tertium, est prohibitio. [†] primum inducit actionem mandati. vt l. licet. §. ea. & d. §. si passus. & l. qui patitur. & l. qui fide. secundum, actionem neg. gest. vt l. si pupilli. §. idem ait. tertium, impedit actionem mand. vt ff. mand. l. si pro te. & l. qui fide. Item impedit actionem neg. gest. C. de neg. gest. l. vlr. & ff. de neg. gest. l. si ex duobus.

[†] an autem actio neg gest. quæ datur contra ratum habentem, nascatur ex administratione præcedenti, vel ratihabitione sequenti not. Doct. quod ex ratihabitione tātūm sequenti: mihi videtur quod cum quatuor sint genera negotiorum, ¹ vnum, quod est meum, cura & solitudine: secundum, re ipsa: tertium, ipso gestu: quartum, ratihabitione, vt plenè not. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. item quæritur. quod in primis tribus casibus nascatur actio neg. gest. ex administratione præcedenti mediante ratihabitione sequenti spontanea, vel coacta, sicut alias dicitur in casu simili. C. de rer. permut. l. ex placito. quia posito quod nulla ratihabitiō interueniret: nihilominus datur actio neg. gest. cum [†] pro rato esset habendum quod vtiliter esset gestum, vt ff. eod. tit. l. Pomponius scribit. vers. quemadmodum. vnde inconueniēs videtur dicere, quod in illis tribus generibus nascatur ex ratihabitione cum ea non interueniente competere possit actio neg. gest. in quarto verò genere, scilicet in eo quod est meum ratihabitione tantūm, dico verum esse quod ex ratihabitione nascatur: ^k vt d. l. si pupilli. §. item quæritur. ¶ Alia quæstio est ad ean

ad eandem determinationem ten-
 15 dens, an actio neg. gest. pendeat ex
 voluntate raturum habentis? & in hac
 videtur mihi similiter quod in tri-
 bus primis generibus non pendeat
 ex voluntate raturum habentis, quia da-
 rur contra inuitum, vt d. l. Pomp. & l.
 si pupilli. §. si Titij. & l. item si com-
 putari. in quarto verò genere, scili-
 cet in eo quod est meum ratihabitione,
 à principio pendet ex voluntate
 mea: quia si ratum habeo, nascitur ac-
 tio neg. gest. si ratum non habeo,
 impeditur natiuitas actionis. vt d. l.
 si pupilli. §. item queritur. & §. idem
 ait. sed ex post facto non pendet ex
 voluntate mea, quia si semel habeo
 ratum, non possum voluntate con-
 1 traria tollere actionem iam natam.
 Item si reprobauimus quod gestum erat,
 & per hoc impediui natiuitatem eius,
 non possum postea, licet velim ha-
 bere ratum, facere quod nascatur
 actio neg. gest. cuius natiuitas fuit
 ab initio impedita. & ita loquitur, si
 bene inspicitur. ff. de solutio. l. dis-
 pensator. & in his duabus questio-
 nibus confusè loquuntur Legistæ.
 ¶ Item queri potest circa materiam
 regulæ quædam questio dubitabi-
 16 lis & sæpe occurrens: videlicet: si
 factum est contra delinquentem, &
 est condemnatus, & satisfecerit sen-
 tentiæ, an possit agi nihilominus
 contra raturum habentem, vel contra
 mandantem? & quod non possit, po-
 17 test sic probari: quia l. cauetur quod
 cum apparet cuius factu quis perierit,
 ille solus de occiso punitur, vt ff. ad
 l. Aquil. l. item Mela. §. sed si plures,
 sed in proposito apparet, quis fecit,
 igitur debet puniri ille solus, & non
 mandans, vel raturum habens. Item
 probatur ff. de iis qui deiecit. vel ef-
 18 fu. l. j. §. si. & l. seq. ¶ Item videtur ca-
 sus ff. de vi & vi. arm. l. j. §. quoties.
 vbi dicit aperte quod vno soluente
 liberatur alius. E contra quod ni-

hilominus, punitur qui mandauit
 vel raturum habuit. C. de accus. l. non
 ideo. & ad l. lul. de. vi l. seruos. ff. de
 iniur. l. non solum. §. si mandato. &
 §. Proculus. & ad turpil. l. j. §. pen. &
 expressum videtur ad Sill. l. & si cer-
 tus sit percussor. & de iur. h. l. j. §.
 19 diuus Pius. & l. non tantum. ¶ Item
 quia agitur de pœna delicti: er-
 go vno de delinquentibus. soluente,
 non liberatur alter. C. de condi. &
 fur. l. j. & ff. si quis testamento lib. esse
 iussus. l. j. §. si. & de admin. tut. l. tres
 tutores. & de iur. omnium iud. l. a-
 ded. Mihi videtur distinguendum:
 quia aut actum est ratione delicti ad
 interesse, aut ad pœnam pecuniariam
 vel corporalem. si ad interesse, vno
 soluente liberatur alter. vt d. l. j. §.
 quoties. ff. de vi & vi. ar. & de eo per
 quem factum erit. l. j. §. si plures. Si ve-
 rò ad pœnam pecuniariam vel corpo-
 ralem, tunc vno soluente vel pœnam
 sustinente non liberatur alter. de iu-
 risd. omnium iud. l. a ded. & d. l. tres
 tutores. & de iure h. l. j. §. diuus
 Pius. & l. nouantum. cum aliis lu-
 ribus allegatis. Et per hanc distin-
 ctionem soluitur contraria: excepta.
 l. item Mela. §. sed si plures. ad quæ
 dici debet quod ibi erant plura facta
 diuersarum personarum, & distincta,
 & ideo alio modo punitur vnus. &
 20 aliter alius: sed in questione præ-
 missa vnum tantum est factum, quod
 necesse est esse occidentis, vel vul-
 neratis, & alias delinquentis, sed ex
 interpretatione reputatur mandan-
 tis, vel raturum habentis: & ideo ean-
 dem pœnam portare debet, & vno
 soluente vel iustinente pœnam, non
 21 liberatur alius, vt dictum est. ¶ Item
 queri potest e contra, si delinquens
 est absolutus, an absolutoria profit
 mandanti vel raturum habenti? & vbi
 22 detur quod profit, & sicut in causa
 communi appellatio vnus & vi-
 ctoria prodest alteri: si eadem cau-
 sa

sa fuerit defensionis omnium, vt ff. de appel. l. si qui separatim §. quod p est scriptum p. Ecotrà videtur q nō
 23 profit, † quia res inter alios acta vel iudicata non nocet, nec prodest q alteri. q vt ff. de re iud. l. sape. & de exce. l. Modestinus. & C. res inter a-
 24 lios acta, per totū. † Distinguedum videtur, q aut absolutus fuit, ideo quia pronuntiatnr delictum non commissum, aut ideo quia non fuit in culpa. Primo casu victoria prodest, secundo non, ar. ff. de iureiur. l. duobus. §. Item à fideiussore. & §. si ei qui. Et argu. cōtraria dic, quòd loquuntur quando iura diuersarum personarum sunt diuersa & separata: sed cū eadem est per omnia causa defensionis omnium, & ex eodem facto sumēs originem, tunc non absurdum est victoriam vnus alteri prodesse, argum. l. p̄xal. l. si quis separatim. §. si. & d. l. duobus. §. item à fideiussore.

A D D I T I O.

a ¶ Mandassem. Adde quando rati-
 habitio retrahitur & mandato æquiparatur, Specul. titul. de loc. & conduct. §. vj. versic. clxviij. & Abb. & Fely. in c. nonnulli. §. sunt & alij. de rescript. & Bald. in suis singul. in versu. ratihabitio. & Fely. in c. post cessionem. in vj. col. versic. secundo declara. de probat. & Spec. titu. de ciat. §. vj. versic. hoc autem. & seq. & in titu. de iud. deleg. §. viij. versic. quid si committeres. & Paul. de Ca. consil. j. in antiquis. & Rom. in singul. incip. quaro nunquid gesta per falsum. & Cepol. caut. xv. & Angel' Perus. in l. inter quos. §. alieno. ff. de damno infect. & Bald. in sua Marg. in versic. ratihabit. & Angel. Arc. §. p̄iudiciales. de act. instit. & Bald. consil. ccxxix. & consil. sequen. & in consil. xc. libr. j. & in consil. clxxj.

versu. vj. & alia ratione. & in consil. cxcvij. in fin. lib. ij. & per Doc. in l. licet. ff. de iudic. Cyn. Bald. & Salic. in l. fin. C. ad Maced. & Bart. Bald. & Imol. in l. obseruare. ff. de offic. procons. & Bart. in l. si is qui. ff. pro empt. in iij. opp. j. partis & per gloss. Doct. in l. Iulianus. ff. qui satid. cog. & Bald. in l. si pupilli. §. item quazitur. ff. de neg. gesti. & ibi Bar. & pulchrè Fely. in c. sicut tuis. in fin. de simon. vbi ponit regulam cum ix. fallen. & an ratihabitio dicatur retrahih per fictionem & non per veritatem, & multa alia in materia, vide Alexand. in consil. cxvj. lib. v. & ibi quando ratihabit. retrahatur. quando ex hoc aufertur ius illi contra quem fit ratihab. & an contractum per alium nomine meo gestum possim in absentia illius cum quo contraxi ratificare? dic quòd sic, vt tener gloss. Guil. Bart. & Doct. in l. Pomponius. ff. de negot. gesti. & not. Cy. in l. j. ad fi. C. si quis in frau. patro. & Bart. in l. quo enim. ff. rem ratam hab. & in l. cerium. §. si quis absente. ff. de confes. & Angel. in §. si verò expressim. in authent. de hæred. & falc. & pulchrè Alex. in consil. cxxvj. in vlt. col. lib. v. & an ille cuius nomine celebratus est contra ctus ex quo se fundat pendente iudicio possit ratificare. tenet Alex. q sic in consil. cxxvij. col. j. versic. ij. respon. eo. l. & Bal. in consil. cclxxix. l. iij. & quando & quomodo videat ratificare & approbare factum procuratoris, si excedat mandatum: & quid si est p̄xens & tacens, vide pulchrè Alexan. in consil. lxxx. col. v. lib. iij.

¶ Adde hic Bar. in l. si vxor. §. si quis vxorem. ff. de adult. & Alexan. in l. bonorum. in addit. ij. ad Barr. cum seq. ff. rem ratam haber. & Fely. in c. causam col. vltim. de iud. qui ponit xx. fallent. quòd factum per falsum

- sum procuratorem non potest ratificari. & Felyn. in c. j. col. penult. & ult. de re iudic. & Petr. de Anchar. hic qui ultra hanc regulam non scripsit. & Alber. & Phil. Franch. hic. & sing. decis. Capel. Tholos. quæst. cc. lxxij. & Ang. consi. cccxij. Panorm. c. cum vos. num. 6. & ibi posui in apostil. ad eum in versu. actus præcedens. de iis quæ fiunt à prælat.
- b** ¶ In delictis. Adde an ratihabitio in delictis retrotrahatur, Bald. post gloss. in l. si pupilli. §. si Titij. tit. ff. de neg. gest. & Bart. in l. Pomponius. eo. tit. ad plenum. & Pau. de Cast. in consi. ccccxv. in antiq. & Bald. in consi. clij. lib. j. & Bar. in l. j. §. sed & si cum quis. ff. de vi & vi arm. Cyn. Bal. & ibi latissime Salic. in opp. in l. non ideo minus. C. de accus. Bald. in l. fin. ad si. C. ad Maced. & Inn. & Doct. in c. ij. de ord. cogni. & dixi in præced. reg. in j. addit.
- c** ¶ Sed dicendum. Vide Guid. Pap. quæst. xij. ego tenui. vbi de hoc ponit latè. G. S.
- d** ¶ Imputari. Adde Dyn. in l. bonorum. hic alleg. vbi idem tenet. & Dyn. sequitur Cyn. in l. si. C. ad Maced. sed Bart. in d. l. bonorum. eisdem reprobat in secundo contrario. vbi vide quo tempore debet fieri ratihabitio, ut aliquid operetur, & Bar. in l. vero. §. sed & si non vero. ff. de solut. & Bald. in consi. xlij. lib. ij. & Bart. in l. j. C. qui admit.
- e** ¶ Renuntiasse. Adde quòd tacens & permittens labi tempus. intra quod agere potest videatur tacite renuntiare iuri suo, ut l. j. C. de in integ. rest. quod limita per Bal. ibi esse verum in iure quærendo, sed in iure quasi-to cursus præscriptionis non inducit consensum renuntiationis, ut l. fin. ff. rem rat. hab. & tenet Alex. in d. l. bonorum. in ij. addit. ad h.
- f** ¶ Possidere. Vide Ias. in §. j. col. xiiij. versu. item adverte q. in eum. In sit. de actio. & Dyn. in c. ratihabitio-
- & Alexand. in d. l. j. C. de in integ. restit. & quæ dixi in §. j. col. iij. de consuet. retract. in lib. Consuetud. Biturig.
- ¶ Ratio autem huius dicti est, quia regulariter taciturnitas cum scientia operatur idem quod consensus, ut not. Bart. in l. in sponsalibus. §. j. ff. de spons. diuort. in l. ij. in apostil. in versu. qui tacet. posito super gloss. in versu. non contradixit. ff. ad Municipi. notavi post Iacob. Rebuffi in l. j. num. 2. versu. pro consentiente. C. de filiisfamil. & quemadmodum pater tenetur pro eis. lib. x. posui post Gem. in c. si post. in versu. taciturnitas. num. 1. de confess. lib. vj. post Panorm. in cap. per venerabilem. num. 28. in versu. consentiat. extrà. qui filij sint legit. de quo per Anchar. consilio cccxv. Rom. singular. cccclv. incipit. inferior. & Corset. singular. suis. in verb. taciturnitas.
- g** ¶ Regula. Adde quòd non retrotrahitur, si actus fuit nullus: nec in præiudicium tertij. ut ait Dec. in l. semper qui non prohibet. ff. eod. F. C.
- ¶ Actionis. Adde quòd ratihabitio comparatur mandato, non ramen in omnibus: quia non oritur actio mandari. ut sequitur & refert Bart. in l. si pupilli. §. item quæritur. in j. oppo. ff. de negot. gest. & ibi Bald. idem tenet in §. idem ait. ead. l. & Hyppol. singular. lxxiiij. vbi ponit vnam limit.
- ¶ Adde quòd nec comparatur mandato, quando lex requireret mandatum pro forma, nec in materia propriè non etiam sicte interpretanda, ut not. Deci. in l. semper qui. nu. 17. cum seq. ff. eo. aliàs autem similis est, etiam in requirentibus speciale mandatum, ut ibid. ait idem Dec. num. 7. F. C.

nem. infrà j. oppo. suprà eod. F. C. m
i ¶ Negotiorum. Adde alia quatuor genera negotiorum. & sic erunt octo, quæ ponit Bart. in §. item quæritur. hic alleg. & Ioan. de Plat. in §. actionum instit. de actio. F. C.
k ¶ Nasatur. Adde Bart. & Bald. post gloss. in d. l. si pupilli. §. item quæritur. ff. de neg. gest. & Cyn. Bart. Bal. & Salic. & Alex. in l. si pecuniam. C. de negot. gest. qui tenent contra Dyn. qui in hoc quod vult, quod in casibus in quibus negotium ad nos spectas ratihabitione actio neg. gestor. non oriatur ex negotio ante gesto nomine meo, sed ex ratihabitione mea, insequendo gloss. in d. l. si pecuniam. & in l. mater. C. de rei vendic. sed contrarium tenent communiter Doct. quod imò ex negotio ante gesto oriatur act. neg. gest. per text. in l. iij. §. hæc autem actio. ff. de negot. gest. & ibi vide Bald. & Doct. Et nota quod in muuo & debito facto nomine meo non requiritur ratihabitiō l. si absentis. & ibi Bar. & Bal. C. si certum pet.
l ¶ Natam. Adde, an quis possit habere ratum gestum nomine suo, semel reprobatur. Bartol. Raph. & Doct. Mod. post gloss. in l. dispensatorem. ff. de solut. & Bart. in l. Pomponius. col. vj. de negot. gest. text. gloss. & ibi Domin. in c. licet. de procur. ff. eod. lib. & Bald. in l. falsus. colum. ij. C. de furt. vbi dicit, quod factum per procuratorem reuocatum non possum habere ratum, de quo vide Alexandr. post Bartol. & Doct. in l. si tutor. C. in quibus caus. in integ. restitut. & Bald. in l. si absentis. C. si cert. pet. & Spec. tit. de defensore. §. j. versic. sed plenè egisti. & Angel. Aret. in §. præiudiciales. colum. ij. versicu. si autem semel reprobaui. & ibi Ias. de May. instit. de act. qui ponunt intellectum l. dispensatorem.

¶ Contra. Adde an mandans & mandatarius vel ratum habens teneatur. Dyn. & quæ ibi dico in regula, qui facit per alium. infrà eo. Et an quando plures fecerunt aliquod delictum, vel furtum, quilibet teneatur in solidum, vel vno solvente cæteri liberentur, vide Cyn. in l. j. C. de condict. furt. in l. iij. & v. quæst. & ibi Bald. & Salic. & Dyn. & Bartol. in l. semper. §. si in sepulchro. ff. de vi aut clam. & in l. si familia. ff. de iuris. omn. iudicum. & Bal. in l. ad eod. tit. & Bart. in l. si ff. de success. & Bald. in l. j. C. si plures vna sen. sue. & per Inno. in c. si cut dignum. de homici. per Abb. & alios in c. significasti. in ij. eo. tit. & Bal. in l. cum rationibus. C. qui acc. non possunt. & quid si non apparet cuius ictu quis periit, an omnes teneantur, vel omnes absoluantur, vide Dyn. infrà in reg. in obscuris. versic. ad tertium. & quæ ibi dico in fin. reg. quando multitudo delinquentium excusetur à pœna delicti, vide pulchrè Felyn. in cap. dilecte. colum. v. versicu. quod aliter. de except. & Alberic. de Roza. in l. iij. parte stat. quæst. lxj. & gloss. & Archid. Anchar. & Philipp. Franc. in c. cupientes. §. cæterum, in vers. qui culpabiles. de elect. ff. eo. lib.
 ¶ Adde his deductis pro primo membro Ias. in l. j. col. vj. C. de seru. fugit. & Paul. de Caltr. consil. ccxl. incip. videtur prædicta. & an, & quando, & per quæ verba videatur mandatum delictum, not. Roman. singul. dextiij. incip. tu scis quod Barto. Corset. singul. suis in verbo, præsumpt. incip. famulus. & Mathesil. singul. clxxxvij. incip. nota quod vbi creditor. ad fin. pro principali autem quæsito vide Bal. in sua prædicta iudiciaria capit. viij. q. iij.

n ¶ Distinguendum. An ex pluribus oblig

obligatis actione pœnali, vno sol-
uente cæteri liberentur, vide Doct.
& præcipue Ias. in §. Pœnales, col.
v. versicul. in ead. gloss. instit. de
actio. F. C.

- o ¶ Factum. Adde quando dicatur
vnum delictum vel plura, vnum fur-
tum, vel vnum verbum iniuriosum,
vel plura. Doct. in l. si familia. ff. de
iurisd. omn. iudic. & Bart. in l. nun-
quam plura. ff. de privat. delict. &
ibi Alexand. in mag. post. & Bart. in
confi. ccxxij. incip. Antonius com-
misit adulterium. & Bart. in l. item
apud. §. ait prætor. ff. de iniur. &
Bald. in l. quicumque. C. de ser. fug.
& Bar. in confi. cvij. & Doct. maxi-
mè Alexan. in l. turpia. ff. de legat. j.
& per Bart. confi. clxxx. in princip.
lib. iij. & Card. Alex. in c. serui. xix.
distin. & in c. fin. lvj. dist. & Ludou.
Bolog. in d. l. si familia. in suis pri-
mis interpr. & Angel. Aret. in tract.
suo malefic. in gloss. in verbo, con-
tumeliosum. & Fely. in c. quoniam.
in princip. col. j. de offic. delegat. &
Decis. Parlamenti Delphinal. cccc-
xxix. quæst. & Ioan. And. in reg. de
lietum. & Gaspar. Cal. in consil. j. tit.
de confanguinit. circa medium.

- p ¶ Rescriptum. Adde ibi gloss. & Bar.
& Alex. in j. addit. & Imol. Abb. &
Felyn. in c. cum super. col. ij. versic.
victoria tertij. de re iudic. & Bart.
in l. sententia. col. j. ff. de app.

- q ¶ Alteri. Et nota quod sententia inter
alios lata aliis non nocet, vt
hic, tamen facit aliquale præiudi-
cium, vide text. & ibi Bart. in j. not.
& Alexand. in addi. in d. l. à senten-
tia. de app. Alex. pulchrè in repet. l.
sæpe. ff. de re iud. & Felyn. in c. sub-
orta. col. vlt. versic. not. etiam. de re
iud. qui ponit duas limitationes. ad
d. l. sæpe. & per Bald. in l. j. C. de fal.
& Abb. & Felyn. in c. cum super.
de re iudic. & Ludouic. Bolog. in l.
posthum. §. si quis. ff. de inoff. testa.

& l. qui repudiantis. eodem tit. in
primis interp. & Alex. confi. lxx. lib.
j. & confi. clxxxix. lib. ij. & vide
Alb. & Lud. Bol. in l. si duo patroni.
in princ. ff. de iureiur. & Fely. in c.
inter dilectos. col. viij. de fid. inst.

In Reg. Cum sint. Argumenta.

- 1 *Actore & reo pariter de suo iure probantibus reo fauetur & nu. 3.*
- 2 *Reo fauetur si de neutrius iure probetur.*
- 4 *Reus & actor si sint in causa pariturturpitudinis, reo potius fauendum est. & num. 9.*
- 5 *Conditio conuenti melior est in re pari.*
- 6 *Dilationes plures reo conceduntur quàm actori.*
- 7 *Actoris conditio potior est in interpretando libello.*
- 8 *Reo quod obest an attendatur potius quàm quod prodest.*

REGVLA XI.

CVM sunt partium iura
Obscura, reo fauendum
est potius, quàm actori.

- 1 ¶ Si actor & reus pariter probaue-
rint de iure suo, quod intelligit, vel
per numerum testium æqualem per
omnia, vel per instrumenta publica
eiusdè autoritatis, fauèdū est reo: 2
quia debet absolui à petitione acto-
ris, cū iura partis vtriusque sint ob-
scura. & hoc intendit dicere, arg. ad
idem. ff. de manumif. l. lege ij. & ff.
eo. l. fauorabiliore. Item si neuter
nec actor, nec reus aliquid probaue-
rit, iura partiū sunt obscura: & ideo
fauetur reo, quia debet absolui, vt
instit. de interdi. §. commodum. &

C. de

C. de eden. l. qui accusare. & de rei vend. l. si. Item apertum exemplum ^c b est: si duo iudices ordinarij ^b de re cognoscentes, vnus condemnat, & alter absoluat, iura partiū sunt obscura: & ideo fauetur reo, quia praeualet absolutoria, vt ff. de re iudi. l. inter pares. & arg. ff. de act. & oblig. 3 l. Arrianus. † Item si ago hypothecaria contra Titium, & probo rem mihi obligatam à domino die Calendarum Augusti: & econtrà Titius probat eandem rem sibi à domino obligatam eadē die, nec apparet cui prius, & cui posterius, iura partium sunt obscura: & ideo fauetur reo, quia debet absolui, vt ff. de pign. l. si debitor. & de inoffic. 4 testamen. l. si pars. cum similit. † Quidam verò legistæ ponūt exemplum regulæ, cum reus & actor sunt in pari causa turpitudinis, quia tunc reus absoluitur. C. de condi. ob turpem causam. l. cum te. & l. mercalem. sed hoc exemplum non conuenit regulæ, quia iura partium non sunt obscura: imò certa & paria. d & ideo non habet locum propriè hæc regula: sed illa in qua cauetur, † quòd in re pari melior est conditio conuenti, vt ff. eod. l. in pari. & l. cum par. & de verbor. oblig. l. si seruum. §. sequitur. & infra eo. c. in pari. sed ista duo sunt æquipollentia in effectu, scilicet iura partium esse obscura, & esse paria & certa, quia ytroque casu reus absoluitur, vt d. l. si seruum. §. sequitur. & de doli exceptio. l. apud Celsum. §. Marcellus. & de dolo. l. si duo. & de contrahen. emptio. l. domum. & sol. matr. l. viro. & l. cum mulier. & propter paritatem conditionis possunt excusari qui dictum exemplum ponunt, quia considerant effectum finalem: non est autem in origine, aut in habitudine propria exequatio exemplo- 6 rum. † Alij ponunt exemplum in eo

quòd plures dilationes conceduntur reo quàm actori, vt C. de dila. l. si quando. & de tempor. in integr. restitut. l. petendz. ff. de fer. l. vi. Sed hoc exemplū non propriè congruit regulæ: quia hoc exemplo iura partium non sunt obscura, sed certa: sed ideo constituitur ius, quòd plures dilationes concedantur reo quàm actori, quia in potestate actoris fuit quādo prouocaret, vt d. l. si quando. & ff. de doli except. l. purè. §. si. Sed 7 oppo. & videtur quòd in re obscura potior sit causa seu cōditio actoris quàm rei: quia si in libello contineantur verba obscura, statuitur interpretationi actoris, vt ff. de iudi. l. si quis intentione. & de verbor. oblig. l. inter stipulantiem. §. ij. ff. eod. l. in contrahenda. §. j. & in l. in ambiguis orationibus. sed dicendum est, quòd leges illæ loquuntur in iis, quæ pertinent ad causæ præparationem: in illis enim magis fauendum est actori. quàm reo, & quantum ad interpretationem verborum in libello expressorum ^d, vt l. præalleg. ff. de iudi. l. si quis intentione. & quantum ad alia, quæ in libello exprimuntur: sed eorum dispositio pertinet ad officiū iudicis: vt est in die apponenda in stipulatione iudicio sisti, vt ff. qui satisd. cog. l. de die. in princ. Ratio autem est aperta: quia reus semper impediret ne posset cōtra eum experiri, vt d. l. inter stipulantiem. §. j. † Item opponitur & videtur potius eligendū quòd obest reo, quam quòd prodest: quia l. cauetur quòd si reus cauit de damno infecto, & damnum cōtingat vitio ædificij fortuito casu, quòd tenetur reus ad emendationē damni ex cautione damni infecti: & tamen casus fortuitus erat pro eo, licet debilitas ædificij contra eum. & sic partium iura sunt obscura, vt ff. de dam. infect. l. fluminum. §. Seruius. & §.

item apud. Sed tunc dicendum est, q*uod* ibi n*on* erant in pari causa reus & actor^e, quia reus erat in culpa ex eo, q*uod* ruinā & edificij poterat pr*o*uide- re. Actor*i* autē nulla culpa poterat imputari. & ideo, quia pr*o*p*o*nderat culpa rei, deterior est eius c*o*ditio, arg. ff. ad l. Aquil. Item si obstetrix, & l. si purator. & aliās si essent in pari dolo, vei in pari culpa, lata, vel leui, vel leuissima, fauendū est reo potius quā actori, vt d. l. fauorabiliores. & l. in pari & l. petend*u* & de doli except*is*, l. apud Celsum. §. Marcellus. & de verb. oblig. l. si seruum. b §. sequitur. & infr*a* eod. in pari.

ADDITIO.

a ¶ Reo. Adde q*uod* data paritate probationum inter reum & actorem, reus debet absolui, vt hic. etiā si actor sit in possessione iuris, de quo agitur, vt c. ex literis. & ibi Fel. col. ij. in prin. ver. in tex. & vers. vlt. not. de proba. Et not. quod data paritate probationum in interd. v*bi* possidet. is tamen obtinere debet qui meliorē titulum probat: quia testes sui pr*o*feruntur super possessione, vt not. Abb. in c. licet. in x. notab. & ibi Fely. col. viij. in prin. de probat. ver. quarta causa victori*z*. & Bart. Bal. & Alex. in l. si duo patroni. in prin. ff. de t*u*retur. & Ang. Aret. instit. de act. §. quadrupli. ver. itē dixi. char. vj. col. j. & Decis. Parlamen. Delphin. q. lxxj. Quid si actor probat plenē de credito, & reus semiplenē de absolutione, an debeat deferri iuramentū, vide Bar. in l. vulg*o*. ff. de adm*n*ist*r*. tut. & in l. admonendi. ff. de iure iur. qui tenet quod sic. & Ioan. And. in c. si. de iure iur. de quo per Ias. d. l. admonēdi. & Doct*or*. in l. in bon*o* fidei. C. de reb. credit. & Alex*ander*. In consil. cxxxiiij. col. j. versic. ista dico. volum. ij. licet Ant. de Butr. & Abb. in d. c. si. teneāt quod sit deferendum actori, & vide Decis. Capell*z* Tholos*z*. q. cccvj. &

Cepol. in consil. j. col. iij. Adde istam regul. procedere, tamen si reus efficeretur actor per accidens, vt si debitor prius compareat petēs imponi silentium perpetuum creditor*i*, secundū Dec. in l. fauorabiliores. ff. eod. Fallit tamen vt ibidē ait Deci. in causis fauorabilibus, vt puta dotis, fisci, libertatis, quorum fauor pr*o*ualet fauori reorum. Item in pr*o*paratoriis iudicij, in quibus magis fauetur actori. Et pro pleniori interpretatione video Dyn. in c. in pari. infr*a* eod. F. C.

¶ Ordinarij. Adde quod fauetur reo in sententia ordinarij: secus est in sententia delegati, vt l. duo. ff. de re iud. & ibi gl. Bart. & Alex. Item intellige in ordinariis qui sunt pares, secus si impares: vt l. si vni. aliās Pomponius. & ibi gl. Bart. & Alex. ff. de re iud. & ibi Lud. Bologn. in d. l. duo. in pr*o*mis interpret. qui ponit intellectu. d. l. duo. & l. inter pares. & Fely. in c. cum inter. col. v. de re iud. & Bal. in l. cum magistratus. C. quando prouoc. non est neces. & quando in dubiis sit magis fauendum reo, quā actori, vide Azo. in summa tit. de reb. dubiis. quem sequuntur Ange. Paul. de Cast. Batt. & Alexan. in j. notab. in l. de die. ff. qui satisf*ac*t. cog. vt tria tempora considerentur: de quo est gl. ordin. in c. cum ad sedem. de resti. spol. & in c. ex literis, & ibi per Pr*o*p*o*siti. Mediol. de sp*o*s. & Abb. & ibi Bellen. in j. addi. in c. duobus. de re iud. vbi in pr*o*paratoriis iudiciorum & causis fauorabilibus fauendum est actori. & Doct*or*. in seq. addit. & Fely. in c. ex literis. de prob. & Cepol. in consil. xij.

c ¶ Actor*i*. Vide Dyn. cum additis ibi, in c. non licet. in prin. infr*a* eod. & in c. nullus pluribus. nu. 10. infr*a* eodem. F. C.
d ¶ Expressorū. Adde an debeat ambigua petitio interpretari secundū inten*ti*onem

Intentionem proferentis, Inno. in c. licet causam. in fi. de prob. & Fely. in c. auditis. col. j. propè fin. de præscript. Bald. & ibi Alex. in addit. ad Bart. in d. l. si quis intentione. Abb. in c. dilecti. de iudic. & in c. iij. col. iij. de dila. & Innocen. in c. examinata. in fi. de iudic. & nor. per Dyn. in reg. sequen. & in reg. contra eum qui. infra eod. & Paul. de Cast. in consil. ccj. col. iij. versic. circa quod. in nouis. & Ang. Aret. in §. si minus. col. xj. in glos. corrigere. & ibi las. versic. ij. de act. & Ange. Aret. in §. j. & in §. tripli. eod. tit. & Alex. in l. si quis à filio. §. si quis plures. in prin. ff. de leg. j. & Bal. in l. cum precum. C. de lib. causa. & Abb. in c. cum ecclesia. de causa posses. & propriet. & Philpp. Fran. hic. per Fely. in c. super questionum. col. j. de offic. deleg. q. interpretatio debet esse verisimilis. non dissona. & ibi etiā vide de multiplici interpretatione. & in materia vide Bald. in l. edita. col. iij. in repetit. Padua. de eden. C. & Abb. in consil. lxxviii. col. j. lib. j. & Decif. Capel. Tholos. q. xxxij.

c Actor. Adde Dy. in d. l. fluminum. §. item apud. qui idem dicit, & ibi sequitur Bart. & ad ornatum huius regulæ vide Bart. & Alex. col. iij. in l. inter stipulantē. §. j. ff. de verb. obl.

In regula, In iudiciis. Argumenta.

- 1 *Aequitas in iudicijs inter litigantes seruanda est.*
- 2 *Iudex subditos tractare debet, veluti pater filios.*
- 3 *Iudices inæqualitatem vitare debent in iudicijs & arbitrij.*
- 4 *Privilegium concessum vni litigatorum quando alteri proficit. & numero sequen.*

REGVLA XII.

IN iudiciis^a non est acceptio personarum habenda.

INTER[†] litigatores debet iudicij æqualitas obseruari: siue litigatores sint pares, quia vterque vilis, vel vterque conditionis honestæ sunt: siue non pares, quia vnus vilis conditionis, & alter constitutus in dignitate, nec debet iudex prætextu dignitatis alicuius litigatoris, prætextu lucris, vel gratiæ, vel odij in alteram partium declinare, sed vtrique parti quod iustum est præstare, & ius suum vnicuique tribuere, & æquitatem in omnibus obseruare, vt in authen. iusiurand. quod præst. §. j. & §. & communicator. & §. & primum. ibi, nequaquam sub inclinatus &c. & in authen. vt iud. sine quoquo suffra. §. eos. & §. quod autem. & de defen. ciuit. §. iusiurandum. † iudices enim debent se habere circa subiectos, sicut pater circa filios, vt in authen. vt iudic. sine quoquo suffra. §. & eos. & in authen. iusiurand. quod præsta. ab iis. §. deuotos autem. pietas autem paterni nominis, nō in atrocitate, sed pietate consistere debet, & consilium pro liberis capere, vt ff. ad legem Iul. de parricid. l. diuus. & de adulter. l. nec in ea. §. penult. ergo quilibet iudex vel prælatus superior habere se debet circa subiectos piē, atque pium cōsilium ac iustum capere pro subiectis, sicut pater pro filiis. Item debet in iudicijs æqualitas obseruari, quia si vnus litigatorum sit privilegiatus, alter non, privilegium vni competens extendi debet ad alterum. C. de fruct. & lit. expens. l. fin. & de proxim. sacro. scrip. l. in sacris. & l. vnicuique. lib. xij. † Istud autem contingit propter inæqualitatem vitandam, quam Legislatōres vitare student, non solum in

iudiciis, sed etiam in arbitriis, & aliis actibus extraiudicialibus & arbitria contingentibus d, vt ff. de arbit. l. si de meis. aliis incipien. Idem Pomponius, circa princ. & l. Prædus. §. In seruum. & l. si cū dies. §. pen. & de vulg. & pupil. substit. l. iam hoc iure. & l. Lucius. & C. de rescin. vend. l. ratas. & de test. milit. l. in testamēto. & de impub. & aliis substit. l. hereditatem. & l. quamuis. sed certē falsum videtur quod priuilegium concessum vni, debeat extendi ad alium, cū personam illius cui concessum esse probatur egredi nō debeat, vt instit. de iur. nat. §. sed & quod princ. † Dicunt quidam: aut agitur de priuilegiis pertinentibus ad litis executionem; & tūc priuilegium concessum vni lidgatori, prodest alteri. C. de fruct. & litis expen. l. si. & l. in sacris, in fi. & l. vnicuique. de prox. sac. scrip. lib. xij. aut agitur de priuilegiis pertinentibus ad litis decisionem: & tunc priuilegium concessum vni nō prodest alteri, vt §. sed & quod princ. quod licet prima facie videatur probabiliter dictum, ostendi potest nō esse verum: quia priuilegiū restit. in integ. quod minori conceditur, pertinet ad litis decisionē: & tamen aduersario prodest. C. si aduer. trans. l. j. & ij. & de reput. quæ sunt in iudi. restit. in integ. l. vnica. † Alij dicunt, quod aut priuilegium concessum est ad postulationē, aut sine postulatione: si ad postulationem, prodest: si sine postulatione, non prodest, vt ff. quod quisque iur. l. iij. in princ. quæ sol. quantum ad propositū patum valet: quia in præalleg. l. fin. C. de fruct. & lit. expen. loquitur etiam de priuilegio propria liberalitate principis, etiam sine postulatione concessio, vt ibi no. in j. gl. & patet in sex. Et idē dicendū videtur q, aut priuilegium c

e continet ius iniquum^e, vt quia in

alterius læsionē concessum, & tunc distinguitur: quia si ad postulationē conceditur, debet vti impetrans eodem iure: si sine postulatione, tunc non compellitur eodem iure vti, vt ff. quod quisque iuris. l. j. & ij. Sed si non continet ius iniquum, sed fauorem illius cui conceditur, & aliquam iuris cōmunis relaxationem, siue ad postulationē eius concedatur, siue nō, concedatur, prodest impetranti tantum, & nō alij eum non cōtingenti, vt in §. sed & quod princ. Item † prodest nō solum ei cui conceditur, sed etiam secum luiganti: quia occasione cōtrouersie quæ inter eos versatur, & inæqualitatis vitandæ causa, videtur eum cōtingere: & ita loquitur. l. si. de fruct. & lit. expen. & de prox. sac. scrip. d. l. in sacris, & l. vnicuique. Et hæc connexitas & extensio priuilegij ex eo procedit; † quia nō est habenda in iudiciis acceptio personarum, sicut in hac regula connetur, & hoc aliquantulum tangitur in d. §. sed & quod principi.

ADDITIO.

a † In iudiciis, iudicium hic capitur pro sententia, vt declarat Dec. in rubr. C. de eden. colum. iij. nume. 6. in fi. G. S.

b † Atrocitate, Adde Ang. Aret. in §. j. col. iij. vers. in ea glos. instit. de iis, qui sui, vel alie. iuris sunt. vbi ponit an pater possit incarcerare filium. & vide Bald. in l. si filius. C. de patria potestate. & in l. libertos. & Alex. in additio. C. de obseq. patr. præstan. & gl. fi. in c. quemadmodum. de iure iuran. & dom. Bonifac. de Vitalinis in tract. suo Malefic. tit. quibus concessa est correctio. & Cyn. & Doct. in l. Manichæos. C. de episc. & cler. & Lud. Bolog. in l. ex facto. la grande. ff. de hæred. instit. in tj. interpret.

c † Extēdi. Adde eundē Dy. in c. quod ob gratiam. in vj. oppos. j. eo. F. C.

Contin

d ¶ Contingentibus. Adde in quibus causis & contractibus sit seruanda æqualitas, Bart. & ibi plenè Ioan. de Plat. in l. in sacris. §. fin. ff. de proxi. sacr. serin. & Cy. Bart. Bald. & Saly. in l. si. C. de fruc. & lit. expen. & Bal. in c. j. in quibus. de consuetu. recti feud. & Ioan. Fab. Christoph. Porc. & Angel. Aret. in §. fin. col. ij. instit. quib. alien. licet. an idè in arbitriis, vide tex. in l. si cum dies. §. pen. & l. sed & interpellatur §. si ab altera. ff. de arbitr. & Alex. in l. si de meis. in addit. Adde Bart. ff. de arbi. & Spec. tit. de dilat. §. si. versic. sed nunquid post lapsum terminum. & Doct. in l. si. maxime Alex. col. ij. versic. & ad alleg. C. de eden. vbi dicunt quod ibi æqualitas debet seruari, nisi vbi contrarium reperitur expresse, vt d. l. si. de eden. & Hipp. de Marfil. in suo sing. clxviii. incip. æqualitas.

e ¶ Iniquum. Adde Bart. & Bald. in d. l. si. C. de fruc. & lit. expen. & Bald. in d. c. ij. §. in quibus. de consuetud. recti feud. & Doct. in c. ij. de mut. peti. & Bart. in l. si. §. donec. C. de iure delibe. & Bart. ibi pulchrè. Alex. in l. ij. in prin. versic. tertio limita. ff. quod quisque iuris. & Dyn. j. reg. quod ob gratiam. & Rosm. in consil. clxvj. col. ij. versic. ij. resp. & Philip. Franc. hie, Panor. in c. si. nu. ii. & ibi posui in apostil. ad eum. in versic. debent extendi. de transla. episc.

In reg. Ignorantia. Arg.

- 1 Confessio in iure facta per errorem facti an valeat. & nu. 8.
- 2 Errans in iure non excusatur.
- 3 Soluens naturaliter debitum & civiliter indebitum errore facti excusatur.
- 4 Errans in eo quod publicè notum est, non excusatur.
- 5 Ignorans quod publicè notum est, dicitur esse in lata culpa. & nu. 18.

- 6 Ignorantia facti non notè publicè, an excuset.
- 7 Error proprii facti quando excuset. & nu. 25.
- 8 Confessio facta in iudicio per errorem facti, potè ante sententiã reuocari.
- 9 Error in iure extra iudicium excusat, vbi de damno vitando agitur: secus in iudicio. & nu. 12.
- 10 Error iuris in dubio excusat ante litem contestatam.
- 11 Ignorantia iuris an excuset cum qui de lucro captando certat.
- 13 Origo rerum attendenda est, non quæ postea accidunt.
- 14 Error iuris dolum requirentis excusat, & de quo dolo hoc intelligatur. & nu. 16.
- 15 Lex Cornelia dolum requirit.
- 17 Dolum ex qualitate facti cõsiderat.
- 19 Lata culpa æquiparatur dolo præsumpto.
- 20 Ignorantiã iuris prætendens quando excusetur. & nu. 22.
- 21 Ignorantiã iuris naturalis, aut quasi naturalis non excusat. & nu. 23.
- 24 Error facti alieni quando excuset.

REGVLA XIII.

Ignorantia facti, non iuris excusat.

¶ **CONVENIENTER** potest exemplum poni istius regulæ in eo qui in iure confessus est, & confitendo errauit: nam si errauit in facto, iuste eum excusat error: & non nocet confessio, si errauerit in iure; error nõ excusat: & ideo nocet confessio: vt ff. de confes. l. non fateatur. verbi gratia: si credebam te esse cohæredem meum, & hoc confessus sum in iudicio errando in facto.

iste error non præiudicat, ut C. de iuris & fac. i. l. si post diuisionem. & ff. fam. hercis. l. cum putarem. † sed si confessus fui errando in iure, quia credebam testamentum valere factum coram testibus non rogatis, vel factum coram non solenni numero testium, error nocet, ut probatur ff. de confessis. l. non faterur. Item similiter poni potest exemplum, si soluatur illud, quod est naturaliter debitum, ciuilitur indebitum.

† Nam siquidem per ignorantiam facti, excusatur soluens, & ideo potest repetere. Si Verò per ignorantiam iuris, non excusatur, & ideo non potest repetere, ut C. de iur. & fac. ign. l. cum quis. & ad l. Falc. l. error.

¶ Sed opponitur & videtur quod ignorantia facti non excusat. Nam si proscriptum erat ut non contrahatur cum eo qui tabernæ præpositus erat, is qui contraxit ignorans proscriptionem factam, non excusatur: & ideo non potest agere contra dominum: ut ff. de instit. l. sed & si pupillus. §. proscribere. † Sed dicitur dū est, quod aut erat publicè notum, & tunc non excusat, ut in contrario: † quia videtur errans esse in lata culpa quæ dolo assimulatur, ex eo quod ignorat quod omnes intellegunt. ff. de verbor. sig. l. cedere diem. §. vlt. & l. latz. & l. magna. aut non erat publicè notum, & tunc excusat, ut hic. & in præalleg. l. non faterur. ¶ Sed opponitur & videtur quod ignorantia facti etiam non publicè noti non excusat: ut ff. ad Velleia. l. quanquam. Dicunt quidā, quod aut errat in facto alieno, & tunc si non erat publicè notum, excusat: ut l. non faterur. aut in proprio, & tunc non excusat, ut d. l. quanquam. Sed contra hanc solutionem est, quod iure cauetur, quod si credens me promississe tibi, cum non promississem, soluam, repeto, Item si

ex conuentione inter me & te inrita debui prædium imposita seruitute, & tradidi liberum, condicere seruitutem possum quam tempore traditionis debui imponere: ut ff. de cond. inde. l. sed & si me putem. in princ. & §. cum inter. & de act. emp. l. si tibi liberum. per quod patet, quod etiam in proprio facto tolerabilis est ignorantia. Quidā dicunt quod aut ago de damno vitando, & tunc toleratur, ut in dict. ll. aut de lucro captando, & tunc non toleratur: quæ solutio quantum ad propositum nulla est, quia in l. quanquam. ff. ad Velleia. fideiussor certabat de damno vitando: & tamen ignorantia facti proprii non excusat.

† Sed si dic quod ubi allego ignorantiam facti proprii, in iniuriam alterius, id est illius cui promiserā, & ex promissione mea obligatus eram, error facti proprii non excusat, licet contendam de damno vitando. ut in d. l. quanquam. sed ubi non est in iniuriam alterius, sed volens mihi subueneri aduersus damnum quod incurri per ignorantiam facti proprii, excusat & toleratur. Et ita loquitur præallegata l. si tibi liberum. ¶ Item opp. de l. error. C. de iur. & facti ignor. Sed dicendum est, quod ista regula reducat ad distinctionem illius legis. † quia si confitendo in iudicio errauit in facto, error facti excusat, ut hic, & corrigi potest vsque ad prolationem sententiæ, & non h. post: ut l. contraria. ¶ Vterius opponitur circa ignorantiam iuris: videtur enim quod ignorantia iuris excusat: quia si soluo illud, quod erat omni iure indebitum, vel ciuilitertantum debitum, per ignorantiam iuris, repetere possum. ff. de cond. indeb. l. si non sortem. §. indebitum. & §. aded. & l. cum is. §. fideiussor. & l. si fideiussor. & de iur. & fa-

- 9 *cti ignor. l. error in fi. +* Dici potest quòd in l. illa erratum fuit in iure extra iudicium, & ideo iuris error excusar si de damno vitando agatur, vt l. prælleg. hîc autê, & l. non fatetur. erratum fuit in iure & in iudicio: & ideo iudiciorum autoritas operatur, vt error iuris reuocari nō possit. Sed contra hanc solutionem est, quòd iure cauetur quòd etiam error iuris in iudicio interueniens potest reuocari, vt ff. de interrog. act. l. de ætate. §. qui iusto. & §. Celsus. Dicendum est quòd secundum eos qui intelligunt prædictos §§. in errore facti proprii, oppositio non procedit: + sed secundum illos qui intelligunt prædictos § §. in errore iuris, dici debet quòd error iuris in iudicio ante litis contestationem excusar, vt in illis §§. post verò litis contestationem non excusar: vt in l. non fatetur. & hîc + Item opponitur & videtur quòd ignorantia iuris excusar, etsi de lucro captando agatur, vt ff. de bon. poss. l. in bonorum. & de iuris & facti igno. l. regula. §. sed iuris. Sed dicendū est, quòd aut lucrum percipi poterat sine alterius iniuria, & tunc excusar, & toleratur si non potuit peritiores consulere, i vt ff. de iuris & facti igno. l. iuris ignorantia. & de k vsucap. l. nunquam it. & l. si fur. k
 12 + Item opponitur contra præmissa & videtur quòd iuris ignorantia nō toleretur etiam extra iudicium: licet de damno vitando agatur, vt ff. de acqui. hæ. l. si duo. Sed dicendum est quòd ibi causa, de qua agebatur, originem sumebat à lucro: & ideo licet subsequenter damnum inducat, iuris ignorantia non excu
 13 sat, + cū magis originem. quàm casum post originem incidentem considerari oporteat: vt ff. de dona. l. qui id quod. in princi. & de acqui. possessio. l. clam possidere. circa
 14 princip. & de fideiussor. l. tutor. in princip. + Item opponitur & videtur quòd ignorantia iuris excusar, vt ff. de decre. ab ord. fa. l. fi. & ff. ad Silla. l. si quis in graui. §. si quis ignorans. dicendum est quòd in illis ll. quæ dolum requirunt, ignorantia iuris excusar. Certum est enim quòd in aperiente tabulas testam. ante vindicatam defuncti necem requiritur dolum, vt in ead. l. si quis in graui. §. quod ad causam. & ideo ignorantia iuris excusar à pœna: vt in eodem §. si quis ignorans. In illis verò ll. quæ dolum nō exigunt, si quidem ius per eas inductum erat publicè notum, verè vel iuris præsumptione, quia à tempore constitutionis publicæ concurrerunt duo menses, vt in athen. vt factæ nouæ constit. ignorantia l non toleratur, vt ff. de public. l. vlti. §. licet. Sed vbi non est publicè notum, verè, vel iuris interpretatione, ignorantia toleratur: vt ff. de decre. ab ord. fa. l. vlti. Tamen contra prædictam solutionem est ff. ad leg. Corn. de fal. l. diuus. + Certum est enim, quòd lex Cornelia dolum requirit: & tamen, sicut ibi dicitur, ignorantia edicti seueritatem non excusar. + Sed responderi potest, quòd aut lex requirit dolum verum, aut est contenta dolo præsumpto ex qualitate facti: vbi requirit dolum verum. ignorantia iuris excusar, vt d. §. si quis ignorans. Vbi verò contenta est dolo præsumpto ex qualitate facti, quòd scilicet præsumatur dolum. + Dolus ex qualitate facti, vbiunque quis faciat quod scit, vel scire deber se facere non debere, m vt C. de iniur. l. si non conuini. & ad leg. Corn. de sicar. l. j. & ff. de doli excep. l. j. iuris ignorantia non excusar, vt hîc. & in prællegata l. diuus Claudius.
 18 + Ratio autē est, quia qui ignoran-

tiam prætendit eius quod est publicè notum, videtur esse in lata culpa,
 19 vt d.l. cedere diem. & l. lata. † Lata enim culpa dolo præsumpto æquipollet. & ideo ignorantia iuris non excusat. ¶ Item opponitur contra prædicta, & videtur quòd ignorantia non excusat etiam vbi de damno vitando agitur, vt ff. ad leg. Iul. de adul. l. si adulterium. §. stuprum.
 20 C. de ius voc. l. venia. † Sed dicendum est, quòd aut præteditur ignorantia iuris ciuilibis, & tunc locum
 21 habent omnia supradicta, † Vbi verò prætenditur ignorantia iuris naturalis, vt quia prætendit filius se ignorasse quòd non debuerit iniuriam inferre patri, vel quòd non deberet patri providere in necessariis
 n alimentisⁿ vel quòd non deberet furtum còmitte. vel homicidium, vel cætera delicta iure naturali prohibita, non toleratur, licet certet de damno vitando, vt d. l. si adulterium. §. stuprum. Idem si quasi iuris naturalis ignorantia prætenditur, vt quia dicit libertus se ignorasse quòd patrono reuerentiam exhibere deberet: cum enim ab eo consecutus fuerit præmium libertatis, quasi naturali ratione tenetur, vt iure compensationis eadem debeat reuerentiam exhibere. & ideo ignorantia iuris non
 o excusat^o à damno, quod incurrit propter reuerentiam non exhibitã. C. de ius voc. l. ij. ¶ Vltimo distin-
 p gui potest circa materiam regulæ, P
 22 † quia aut erratur in iure, aut in facto. si in iure, aut ciuili, aut naturali, aut quasi naturali. & si in ciuili, aut in iudicio, aut extra iudicium: 23
 si in iudicio, siquidem ante litem contest. error excusat, probata causa erroris legitima. vt ff. de interro. act. l. de ætate. §. qui iusto. & §. Cel-
 sus. si post lit. contest. ignorantia nō
 excusat, vt hic. & d. l. non fatetur. Si

erratur extra iudicium, aut agitur de damno vitando, aut de lucro captando. & si de damno vitando, aut erratur in eo in quo requiritur dolus verus, aut in eo in quo sufficit dolus præsumptus, vel lata culpa, vel leuis. & multò fortius si leuissima. Et si in eo in quo requiritur dolus verus, iuris ignorantia excusat. ff. ad Silla. l. si quis in graui. §. si quis ignorans. sed si erratur in eo in quo requiritur dolus præsumptus, vel lata culpa, tunc siquidè erat publicè notum, verè, vel iuris præsumptione, vt quia à tempore publicationis currebant duo menses, iuris ignorantia non excusat. vt C. de legib. l. leges sacratissime. & de iuris & fac. igno. l. constitutiones. ff. de publi. l. vlt. §. licet. & ad leg. Corn. de fal. l. diuus Claudius. sed si non erat publicè notum, verè, vel præsumptiue, iuris ignorantia excusat. ff. de decre. ab ordi. faci. l. fin. Sed si agatur de lucro captando, siquidem cum alterius iniuria, vt per vsucapionem, iuris ignorantia non toleratur, nec excusat: siue potuit, siue non potuit peritiores consulere, vt ff. de iuris & fac. igno. l. iuris ignorantia. & de vsucap. l. si fur. & l. nunquam. sed si sine alterius iniuria, si quidem non potuit peritiores consulere, iuris ignorantia toleratur, & excusatur: sed si potuit peritiores consulere, iuris ignorantia non excusat. vt ff. de iuris & fac. igno. l. regula. §. sed iuris. & §. si qui, de bon. pos. l. in bonorum. & quis ordo in bon. possess. seruetur. l. ij. §. vlt. fallit, de acquir. hæredi. l. si duo. propter ratione quã
 24 supra dixi. ¶ Si erratur in iure naturali, ignorantia iuris nō excusat, vt d. l. si adulterium. §. stuprum. si erratur in quasi, naturali, iuris ignorantia non excusat. vt C. de ius voc. l. ij. ¶ Si erratur in facto: aut in proprio, aut alieno: & si alieno,
 aut

aut erat publicè notum, aut nō erat publicè notū: si erat publicè notum, ignorantia non excusat. ff. de insti. act. l. sed & si pupillus. §. proscribe- re. si non erat publicè notum, igno- rātia excusat: ¶ vt ff. pro suo. l. si. & j. 15 eod. c. pro xj. ¶ Si in facto proprio, aut certat de damno vitando, aut de lucro captando, si de lucro error non toleratur in proprio facto, si de damno euitando, aut cum alterius iniuria, & tunc error in proprio facto non toleratur: vt ff. ad Velleia. l. quanquam. aut sine alterius iniu- ria, & tunc error in facto proprio excusat & toleratur. ¶ vt ff. de con- dict. inde. l. sed & si me putem, in princip. & §. cū iter. & de act. emp. l. si tibi liberum. & ita oportet intel ligi quæ norantur. ff. de leg. j. l. si res obligata, Dyn.

A D D I T I O.

a ¶ Errauit. Adde, vtrum confessio fa- cta in iudicio vel extra sine causa valeat retractari que possit. Dyn. in c. quod semel j. eod. Quando autem confessio facta in libello per erro- rem oblit libellanti, vide late la. in §. si minus. in ij. not. Inst. de actio. b ¶ In iure. Adde quòd ab ignoran- tia seu errore iuris quis excusatur vbi lex est multum dubia. l. regula. ff. de iur. & fac. ign. & no. gl. in cap. vnico. de postul. prælat. suprà eod. lib. & Abb. in cap. fin. de consti. Fe- ly. in cap. de quarta. colum. ix. cir- ca princ. de præscrip. in regno Sici- liz, ignorantia iuris excusat à per- ditione feudi, propter non petitam inuestituram, vt not. Car. Alexand. e in cap. j. colum. ix. quo tempore mi- les inuestit. pete. deb. in vsibus feud. quod no. pro vassallis tenentibus feu- dum à rege, seu alio principe. vide Doc. j. pen. addit. allegat. & Spec. in suo aureo repertorio, in tit. de igno-

ran. facti vel iuris. & quæ dixi in §. vij. col. ij. de consue. feud. lib. Con- suetud. Biturigum.

Adde breuiter q. ipsa ignorantia iuris nō plus excusat mulierē, quā alios, quādo potuit cōsulere peritos: vt no. Bald. & Alex. in l. iuris. C. qui admit. & ibi dicit post Bar. q. si est in loco vbi non est peritorū copia, præsumit pro ea: aliās secus. Et in quantum di- xi, non plus excusari mulierem & c. illud intelligo verum, nisi in casib. in iure expressis: vt not. Bar. in l. ne passim. C. de iuris & fac. igno. & Card. in cle. iij. de cons. & affini. ¶ Nocet. Falsum est: quia ex quo agi- tur de damno vitando, l. iuris igno- rantia. de iur. & fact. igno. Non ob- stat d. l. cū quīs. quia loquitur quā do est debitū iure exceptionis, nec facit regulā, nisi in eo quod solutū errore facti facilius repetitur quā solutum errore iuris. C. M.

d ¶ Publicè. Adde quid operatur fieri aliquid in publicū, quia facit rem esse notoriā: quia quæ publicè sūt, præsumuntur sciri, vt in d. §. proscribe re. vers. l. iteris. & c. j. de postul. præ- latorū. & ignorantia contra factum publicum non excusat, vt not. Bart. & Alex. in addit. in d. §. proscribere. aliās §. quo. & vide Cepol. in cons. xxxix. col. v. & Cald. in cons. iij. ti. de off. leg. qui ponit limitationem ad d. c. de postul. prælat. & Franc. Aret. in cons. cix. Adde de hoc Bar. Soci. in suo tract. fall. reg. clxxv. & ibi habes limitat. ad hanc reg. & de hoc vide Pet. Phil. Cor. cons. lxxij. incip. plures. in lite ra d. vpl. iij.

¶ Intelligunt. Adde quæ dicatur la- ta culpa. text. & ibi Bart. in l. quod Nerva. ff. de posi. & Fely. in c. cognoscentes. col. j. de const. & Rom. cons. ccccxxvj. & Abb. consil. xvij. vol. ij. & Decis. Parla. Delphin. ccccxxiij. & Cep. in cōs. xxxvj. col. iij. in prin.

- f** ¶ Sed dic. Vide de hoc. in ead. reg. k circa fin. vers. si in facto proprio. & in reg. præsumiur. F. C.
- g** ¶ Corrige. Adde an error commissus in iudicio possit reuocari. Bart. & Bal. post Cy. in l. error. C. de iur. & facti ignor. & in l. j. C. de confes. & in l. non fatetur. & ibi Alex. in ad di. ff. de confes. & Bald. in l. cū precium. ad si. C. de lib. causa. Adde omnino de materia huius apost. & seq. Lanfrā. de Oria. in ca. quoniam contra. ver. confessiones. nu. 33. vers. pro veritate. & quod ibi posui in apostil. in vlt. addit. de probat.
- h** ¶ Et non post. Adde quòd confessio facta in libello per errorem, reuocari potest vsque ad litis contestationem, non autem post, vt not. Ias. §. si minus. in ij. no. Inst. de act. F. C.
- i** ¶ Consulere. Adde quòd nō prodest mulieribus ignorantia iuris in lueris captandis si potuerunt consule re peritiores: secus si non potuerunt. vt in d. l. in bonorum. ff. de bon. pos. & ibi Bart. & l. iuris ignorantiam. & ibi Bal. & Doct. C. qui admit. & gl. in l. ij. C. de iuris & facti ignor. Et idem in rustico, secundum Bald. ibi. & in d. l. iuris ignorantiam. & Ang. in consi. clxxij. in fin. & vide Anch. & Imol. in c. ij. de test. in vlt. col. & Cy. in l. si. C. de test. Salyc. & Alex. in d. l. iuris ignorantiam. Cy. Bal. in d. l. iij. C. de iur. & facti ign. & Bal. in l. si duo. ff. de acquir. hær. & Ro. in consi. cxxv. & ad prædicta & ad hanc regulam vide pulchrè m Fely. in c. quoniam. col. ij. de simon. n vbi ponit tres conclusiones cum pluribus fallen. & Philip. Franc. hic. & Ang. in consi. cclxxxvij. incip. viso themate supradicto. Pan. c. ad nostram. nu. 9. & ibi posui in apostil. in vers. non excusat, de rebus eccl. non alie. & adde quod notauit. §. ca. reg. in apost. prima.
- ¶ Et l. si fur. Not. quòd hic deest alterum membrum huius distinctionis, scilicet quando lucrum percipi non poterat sine alterius iniuria: quod sumendum est ex epologo, in fine reg. ver. sed si agatur de lucro captando. F. C.
- ¶ Ignorantia. Adde vtrum lex vel statutum afficiat verè ignorantem ad hoc vt ignorantia iuris procedens ex lata culpa vel dolo non excuset delinquentem, Abb. & ibi Fely. in c. cognoscentes. col. ij. post med. ver. prima est. de const. vbi ponit Fely. tres conclusiones cum duabus fallēt. & vide Bar. in l. quod Nerua. ff. de posses. & latius in l. j. ff. si quis test. lib. esse ius. sueth. & Bart. & ibi Alex. in addi. in l. diuus. ff. de fal. & Alex. in l. si quis id quod. in prin. ff. de iuris. omnium iud. Et à quo tempore incipiat lex ligare, vide Fely. vbi supra col. iij. vers. circa secundum. vbi ponit regulam, quòd lex incipit ligare post duos menses à tēpore publicationis ipsius. & etiam sex fallent. & per Bart. in l. omnes populi. in vij. q. & ibi Bal. & Doct. Moder. ff. de iust. & iur. & Io. And. in data Sextij. cod. & gl. in Prag. San. in si. super verbo. publicationem. & Abb. in consi. xxxv. in princ. lib. j. & Alber. de Gandino in suo tract. Maleficiorum. tit. de multis. ver. quæro pone fore bannum. & decis. Capellæ Tholos. q. cccclxliij. & Cepo. in consi. xlij. in ij. col. & Franc. Arc. in consil. lxxvij.
- Debere. Adde Bart. in l. quod Nerua. & ibi Doct. ff. de pos.
- Alimentis. Adde quòd licet pater teneatur de iure naturali alere filium, vt l. j. §. huius studij. & ibi Doctores. ff. de iustitia & iure & instit. de iure natur. gentium & ciuili in princ. & ibi Ioannes Fab. Christoph. Porc. & Ang. & Abb. in consi. lxxv. col. vlt. lib. j. & gloss. Abb. & Præpo

Præpos. in c. cum haberet de eo qui duxit in matrim. quam polluit per adul. ramen de iure naturali non est educatio parienum faciendâ à liberis: sed naturali ratione: vbi beneficientibus beneficiamus, vt l. sed & si lege. §. consuluit. ff. de peil. hære. ita tenet Bart. in d. l. j. §. huius studij. & in l. si quis à liberis. §. parens. per illum text. ff. de lib. agnoscen. & Bald. sing. in lit. de iure nat. gent. & ciuili. in princip. col. j. prope fin. cum seq. & Bald. in l. j. §. ius naturale. col. j. ff. de iust. & iur. & an educ. patris & filij sit de iure ciuili vide per Doct. f. al.

¶ Adde an debeantur alimenta natis ex illicito vel dânao coitu, per parentes, vide Bal. in lid. quod pauperibus. nu. 37. vers. vlt. quæritur. & quod ibi dixi in apost. ad ipsum, in ver. alimenta. C. de episc. & cler.

o ¶ Non excusat. Adde glos. in d. l. si adulterium. quæ dicit, quod si quis errauit in iure naturali, vel gêtium, non excusatur, vt sequitur hic Dyn. licet aliquantulum releuetur, secundum gloss. sed Bart. ibi hoc reprehendit, distinguit vt ibi vide. & Alexand. in l. si quis quod. in princip. col. ij. ff. de iurisd. omn. iud.

p ¶ Regulæ. Adde ad hanc regulam Doct. in c. ab excommunicato. maxime Inno. de rescripti. & Ang. Are. & Ias. in §. si quis agens. de act. in fi. & Dyn. & quæ ibi dicam in reg. seq. & in reg. præsumitur. infra eod. & Abb. & Felyn. in c. ij. de constit. glo. in c. apostolicæ. de cler. excom. ministran. & Alex. cons. xxxj. in iij. col. in fi. l. ij. & Ange. Aret. in lit. de nup. §. si aduersus. & Bar. in l. si adulterium. ff. de adult. & in d. l. non fatetur. & ibi Ale. in addi. ff. de cõfess. Cy. Bal. Bar. & Salic. in l. error. C. de iur. & fact. ign. Bar. in l. Claudius. ff. de acq. hære. & Ro. in consi. ccxxv. & Fely. in c. j. in col. ij. j. dist. sed qua

liter probatur error, dic q. qui allegat tenetur probare, vt tenent Cy. & Doct. in d. l. error. & probatur eo ipso q. probatur rem aliter se habere, secundum Bart. in l. de xrate. §. qui iusto. ff. de interrog. act. & in l. non fatetur. & in d. l. error. & Lud. Bol. in l. ij. C. de errore aduo. in secūdis interpret. & Cepo. in cau. ciij. in prin. & Alex. cons. lxxix. col. v. vers. & eo ipso. lib. ij. & Abb. in c. ex parte. de confess. & Card. Alex. in c. ij. col. j. iij. distinct.

¶ Adde an & quis probare debeat ignorantiam, & qualiter probetur, text. sing. in c. nulli. si verò aliquis vers. proprio iuramento. de elect. lib. vj. vbi quod iuramento allegantis ignorantiam probetur, quem text. limita per glo. Alex. Lud. & Doct. in l. qui bona. §. si alieno. ad fin. ff. de dam. infect. dixi in addit. ad Phil. Franc. post eum in c. vt circa. nu. 7. in vers. ignorantia probatur. præalle. tit. de elec. lib. vj. & in addit. ad Stil. Parlam. tit. de addit. hære.

q ¶ Excusat. Adde etiâ, q. error in facto alieno non excusat, quod o illud factū sepe fuit tractatū & discussum per allegantiē ignorantiam: vel vbi esset factū notabile & graue, secundum Ias. in §. si quis agens. in vlt. no tab. in lit. de actio. F. C.

r ¶ Tolerauit. Adde tolerari ignorantia in facto proprio iam olim factio, aut adeo intricato, vt difficile memoria retineri possit, vt tradit Ias. in d. §. si quis agens. col. ij. vers. item illud quod. F. C.

In reg. Cum quis. Argumenta.

1 *Hæres præsumitur ignorare factum defuncti.*

2 *Premissor si ante diē moriatur, an paret*

an pœna committatur.

- 3 Ignorantia quando toleretur in persona successoris.
- 4 Hæres emphyteotæ qui desijt canonem soluere, an excusetur.
- 5 Tempus non currit ignorantibus.
- 6 Obligatio debitoris non extenditur per causam contingentem in personam creditoris.
- 7 Casus contingens in personam debitoris non alterat obligationem.

REGVLA XIII.

CVM quis in ius succedit alterius, iustam ignorantiz causam censetur habere.

- 1 § 1 PONE quod promissisti dare bouem in Calendis Augusti, si non dares promissisti centū nomine pœnæ: decedis ante Calendas Augusti, hæres ignorans promissionem factā non soluit: dubiū est an possit cum effectu conueniri ad pœnam? & respondetur quod non, quia iustam habuit ignorantiz causam, vt hic, & ff.co.l. qui in alterius. sed contrā est apertē de verb.oblig.l. ad diem.
- 1 vbi dicitur, § quod mortuo promissore ante diem pœna nihilominus committitur adueniente die quo dare debuit, licet promissoris hæreditas non sit adita, & idem dicitur de nau. fœno.l. vlt. sed dicas de rigore iuris pœnam committi contra hæredem etiam ignorantem, b vt d.l. ad idem. & de nau. fœno.l. vlti. sed propter probabilem ignorantiz causam postulare potest successor beneficium restitutionis in integrum, & eo impetrato non nocet pœnæ commissio, vt hic, & in d.l. qui in alterius, nocet ergo ipso iure vt in contrariis: sed propter probabilem ignorantiz causam restitutio datur, vt hic.
- 3 Item § opponitur & videtur

ignorantiam non tolerari in persona successoris, c & pœnam cum effectu committi, nisi successor fuerit pupillus, vt ff. de verb. obligat. l. cum filius. §. in hac stipulatione. Sed d distingue vtrum successor agat vel conueniatur, quia si agat vel alium inquietet, pœna committitur cum effectu, licet ignorauit promissionem factam ab eo cui successit, vt in d. §. in hac. sed si conuenitur, tunc pœna non committitur de rigore iuris, c vt in l. ad diem. ff. de verb. oblig. & de nau. fœno.l. vlt. Ratio autem est quæ redditur in text. d. l. qui in alterius. quia qui agit, plenē certus esse debet, cum sit in potestate eius an velit experiri, & ante debet rem diligenter explorare, & tunc ad agendum procedere: quæ ratio non extenditur ad eum qui conuenitur, vt ff. de doli excep. l. purē. §. vlt. & ideo alius est effectus vnius, & alius alterius. § 1 Quartus autem potest hæres emphyteotæ, qui soluere cessauit ecclesiæ canonem per biennium, vel priuato per triennium, excusari possit & debeat prætextu ignorantiz, quod videtur § per verba istius regulæ, & ff. eod. l. qui in alterius. § 1 & quia tempus non solet cedere ignorantibus, vt ff. quando app. sit. l. j. §. dies. & §. si aduersus. & ff. de cal. l. annus. & de ædil. edic. l. cum sex. e contra videtur cadere à iure suo, in d. l. ad diem. & de minorib. l. Æmilius. de nau. fœno. l. vlt. Dicendū videtur qd de rigore iuris pos sit deici à iure emphyteotico: vt in d. l. ad diem. cum sim. sed propter iustam ignorantiz causam restitutio concedi debeat, vt hic, & d. l. qui in alterius, Item quæri potest quare est qd mortuo stipulatore sine hærede, vel relicto hærede cui nō potest de iure solui, pœna nō cōmittitur ipso iure. vt ff. de vsur. l. pecuniz fœnebris. in fin. & l. cum quidam. §. si pupillo

- h pillo. sed econtrā mortuo promissore committitur, licet restitutio
 6 concedatur, vt dictum est. † Ratio est, quia casus contingens in personam creditoris non debet extendere obligationem debitoris ar. ff. eo. omnis hereditas. §. nunquam & ad
 7 l. Aquil. l. qui occidit. §. vlt. † sed econtrā cūtingens in personam debitor non debet variare obligationis conditionem, vt ff. de verb. obl. l. ij. §. ex. his. & de præt. stip. l. ij.

A D D I T I O.

- a † Quod non. Limita istam regulam non procedere, quando hæres ex hoc lucrum quæreret, vt not. Dec. in l. qui in alterius. nu. 4. ff. eod.
 b † Ignorantem. Adde Bart. & Alex. in l. cum filius. §. in hac. ff. de verb. oblig. & Bart. & Alexan. post Dyn. in d. l. ad diem. hic alleg.
 c † Successoris. Adde, quando scientia defuncti censeatur in heredem continuata, ita vt allegando ignorantiam non audiat, Dyn. in c. præsumitur. infra eod. vbi posuit multa ad materiam istius regu. pertinentia. F. C.
 d † Agat. Adde Ang. Aret. & Io. Fab. qui dari tut. poss. in princi. in gloss. datus. postit. qui idem tenent. & Bart. in l. qui in alterius. ff. eo. dicit quoddam successor conuentus habet iustam causam ignorantiæ vsque ad publicationem testum, vel productionem instrumenti, per quæ appareat ipsum esse certioratum. & non habere causam ignorantiam, quia tunc ab illo tempore postea debet condemnari in expensis, vt l. si quis inficiatus. ff. de positi. sed secus est, in actore: vt tenet hic Dyn. licet secundum Bar. possit esse ex parte actoris iusta causa, qua cognita statim debet desistere, & releuabitur ab expen. vt l. destitisse. ff. de iud. & l. eum quæ temerè. & ibi Bar. & vide Dec.

In d. l. qui in alterius. num. 10. & de materia expensarum. litis ne imper tinentur huc cōgeratur, vide Ias. in l. properandum. §. siue autem. C. de iud. vbi eam copiosissimè tractauit. & ad istam reg. vide Maria. Soci. in rubr. de cau. poss. & prop. in iij. trac. artic. liij. vers. vj. competit publiciana. in dubio autem q. præsumatur ignorantia in successore iuris alterius, tenet Alex. in consi. lxx. lib. j. col. iij. F. C.

e † Iuris. Hoc limitat Deci. in d. l. qui in alterius. nu. 1. non habere locum, quoties hæres conuenitur super iis, quæ in testamento continentur, de quibus præsumitur habere notitiam. F. C.

f † Videtur. Adde simili modo excusari hæredē emphyteutæ, qui ignorans vendidit fundum emphyteuticum, secundum Bal. in c. j. §. Si vassallus. in fi. si de seu. sue. contro. inter dom. & agna, quæ sequitur Dec. in d. l. qui in alterius. nu. 2. F. C.

g † Restitutio. Idem glo. Dyn. Bal. Io. Fab. l. ij. C. de iure emphyteut. Eudo. Rom. consi. clxvj. in fin. Alex. consi. clxix. nu. 10. lib. ij. Dec. consi. lvij. in fi. vbi in annot. dixi. & consi. cxxxvij. col. iij. item ex omni iusta causa. Carol. Ruyn. consi. cl. lib. j. C. M.

h † Econtrā. Adde hic Ioan. Andr. & in addit. Spec. de loca. §. aliam. vers. xix. & Bart. in d. l. ad diem. ff. de verb. oblig. gloss. & Ias. in l. ij. C. de emphyteut. Bald. in l. fin. C. si pendens. appel. & Bart. in l. Amilius. hic alleg. Felyn. in c. vigilanti col. ij. in princip. de præscript. & And. Barb. in repet. c. Raynaldus in Ioannina. circa fin. de testam. & Bart. & Alexan. in l. cum filius. §. in hac. ff. de verb. oblig. Imol. in c. potuit. de loc. Cyn. in d. l. ij. de iure emphyt. & Ant. Corfet. in sing. in vers. hæres. & Lanfr. de Orian. in tract. de arbit. quæ st. ix. & Abb. in consi. iij. col. vj.

col.vj.vol.ij.& Decis. Parlam. Delphin: quæst. xxiii. in fi.

In Reg. Odia. Argu.

- 1 Statutum odiosum est restringendum.
- 2 Institutio in re certa valet, exheredatio non.
- 3 Pactum de non petendo naturalem obligationem ipso iure aufert.
- 4 Pactum de petendo non redintegrat ipso iure obligationem, quæ sublata fuit per pactum de non petendo.
- 5 Favor quando ampliandus, odio restricto.
- 6 Favor publicus priuatorum præfertur utilitatibus.
- 7 Favor publicus in maleficijs puniendis attendendus.
- 8 Pæna sunt potius mollienda quàm exasperanda.
- 9 Maleficia quando ad rigorem sint punienda.
- 10 Inter suspectus ob publicam utilitatem remouendus.
- 11 Pæna moderanda est secundum qualitatem delicti.

REGULA XV.

ODIA restringi, & fauores conuenit ampliari.

- a CASVS istius regulæ est. 3. de elect. c. statutum. lib. vj. vbi dicitur,
- 1 quod statutum de iis, qui ad parrochialium ecclesiarum regimen assumuntur, promouendis ad sacerdotium intra annum, alioquin ipsis ecclesijs sint priuati, ad collegiatus ecclesijs extendi non debet: quia cum sit odiosum, restringi conuenit potius, quàm laxari. Exemplum etiam apertum ponitur ff. de liber. & posth.

l. cum quidam. quia si pater instituat filium ex re certa, valet institutio: sed si exheredet à re certa, non valet exheredatio: quia in institutione versatur fauor, quem conuenit ampliari in exheredatione odium, quod econtra oportet restringi.

3 Item probatur, quia iure cauetur, quod pactum liberatoriū, id est de non petendo, tollit ipso iure naturalem obligationem. ff. de solut. l. Stichum. §. naturalis. pactum verò de petendo, quod est obligatoriū, non tollit ipso iure, vt ff. de pact. l. si vnus. §. pactus ne peteret. Et hoc contingit propter rationem istius regulæ, scilicet quia in pacto prædicto de non petendo, versatur fauor, quem conuenit ampliari, in pacto prædicto de petendo versatur odiū, quod oportet restringi, vt ff. de act. & obl. l. Arrianus. Sed contra regulā videtur. ff. de iis qui not. in fa. l. ij. §. exercitum. vbi odium applicatur, & non restringitur. Sed dicendum est, quod aut ex vtraque parte, id est fauoris & odij, versatur ius priuatum: aut ex vtraque publicum: aut ex altera priuatum, & ex altera publicum. Primo casu & secundo ampliatur fauor, & restringitur odiū: quia cum natura sint hincinde paria, certum est in re dubia fauorabile causam potius assumi debere, quàm odiosam, vt in præalleg. l. cum quidam. & arg. ff. eo. l. quoties idem sermo. & l. quoties nihil. in tertio casu præfertur ius publicum, siue versetur ex parte odij, siue ex parte fauoris: & de isto tertio casu loquitur. ff. de iis qui not. in fa. l. ij. Et ratio huius est, quia fauor publicus præferri debet utilitatibus priuatorum, vt C. de primipilo. l. utilitas. & in auth. de rest. & ea quæ parit in xj. mense. §. quamobrem. col. ilij. Sed hoc falsum esse posset aliquis ostendere euidenter. certū est, quod in maleficijs puniendis fa-

vor publicus versatur, vt ff. de publi
ca. l. licitatio. §. quod illicitè. & ff.
de fideiussorib. l. si à reo. §. id quod
vulgò. & ad l. Aquil. l. ita vulnera-
8 tus. † tamen iure cauetur, quòd in-
terpretatione legum pœnæ delicto-
rum potius molliendæ sunt, quàm
exasperandæ, vt ff. de pœn. l. si præ-
9 ses. & l. interpretatione legū. † Sed
dicendum est fauorem publicum
considerari, vt maleficium non re-
maneat impunitum, ex quo constat
commissum, nō autem in re dubia,
id est cum incerta est criminis qua-
litas, vt pœnæ exaggerentur, sed vt
potius minuatur, cum potius clemē-
tiæ quàm seueritati nos iudicantes
studere oporteat, vt ff. de pœn. l. re-
spiciendū. in prin. Item contra præ-
dictā dist. est. ff. de suspect. tut. l. hæ.
§. quid ergo. vbi si non apparet cau-
sa remotionis, ex causa leuiori re-
10 motus videtur. † & tamen remotionem
tutoris suspecti suadet publica
utilitas, vt in eo. tit. l. j. §. consequēs.
imò non est cōtrā: quia ibi non sua-
det delictum, sed præsumitur in du-
bio minus fuisse delictum, cum sit
incerta delicti qualitas. & ideo ad
sententiam condemnatoriam sequi
11 tur minor pœna, † cum pœna mode-
randa sit secundum qualitatem de-
lictī, vt ff. de offic. præf. vrb. l. j. §.
cū patronus. & de iure patron.
l. j. Dynus.

A D D I T I O.

a † Regulæ. Adde ad declarationem
huius reg. Dyn. in c. quis à iure. in-
frà eod. F. C.
b † Sed dicendum. Adde qd odiū du-
plex est, publicū & priuātū. de quo
per Abb. in c. quoties, de testi. & quā-
do odia restringi & fauores amplia-
ri debeant, vide Alex. in l. cætera. §.
sed & si quis. ff. de leg. j. & per gl. &
Bar. in d. l. ij. §. exercitū. ff. de iis qui
no. infā. Bar. & Io. de Plat. in l. quē-
admodum. C. de agric. & censu. lib:

xj. & Ioā. Inno. in d. l. cum quidam.
de liber. & posthu. & Bald. in l. j. in
liij. q. C. de lib. præf. & Alexand. in
d. l. cum quidam. in fin. & Philip.
Franc. hic. & quando odium repel-
lat quem à testimonio, vide Alex.
in consi. xcix. in ij. col. j. lib. & an
lex possit esse pro parte fauorabilis,
& pro parte odiosa, vide Bal. & ibi
Ludo. Bolo. in secundis interpret. in
l. j. §. quod autem. ff. de aleatori. &
Bald. & ibi in addit. Alexand. in l.
venia. C. de in sus voc. & Alex. l. sed
si hac. §. semper. in prin. ff. de in ius
voc. adde quod not. Felyn. in c. dile-
ctus. in ij. col. in versic. quarta con-
clusio. de rescript. & col. liij. versic.
liij. facit. & Card. Alexan. in c. vota.
lxij. dist.

c † Priuatorum. Adde text. in l. vnica.
§. fin. & ibi Doct. C. de cad. tollend.
& in auth. res quæ subiacent resti-
tutioni. C. com. de leg. & in c. licet.
de reg. rest. & transit ad reli. quod
intellige secundum gloss. ibi, cum
per publicam non impeditur priua-
ta: quia charitas bene ordinata in-
cipit à seipso. l. præses. C. de seruit.
& aqua. & vide text. in c. scias. vij.
q. j. & ibi gloss. & in c. bonæ. in j. de
postul. prælat. & Pau. de Cast. consi.
cccc. col. iij. in antiquis. & plenē
per Bart. Bald. Alexand. & Socin. in
j. ff. sol. matrim.

† Adde quæ sit pœna iudicis mu-
tantis pœnam à iure introductam
sine causa. Roman. omnino singu.
suo. lxxvij. incip. veni qua. & Felyn.
qui illius meminit in c. de causis.
col. v. de offic. deleg. in c. qualiter &
quando. l. ij. §. ad corrigendos. col.
vij. versic. pro complemento. extrā
de actio.

d † Sed dicendum. Vide eundem Dy.
in c. in pœnis versic. sed distinguen-
dum. & in c. in obscuris versic. ad
tertium. infrà eod. vbi plenius di-
stinguic.

In reg. Decet. Argu.

- 1 Filiusfamilias ob dignitatem sui iuris effectus, finita administra- 3 tione, manet sui iuris.
- 2 Privilegium minori concessum, finitur etate minori finita.
- 3 Privilegium quando finitur, finita privilegij causa.
- 4 Actio turpis non intenditur aduersus eum, quæ vxor esse desijt.
- 5 Testamentum pupillare tollitur paterno sublato.
- 6 Causa in dubio impulsua presumitur, non finalis.

REGVLA XVI.

DECET cōcessum à prin-
cipe beneficiū esse man-
surum.

- ¶ CLARISSIME patet exem-
plum istius regulæ in authen. const.
quæ de dignita. §. illud. vbi dicitur,
1 † quod si filiusfamilias propter di-
gnitatem sibi delatam fuerit sui iu-
ris, quod 2 nihilominus dignitatis
suz administratione finita remanet
sui iuris, & retinet omnium cognato-
rum & agnatorū iura. ¶ Sed con-
tra regulam videtur. ff. de leg. ij. l.
1 Titia Seio. §. vñ. vbi dicitur, † qd
finita minori etate, cuius occasio-
ne privilegium concedebatur, finit-
ur privilegium à principe concess-
um. Sed dicendum est, quod ibi fi-
nita erat finalis causa privilegij cō-
cedēdi: & ideo finitur privilegiū, b
iuxta regulam generalem. Cessante
causa, cessat effectus. C. de episcop.
& cler. l. generaliter. & de hæret. l. j.
& de testam. mili. l. penul. de testit.
mili. l. f. c. cū cessante. de appell.
in proposito autem non erat finita
privilegij causa, & ideo privilegiū
durat: vel si erat infinita, fuerat cau-

sa impulsua & non finalis. & ideo
finita causa non finitur privilegiū.
vt arg. ff. de usufruct. leg. l. genera-
li. §. duas. † Et huius occasione di-
stingue. aut constat causam privile-
gij concessionis alicuius vel prohi-
bitionis factæ esse finalem. Aut cō-
stat esse impulsuam. Aut dubitatur.
Si constat esse finalem, aut ea sua
sublata remanent aliquæ reliquæ
præcedentis causæ, aut omnes tol-
luntur. & si aliquæ reliquæ rema-
nent: reliquiis eius remanētibus du-
rat effectus, vt patet exemplum. ff.
de quest. l. vñ. §. seruus. vbi seruus
à domino dilatus in memoriam
prioris domini, non debet nec po-
test aduersus quondam dominum
interrogari. Item qui desijt esse de-
curio, torqueri in memoriā prioris
dignitatis non debet: vt ff. de decu-
rio. l. fin. † Item contra eam quæ de-
sijt esse vxor, non instituitur actio
turpis in honorem præcedentis ma-
trimonii, vt ff. rerum amptorum. l. j.
& ij. Sed vbi nullæ reliquæ causæ
finalis remanent, sublata causa tol-
litur totaliter effectus: vt §. de præ-
bend. c. si pauper. lib. vj. & ff. de act.
& obl. l. qui cum heredes. ar. ad cō-
firmationē huius distinctionis, quia
iure cauetur † quod sublato testamē-
to paterno de iure ciuili, in totū tol-
litur pupillare: quia nullæ remanēt
reliquæ paterni. ff. de inoff. testa. l.
Papi. §. sed nec impuberis, & de vul.
& pup. sub. l. in substitutione. & l. ex
duobus. §. vlt. & l. & si contra tab.
cū ibi not. Si cōstat se impulsuam,
tūc finita causa nō finit effectus. vt
ff. de dona. l. ij. §. vl. & l. seq. Et quod
dici solet de Caphurnia. ff. de postu-
lan. l. j. §. sextū. † Sed si dubitat vtrū
fuerit finalis vel impulsua, præsumi-
tur in dubio impulsua. & ideo ea
finita nō finit effectus, vt ff. de cōd.
& demō. l. cū tale. §. falsam causam.
& l. Titio. §. sed cum ante nuptias,
& de

& de vsufr. leg. l. generali. §. duas. & de donat. l. ij. §. fi. & C. de iure dot. l. si mulier. Dyn.

ADDITIO.

- a ¶ Dignitatem. Adde quæ dignitates hodie liberant filium à patria potestate, tex. gl. Io. Fab. Christoph. Porc. & Ang. Aret. in §. filiusfa. insti. quib. mod. ius patr. pot. sol. & glos. sing. & ibi Ioan. de Plat. in l. fi. C. de decur. lib. x. & in auth. sed episcopalis. & ibi Saly. C. de episc. & cler. & gl. & Abb. post Inn. in c. indecoru. de æta. & qual. Dixi in apostil. ad Bal. in l. sacrosanc. nu. 1. in vers. episcopalis autem dignitas. C. de episc. & cle. & in auth. si qua mulier. in vers. definit, & in nica pote. nu. 1. l. j. C. de sacrosan. eccle. & in addit. ad Panor. in c. constitutus. nu. 3. in vers. dignitas episcopalis. & in vers. religio verò approbata. de reslit. in integr.
- b ¶ Priuilegium. Adde quādo & quomodo intelligitur priuilegium finitum finita causa, Bar. & Bal. in l. Titia Seio. §. vsuras. hic alleg. Et quantum tempore duret, vide Bart. in l. fi. in ult. q. ff. de mand. princ. & in l. licitatio. §. earum rerum. ff. de publi. & ibi quid in rescriptis, & Bald. & Doct. in l. falso. C. de diuer. rescript. Spec. ult. de instrum. edit. §. nunc autem. vers. si itē opponitur. vbi ponit casus in quibus priuilegiū perditur. & per Innoc. Abb. & Fely. in c. cum accessissent. col. x. ante medium. de constit. vbi ponit Fely. tres regulas cum aliquibus fallen. & gl. & Doct. in c. suggestum. de deci. & gl. & Archid. in c. priuilegiū. xj. q. iij. & Cyn. in l. voluntariæ. C. de excusat. tut. & Bart. in l. j. ff. de nudi. & Alexan. in consil. xxxij. lib. v. & in materia Rom. consil. clxxx. quod est pulchrū & singulare.
- c ¶ Finalis. Adde quòd per not. hic per Dyn. decidunt Bart. & Bald. in l.

fi. de ferils. quòd si datur dilatio ad producendum vnum instrumentum, & producitur in prima die, quòd finita est causa dilationis, & iudex potest procedere ad vltiora, vide Bart. in l. à filia. §. alumno. ff. ad Trebellia. & Angel. Aret. in §. si minus. col. viij. insti. de act. & Dyn. & quæ ibi dicam in regula, non licet actori. eod.

d ¶ Impulsua. Adde quòd in dubio præsumitur impulsua, & non finalis: vt not. glos. singul. in l. ij. §. fi. ff. de donat. & cessante causa non cessat effectus: vnde qui vult dicere effectum cessare ex cessatione causæ, debet probare ipsam causam fuisse finalem. de quo latè per Cyn. Bald. Ang. & Salyc. in l. generaliter. C. de episc. & cler. & Dyn. & Bart. in d. l. ij. §. fi. de dona. Voluit allegare Dyn. in l. iij. & ibi dixi versic. cessante causa impulsua. ff. de donat. causa mort. quia ibi est opin. glos. & sing. in ver. causa. & quod ibi notauit. & Iac. Rebuffi, in l. nullus. nume. 2. in vers. præsumitur impulsua. C. de iis qui à principe. lib. x. Dyn. in l. pecuniz. in versic. in dubio præsumitur impulsua. ff. de alim. leg. Ioan. Fab. & Ang. Aret. in §. illis autem. insti. de testam. milit. glos. Ioan. Andr. & Doct. in c. post translationem. §. ceterum. nume. 17. in versic. cessat ius. Bald. in l. generaliter. nu. 3. in versic. cessante causa impulsua. C. de episc. & cleri. de renuntatio. & in c. & si Christus. ad fi. de iureiur. & per glo. & Card. Alex. in c. statulmus. §. neophytum. lx. distin. & Alex. in addit. ad Bart. in d. §. fin. & Bart. in l. fi. ff. de testamen. tutel. & Abb. & Præpos. Cardin. Alex. in c. cum cessante. col. j. de app. & Bart. in l. in omni. ff. de adoptio. & in l. Titia. §. vsuras. ff. de leg. ij. & Felyn. in c. cum nuntius. in j. col. versic. nota primo. & in prin. ij. col. de testib.

In regula, Indultum.

Argumenta.

- 1 Reus non potest per hominem impediri, quominus pluribus possit exceptionibus uti.
- 2 Reus exceptiones dilatorias & declinatorias opponere potest usque ad litem contestationem.
- 3 Reus exceptiones peremptorias ante sententiam opponere potest.
- 4 Condemnatus non cogitur per hominem ante tempus lege concessum soluere condemnationem.
- 5 Pater non potest filium à legitima petenda prohibere.
- 6 Tempus ad appellandum à lege concessum non potest per hominem tolli. Tempus quantum concedatur ad appellationem persequendam.
- 7 Ususfructus patri debitus in bonis filii adventitijs an possit ei auferri.
- 8 Lex una aliam extenuare & penitus tollere potest.
- 9 Maritus habet administrationem rerum paraphernalium uxore non prohibente.
- 10 Exceptiones an possint opponi post tempus à iudice statutum intra tamen tempus à re prescriptum. & nu. 14.
- 11 Iudex tempus limitare potest, post quod excludetur litigator.
- 12 Renuntiare iuri suo videtur non persequens litem intra tempus à iudice definitum.
- 13 Iudex an quandoque possit iurisdictionem denegare.
- 15 Tempus quod datur ad appellandum an possit per iudicem minui,

16 Dilationes sunt arbitrariae.

17 Legitima filio in bonis paternis debita an auferri, vel saltem minui possit per statutum.

18 Ius agnationis pacto tolli nequit.

19 Statutum & pactum equiparantur.

20 Pactum de non petendo legitimam non valet.

21 Pactum de futura successione reprobatum ipso iure.

22 Ius vni civile per aliud tolli potest.

23 Ius testandi incognitum fuit iure naturali & gentium.

24 Medio sublato intelligitur sublatum etiam extremum ad quod sine illo medio perueniri non potest.

25 Pignoratitia tollitur iure offerendi sublato.

REGULA XVII.

Indultum à iure beneficium non est alicui auferendum.

- ¶ **I**NDVLGETVR reo à iure, q. possit plures exceptiones proponere; vt §. eod. nullus pluribus. & ff. de except. l. is qui. & l. nemo. & ideo non potest auferri per hominem. ¶ Itē indulgetur reo per l. q. omnes exceptiones dilatorias & declinatorias proponere possit vsque ad lit. cōtest. C. de probatio. l. exceptionem. & de except. l. ult. & pen. & de procura. l. ita demum. & ideo non debet auferri per hominem. ¶ Item indulgetur reo per l. q. possit opponere peremptorias quodcumque ante sententiam, vt C. sentent. rescin. non poss. l. peremptorias. & ideo non debet auferri per hominem quia indultum à iure beneficium non est alicui auferendum, vt hīc, & auihē. de nupt. §. si verò solum. col. iij. ¶ Item à iure indulgetur condemnato, ad condemnationem soluendam tempus quaz

quatuor mensium. C. de vsur. rei iud. l. ij. & ideo non debet nec potest auferri per iudicem sine causæ cognitione^a, vt ff. de re iud. l. ij. & l. iij. §. si quis condemnatus. † Item indulgetur filio à lege quoddam habeat legitimam de bonis patris: vt in authen. de trien. & semis. §. j. col. iij. & ideo non potest auferri per patrem^b, nisi in casibus à iure expressis: id est, in quibus licet filium exheredare. in illis enim in quibus licet exheredare, nihil relinquere teneretur: vt in authen. de hæred. & falc. §. exheredatos. colla. j. & de immen. donat. in filios fact. §. vlti. colla. vii. quæ est C. de liber. præter. authen. non licet. & vt cum de appel. cognos. §. aliud. 6 & §. seq. † Item indulgetur à iure, illi contra quæ sententia lata est tempus x. dierum ad appellandum, vt in auth. de appel. circa princ. colla. iij. Item indulgetur appellanti ad appellationem prosequendam annus, & ex causa biennium, vt in authen. de iis, qui ingred. ad appel. colla. v. & ideo ei non est auferendū, vt hic. & infinita etiam istius regulæ alia inueniuntur exempla regulam confirmantia, tamen est contra regulam, 7 † quia pater licet à iure vsumfructū habet in bonis aduersus filij. C. de bon. quæ liber. l. cum oportet. & l. fi. & tamen potest auferri per hominem relinquentem ea conditione ne ad patrem perueniat^c vsumfructus: vt in authen. vt liceat matri & auia. in princ. Sed illud fit legis autoritate. & ideo non videtur auferri per hominem, sed per legem quæ auferendi potestatem concedit, vt C. vbi. & apud quem cogn. in integr. restit. argu. l. vlt. & quod cuiusque vniuer. nomi. l. item. §. si decuriones. & de legat. ij. l. vnum ex familia. §. si de 8 falcidia. † & constat quoddam vna lex potest tollere, & multò fortius extenuare vires & effectū alterius, cum

cui plus licet, liceat & quod minus. 9 vt infra eod. c. cui licet. † Item à lege datur marito administratio bonorum paraphernalium vxoris d. & tamen potest auferri per hominem, id est per mulieris prohibitionem, vt probatur C. de pac. conuen. l. hac lege. Sed eadem responsio potest habere locum. Ad materiam autem regulæ, & dictorum exemplorum in regula positorum pertinet querere. † Primo, si iudex statuat tempus certum ad dilatorias vel declinatorias exceptiones opponend.^a an post illud tempus, & ante litis contestationem possit opponere. Item si statuatur certum tempus ad opponendas peremptorias, an post illud tempus & ante sententiam possint proponi? Et videtur quoddam sic, quia beneficium proponendi dilatorias vsque ad litis contestationem est à iure indultum. Item proponendi peremptorias vsque ad sententiam est similiter à iure indultum: vt d. l. exceptionem. & l. vlti. & penult. & l. peremptorias. ergo non potest auferri vel extenuari per iudicem, vt hic, & ff. de re iud. l. iij. §. si quis condemnatus. & in authent. de nuptiis. §. si verò solum. 10 Econtra videtur quoddam non possit^c, † quia iudex potest limitare tempus. Et post illud tempus à iudice limitatum excluditur litigator: vt ff. de accus. l. Titia. quinimò plus, † quia non prosequendo infra tempus à iudice præfixitum, desistere videtur, & iuri suo renuntiare, vt ff. ad Turpil. l. ab accusatione. §. destitisse. item pro hoc est C. qui accus. non poss. l. si ea. & de Ingen. manu. l. diffamari. ff. de opt. leg. l. mancipiorū. & de cura. bon. dando. l. j. & de bon. authorit. iudi. poss. l. iij. † Et quia iure caue- 13 tur, quoddam iudex potest denegare iurisdictionem, vt ff. ex quibus causis maio. l. sed & si per prætorem. §. sed

& si dum decreto. Sed hoc argum. nihil ad propositum: quia loquuntur omnia iura suprâ allegata in auctore, cui post tempus cum causa à iudice præfinitum agendi potestas denegatur: quæstio autem proponitur in reo volente post tempus à iudice præfinitum exceptionem proponere: & idèd cum fauorabiliores sint rei, quàm auctores, vt in regula iuris constat non procedere argumenta prædicta, quæ inducuntur à simili vel pari. † Tamen probabiliter dici potest, quòd aut iudex limitauit tempus cum causæ cognitione, aut sine. Et si cum causæ cognitione, non possit post tempus limitatum à iudice exceptiones proponere. arg. ff. de re iud. l. ij. nisi vbi tempus, quod indulgetur reo per legem, limitari non possit per iudicem cum causæ cognitione. Si sine causæ cognitione proponere potest, etiam post tempus. in eod. tit. l. iij. §. si quis condemnatus. arg. l. ad prædicta. ff. de iis qui not. infam. l. quid ergo. §. pœna grauior.

15 vbi de hoc. † Item quæri potest an f tempus decem dierum f quod datur ad appellandum possit per iudicem minui? & videtur quod non, per hanc regulam. & per iura præallegata. F contrâ quòd possit. ff. de re iudic. l. ij. & omnes leges superius allegatæ in quæstione proxima, quæ inducitur prout ponitur auctore appellare, cum is sit actor in causa appellationis quæ fuit reus in causa principalis, vt dici solet in auct. de iis qui ingred. ad appel. §. illud quoque. coll. v. & patet ex eo quòd pendente appellatione nihil est innouandum vt ff. nil nouari. per totum.

16 & C. de appel. l. iij. † Item quia iure cauetur, quòd dilationes sunt arbitrarie, vt ff. de iudic. l. nonnunquam. & C. de dila. l. j. & l. siue pars. tamen communiter dicitur & tene-

tur, quòd cum hoc tempus decem dierum concedatur à lege sine aliquo ministerio iudicatis tacito vel expresso, quòd non possit per iudicem minui argu. istius regulæ. & in auct. de nupt. §. si vero solum. & de re iudic. l. iij. §. si quis condemnatus. Ad contraria patet responsio: quia omnia loquuntur in tempore quod datur ministerio iudicantis tacito vel expresso, id est, per l. intellecto, cum lex non statuit, idèd tale tempus potest per iudicem minui

17 vel augeri. † Item quæri potest, an legitima quæ debetur filio in bonis patris, possit auferri f vel minui, per l. municipalis? & videtur quòd non: quia cum beneficium sit à iure concessum, sequitur quòd nò possit auferri, vt hic, & præalleg. §. si vero solum. Item quia lex municipalis est ius ciuile, vt ff. de iusti. & iure. l. ius ciuile. & l. omnes populi. Et iure ciuili iura sanguinis non possunt dirimi. ff. eod. l. iura. ergo nec legitima quæ iure sanguinis debetur po-

18 test auferri. † Præterea ius agnationis non potest tolli per pactum: vt ff. de pact. l. ius agnationis. ergo nec

19 per statutum siue l. municipalis: † quia in iis demum valet l. municipalis, in quibus & pactum, vt not. C. de decur. lib. x. super rubri. Præterea si verum est, quòd in iis demum valet l. municipalis. in quibus & pactum, vt dictum est, de necessitate sequitur quòd non possit debitum iure natu-

20 ræ tollere vel minuire, † quia nec pactum potest, vt C. de inoffic. testa. l. si quando, §. illud. item ex eodem

21 argum. concluditur: † quia cum sit quasi pactum de futura successione disponendo, minuendo, vel tollendo in totum, sequitur quòd non valet pactum. C. de pact. l. pactum. & l. si. de collat. l. pactum & de suis & legiti. hæred. l. si. Præterea legitima de bonis parentum debetur iure nat

re naturali, vt in authen. de hæred. & falcid. §. primum itaque. col. j. & vnde lib. ff. l. scripto. in fi. & de bon. dam. cum ratio. sed ius naturale est immutabile, vt instit. de iure natur. §. penult. & ff. de cap. diminut. l. eas. ergo ius consequēdi legitimam de bonis paternis erit consequēter immutabile. Oppositum huius ostenditur. † quia certum est vnum ius ciuile tolli posse per aliud vt instit. de iur. natur. §. penult. & ff. de legi. l. de quibus. & l. non est nouum. & c. j. de constit. 3. eo. lib. vj. sed quod portio paternorū bonorū liberis debeatur, iure positiuo ciuili est inductum. non naturali. vt C. de legi. hæred. l. leg. xij. tabul. & in authen. de trien. & semis. §. j. item patet in auth. de hæred. & falcid. §. j. & §. si quis autem. nam ibi dicit, quod lex necessitatem imponit relinquendi legitimam, & legem constat esse iuris ciuilis speciem vel partem. ff. de iustitia & iure. l. ius ciuile. ergo ius ciuile imponit necessitatem relinquendi legitimam. ergo per oppositū ius ciuile tollitur: absurdum enim videtur quod ius naturale, secundum quod nihil proprium erat, cum iure gentium dominia sint distincta, vt ff. de iusti. & iure. l. ex hoc iure. patrem ad relinquendū astringat. † Item cum iure naturali & gentium ius testandi fuerit incognitum: quod patet: quia iure ciuili, quod est posterius, est inductum, vt instit. de testamen. Item cum ad paterna bona vocentur filij per l. iuris veteris, constat quod per hæreditatis petitionem, vt ff. de petit. hæred. l. j. & iij. sed ipsa tolli potest, quia iure ciuili inducta. vt in eod. titu. l. item veniunt. §. præter hæc. ergo sublata via per quam venit ad bona. & ipsa bona tolluntur: † quia sublato medio & sine quo ad extremum perueniri nō potest, & ipsum

extremum in effectum sublatum videtur: nam sublata querela, per quam venit ad hæreditatis petitionem, ipsa hæreditatis petito sublata videtur, vt C. de inoffic. testamen. l. scimus. §. vlti. Item sublato iure restitutionis, per quod peruenitur ad rescissoriam, & ipsa rescissoria videtur, vt ff. de actio. & obligat. l. in honorariis §. sed cum rescissa. † Item sublato iure offerendi, per quod peruenitur ad pignoratitiam, & ipsa pignoratitia sublata videtur, vt C. de præscript. xxx. vel xl. annorum. l. cum notissimi. & not. ff. de dam. infect. l. si finita. §. postea autem. & quod dicitur de debito iure naturæ, debet exponi & intelligi iure ciuili persuadente naturali coniunctione constituto: vt aliās exponitur. ff. de verbor. signific. l. pronuntiatio. §. familiar. propter quæ videtur dicendū, quod de rigore iuris legitima possit diminui & auferri per l. municipale: sed æquitas in genere tradita videtur suadere contrarium, & ideo rigor præualet, vt dixi supra eod. c. ij. Dyn.

ADDITIO.

¶ Cognitione. Adde an & quando iudex possit dilationes iuris abbreviare, vel augere. Bart. Angel. Ioan. de Imol. & Alexand. in l. ij. ff. de re iudic. & Cyn. in l. j. C. de dilat. Abb. Præposit. Mediolanen. & Felyn. in c. cum sit Romana. de appellat. vbi Felyn. in princip. ponit regulam. Insequendo opin. Bart. in d. l. ij. quod omnis dilatio legalis potest per iudicem mutari ex causa, siue talis dilatio sit data à lege cum ministerio iudicis, siue non: quicquid sentiat hic glos. Ioan. Andr. à multis approbata per rationes. Bart. enim deinde ponit viij. fallen. ad regul. & vide Maria. Socin. in c. ij. de dilat. col. iij. & Archid. & Cardin. Alexan.

In c. de his. col. j. xxvij. dist. Bald. in laic. ff. de iur. delib. & Decis. Capel. Tholos. cxcvij. & Ang. Aret. & Ias. in §. si minus. de action. & Lud. Bol. in l. iij. §. quis condemnatus. ff. de re iudic. & Lud. de Ro. in consi. cccvij. & Philip. Franc. huc. & gl. in c. j. super verb. prorogetur. de author. sacra. concil. in Prag. Sac. fol. 5. Sed an episcopus possit prorogare remum indultum à lege hæreditibus ad implendum voluntatem testatoris, vide Abb. in consi. xl. col. iij. lib. j. & Feder. consi. cxxiiij. & quod not. in c. nos quidem. de testam.

b ¶ Per patrē. Adde quod modi sunt, quibus pater potest filium excludere & priuare à legitima sua, de quibus per Dyn. Bar. & ibi Alex. in addit. in l. hæreditarium. ff. de bonis auth. iud. pos. & Ang. in §. prohibemus. in aut. de trien. & semis. col. iij. & Cepo. in caut. xxj. cum seq. & Bal. in l. ij. C. si quid in fraudem patro. & in l. j. C. de inoff. donat. & Lud. Bolo. in l. si. ff. si quid in frau. patro. in suis primis interpret. & Rom. sing. d. cx. incip. quidam Card.

c ¶ Perueniat. Adde, quid si relinquatur monacho ea conditione quod nihil quærat in monasterio. Bart. Bal. & Imo. in l. si alienum. ff. de hæred. instit. Bar. in l. pen. ff. de stipul. seruo. & gl. Bar. Imo. & Alexā. in l. Lucius. §. tres hæredes. ff. ad Treb. & Bart. in sua dispu. incip. quidam donauit, vel reliquit monacho. & Cepol. in caut. cclij. Ang. Aret. in §. igitur. col. iij. & §. item nobis. instit. per quas personas nobis acqui. & Abb. in c. ij. col. ij. de statu mo. & Paul. de Cast. in d. §. tres hæredes. & Bald. in l. j. C. de is quæ poenæ nomine. in vij. quæstio. & ad not. hic per Dyn. Angel. & Ioannes. Fab. in dict. §. igitur. Et nota quod licet pater in isto casu & in aliis casibus not. in dict. §. igitur, & authent. excipitur.

C. de bon. quæ liber. non habeat vsumfructum, tamen habet commoditatem illius iuris, vt videtur esse text. in l. plenum. §. quanquam. ff. de vsu & habi. & tener Angel. Aret. in d. §. igitur. versicul. sed tu aduerte.

d ¶ Vxoris. Adde, an maritus sit procurator in rebus paraphernalibus vxoris, vel quomodo, Alexand. in consi. xlij. in vij. colum. in princip. lib. j. Cyn. Barto. Saly. & Alexand. in l. maritus. C. de procur. & Bald. in cap. ex parte. & ibi Doct. de consuetu. & eiam de consuetudine regni & patriæ Biturig. de qua vide quæ dixi in lib. Consuetudinum Biturigum, in j. rubrica c. v. & vide Lud. Bolog. in suis primis interpre. in l. cum maritum. C. de solut. & Aret. & ibi Ias. in addit. ad Christo. Porc. in §. pen. instit. de excusatur. An possint proponi. Adde quod notauit in apostil. ad Lanfran. de Aria. in ca. quoniam contra. §. exceptiones. nume. 8. in versicul. reuocabitur. & in apost. in versicu. de sequestr. poss. vbi plenissimè Anto. Corf. sing. suis. in ver. excep. incip. si statutum. & seq. & Hipp. de Marf. singul. x. incip. tu scis.

e ¶ Non possit. Adde Barto. in l. ij. colum. ij. versicul. ego teneo. ff. de re iud. & in l. mancipiorum. ff. de opt. leg. vbi dicit quod probationes post terminum assignatum produci non possunt, vide Dyn. in regula. mora in fin. eodem. gloss. & Cyn. in l. si ea. C. qui accusa. non poss. Ioannem de Imol. in l. quandiu. ff. de acquirend. hæredit. & Salic. in dict. l. si ea. qui distinguit aut præfixit terminum actui iudiciali aut extraiudiciali. & vide Inno. in ca. cum in tua. qui matr. accus. pos. & Bartol. & Angel. in dict. l. quandiu. & plenè per Angel. Aret. §. si minus. colum. x. instit. de act. & Alexand. in ad

in addit. ad Bartol. in dict. l. mancipiorum. in j. & ij. apostil. vbi reperiuntur multas concord. & per Ioannes Fab. in §. qui autem. de excussur. vbi dicit, quod siue sit tempus statutum à lege aut homine, si de nouo perueniant probationes ad notitiam volentis probare, potest etiam post tempus probare. licet Spec. tit. de excep. §. nunc videndum. teneat contrarium in tempore præfixo. ab homine. vide Abb. in capit. pastoralis. iij. colum. & ibi Felyn. columna vltim. versicul. g item collige. & colum. sequen. de excep. & Bald. consil. cccxvj. in iij. volumi. & singul. Maria. Socin. in repet. cap. venerabilis. colum. xx. princ. art. de iud. & Alexand. in l. si insulam. colum. x. in fin. ff. de verborum obligatio. vbi dicit opinio. Bartol. communiter in dict. l. mancipiorum. reprehendi in termino. præfixo ab homine. secus si à iure: quia tunc non auditur post tempus. & vult. Baldus in l. diffamari. C. de ingen. man. & in dict. l. si insulam. in v. fallent. & vide Iaso. in rep. l. admonendi. colum. iij. ff. de iureiur. & singul. Do. de Rot. in decisi. cccclxij. tit. de prob. in nouis. Adde ad materiam huius apostil. & principalis quasi sit. istum in l. Titia. & quod ibi posuit in apostil. ad ipsum in ver. stat minus certum tempus reo. ff. de accusa. & dixi aliquid post Bartol. in l. statuliberum. §. Stichum. ff. de legat. ij. & Thom. Ferrarium in suo tracta. cautelarum caute. xlvj. incipien. sapissime litigantes. & Gerat. de Petra sancta sing. xcvi. incip. not. Bart. & Doct.

f ¶ Dierum. Adde an tempus datum ad appellandum possit per iudicem minui. gloss. & Doct. in authentic. offeratur. C. de lite contestat. & Bartol. & Alexand. in l. ij. ff. de re

iudic. Abb. & Fely. in cap. cum sit Romana. de appellat. Bart. & Bald. in authen. qui semel. C. quomodo & quando iudex. & gl. in cap. j. de aut. sacro. Concil. super verbo, pro rogetur. folio 5. in prag. Sanct. & Doct. supra proximi in j. addit. alleg. & tex. gl. & Doct. in clem. si appell. de appell. & in cap. personas. & ibi omnes scriben. eod. tit. in antiq.

Adde omnino de materia huius apostil. Rom. sing. clxij. incip. hoc nesciunt legistæ.

¶ Auferri. Adde Bal. in l. cum lege. nu. 2. & ibi posui in addit. ad ipsum in ver. vtrum per statutum. C. de episcopo. & cler. fac. Rebus. in rub. C. de decur. lib. x. nume. 8. & 9. & ibi not. post eum in ver. prætextu statuti. Panor. in cap. Raynut. nume. 12. post quem etiam addidit in versu. statutum. de sta. Fely. in cap. eccle. sanctæ Mariæ nu. 5. colum. ij. versicu. ceterum quaeritur communiter. ff. de constit. Roma. sing. dex. incip. quidam Cardin. & Alexand. consil. cccxiiij. secundum maiorem nume. vol. j. Cyn. in l. sancimus. C. de nupt. & Salic. in authent. nouissima in xj. quæst. & ibi Fabianus de Giochis de monte Sabinio in vxj. quæstio. multum sing. & ibi Iaso. columna penulti. C. de inoffi. testament. & Bartol. & Imol. in l. Titio. §. Titio genero. ff. de condit. & demonstra. Baldus in l. cum lege & in authent. C. de episcop. & cleric. & in consil. cxxv. in fin. lib. iij. & in consil. cccxiiij. lib. ij. & Alexand. consil. lxxv. lib. j. colum. ij. versicul. accedat. & do. Card. Alexand. in cap. j. de matrimo. ad Morgani. contra in vbi. seu. colum. x. & Bald. in l. sancimus. & Ang. & Bald. in l. j. §. ius naturale in si. q. vlt. ff. de iusti. & iur. & Bald. in l. fin. §. si autem res alienum. per illum text. C. de bon. quæ lib. & Albe. de Roza. in ij. parte statutorum

in q.cliij. cum seq. & Dom. de Rot. in decis. xlvij. in antiq. in ca. itē fuit dubitatum. & Paul. de Cast. in cons. xlvj. in nouis. & Bar. in consi. lxxij. col. ij. vers. ij. probatur. Io. And. hic in Mercuriali. & in addit. Spec. in rub. de suc. ab intest. & in c. Raynuntius. de testam. & Old. consil. cvj. & in consi. cxxxij. & Bar. in authen. de hære. & falc. circa fin. in princ. & Ange. in l. Papinianus. §. quarta. ff. de inoff. test. & Alex. consi. lv. lib. ij. & Ludó. Roma. consil. xxx. & pulchrē Catd. Alex. in ca. ius naturale. col. iij. ver. glos. iij. in verbo. concess. j. dist. & Roma. in consi. cxxxij. & Bal. in consil. ccxcvij. in prin. lib. ij. & Inno. in c. quz in ecclesiarum. de constit. & Abb. in ca. fin. col. fin. de consuetu. & latius in c. Ray. & Raynal. de test. & do. de Ro. decis. xvij. tit. de consuetud. in nouis. & multū amplē. & Abb. in consi. lxij. col. ij. lib. j. & in consi. lxxv. col. pe. in fin. eo. lib. & Bar. in l. de quibus col. iij. ver. opp. quòd indistin. ff. de legi. & Decisi. Capellæ Tholosan. cccxxxvij. multum notabiliter. & Decis. Parlamenti Gratianop. Delphi. quz est. cccclxxvj. & Angel. in consil. ccc. & latius in consil. ccc. xlix. & quz dixi in §. ij. consi. ix. & in addit. de test. lib. Consuet. Biturigun. fol. cxvij. Adde nouissime Deci. qui hoc latē disputat in l. Iura sanguinis. vers. similiter. ff. eod.

¶ Iure. Adde quòd iure ius testandi fuit inductum Christopho. Porc. & Franc. de Aret. in addit. Ange. de Aret. instit. de testamen. in princ. & Bart. in l. interdum. ff. de condi. in deb. & Alex. consil. xij. col. ij. vers. nec ad hoc. lib. j. & in consil. lxxxvij. col. xij. vers. nec ad hoc. libr. ij. & Abb. in consi. lxij. lib. j.

¶ Sublato medio. Adde eundem Dyn. in cap. Cum quid prohibetur. num. 1. 4. & 7. j. eodem quibus locis

plurima alia refere exempla, vnde hoc dictum confirmatur. F. C.

In reg. Non firmatur. Argumenta.

- 1 Sponsalia inter minores septem annorum contracta an teneant.
- 2 Matrimonium per duos impuberes contractum, vel per vnum puberem & alium impuberem, an valeat.
- 3 Beneficium cum cura impetratum ab eo qui non est legitime ætatis, non confirmatur eidem accessione ætatis.
- 4 Tempus date literarum attenditur in beneficiis.
- 5 Sententia nulla non firmatur tractu temporis.
- 6 Institutio heredis principio inutilis non validatur successu temporis.
- 7 Institutio heredis incapaci, non firmatur eo facto capaci.
- 8 Legatum à principio inutile non validatur tractu temporis.
- 9 Stipulatio quæ fit de re sacra non firmatur eadem effecta profana.
- 10 Servitutis constitutio facta vno sociorum non consentiente, validatur accedente consensu. & nu. 13.
- 11 Inutile initio quando validetur per decursum temporis. & nu. 12.
- 12 Testamentum inutile ab initio non confirmatur tractu temporis.

REGVLA XVIII.

NON firmatur tractu temporis, quod de iure ab initio non subsistit.

si

- 1 ¶ S I duo minores septem annorum contraxerint sponsalia, non tenent ab initio de iure: nec solo tractu temporis confirmantur: † Item si duo impuberes, vel vnus pubes & alter impubes ^a non proximi pubertati, & in quibus ætatem malitia non suppleat, contraxerunt matrimonium per verba de presenti, non tenet ab initio de iure: nec confirmatur solo temporis tractu. ^b supra de despons. impub. c. j. libr. vj. † Item si aliquis impetrauit beneficium ^b cum cura, tempore quo non erat in ætate legitima, licet postea fiat ætatis legitima, impetratio non confirmatur: † sed tempus datæ ^c licet rarum solum attenditur supra de rescrip. c. si eo tēpore. lib. vj. † Item sententia quæ nulla est ipso iure, non confirmatur ^d aliquo temporis tractu. ff. de appell. l. si expressum. Item institutio hæredis quæ ab initio est inutilis propter personam testantis, quia fortè erat impubes, non conualescit, licet postea fiat pubes: vel si erat seruus, non conualescit, licet postea fiat liber: vel si erat filius familias, non conualescit, licet postea fiat sui iuris. Item si erat furiosus, non firmatur, licet postea fiat mentis compos. Item si erat captus ab hostibus, non firmatur, licet postea redeat. ^e Et hæc omnia probantur. ff. de testam. l. si filius. & l. eius. j. & de leg. iij. l. j. §. j. † Item si erat inutilis propter personam hæredis scripti: quia erat non capax, nõ firmatur, licet postea fiat capax. & hoc vult regula posita. ff. eodem. l. pen. Item testamentum & omnis voluntas alia quæ est ab initio falsa tractu temporis non firmatur, vt ^{io} C. de falsis. l. sicut. † Item legatum quod est ab initio inutile propter personam legantis tantum, vt quia non poterat testari, & consequenter nec legata relinquere: vt ff. de lega.

j. l. ij. vel propter personam legantis & legatarij: vt quia legat testator seruo suo, vel legat hæredi à seipso, vel propter personam legatarij, & eius à quo præstandum relinquebatur: vt quia legat seruo hæredis: vel ratione rei legatæ, vt quia legantur marmora & columnæ ædibus inlunctæ, non firmatur tractu temporis, etsi causa impeditenti f. remoueatur, vt ff. de reg. Cato. l. j. in prin. & de leg. j. l. cætera. §. j. & C. de leg. l. seruis, & inst. de le. §. an seruo. † Idè in stipulatione quia si stipulor rem sacram, stipulatio non firmatur, licet fiat prophana. Itè si stipulor hominè liberum, non firmatur stipulatio, licet tractu temporis fiat seruus, vt ff. de verb. oblig. l. inter stipulantes. §. sacram. Sed contraregulam videntur multa ob stare, † & maxime ff. de seruit. rust. præd. l. per fundum. & commu. præd. l. receptum. vbi constitutio seruitutis facta per vnū sociorum, nõ tenet ab initio, postea tamen firmatur aliis consentientibus quandocunque. Item. C. de contract. iudic. l. vnica. vbi data in officialem inutiliter collata tractu temporis firmantur. & C. de nup. l. & si contra mandata. & ff. de ritu nup. l. si quis in senatorio. Item de leg. iij. l. j. §. sed si filius. vbi legatū quod est ab initio inutile, firmatur temporis tractu. Item de hæred. inst. l. qui soluendo. vbi institutio quæ erat inutilis confirmatur tractu temporis. Item de condit. inst. l. mulier. §. j. vbi manumissio quæ ab initio fuit inutilis, confirmatur temporis tractu. Ad quæ omnia dicunt Legistæ volentes soluere generaliter, q̃ illud † quod ab initio de iure non tenet, non firmatur tēporis tractu solo. & ita intelligunt regulam. ff. eod. l. quod ab initio. & l. pe. Sed aliis adminiculis concurrentibus, quod nõ valet ab initio, ex postfacto firma-

tur. Et ita intelligunt omnia supra-
dicta iura quæ videtur regulæ con-
traria. quæ solutio, licet communi-
ter teneatur per omnes, non proce-
dit de iure: + quia si quis testatur
impubes & mox factus pubes, ad-
miniculum superuenit, & tamen te-
stamentum non confirmatur. Si te-
statur filiusfæ. & postea fiat sui iu-
ris, adminiculum superuenit & ta-
men testamentum non confirmatur.
Idem in furioso, licet postea fiat sa-
næ mentis. Idem in capto ab hosti-
bus, si postea redeat ab hostibus. Idem
in re mea, quæ mihi purè legatur.
Nam licet adminiculum superue-
niat, quia desinit esse mea, non fir-
matur legatum. Idem in re sacra,
quæ postea fiat profana, & in ho-
mine libero, qui postea fiat seruus:
Nam in his omnibus superuenit ad-
miniculum, quia cessauit causa im-
pediens: & tamen quod ab initio
fuit inutile, non firmatur temporis
tractu. + Et ideo clarius potest dici
ad omnia, quod aut durat causa im-
pediens, aut cessat, & nulla superue-
nit confirmans: aut cessauit, & su-
peruenit confirmans. Primò enim
casu regula simpliciter vera est: quia
quod ab initio non valet, tractu tẽ-
poris non firmatur: vt hinc. & ff. eod.
l. quod ab initio. & l. pe. & C. de fal.
l. sicut. & ff. de appell. l. si expressim.
Secundo casu, scilicet quando so-
lùm cessauit causa impediens, non
superuenit causa cõfirmans, idem:
quia quod ab initio nõ tenuit, non
confirmatur: vt ff. de verb. obli. l. in-
ter stipulantem. §. sacram. & de test.
l. eius. & l. si filius. & de leg. j. l. cate-
ra. §. j. C. de leg. l. seruis. instit. de leg.
§. an seruo. & i. de rescrip. c. si eo tẽ-
pore. In tercio casu quando cessauit
impediens, & superuenit confirmans,
tunc regula locum h non habet: vt a-
patet si quis bene intellexerit in om-
nibus contrariis supradictis. Nā in

l. per fundum. & l. receptum. + deso-
ctus consensus socij reddebat con-
stitutionem seruitutis inutilem. Et
ideo quia cessauit defectus. & super-
uenit consensus, confirmatur cõsti-
tutio seruitutis. Item C. de cõtract.
iud l. j. impedimentum donationis
erat officium: ideo quia cessauit of-
ficium, & superuenit voluntas ex-
pressa vel tacita ex temporis diutur-
nitate præsumpta confirmatur do-
natio. Et idem in l. & si contra man-
data. & in l. si quis in senatorio. &
in l. j. §. sed si filius. ff. de leg. iij. & in
l. si deportati seruo. & l. mulier. §. j.
ff. de condi. instit. & l. j. C. si maior
fæ. fuer. & in l. quod in rerum. §. j.
ff. de leg. j. l. inutiliter. eod. tit. & i. de
despons. imp. cap. j. quia ibi cessauit
causa impediens, scilicet minor ætas:
& superuenit causa confirmans, id
est nouus cõsensus, per verba expres-
sa vel per alios nouos actus extrin-
secos declaratos. Et idem in l. tri-
bunus. §. vlt. & l. si filius. ff. de testa-
mi. & in omnibus aliis in quibus ca-
uetur quod inutile à principio tra-
ctu temporis confirmatur. Item con-
tra regulam videtur. ff. de reg. Caro l.
j. & ij. Scribunt Legistæ ff. eo. l. quod
ab initio. quod specialia sunt: tamẽ
nihil est: quia text. aliter soluit in
præleg. l. j. vers. quæ diffinitio. ff.
de reg. Catonla. dicit enim qd mul-
tum refert vtrum aliquid purè cõci-
platur inutiliter, & tunc tractu tem-
poris non firmatur: aut sub condi-
tione, & tunc pendente conditione
non potest inutile dici cùm sit nul-
lum. & ideo non impeditur effectũ
assumere per conditionis euentum,
cum quod nullum est viciari non
possit. ff. de iniusto rup. testamen. l.
nam & si sub conditione.

A D D I T I O.

¶ Impubes. Adde quo modo matri-
monium contractum inter mino-
rem & maiorem conualescat, pul-
chre

ehrè Bal. consi. cccxliij. incip. incipiam à radice. lib. j. vbi ponit intellectum. c. j. de despon. impub. lib. vj. & per Bal. consi. cccxcix. eo. lib. & in consi. ccccxviiij. vbi etiam vide quid inter duos impuberes, & Abb. & Præpos. Mediola. in c. de illis. in j. de desponsa. impub. & Ioan. Lup. de Hispania in trac. suo de spōsali. & matrim. §. quæ ætas requiritur. & quæ no. decis. Cap. Tholos. clx. & pulchrè Cal. in consil. ij. ti. de sponsal. & mat. vbi ponit de duobus minoribus: quod vide, quia singulare.

b ¶ Beneficium. Adde gl. singu. in d. c. si eo tempore. super verbo, tunc. & gl. seq. & ibi Gemin. de rescrip. 3. eo. lib. & Dyn. 3. in reg. beneficium. in f. vj. q. & quæ ibi dixi.

c ¶ Datæ. Adde quādo tempus datæ litterarum attendatur, in regula, qui prior 7. eo. & quæ ibi dico. & Pannorm. in c. dilectus. & quod ibi posui in addit. ad ipsum. in ver. tempus datæ. de præb. Gen. post quem dixi in apost. in c. si cui. nu. 60. in vers. g tempus datæ. de præben. lib. vj. & dixi plenè post Phil. Fran. in c. dispensanda. §. reus. nu. 2. in vers. tempus datæ. de rescri. lib. vj.

d ¶ Confirmatur. Adde an sententia ipso iure nulla per appellationem, si per iudicem appellationis confirmetur, validetur. Bart. post Dyn. in d. l. si expressim. col. ij. in l. j. q. & ibi Alex. in addi. & gl. in l. j. & Cy. in v. q. Bar. & Bal. col. iij. C. quando prouo. non est necesse.

e ¶ Redeat. Adde an testamentum factum apud hostes valeat, si testator redeat ab hostibus, Bar. & Fran. de Aret. in l. eius. in princ. ff. de testa. & rationè ibi vide per Fran. Quid de mercatore vel alio qui apud Barbaros aut Venetos, vbi non seruatur forma iuris, fecit testamentum, & ibi decessit. vide Bart. in l. j. in q. iij. & ibi Alex. in addi. & Mod. C.

de sum. Trin. & Bal. pulchrè in l. ius ciuile. col. ij. ver. & not. & latius in l. si non speciali. & ibi Alex. C. de testa. & Bald. in consi. cccxx. eo. lib. ij. ver. restat. lib. j. & in consi. cxl. vol. ij. & celebre in cōsi. clxiiij. cum seq. lib. iij. & Old. in consil. cccxlviij. & Alex. in addit. ad Bar. in d. l. j. C. de sum. Trin. quid de testamento facto in portu Saracenorum. an dicatur factum in terris Saracenorū: & determinatum fuit, quod nō, quia portus est publicus, & ita Christianorū sicut & Saracenorum vt not. Bal. in rub. de re. diuis. col. iij. ver. sed quæritur an portus. & Ang. in §. littorū. in si. inst. de re. diuis.

¶ Impedimenti. Adde quoddā ædibus affixa marmora legari non possunt. nec reconualescit, licet postea ab ædibus separentur, vt l. cætera, hic allegata, quod limita quinque modis, vt ibi per Alex. & benefaciunt quæ dixi in quodam consil. incip. Iaquelina. in tertio dubio.

¶ Tractu solo. Adde gl. & Bart. & Flor. de S. Petro in l. per fundum. ff. de ser. rustic. præd. & pulchrè Bart. tenentem hanc solutionem post gl. ibi in l. cum vir. col. ij. ver. opp. ff. de vfucap. & Bald. in l. j. col. ij. C. si seruus extero. & Bart. in l. pluribus. §. j. ff. de ver. obli. & text. & ibi Aret. in §. j. inst. de inut. stipul. & Spec. tit. de arbit. §. ij. vers. quid si pendente. & Bar. in l. cætera. in prin. ff. de leg. j. Et not. quod quando testamētum deficit ex persona testantis, quia est intestabilis, nō reconualescit postea vt in personis hic per Dy. enumeratis: & vide pulchrè per Bar. in l. j. & ibi Bal. ff. de leg. iij. & Bal. in l. j. col. x. C. de sacro. eccle. & Are. inst. quibus non permitt. est fac. testa. in prin. in si. & in §. nō tamen. in j. not. quibus mod. infir. testa. an autem testamentum per filium patrē existentem deportato rescindatur patre resitit

stiuo. Bart. in l. fin. de senten. pas. 1
& restit. dicit quòd ita. secus autem
est in cōtractibus inter viuos quod
reprehendit ibi Lud. Bolo. in suis se-
cundis interpret. per illum tex. vers. a
ita tamen vt gesta per filium, &c. di-
cens quòd siue sit testamentum, siue
cōtractus inter viuos, omnia va-
lent, nō cōtrahitur per restitutionem
patris ad patriam. vt ibi per eum. Et
vide Abb. in cons. c. vij. lib. j. & Ro.
in cōf. cccc. x. an cōtractus inuali-
dus ratione personæ cōtrahētis pro-
hibet cessante inhabilitate valide: 2
& adde hic Dy. & Bar. f. l. si. ff. de so.

h ¶ Locum. Adde quòd ista regula
non procedit vbi actus non fuisset
omnino nullus: nam si quo respectu
valeret, vtique conualesceret. Item
nec quoties tractus temporis esset
adeo longus, vt eius initij memo- 3
ria non extaret, vt tradit Deci. in l.
quod in initio. ff. eod. C. F.

In reg. Non est sine.

Argumenta.

- 1 Iudicans malè per imperitiam
quando sit in culpa.
- 2 Medicum se asserens, presumitur
in culpa, si peccet in cura.
- 3 Culpa non caret, qui rei non intel-
lecta se immiscet.
- 4 Mensor tenetur tantum de dolo &
culpa lata.
- 5 Inuadens possessionem vacantem
dicitur esse in culpa.
- 6 Prohibere valens lesionem au te-
neatur, si non prohibuerit.
- 7 Gerenti negotia aliena sine man-
dato an competat actio.

REGVLA XIX.

NON est sine culpa, qui
rei quæ ad eum non per-
tinet, se immiscet.

¶ S I quis asserit se iurisperitum,
cūm cānonicis & Ciuilibus sit iuris
ignarus, & prætenu assertionis sue
rit assumptus in iudicem, si per im-
peritiam malè iudicauit, a videtur
fuisse in culpa, quia se immiscuit rei
ad se non pertinenti. & propterea
iure cauetur, quòd ipse tenetur a-
ctione in factum in quantum reli-
gioni iudicantis videtur æquum. ff.
de var. cogn. l. si iudex. & de act. &
obligat. l. ex maleficijs. §. si iudex, &
institut. de oblig. quæ ex quasi de-
li. na. in princ. ¶ & idem dico in eo
qui se asserit medicum, cūm medi-
cinam ignoret, & per imperitiam
aliquem l. edit, vt ff. de offic. præsidi.
l. illicitas. §. sicuti. & inst. ad l. Aquil.
§. imperitia. Idem in quolibet artifice
asserente se peritū, cūm sit imperi-
tus: ¶ quia culpa est immiscere se rei
ad se nō pertinenti: vt ff. locat. l. si quis
fundum. §. Celsus. & l. item queritur.
§. si gemma. & ad l. Aquil. l. idem iu-
ris. in fin. ¶ fallit in mensore qui de
dolo tantum tenetur, & si imperitè
versatus fuerit. sibi enim impuari
debet qui eum adhibuit, nisi fuerit
in lata culpa quæ dolo assimilatur.
ff. si mens. fal. mo. dix. l. j. §. hæc a-
ctio. ¶ Idem in eo qui inuadit pos-
sessionem vacantem: quia cum sciat
eam ad se nō pertinere, videtur fuisse
in culpa, b & propterea tenetur.
c. vnde vi. l. fin. ¶ Sed ¶ nunquid
ille qui potuit impedire ne alius læ-
deretur, & non impediuit, teneatur? c
De iure canonico d planum
est quòd tenetur: quia non impe-
diendo. cūm posset, videtur parti-
cipasse delictum, seu fauorem præ-
buisse delinquenti: vt ff. de sentent.
excommu. c. dilectio. de iure autem
Ciuiti videtur prima facie idem
quod de iure Cano. quia iure cauetur,
quòd si seruus tēcente domino
& non prohibente, cūm prohibere
powerit, occidat, dominus occidisse
se

se videtur. ff. de noxa. l. ij. in princ. Item qui præpositum suum non protexit, cum posset, in pari causa factionis est habendus, vt ff. de remilit. l. omne delictum. §. qui præpositum. Sed contrarium huius determinatur. ff. eod. l. culpa caret qui scit, & prohibere non potest. text. tamen illius l. est in contrarium, arg. à contrario sensu sumpto: quia si culpa caret qui prohibere non potest, ergo si prohibere potest, videtur esse in culpa. tamen pro illa opin. induci posset: quia iure cauetur, qd seruus qui potuit opem ferre domino, & non tulit, capite punitur, vt ff. ad Sill. l. j. §. eod. aut. tamen libero homini, vel de proximo ex causa fideicom. liberando non imputatur, si opem ferre potuit, & non tulit, vt ea l. j. §. sed in eo. Item videtur ista regula impedire officium tractatus ff. de neg. gest. ¶ quia cum gerens aliena negotia sine mandato sit in culpa, debet sibi actio denegari: tamen consuetudine est & facilis solutio: quia cum naturaliter homo homini officium debeat, vt ff. de seruis expor. l. seruus ea lege. magis suum officium videtur adimplere, quam culpabiliter rei alienæ se immiscere: quia appellans pro damnato, facere rem suam videtur quasi sua inter sit ratione illius officij & cognationis, quam inter homines natura constituit, vt ff. de iust. & iure. l. vt vim. & de appel. l. non tantum. & quando appel. sit. l. ij. §. si. Dy.

A D D I T I O.

- a ¶ Iudicauit. Adde pulchrè Bart. & Alex. ibi in addit. in l. si iudex. ff. de var. cog. quando per imperitiam iudex malè iudicauit. & Bart. in sua disputat. incipi. iudex per imperitiam. & Bald. in c. j. §. iudices. & ibi Card. Alex. de pact. iur. fir. & Bart. & Bald. in l. si filius fa. in princip. ff. de

iudi. & Inno. & Abb. in c. super eo, quod met. cau. & Ang. Aie. & Ioan. Fab. in l. tit. de obl. quæ ex quasi delictis. in princip. Ange. de Perus. in l. ex maleficiis. §. si iudex. & ibi Bart. ff. de act. & obl. Bart. Bald. & Alex. in l. ij. ff. quod quisque iuris. & not. qd iudex malè iudicās tenetur ex quasi maleficio, vt hic per Dyn. & in iurib. 3. alleg. sed medicus malè secūs vel iniquas medicinas propinās tenetur ex maleficio. vt in l. tit. ad l. Aquil. §. imperitia. aliās, præterea si medicus. & ibi Ioan. Fab. & Angel. Aret. in d. tit. de oblig. quæ ex quasi. Bart. & Bald. in l. illicitas. §. sicuti. hic alleg. & text. & ibi doct. in l. pen. C. de condict. ob causam dat. & ad prædicta & omnia exēpla hic per Dy. posita, vide singul. Inno. Abb. & Fely. in c. tua nos. de homicid. & quid de aduocato, an teneatur de imperitia, vide ibi Fely. pulchrè in princip. & Guid. de Suz. in l. j. C. de aduocat. & Bart. in l. idēque. §. si quis ea. ff. manda. & Spec. in tit. de aduoc. §. vlt. col. vl. ver. quid si per imprudentiā. & tit. de requisitione consilij. §. j. vers. consiliarij. quid de imperitia notariorum, vide Bal. conf. v. in princip. lib. iij. vnde dicit gloss. not. quam sequuntur Cyn. & Bald. in l. si. C. de fideiuss. quod simplicitas notariorum non debet nocere partibus. & sunt vt pica & psitacus, qui stant in palatio dominorum, qui loquuntur sine intellectu, vt per Rom. in suis sing. fol. 3. & de ipsi vide gloss. Ioan. de Plat. in l. generali. C. de tab. lib. x. & Bald. in l. fin. C. de eden. col. pen. & Alexand. in l. argentarius. §. cum autem. col. vlti. & ibi Lud. Bolog. in suis primis interpretationibus. ff. de eden. vbi dicunt notariū teneri ad interesse partium propter eius culpā. & quando quis teneatur de damno dato per imperitiam, vide Abb. Sicul. in c. fin. de iniur

iniur.& damno dato. & Card. do. Ant. in summa confessional. tract. de restit. Et de iudic. vide Rom. in suis sing. fol. r. col. ij. versic. iudex qui admittit. & Ludouic. Bologn. in d. l. fin. de var. cog. primis interpret. & Felyn. in c. excommunicamus. in fin. de hære. & Bald. in consil. lix. ante fin. lib.

b ¶ Culpa. Adde quòd fallit in fabro & operario qui excusatur si laborat in re alterius quàm conducen- tis, ex quo facit de mandato eius, vt est glos. sing. & ibi Bart. & in addit. Alexand. Angel. Bald. Lud. Bologn. in l. in rem. §. tignum. ff. de rei vendi. & Alexand. in l. de pupillo. §. nuntiationem. col. iiij. ff. de no. oper. nuntia. quod limita, vt ibi per Ludou. Bologn. & Alexand. in d. §. tignum. in addit. ad Bald. & vide Angl. Aret. in §. cum in suo. instit. de rer. diuis. & Salic. in l. non ideo minus. C. de accusat. & Imol. & Ludou. Ponta. in d. §. nuntiationem. & Paul. de Castr. in consil. cccclix. in antiq. & Alexand. consil. xxvj. col. ij. lib. j. & Felyn. in c. vniuersitatis. col. j. de sentent. excommun. & Bart. in l. non solum. §. si mandato. col. ij. ver. circa primum dic. ff. de iniur. & ibi Alexand. in addit. circa si.

c ¶ Teneatur. Articulus istum copiose disputat Deci. in l. culpa caret. ff. eod. F. C.

d ¶ Canonico. Adde an ex sola scientia quis teneatur, quādo non impediuit, vel nō reuelauit, tex. & ibi Innoc. & Abb. & Bellenzi. in addi. in c. quantz. de sent. excom. & Bart. in l. j. §. sed in eo. ff. ad Silla. vbi dicit, quòd si quis occidit alium me præsente, & non adiuuante, non teneor. arg. glo. j. l. culpa caret. ff. eo. tit. sed Paul. de Cast. in l. si. C. de iis quib. vt indig. hoc limitat vt ibi, vide per eum. & Bern. in addit. Abb. in d. c. quantz & vide Bart. in d. l. culpa, &

in d. l. j. §. occisorum. ff. ad Silla. & latius in l. vtrum. in fi. & ibi Alex. in addit. ff. de patric. Bart. & Bald. in l. metum. §. sed licet. ff. quod metus causa. & Bart. & Bald. in l. vt vim. col. ij. ff. de iusti. & iur. & Ang. Aret. in §. iuris precepta. instit. eo. & Lud. Rom. consil. cxvij. tex. & glo. in can. non in infereda. xxij. q. iiij. & Archi. in c. negligere. ij. q. vij. & Ange. Aret. in tract. Malefic. in glo. che ay tradito la patria tua. col. ij. & Spec. tit. de lapsis. & disput. §. iuxta versic. quid si potui. & versic. quid si amici mei. & Bald. in proem. decret. col. v. vers. informari. & Cepol. in cōf. lv. col. ij. in fi. & Ang. in cōf. lxxij. Felyn. in d. c. quantz. Ioan. Andr. & Ioan. de Anan. in c. Petrus. de hom. & Flor. in l. ait lex. ff. ad l. Aquil. Ang. in l. j. C. de nil. agger. non rūp. & Salic. in l. j. C. de rap. virg. & Bal. in repe. l. j. C. vnde vi. & Abb. in c. j. col. pen. de restit. spol. sed opi. Bart. in d. l. vtrum. reprehenditur per Bal. in quodam eius consil. in quo dicit animam Bart. in inferno propter illam opin. cruciati, vt referunt Alexand. Ang. Aret. & Felyn. in locis r. alleg. & illud consil. Bald. non potui inuenire. & vide Aug. Atimin. & Ber. Landr. in addit. ad Angel. Aret. in tractat. Malefic. & Rom. in suis sing. fol. 40. col. j. versic. nunquid. & Lud. Bolo. in l. Metrodorum. in primis interpret. ff. de pœn. & Cyn. in d. l. j. C. vnde vi. & Bart. in authent. vt defunctorum funera. col. v. & Felyn. in c. qui alios. de hære. qui ponit regulam cum pluribus fal. & in c. j. de offic. deleg. & Salic. in l. quisquis. C. ad l. Iuliam maiest. sed aduerte secundum Bald. in d. l. non ideo minus. quòd non debet sibi denuntiare personam, quæ debet ipsum offendere ratione scandali. & Bald. idem dicit in l. manda. in fin. C. manda. & Bart. & Alexand.

in additio. in d. l. non solum. §. si mandato. in quasi. penul.

In reg. Nullus pluribus. Argumenta.

- 1 *Exceptionem unam proponens, an possit aliam postmodum opponere.*
- 2 *Exceptiones plures an possint simul proponi.*
- 3 *Conuentus de pauperie si neget quod drupedem suum esse, non potest conuictus cum pro noxa dare.*
- 4 *Possessio aufertur neganti se possidere, si de mendacio conuincatur.*
- 5 *Conuentus hypothecaria, si negat rem esse debitoris, probato dominio priuatur possessione, nec auditur si velit probare sibi prius fuisse obligatam.*
- 6 *Negans scripturam suam, vel numerationem sibi factam, conuictus non potest allegare solutionem.*
- 7 *Exceptiones contrarie proponi nequeunt sine mendacio.*
- 8 *Exceptiones contrarie qualiter proponantur.*
- 9 *Reus in exceptione dicitur agere.*
- 10 *Rei quare fauorabiliores sint quam actores.*
- 11 *Cumulationis natura que & numero 27.*
- 12 *Cumulatio actionum quando admittenda, & quando reijcienda. & num. 43. 57. & 59.*
- 13 *Casus cuius euentus nihil operaretur, non est considerandus.*
- 14 *Absolutoria que in prima petitione fertur, quando pariat except. rei iud. in secunda.*
- 15 *Incertus non debet esse melioris con-*

ditionis quam certus.

- 16 *Actor litem contestando conditionem suam non reddit deteriore.*
- 17 *Appellatio reducit causam ad statum quo erat ante sententiam.*
- 18 *Appellationem interiectam, & litem pendere paria sunt.*
- 19 *Appellatione recte fuisse interpositam ex pluribus causis ostendi potest.*
- 20 *Actiones plures contrarie non possunt simul proponi.*
- 21 *Actiones duae, in quarum una sententia lata pareret exceptionem rei iud. in altera, non simulantur.*
- 22 *Falsum & inofficiosum an sint contraria, & cumulentur.*
- 23 *Petitorium & possessorium an sint opposita, & electione tellantur.*
- 24 *Absolutoria in petitorio an pariat except. rei iud. in possessorio. et nu. 34.*
- 25 *Actio hypothecaria an concurrat cum personali. & nu. 36.*
- 26 *Absolutoria super actione personali an pariat except. rei iud. super hypothecaria. & num. 36.*
- 27 *Actor incertus propter factum aduersarii que actio sibi competat. potest plures actiones eodem libello cumulare.*
- 28 *Absolutoria in rei vindicatione an pariat exceptionem rei indicata contra eundem in actione personali.*
- 29 *Actione in rem pendente non potest actio personalis proponi.*
- 30 *Actio civilis & criminalis an cumulentur.*
- 31 *Actio de peculio contra serui venditorem data non est ei contraria, quae datur contra emptorem.*

- 32 *Libertas non petitur ex duabus causis simul.*
- 33 *Contrariorum diuersae species, & quae ex eis mutuo se expellant.*
- 34 *Dominij causa separata est à causa possessionis & ususfructus formalis.*
- 35 *Sententia in causa proprietatis non obstat in petitione ususfructus.*
- 37 *Conceditur aliquid ab initio quod ex postfacto denegatur.*
- 38 *Conclusio petitionis attendenda magis quàm ipsa petitio.*
- 39 *Absolutoria lata in ciuili quando pariat excep. rei iudic. in criminali: vel econuerso.*
- 40 *Absolutoria ab indebito exceptionem parit in altero.*
- 41 *Sententia lata pro fideiussore quādo profit principali.*
- 42 *Necessitati non subest, quod in mera potestate est.*
- 44 *Iudicium vniuersale omnia includit particularia.*
- 45 *Petens totum an possit postea partem petere.*
- 46 *Vsura non debentur, ni prius sors debeat.*
- 47 *Exceptio rei iudicata ita rerum diuersitate impeditur, sicut & personarum.*
- 48 *Causa in reali quando vltra expressum extendatur.*
- 49 *Actio vna quādo alterā nō tollat.*
- 50 *Absolutoria lata super continente aliquid quod non sit pars eiusdem, parit exceptionem rei iudic. etiam in contento.*
- 51 *Absolutoria in domino parit exceptionē rei iudicate in usufructu.*
- 52 *Absolutoria in petitione hereditatis lata exceptionem iudicate parit in rebus singularibus.*
- 53 *Pater ex contractu filij minus tenetur quàm filius.*
- 54 *Cumulatio actionū impeditur, cum ex eadem causa ad idem agitur.*
- 55 *Expressio rei plus in processu operatur quàm expressio causae.*
- 56 *Absolutoria, quae in rei vëdicatione fertur, an pariat exceptionē rei iudicate in hypothecaria.*
- 58 *Actio arborum furtim cesarum intendi potest contra absolutum ab actione ex locato.*
- 60 *Absolutoria lata in vna causa quādo pariat exceptionē in altera.*

REGVLA XX.

Nullus pluribus vti defensionibus prohibetur.

- 1 **¶** NAM si negaui me debitore
 2 ad mei defensionē, ^a & sic proposui
 b exceptionem facti ^b siue intētionis,
 nihilomin^o possum postea pponere
 exceptionē pacti & rei iud. & alias,
 vt in regula iuris, nemo ex iis in
 prin. ff. eo. Itē si primo proposui ex-
 ceptionē pacti vel iurisiurandi, pos-
 sum postea proponere exceptionē
 2 rei iud. vt ff. de exce. l. is qui. titem
 simul & semel possum proponere
 c plures exceptiones ^c vt pacti, iurisiu-
 randi, & rei iud. vt ff. de excep. l. ne-
 mo prohibetur. est ergo effectus re-
 gulae, q̄ simul & diuersis tēporibus
 proponere possum plures defensio-
 nes, quibus omnibus mediātib^o, vel
 altera eorū, excludetur intentio a-
 ctoris. Sed opponitur & videt^r q̄ si
 proposui vnā, non possum propo-
 nere aliā: si enim cōuentus actione no-
 xali negaui me seruum habere in
 potest

potestate, & conuictus de mendacio volo me dicere seruum habere in potestate & conueniri noxalter: non sum audiendus, vt ff. de noxa. l. quoties. §. prator. & l. si seruus
 3 depositus. §. si negauerit. Item si conuentus de pauperie negauit quadrupedem meam esse, & conuictus mendacio volo dicere meam esse, & dare pro noxa, non audior. ff. si quadr.
 4 pau. fe. di. l. j. §. interdum. Item si rei vend. conuictus negabam me possidere, & conuictus de mendacio volo me dicere possidere, & paratum
 d me suscipere iudicium, non audior, nam possessio nihilominus transferatur ad actorem, vt ff. de rei vend. l. si.
 5 Item si conuentus hypothecaria, noxam rem debitoris, & postea probato dominio debitoris, volo dicere mihi primo obligatum fuisse, non audior, vt in auth. de trien. & semis. §. illud quoque. col. iij. & C. qui pot. in pign. hab. authen. item possessor.
 6 Item si negauit scripturam meam contra me producebatur, vel negauit numerationem, & conuictus volo postea confiteri scripturam meam, & allegare solutionem, non audior, quia nihilominus condemnabor in duplum, vt in auth. de trien. & semis. §. studium vero. & C. de non num. pec. auth. contra qui propriam. Sed in omnibus his dicunt, quia specialia sunt. Ratio autem specialitatis est, vt mendacium puniatur, vbi quique ergo deprehenditur in proponente defensiones mendacium, idem erit dicendum propter omnia, cum vbi eadem ratio est idem ius statui debet: sed vbi
 7 proponuntur exceptiones contrariae, necesse est inesse mendacium: quia si vna est vera, eius contraria necessaria est falsa: cum ad positionem vnius contrariorum sequatur remotio alterius §. ff. de verbor. signific. l. haec verba illi aut ille. & de instito. l. sed & si pupillus. §. si institoria.

& propter hoc opinio illorum, qui dicunt licere proponentes exceptiones contrarias, non procedit. Vnde mihi videtur clarius distinguendum: quia si dico aut exceptiones quae videntur contrarie proponuntur conditionaliter, aut simpliciter. si conditionaliter, proponi possunt etiam contrarie, verbi gratia: quia dico me debitorem non esse, sed si contingit probari me debitorem esse, propono exceptionem pacti de non petendo, vel solutionis, vel aliam similem, vt C. de except. l. si quidem. in fi. Sed si proponuntur simpliciter, aut est possibile primam conuenti assertionem concurrere cum secunda, aut non: in primo casu quando est possibile primam cum secunda concurrere, id est, possibile est id quod in vtraque continetur simul verum esse, tunc licet plures proponere simul & diuersis temporibus, & ita loquitur illa regula. & ff. eod. tit. de except. l. nemo prohibetur. sed si non est possibile primam conuenti assertionem cum secunda concurrere, id est, non est possibile simul verum esse quod in vtraque continetur, quia in vna negat, & in altera affirmat: & assertio & negatio sunt directe contrariae, tunc dico quod non audietur, vt in authen. de trien. & semis. §. studium vero. & §. illud quoque. & C. de non numer. pec. authen. contra, qui propriam. & l. cum fidem. & qui potio. in pign. hab. authen. item possessor. & ff. de rei vend. l. si. & si quadrup. pau. fe. di. l. j. §. interdum. & de noxa. l. si. & l. si seruus. §. si negauerit. Item si opponitur, quia iure cauetur quod reus in exceptione est actor: vt ff. de except. l. j. & de prob. l. in exceptionibus. in prin. sed actor non potest plures actiones proponere, sed vna de pluribus debet eligere. ff. eod. l. nemo ex iis. §. quoties. & de tribu. act. l. quod in herede. §. eligi.

gere ergo nec reus poterit opponere plures defensiones, vt videatur. Respondeo, & dico, q. quamuis plures actiones actor non possit simul proponere: plures tamen exceptiones reus potest proponere, siue ex eadē, siue ex diuersis causis originem sumentes, vt hic, & p. alleg. l. is qui. & l. nemo. Ratio autē est, quare aliud in vno, & aliud in alio, quia fauorabilius sunt rei, quā actores, vt in regula iuris. † Ratio rationis est, quia in potestate est actorum quando prouocent, non in potestate reorum quādo prouocentur, vt ff. de do. l. except. l. purē. §. si. sed an per viam cumulationis proponere poterit plures actiones quidam nō intelligentes cumulationis naturā dicunt simpliciter q. non, vt p. dicto §. quoties. & ideo cū contractus de cumulatione cōmuniter valeat, & sit utilis apud Canon. sicut apud Legistas, quia secundū canones debet exprimi res & causa, licet non actio, k. † nunquid pendente primo iudicio licebit eandē rem ex alia causa petere: vel an licebit aliam rem petere ex eadē causa, hęc enim est cumulationis natura. Ad huius declarationem & intellectū querendū est, an cumulatio sit admitenda^l, & in quibus casibus. Et circa hoc primo inquirendū est, an principia siue regule quę de cumulatione traduntur sint verę, quia principis ignorantis^m ignorari oportet, & ea quę sunt post principia, argu. in auth. de non alien. §. finimus. † Regula autē cum de cumulatione permittēda tractatur, tradi debet copulatiuē hoc modo: Vbi plures sunt actiones nō contrarię: & quę electione non tolluntur, & in prima quarum absolutoria lata non parit exceptionem rei iud. in secunda, ibi admittitur cumulatio. Sed cū tractatur de cumulatione impediēda, debet tradi re-

gula disiunctiuē & hoc modo: Vbi plures sunt contrarię actiones quę electione tolluntur, vel in quatum prima, absolutoria lata parit exceptionem rei iud. in secunda ibi repellitur cumulatio. Quōd autē p. dicta regula copulatiuē posita sic vera: ostendo sic primo per illud generale, † Non debet expectari casus cuius nihil operatur euentus: vt ff. de fideius. l. pen. & ad Velleia. l. alioquando §. si. sed certum est † quōd absolutoria lata in petitione prima non parit exceptionem rei iudic. in secunda, quādo cūq. mutatur persona vel causa petendi, vel res. ff. de except. rei iud. l. cū de hoc. & l. cum queritur. ergo nō debet impediri secunda pendente prima. † Pręterea in spe dubia consiliurus, non debet esse melioris conditionis, quā is qui est in spe certa, vt probari potest ex l. ult. ff. de compensa. & ex l. eum qui duobus. de acquir. h. re. & de leg. ii. j. l. in prin. sed nondū absolutus in prima est in spe dubia, sed absolutus est in spe certa. Si ergo dicimus petitionē secundam ad eandem rem ex alia causa propositam: vel ad aliā rem ex causa eadē impediri pendente prima, & cōcedi absolutoria lata in prima: iam non absolutus est melioris conditionis quā absolutus: quod esse non debet, vt dictū est, maximē † quia nō solet actor litē contestando facere cōditionem suam deteriore. vt in regula iuris. ff. eo. l. nō solet. & ff. de nouat. l. aliam. Pręterea probatur alio modo: certū est, q. appellatione pronuntiātū extinguitur, & ad eum statum reducit in quo erat post litē contest. & ante sententiā, vt probatur per l. ita demum. de procur. C. & per l. qui cum maior. §. accusasse. de bonis liber. ff. de iniusto rupt. test. l. si quis filio exheredato §. hi autem omnes, & de pæn. l. ij. in fi. † Vnde patia

paria videntur litem pendere, &
 19 appellationem interpositam, † sed
 appellatione interposita licitum est
 plures causas coniungere, seu cumu-
 lare, ex quibus ostendatur appella-
 tionem iustitiam continere: ergo &
 pendente causa principali, licere
 videtur plures causas cumulare, ex
 quarum omnium vel vnus proba-
 tione appareat rem deductam in iu-
 dicio debere deduct in condem-
 nationem, vt l. scio. §. vlt. ff. de ap-
 pella. Præterea pro hoc potest indu-
 ci. instit. de act. §. si minus. intelligen-
 do tex. vt iacet. & ff. de doli except.
 l. apud Celsum. §. item queritur. Item
 potest probari per l. vit. ff. de appel.
 nam ibi licitum est petitionē ex ea-
 dem causa ad aliam rem extendere.
 Et sic ex his duabus probatur, &
 ex §. item queritur. prima pendere,
 posse ex eadē causa agi ad id quod
 plus est, & ex l. scio. probatur ad
 eandem rem agi posse ex alia cau-
 sa. Ex duobus primis arg. concludi-
 tur vtrunque communiter. Præterea
 probari potest per l. sed si an. de
 except. nam ibi prima & secūda pe-
 titio eandem causam habet, consi-
 derato effectu, & ad diuersa propo-
 nuntur: & quia absolutoria lata in
 prima nō parit exceptionem rei iu-
 dicatæ in secunda, etiam admittitur
 cumulatio, ergo &c. præterea potest
 probari per l. j. §. qui autem. ff. quor-
 um leg. dum dicit intelligendo li-
 teram generaliter vt iacet, quemad-
 modum solemus facere quoties in-
 certum est, quæ actio potius teneat:
 nam duas actiones dicimus &c.
 ergo cōcluditur ex eo, qd duæ actio-
 nes ex diuersis causis possunt eodē
 tempore ad idē proponi: & ex hoc
 concluditur cumulationem cōcedi.
 Item secūda regula tradita disiu-
 20 ctuē similiter vera est: † quia con-
 stat quod vbi sunt plures actiones
 contrariæ, proposita vna repellitur

alia. ratio enim contrariorum est,
 vt posito vno, alterum intelligatur
 remoueri. ad hoc facit C. de furt. l. j.
 & si seruus exte. l. vnica, & de codi.
 l. si. ff. de instit. l. sed & si pupillus. §.
 si institoria. & de verb. signif. l. hæc
 verba. Item si electione tollitur, vna
 electa, præcluditur alterius vfa, vt ff.
 de noxalib. l. electio. & de tributo.
 21 l. quod in hærede. §. eligere. † Item
 & vbi sunt duæ, in quarū prima sen-
 tentia lata parit exceptionē rei iud.
 in secunda, repellitur cumulatio. ff.
 de except. l. fundum. & l. fundi. appa-
 ret ergo, quod præmissæ duæ regu-
 læ quarum prima permittit cumu-
 lationem, secunda denegat, veræ
 n sunt. Contrariumⁿ autem prædicto-
 22 rum arguo sic: † falsum, & inoffi-
 ciosum, non sunt contraria, nec ele-
 ctione tolluntur, nec absolutoria la-
 ta in vno parit except. rei iudic. in
 alio. & hæc colligi possunt ex l. cum
 qui. & l. contra maiores. C. de inoffi.
 test. & l. Lucius. ff. de petit. hæred. &
 tamen ab eodē proposita impediunt
 se concursu: ergo regula prima cu-
 mulationē admittens est falsa. Item
 noxalis actio, detracta noxæ dedi-
 tione, id est insolidum, quandoque
 o competens^o, & cum noxæ deditio-
 ne, id est, noxaliter, quandoque: si-
 mul proponuntur, nec impediun-
 tur concursu: & tamen absolutoria^o
 lata in vna parit except. rei iudic. in
 alia, vt in l. in delictis. §. si detracta.
 ff. de noxalib. ergo regula secunda
 cumulationem impediens est falsa.
 23 † Præterea petitorium & possessio-
 rium non sunt opposita, vt patet in
 l. j. §. huius autem. ff. vt possid. nec
 p electione tolluntur, & cumulan-
 tur^p, vt in l. cum fundum. §. si. de vi
 & vi arma. & l. naturaliter. §. nihil
 24 de acquir. posses. † & tamen ab-
 q solutoria lata in petitorio parit^q
 except. rei iudic. in possessorio, vt
 determinatum est in l. ij. §. quædam.

ff. de interdict. ergo prædicta regula secunda emulatione impediens
 15 est falsa. † Præterea hypothecaria & personalis sunt diuerſæ, ita quod non contrariæ, nec electione tolluntur: † & tamen absolutoria lata in
 26 personali parit exceptionem in hypothecaria, vt ff. quibus mod. pign. vel hypotheca solui. l. si deferente, nihilominus cumulantur, & simul
 r proponuntur^r, vt in authen. de fideiuss. §. sed neque. col. j. ergo regula
 27 la est falsa. † Præterea ibi conceditur cumulare, id est, diuerſas actiones ex diuerſis causis ad idem proponere, secundum intellectum verum, vbi actor est incertus propter factum aduersarij quæ potius competitat^s, vt l. j. §. quia autē. ff. quorum leg. & ibi not. ergo vbi propter factum aduersarij non est incertus: non permittitur actori ex diuerſis causis plures actiones ad idem proponere. ergo regula prima cumulationem admittens est falsa: † Præterea si peto rem legatam rei vend. & succumbo: si postea peto personali actione ex testamento, si quidē in prima pronuntiatum fuerit rem non fuisse testatoris, non obſt. exceptio rei iudic. arg. ff. de except. rei
 29 iud. l. si. & † tamen si proposita vna eadem pendente velim proponere
 t aliam, non possum: vt in l. cum filius. §. variis. ff. de legat. ij. cum ergo hæc non sint contrariæ, sed diuerſæ, nec electione tollantur, & possibile sit absolutoria latam in prima non parere excep. rei iud. in secunda, & tamen impediant se concursu, apparet primam regulam esse falsam:
 30 † Præterea ciuilibis & criminalis ex eodē facto procedentes^v, non sunt contrariæ: quod patet, quia vna posita non potest excludi altera: nec tolluntur electione, nec sententia
 lata in vna parit except. rei iudic. in altera, vt l. j. C. quando ciuilibis act.

crimin. præiud. & ff. de tabul. exhib. l. locum. §. si quis dolo. & de liber. homi. exhiben. l. ij. & tamen impediunt se concursu, & non cumulantur, vt l. interdum. de public. iudi. & l. ij. ff. vi bon. rapt. ergo relinquitur
 31 prima regula falsa. † Præterea actio de peculio quæ datur contra venditorem serui, & quæ datur contra emptorem, non sunt contrariæ, nec electione tolluntur, nec vno conuento alter liberatur: & tamen vna posita impeditur altera, vt l. quoties. §. si creditor. ff. de pecul. si ergo contra diuerſos ex eadem causa, & ad diuerſa impediuntur cumulari, multo magis quando contra eundem ex eadem causa, licet ad diuerſa, impediuntur: ergo regula cumulationem inducens nō procedit. Item contra regulam cumulationem inducentem est l. si quis libertatem. ad si. ff. de petit. hæred. † nam ibi inchoata petitione libertatis ex vna causa, non permittitur probari competere libertatē ex alia: ergo aperte ostenditur impediri cumulationem ad idem ex alia causa. præterea contra regulam est l. si duo. §. idem Iulia. in si. ff. de iureiur. nam ibi non permittitur secunda petitio, in qua secunda propter diuerſitatē personarum non obſtaret exceptio rei iudic. absolutoriæ latæ in prima. Item contra cumulationē est l. non est nouū. ff. de act. emp. ibi enim non permittit plures actiones ex diuerſis causis eodem tempore ad idem proponere: sed dicit vnam debere proponi in qua vtriusque cōmodum veniat: patet ergo ex prædictis cumulationem non procedere, nec procedere posse regulas quæ de cumulatione traduntur. Regulas concedo. & ad opposita singulariter respondeo. † Et primo ad primum: quia quædam sunt contraria in origine & effectu: & tolluntur electione, vt
 in l. j.

In l. j. de furt. & l. j. si seruus exte. & de codic. l. vlt. C. & in his cumulat-
 x traria ² origine, & effectu conue-
 nientia, quia ad vnum finalem effe-
 ctum tendentia: vt falsum & inoffi-
 ciosum: & ista nō tolluntur electio-
 ne, nec sententia lata in vno præiu-
 dicat alteri, vt d. l. eum qui. sed non
 patiantur se cōcursu ratione cōtra-
 rietatis quæ est in origine, & in his
 similiter cumlatio non procedit:
 vt d. l. cōtra maiores. Quædam sunt
 quæ nec in origine nec in effectu
 sunt contraria, & electio non tol-
 luntur, & absolutoria lata in vno
 nō præiudicat in alio: & in his pro-
 cedit regula quæ cumulationē per-
 mittit. Ad secundum respondeo:
 quia in §. si detracta. nihil cumula-
 tur. non enim ibi petitur aliud, sed
 idem: nec ex alia causa, sed ex ea-
 dem. Et solum agitur de quodā be-
 neficio à lege permissio excedendo
 vel denegando, vnde ibi nihil agi-
 tur per quod specialiter detractio a
 aut augmentum inducatur quantum
 ad formam sententiæ, vt in l. miles.
 §. j. ff. de re iud. vnde ad materiā de
 y cumulatione nihil facit. ¶ Ad
 34 tertium respondeo q̄ credo quòd
 non sit verū simpliciter quòd abso-
 lutoria sententia lata in petitorio pa-
 riat exceptionem rei iudic. in pos-
 sessorio. & hoc tali ratione, quia si-
 cut causa dominij separata est ab
 vsufructu formali, ita causa pro-
 prietatis separata est à possessione,
 vt colligi potest ex l. naturaliter. §.
 nihil. & l. permisceri. ff. de acquiren.
 poss. & de reb. eorum. l. sed si fortē.
 35 Sed ¶ constat quòd lata in domino
 non parit exceptionem rei iudic. in
 vsufructu formali, vt l. si cum testa-
 mento. §. penult. ij. responso. ff. de
 except. rei iudic. ergo lata in pro-
 prietate non parit exceptionem in
 possessione, & hoc determinatur C.

de interdict. l. incerti. Et quia deter-
 minationes contrariæ reperiuntur,
 idè plenè dices, vt infra eod. tit. c.
 qui ad agendum. Ad quartum di-
 co, scilicet, §. sed neque. disputatio-
 36 nis causa, ¶ quòd proposita perso-
 nali non possit ex postfacto propo-
 ni hypothecaria, quia absolutio la-
 ta in personali parit except. in hy-
 pothec. vt d. l. si deferente. licet ergo
 coniungere ab initio, vt in §. sed ne-
 que. non cumulare ex postfacto,
 37 ¶ quia & alijs in simili conceditur
 ab initio, quod ex postfacto denega-
 tur, vt l. & ancillarum. §. illud. & l.
 quoties. §. si creditor. ff. de pecul.
 Ad quintum, scilicet ad §. quia au-
 tem. respon. quia licet ibi positio
 actionū sit copulatiua: tamen con-
 conclusio petitionis alternatiua est, vt
 patet dum dicit protestari ex altera
 & c. si alternatiua: ergo incerta, &
 ratione illius incertitudinis regula-
 38 riter nō procedit, vt in l. prætor. §.
 quod autē. ff. de iniur. ¶ magis enim
 conclusio ² petitionis spectari de-
 bet, quàm petitio, arg. de liber. leg.
 l. Aurelius. §. Stichus. & de pœnis. l. si
 præses. sed in cumulatione petitiō &
 conclusio copulantur: & sic non re-
 pellenda, quia qua ratione potest ex
 pluribus causis deberi, potest ex plu-
 ribus causis separatis & nō contin-
 gentibus peti: distinctio ergo copu-
 lationis & alternationis oppositum
 tollit. Ad sextum respondeo, quia
 ibi potest esse vtriusque eadem cau-
 sa. & alia. in eo quòd est eadem: vt
 quia sit pronuntiātū non legatum,
 sententia lata in vna parit exceptio-
 nem rei iud. in altera. itē potest esse
 alia, vt si primo agatur rei vend. &
 pronuntietur rem nō fuisse testato-
 ris, & propterea non competere rei
 vendi. eo casu exceptio nō obstatet
 in personali ^b ex testamento: tamen
 lite pendente in prima propter futu-
 rum dubium pronuntiationis eueni-

tum, cumulatio repellitur, ut infra
 39 ostendam. † Ad septimum respon.
 quodd absolutoria in ciuili lata pa-
 rit except in criminali, & econtra,
 quādo pronuntiatur super facto, id
 est, delictū non fuisse cōmissum, eo
 enim casu effectus pronuntiationis
 ad totum extenditur, arg. ff. de iure-
 iuran. l. si duo. §. idem Iulianus. & l.
 duobus. §. colonus. & propterea se
 non compatiuntur concursu, & sic
 oppositio nō procedit. Ad octauum
 respondeo, scilicet ad §. si creditor.
 40 quod tibi absolutoria qua pronun-
 tiatur indebitū parit exceptionem
 in altera: & idēd vna nō potest alij
 cumulari: sed contra hoc est aperte:
 quia ibi dicit, q̄ pendente iudicio
 contra emptorē, non potest agi con-
 tra venditorē: & tamen constat
 quodd lata pro emptore nō parit ex-
 ceptionē venditori, ut l. si a te. §. Iu-
 lianus. ff. de except. rei iudic. Sed re-
 spondeo, verum est, quodd non pro-
 ddeset nisi pronuntiatur nō contra-
 41 tum: † tunc enim qua ratione lata
 pro fideiussore prodest reo princi-
 pali, ut l. duobus. §. item a fideiuss.
 ff. de iureiur. licet fideiussoris non
 intersit non peti a reo principali, ut
 in l. fideiussoris. ff. de pact. eadē ra-
 tione lata pro emptore per eundem
 modum extenditur ad venditorē:
 & sic procedit responsio. Ad l. si quis
 libertatem. respon. ibi non erat cu-
 mulatio: sed de vna causa propo-
 sita, ad alterā non posita, impro-
 ba transgressio. Et eodem modo re-
 pon. ad l. si duo. §. idē Iulianus. nam
 ibi nō erat cumulatio, sed quxdam
 petitionis primæ de vna persona in
 alteram improba & illicita trans-
 gressio. Ad l. non est nouum. respon.
 42 quia ibi dici potest, † quod potesta-
 ri cōmittitur, necessitati nō subiici-
 tur. ut l. non quicquid. ff. de iudic. &
 C. quomodo & quando iud. l. j. Et
 ad hanc responsionem probandam
 adduci potest de iniuriis. l. prator. §.

si mihi plures. Quia igitur regulæ
 verę sunt, restat videre in quibus ca-
 sibus secundum eas cumulatio pro-
 43 cedat. † Aut enim petitur aliud ex
 causa alia, & tūc nullo modo est du-
 bia cumulatio: quia simpliciter pe-
 titiones diuersę & se nō contingen-
 tes quantū ad rem vel causam sint.
 Et ideo procedūt, ut l. si idem cū eo.
 ff. de iuris. omn. iud. & C. de anna.
 excep. l. si. cū simil. Aut petitur idē ex
 alia causa, & tūc cū certum sit, q̄
 absolutoria lata in prima causa nō
 parit exceptionē in secunda, ut in l.
 Lucius. §. Sempronius. ff. de leg. liij. &
 l. Aurelius. §. si. de lib. leg. videtur q̄
 cumulatio procedat secundum regu-
 lam: & pro hoc l. illa scio. §. vlt. de
 appel. inducendo eam ut ostensum
 est suprā, & ad §. quia autē respon-
 sum est. Aut agitur ex eadē causa ad
 id quod plus est: & tūc ex quo regu-
 lā verā sunt, est valde dubia cumu-
 latio. & q̄ procedat, ostenditur sic:
 primō per l. ampliorem. in fi. C. de
 appel. Sed ad illam antequā proce-
 44 dam vltius respondeo: † quia ibi
 loquitur in iudicio vniuersali, quod
 de sui natura omnia in vniuersitate
 cōtēta cōprehendit, ut in l. si quis.
 cum totū. in fi. ff. de except. rei iud.
 dum dicit: nam cū hereditatē peto,
 & corpora & actiones quę in hære-
 ditate sunt, vidētur in petitionē de-
 duci. vnde ibi nō videt nova petitio:
 sed potius per quandā declarationē
 primæ petitionis extensio. arg. ff. de
 pet. hære. l. iij. & l. itē videndū. §. si
 quis. & l. si quod tēpore. ostendo ergo
 p alia. arg. hoc modo, vbi ex ali-
 qua causa. plus debet: & minus peti-
 tur. ipso iure in reliquum nō obstat
 excep. ut l. apud Celsum. §. itē quēri-
 tur. ff. de doli excep. & arg. l. j. §. quid
 ergo. de contrar. & vtili. act. & C. si
 aduer. re iud. l. j. & ibi de hoc. ergo
 45 secundū regulā debet posse peti eo-
 dem iudicio cumulādo: † Præterea
 si primo peto totū, & postea partē,

obest, except. sed nō ecōtrā, licet ex
eadē causa: vt in l. si quis cū totum.
& de pecul. l. hinc quæritur. in prin.
ergo admittitur cumulatio. Præterea
si absolutoria fertur super eo quod
sui potentia continet alterum, non
nocet in cōtento: vt ecce lata super
actu, non nocet in itinere, vt deter-
minatum est in l. si mater. §. si quis
iter. ff. de excep. rei iud. sed ad hoc
respondeo statim, quod ibi non de-
d terminatur in litera, & dato d quod
diceretur, adhuc respon. non est ve-
rum quod actus cōtineat iter, prout
iter est species seruitutis distincta
ab actu, vt ff. de adim. leg. l. j. & ibi
not. & ideo arg. non procedit: osten-
do ergo per aliud, Absolutoria lata
in sorte non nocet in vsuris, vt ff.
c de condi. ind. l. si. §. Lucius. ° † &
46 tamen vsuræ ita se habent ad sor-
tem quod non possunt mihi deberi,
nisi fors debeat vel debita fuerit,
ergo licet quod est plus in actione
furti manifesti, non possit deberi ni-
si verum sit præcessisse rapinam cu-
lus occasione debeat: tamen sen-
tentia lata in vi bo. rap. non videtur
parere exceptionem in actione fur-
ti: si non parit, bene concluditur vl-
terius quod cumulatio admittitur.
Præterea hoc operatur absolutio
quod condemnatio satisfactioe se-
cuta, vt l. si quis cum totum. §. pla-
nē. sed condemnatio satisfactioe
secuta non tollit aliam actionem
ex eadem causa competentem in id
quod plus est, vt ff. de act. & obl. l.
cum ex vno. & l. qui seruum. & ar-
bo. fur. c. xfa. l. j. & l. si colonus. & vi
bo. rap. l. j. ergo nec absolutio tol-
let, & si non tollit, sequitur secun-
dum regulas, quod cumulatio ad-
47 mittatur. † Præterea diuersitas re-
rum ita impedit excep. rei iudi. sicut
diuersitas personarum, vt in l. cum
quæritur. & l. quantitasque. & l. seq.
& l. cum de hoc, de excep. rei iud.

& ibi de hoc: ergo sicut vbi sunt
diuersæ personæ, licet eadem quæ-
stio & eadem causa defensionis,
non obstat exceptio. vt l. i. si cum
vno. & l. iij. de excep. rei iud. ita
& vbi est diuersitas rerum, licet
eandem causam petitionis habenti-
um, obstat non debet: & si non
obstat, sequitur quod cumulatio
procedat. Item si lex ita ponit sub-
stantialem rem aut causam cum
tractatur de permittenda & impe-
dienda excep. rei iud. quod verum
est. vt d. l. cum quæritur. & l. & an
eadem. & l. cum de hoc. Et constat
quod vbi est causa alia, licet res ea-
dem. exceptio nō obstat: vt in l. Au-
relius. §. vlt. ergo & vbi est alia res,
licet eadem causa, obstat non de-
bet: & si non obstat, bene sequitur
quod cumulatio admittitur ex ea-
dem causa in id quod plus est. Præ-
terea ex parificatione prædictæ rei
48 & causæ procedit etiā aliud: † quia
si expressio causæ in reali, non pa-
titur exceptionem ultra causam ex-
tendi expressam, vt in l. si mater. §.
si quis. & tamen aliās ad totum, id
est ad omnem causam extendere-
tur: vt in ea. l. §. eadem. ergo expres-
sio quantitatē certæ non patitur
exceptionem ultra illam quantita-
tem extendi: & consequenter nec
49 cumulationē impedit. † Præterea
lex dicit quod vbi ex eodem facto
plures actiones nascuntur: vna in
plus, altera in minus, vna alteram
non tollit, & licitū est omnibus agi,
ergo vt aliquis sit legis effectus vi-
detur dicendum, quod etiam abso-
lutoria lata in prima agitur ex se-
cunda: vt ff. pro socio. l. rei commu-
nis. & de tutel. & rat. dist. l. j. §. in tu-
tel. & de act. & obl. l. cum ex vno;
¶ Contrarium autem huius proba-
50 tur sic. † Sententia absolutoria lata
in eo quod continet alterum, quod
nō est pars eius, parit exceptionem

in contento quod non est pars primi petiti. verbi gratia: vsusfructus causalis non est pars domini. vt in l. si ita stipulatus vj. §. j. ff. de vet. obli. & de accep. l. & per iusuran. §. illud. † & tamen absolutoria in dominio lata parit exceptionem rei iud. in vsufructu causalis. vt ff. de excep. rei iud. l. si cum testament. §. si fundum. & illud ideo quia impossibile est secundum petitem, id est causalem vsufructum competere, nisi primum. id est dominium competat. sic ergo & si pronuntiatur factum non esse, effectus pronuntiationis trahitur ad id totum, quod non potest de iure deberi non precedente facto, super quo pronuntiatum fuit: & per hoc aperte induci potest. l. ij. & iij. ff. de excep. rei iud. Item hoc idem probatur, quia lex dicit, qui primo domum petit, secundo ⁵³ exmentia, quæ non sunt pars domus, exceptione rei iud. repellitur. Item qui primo petit nauem, secundo tabulas, quæ non sunt pars naui, exceptione repellitur: & hoc ideo, quia primum petitem quadam totalitate sui & integritate comprehendebat secundum, vt in l. si quis cum totum. §. j. & ij. & de pactis. l. si vnus. §. item si pactus. ergo cum totum factum deductum in primum iudicium non solum comprehendat quod in secundo deducitur, imò idem sunt: restat quod pronuntiatum in primo absolutoria exceptionem pariat in secundo, & consequenter facta relatione ad regulam cumulationem impediat. Item patet hoc aperte ex eo, quod lex dicit. Res hereditariæ ⁵² non sunt hereditatis pars. † & tamē ⁵⁴ sententia absolutoria lata in petitione hereditatis parit exceptionem rei iudicæ in petitione singularium rerum. vt in l. Iulianus. & in l. si quis cum totum. §. pe. de excep. rei iud. Plus fortis arg. si actum sit personaliter ex

contractu contra hereditarium debitorem, & absolutus sit, si postea agatur contra eundem petitione hereditatis vniuersali, licet secunda petitio plura comprehendat incomparabiliter quam prima: tamē quia idē dubium, & eadē questio & causa deducuntur in secunda, quæ deducta fuerat in prima: obstat exceptio rei iudicæ, vt l. si quis cum totum. §. ult. & §. & generaliter. & §. & quidē ita diffiniri potest. sic ergo si primo actum fuerit vbi bon. rapt. pro rapina. & absolutoria lata sit: & secundo pro eadem rapina agatur furti, cum idem factum & idem dubium in secundum iudicium deducatur, constat quod exceptio rei iudicæ obstare debet, si obstare debet exceptio, bene restat vltius referendo ad regulam, quod cumlatio impediat in eadē causa in id quod plus est. † Preterea constat patrem ex contractu filij teneri in minus, quia de peculio tantum. & ipsum filium in plus, quia in solidum, vt in l. si quis cum filio. ff. de pecul. & tamen si pater iurat super facto, id est filium dare non oportere, in solidum queritur exceptio filio, vt l. qui iurasse. §. si pater. ff. de iureiur. f. & est ratio, quia obligatio vtriusque ex eadem causa descendit. item & eadem ratione si iudicatur pro domino conuento ex contractu serui, vt in l. si cum testamento. §. si. de excep. rei iudic. ergo patet quod cum agitur ex eadem causa in id quod plus est, cum idem sit factum quod deducitur in vtrumque iudicium, obstare debet exceptio rei iud. & consequenter cumlatio impelli. † Preterea si cum ad idem agitur ex eadē causa, constat quod ex quo omnis questio deducta fuerit in primum iudicium, in totum debet obstare exceptio: igitur per regulam cumlatio impedire debet, quod sic ostendo: si rei vendi

vēdicatione simpliciter proposita, & in prosecutione certa causa exprimitur: absolutoria lata pariet exceptionem in totum, vt l. ex sextante. in princ. ff. de excep. rei iud. & soler allegari per gl. & l. & an eadem. §. actiones. tamen secundum verum intellectū nihil facit. Sicut ergo nihil operatur expressio causę, quo minus exceptio rei iud. obstat in totū, ita & in proposito facto ex quo ius agēdi procedit, nil operatur expressio quantitatis. Sed ad hoc statim respondeo, quia refert inter generalitatem rerum & causarū. ⁵⁵ plus enim operatur expressio rei in processu, quam expressio causę, vt l. si ex testamento. & ibi not. ff. de excep. rei iudic. & est ratio: quia petitio vnus rei non habet communem finalem effectum cū petitione alterius: sed secus, si bene aduertatur perpendi potest in pluribus causis concurrentibus circa acquisitionem alicuius rei, vt scripsi circa §. actiones, Sed hæc responsio nihil facit ad præsens propositum: quia sicut in rei vend. plurium causarum concursus tēdit ⁵⁷ ad eundem finem, id est ad acquisitionem domini, sic & in proposito concursus plurium actionū ex eadē causa descendentiū, tēdit ad eundē effectū: id est ad idē factum puniendū. Itē in rei vendic. si ab initio vna causa exprimitur, nō patitur expressio exceptionē vltra illam causam extendi. vt in l. si mater. §. si quis autem. sic ergo & hīc non patitur expressio quantitatis exceptionem extendi vltra quātitatē expressam. Et sic est arg. pro cumulatione permissa scilicet ex eadē causa, in id quod plus est: nō eōtra. præterea in hypothecaria est vna causa, id est obligatio rei, & in rei vend. alia, id est dominiū, vt in l. aliena. & l. rē alienā. ff. de pign. act. & sententia absolutoria lata in rei vēd. sciente cre-

ditore obstat exceptio in hypothecaria, vt in l. spē. de re iud. & tamē per rei vēd. aduocatur plus, quia dominiū: per hypothecariam minus, quia possessio, vt in l. in rē actio. ff. de rei vēdicat. & l. si cum venditor. ff. de euct. ergo bene sequitur, quod vbi est eadē causa duarū actionū, alterius in plus, alterius in minus cōpetitū ex eadē causa, q̄ sententia absolutoria & lata in vna pariet exceptionē in totū in altera: & consequēter impedit cumulationē secundū regulā præmissam. Præterea absolutoria lata in redhibitoria nocet in quāto minoris, & eōtrā eo casu quo cōtingit eandē causam eas continere, vt l. si is qui hæres. ff. de excep. rei iud. §. est in potestate. licet communiter diuersas habeant causas & separatas, ergo &c. ¶ Concludo vltērius, sed hoc tollo statim, quia §. ille, est in potestate. loquitur quando cōueniebāt in re & causa, quia nil plus in vna quā in altera: sed quando differunt, sententia lata in vna non nocet in altera, vt l. si tamen. §. j. ff. de ad. dil. edict. ¶ Di-
co igitur quod cū ex vna causa plures actiones competunt, vna in plus, & altera in minus, duplex potest esse modus pronūtiandi: potest enim pronūtiari super facto, id est factū istud de quo agitur inde non processisse: & tunc si agat alia, certū est exceptionē rei iudicatę obflare. Itē potest pronūtiari super actione proposita, id est eam nō cōpetere ex præcedenti facto: & hoc casu exceptio rei iudicatę non obstat in alia: verbi gratia, ago furti nō manifesti eōtra aliquē, & dico rapuisse rē, & pronūtiatur rapinā nō factā, si agatur postea vi bo. rap. propter eandē causam, obstat exceptio rei iudicatę: sed si pronūtiatur furti nō manifesti actionē non cōpetere, vt quia constat rē raptā fuisse interue-

niente vera violentia: exceptio non obstat, quia videtur absolutio facta per petitionem ineptam. Item ex plurimum aliud: si ago contra aliquem credentem arbores actionem ex locato, & absoluitur, si quidem absoluitur, ideo quia pronuntiatur eum non incidisse, obstat exceptio, si arbor fur. causa. postea agatur in id quod plus est: sed si pronuntiatur actionem ex locato non competere, quia non processisset locatio, exceptio rei iudicata non obstat in furtim causarum, & in l. Aquil. & hæc similia colligi possent ex l. si duo. §. idem Iul. & ex l. duodus. §. item a fideiussore. & §. seq. & §. exceptio. & §. si quis iuraue-
rit. & §. si colonus. Item ergo eo casu quo exceptio rei iudicate inducitur in totum, certum est cumulationem impediri secundum regulam. Item quia lite pendente incertum est qualiter debeat iudicari, id est utrum super facto, an super actione, consequenter an sit obstatura exceptio rei iudicate, vel non, dico tunc cumulationem impediri: quia cum futurus duobus euentus se habeat pariter ad duo, id est ad impediendum & ad permittendum, indicatur de eo, ut de impediendo, dum pedit, ut colligi potest ex l. pecuniaria. ff. si cer. pe. & per similitudinem legati relictum pure & sub conditione adeptum, ut in l. si legatum pure. ff. de adim. leg. cum seq. & l. quoties. de nouati. ubi ergo separate sunt cause quantum ad numerum, licet eodem in specie, absolutio lata in vna non parit exceptionem in altera. Et sic nec cumulatio impeditur, ut perpendi potest ex l. si ex testamento. & ex l. si cum testamento. ff. de excep. rei iud. Item Sed ubi est eadem causa numero per omnia, licet plus vel minus in vna quam in altera contineatur, absolutio in vna lata parit exceptionem in altera, & sic impeditur cumulatio, cum eadem questio per

omnia in iudicium deducatur, ut in l. si cum testamento. §. si petiero gregem. & d. l. si quis cum torti. §. & generaliter. & §. & quid ita diffiniri potest. & l. singulis. ff. de excep. rei iud. Ad opposita verò posset responderi singulariter ad singula, & vniuersaliter ad omnia: ut sollicitus indagator inquirere poterit, si recte rationem connexitatis & separationis rerum & causarum aduertat.

ADDITIO.

a ¶ Defensionem. An & quando negans possit negationem reuocare, vide Iason. in §. ex maleficiis. super gloss. in versicu. distulerint. versicul. & iuxta prædicta. Institut. de action. F. C.

b ¶ Facti. Quæ sint exceptiones facti siue intentiones, colligitur ex his quæ idem Dyn. scribit in cap. exceptionem. j. eodem. F. C.

c ¶ Exceptiones Adde gloss. super verbo, quoddam meum. & ibi Doct. in c. inter dilectos. de fide instru. & ibi aliquid per Fely. col. x. ver. falsit tertio. & per gloss. & Philip. Fran. hic. qui etiam dicunt quod beneficiatus non agit ex titulo duplicato, tamen bene excipit, vide quæ dixi in regula, beneficii. in fi. primæ apost. & vide ad no. hic Bart. in l. nemo. & l. is qui. ff. de exc. & Bart. & Doc. in l. j. C. de falsi causa adiect. & Spe. tit. de except. §. visio. col. pe. vers. in summa notandum est. & Io. And. hic in Mer. & Bart. in l. cum de indebito. ff. de prob. Bal. in l. siquidem. C. de excep. & Barth. Socin. in repe. l. j. in primis chartis. ff. de vulg. & pupil. subst. & Ang. Are. instit. de excep. §. idem iuris est. col. vj. vers. capio quartum principale. & ver. hinc sumpta occasione, an reus possit opponere &c. & per Doc. in seq. addi. allegat. Et no. quod ubi quis allegauerit plures exceptiones, sub

fufficit alteram probare ad victo-
 riam fute caufa vt c. cū iam dudū.
 de præben. & hoc fentit Dyn. in
 prin. ver. eft ergo effectus &c. & Ale.
 in confi. vj. lib. iij. nifi requireretur
 concursus omnium, vt l. iij. §. hoc
 autem à superiore. ibi. duas res do-
 cere. ff. de itin. actūque priua. vel
 nifi fe aſtrinxiffet ad omnia probā-
 da, vt c. licet caufam. & ibi gl. in ver-
 bo, aſtrinxit. de probat. & l. diuus. &
 ibi Bart. ff. de re iud. & no. Io. de Pla.
 in l. monēte. In iij. no. de delat. lib.
 x. & Bar. in cōfi. cxciij. in fi. ver. quar-
 to dico, & amplè per Fely. in d. ca. f
 licet caufam. ſuper verbo. aſtrinxit.
 col. xxxj. vbi ponit duas conclusio-
 nes cum decem fallen. & Fely. ſing.
 in c. ij. col. xij. ver. reſtringitur. de
 reſcri. & Abb. cōfi. lxxxvij. & in cōf.
 ſo. lib. j. Adde Alex. con. lxx. col. ij.
 verſicu. ſed in caſu noſtro. lib. ij. &
 Paul. de Caſt. confi. xxvj. in antiq.
 Angel. & Iaſ. in §. j. de act. & Ang. in
 §. qui autem ſe volunt. & ibi Ioan.
 Fab. inſtitut. de excu. tut. & ibi Iaſ.
 ſo. in addi. ad Chriſtopho. Por. &
 quando qualitas adiecta faſto de-
 beat probari cum faſto, vide Fely.
 vbi ſuprà & in c. examlnata. de iud.
 & Imo. & Ant. in c. exhibita. eod. ti.
 & Alex. in l. diuus. col. ij. verſicu. ſuc-
 ceſſuè quæro. Bal. & Moder. in l. Ti-
 tia. ff. ſolu. matri. & Anto. Corſet. in
 ſuis ſingul. verbo. qualitas. & Alex.
 in addit. ad Bart. in l. qui vxor. §.
 qui tamen. ff. de adult. Bart. in l. Ful-
 ciniſ. §. j. ff. ex quibus cauſ. in poſ-
 ſeſ. eatur. & Bald. in l. j. de condi-
 tio. inſert. & in l. ij. poſt Cyn. C. de
 prob. & Ang. Aret. & Iaſ. de Mayno
 colum. xxx. in §. omnium autem. de
 actionibus & ibi quid in actore &
 quid in reo. & Alexan. confi. ccxxj.
 col. pen. verſi. quod. lib. j. & pulchrè
 per Fely. in cap. auditis. colum.
 penult. verſi. ſecunda conclusio. de
 præſcript. & Ludo. Bolog. in ſuis ſe-

cundis interpretat. in l. ſi arbitri-
 ff. de probat. & Bartol. in diſputa-
 tione. incip. iure municipali. & de-
 ciſ. Parlamenti Delphina. quæſtio.
 dliij. & ibi in addi. & Hippoly-
 de Martiliis. in ſing. clxxxvij.

¶ Non audior. Vide de hoc Iaſo-
 nem § j. columna xv. & ſequent. In-
 ſtitut. de actio. vbi eleganter decla-
 rat l. final. ff. de rei vendicat. hic
 allegatam. F. C.

¶ Non audior. Adde eundem Dyn.
 in cap. qui prior. & in cap. qui ad al-
 gendum. nume. 8. j. eod. F. C.

¶ Idem erit dicendum. Vide Bar.
 qui contrarium tenet in l. ij. § ſi ab-
 ſens. in vlt. lectur. in principio. nu-
 mero prīmō. ff. ſi ex nox. cauſ. agat.
 vbi tenet quòd propter menda-
 cium non perditur à reo ius poſ-
 ſeſſionis: & dato quòd conuiſtus
 fuerit de maleficio. poterit probare
 quòd illud fecit ad ſui deſenſio-
 nem. vide ibi Bartol. qui truſat de
 Dyn. hic. G. S.

¶ Remotio alterius. Idem alt in ca.
 qui ſentit. nu. 7. j. eod. F. C.

¶ Clarius. Adde Bart. in dict. l. ne-
 mo prohibetur. & ibi Alexand. in
 addi. & Bartol. in l. j. verſicul. circa
 ſecundum. C. de ſur. & in authen.
 contrā. qui propriam. in ij. & l. ij.
 colum. C. de non nume. pecun. &
 Ray. & Imol. in l. Titie ſi nupſeris.
 ff. de condit. & demonſtra. & Bald.
 in l. peremptorias. In iij. columna
 verſicul. quæro. nunquid. ille. C.
 ſententiam reſcindi non. poſſe. &
 Innoc. in cap. cum venerabilis. de
 except. & Lanfran. de Oria. in cap.
 quoniam contra. ſuper verbo. ex-
 ceptiones. columna ij. verſicul.
 ex his ſequitur. de probat. & Ab-
 bas in cap. paſtoralis. colum. v.
 verſicul. iuxta hoc. & ibi Fely. col.
 v. verſicul. circa dicta. Abb. de ex-
 cept. & Salyc. poſt Cyn. & Bart. in
 d. auth. contra. & Fely. in c. imputa-
 ri.

ri.col.j.versic. quinta declaratio. de fide instr. & Barr. in l. cum de debito. in princ. ff. de prob. & Alex. in l. etiam. §. licet. ff. solu. matr. & Bart. in sua disput. incip. iudex per imperitiam. col. ij. versic. iij. probatur.

¶ Adde Dec. in l. Nemo ex iis. ff. eo.

- i ¶ Ratio rationis. Adde quod per istam rationem tenet Bart. in l. nemo prohibetur. de except. in vlt. q. & in l. si expressim. ff. de app. quod auctor potest in replicatione plures actiones proponere, ut vbi vide. Ad. de quod posui §. eo. in prox. precedenti apositil. Imol. post glo. & Bart. in l. nemo. ff. de excep. & Spec. in tit. de except. §. iij. & de sententia. §. viij. versic. sed nunquid talis. Adde Dyn in c. cum sunt. nu. 6. §. eo.

- k ¶ Actio. Adde an actio debeat exprimi in libello tam de iure civili, quam canonico per gloss. Bart. Bal. & Alex. in l. j. §. j. ff. de edend. Cyn. Bart. Bald. Saly. Ias. & Alex. in l. edita. C. de eden. & Ioan. Fab. & Ang. Aret. & Ias. in §. omnium. instit. de act. & Imol. Abb. & Felyn. in c. dilecti. de iud. & c. examinata. eod. tit. vbi in d. c. dilecti. in fi. Felyn. ponit regulam cum quatuor fallent. Et de causa in libello exprimenda, latè Ias. in §. j. col. xix. & xx. instit. de act. F. C.

- l ¶ Admittenda. Adde an & quando cumulatio sit admittenda. glo. Cyn. Bar. Bal. in rep. Paduana. Salic. Angel. Paul. de Castr. Ias. & Alexand. in l. edita. C. de eden. & Io. de Plat. Ioan. Fab. Angel. Areti. & Ias. in §. si minus. col. xij. instit. de act. & Bald. & Card. & Alex. in c. j. an maritus succedat vxor. in vlt. feudo. & Alex. in l. si idem. ff. de iurisd. omniū iud. Et opinio Aart. in l. edita. post medium. versic. sed iuxta hoc quæro & c. & in l. libellorum. §. sed & si aliud. ff. de accus. vbi tenet quod plures actiones vel accusationes diuersæ

specie contra eundem in eodem libello cumulari non possunt. arg. l. non est nouum. ff. de actio. empti. re probantur à Doct. quia contra Bar. est gloss. in c. dispendia. in versic. personalis. §. de rescript. eod. lib. & tenet Salic. in l. si quis homicidij. C. de accusat. dicens opin. Bart. iure non probari. refert & sequitur Alex. in d. l. si idem. in princip. per illum text. Et an in odiosis admittatur cumulatio, vide gloss. quam faciunt ibi Bart. & Ludouic. Bolog. singul. in l. vbi fideiuss. ff. de solut. & Bart. in l. ij. §. j. ff. de condit. instit. & Bal. in l. sancimus. §. si quis autem. C. de donat. & Alexan. in d. l. si idem. col. ij. & adde hic Abb. x. col. in c. ij. col. pen. & seq. de lib. oblat. & Specul. tit. de action. & petit. §. ij. versic. notandum etiam. & versic. sed nunquid præsens, & simul & c. aliquid per Bar. Angel. in repetit. & ibi Alexand. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. possess. & Rom. in consi. incip. viso themate. & in consi. ccccij. colum. iij. versic. an libellus & Alexan. consi. lvij. circa princip. l. v. & Ludouic. Bolog. in l. nemo. §. quoties. ff. de regul. iuris. in secundis interpretat. & Paul. de Castr. in consi. cxcij. col. ij. incip. visis & consideratis. ij. volum. nouorum. & Barbat. post Doct. in repetit. c. Raynaldus. fol. 32. col. iij. in fin. de test. & decis. Parlam. Delphin. cxliij. & ibi in addit. & de odiosis & penalibus Cepol. in consi. xxxiij. satis amplè, & adde Ioan. de Imol. in consi. cxij.

- m ¶ Ignotantis. hæc thesis vera est, & sic gloss. & Doct. nec principium, nec medium, nec finem intellexerunt in materia cumulationis, quæ est merè practica: nec minus lapsi sunt, & se intricarunt, quam in materia interesse: quæ etiam practica est: ut docui in extricatione labyrinthi

byrinchi. Veritas est quod cumulatio actionum regulatur à cumulatione obligationum: nec est differentia propter causam lucrativam & onerosam, nec propter sententiam absolutoriam vel condemnatoriam: nec l. fundum. ff. de exceptionib. in hoc fundatur: sed in sola litis pendentia rei maioris. Et sic cumulatio regulariter permittitur: quæ est triplex: corqualis, alternatiua, & subordinata: vt dixi ad l. edicta. C. de edend. C. M.

n ¶ Contrarium. Adde quod conuentus vna actione cum posset pluribus conueniri, debet prius ab aliis absolui, quàm cōdemnetur. text. est quem Ludo. Ponta. in suis singul. col. iij. fol. 3. versic. aduerte. dicit esse vnicum, in l. si pupillus. ff. de ann. leg. licet videretur secundum eundem secus, quia electione vnus ab alia liberatur. vt d. l. quod in hærede. §. eligere. sed illam l. si pupillus. non potui in libro meo inuenire.

o ¶ Competens. Adde quod actio noxalis competit in solidum, si seruus domino sciente deliquit: secus si illo ignorante, quia tunc deditione serui liberatur. l. ij. ff. de noxa. & tradit Ias. in §. præterea. col. xij. vers. ij. aduerte. instit. de actio. F. C.

p ¶ Cumulatur. An & quando petitorium concurrat cum possessorio, & vtrum possessor intentando rei vendicationem amittat possessionem, vide Ias. in §. xquæ. col. xi. vers. circa principium. & col. xij. versic. circa secundum. instit. de actio. F. C.

q ¶ Parit. Adde eundem Dyn. in c. qui ad agendum. circa fin. infra eod. & in hac eadem reg. vers. ad tertium. & Abb. & alios in c. j. de caus. poss. & proprie. F. C.

r ¶ Proponuntur. Adde an in eodem libello possit cumulari hypothecaria & personalis. Lud. de Rom. in cons. cclx. col. ij. vers. ij. dubitar. & Doct.

in iuribus per Dyn. hic alle. & singulariter in Decis. Parlam. Gratianop. Delphin. cvij. & Ioan. Fab. Angel. Arer. & Ias. in §. item Seueriana. instit. de act.

s ¶ Competat. Adde Ias. in §. curare. col. ij. in fi. & in §. sed istæ. col. xij. instit. de actio.

t ¶ Non possum. Idem omnes glo. & Doct. scholastici malè hæc iura prætica intelligentes. Veritas est quod possunt accumulare per eadem facta: id est per eadem allegata in eadem instantia: & ita etiam præficatur in Gallia etiam sine literis regiis, nisi post articulos conclusos, quo casu opus est literis regiis. Non obstat §. Varus. quia intelligitur in diuersis instantiis: vt dixi ad l. edita. C. de edend. C. M.

v ¶ Procedentes. Adde quando ciuili actio possit cumulari cum criminali, Dyn. in d. l. j. C. quando ciuili actio & c. & Bart. & ibi Alex. in addit. in l. j. §. j. ff. vi bonor. rapt. & Bart. in l. j. col. ij. vers. sed contra. C. de app. & in d. l. edita in repet. Perusina. C. de edend. & infra. in pen. apostil.

x ¶ Contraria. Hoc dictum Dyn. explicat apertissime Ias. in §. sed istæ. col. x. vers. pro hac opi. fundanda. & col. xij. & pro hac parte instit. de actio. F. G.

y ¶ Facit. Aliud enim est emendatio libelli, aliud mutatio, aliud cumulatio, prout declarat Ias. in §. si minus. in gl. magna, instit. de act. F. C.

z ¶ Procedit. Libellus incertus an & quando admittatur, vide Ias. in §. curare. in iij. not. instit. de actio. & in §. sed istæ. super gloss. magna versic. tertia ergo forma. eod. tit. & vtroque quid de disiunctiue concepto.

a ¶ Conclusio. Adde Bart. in l. omnes. §. Lucius. ff. de iis quæ in fraud. cred. & in l. certum. §. j. & ibi Alex. in addit. ff.

dit. ff. de confess. & Cyn. in l. edita in ij. q. C. de eden. Ang. Aret. & Ias. post Ioan. Fab. in §. omnium. instit. de act. & Alex. in l. non hoc. col. j. vers. item not. C. unde cogn. & pulchre Ludouic. Bolo. in l. non debet. post Bal. ff. de dolo. in secundis interpret. & Ang. Aret. instit. de act. §. item si quis in fraudem. col. ij. vers. ex quibus. & Bald. in l. prescriptio ne. C. si contra ius. & in l. domum. prope princ. C. de rei vendic. & in l. ij. C. qui accus. non poss. col. ij. & Ang. consi. cccxij. & And. Barb. in rep. rubr. de fid. instru. consi. xxix.

b ¶ Personalis. Adde q. actio personalis potest concurrere cum rei vend. pro re legata, etiam si dominium sit traslatum in legatarium, quia actio personalis dabitur ad iradendam possessionem & non ad dominum transferendum. & de hoc est gloss. in §. j. versic. sed nostra. insti. de leg. quam faciunt sing. Bar. & Bal. Ang. Alex. Franc. Aret. & Barth. soci. in l. j. ff. de leg. j. Cy. & Bal. in l. j. C. communia de leg. Io. Fab. & Ang. Aret. col. iij. & ibi Lud. Bol. in suis primis interpr. in d. §. j. vers. sed nostra.

c ¶ Reo principali. Adde au sententia lata contra principalem praiudicet fideiussori, ut posset fieri executio contra fideiussorem, vel contra sententia in fauorem fideiussoris prosit principali, Bart. & Doct. mod. in d. §. Item a fideiussore. & Bar. & Alex. in addi. in l. a sententia. ff. de appellat. & plene in l. j. & ibi Alex. in addit. ff. iudic. sol. & Cyn. Bald. & Salic. in l. fin. ff. C. de vsur. rel iudic. & Bald. & Angel. Aret. in §. fin. instit. de satisfat. & Alexan. consi. cxxxj. col. ij. versic. ergo. lib. ij. gloss. in c. j. §. de iniur. eod. lib. Specul. tit. de execut. sentent. §. sequitur. versic. quid si sententia. & quæ not. Felyn. in c. si cautio. in fin. versic. & ista faciunt. de fid. instrumen.

& decif. Parlament. Gratonopolit. Delphin. quæst. xxvj. & quæst. ccxv. d ¶ Dato. Sic idem Dyn. in c. mora. sub num. 22. §. eod. F. C.

e ¶ L. si. §. Lucius. Vide ibi Bar. & Bal. f ¶ De iure iur. Adde ibi glo. Bar. Pau. de Castr. Alex. & Ias. & gloss. Bart. Bald. & Alex. in l. si tibi. §. si pactus. ff. de pact.

g ¶ Absolutoria. Adde Cyn. in l. j. C. quando ciuilis actio crimin. praiudic. & Bart. in l. ij. §. j. ff. vi honor. rapt. & in l. si duo patro. §. idem Iulianus. col. j. ff. de iure iur. qui allegat Dyn. an absolutoria lata in ciuili faciat praiudicium in criminali vel econtra. de quo vide per glo. & Doct. maxime Bald. in l. ex morte. C. ad l. Aquil. & Bald. in l. j. C. ad l. Fal. de plagiar. & per Imol. in l. in terdum. ff. de public. iudic. & Doct. praiupue Ant. de But. Imol. & Fely. col. ij. versic. vj. limit. in c. de his. de accus. & per omnes in c. cum dilectis. de purg. canon.

h ¶ Absolutio facta. Adde quod ubique apparet male esse actum ex vna causa, & hoc apparet ex actis; & ex eisdem apparet, quod ex alia causa bene potuisset agi, non potest iudex ex illa apia causa cõdemnare: sed debet absolvere reum. & nihilominus ipse iudex in sententia sua debet seruare parti ius agendi competens sibi ex alia causa, text. est valde sing. in l. Bebius Marcel. ff. de pact. dotal. de quo facit festum Bald. ibi in antiquis. & in l. j. in fin. C. de pig. act. & Bald. in authent. sed si quis. col. vlt. C. de secund. nupt. & Barb. in c. examinata. de iudic. & Anr. Corset. in suis singul. in verbo iudex.

In reg. Quod semel.
Argumenta.

I Iudex sententiam, quam semel
pro

- protulit, nunquam mutare poterit. 21 Testamentum posterius sic se habet ad prius, sicut lex posterior ad priorem.
- 2 Sententia lata, si nulla sit, à quo denuò proferri poterit.
- 3 Confessio facta in iudicio non potest retractari.
- 4 Confessio extra iudicium emissa an etiam sine causa liget.
- 5 Donare presumitur qui debitum soluit.
- 6 Promissio & solutio paria sunt.
- 7 Donationem non inducitur, si ab utroque nulla abesse causa sciatur.
- 8 Indebiti soluti quando repetitio concedatur.
- 9 Confessio facta in iudicio quando reuocari possit.
- 10 Contractuum ea est natura, ut semel facti non facile possint reuocari.
- 11 Contractus quando, & qui penitentia possint retractari.
- 12 Electio semel facta non facile est cassanda.
- 13 Hereditas quæ semel aditione apprehensa est repudiari non potest.
- 14 Institutio heredis potest penitentia cassari.
- 15 Testator an sic disponere valeat ut reuocare nequeat.
- 16 Testamentum secundum quando derogat primo, aut contrà.
- 17 Reuocatio generalis quid operetur, & quid specialis.
- 18 Posteriora quando derogent prioribus.
- 19 Testamentum posterius sic se habet ad prius, sicut stipulatio nouans ad nouatam.
- 20 Argumentum de contractu ad ultimam voluntatem qualiter valeat.
- 22 Lex posterior licet generalibus verbis concepta tollit priorem.
- 23 Reuocantur facilius quæ dependent ex voluntate vnius tantum.
- 24 Voluntas prima quando preualeat ultime.
- 25 Speciale illud dicitur, quod à generalitate abstrahitur.
- 26 Testamentum primum quibus verbis reuocari soleat.
- 27 Testator non potest in primo testamento facere quominus ei liceat secundum condere.
- 28 Contractus an fieri possint in testamento, & an reuocato testamento ipsi permaneant.

REGVLA XXI.

QUOD semel placuit, amplius displicere non potest.

- ¶ IN sententia potest poni exemplum huius regulæ. ^a nam ex quo semel placuit iudici, certam ferre sententiam, non poterit ulterius displicere, ^b ut per hoc possit eam mutare, siue sit æqua, siue iniqua, ut ff. de re iudi. l. iudex. & l. Paulus. j. & l. post rem. & l. cum quærebarur. & de quæst. l. j. §. fin. ^c & de pæn. l. di. ui fratres. Sed contra hoc opponitur de l. si præses. C. quomodo & quando iudex. cum simil. ^d sed dici solet & debet, referre utrum sententia non teneat ipso iure, & tunc ipse idem si est ordinarius, potest secundò pronuntiare: si delegatus, pronuntiabit delegans: ^e ut C. quomodo & quando iudex. l. si præses & l. si ut proponis. & de accusat. l. iij. sed

sed si teneat ipso iure, licet iniquitatem contineat, non potest per eundem iudicē reuocari: vt in ll. prællegat. & ff. de re iud. l. quod iussit. & C. de senten. l. post sententiam. tamen potest appellari, & per iudicem appellationis de iniquitate cognosci, & cognita iniquitate sententia corrigi: vt ff. de re iud. l. præs. & l. cum prolatis. & de appella. l. j. ¶ Item potest poni exemplum in confessione tam in iudicio cum causa vel sine causa. vtraque enim est obligatoria, & vt ff. de interrog. act. l. j. quā extra iudicium, cum causa tamen legitima, vt C. de non nu. pecun. l. generaliter. alia appellatur indiffereta & non obligatoria, h. vt ff. de prob. l. cum de debito. §. si. & de doli excep. l. ij. §. circa. ¶ Sed ponitur contra hoc q. valeat extra iudicium etiam sine causa, ff. de pactis. l. tale pactum. in princ. Sed dicas quod aut ad liberandum, aut ad obligandum procedit talis confessio. Si ad liberandum, valet etiam sine causa, vt in l. tale pactum. si ad obligandum, non valet si causam non habeat annexam, vt d. l. cum de indebito. & d. §. circa. Sed oppono quod etiam ad obligandum valeat, ¶ vt in indebito soluto, quasi tacite videatur habere causam donationis annexā, ¶ quia promissio & solutio, paria sunt, k vt C. ad l. Falc. l. fin. & ff. de dona. l. si patronus. §. de illo, sed solutio eius quod est indebitum à sciente procedens, inducit præsumptionem donationis, l. vt ff. eo. l. cuius per errorem. ergo & promissio. ¶ Sed distingue, quia aut vterque sciebat causam nō subesse, & tūc non inducitur donatio, quia in pari causa melior est causa conuenti, quā agentis, vt ff. de verb. oblig. l. si seruum. §. sequitur. & j. eo. c. in pari. sed quando soluo sciens indebitum ei qui simi-

liter sciebat indebitum, donare videor, & repetitio denegatur. Diceret quis. Quare cum vterq. scit causam non subesse facilius denegatur repetitio, quā concedatur petitio? Responso prompta est: quia in pari causa melior est causa cōuenti quā agentis, vt dictum est. ¶ Cum ergo sint in pari scientiz causa reus & actor, sequitur quod repetitio soluti non datur, & petitio promissi. sed quando creditor crederet subesse causam, reus, qui confitetur sciret non subesse, videtur ex causa donationis confiteri. & ideo esset efficaciter obligatus, ar. ff. de oper. liber. l. Campanus. & not. in prælleg. §. circa. Item opp. quod displicere possit quod semel placuit, etiam in iudicio confitendo, vt ff. famil. hercis. l. cum putarem. & C. de iuris & facti ignor. l. error. ¶ Sed dicendum est, quod aut constat consentientem errasse, aut constat non errasse, aut dubitatur. primo casu aut errauit in facto, aut in iure, vt plenē dictum est. supra eod. in c. ignorantia. Secundo casu non potest reuocari confessio. m & ita loquitur regula. Tertio casu præsuntur in dubio non errasse: quia nemo existimāndus est dixisse quod non mēte cogitauit. n ff. de supel. leg. l. Labeo. §. idem Tubero. ¶ Item poni potest exemplum regulæ in contrāctu: quod enim semel placuit in contrahendo, amplius displicere non potest, vt C. de action. & oblig. l. sicut. & de rescind. vendi. l. de contractu. licet tunc obstat. ff. de cond. ob caus. l. si pecuniam, vbi contrahentibus licet pœnitere. Sed dicendum^o erit, quod differentia est inter contrāctus nominatos & innominatos. ¶ Nam in contrāctibus nominatis non licet regulariter pœnitere, licet fallat in casibus qui notantur in prælleg. l. sicut. In contrāctibus verō innominatis:

aut

aut res est integra ex utraque parte, & tunc utrique contrahentium pœnitere licebit: aut contractus est vestitus per alterutram partium, & tunc vestienti licebit pœnitere alteri nõ, ut plenè tractatur in d.l. si pecuniam. ff. de condi. ob cau. ¶ Item poni potest exemplum regulæ in electione P. Nam postquam in scrutinio nominaui aliquem, & electio fuerit subsecuta, vel postquam præstitero consensum electioni ab aliis celebratæ, non possum ulterius impugnare, nisi ex causis postea emergentibus, vel nisi morum electi antea celata de nouo pandatur improbitas, seu alicuius alterius latentis vitij vel defectus, quem verisimiliter ignorare potuerim. veritas reueletur: ut ff. de elect. c. nulli licere. lib. vi. & apparet ff. de legat. j. l. serui electione. & l. huiusmodi. §. Stichum, & de legat. ij. l. statuliberum. §. Stichum, & de optio. leg. l. apud Aufidium, & de decur. l. si. & arg. de confirm. aut. vel cur. l. in confirmando, cum l. seq. Sed contra hoc est. ff. de legat. ij. l. vnum ex familia. & l. cum pater. §. à filia. Sed in illis ius eligendi non competeat de præsentis: sed totaliter erat in tempus mortis: ideo non consumitur per primam electionem, ut ibi apparet. ¶ Item potest poni exemplum in hæreditatis additione: nam ex quo semel hæreditas placuit ad eundem, non potest postea displicere repudiando, ut C. de repud. hæredit. l. sicut maior. & hoc verum est de iure cõmuni: sed per restitutionem in integrum repudiari potest à minore, ut ff. de acquiren. hæred. l. si minor & l. necessarius. & de minorib. l. ait Prætor. §. sed si hæreditatem. & l. & si sine. §. restitutus. Item poni posset in delatione iurisyurandi, ut C. de iureiur. l. si quis iurisyurandum. Item in consensu habito ad confirmandum al-

terius factum, ut ff. de aqua pluuiæ arcen. l. in diem. & de diuer. & temporal. præscript. l. de accessionibus. Sed contra regulam videtur. ff. de iure codicillor. l. diuus. §. licet. & de leg. j. l. si mihi & tibi. §. in legatis. & de legat. iij. l. si quis in principio testamenti. ¶ ubi quod semel placuit instituendo hæredem, vel legando, potest postea displicere institutionem vel legatum reuocando. Sed dicas, quod aut voluntas prima fuit obligatoria, aut alicuius iuris voluntati competentis exclusoria. Primo casu habet locum simpliciter regula: quia sufficit semel velle, ita quod pœnitere non licet: ut d. l. si cur. & ibidem not. & l. de accessionibus. & quorum legat. j. §. prodest. Secundo casu regula non vendicat sibi locum, ut præalleg. §. licet. & §. in legatis. & l. si quis. in principio testamenti. ¶ Sed nunquid poterit testator ita disponere quod non liceat reuocare, ut quia dicit in testamento primo, quod secundum non valeat, nisi fuerit ibi de verbo ad verbum posita saluatio Virginis Mariæ. postea fecit secundum, & reuocauit omnem aliam vltimam voluntatem: & omnia verba derogatiua vltima quæ continentur in eadem. dubitatur utrū valeat primū, vel vltimum? Et videtur quod præualeat vltimum: ¶ quia voluntas posterior, licet ei videatur per priorem derogari quantum ad verba in priori prolata, præualeat primæ: ut ff. de leg. ij. l. si. in princ. de iure codicil. l. diuus. §. licet. ergo licet in testamento primo, derogatoria verba prolata fuerint, tamen ex quo aperte apparet de voluntate testantis in vltimo expressa, videtur vltimum præualere. ¶ Præterea id operatur reuocatio generalis quantum ad omnia, quod specialis operatur in speciali cui foret applicata, arg.

ff. de administr. tut. l. si duo. & de acquir. hered. l. si seruus eius. C. de præs. script. xxx. vel xl. ann. l. omnes. & de quadrienn. præs. script. l. ij. sed constat quoddam reuocatio specialis facta de primo faceret secundum valere, vt l. si quis in principio testamenti. de leg. ij. ergo reuocatio generalis expressa in vltimo videtur tollere primi testamenti effectum.

18 ¶ Præterea verba derogatiua in primo testamento. prolata generalia fuerunt. Item prolata in vltimo similiter sunt generalia; vnde quia in pari causa generalitatis sunt, videtur in dubio posteriora præferenda, & præuolare prioribus: vt ff. de leg. j. l. si mihi & tibi. §. in legatis. & de adimen. lega. l. iij. §. si. C. de fideicomis. l. clari. & de vulg. & pupil. substi. l. si quis eum. & de manumis. testamen. l. si peculium. §. j. ¶ Præterea quantum ad tollendum substantiam & effectum substantiæ præcedentis ita se habet posterius testamentum ad prius, sicut posterior stipulatio, quæ nouat ad priorem nouatam. quod patet, quia stipulatio, quæ nouat, ipso iure assam tollit, vt §. pactus ne peteres. sic etiam posterius testamentum tollit primum, vt ff. de iniussu testamen. l. ij. & innuitur in l. hac cõsultissima. §. si quis autem. & l. fancimus. C. de testamen. sed posterior stipulatio ita se habet ad priorem quæ in generalitate concepta omnem priorem, & omnem eius effectum tollit, vt ff. de accept. l. & vno. §. eius rei. & insti. quibus. mod. tol. oblig. §. est autem prodita. Ergo posterius testamentum ita se habet ad primum, quod sub generalitate verborum primum & omnem eius effectum tollit. ¶ Præterea licet argumentari de contractu ad vltimam voluntatem quasi de minori ad maius affirmando, vt de lega. j. l. seruum filij. §. eum qui chiro-

graphum. sed in contractu licet sub generalitate verborum omnia præcedentia tollere, vt ff. de transact. l. non est ferendus. & de verb. oblig. l. qui Romæ. §. duo fratres. Ergo multo fortius licebit sub generalitate verborum tollere effectum præcedentium in vltima voluntate. ¶ Præterea ita se habet testamentum posterius ad prius, sicut lex posterior ad priorem: quia voluntas testatoris lex est, vt in auth. de nupt. §. disponat. ¶ sed lex posterior ita se habet: quia tollit priorem, licet sub generalibus verbis concipiatur, sicut si conciperetur specialibus, vt in præalleg. l. ij. de quadrienn. præs. script. & d. l. omnes. de præs. script. xxx. vel xl. ann. Ergo ita tollit vltimum testamentum primum. ¶ Præterea facilius reuocatur quæ dependet ex voluntate vnius, quam plurium, vt ff. cod. l. quicquid vtriusque. sed quæ dependet ex voluntate plurium, vt contractus, reuocantur etiam per generalitatem verborum, vt dictum est, ergo &c. Item pro hoc ff. locati. l. cum in plures. §. locator. ¶ E contra quod primum valeat, videtur, quia quando prima voluntas est derogatoria vltimæ, prima præuolet, nisi fuerit specialiter reuocata: sed hæc non fuit reuocata specialiter, sed generaliter ergo videtur quod prima præualeat, & pro hoc est aperte l. si mihi & tibi. §. in legatis. videtur enim aperte dicere, quod oporteat specialem mentionem fieri de primo & de qualitate eius. ¶ Præterea illud appellatur speciale, quod est a generalitate abstractum, vt ff. de legat. iij. l. seruus vrbani. §. fin. & de trienn. leg. l. ij. & de supel. leg. l. legata, & si quis in ius voc. l. j. & si quis catur, l. sed & si quis. §. quæritum, & de iniuriis. l. item apud. §. hoc edictum. & de public. l. j. §. dixerit aliquid, & §. vnde quæritur. Ad idem facit

facit quod not. de sumi. l. quomī-
nus. & de appellat. l. si expressim. si
ergo lex requirit quodd specialiter
se poenitere dicat, videtur requirere
quodd descendat ad specialitatē ver-
borum, & à generalitate discedat.
16 † Determinando videtur dicendū,
quodd si quis diceret secundum va-
lere, fortē non erraret: quia in auct.
de test. imperfect. §. & si quidē. non
videtur requirere quodd præcedens
testamentum specialiter reuocetur,
sed videtur sufficere expressa reuo-
catio, per generalia, & per condi-
tionalia verba, siue dubitativa, &
non assertiva, dum dicit hoc ipsum
expressim significare: quia si fecit
quondam talem voluntatem, non
tamen eam ulterius valere vult: ra-
x men ego dicerem^x, quod requiri-
tur reuocatio specialis testamenti
primi sequentis derogatorii, vt præ-
dicta l. si quis in principio testamen-
ti, ibi, nisi specialiter dixerit &c.
17 † Sed si specialiter reuocaret pri-
mum vltimum derogatorium, non
y est quæstio quodd vltimum^y præua-
leret: quia nō potuit sibi legem im-
ponere à qua discedere non liceat.
vt d. l. si quis in principio testamen-
18 ti. † Sed si nō staret in finibus vlti-
mæ voluntatis, sed transiret ad na-
z turam cōtractus^z tunc esset irreuoc-
cabilis, vt ff. de donat. causa mor. l.
vbi ita donatur. quodd autem fieri
possit illud in testamento quod in
a cōtractu^a, patet de assign. lib. l. assi-
gnare. & not. de testamen. l. heredes
palām. §. si. Si ergo donaret vel ven-
deret hæredi præsentī, vel eo absen-
te alteri pro eo recipienti, sub ea
conditione si testamentum reuoca-
ri contingat, habebit donatio vel
venditio effectum irrevocabiliter
in eum casum, in quo testamentum
reuocari contingeret.

ADDITIO.

a † Exemplum huius regulæ. Istam re-

gulam limitat Idem Dyn. in c. præ-
stat. j. eod. vt non procedat, quando
quod primum placuit, nullum effe-
ctum sortiretur. F. C.

b † Displicere. An saltem possit eam
interpretari in c. contra. nume. 8. in-
frà eod. F. C.

c † De quæstio. l. j. §. si. Vide ibi glos.
in verbo, nō potest. quæ multos ad-
dit tex. concordantes. G. S.

d † Secundo. Adde an iudex possit
corrigere sententiam suam. gl. Bart.
& ibi Alexan. in addit. & ibi Angel.
Aret. in l. ab executore. ff. de appel.
glo. & Archid. xxv. q. x. in summa.
& in §. de his ita. in eadem causa. &
quæst. & in c. nouit. de iudic. & om-
nes Doct. in l. iudex. ff. de re iudic.
& in l. si vt proponis. C. quomodo
& quando iudex. Innocent. Abb. &
ibi Fely. in c. qualiter & quando. in
j. notab. de accusat. vbi ponit regu-
lam cum xij. fallent. & plus Bald. &
Salyc. post glos. in l. hac lege. C. de
senten. ex pericu. recit. & quomodo
iudex lata sententia possit inconti-
nenti aliquid facere. saltem quo ad
expens. & quo ad alia accessoria;
Alexan. consil. cxix. in j. & ij. col. in
ij. vol. vbi reperiet plures allega. &
Alex. in l. Paulus. ff. de re iudic. & l.
iudex. & Lud. Bologn. in suis primis
interpret. in d. l. Paulus. & Specul. tir.
de senten. in §. quinto. & Innocent.
in c. auditis. de procurat. & Ludo.
de Roma in consilio cccvij. & Ale-
xand. consilio xc. lib. j. & Domini
de Rota decisione cccxlj. titulo, de
re iudi. in nouis. & decis. Parlamen.
Delphin.

e † Delegans. Idem Iacobus Butrig.
Bart. Bald. Salyc. Paul. d. l. si vt pro-
ponis. & omnes vbi que. sed errant
quia imò idem iudex indistinctē
potest denuo iudicare etiam dele-
gatus, nisi reuocetur, vel alij com-
mittatur: vt in d. l. & dixi in nouis
intellect. C. M.

¶ Iniquitate. Adde quòd sententia nulla potest reformari per iudicem appellationis qui de nullitate cognoscit, Alexan. in consilio lxxix. per totum. & in consilio cxxij. in vltima colum. versic. in super posito. lib. ij.

¶ Obligatoria. Adde Anto. de Buttr. Abb. Moder. in c. si cautio. de fide instrumen. & Bald. in rub. C. de confess. & in l. j. colum. x. eodem tit. & in l. mater. in ij. col. C. de rei vendic. & Imol. in l. à Titio. ff. de verb. oblig. & Paul. de Cast. in l. hoc iure. ff. de donat. & in l. si diuortio. ff. de verb. oblig. Bart. in l. nuda ratio. ff. de donatio. & Angel. consilio xxv. incip. pro quæstionum decisione. & Alex. in consil. liij. colum. liij. & sequen. libro primo. & in addit. ad Bart. in l. cum de indebito. §. si. ff. de probat. & Ferrarien. in forma libelli quo agitur vt pacta seruentur. in j. glof. & Ioan. Bapt. de sancto Seuerino in tractatu de pactis. in quæst. xij. in princ. versicu. vltius infert. in quibus locis scribentes tenent, quòd promissio extra iudicium facta etiam sine causa discreta vel specificata videtur facta animo donandi, vt tenet hic Dyn. per l. Campanus. maxime si in promissione sunt adiecta verba, ex certa scientia, tunc præsumitur causa donationis, secundum Bald. Alexand. & Doct. supra alleg. de quo pulchrè per Felyn. in eodem cap. si cautio. vbi ponit regulam, quòd confessio, vel promissio est inefficax de iure canonico, vt d. cap. si cautio. & etiam professò de iure civili. vt d. l. cum de indebito. §. fin. ff. de probatio. & duobus modis ampliat dictam regulam. & ponit ad illam xvj. fallen. & in vj. fallen. tenet cum præcedenti allegando hic Dyn. quòd confessio facta in iudicio sine causa valet, quia præsumitur de libertate

facta, & in iudicio quasi contrahitur, vt l. iij. §. idem scribit. ff. de pecul. Et tenet Ludouic. Rom. in consilio cliij. & vide Cyn. & ibi Bald. in l. generaliter. C. de non numerat. pecun. & Lanfran. de Orian. in repetit. c. quoniam contra. in verbo, confessio. versic. vidimus. suprà, de probat. & Alexan. in addit. ad Bart. in l. sicut. C. de actio. & Ioan. Fab. Angel. Aret. & Ias. de Mayno in §. si minus. in prima glo. instit. de actio. Alexand. de Imol. in d. l. à Titio. Et quando confessio extra iudicium facta noceat, Bald. consil. cxcviij. ante finem libri ptiml. & an noceat fauore animæ, vide glof. & Ludouic. Bologn. in c. quoties. j. q. vij. in secundis interpretationibus. & in materia vide Bald. consil. cxxlij. in fi. & consil. cliij. versic. sed contra. col. j. lib. ij. & Ludouic. Rom. consil. ccclxxij. & Alexan. consilio lxxij. col. vlt. lib. j. & in consil. xij. col. j. eod. lib. & consil. lxx. col. ij. versicu. quoniam lib. liij. quod est multum singulare. & Bald. & Alexan. in l. sicut. C. de repud. hæred. Et quæ actio oriatur ex confessione iudiciali, & extraiudiciali: ex iudiciali, vt illis actio confessoria: text. est singul. & ibi Flor. in l. proinde. §. si procurator. ff. ad legem Aquil. licet secus de extraiudiciali, vt l. Publica. in fi. ff. de positi. & tenet Lud. Rom. sing. xxvj. incip. ex confessione.

¶ Non obligatoria. Hoc verum, nisi fiat in mortis articulo: vt tradit Thom. Grammat. post Ant. de Buttr. ab eo relatum in consilio primo, de foriudicatione. numero 17. vel nisi esset geminata: tunc enim præiudicaret, sicut facta in iudicio: secundum Bartol. in l. cum scimus. C. de agricol. & censit. lib. xj. F. C.

¶ Valet. Ratio est, quia debemus esse promiores ad liberandū, quàm ad obligandū. l. Arrianus. ff. de actio.

actio. & oblig. G. S.

k ¶ Paria sunt. Idem tenet glos. in l. post diuortium mulieri. ff. de iure dotium. & tenet Ias. in §. in personam. colum. xliij. nume. 37. in tit. de actio. G. S.

l ¶ Præsumptionem donationis. Quibus ex coniecturis colligatur aliquid fuisse factum animo donandi, vide Ias. in l. cum quid. col. iiij. post Bart. ibi. ff. si cert. pet. F. C.

m ¶ Confessio. Adde quando quis possit reuocare confessionem per errorem in iudicio factam, Bartol. in l. non fatetur. ff. de confessis. glos. & Lud. Bologn. in cap. ex literis. de diuortis. in primis interpretat. Bald. in c. ex parte. de confess. & Cardin. Alexan. in c. ij. colum. j. iiij. distin. & Alexan. in consil. xlvij. colum. viij. versic. ij. respon. lib. j. & in consil. xc. colum. ij. versicu. hoc probo. eodem libro. & Bald. in l. Gallus. §. quidam recte. colum. ij. ff. de liber. & postli. & Felyn. in c. cum dilecti. col. vj. de accusat. & in proemio Decretal. colum. j. ante finem. & Alexand. in addit. ad Bart. in d. l. cum de indebito. §. fin. & in consil. cxix. lib. iiij. vbi ponit quando dicatur reuocari incontinenti. & quid si est acceptata per partem aduersam an possit reuocari. & in consil. cxij. in iiij. col. in princip. & in versicu. non obstat illud. & in v. colum. versic. præterea. & Lud. Rom. consil. cccclxxxiiij. & omnes scribes in d. c. ex parte. & Ioan. de Plat. in l. si ille. versic. Item ibi. C. de decurionibus. lib. x. vbi etiam dicit, quod error potest reuocari vsque ad sententiam ipso iure. sed post non, nisi per restitutionem. pro quo vide glos. & Bart. in l. cum fideicommissis. ff. de confessis. & Alexand. in l. quicquid. in fine. ff. de verborum obligatio. & Lanfrancus de Otriano in dicta repetitione cap. quoniam contra. in

verbo, confessiones. in vlti. quæst. & Cepol. cautela lxxix. not. & Abb. consilio xvij. volumine secundo. & Andr. Barb. in repetit. rubr. de fide instrumen. colum. xvj. in princ. vbi ponit quid in teste.

Adde omnino Lanfrancum in alleg. versicul. confessiones. numero 31. versicu. pro veritate inuestiganda. vbi plenè an sufficiat in reuocatione probare rem aliter se habere. & quid in confessione sui procuratoris, seu administratoris, & quid si scienter sit emanata vel circa præparatoria iudicij, & antelitis contestationem, vel circa decisoria. & quando dicatur in iudicium emanata, not. idem Lanfr. vbi supra paulò ante versic. non dimittendum, & in apostil. in versic. in iudicio.

n ¶ Cogitauit. Idem not. gloss. in l. quia arbiter. in princip. ff. de arbitris. Gab. Sar.

o ¶ Sed dicendum. Adde quando in contractibus nominatis, vel innominatis sit locus penitentia, glos. Bart. Bald. & Alexan. in d. l. si pecuniam. & Felyn. in cap. præsentata. colum. ij. de testibus. & Ioan. Bapt. in tracta. de pactis. in quæst. vj. principal. & Cyn. Barto. Bald. & Salyc. in d. l. sicut. & an in feudo habeat locum penitentia, & in contractibus, vide Bald. consil. clxx. col. penultima. & in consilio cccclxx. in principio libri primi. Bartol. & Alexand. in l. quicquid. de verbor. obligatio. & Alexan. consilio xl. in princip. libri primi. & Ludouicus Roma. in repetit. authent. similiter. colum. ix. versic. xvij. C. ad legem Falcidiam. & Angel. Aret. in §. his itaque. in fine. Instit. de iustit. & iur. & Bald. consil. xxxij. lib. iiij. Et nota quando variatio est prohibita in Papa, clericis & principibus pulchrè per Felyn. in c. cum olim. col. iiij. de re iudic.

p ¶ Electione. Adde quando post publicationem electionis sit locus variationi, gloss. Bar. Bal. & Alex. in l. dotem. ff. solu. matri. Ioan. And. & Abb. in c. publicato. de elect. vide c. perpetuz. suprā eo tit. lib. vj. vbi potest variari, quando non sequitur electio ex consensu in scrutinio habito. & Ioan. An. & Abb. in sua dist. in c. causam. de elec. circa fi. & Car. Alex. in c. quanto. lxij. dist. sed an in contrariis & vltimis voluntatibus siue legatis facta electione admittatur variatio, vide Bart. Bald. Imol. & Alex. in l. quicquid. ff. de verb. obli. & Bal. in l. de die. ff. qui satis. cog. & in d. l. serui electione. in princ. & in d. l. huiusmodi. §. Stichum. de leg. j. Et vide Alex. in l. si ex toto. §. fi. in gloss. fi. ff. de leg. j. & Alexan. & Soc. in d. l. serui electione. post Bar. & Dyn. in reg. mutatur. j. eo. in princ. & Bal. in cōf. xxxij. in ij. vol. & Abb. in cōf. ix. vol. ij.

q ¶ Restitutio. Adde Alexand. in l. si cui. & in l. si. post Cyn. Bart. Bal. & Paul. de Cast. de repud. hære. & pulchrē Cep. in cau. ccxxix.

r ¶ Iurisiurandi An & quando iusiurandum delatum, si nondum iuratum fuerit retractari possit, vide Ias. in §. item si quis postulante. super glo. in vers. iurauerit. Iust. de act. l. C.

s ¶ Salutatio. Adde gloss. & pulchrē Bart. in l. si quis. in prin. ff. de leg. iij. an & quando secundum testamentum, in quo est facta mentio in genere, vel specie, vel individuo de clausula derogatoria in primo testamento apposita valeat. & Ang. Alexan. & Soc. singulariter in l. si mihi & tibi. §. in legatis. ff. de leg. j. vbi dicit Socinus, quod triplex est clausula derogatoria, videlicet potestatis, solennitatis, & voluntatis. Et de ista vltima voluntatis clausula ponit hic Dyn. & Doct. in locis suprā alleg. & cōmunis opin. Doct.

est, quod non sufficit generalis, scilicet non obstante quocunque testamento. Nec requiritur illa indutualis non obstante tali clausula derogatoria, quæ requirit appositionem orationis Dominicæ, vel aliterius: sed sufficit illa specialis, vide licet, non obstante quacunque clausula derogatoria. text. est in d. l. si quis. in prin. in verbo, specialiter. & hoc tenet hic Dy. in prin. & ibi Bar. Ang. & Raph. Cum. & Fed. cōf. xlvj. & Cy. & Saly. In l. sancimus. C. de testa. & Ang. cōf. cccxij. & Cy. l. j. C. de sacrosanc. eccle. & idem tenet Card. in cle. j. de sepul. & Pet. de Anch. in c. j. de const. suprā eo. lib. Paul. de Cast. & Ang. in auth. hoc inter liberos. C. de test. & Paul. in l. humanum. C. de leg. & in cōf. cclxxxj. incip. in facto præsenti ponam conclusionem. in antiquis. & Arch. in c. vltima voluntas. xij. quæst. ij. & Spec. tit. de Instrumento edi. §. compendiose. & Alex. cōf. cxxxij. lib. j. & Rom. in cōf. cccxxv. & Bal. cōf. xliij. lib. ij. & in cōf. lxxij. lib. ij. licet in cōf. clxxv. in princ. incip. quæstio mouetur. lib. iij. & in l. humanum. C. de leg. & in d. auth. hoc inter liberos. dicat quod sufficit dicere in genere, non obstat quocunque testamento. de quo vide per Doc. suprā all. & Io. And. in nouel. & Doc. mod. in d. c. j. de constit. suprā eod. lib. & Ang. Are. in §. ex eo autem. col. iij. in fi. in l. i. quib. mod. testa. infir. qui tenet supra communem opi. relatum. & Alex. & Doc. in l. ij. in prin. ff. de lib. & posth. Et an hoc sit verum, quando solum præcessit vnum testamentum vel plura, vide suprā per Doc. & in d. l. ij. de lib. & posthu. & in §. in legatis. & in l. si quis in prin. & in materia Io. And. hic. & Paul. de Cast. in cōf. l. cxcvij. in nouis. & pulchrē Cepolā in cau. cxxij. & Abb. cōf. l. xj. & xlvij

xlviij. libr. ij. Decissio. Parla ment.
Gratianop. Delphin. q. cxxvij. & q.
seq. & ibi in addit. & in q. cc. & in
addit. Adde omnino Bart. cons. xxj.
incip. dicit & asseruit. & cōf. clxvij.
incip. quidam fecit testamentum. Fe
de. de Senis consil. lxvij. alijs l. incl.
habita super casu prædicto colla
tione. Bal. consil. clxxvij. volu. iij. x
Ang. consil. cccxij. incipite. quæ
dam domina Maria. Paul. de Cast.
consilio cccxlij. & Alex. consil. vij.
incip. videtur prima fronte. vol. iij.
cui se subscripsit Ant. de Prato vete
ri. & de hoc dixi plenè in tract. meo y
Clausularum. in versu. derogatoria.
versic. lx. & finali.

c ¶ De contractu. Adde Dyn. & Imol. z
in §. cum qui chirographum. alleg.
hic per Dy. & Ang. Aret. inst. de leg.
Fuf. cani. tol. & Iac. But. & Guil. de
Cug. in l. pactum inter hæredem. ff.
de pact. & Bal. in l. conuenticulam.
col. iij. C. de episc. & cler. & ibi vide
in quibus sit argumentatio multum
notabiliter. & Alex. in l. §. huius.
xxj. & xxij. col. ff. de officio eius cui
manda. & Lud. Bolog. in l. si procu
ratorem. §. si ignorantes. in secundis
interpret. ff. mand. & And. Bar. b. in
repet. c. Ray. fo. xvij. col. j. in fi. de te
sta. & gl. in c. j. de col. in versu proui
deatur. col. j. fol. xvij. in Prag. Sanc.

v ¶ Verbis. Adde quod in legibus con
dendis sufficit generalis derogatio
legum contrariarum, vt tenet Cy. &
ibi Bald. col. ij. versic. ij. quero. &
ibi Paul. de Cast. in l. humanum. C.
de leg. & glo. in l. Imperialis. C. de
nup. & in cle. eos. de sepul. & amplif
simè dixi in tract. de off. & potest.
domini leg. in Francela. in j. q. Adde
ad propositum eorum quæ hic dicun
tur Pan. in rub. de rescrip. num. 2. &
quod ibi posui in addit. ad eum. in
versu. contra ius. Fely. in c. nonnulli.
col. xij. versu. secunda reg. eo. tit. Phi.
Fran. in c. j. nu. ix. & ibi posui in ad

dit. ad ipsum in versu. cōtra. de cōst.
tit. vj. plenè & Paul. de Ca. consil. liij.
Alex. cōf. ij. vij. & vij. vol. v. & cōf.
vj. & vij. vol. ij. & dixi in tract. meo
regularum in versu. regu. derogatoria
versu. v. & in ver. nō obstatibus. ver.
xvij. & illic addes omnino Fely.
vbi s. col. vj. versu. amplia secundo.
¶ Dicerem. Idem q. requiritur reuo
catio specialis primi derogatorij.
tenuit Barr. in materia statutorum.
in l. omnes populi. in iij. q. princip.
col. vij. ff. de inst. & iur. & idē tenuit
Cyn. in l. sancimus. C. de test. G. S.
¶ Vltimū. Quid si iurasset illi primò
testamēto nō contrahere. vide gl.
in c. vlti. xij. q. ij. & Io. An. hic. F. C.
¶ Cōtractus. Adde q. Bart. in l. stipu
latio hoc modo. in princ. ff. de ver.
obli. damnat hanc opi. Dyn. in hoc
quod dicit Dy. hic. q. si testa. tran
seat in contractum. testamento non
potest reuocari. hoc nō placet Bar.
quia talis donatio auferri liberā tes
tamēti factiōnem. & videtur facta
talis donatio in pœnā mutatis testa
mētū. & sic tāquā cōtra bonos mo
res nō valet. vt d. l. stipulatio. & ita
dicit ibi Bar. Dy. cōsultuisse. licet hic
teneat cōtrariū. & opi. Bar. sequitur
ibi & tenet Bald. & Ful. in l. cū duo
bus. §. idem respōdit. ff. pro socio. &
Bar. in l. aded. eod. tit. & Bald. in l.
ex testamento. C. de fidei. & in l. hæ
redes palam. §. fin. & ibi Ang. Imol.
& Franc. Aret. col. iij. versic. sed re
linquitur. de testa. & Bar. & ibi Ale.
in additione incip. sed si contingat.
in l. si quis in princip. de lega. iij.
& Salic. in l. sancimus. C. de testa.
& pulchrè Alexand. in d. l. stipu
latio. col. j. & ista est communis opi
nio. quamuis Old. consil. cxij. &
Cyn. in l. j. verum. vlti. C. de sacros.
eccle. sequuntur opinio. Dyn. hic. &
Cyn. in l. cum antiquitas. C. de test.
vide Alex. in addit. ad Barr. in d. l.
hæredes palam. §. si. & l. iij. Rom. in

conf. cccxij. & And. Barb. in c. relatum, de testam. & Bal. in ca. ij. col. ij. vers. extra. de feud. dato in vicem leg. com. Rom. consil. clxxi. & Bart. conf. cliij. lib. ij. & in conf. clxxx. eod. lib. & Lud. Bolo. in d. l. heredes palam. §. si. de testa. in secundis interpret.

In reg. Non debet. Argumenta.

- 1 Mater non debet filium exheredare propter delictum patris eiusdem.
- 2 Exheredatio legitime facta de filio nepotem excludit. & nu. 7.
- 3 Nepos ex filio exheredato non potest testamentum aui dicere nullum.
- 4 Successorium edictum habet locum in querela.
- 5 Nepos quando ad querelam ex persona patris, & quando ex sua vocatur.
- 6 Filius ob delictum patris an & quando plectendus. & nu. 8.
- 7 Filius an priuatur seudo ob patrum delictum.

REGVLA XXII.

NO N debet² aliquis alterius odio pręgrauari,

- EXEMPLVM** istius regulę b
ponitur C. de inoffic. testa. l. si quis
in suo. §. legis autem. † vbi dicitur.
quod mater non debet exheredare
filium, propter delictum a marito
eiusdem filij patre commissum. c
Itē. ff. de bon. poss. contra tab. l. iij.
§. si emancipatus. vbi dicitur, quod si
pater exheredat filium propter causam
ingratitudeinis ab eo commis-

sam, illa exheredatio non debet
obesse nepoti, qui causam ingratitudinis
non commisit, si aliquo casu
contingat inoffic. querelam ad nepotem
deuolui. Sed videtur falsum esse quod
continetur in secundo exemplo; † quia exheredatio facta
legitimē de filio, nepotem excludit,
quia si instituo vel exheredo filium
meum, non habeo necesse mentionem
facere de nepote nato ex filio.
ff. de libe. & posthu. l. si quis posthumos.
§. si filium. & l. Gallus. §. in omnibus.
& de conlug. cum emancipa. lib. l. j. §. si pater in potestate. Respon-
deo, a & dico verum esse, † quod
quandiu filius exheredatus viu-
it, & potest ad querelam vocari, exclu-
ditur nepos & cognatus, nec potest
aliquo iure rumpere testamentum
aui, licet ab eo fuerit pręteritus, ex
quo filius, licet exheredatus, vixit
post aum, vt in pręalleg. §. si filium.
Sed si filius exheredatus excluditur
a querela per repudiationem taci-
tam^c vel expressam, † nepos vocatur
ad querelam ex vigore edicti
successorii, quod habet locum in que-
rela, vt ff. de inoffic. testam. l. si is qui.
& l. pater. † Item si filius exheredatus
moritur antequam excludatur
a querela, aut ante aut post: si ante,
vocatur nepos ad querelam ex
persona patris exheredati. Si post,
vocatur nepos ex sua persona per
edictum successorium. & ita debet
intelligi pręallegata l. si quis posthumos.
§. si filium. & de contra tab. l. iij. §. si emancipatus.
& de conlug. cum emancip. lib. l. j. §. si pater.
& C. de inoffic. testa. l. si quis filium.
& in authen. vtrum de app. cognoscitur.
§. si consuetus fuerit. † Item
clare patet exemplum: vbi-
cunque cauetur, quod propter delictum
patris filius puniri non debet, nec
a qua macula filio infligitur. arg. ff.
de pœ. l. crimen. & de decur. l. ij. §.
in si

in illis. licet fallat in crimine læsa
maiestatis & hæreseos. C. ad leg. b
Iul. maie. l. quisquis. & de hære. au-
then. Gazaros. Sed contra hoc vide-
tur, quod iure cauetur, quod filij pu-
niantur propter iniustitiam patris:
vt in authen. vr omnes obed. iud. c
prouin. §. j. col. v. Sed ibi habuit res-
pectum ad iustitiam diuinam, quæ
aliquando punit filium propter deli-
ctum patris, sicut ibi notari solet.

7 † Item contra regulam videntur, quia
iure cauetur, quod si pater exhæredat
filium, exhæredatio nocet non
solum filio, sed etiam nepotibus ex
eo natis: & in eius potestate consti-
tutis. per quod patet, quod alterius
odio alios prægrauatur, vt de bon.
liber. l. quæritur, † Sed dicendum
est, quod aut agitur de his, quæ me-
diante ministerio filij acquiruntur
patri: Aut de his, quæ mediante mini-
sterio filij non quæritur patri. Si de
his, q̄ possunt acquiri patri mediante
ministerio filij, tunc habet locum regu-
la cōtraria indistinctè. quia delictum
patris nocet filio in potestate exi-
stenti, vt in d. l. quæritur. sed in his
quæ mediante filij ministerio non
quæritur patri, distinguendum est:
quia aut eueniebant ab ipso patre,
aut à genere vltiori, aut à ciuita-
te, vel à rerum natura. Primò casu
delictum patris nocet filio. In secun-
do & tertio casibus non nocet, vt ff.
de interd. & releg. l. iij. & de iure
patron. l. diui fratres. & ita debet
intelligi. C. de quæst. l. diuo Marco.
& ff. ad leg. Corn. de fal. l. si quis pa-
tris sui. † Et propter hoc soluta est
quæstio de qua dubitari solet, scili-
cet an filius debeat priuari succes-
sione feudi propter delictum patris:
quia si erat patrum priuatur: si à
rerū natura, vel à genere vltiori
obueniens, non priuatur, per l. iij. al
leg. de interd. & releg. Dy.

A D D I T I O.

† Non debet. Adhanc regulam

adde Dec. conf. 8. in princip. G. S.
¶ Regulæ. Adde an valeat statutum
quod aliquis teneatur pro delicto
alterius, Ias. in §. actiones autem.
col. ix. vers. extra gl. vsque ad fin.
Insti. de actio.

¶ Commissum. Adde tamen quod
contra hanc æquitatem sæpe statuit
rigor iuris ex causa. de quo vide gl.
ord. j. q. iij. in summa. & xxij. q. iij.
in summa. Inno. in c. grauem. & de
sent. excom. in fi. & per beatū Tho-
mam. ij. ij. q. clxvii. art. vlt. & Ho-
stien. in summa de pœn. §. qui &
quibus. & Oldrad. consilio lxxvj.
Incip. an delicto. & Abb. & Ioan. de
Anan. in c. vergentia de hēret. & ibi
Fely. & latius in c. ius generale. col.
pen. j. dist. & Doct. in vlt. apostil.
alle. & in d. §. legis autem. C. de inof-
fic. testamen. & Ang. in consil. exc.
vij. & vide Bar. in l. Gallus. §. quid si
is. ff. de liberis & posthu.

¶ Respondeo. Adde quando nepos
præteritus possit ex sua persona vel
sul patris exhæredati testamento
aut querelare & dicere testamen-
tum nullum, siue filius pater nepo-
tis sit exclusus à querela, siue non,
pulchrè Bar. in d. §. si filium. Cyn. &
Saly. in l. si quis filium. & ibi Bal. C.
de inoff. test. & Bar. in l. si emanci-
patus. ff. de bon. posses. contra tab.
& Alex. in dicto. §. si filium. & ibi
Baldus ad id quod Dyn. hic dicit,
quod in querela inofficiosi testa-
menti habet locum successorium
edictum. vjde Signorel. de Home-
deis, Benedic. de Plutabi. & Ang.
magistri Franc. in eorum repetiti-
onibus. l. qui se patris. C. vnde lib. &
Angel. Aret. in §. placebat. insti. de
legit. agn. success. & Bartol. & Doct.
In rub. C. de success. edict. & Barto.
in l. in suis. in vlt. quæstio. ff. de li-
ber. & posthu. & in l. si quis filium.
C. de inoff. testam. & in l. pater fi-
lium. ff. de inoffic. testam.

¶ Tacitam. Adde quod querela

inofficio. testamenti renunciatur
tacite agnoscendo iudicium defun-
ti puta accipiando aliquid in testa-
mento relictum, vel præstando pa-
trrocinium legatariis, vt not. gl. in l.
j. C. de in integrum resti. min. Item
si taceatur per quinquennium ab
adita hæreditate, l. si quis filium, in
fi. C. de inoff. testa.

f § Non debet. Adde in quibus ca-
sibus filius punitur pro patre. Barto.
& ibi Alexand. in addit. in l. diui
fratres. ff. de pœ. & Archid. in §. si
quis. in vltim. colum. vj. quæst. j. &
Bald. in l. filiusfamil. col. vlt. ff. de is
qui sui vel alien. iur. sunt. & Card.
Alex. in c. j. xxij. dist. & an filio ad
culpam delicta parentum imputen-
tur, text. & ibi Car. Alex. in c. nasci.
lvj. dist. & punitur pro patre pœna
temporalis vel æterna, vide gl. & Car.
Alex. in c. vndeunque. eadem dist.
& Ioan. And. hic, & etiam Philip.
Franc. & Paul. de Cast. consil. ccccx.
col. iij. in antiq. & Cyn. Bal. Salic.
& Ang. in l. quisquis. C. ad leg. Iul.
maiest. & Angel. Aret. in §. sed & si
quis. in fili. de ingenuis. & Bart. in l.
ij. de interd. & releg. & Dyn. seq.
reg. in fi. & Cepol. in caut. l. ij. & in
cautel. cccxlvj. vbi ponit an filius
possit conueniri pro debito patris.
& etiam in caut. cccxlvj. Econtrà an
pater pro filio possit puniri saltem
respectu legitimæ, vide Eely. vbi su-
prà. & sing. Bal. Imol. & Doct. Mo-
dern. in l. lex Cornel. ff. de vulg. &
pup. sub st. Bar. & Imo. in l. cû filius.
ff. de ver. oblig. & Bald. in l. j. C. ne
filius pro patre. & Angel. Aret. in
tract. de Malefic. in gloss. dictû Sem-
pronium. in q. vlt. & ibi in addit. per
Modern. & Bal. in auth. si capituli.
C. de epis. & cler. & Abb. in consil.
lvj. vol. ij. & amplè per Fely. in ca.
eum Berthold. col. viij. & ix. de re
iud. Et not. sing. quæstio. quæ mihi
in curia spirituali Bituricensi. de fa-

cto contigit, quia secundum ius
commune vir luceatur dotem pro-
pter adulterium vxoris, vt l. con-
sensu. C. de repud. & l. Lucius. &
l. cum mulier. & ibi Bar. Bald. Alex.
& Modern. ff. sol. matrim. & caple-
runque. & ibi gl. Abb. & Præpos. Me-
diol. de donat. inter virum & vxor.
modò pater dotem pro quadam
eius filia dedit, quæ adulterium
commisit: vtum pater priuetur do-
te propter adulterium filie? Et vide-
tur quòd sic; per text. in l. si dotem.
& ibi hoc tenet gl. C. de iure dot. &
idem tenet Ioan. Cald. in consil. j.
col. iij. in fine. de donat. inter vi-
rum & vxorem. sed Cyn. ibi Ioan.
Fab. & Bald. in noua lectura tenent
contrarium, quòd patri viuo deli-
ctum filie non præiudicat. & tenet
Dyn. in l. secunda. §. sed virum, &
Bartol. in §. voluntatem, in princ.
ff. soluto matrimonio. & Bartol.
& Angel. in §. est quoque. in au-
thent. de nup. columna quarta per
textum celebrem. & glossa ibi & in
authent. econtra. & ibi Barto. C. de
repud. Et idem est dicendum si mu-
lier committens adulterium ha-
beat filios primi matrimonij, vt
non applicetur dos secundo viro.
Istum est dictum aureum gloss. in
capit. j. in gloss. j. vt lite non con-
test. & Bald. in l. hac edictali. co-
lum. ij. C. de secundis nup. de quo
dicto exclamat Flor. de sancto Pe-
tro in sua disput. quæ incipit, primo
viduata consorte. Franc. de Crema.
in singul. suo. lxxxvj. & vide, quæ
not. Bartol. & Alexand. in addit.
in l. fin. C. de adult. & quid ex de-
lictò matris, vide Alexan. in l. ado-
ptuum. §. patronum. colum. j. ff. de
in ius voca. & quando filius priue-
tur feudo ex delicto patris, vide
Bar. in d. l. ij. de interd. & releg.
& in l. emancipatum. §. fin. & ibi
Alexan. ff. de senat. & in d. §. patro-
num.

num. Sed Ang. in d. l. iij. tenet quòd priuatur filius siue sit paternum, siue autum. de quo per Alexan. ibi in addit. ad Bart. & Bald. in l. ij. in vlt. q. C. de liber. & eorum libe. & in l. j. in princ. C. de caduc. roll. & Bald. in consi. cxv iij. lib. j. & latius in consi. cccxlix. col. iij. versic. super est. lib. eod. & Alexand. consi. ij. col. v. circa fin. lib. v. Abb. in c. ij. col. iij. de feud. & in consi. iij. col. vij. volum. ij. & Bald. in l. j. C. de bonis quæ liber. Er an Imperator propter delictum patris possit filios iure temporali & spiriuali priuare? dic quod non spiriuali, hoc est beneficiis, vt not. gloss. in clem. pastoralis, circa fin. versic. subiecta. de re iudi. & glo. in c. filiis, xv. q. vij. & Cardin. Alex. in c. satis, vj. dist. & est ratio secundum gloss. & Card. ibi: quia princeps secularis non in hoc est superior clerici, & sic sentit q. si esset princeps ecclesiasticus, puta Papa contra quem commiserit pater crimen læsæ maiestatis, posset filium priuare beneficiis, vt in hæresis crimine, de quo vide Cardin. in c. quo iure, viij. distinct. & in c. felicitis, ver. quod si quis, de pœn. & ita firmat Ioan. de Imol. in l. in insulam, in fi. princ. ff. solut. matr. & Ludouic. Bologn. in d. c. satis, l. vj. dist. & Abb. in c. cum talici, de iure patr. in c. quanto, in fin. de iudi. & Felyn. in c. vergentis, col. vlt. de here. & vide Ioan. Pet. in forma inquisitionis, fol. vlt. & Cardin. in consi. iij. tit. de here. & Ang. in consi. lxij.

¶ Adde an filius ex delicto patris feudo priuetur, Bart. in l. diui, versic. item hæc l. inducitur, & quod ibi signaui in apostil. ad ipsum post Alexand. in versic. non priuetur. ff. de iure patr. dixi in apostil. ad Bald. in l. lege, in princ. in eo versic. C. de leg. hæred. tractauit omnino Alex. consi. xxiiij. volu. j. & consi. xlvij. incip.

illud asseram quod est consilium Andr. Barb. volum. iij.

¶ Genere vltiori. Ex his & aliis præsertim quæ scripsi in consuet. Parisiens. §. xxx. quæ sit. xxxvj. Margrauij Brandenburgenses agnati sui Alberti Marchionis Brandemburgensis, à Carolo v. Imperat. proscripti, contendunt hoc anno 1555. disionem dicti Alberti non potuisse hac occasione occupari per Norimbergen. & episcopos & Ferdinandum Regem: sed sibi debere ante omnia restitui: quia vocatur à genere & vi feudi aui & antiqui. & ita tenet Bart. in d. l. iij. & omnes feudistæ in c. j. si vasall. feud. priuet. cui deferat in vsib. feud. Iacob. in inuestit. in verb. dictique vasall. promiss. non commit. felo. versic. videamus nunc. vsque ad fin. Franciscus in v. part. feud. Hieronym. Gratus consi. ij. lib. j. Bart. Alex. & omnes in l. si finita. §. si de vectigalibus. ff. de dñ. infec. etiã si propter feloniam seu noxiam commissam in ipsa patronum cum sit feudum antiquum. gloss. c. j. §. j. de success. feud. Andr. Hern. c. j. §. vlt. quæ fuit prima caus. benet. amitteend. c. firmiter. de prohib. feud. alien. per Federic. & c. j. si vasall. feud. priuet. Alex. consi. xxx. col. v. lib. j. versic. non obstant. Curt. senior consi. xlix. Adde aliam rationem, quia non potuisset etiam abdicare feuda antiqua in præiudicium agnatorum. c. j. §. hæc quoque. & ibi Bald. de success. feud. Aluaro. c. j. §. vlt. conclus. xxxvj. quæ fuit prima caus. benef. amitt. gloss. Bald. & omnes in c. j. de alienat. feud. pater. in vsib. feud. Iacobi. in tractat. feud. in versic. & vnus ex dictis vasall. refut. feud. col. ij. ergo nec racione, Tum iste prohibitus erat alienare, non tam sui, quam alienorum fauore, igitur etiam delinquendo non poterat alienare, nec amittere feud

feudum. l. Statius. in fi. ff. de iur. fisc.
Bart. in l. si quid in tantam. C. vnd. 2
vi. quem omnes sequuntur. Pau. &
alij in d. §. si de vectigalibus. Fabia.
de monte sancti Savini in tract. de b
emptio. & vend. in iij. quæst. princ.
quæst. xliij. Francisc. Aret. consi. xliij.
col. v. Dec. in l. furiosi. ff. de reg. iur.
Math. de Affici. in constit. Neapol. 3
de reuocat. alienat. constitut. hac
editi. ali. num. §. lib. iij. C. M.

In reg. Sine culpa. Argumenta.

- 1 *Pœna iure non imponitur, vbi delictum non inuenitur.*
- 2 *Pœna infligitur quandoque nulla culpa precedente.*
- 3 *Seruus quare ad vindicandum necem defuncti admittatur.*
- 4 *Seruus quandoque torquetur vt adulterium vxoris cruatur.*
- 5 *Pœna non infertur sine causa, licet aliquando sine culpa.*
- 6 *Testis vacillās, an & quando torquendus.*
- 7 *Filius damnati lese maiestatis infamatur ob delictum patris.*
- 8 *Filij præsumuntur futuri similes patri.*

REGVLA XXIII.

SINE culpa, nisi subicit causa, non est aliquis puniendus.

- 1 *¶ Vbi non est delictum, non debet imponi pœna*
- 2 *nisi quando causa rationabilis subest: & sic regulam ponit & exceptionem à regula: quæ exceptio regulæ contra iuris auctoritatem videtur dicere: quia vbi non reperitur subesse culpa, non debet imponi pœna. ff. de*

verb. signifi. l. aliud est fraus. in p̄la.
† Sed dic quodd aliquando suadente publica vtilitate: & sic causa interueniente, punitur quis sine culpa. vt ecce aufertur aliquando res b possessori, vt assignetur militi, qui in bello se habuerit virtuosè, vt ff. de eui. l. Lucius. & de rei vend. l. item si verberatum. §. si quis. † Item seruus propter laudabilis fidei exemplum, admittitur ad vindicandum necē domini: & pro p̄mio libertatem consequitur, & ita p̄senti domino, sine culpa sua, ex causa tamen prædicta dominium seruus aufertur, vt C. de p̄cib. imper. offeren. l. j. & ff. ad Sillan. l. iij. §. vtrum. & C. in quib. causis. ser. pro p̄m. lib. acci. l. j. † Item patet in seruo, qui propter publicam vilitatem, id est, vt eruatur adulterij veritas torquetur, & tortus domino non p̄stituitur: & sic punitur dominus sine culpa: ex causa tamen in hoc, secundum quod priuatur inuitus domino serui, licet p̄tium consequatur, vt ff. de adulter. l. si postulauerit. & notatur ff. de calum. l. vit. Item causa sedādi tumultus, punitur capite decurio: aliās sine consilio & iussu principis non punitur, vt ff. ad leg. Corn. de sicar. l. pen. † Sed videtur etiam, quodd vbi non est culpa, nec causa, quodd pœna imponitur, vt ff. qui & à quibus. l. prospexit, sed ibi erat causa, scilicet adulterium commissum, licet non culpa serui qui torquetur. † Item opponitur de teste, qui torquetur propter culpam & delictum alterius, etiam sine culpa, vt ff. de quæstion. l. vnus. §. testes. & l. ex libero in princ. sed ibi subest causa, scilicet quod factio interfuit, vel interuenisse probatur. Item est culpa, scilicet quia vacillauit in testimonio: aliās si quid prædictorum deesset, non deberet torqueri, vt p̄ alleg

- 7 alleg. l. ex libero, † Item opponitur de filio dammati crimine lxxi maieſtatis, qui punitur propter delictum patris: nam infamia notatur, & à paterna & extraneorum ſucceſſione priuatur, vt l. quiſquis. C. ad l. lulum. maieſt. Item de filio hæretici, vt C. de hæret. authent. gazaros. Sed in illis eſt cauſa aperta, licet non culpa. † nã quia ſunt de genere Improbato, eſt præſumptio continuationis paterni criminis contra eos, vt d. l. quiſquis. §. filij vero. & ff. de ædil. edic. l. quod ſi nolit. §. qui mancipia. Dyn.

A D D I T I O.

- a ¶ Pœna. Adde Iaſ. in §. actiones autem. col. ix. verſi. extra gloſſ. vſque ad fin. illius §. inſtit. de actio. vbi pulcherrimis & quotidianis exemplis docet, an & quando ex ſtatuto poſſit aliquis ex alieno delicto puniri.
- b ¶ Res. Adde an ex cauſa poſſit princeps auferre rem meam, & dare alteri ſine æſtimatione rei mihi cui auferretur danda, Bart. & Bald. In l. item ſi verberatum. §. ſi quis. ff. de rei vend. & Bart. Alexan. & Docto. Moder. in j. conſtitut. ff. col. iiij. & Bald. & Ang. in l. ij. C. de quad. præſcript. & Bald. in l. bene à Zeno. col. ij. eo. & in proœm. ff. col. j. & Bart. in l. ſi. col. j. C. ſi cont. ius vel vtil. & Bald. in l. ſin. col. ij. verſi. ſed immediate. C. ſentent. reſcind. non poſſ. & Archid. in c. ius ciuile. & ibi Cardin. Alex. j. diſtinct. col. iiij. & Archid. in c. per principalem. lx. q. iiij. & Hoſtienſis in tit. de præſcriptio. §. præſcribantur. & Cyn. & Alber. de Roza. in l. neminem. C. de ſacroſanct. eccleſ. & Cardin. Alexan. in c. j. col. iiij. verſi. ſentit glo. x. diſt. & Abb. in conſi. vlt. lib. j. & Alex. conſi. ij. col. vij. & ſeq. & col. vlt. volum. j. & in conſi. cj. col. vj. verſi. & etiam eo. lib. & in conſi. xxxvij. col. iiij. verſi.

non obſt. & vſque ad fin. & Cyn. in l. reſcripta. in iiij. q. C. de prec. inpetrat. offer. & Iaſ. in repet. l. quominus. col. j. verſi. liij. not. ff. de ſum. in. & Ang. in conſi. cxxxix. colum. ij. verſi. non enim poteſt. & Alex. in rubr. ff. ſi cert. peta. col. j. & in conſi. lxxxix. in iiij. col. verſi. præterita. lib. v. & in conſi. xciiij. in princip. col. pen. eod. volum. & Bald. in l. ij. col. x. verſi. nota quod plenitudo. C. de ſerui. & aqua. vbi dicit, quod inferior à principe hoc non poteſt. de quo vide per Innoc. Abb. & Felyn. in c. quæ in eccleſiarum. col. x. de conſtit. vbi ponit Fely. quatuor declarationes, quando princeps poſſit cum cauſa auferre: & e contrario q. ſine cauſa poſſit, ponit ſeptem declarationes, & demum tria notabilia, vbi eleganter procedit, cuius materia non fuit ita maturè tradita ad præſentia ſecula vſque.

¶ Adde quod omnia iura & Docto. per do. coaſpoſillatorem meum alle. loquuntur, quod hoc procedat cum cauſa. ſed quid ſine cauſa, concludit idem quod §. in Papa & Imperatore, Ang. in l. iij. §. ſi is pro quo. ff. quod quiſque iuris. Sed contrarium eſt veritas: vt per Raph. Fulg. in l. ſin. C. ſi contra ius vel vtil. pub. Pan. in c. ij. de rebus eccleſ. non alie. & in c. admonet. & ibi dixi in apoſt. ad ipſum poſt alios in verſi. non ſubſiſtente cauſa, de renunt. & Felyn. in præalleg. c. quæ in eccleſiarum. col. xiiij. verſi. ſecundum verò membrum, & notaui poſt Io. Fab. in §. ſed naturalia. num. 2. in verſi. tollere ius patris. inſtit. de iur. nat. gent. & ciuili.

c ¶ Culpa. Adde hîc Ioan. Andr. & Philip. Franç. & gloſſ. & Archid. in c. renouantes. xxij. diſtinct. gloſſ. Inno. Abb. & Felyn. in c. cognofcentes. col. j. de conſtit. & Bald. in rubr. res inter alios act. & gloſſ. in c. antiqua

riqua, de priuil. & Bart. in disput. incip. per Italiam. col. v. vers. j. & glo. Bald. & Card. Alex. & Andr. Barb. in addit. ad Bald. c. j. de feudo sine culpa non amit. & Alb. de Roz. in Dictionar. in ver. pœna vers. quinque modis.

d ¶ Testimonio. Adde an testis ratione vacillationis possit torqueri, gl. & Doct. in d. §. testes. & Inn. & alios in c. cum in contemplatione, eo. in anti. Cy. in l. si. & Bal. in l. milites. C. de quest. & in l. iij. C. ad l. iul. maieft. & Doct. in l. nullum. C. de testib. & pulchre Alex. in consi. lxiij. lib. j.

e ¶ Patris. Vide de hoc Dyn. §. reg. pro. nu. 6. & ibi addit.

f ¶ Contra eos. De hac præsumptione, quod scilicet filij imitaturi sint vitam & mores paternos, vide Tho. Gramma. in decif. xvij. num. 1. & 3.

In reg. Quod quis. Argumenta.

1 Dolosus non præsumitur, qui quicquam iudicis mandato operatur. & num. 10.

2 Necessitas tollit præsumptionem doli.

3 Sepulchrum iudicis præcepto destruens, non tenetur actione sepulchri violati.

4 Restituens inssu iudicis uni heredum rem a defuncto depositam non tenetur depositi alijs heredibus.

5 Executor sententiæ iniuste non tenetur aliqua actione.

6 Mandatum iudicis quando excuset mandatarium siue executores, & quando sperni possit.

7 Privatui quando licite possit iudici resistere.

8 Iudici quare in dubio parendum.

9 Inobediens iudici in dubio censetur in dolo.

REGVLA XXIIII.

QUOD quis mandato iudicis facit, dolo facere non videtur, cum habeat parere necesse.

¶ REGVLA M ponit & ratione reglæ. ¶ Regula enim est, quod ille qui facit mandato iudicis, non videtur esse in dolo. Ratio autem est, quia necesse habet parere, & necessitas autem facit cessare præsumptionem doli. ut ff. de bon. liber. l. qui cum maior. §. si pater. & C. de calumniis. l. mater. & inducit præsumptionem contrariam, scilicet fraudis & doli non præsumendi, ut ff. de solut. l. si stipulatus. §. si lancem. & de aqua plu. arcend. l. quanquam.

a in princ. & quæ in fraud. cred. l.

3 qui autem. §. apud Labeonem. ¶ Exemplum regulæ est, pone quod mandato iudicis destruxit sepulchrum, quo mediante aqua pluvia nocere poterat, non teneor actione de sepulchro violato, quia iudicis auctoritas me excusat, ut d. l. quanquam. ¶ Item pone quod is, qui deposuit penes me, decessit relictis quatuor heredibus, & ego restitui uni tantum iudicis autoritate, de cetero non teneor aliis actione depositi, quia iudicis auctoritas omnem fraudis suspicionem cessare facit.

5 ut d. l. si stipulatus. §. si lancem. ¶ Et idem dici potest in executoribus & apparitoribus exequentibus præcepta & iudicis sententiæ iniuste latas, ut ff. eo. l. non videntur. §. qui iussu. & ff. ad Sill. l. si quis. quasi per totum. Sed opponitur, & videtur, quod qui facit aliquid illicitum mandato iudicis, non excusatur. b Imò quod plus est, imputatur ei qui non resistit iudici præcipienti aliquid illicitum fieri.

ADDITIO.

fieri: vt ecce si præcipiat decurionē
 torqueri, non solum non debet offi-
 cialis obedire, imò debet resistere: &
 si nō resistit, c. punitur, vt C. de decu-
 l. omnes. lib. x. etiā probatur in alio
 casu simili. de excus. mun. l. euident-
 ter. li. x. & C. de magi. scrin. l. j. in fi.
 lib. xij. ad idem. C. de appel. l. quo-
 niam iudices. † Et ideo distinguen-
 dum est: aut præceptum est apertè
 contra legē, aut secundū legem. aut
 est dubium. Primo casu non debet
 obedire, imò resisti potest & debet
 per officiales, vt C. de dec. l. omnes.
 lib. x. de excusat. mun. l. euidentē, de
 magi. sacro. scrin. l. j. in fin. vt omnes
 iud. tam ciuil. quā milit. l. j. §. offi-
 cium. & de appel. l. quoniam. & qui
 mili. nō possunt. l. eis quidē. & auth.
 vt nulli iud. §. quoniam. col. ix. † imò
 etiā per priuatos c. resisti potest, quā-
 do apertè apparet iudicem procedere
 contra legem. vt C. de iure fisci. l.
 prohibitum. & l. defensionis. facul-
 tas. lib. x. & de meta. l. deuotū. li. xij.
 & ff. de iud. l. contumacia. §. vlt. Se-
 cundo casu punitur qui nō parer, vt
 ff. si quis ius dic. non obtemp. l. j. & de
 re iud. l. contumacia. in prin. Tertiò
 casu pareri debet, vt ff. de iud. l. si qs
 ex aliena. † & hoc propter iudicis
 sententiā & præcepti autoritatē:
 pro quorū iustitia est in dubio præ-
 sumendū. vt ff. ad Treb. l. scilicet inui-
 rō. §. eum prætor. & de iudi. l. si eum
 prætor. & ne quid in loco pub. l. si
 † & ratio patet, q. qui nō parer, præ-
 sumitur in dolo, vt ff. eo. ti. l. non po-
 test videri dolo carere. † & econtra
 ab eo qui parer, abest omnis suspi-
 cio fraudis præsumēdā, vt hic. & ff.
 eo. l. non videtur. §. qui ius. & de sol.
 l. si stipulatus. §. si lancē. & de aqua
 plu. arc. l. quāquam. & quē in fraud.
 cred. l. qui autē. §. apud Labonem.
 & de iuris. om. iud. l. si quis id quod.
 §. doli. & de his qui not. infam. l. fur-
 ti. §. qui iussu,

A. L. quanquam. in prin. Adde gl. &
 Flor. in l. liber homo in fi. ff. ad l.
 Aquil. tex. & glo. & ibi Doct. Mod.
 in l. non videtur. §. qui iussu. ff. eod.
 Cyn. in l. j. C. vnde vi. & in l. vt vim.
 ff. de iust. & iure. & Bar. in l. furti. §.
 qui iussu. ff. de his qui not. infam. & in
 d. l. quanquam. & Ioan. de Plat. in l.
 mouente. vers. iij. not. lib. x. C. de de-
 latori. & Gand. de malef. in tit. de
 banpitis. col. iij. vers. item quæro,
 statutū est. & Dyn. in l. j. ff. de crim.
 stell. & Io. de Plat. in l. prohibitum.
 in iij. no. C. de iure fisci. lib. x. & hic
 Io. And. & Phil. Frach. & Bart. in d.
 l. prohibitum. & Bald. in d. l. vt vim.
 in q. vij. & Bar. & Alex. in l. iussu pos-
 sidet. ff. de acqui. poss. & sing. Card.
 Alex. in c. multis. col. ij. in fin. vers.
 circa prædixi. xviij. distinc. & Ang.
 Atet. in §. quadrupli. col. viij. vers.
 quæro an licitum sit resistere. insit.
 de aq. & Inn. & Doct. in c. si quādo.
 de off. deleg. & Cepoi. in consi. xxx-
 iij. in fin. Ang. in consi. cccix. col.
 pen. vers. sexta ratio.
 † Non excusatur. Adde an. & quā-
 do iussus iudicis quē excuset, gl.
 ord. in l. quanquam. in verb. actio-
 nem. & quod ibi posui in apost. in
 versu. iudicis iussum excusare. ff.
 de aqua plu. arc. & in l. non viden-
 tur. §. qui iussu. vbi etiam posui in a-
 postil. ff. eo. not. Bart. & Alex. in l. si
 quis id quod. §. fin. & ibi glo. in ver.
 iussu. ff. de tur. om. iud. & Spec. in ti.
 de oblig. & sol. §. ij. vers. illud.
 † Resistit. Adde Cepoi. in cap. cc-
 xiiij. & ccxv. & Bald. in l. certi con-
 dictio in princ. col. v. vers. quærit
 glo. an ille qui. ff. si cert. pet. vbi di-
 cit per not. hic per Dyn. quod libel-
 lus datus contra militem potesta-
 tis quia torserat quēdā de mādato
 potestatis fuit laceratus, tanquā cō-
 tinēs apertā excusationem rei, cuius
 tamē Dy. hic videtur tenere oppo-
 situm

fitum, quia in iis quæ præcipiuntur contra legem, non est per officiales iudici & potestati obtemperandum, vt in iuribus hic allegatis, ergo non excusatur. Et tenet Decif. Parlam. Delphin. q. cccxiiij. vt l. si iniuria ff. de iniuriis. & Guid. Papæ in tract. suo super statuto, si quis per literas in principem & quod iudici volenti iniuste extorquere licitum sit resistere de facto, vide Bald. in rep. l. i. in col. xiiij. C. vnde vi & Alex. consil. cxliij. versu modo sic. lib. ij. qui alleg. Dyn. hic. & Paul. de Cast. in consil. xxxvij. in antiquo. & vide Felyn. in d. c. si quando. de officio deleg. vbi ponit conclusionem eam quatuor salientis. & decif. Capel. Thol. celxvij. vbi ponit an sit manifesta offensa non parere iudici. vt vult hic Dyn. in secundo casu. & Doct. in clem. j. de officio deleg. & Decif. Parlam. Gratianopoli. Delphin. quest. cccxi. & quest. cccxix.

d ¶ Et ideo distinguendum. Hanc distinctionem sequitur Bart. in l. vt vim. in j. col. in ff. de iustit. & iur. & Dec. in l. non videntur. §. qui iussu. nu. 4. ff. eod. G. 5.

e ¶ Privatos. Idem in non reparabili. Dec. in d. l. vt vim. Ioan. de Plat. d. l. prohibitum. quem sequitur Papor. c. si quando. de officio deleg. Alex. consil. xliij. nu. 2. lib. ij. vbi dixi. C. M.

In reg. Mora sua.

Argumenta.

- 1 Debitoris mora in multis est ipsi nociva.
 - 2 Debitor post moram tenetur de interitu rei.
 - 3 Mora debitoris nocet in fructibus debiti.
- Fructus quando veniant tam in actionibus, hanc fidei, quam stricti iuris.

- 4 Actio ex testamento sapit naturam actionum bonæ fidei.
- 5 Mora debitori nocet in interesse, quod peti potest.
- 6 Interesse post moram, vtum petatur per libellum, an veniat in condemnationem officio iudicis.
- 7 Interesse ob debitoris moram debitum, an sit multiplex vel vnicum. & num. 26.
- 8 Interesse an differat à communi estimatione vel conuenta.
- 9 Interesse ad personam, estimatio autem ad rem refertur.
- 10 Relatum & referens non sunt eadem. & num. 11.
- 11 Estimatio rei quare non sit interesse.
- 12 Disponens & dispositum non compatiuntur se sub eodem genere.
- 13 Estimatio communis & conuenta an sint diuersæ species interesse.
- 14 Genus à quocunque remoueatur, remouetur & qualibet eius species.
- 15 Actio legis Aquilæ ad id quod interest, datur.
- 16 Interesse per relationem ad estimationem constituitur in esse.
- 17 Iuramentum in litem datur ob dolum, non autem ob culpam.
- 18 Stipulatio iudicio fidei committitur quanti ea res est.
- 19 Estimatio rei an sit interesse, vel damni estimatio, vel etiam lucris. & num. seq.
- 21 Deductum in aliud, non est id ipsum in quod deducitur.
- 22 Comprehensum aliud in se non est idem cum comprehenso.

Interess

- 23 Interesse vtrum sit aestimatio dam-
ni, an rei.
- 24 Aestimatio damni potest in con-
demnationem deduci.
- 25 Aestimatio conuenta, communis, &
& singularis non est interesse.
- 27 Interesse conuentum quod dicatur.
- 28 Pretium commune vel conuentum
non est interesse, licet in aestimatio-
nem interesse deducatur.
- 29 Relatio interesse communiter ad
personam fieri potest.
- 30 Mora in causarum aestimatione
nocet, & ex parte rei, & ex parte
actoris.
- 31 Renuntiatio inducitur ex lapsu
temporis.
- 32 Mora principalis nocet fideiussori.
- 33 Mora vnius reorū debendi quan-
do obsit alijs.

REGVLA XXV.

Mora sua cuilibet est no-
cua.

- 1 ¶ V T ¶ ecce si debitor est in mora
soluendi, erit sibi nocua quantū ad
2 plura: ¶ quia quantū ad rei interitū
etiā casu cōtingentē, vt ff. si cer. pet.
l. quod te. & depo. l. si in Asia. §. h. &
a de verb. oblig. l. si ex legati causa. ^a
& l. si seruum. & de leg. j. l. apud Tu-
lium. §. ipsius quoque. & l. cum
3 res. §. si. ¶ Item quantū ad fructus de
b quibus tenetur ex die moræ, quan-
do petitur aliquid per actionē bonę
4 fidei, ¶ vel per actionē ex testamen-
c to, quæ bonæ fidei actionis sapit
naturam, vt ff. de leg. j. l. apud Iulia-
num. §. fructus, & l. si quis bonorum.
& de leg. ij. l. qui solidum. §. etiam.
l. si quis seruo. & ad Treb. l. in fidei-
commisaria. in prin. & de act. emp.
l. Iulianus. §. si fructibus. sed si aga-
tur actione stricti iuris, si quidem

peto restitui quod meum est, veniūt
fructus à die moræ: sed si peto quod
est alienum, veniunt à die litis con-
testatæ d. ff. de vsu, l. videamus. ij. cir-
ca princ. §. in Fauiana. & §. si actio-
nem. ¶ Item est nocua mora quan-
tum ad interesse quod peti potest ^e,
& augetur à die morę in odium de-
bitoris morosi, vt ff. de actio. emp. l.
datio. §. si per venditorem. & de re
iudic. l. si Calendis. vbi interesse pe-
ti potest, & augeri à die moræ in
odiu debitoris morosi. ¶ Huius au-
tem occasione quæri potest, an in-
teresse sit in obligatione f post mo-
ram, ita quod peti possit per libellū
iure actionis, vel an deducatur in
cōdemnationē per iudicis officium
tanquā opinio est inter iuris pruden-
tes, determinantem aliquando,
scilicet, ff. de re iud. l. si quis ab alio.
§. vlt. quod interesse nō possit per li-
bellum peti: sed per iudicis officiū
in condemnationē deducatur, arg.
ff. de verb. oblig. l. si seruum. §. vlt. &
Leum qui ita. & de constit. pecun. l.
promissor hominis. quod posset ha-
bere locum, vbi esset in obligatio-
ne rem dari: sed vbi est in obliga-
tione factū, scilicet successuum ^g,
vt ire Romam, vel fossam facere,
vel domum, tūc post moram etiam
est in obligatione interesse debiti
ex tacita promissione, si non fuit fa-
ctum quod in conuentione deuenit,
vt ff. de verb. oblig. l. stipulationes
non diuiduntur, §. Celsus. & ibi not.
& in l. si pernam. vbi dicitur quod
interesse in stipulatione venit: &
Idē bene sequitur quod possit per
libellum peti. Quidam ^h intelligunt
hanc distinctionem in facto suc-
cessiuo, vt facere denum, vel ire Ro-
mam quod tunc post moram inter-
esse sit in obligatione. non autem in
obligatione rem tradi, quia illud
factum est momentaneum; & non
nisi quædam executio donationis,

& ideo quod tunc non sit in obligatione interesse, arg. ff. de rei vend. l. qui restituere. Sed contra illos est l. stipulationes nō diu. præallegata. ubi est in textu, rem tradi. Non obstat l. qui restituere, quia ibi petebat suum, & non liberatur detinens soluendo interesse. Vel dic, quod interesse est in obligatione si vult actor, vt ff. de actio. empti. l. j. Sed quæ ratio est diuersitatis, quod in obligatione facti sit interesse in obligatione, & non in obligatione dandi? Ratio est, quia quando quis obligat se ad factum, alius sequitur eius industriam, & ille se obligans illam obligat: & ideo cum illa industria non possit suppleri per alium, iuxta l. inter artifices. ff. de solut. ipse videtur se tacite obligare ad interesse, si non fiat quod in conuentione deuenerit, vt d. §. Celsus. de verb. oblig. l. stipulationes non diuiduntur. & ideo lex voluit, quod ad interesse stipulator possit agere. In obligatione verò dandi, nō est ita, cum per alium possit dare, nec sic obligatur industria: quare lex voluit quod ageretur ad dandum: & si recuset, vel sit in mora, interesse per officium iudicis deducatur in condemnationem, vt in l. hic alleg. Sed quare sic etiam non agitur ad factum? Respōdeo, quia ex quo semel fuit in mora in facto, præsumitur quod male ageret, quare lex voluit ad interesse agi statim post moram. Item dare est in re, & nō interest tua per quem ego dem, quia est facere accipiens, sed tradere interest, quia si sum dominus, facio te possessorem, aliās non. de act. emp. l. ex empto. & arg. l. traditio. de acquir. rer. do. & ff. de dona. l. in edibus. §. donati. Vel intellige facto successiuo, vt dixi in principio. Et ratio diuersitatis tunc, quia in successiuo, esset species seruatus si compelleretur ad factum:

ergo nec si volens. † An autem interesse quod debetur propter debitoris moram sit vnicum tantum & singulare, vel an triplex: scilicet singulare, comune, & conuentum, quæstio est. Et quod sit vnicum, sic ostendo: quia lex dicit, quod si res vendita nō tradatur, in id quod interest agitur, hoc autē interdū egreditur &c. Si igitur excessus est diuersorum, sicut & æqualitas, patet, † quod differt interesse ab æstimatione communi & conuenta, vt ff. de act. emp. l. j. & per eundem modū potest induci. C. de sentent. quæ pro eo quod interest. l. vnica. quia ibi dicit, interesse potest ascendere vsque ad duplum æstimationis communis vel conuentæ. Quod autē excessus sit diuersorum, patet: quia communis æstimatio vel conuentæ rei, nō est interesse. Cum ergo remoueatur commune & conuentū, relinquitur vñ tantum, scilicet singulare. † Præterea lex dicit, quod interesse ad personam refertur, & sic in suo esse constituitur per relationē, qua refertur ad personam, vt ff. de verb. obli. l. ij. §. vlt. & de no. oper. nun. l. stipulatio. §. quæsitum. & de regul. iur. l. quatenus. & æstimatio non refertur ad personam, sed ad rem. ergo sequitur quod nō habet substantiam vel regulam, vel naturam interesse. † Præterea quoties duo sunt, quorū vnum refertur ad aliud: constat non idem esse relaum: & id ad quod fit ratio, licet ex commixtione relati & eius ad quod fit ratio, idem resultat effectus, vt patet in codicillis ad testamentum relatis. ex quorū duorum iuribus commixtis idem insurgit effectus, vt l. ij. §. codicillorum. & l. quædam. ff. de iure codicil. & de condit. instit. l. institutio. & de hæred. instit. l. asse toto. & C. de codicil. l. si idem. si ergo interesse referatur ad æstimationem rei, vt in l. stipul

L. stipulatio. §. vlti. ff. de noui oper. nuntia. & l. qui tabulas. ff. de furtis. 16
 testat rei æstimationem nõ esse in-
 11 teresse. † Item interdictũ vti pos-
 sidetis datur ad interesse, & refertur
 ad æstimationem rei, vt l. si duo. §.
 penulti. ff. vti possid. ergo sequitur
 quod æstimatio rei nõ sit interesse,
 cum relatum, & id ad quod refer-
 12 tur, sint diuersa, sicut dictũ est. † Pre-
 terea disponens & dispositum non
 compatiuntur se sub eodem genere,
 vt ff. de fundo instruct. leg. l. vlt. sed
 communis æstimatio & conuenta si
 excedit communem, disponit & li-
 mitat interesse, quod patet, quia nõ
 m patitur ipsum excedere duplum
 sui, vt C. de senten. quæ pro eo quod
 interest, l. j. ergo absurdum est dice-
 13 re, † quod communis vel conuenta
 æstimatio rei sint per se distinctæ
 species sub eodem genere cum in-
 14 teresse singulari. † Præterea à quo
 remouetur genus & quælibet eius
 species, vt ff. de fundo instruct. leg.
 l. fundi. §. vlt. sed si conueniat inter
 emptorem & venditorẽ, quod non
 agatur de euisione, illa conuentio
 operatur quod interesse non peti-
 tur: & tamen petitur pretiũ rei con-
 uentum. cum ergo conuentio illa
 remoueat petitionem interesse, &
 non remoueat petitionem pretij, pa-
 tet quod pretium conuentum non
 est species interesse, vt probatur de
 act. empti. l. emptorem. §. qui autem.
 15 † Oppositũ ostendo sic actio legis
 Aquiliæ datur ad id quod interest,
 hoc autẽ interesse est cõmunis æsti-
 matio rei. Primũ pater. ff. de furt.
 l. quidam tabularũ. §. de lege Aquil-
 iæ maior quæstio est. Secundo ap-
 patet, quia illud interesse ad quod
 datur actio legis Aquiliæ exponi-
 tur in lege ff. ad leg. Aquil. l. si seruũ
 meum. & dicitur quod non æstima-
 18 tur affectioⁿ, sed quanti omnibus
 cõmuniter valet: cõmunis ergo æsti-

matio rei est interesse. Itẽ lex dicit
 16 † quod ad æstimationẽ refertur in-
 teresse, vt ff. de furt. l. qui tabulas. in
 prin. Item alibi, si legatum est mihi
 relictum sub conditione, & petam
 tabulas testamenti exhiberi, & non
 exhibetur, condemnatio fit ad in-
 teresse, illud autem refertur ad æsti-
 mationem legati si agatur pro lega-
 to. Item hæreditatis, si agatur pro
 hæreditate, vt ff. de tabul. exhiben. l.
 locum. §. condemnatio. Itẽ quod
 interesse cõstituitur in suo esse per
 relationem factam ad æstimatio-
 nem, patet. ff. de furt. l. si vendidero,
 §. cum autem. Ex his patet quod
 non est vnicum tantum interesse.
 Item dicitur in l. quod doli æstima-
 tio fit non est ex eo quod interest,
 sed ex eo quod in litem iuratur. vt
 ff. de iudic. l. non à iudice. sed con-
 stat in interesse iurari, vt l. penult.
 ff. de in litem iuran. & de administ.
 tutor. l. tutor qui repertorium. ij. re-
 spon. Ergo necessariò sequitur aliã
 esse speciem interesse de qua loqui-
 tur l. non à iudice, id est: commu-
 ne: aliam de qua loquitur l. penul.
 de in litem iuran. id est, singulare,
 17 † Præterea constat in litem iurari
 ob dolum tantum: non ob culpam,
 vt in l. in actionibus. §. sed in his o-
 nibus. vt in l. ij. in h. de in litem iur.
 & tamen iuratur in interesse, vt d. l.
 penult. Cum ergo ratione doli, quia
 maius est delictum, maior fiat æsti-
 matio: & ratione culpæ minor,
 quia minus delictum: & tamen con-
 stat ratione culpæ ad interesse agi,
 vt l. ij. §. interdictum. sequitur vterius
 quod alia sit æstimatio doli, & alia
 culpæ, & vna maior, & altera mi-
 nor: & cum quælibet appelletur in-
 teresse, quod non sit idem sed di-
 uersum, cum excessus sit diuerso-
 rum, vt dictum est. † Præterea con-
 stat stipulationem iudicio listi com-
 muni quantũ ea res est. vt in l. ij. §.

vlri. ff. qul satisfd. cogan. & illa appellatur vera æstimatio rei, vt in l. hæc verba. ff. de verbor. sign. & illud appellatur interesse, vt l. vlt. si quis in ius voca. non lerit. & l. quoties. de verbor. oblig. Cùm ergo vera & communis æstimatio rei appelleretur interesse, & illam constat differre ab æstimatione singulari, vt ff. de legat. j. l. & si æquo. de lega. ij. l. si cui fundus. sequitur quòd illud commune differt à singulari, & non sit idem, sed per se distinctum: & per eundem modum possit induci l. arbitrio. in princip. §. non tamen.

19 ff. de dolo. † Ad euidentiore in-
tellectum huius videndum est, an æstimatio rei sit interesse, vel æstimatio damni, vel lucri in illis casibus in quibus habetur ratio lucri.
o & quòd sit æstimatio lucri, non damni, probatur sic: quia ubi non est damnum, venit interesse: vt patet in legato sub conditione relicto. ff. de tabul. exhiben. l. locum. §. condemnatio. Item si peto cauere pro legato sub conditione relicto, & non cauetur, petitur interesse. Interesse autem dicitur æstimatio eius quod est relicto. Patet ergo quòd æstimatio rei est interesse, vt ff. quibus ex causis in posses. eat. l. pen. j. & ij. respon. Præterea patet quod leges dicunt interesse referri ad æstimationem rei: vt ff. de furtis. l. qui tabulas. & l. si vendidero. §. cùm autē. Sed videtur p secundum Azo. opinionem positam C. de sentent. quæ pro eo quod interest. l. vnica. quòd sit æstimatio damni contingens, & lucri absentis, argumen. pro eo. ff. ad Trebellia. l. apud Iul. in fi. ij. respon. & de hoc nota in summa Hostien. de senten. excom.

10 c. sacro. † Oppositum verò, quòd æstimatio vel pretium rei non sit
q interesse, patet sic, quia l. cauetur, quòd in actione furti non qua-

druplatur Interesse: sed tantum pretium rei. patet igitur pretium rei non esse interesse, vt ff. de furtis. l. in furti. Item quia lex dicit quòd pretium rei venit in interesse. ff. de religio. l. liberum. † Constat autem id quod deducitur in alrerum, non esse id in quod deducitur: quia si ouis deducitur in gregem, non est grex: sed in grege continetur. Item si tignum deducatur in domum, non est domus, sed in domo continetur. vt ff. de vsucapio. l. eum qui. & l. rerum mixtura. Item si bos deducatur in sententiam: patet omnibus quòd non est sententia: sed in sententia comprehenditur. Verè ergo concluditur, si pretium venit in interesse, quòd non est interesse.

11 † Item si vnum duorum, sui potestate comprehendit aliud, comprehensum & comprehensum sunt diuersa, vt ecce actus sui potentia comprehendit iter: vt ff. de nouat. l. si pupillus. §. fin. de verbor. obligat. l. qui vsu fructum. & tamen certum est iter non esse actum: sed speciem seruitutis distinctam ab actu, vt ff. si seruit. vend. l. loci corpus. §. j. & de adimen. legat. l. j. Item iter comprehendit facultatem eundi & agendi: tamen facultas illa nō est iter: quod patet, quia potest esse sine itinere, vt in l. si fundum sub conditione. §. qul fundum. ff. de legat. j. & si vsu fructus petatur. l. j. & de vsu fructu. leg. l. j. Item actus comprehendit facultatem eundi & agendi: tamen facultas non est actus. Item vsu fructus comprehendit facultatem vtendi, fruendi: vt in l. j. de vsu fructu. & tamen facultas illa non est vsu fructus. quod patet: quia esse potest, vbi ius vtendi, fruendi non est, vt ff. de iure dotium. l. si vsu fructus. & solu. matrim. l. vsu fructu. ergo bene sequitur omnino, quòd licet æstimatione interesse comprehendat æsti-

mation

mationem cōmunem vel conuen-
tam rei, q̄ ipsa communis vel con-
23 uenta non sit interesse. † Præterea
probat̄ quòd sit æst̄matio damni,
& non rei: quia ipsum interesse in
condemnationem deducitur: vt ff.
de administr. tut. l. si minoris. & de
24 in litem iuran. l. penult. † Constat
autem æst̄mationem damni in con-
demnationem deduci: quia ubi po-
test verti æst̄mario damni, non rei,
ibi fit condemnatio in interesse: ubi
non potest, non fit, ff. ad leg. Aquil.
l. si quis testamentū. Cū ergo pro-
batum sit quòd interesse in conde-
mnationem deducatur, Item quòd
æst̄matio damni: rectè cōcluditur
quòd interesse & æst̄matio damni
r sint idem. Item quia lex dicit iu-
rari in litem in interesse, vt d. l. pen.
Et alia lex dicit, quòd in iuramen-
to in litem deducitur æst̄matio in
quantitate consistens: vt in l. videamus,
§. si tamen. & §. sed an iudex. ff.
de in litem iur. Sic ergo patet, quòd
ex hoc & præcedenti, quòd inter-
esse est æst̄matio damni in quanti-
tate consistens. Item quia lege ca-
uetur quòd legis Aquiliæ actio da-
tur ad interesse: & alia lex dicit,
quòd per legem Aquiliam conse-
quimur danum, & damni æst̄ma-
tione: ergo euidenter apparet, quòd
æst̄matio damni est interesse. Item
pone quòd stipulor mihi rem tradi
vel præstari non præcedente con-
tractu, de cuius natura debeat trās-
ferri dominium vel possessio. Cer-
tum est, quòd si non tradatur vel
præstetur, quòd non æst̄matur pro-
prietas, nec possessio: sed illud so-
lū, quod mihi abest, quia res tra-
dita vel præstita non fuit. & illud
appellatur interesse. ff. de verb. obli.
l. si fundum certa die præstari. & l.
si rem tradi. Item pone, quòd rem,
quæ valebat centum, & erat obli-
gata pro decem, stipulor liberari,

quia non fuit liberata agam ad in-
teresse. illud autē dicitur quod mihi
abest: vnde si decem solū mihi
absunt, quia illa solui, & habeo
rem, patet quòd pretium rei non est
interesse, sed æst̄matio eius quod
mihi abest: quia non fit quod fieri
debuisset, vel fit quòd fieri nō debuit,
vel non fieri conuenit. Item si sti-
pulor mihi satisfdari pro centum, si
non satisfdatur, peto interesse: illud
autem aliquando æquipollet quan-
titati pro qua satisfdandum est, ali-
quando ab ea exceditur. vt ff. de
verb. oblig. l. si quis stipulatus. §. vlt.
& de re iudic. l. si quis ab alio. In
princ. per hoc patet, quòd interesse
non est idem quòd æst̄matio rei:
sed diuersum, quia in diuersis non
in eodem inuenitur equalitas & ex-
25 cessus. † Ad hanc quæstionem² di-
co, quòd æst̄matio rei conuenta,
communis, & singularis non est in-
teresse, licet veniat in interesse com-
muniter vel singulariter æst̄man-
do: & hoc ostendo sic, Lex dicit,
quòd hæc verba, quanti eam rem
esse, non ad id quod interest, sed
ad rei æst̄mationem referuntur. ff.
de verbor. signific. l. hæc verba. se-
cundū leges enim indefinita æqui-
pollet vniuersali³, vt ff. de legat. ij.
l. si pluribus. & ff. de legat. iij. l. hoc
legatum. & l. si plures. & de rebus
dubii. l. si is qui ducenta. §. vtrum.
Cū ergo indefinitè dicat, quòd
non ad id quod interest, intelli-
gam vniuersaliter: quod sufficit ad
æst̄mationem, &c. vt sic primum
comprehendat omnem speciem
Interesse: secundum omnem spe-
ciem æst̄mationis. hoc idem sci-
licet quòd rei æst̄matio non sit
interesse, patet. ff. de tute. & ratio
distrahend. l. j. §. considerandum.
26 † Nunc redeo ad primum, nun-
quid est vnum interesse, vel tri-
plex⁴, & dico quòd cū dam-

nam possit æstimari singulariter, ut ff. de bo. liber. l. libertus qui soluendo. & si quid in fraud. patr. l. j. §. & alias. Item & communiter. ut l. si seruum meum. ff. ad leg. Aquil. ibi dum dicit, quanti omnibus &c. Itē ex conuentione: quia procedere potest conuentio super dubia futura æstimatione dāni, ut ff. rem ratam hab. l. procurator ad exhibendum.

17 §. fin. & de præto. stip. l. fin. † Et hoc appello conuentum, id est conuentione æstimatum & limitatum, & hoc potest excedere singulare & commune, & ab eis excedi: ergo nō est idem, cū excessus sit diuersorum, sed est per se distincta species interesse, assumendo enim nouam formam, per hoc quod ex conuentione additur vel detrahatur, non remanet in singulari vel communi: sed assumit speciem nouam, & appellatur conuentum, ut dicitur in stipulatione prætoris, quæ per immutationem extra forinam prætoris nouam speciem assumit, & appellatur cōventionalis: ut ff. de ver. oblig. l. in conuentionalibus. Item & per eundem modum constituitur noua species iuris: ut ff. de iust. & iure. l. ius ciuile. ergo & noua species interesse. non ergo dico quod pretium rei conuentum sit interesse conuentum, nec quod commune sit interesse commune, nec quod æstimatio singularis sit interesse singularis: sed dico quod damnum singulariter æstimatum, est interesse singularis, & æstimatū cōmuniter est commune: & æstimatum ex conuentione, est interesse cōuentum, & sic

18 triplex. † Et secundū hoc ad ar. primum patet responsio, & concedo quod commune vel conuentū pretium non est interesse, licet in æstimatione interesse deducatur, ut dictū est. Item et si teneres opinionem aliam quod pretiū rei sit interesse, y

nihilominus patet responsio, quia verum est non idem esse id à quo & ex quo exceditur, scilicet numero, tamen aliter ipsum vel idem genere, diuersum specie esse potest, ut ecce si dicam, Martinus non excedit seipsum, sed Martinus bene potest excedere Petrum, & ab eo excedi. Secundum concedo, in eo quod dicit, interesse constituitur per relationem ad personam, sed subiungo* quod persona potest duobus modis intelligi, scilicet singulariter & communiter: relatum ergo ad personam singulariter dicitur singulare, & relatum ad personam communiter, diceretur commune. † Quod autem relatio interesse possit fieri communiter ad personam, patet per illud, quod lex Aquil. ad interesse datur: illud autē refertur ad id quanti omnibus, ut d. §. de lege Aquil. maior questio est. & d. l. si seruum meum. Tertium & quartum concedo, quia probant, quod æstimatio rei nō sit interesse. Ad quintum eodem modo respondeo, quia concedo quod æstimatio rei non est distincta species interesse, ut probatum est, & ideo non est sub eodem genere cum interesse singulari. † Item nocet mora quantum ad causarum æstimationem tam ex parte actoris quam ex parte rei: si enim iudex cum causæ cognitione statuat tempus actori intra quod agat, vel reo intra quod exceptiones opponat, repellitur post illud tempus, † quasi lapsus temporis tacitam renunciationem inducat, ut ff. de hæred. instit. l. si quis instituitur. §. item si conditioni. & qui accus. non possunt. l. si ea. & dixi plenē suprā eod. c. indultum. Sed opponitur & videtur etiam quod sua mora rei principalis nocet fideiussori, y ut ff. de verb. oblig. l. mora rei

rei. & l. si seruum. §. nunc videamus,
 33 & de fideiuf. l. si à colono. §. j. + Iré
 mora vnus de duobus reis deben-
 di nocet alij, quando sunt socij, vt
 r ff. de duobus reis. l. penult. ² sed
 quando non essent socij, non no-
 cet, vt de vsur. l. mora. §. vl. sed sibi
 imputare debet quòd fuit in culpa
 alierius obligationem suscipiendo.
 Item casualia in obligationem par-
 ticipando, cogitare debuit quod
 poterat euenire: vt ff. de condic. in-
 debi. l. indebitam. & loca. l. si quis
 fundum. Dyn.

A D D I T I O.

a L. si ex legati causa. Adde quando
 debitor teneatur de interitu rei de-
 bitæ in specie vel in genere, post
 moram vel ante, Bart. in l. in naue
 Saupheij. ff. loca. & in l. si ex legati
 causa. & ibi Bald. Ang. Imo. Paul.
 de Cast. Alex. & Lud. Bolog. in l. j. ff.
 de verb. oblig. & Cyn. Bal. & Saly.
 in l. incendium. C. si cer. pe. & Alex.
 in l. Stichus. col. ij. de verb. oblig. &
 Bal. & Lud. Bolog. in l. si ipsa res. ff.
 quod metus cau. vbi ponunt, quòd
 si in locum rei peremptæ subroge-
 tur alia species. debitor non libera-
 tur etiam ante moram. & adde Bar.
 Bal. & sing. Alex. in l. quod te. ff. si
 certum pet. & Lud. Bolo. in l. is qui.
 de act. & oblig. in primis interpre.
 & in l. si cum exceptione. §. quate-
 nus. ff. quod metus causa. vbi dicit,
 quòd si res pereat infra tēpus quod
 datur iudicatis, quando debitor est
 condemnatus, purgatur prima mo-
 ra, adeò quod liberatur debitor. &
 adde decis. Parlamen. Delphin. q.
 ccccxcvij.

b ¶ Tenetur. Adde quo tempore de-
 bentur fructus & interesse in con-
 tractibus bonæ fidei & stricti iuris,
 Bar. Ang. Imo. Paul. de Cast. Alexā.
 in l. si filius. §. cum fundum. ff. de
 verb. oblig. & Bal. in l. si quis bono-
 rum. ff. de leg. j. & in l. fructus. C. de f

act. emp. & Doc. in l. vinum. ff. si cer.
 pet. & Bart. & sequaces in l. videam-
 us. ij. §. si actionem. ff. de vsur. &
 ibi Bal. & Fran. Aret. in consil. ix. &
 quæ sit ratio differentie inter con-
 tractus bonæ fidei, & stricti iuris, &
 quare fructus nō veniunt iure actio-
 nis, vide Bal. & ibi Alex. in addi. in
 l. j. in vlt. q. C. de vsur. & fruct. leg. &
 Ioan. Fab. & Angel. Are. col. liij. in
 prin. versi. in eadem gl. & ibi Iaso.
 col. ix. post prin. in §. actionum. in-
 sti. de act. & Alex. & Mod. in l. si ma-
 rito. §. si. ff. sol. matr. & quod not. in
 l. iij. C. de positi. & Matthesil. notab.
 xcj. sol. xxvj. col. ij. versi. not. gloss.
 singu. & per Imol. c. si. de loc. & con-
 duc. & Alex. consil. cclix. col. j. volu.
 liij. tu bene scis, quòd si debitor vini
 vel frumenti est in mora, inspicitur
 æstimatio quamplurimi proueniens
 à tempore moræ, vt d. l. vinum. &
 ibi omnes. Doct. Quid ecotrā si cre-
 ditor fuit in mora recipiendi, dic
 quòd à tempore illius moræ inspi-
 citur æstimatio quāti minimi. istud
 est sing. dictum Bal. in l. si hominē.
 per illū tex. ff. manda. & tenet Fran-
 cis. de Crema. sing. xciiij.

¶ Sapit. Est tamen stricti iuris, licet
 in quibusdam sapiat naturā actio-
 num bonæ fidei, vt tenet Iaso. in §.
 actionum. col. ij. versi. ij. principa-
 liter. Insti. de actio. F. C.

¶ Contestatæ. Non aliàs scilicet vt
 ipfius iudicii stricti iuris, sed bene
 veniunt, & peti possunt vt interesse
 quantum interest moram non esse
 factam. l. si fundum certa die. ff. de
 verbor. obligatio. vt dixi in extri-
 car. labyrinthi de eo quod interest.
 nume. 236. 239. & 247. C. M.
 ¶ Potest. Adde Boet. alleg. in j. ad-
 dit. & Bal. & Bolog. in l. curabit. C.
 de act. emp. & Doct. maximè Inno.
 in c. plures de vsur. & c. ij. de fide-
 iuss. F. C.

¶ Obligatione. Adde an interesse

fic in obligatione vt possit peti per libellum iure actionis, Barto. post Dy. in l. stipulationes non diuiduntur. in x. & xj. opp. ff. de verb. oblig. & Cyn. & Barto. in l. vnica. C. de senten. quæ pro eo quod inter. in ilij. q. princip. col. x. qui dicunt Dy. hñc. & in d. l. stipulationes. dicere veritatem. & Spec. tit. de fruct. & interesse. §. viso. ver. qualiter. & ver. quomodo. & ver. seq. & in tit. de sen. §. qualiter. vers. debet. cum seq. & Io. Fab. Ang. Aret. col. vj. ver. in ea gl. & ibi Ias. col. pen. in §. curare. institutu. de act. & Franc. de Aret. in cons. lxxxij. & Io. And. in addi. Spec. in tit. de fruct. & Bar. Bal. & Alex. l. certi conditio. in princip. colum. iij. i & seq. ff. si cer. pet. & quæ not. Bald. in consi. clj. in fin. vol. iij. & Bal. in l. si traditio. in ilij. q. C. de act. empt. & omnino vide in l. j. ff. de actio. emp. per Bar. & Doctor. Abb. in consi. vij. vol. ij. & an interesse possit peti ratione lucri cessantis, vide quæ dixi supra in proœm. fol. j. & text. & ibi Bar. in l. si sterilis. §. cū per venditorem. ff. de act. emp. & ibi Alex. in addit. & Bar. in l. ij. §. si. ff. quod cer. loc. & Cyn. Bar. Bald. & Saly. in d. l. vnica. C. de senten. quæ pro eo. & Abb. in c. per vestras. de donat. inter vir. & vxor. & in consi. lxij. col. v. in princip. lib. j. & Bald. & Ludo. Bolog. in d. l. iij. §. fin. in secundis interpre. ff. de eo quod cer. loc. & Alex. consi. cxlj. col. j. & ij. vol. v. & I Abb & Fely. in c. cū venerabilis. col. iij. ante medium. & col. seq. & de excep. & Inno. & doct. in cap. sacro. de senten. excommuni. & Abb. in cap. conquestus. de vsur. & in ca. dilecti. de foro compe. & in ca. pen. col. j. de om̃c. deleg. & j. latius per Dyn. vers. ad euidentiore intellectionem. & Signor. de Homod. in repet. l. si insulam. quæst. j. & ij. ff. de verbo. oblig. columna iij. & Franc.

Aret. in consi. clvj.

¶ Scilicet successuum. Hæc verba, scilicet successuum, vt ire Romam, vel fossam facere, vel domum. addititia sunt: vel superuacuuus est versicu. qui paulò post sequitur, quidam intelligunt &c. & certè nec verba ista, nec is versic. vsque ad versic. an autem interesse. in nullo veteri exemplari ex his quæ ego habeo, inueniuntur. F. C.

¶ Quidam. Istud, & quod sequitur vsque ibi, an autem interesse. exclusiue deficiebat in aliis & veteribus, & nouis exemplaribus, quod restituit ex lib. vetusto do. Nicolai Molai Senatoris Parisi. C. M.

¶ Ratio diuersitatis. De ratione diuersitatis vide remissive Iaso. in §. actionum. col. viij. vers. in ead. gl. ibi secus. Insti. de actio. & ibidem limitat illud, quod dicitur neminem posse cogi præcisè ad factum, vt non procedat quoties interuenisset iuramentum: nec in vltimis voluntatibus, nec in sententiis.

¶ Vnicum. hæc est veritas, vt tenet Iacob. de Rauen. col. ij. & iij. Iaco. Butrig. col. ij. & Salic. col. xv. in l. vnica. C. de senten. quæ pro eo quod interest, profer. vbi latè dixi in extrica. labyr. nu. 33. cum seq. quicquid dicat Dyn. hñc. vers. nunc redeo ad primum. & versic. ex his patet. licet eum secuta sit hæc genus communis schola. C. M.

¶ Testamentum. Adde, quòd diuersitas est inter testamentum & codicillos etiam in effectu, vt in iuribus hic per Dyn. alleg. tamen largè appellatione testamenti veniunt codicil. vt not gl. Doct. in l. ij. vers. personales. & ibi Bald. C. comman. de legat. & gloss. in l. fin. versic. agnationis. & Alexan. in l. si idem. in sua lect. & in addi. ad Bald. & in d. l. ij. C. de codic.

Adde, quòd hoc est verum, quòd appel

appellatione testamenti, veniat codicillus in larga eius significatione quemadmodum & appellatione, o ibi vltimæ voluntatis, scilicet in quantum debet fieri cum eadem solennitate, quæ requiritur in vltimis voluntatibus, & Bald. in l. hac consultissima. colum. iij. ver. item dicitur hic. C. qui testamentum fac. possunt. & Bart. omnino in l. ij. ver. quæro statutum prohibet. ff. de leg. j.

m ¶ Duplum. Adde vsque ad quam p quantitatem interesse potest ascendere, gl. in verbo, dupli. in d. l. j. C. de sen. quæ pro eo quod interest. & ibi Cyn. in iij. quæst. prin. & Barto. in iij. quæst. & Bal. col. iij. & Dyn. Ioan. Fab. Ang. Aret. & Ias. in §. omnes autem actiones. col. ij. instit. de act. & Angel. & Salyc. in d. l. vni. C. de senten. quæ pro eo quod inter. & vide Dyn. & quæ ibi dico versi. op. q po. j. eod.

n ¶ Affectio. Adde quod valor, seu æstimatione rerum non ex affectione, sed communi & vniuersali appretiatione constituitur, vt l. pretia rerum. §. fin. & ibi Bart. Ang. & vterque Imol. ad l. Falc. de qua materia & quomodo probetur, & qualiter in iudiciis deducatur, vide ibi, & gl. & latè Bart. & Bal. in l. ij. C. de rescind. vend. & Bar. in suo conf. c. & in l. j. §. si hæres, & ibi Ioā. de Imol. & alij scrib. ff. ad Trebel. & Ant. & Imol. in ca. pen. de empt. & ven. & ibi Doc. maxime per Abb. & Felyn. in ca. cum causam. in ij. de testa. & Ang. Aret. ad saturitatē in §. si quis agens. & Ias. in §. plus. de act. & Flo. de sancto Petro in d. l. si seruum meum. & gloss. & Ana. in cap. in ciuitate. in x. col. de vsu. & gl. in c. hoc ius porrectum. x. quæstio. ij. & Alexand. consil. xcij. circa medium. iij. columna, volu. v. & vide text. singul. in l. si in emprionem. & ibi Bald. ff. de minoribus. vbi interesse

affectiois attenditur, quod est mirabile secundum gloss. ibi.

¶ Lucri. Adde quod hodie non habetur ratio lucri indistincte: sed distinguitur sicut olim, reprobat opinio. gloss. in d. l. j. de sent. quæ pro eo. & tenet Dyn. in l. Proculus. & seq. ff. de damno infec. & Bart. in l. si quis uxori. §. penul. per illum text. & gl. ff. de fur. vide Doct. in d. l. vnica. & not. s. in v. addit. magna.

¶ Sed videtur. Hæc clausula vsque ad versi, oppositum verò. restituta fuit ex præfato lib. do. Molzi, C. M. Sed mea quidem sententia inseri non debebat, cum in codicibus manuscriptis non inueniatur, & arbitrator potius glossema quoddam fuisse, quod in margine repertum temere in contextum Dyn. translatum est.

¶ Interesse. Adde an in furto & maleficiis interesse possit excedere duplum, Bart. in l. in furti. in princ. ff. de fur. & in l. vnica. C. de sen. quæ pro eo quod. vt suprā tractatum est. & quid in foro conscientie, vide Deci. in c. j. in j. lect. col. vij. versic. quinta conclusio. de cons. Adde quid in foro conscientie, an possit pœna duplicata, vel quadruplicata peti vltra sortem principalem, & concludere quod non. per gl. sing. in c. fraternitatis. ij. q. ij. quam ad hoc reputat sing. Panor. in c. Raynaldus. & ibi posui in apost. ad eam de testa. & facit de ea magnum festum idem Pan. in c. si egressus. de iniur. Bal. in prop. terminis in l. post desertionē. nu. iij. quod ibi signaui in apost. ad ipsum. in ver. in for. cōscien. C. de fur. vbi alleg. gl. dicentē, quod fur in foro cōscien. nō tenetur nisi ad restitutionē rei furtiue, & illā allegando & Bal. Ro. in repe. rubr. de arbit. dicit quod pœnæ dupli & quadrupli ob furtū à iure civili inducitur de iure canon. non habent

locū nec possunt peti.

† ¶ Sintidem. Tu conclude breuiter quod interesse dicitur estimatio vel pecunia numerata quæ succedit loco cuiusque rei, si non detur: vel facti, si non fiat ut debet, ut not. in l. si quis ab alio. ff. de re iudic. & Specul. omnino in tit. de fruct. & interesse. §. iij. in princ. dixi in addit. ad Bal. in l. sed & loci. in princ. ff. fin. regund. Adde quod diffinitionem interesse ponit eleganter Iurise. in l. si commissā. ff. rem rat. habere.

† ¶ Questionem dico. Hæc veritas: quia in hac materia interesse dicitur respectu iurē, ad differentiam principalis: & sic aliud est ab eo, & eius estimatione, vel causa, seu naturali sequela: ut docui in extricatione labyrinthi de eo quod interest. nume. 8. 9. & per tot. Sed caue, quia Dyn. hic, more aliorum, mox sibi y contradicit ibi, licet veniat. quia semper sunt distincta, sicut fors & vsura: principale & penna: ut dilucidē ostendi in d. tractatu, quo non est alius in iure, in quo doct. ad usq; magis sese intricauerint. C. M.

† ¶ Vniuersali. Adde Dyn. 5. in proximo nu. 4. cum seq. F. C.

v ¶ Vnum interesse vel triplex. Tū dic quod est triplex, scilicet commune, cōuentionale & singulare, ita nō. gl. Bar. & Doc. in l. j. C. de sent. quæ pro eo, quod interest, propter. gl. in l. j. ff. de act. emp. Inn. in c. cū ecclesia. de excep. & Spe. in tit. de fruc. & interesse. §. liij. licet Iac. de Rau. teneat quod sit vnicū tātū. & probatur quasi per omnes rationes & iura, quæ z Dy. hic. 5. in prima parte adducti. & idē Iac. Butr. sed Cy. & Bar. in l. vnica. in ij. q. ambo tenēt opi. Dy. & gl. quod est triplex. & ibi Bar. in princ. sequitur eos. & in l. traditio. in liij. q. C. de act. emp. & in hoc quod dicit Dy. hic, & in p. xce. col. 9. pretiū

rei nō est interesse cōuēti, vel pretiū cōmune, vel singulare, ut tenet gl. in d. l. vnica. & ibi Bald. in princ. & in l. j. C. de iis qui à non domino. sed interesse estimatū singulariter est singulare, & interesse estimatum communiter est cōmune interesse, & interesse estimatum cōuentione partium, est interesse conuentum, sequuntur Cyn. & Bar. contra Bald. & gl. Et adde Bar. in l. h. ff. de p. xto. stip. in fi. & Inno. in c. sacro. col. iij. de sentent. excommuni.

x ¶ Subiungo. Multum olim laboraui in defendenda & fulcienda communi diuisione: sed eo magis eam falsam & inutilem inueni. vnicū est ergo Interesse extra rem: modō propinquum, modō remotum, modō lucri, modō damni ut dixi in tractatu de eo quod interest. nume. 12. 16. & 17. C. M.

¶ Fideiussori. Adde Bar. Paul. de Ca. & Alex. in l. mora. hic alleg. & limi ta quod mora rei non nocet fideiussori, quādo post factam obligationem per fideiussorē reus est in mora, ut est tex. singul. & non alibi secundum Bar. in d. l. mora. hic alleg. & ita tenet Mat. de Matthesi. in suis notabilibus. fol. vlt. col. j in princ. Adde quod voluit allegare Mathe. not. clxxv. incip. not. quod mora nocet fideiussori. & licet Ang. in alle. l. mora. secus sensisse visus fuerit, tamen non recedas ab opin. huius hic quam posuit in d. l. mora. & ibi posui in addit. ad ipsum. in ver. fideiuss. & ibi Raph. Imol. Paul. de Cast. Are. Alex. & communiter omnes.

¶ L. penult. Adde Bar. in l. penult. ff. de duobus reis. & latius in lex duobus. eod. tit. col. ix. vers. xj. quæro. & Paulus de Cast. in l. mora rei. ff. de verborum obligatio. & Bart. in authentic. hoc ita. C. de duobus reis. vlti. char. colum. iij. quæst. xj. qui refert & sequitur Dyn. hic.

In reg.

In reg. Ea, quæ.

Argumenta.

- 1 *Iudex secularis non potest in causa clerici sententiam ferre.*
- 2 *Sententia contra non subditum lata non valet.*
- 3 *Sententia tempore feriarum, neutra partium consentiente lata, est nulla.*
- 4 *Processus factus intra tempus dilationis nullius est momenti.*
- 5 *Tutoris non subiecti datio, vel facta pupillo non subiecto, nulla est.*
- 6 *Citatus ad non suum iudicem comparere tenetur.*
- 7 *Factum à iudice quando teneat.*

REGVLA XXVI.

EA, QVAE sunt à iudiciū, viribus non subsistunt.

- 1 *† ¶ V T si iudex laicus condemnat aliquem quem constat clericum esse, & non de iurisdictione sua: nā non valet ipso iure sententia. † Item si iudex laicus condemnat aliquem laicum quem constat non esse de iurisdictione iudicantis: tunc non valet sententia. quia à non competenti iudice lata. vt C. de decurio. l. duumuirum. & si non à compe. iud. l. j. ^a & per totum, maximè in l. fi. & ff. de iurisd. om. iudic. l. vlt. & de offi. præf. vrb. l. vlt. & de iniusto rup. test. l. si quis filio exheredato. §. quod si quis. & de pæ. l. aj. §. fi.*
- 3 *† Item pone quod iudex processit tempore feriarum viraque parte non consentiente: nam non valet ipso iure sententia, b vt ff. de feriis.*
- 4 *l. j. §. sin verò. † vel quia dilatione concessa processit intra tempus dilationis. nam non valet processus, c vt C. de dilat. l. siue pars. ^c † vel*
- 5 *quod dedit tutorem aliquem sibi*

non subiectum, vel alicui pupillo d sibi non subiecto: nam non tenet datio ipso iure: vt ff. de excu. tut. l. scire oportet. §. fi. & de tut. & cur. dat. ab iis. l. ius dandi. Sed opponitur & videtur quod etiam si faciat illud, quod non pertinet ad eius officium, valeat. † Nam si citet aliquem suæ iurisdictioni non subiectum, necesse habet comparere: & si non compareret, potest puniri vt contumax: vt ff. si quis in ius voc. non ierit. l. ij. ^c & de iudi. l. si quis ex aliena. Sed dic † quod aut constat actum spectare ad officium facientis: aut constat non spectare: Aut dubitatur. Primo casu factum valet etiam si iniquè decernat, vt ff. de iust. & iure. l. pen. & de re iud. l. præses. & l. cum prolatis. Secundo casu factum ipso iure non valet, vt hic & ff. eod. l. factum. & de re iud. l. contumacia. §. contumaces. Tercio casu valet ratione dubitationis, vt d. l. ij. & l. si quis ex aliena. & ad muni. l. de iure. debet ergo intelligi regula, quādo constat ea quæ facta sunt, nō spectare ad officiū faciētis.

A D D I T I O.

a L. j. Adde Bar. & Bal. ibi in col. liij. vbi dicit Bald. quod circa incompetētiam iudicis sunt quinque consideranda, scilicet persona, vt l. ij. eod. tit. res, vt d. l. j. hic alleg. item causa, vt l. si de proprietate. eo. tit. Et tempus, vt ff. de iurif. om. iud. l. eum qui. Item & locus, vt l. extra territorium. de iurisd. omnium iud. & vide Bal. in consi. ccxli lib. j. Et not. quod sententia lata à non suo iudice non potest ratificari, vt no. Bal. consi. ccxcix. in fin. ver. & dico. lib. j. & vide eū in l. ij. C. com. vtriusq; iud. & quæ dicam in vlt. addit. j. eod. Adde quod ait Bart. in l. si per errorem. per illū text. ibi. nihil valebit quod actum est. de iurisd. omni. iudi. quod aduocatus vel procurator rei

rei coram incompetēti iudice conueni, non opponat except. incompetētis, quia hoc modo esset statuerē aēctorem vt reum coram competentē iudice conueniret, sed patiat̃ur processum fieri: quia quandoque exceptio incompetētis potest opponi, vt not. in l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de arbit. & hanc cautelam refert & sequitur Gerardus de Petra sancta sing. ij. incip. no. pulchram cautelam, quā licet sit quandoque vtilis, ab illa tamen in foro pœnitent. Cy. in l. vnica. C. vt quæ desunt aduoc. dicit esse abstinendum.

- b ¶ Sententia. Adde quod licet iudex sit quo ad exercitium iurisdictionis incompetens tempore feriato in honorem Dei: tamen suspectum de fuga iudex potest capi facere tempore feriato, vt est gloss. sing. in l. fin. C. de feriis. & tenet Ludou. de Roma in l. de pupillo. §. mentiuisse. ff. de nou. oper. nuntiatio. & Bald. & ibi Alex. in addit. & Bart. in d. l. fin. de feriis. & Bald. in tract. suo de carcerib. ver. principaliter. & pulchrè Fely. in c. vi. col. vij. ver. propter periculum. de iudi. & in c. pen. col. ij. ad fin. de constit. & in c. de cætero. col. iij. ad fin. de re iud. & c. cum inter. col. x. vers. limitat secundo. de except. & Alexand. in l. ij. col. j. in fin. ff. de iurisd. omni. iud. Quia etiam priuatæ personæ licitum est propria autoritate capere debitorem de fuga suspectum. vt l. ait prætor. §. si debitorem. & ibi Bar. & Alexan. in addit. ff. de iis quæ in fraud. cred. gloss. Ioan. Fab. Angel. Aret. & Ias. de May. instit. de act. in princ. & Ioan. Bapt. in tract. suo de debit. suspect. & fugit. & quod not. Abb. in c. quod ad consultationem. de re iudic. & Andr. Barb. in rubr. de pign. vbi dicit quod licet sit permissum creditori debitorem fugiti-

uum capere: tamen clericum debitorem non potest capere, per plures rationes per eum alleg. nec etiam capere laicum, si de eodem habet pignus. quod not. quia secundum eum potest afferre lac & lanam. & vide Ias. in §. sed hæc quidem. col. iij. instit. de action.

¶ Ego puto dictum Andr. Sicul. vulgò Barb. appellati non esse indubitabile in quantum dicit laicum debitorem non posse capere clericum suum creditore de fuga suspectum signanter, quando periculum est in mora. nam contra eum tenuit eius consiculus Panorm. in c. cum non ab homine. num. x. & ibi in apostil. tam antiq. quàm meis, de iudic. & ibi ante eum tenuit Bald. in iij. col. & in c. delictis. col. v. de appel. & dixi omni in apostil. ad Lanfranc. in c. quoniam contra falsam. §. recusatationes. num. iij. versic. requiritur ergo. in apostil. magna. in vers. quia forensis. de probat.

- c ¶ L. siue pars. Adde ibi Cyn. Bart. Bal. Salic. & Doct. Moder. & quæ t. dixi post Dyn. in regu. decet. in additio. ij. Angel. Aret. in §. si minus. colum. viij. de act. Et dicit quod licet pendente dilatione officium iudicis conuiescat, hoc fallit respectu tertij, vt not. Bald. & Imol. in l. si quis tilio exheredato. ff. de iniuriis rupt. testa. per text. in l. creditor. ff. manda. & tenet Fely. in c. super eo. in princ. de offi. deleg.

- d ¶ Pupillo. Adde Alex. in l. fin. ff. de iurisd. omnium iudic. & Bart. in l. etiam. de tutel. & in l. legitimos. col. ij. ff. de legi. tutorib. & Ioan. Fab. Aret. & Ias. ibi in addit. ad Cristoph. Porc. instit. de author. tut. §. sed hoc iure.

- e ¶ L. si. Adde ibi Bart. Paul. & Alex. Innoc. in cap. præterea. de dilat. & & Alex. in addit. ad Bart. in l. si quis ex aliena. ff. de iudi. & Anr. Corset.

in suis singul. in verbo, iurisdicatio. vbi ponit octo limitationes addit. in l. ij. & l. si quis ex aliena. videlicet an iudex possit cognoscere an sua sit iurisdicatio. & quod quis teneatur comparere, adde Ang. Perus. in d. l. ij. & pulchrè Abb. & insuper Felyn. col. xj. vers. an sua sit iurisd. in c. super literis. de rescrip. vbi ampliat regulam tribus modis. & ponit ciiij. sal. & vide Alex. consil. j. volum. v. & Abb. & Felyn. in c. ex parte Decani. col. iij. vers. in quantum. Abb. de rescript. & Dyn. in regul. quod quis in si. & mag. Guil. de Monfarrat. in cōmen. suo super Pragmat. Sanc. in prima parte. fol. 16. & Ang. in consil. cxcv. Franc. de Arret. in consil. cxvj. incip. clarissime domine. Et utrū debeat prēmitti summaria cognitio, an locus, vel quis sit de iurisdic. citantis, & debeat primo pronuntiari super hoc communiter Doct. in d. c. super literis. concludunt quod sic, licet Bart. in d. l. ij. si quis in ius voc. non ierit. teneat contrarium, & multi eum sequuntur. vbi Alex. ponit ad saturitatem: & Felyn. in c. si clericus laicum. col. ij. versic. prima conclusio. de foro compet. vbi dicit communem opin. esse contra Bar. & seq. vide glos. Bald. & Card. Alex. in c. j. in prin. de inquestit. in maritum fac. & ibi Andr. Barb. in addi. ad Bald. qui dicunt gloss. ibi non esse pro communi opin. alibi tamen decis. Capel. Tholos. ccc. tenet opin. Bart. non recedas à communi opin. quæ in curiis ecclesiasticis seruatur, sed in curiis secularibus opin. Barto. seruatur.

In reg. Scienti.

Argumenta.

- 1 *Dolus scienti & consentienti non fit, sicut nec iniuria.*

- 2 *Vendens hominem librum volentem, non tenetur actione iniuriarū.*
 3 *Detinens volentem non tenetur interdicto de libero homi. exhibendo.*
 4 *Rapiens virginem volentem, an teneatur.*
 5 *Deceptus pro nolente est reputandus.*
 6 *Persuasio plus est quàm violenta coactio.*
 7 *Scientia interueniens quando minuat obligationem.*
 8 *Cōpromittentes an possint petere reductionem ad arbitrium boni viri, si promiserint se non petituros.*
 9 *Pactum de non agendo ad depositum valet.*
 10 *Pactum quo quis ad delinquendū inuitatur non valet.*
 11 *Pactum sub pena ne quicquam fiat, continet tacite aliquid pactū, ut non committatur pena, si altera pars non faciat quam iure facere tenetur.*
 12 *Pater promittens filium se non exheredaturū apposita etiam pena, exheredare poterit demeritum.*
 13 *Pactū de non reducendo ad arbitriū boni viri, est à iure reprobaturū.*
 14 *Pactum à iure communi reprobaturum non valet. nu. 15.*
 15 *Arbitrimenta iniqua arbitrio boni viri sunt corrigenda.*
 16 *Arbitrium iniquum nulla lege inuenitur fulcitum.*
 17 *Arbitriū libertas limitatur & restringitur ad id quod iure licet.*

REGVLA XXVII.

SCIENTI & consentienti, non fit iniuria neque dolus.

- 1 ¶ DVAS ponit regulas. † Prima est, quòd scientia & consensio non fit iniuria. 2 Secunda est, quòd scienti & consentienti non fit dolus. Primæ autem regulæ exemplum potest 2 poni: quia à iure cauetur, † quòd si vendo hominē libetū volentē, non teneor actione iniuriarum, vt ff. de iniur. l. j. §. vsque adeò. † Item exemplum secundæ regulæ poni potest: quia dicitur in iure, si detineo liberum hominē volentē & consentientem, rō teneor interdīto de lib. homine exhiben. vt ff. de libe. hom. exhib. l. iij. §. si quis volentem. Item ad vtriusque prædictarū regularū confirmationē accedit, C. de transact. l. cum donationis. & de rescind. vend. l. venditor. & ff. de in ius vocand. l. quamuis. & de aqua pluuiæ arc. l. in diem. & quæ in fraud. cred. l. qui autem. §. præterea. & de fur. l. inter omnes. §. pe. & ff. eo. l. nemo videtur.
- 4 ¶ Sed ponitur & videtur, † quòd iniuria fiat etiā volenti: quia si rapio virginem etiā volentē, teneor: vt C. de rap. virg. l. vnica. & in auth. de rapto mulier. & arg. ff. de ser. corrup. l. j. §. persuadere. & §. vlt. Sed dicent, quòd cum ex vna parte interuenit voluntas, ex alia persuasio dolosa, regula nō habet locū. † b quia 5 is qui decipitur, pro non volente habetur. & hoc ex eo procedit, † quia 6 dolosa persuasio plus est quàm violenta coactio. ff. de lib. hom. exhib. l. iij. §. si quis volentem. ij. resp. & de ser. corrup. l. j. §. persuadere. sed vbi dolosa persuasio in altera parte nō probatur, scientia cum consensu inducit præsumptionē, quod non interuenit iniuria, neque dolus: & ita loquitur regula, & leges superius allegatæ ad regulam confirmandam. † Item opponitur & videtur 7 quòd scientia interueniens obligationem non minuat. ff. de edil. edic. l. iustissimè. Dicendum est, quòd aut

scientia interuenit in tempore contractus, vel alterius actus, de cuius comprobatione tractatur, & tunc habet regula locū, vt ff. de edil. edicto. l. j. §. si intelligatur, & de act. empti l. j. in fin. & d. l. qui autem. §. præterea. † Item videtur facere regula ad quæstionem, quæ sæpe occurrit. videlicet si aliqui compromiserunt in aliquem tanquam arbitratorem & amicabilem compositorem, & promiserunt laudum non petere reduci ad arbitrium boni viri sub certa pœna, an is contra quem fuerit iniquè pronunciatum, possit petere reduci ad arbitrium boni viri, ita quòd non cadat in pœnam? c Videtur enim, quòd in pœnam cadat propter generalitatem istius regulæ & legum præallegat. † Item si conueniam, quòd non agam actione depositi, valet pactum, licet inducat tacitam remissionem futuri doli. vt ff. de pactis. l. iurisgentium. §. sed & si quis paciscatur. & l. si vnus. §. illud. Econtrā quòd possit reduci renuntiatione non obstante, videtur 10 primò, † quia pacta quorum occasione vel prætextu quis inuitatur ad delinquendum non tenent, vt l. conueniri. l. Pomponius. ff. de pact. doli. de verb. obli. l. si plagij. sed per tale pactum potest arbitratore facile ad malè pronuntiandum moueri, & propterea non videtur pactum valere. † Præterea vbi cuncte promittitur aliquid non fieri: & sub certa pœna si contrā fiat, tacitè videtur agi quòd pœna non committatur si non obseruentur ea, quæ debuerunt de iure seruari, c vt ff. loc. l. quæro. §. inter locatorem. Cum ergo actum videatur, quòd arbitrator de iure pronuntiaret: si non de iure, sed iniquè pronuntiavit, videtur dicendum 12 pœnam non debere committi. † Præterea si promitto filium non exheredare, & promitto pœnam si exheredauero

redauero, tacite videtur inesse conditio, quod pœna nō committatur, si exheredari meruerit: vt ff. de ver. oblig. l. quidam cū filiū. §. sed videamus. & in glo. ibi posita. Ergo si promittū, quod nō petam reduci ad arbitrium boni viri: si postea petam reduci ad arbitrium boni viri illud, quod est iniuste pronuntiatum, non incidam in pœnam, sicut nec incidendo in pœnam, exheredando eum
 13 qui exheredari meruit. † Præterea & pactum, quod non reducat ad arbitrium boni viri, à iure communi remotum est, cū de iure communi reduci possit & debeat, si iniuriam contineat, vt ff. pro socio. l. vnde. & l. quid enim. & de contrahen. empr. & vend. l. hæc venditio.
 14 † si remotum, ergo non videtur tenere, vt in l. iuris gentium. §. & generaliter. secundum expositionē quæ
 15 veritatem continere videtur. † Præterea iure publico & utilitate publica suadente inductum est, quod ini. qua arbitramenta per boni viri arbitrium corrigantur: ergo pactum quod non corrigatur, non videtur tenere, arg. ff. de admini. tut. l. quidam decedēs. & de suis & legitimis hære. l. vlt. & regul. l. neque pignus. §. priuatorum. & ad l. Falcid. l. quod
 16 de bonis. §. j. † Præterea leges non concedunt iniquum arbitrium habere effectū: quod apparet, quia parant viam per quā iniquitas remoueat. vt in §. arbitrorum. & ff. de arbit. l. ita demum. C. eod. l. arbitrorum. Si ergo pactum fiat, q. valeat, videtur factum contra leges, & propterea non valere, s. vt in l. non dubium. C. de legib. si enim in vltima voluntate quæ maioris est auctoritatis quàm cōtraclus, cauere non potest vt locum non habeant leges, vt ff. de leg. j. l. nemo. multominus cauere poterat in contrahibus. † Præterea cuiuscunque arbitri libertas

quantuncumque generalis & larga ad id restringitur & limitari videtur, quod de iure communi licet. ff. de condi. indeb. l. si procurator. & quæ in fraud. cred. l. si pater filio. & ad municip. l. Lucius. §. pen. & C. de mun. non contin. l. j. §. pro infante. lib. x. vnde nemo sani capitis diceret, quod arbitratori videtur concedi, quod iniquè & contra iuris communis prohibitionem pronuntiare possit. Dyn.

A D D I T I O.

¶ Iniuria. Adde quod licet non inferatur iniuria consentienti, iudex tamē agere poterit pro interesse publico, perinde ac si verè facta esset iniuria. vt inquit Bart. in l. j. §. vsque adeo. ff. de iniur.
 ¶ Locum. Adde Cyn. in l. raptos. in vlt. oppo. C. de epis. & cler. qui sequitur Dyn. hic. & vide Bart. in l. j. §. vsque adeo. ff. de iniur. & in conti. clxxv. qui alleg. hic Dy. & quæ not. Bar. in l. si inter omnes. §. rectè. ff. de fur. & Ang. Aret. in §. j. in glo. fraudulose. & in §. sed & si credat. insti. de fur. & Bart. in l. iij. §. si quis volentem. ff. de lib. hom. exhib. Adde quæ not. Felyn. in c. nulli. col. iij. de accus. in c. j. col. v. vers. quid autem. de præsump. & Alb. de Gandi. in tractat. de malef. in fult. de multis. q. vers. item ponē quod de facto contingit. & ibi Iac. But. in addi. qui alleg. hic Dyn. Cum Dyno hic sentit etiam Dec. in d. l. nemo videtur. nu. 5. ff. eod. & addit. nu. 8. similiter non habere locum reg. si quis permittat se lædi in corpore, cū nemo sit membrorum suorum dominus.
 ¶ Pœnam. Istam posuit Dyn. in l. quidam cū filium. de verb. obli. & in suo consi. xij. incip. Ptolomæus. & Cy. & Bal. l. cū antea. C. de arb. in qua fuerunt opi. variz, quas concordando distinguit pulchrè Bart. in l. societatem. §. arbitrorum. col. ij. & ibi

ibi Alex in addit. ff. pro soc. quam distinctionem sequitur Lanfran. de Oriorio. in tract. de arb. in ult. parte. q. xiiij. & adde Bar. in l. si. & ibi Doc. mod. ff. qui satis. cog. & Bald. in l. i. u. bemus. in si. prin. C. ad Treb. & in l. j. C. de iis qui pœnz nom. sed Bar. in d. l. cum antea. col. ult. & Cyn. tenet opin. Dyn. hic, licet Bal. contrarium teneat ibi. tamen non est recedendum à distinctione Bart. & sequacium. & tenet Abb. in c. cum dilectus. post gloss. col. vj. in princip. versu. in eadem gloss. de arbit. in c. Quinta vallis. de iureiur. & vide Specul. & ibi Ioan. Andr. in addit. tit. de arbit. §. fin. versu. item quid si compromissum est tanquam in arbitriū. & Bart. & ibi Alex. ad saturitatem in l. qui Romæ §. duo fratres. versu. in gloss. magna. col. ij. ff. de verbor. oblig. & Alex. in consi. xxxij. col. ij. versu. postremo. cum prin. col. ij. lib. ij. & Bald. consi. cccxxix. alias est consi. cccxxxj. incip. præmitto quod ista fuit quæstio. libr. iij. vbi dicit quod communis obseruantia est, quod quæcunque verborum cautela sit appposita, per enormem læsionem, potest peti reductio, vt dicit Dyn. hic in sing. & hoc etiam confirmavit Bal. consi. vj. lib. iij. vbi refert Rayn. de For. dubitasse in q. duo promiserūt. & Io. Cald. in q. duo adinuicem litigantes. & vide Petr. de Anch. consi. ccix. incip. iudex & c. & Fed. de Sen. consi. cccxxv. & Angel. consi. cclxxij. incip. Lud. Oldr. consi. clvj. incip. primum quod quæritur. & Abb. consi. lxxij. lib. j. & Ro. consi. xc. versu. ij. principaliter & Paul. de Cast. consi. cccclxiiij. incip. viso laudo. & celebriter in consi. seq. incip. viso compromisso. & in consi. ccij. secundum ordinem meorum. sed secundum aliorum. num. est 254. & adde Fran. de Arct. in repet. l. si quis

arbitratu. post Doct. ff. de verbor. oblig. & Angel. in d. §. duo fratres. & etiam intelligunt Doct. §. alleg. si interuenerit iuramentum de non petendo reductionem ad arbitrium boni viri: & vide Anto. de But. in consi. xxxiiij. & Alex. consi. cvij. in iij. volum. & Lanfr. de Oriorio vbi §. & Cepol. sing. in caut. cxcix. cum tribus seq. & decisi. Capel. Tholos. cclxvij. & in decisi. Parlam. Delph. ccccxix. & Io. Cald. in cōsi. cx. cum seq. tit. de arbit. & ibi Per. de Ancha. in consi. ult. & Ang. in consi. cclxxxvij. in col. j. versu. vj. & col. iij. versu. non obstat sexta ratio.

¶ Adde de modo renuntationis reductionis laudi ad arbitrium boni viri. Bald. in l. cum antea. C. de arb. vbi posui cautelam vt valeat talis renunciatio & in apost. ad Bar. post Barb. in l. j. ver. sed. quæro. ff. de leg. j. dixi in tract. meo clausularum. in clausu. arb. versu. & in iudicem vt bonum virum. not. Ant. de Perus. in repet. l. j. versu. nono adduco. ff. de iureiur. Lanfr. de Oria. in c. quoniam contra. §. interlocutoria & appel. nu. 64. & ibi potius in apost. in versu. enormis læsio. de probat. Felyn. in c. si diligeti. col. viij. versu. secundum corollarium. de for. compet. Alex. consi. xlviij. versu. j. & Rom. sing. l. inci. an à laudo. & omnino Thom. Ferrar. in suo tractatu caute. caur. viij. incipit. tu scis. quod si aliquis.

¶ Futuri. An valeat pactum, quo tacite dolus fururus remittitur, vide Dyn. in c. contrarius. in si. j. eod. & Deci. in l. contractus. nu. 41. ff. eod.

¶ Seruari. Adde eundem Dyn. in c. frustra. num. 2. j. eod.

¶ Non valere. Et bene Deci. consi. ccccxix. vbi in annotat. dixi. & consi. cccclxxxvij. in si. vide Alexandr. consi. cvj. lib. ij. & quæ ibi dixi. C. M.

In reg.

In reg. Quæ à iure.

Argumenta.

- 1 *Exorbitantia à iure communi debent restringi.*
- 2 *Dispensatio illegitimè nati ad beneficia, restringitur ad vnicum beneficium.*
- 3 *Beneficia principis quâdo ampliari debeant, & quando restringi.*
- 4 *Privilegium pro cõditione personæ, cui conceditur, est restringendum.*
- 5 *Beneficium principis non absolum iuri communi latissimè interpretandum est, citra tamen alterius iniuriam.*

REG. XXVIII.

Quæ à iure cõmuni exorbitant, nequaquã ad consequentiam sunt trahenda.

- 1 **EXORBITANT**, + id est, deviant vel discordant, seu quæ sunt cõtraria iuri cõmuni: oportet enim c
- a ea restringi + quasi odiosa: non autè s
- ampliari, & ad consequentiam trahi quasi favorabilia. Verbi gratia:
- 2 + Impetravit aliquis non legitimè natus, vt nõ obstante defectu natalium valeat promoueri ad beneficium, etiam si curã habeat animarum. Nam virtute illius dispensationis poterit nisi vnicum beneficium obtinere, vt suprà de filiis presbyte. c. j. Ratio est, quia ea, quæ sunt cõtraria iuri communi, licet alicui in privilegiũ sint cõcessa, odiosa sunt, & in dubio restringenda. ff. de act. & oblig. l. in honorariis. §. sed cum rescissa. & de testa. milit. Leius inlitis. §. si militia missus. + Sed contra regulam videtur qd beneficia principum latissimè interpretari debemus b, vt ff. de cõsti. prin. l. pen. & C. de bon. vacan. l. si quando. lib. x. Sed

dicendum est, qd aut beneficia conceduntur secundum iuris cõmunis permissionem, aut contra: si contra iuris cõmunis permissionem, aut conceduntur ei qui iuris cõmunis erat capax, aut ei qui nõ erat de iure communi capax: si cõceduntur ei qui de iure cõmuni erat capax, videtur aliquid superaddere supra ius cõmunis, vt ff. de bon. lib. l. etiam. §. j. & ad municip. l. j. in fi. si verò conceduntur ei, qui nõ erat capax, videtur reduci solùm ad formã iuris cõmunis. vt C. de inoff. testa. l. si quãdo. & si verba sunt ambigua, potius debet restringi, vt hîc, & d. c. j. 3. de fil. presbyte. vnũ tamen prætermitti nõ debet, quòd + cui privilegia dispensatione continentia cõceduntur, concedi videtur secundũ conditionem personæ, cui privilegia conceduntur. vnde si privilegium conceditur militi, videtur concedi vt militi: si laico, vt laico: si clerico, vt clerico, vt ff. de iniu. rup. & irri. test. l. si quis filius exheredatus. §. sed & si quis. & de testa. mili. l. ex militari. + sed si cõcedantur secundũ iuris cõmunis permissionem, latissimè interpretari debemus, vt d. l. pen. de const. princ. & C. de sent. pass. l. j. & de bon. vac. l. si quando. sine iniuria tamen cuiusque semper concessa intelliguntur, nisi in concessione contrarium exprimatur, vt ff. ne quid in loco publici. l. j. §. si quis à principe. Dyn.

ADDITIO.

- a **Restringi.** Adde hîc Phil. Franc. & Ioan. Andr. in regula, odia. §. eod. & Dyn. & quæ ibi dico in reg. in argumentum. j. eo. & Doct. infra sequen. postil. alleg.
- b **Debemus.** Adde ad dicta hîc per Dyn. an privilegia principum sint latè interpretanda, Doct. Mod. post Bald. col. j. & Bart. ibi in prin. in l. si. de constit. princ. & Innoc. in c. cum dilecti. de donat. & Bart. & Ioan. de Dyn. L

Plat. in l. si quando. C. de bo. vocan. lib. x. vbi dicunt, quod latè est interpretandum cōtra ipsum principem: sed si alius tertius læderetur, intelligitur strictè, quia debent intelligi saluo iure & præiudicio alterius tertij. Idem tenet Alber. de Roza. in dictionario. in ver. beneficium. & distinctionem Dyini sequitur Bart. in l. si quando. in prin. & ibi Bald. C. de inoffic. testam. & adde Rom. consil. lxxxix. versic. j. & ita Abb. singul. & ibi Bellen. pulchrè in addit. in d. c. cum dilecti. qui ponit quæ interpretationis sit etiam in cōtractibus. donationibus, beneficiis principum, & vltimis voluntatibus, fienda. & v. de Bald. in c. j. §. amplius. versic. & princeps. de pace Constan. & adde Franc. Aret. Alex. & Barthol. Socin. in l. Gallus. §. & quid si tantum. col. vj. de liber. & posth. & Fely. in c. super co. de offic. deleg. & copiose in c. causam. viij. col. versic. interpretatio. de rescript.

c ¶ Lex militari. Vide Bart. in d. l. ex militari. G. S.

In reg. Quod omnes. Argumenta.

- 1 *Seruitus in fundo communi non potest constitui citra omnium, ad quos pertinet, consensum.*
- 2 *Seruitus aquæ ducende non conceditur in eorum præiudiciū, ad quos spectat.*
- 3 *Consensus maioris partis quando sufficiat, & quando singulorum requiratur.*

REGV. XXIX.

Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari.

¶ ISTE IVS regulæ exemplum ponipotest in omni eo, quod est com-

mune pluribus tanquam singulis: ¶ vt ecce si plures habent fundum communem, & volunt constituere seruitutem in fundo, oportet omnium consensum interuenire. alias defectus vnus reddit constitutionem inutilem, vt ff. de seruit. rustic. prædior. l. per fundum. & commun. prædio. l. receptum. ¶ Item si plures habent seruitutem aquæ ducendæ ex eodem fonte, & dominus velit concedere aliis cum diminutione iuris primorum, non poterit sine consensu primorum^a, alias si ius primorum non constitueretur deterior, non requireretur eorum consensus, vt ff. de seruit. rustic. prædio. l. ij. §. si aquæ ductus. & l. per quem locum. & commun. prædio. l. qui per certum. & de aqua plu. arcen. l. in concedendo. & l. in diem. & l. sin autem. Item patet exemplū. C. de auth. præstan. l. vlti. Sed opponitur & videtur, quod sufficiat consensus maioris partis, vt ff. ad municipi. l. quod maior. & de regul. iur. l. aliud. §. refertur. & C. de decurio. l. nominationum forma. ¶ Sed facilis est solutio^b, quia in eo quod est commune pluribus, vt vniuersis, statur voluntati maioris partis, vt in l. in contrariū alleg. in eo verò, quod est commune pluribus vt singulis, requiritur singulorum consensus, vt hic, & d. l. per fundum. & l. receptum. cum suis similibus. tamen fallit ista secunda pars solutionis. per l. ff. de pactis. l. maiorem. & de religiof. l. si plures. & de curat. furio. l. consilio. §. h. Dyn.

ADDITIO.

- a ¶ Primorum. De hac quæst. disputat latè Ias. in §. æquè. col. v. vers. an autem. insti. de actio. & tandem distinguit, prout Dyn. hic.
- b ¶ Solutio. Adde ad istam regulam Bart. & Flor. in l. per fundum. ff. de seruit. rustic. prædi. & Doct. in c. j. de iis

lie quæ sunt à ma. parte capit. tex. & ibi Cardin. Alex. in c. apostolica. lvi. distin. Ang. Aret. instit. de tut. §. j. col. ij. & Bart. in l. quod maior. & ibi pulchrè Alex. in addi. ff. ad municl. & Bart. in l. ij. §. ex his. nume. 4. ff. de verb. oblig. & Inn. in c. cum omnes. de constit. & Bart. in l. nulli. ff. quod cuiusq; vniuer. nom. & Card. Alex. in c. non potest. de re iudic. & glos. in c. vbi periculum. in ver. concorditer. de elect. 3. eod. lib. & adde Bal. & Alex. in l. ciuitas. ff. si cert. pet. & Bart. in l. aliud. §. refertur. ff. eod. tit. Abb. & plenissimè Fely. in d. c. cum omnes. col. viij. vers. in ea glos. cum seq. col. vbi ponit regulam cum pluribus fallè. & ibi col. xij. ponit duos casus, vbi habetur respectus ad maioritatem, & nō ad sanioritatem. & vide Albe. de Roza. in Dictionario. in ver. maior pars. & ibi Ioan. Bapt. in addit. & Alex. in cons. xxv. col. iij. vol. v. vbi dicit, quod cōsideratur maior pars respectu ratē rei non numeri personarum. quod not. Bart. in l. iij. §. Cato. in vli. q. ff. de verb. oblig. & Angel. & consil. cclxix. & adde Card. Alex. in c. Nicena. col. j. xxxj. distin. Bald. in l. fin. C. de auth. præt. & Lud. Rom. in consil. ccclij. col. iij. & Doct. in l. planè. ff. quod cuiusque vniuer. & Bald. consil. lxx. & in cons. cxvij. lib. ij. vbi ponit de procuratori. à cōmunitate vel collegio creatis, an possint obligare singulos de vniuer. litate.

Adde breuiter quòd regularitèr maior pars sufficit, nisi reperiatur expressum quòd fiat nemine discrepante, vel à duabus partibus, vt plenè per Card. in clemen. j. q. iij. & ibi posui in apostil. ad ipsum. de reb. eccl. non alien. & an hoc sit indistinctè verū, adde Alex. consil. xl. vol. ij. & Anto. Corset. sing. suis. in ver. compromissum. incip. compromissum super po testate eligendi.

In reg. In obscuris. Arg.

- 1 Promittens decem libras, si pecunia sit varia, de qua soluere teneatur.
- 2 Legatū in dubio præsimitur quod minimum est.
- 3 Minimum an sit in obscuris accipiendum, an verò id quod verissimilius est.
- 4 Minimum accipiendum esse: docum habet in contractibus, vltimis voluntatibus & delictis, & sententijs.
- 5 Minimum an sit in contractibus præstandum, an id, quod mediocre est. & xx. 8.
- 6 Delictum censetur commissum animo delinquendi.
- 7 Delictum si ignoretur per quem ex pluribus commissum sit, omnes puniuntur.
- 9 Minimum præstari debere an verum sit in generibus.
- 10 Minimum in vltima voluntate attendendum, quando sit verum.
- 11 Electio vtrum sit legatarij an heredis, in speciebus legatis.
- 12 Voluntas dubia testatoris quando manet in arbitrio heredis.
- 13 Iudex an interpretetur dubiam voluntatem testatoris, & quemodo.
- 14 Voluntas vltima an reddatur inutili si inueniatur dubia.
- 15 Interpretatio testamenti quando committatur heredi.
Incertitudo an & quando vitiet legatum.
- 16 Interpretatio verborum quādo contra proferentem fieri debeat.
- 17 Debens vnum incertū ex pluribus certis vtrum volet poterit soluere.

18 *Pactum in accessorijs obscurum an sit contra venditorem interpretandum.*

19 *Minimum in delictis an & quando est eligendum.*

20 *Animus ad delinquendum praesumitur ex atrocitate delicti.*

21 *Delictum certum qualiter puniatur, si delinquens sit incertus.*

R. E. G. XXX.

IN obscuris, minimum est sequendum.

1 ¶ Si promitto tibi decem libras, & pecunia multiplex in regione versatur, vna maior & altera minor, & altera minima, nec apparet de qua sit actus, minimam videor promisisse:

2 ¶ Idem in legato: nam si legem pecuniam, nec appareat de qua, minimam videor legasse, vt ff. de leg. ij. l. si ita

a relicto. & de leg. iij. l. numis. Item si aliquid lego quandam partem hereditatis habet vnus heredum & partes heredum sint inaequales, minimam videor legasse, vt ff. de leg. ij. l. si ita relicto. & de leg. iij. l. qui concubinam. §. cum ita. & ad idem de verb. oblig. l. si ita stipulatus fuero x. aut v. & l. inter stipulantem.

3 ¶ Sed videtur quod in obscuris non sit sequendum minimum: sed verisimilius, vt j. eod. inspicimus. & ff. eod. l. semper in stipulationibus. & l. qui non militabat. §. Lucio. de hered. instit. Dicendum est, quod regula debet exponi secundum praemissa contraria. nam primo debemus inspicere verisimilius, vt j. eo. c. inspicimus, In defectu verisimilium sequimur quod est minimum: & ideo hic debet exponi in obscuris, id est, cum verum vel verisimilius non apparet. verisimilius autem multipliciter apparere potest, vt dicam j. eod. inspicimus.

4 ¶ Et haec regula locum habet in con-

tractibus, vt d. l. si ita. de verb. oblig. & in ultimis voluntatibus, vt d. l. qui concubinam. §. cum ita. & l. nummis.

b Et in delictis b, vt ff. de porn. l. si praesens. & l. penul. & in sententiis c, vt l. diem proferre. §. si plures. de arbit.

Sed opponitur ad regulam multipliciter per ordinem. Primum videtur quod falsum dicatur in contractibus:

¶ quia non minimum, sed mediocre debet praestari, vt C. de donatio. l. si quis argentum. §. si vero redditum.

Item falsum in ultimis voluntatibus: quia mediocre debet praestari sicut in contractibus, vt ff. de leg. j. l. legato genera-

liter. Item falsum in delictis, ¶ quia in delictis d, id est, cum delinquentium animus non apparet, interpretamur eos voluisse delictum committere. & per hoc si contrarium non apparet,

durius puniendos, vt C. ad leg. Corn. de sicar. l. j. & de iniur. l. si non conuictus. & not. ff. de iniur. l. illud relatum. ¶ Item cum constet delictum commissum, & ignoratur per quem

de pluribus, assumimus quod maius est, id est, omnes deliquisse, & sic omnes puniri: vt ff. ad leg. Aquil. l. item Mela. §. sed si plures. & no. C. ad leg. Iul. de vi publi. l. quoniam multa facinora, & ff. ad leg. Corn. de sicar.

l. fin. ergo vel regula falsa, vel male exposita. ¶ Ad primum de contractibus c, dic aliud esse in quantitatibus

& in his quae quantitatibus aequipollent, vt in vniuersitatibus: quia tunc minimum in dubio est sequendum: vt ff. mand. l. fideiussorem. & ff. eo. l. semper in stipulationibus. In fi. & de edil. edicto. l. si quid venditor. in fi. & in his locis habet regula. Aliud in speciebus, & in his quae speciebus aequipollent, vt artificia: quia tunc mediocre: vt d. l. si quis argentum. §. similisq; modo. & in d. l. si quid. §. si.

j. respon. & in his regula non procedit. ¶ in generibus similiter non procedit: quia aut promittitur in eo genere,

e

¶ dic aliud esse in quantitatibus & in his quae quantitatibus aequipollent, vt in vniuersitatibus: quia tunc minimum in dubio est sequendum: vt ff. mand. l. fideiussorem. & ff. eo. l. semper in stipulationibus. In fi. & de edil. edicto. l. si quid venditor. in fi. & in his locis habet regula. Aliud in speciebus, & in his quae speciebus aequipollent, vt artificia: quia tunc mediocre: vt d. l. si quis argentum. §. similisq; modo. & in d. l. si quid. §. si.

j. respon. & in his regula non procedit. ¶ in generibus similiter non procedit: quia aut promittitur in eo genere,

¶ dic aliud esse in quantitatibus & in his quae quantitatibus aequipollent, vt in vniuersitatibus: quia tunc minimum in dubio est sequendum: vt ff. mand. l. fideiussorem. & ff. eo. l. semper in stipulationibus. In fi. & de edil. edicto. l. si quid venditor. in fi. & in his locis habet regula. Aliud in speciebus, & in his quae speciebus aequipollent, vt artificia: quia tunc mediocre: vt d. l. si quis argentum. §. similisq; modo. & in d. l. si quid. §. si.

j. respon. & in his regula non procedit. ¶ in generibus similiter non procedit: quia aut promittitur in eo genere,

¶ dic aliud esse in quantitatibus & in his quae quantitatibus aequipollent, vt in vniuersitatibus: quia tunc minimum in dubio est sequendum: vt ff. mand. l. fideiussorem. & ff. eo. l. semper in stipulationibus. In fi. & de edil. edicto. l. si quid venditor. in fi. & in his locis habet regula. Aliud in speciebus, & in his quae speciebus aequipollent, vt artificia: quia tunc mediocre: vt d. l. si quis argentum. §. similisq; modo. & in d. l. si quid. §. si.

j. respon. & in his regula non procedit. ¶ in generibus similiter non procedit: quia aut promittitur in eo genere,

nere,

nere, in quo est & potest aliquid euenire quod habere est prorsus inutile: & tunc promisso potius iudicatur inutilis à principio, quàm specificetur effectus diuisorius qui sequitur ex ea, vt ff. de verb. oblig. l. ita si pulatus, in prin. & de iure dot. l. cum post. §. gener. Aut in eo genere in quo nihil est euenire prorsus inutile, vt in boue, equo, asino, & hominibus, & similibus: tunc debetur mediocri, vt d. §. similisq; modo. Ergo quo ad contractus regula procedit in quantitate tantum, & in iis quæ quantitatibus æquipollent. Sed contra hoc est valde §. ille, si verò reditum, vbi mediocris fit præstatio, & tamen quantitas frumenti, vel vini, erat ex causa donationis promissa, sed nō est contra: quia ibi nō dicit quantitatē promissam mediocrem deberi, vnde illud de iure cōmuni quod est vt possit præstari vilissima res aliqua: sed dicit quantitatē donationis promissæ deduci ad designationē specierū, ex quibus percipi possit quantitas ex causa donationis promissa: & ideo designatur species mediocris, sicut si ab initio species vel genera promitterentur. Ad secundū de vltima voluntate respon-
 deo §. quasi idē, q̄ in generibus regula nō procedat: quia aut legatur genus generalissimū, & tunc inutile est legatū. Aut subalternatiuū, & tunc si habet fines sola destinatione patrisfamilias, legatū inutile est, vt ff. de leg. j. l. si domus, in prin. sed si habet fines à natura, debetur mediocri, vt d. l. legato generaliter, & inst. de leg. §. si generaliter. vnde patet hanc regulam cessare. In quantitatibus verò, & in iis quæ quantitatibus æquipollēt, vt in vniuersitatibus, regula procedit, vt in l. si ita relictum, in prin. & in si. ff. de leg. ij. & de leg. iij. l. qui concubina m. §. cum ita. & l. nummis. † In speciebus autem aut

constat de certa, & tunc cessat regula, quia illa debetur, vt in l. si domus. §. cum alicui, ff. de legat. j. aut non cōstat de certa: & tunc si testator nomen speciei in legato nō expressit, cessat regula: quia est electio legatarij, vt ff. de leg. j. l. qui duos. Aut expressit nomen vniuersale, & nihilominus ignoratur de quo: & tunc minus est in legato, vnde regula locum habet, vt ff. de leg. j. l. apud Iulianum. §. Seio. † Possset tamen hæres si vellet maiore eligere, cum ad ipsum pertineat declaratio dubiæ voluntatis defuncti, vbi certum expressit, & ignoratur quod, vt ff. de leg. j. l. si quis à filio. §. si quis plures.

Contra prædicta de vltima voluntate est aperte ff. de legat. ij. l. si quis seruum. §. si inter. vbi dubiæ voluntatis interpretatio cōmittitur hæredi, & ideo regula semper cessare videtur. Respondeo, illud verū est cum voluntas est dubia circa personas legatarij: sed prædicta procedunt circa rem legatam. † Item non videtur procedere regula in vltima voluntate, quia dubiæ voluntatis interpretatio ad iudicem pertinet. Ergo nō videtur reducenda ad minimum: vt C. de fideicommiss. l. voluntatis. Respondeo, iudex interpretatur quod verisimile est ex coniecturis, id est, inspecta conditione personæ legatarij, & consuetudine regionis loquentis, & vicinitate scripturarum præcedentium, vt l. si seruus plurium. §. vlt. de leg. j. & de testamen. l. hæredes. §. sed si notam. Si verisimile nō potest perpendi, tunc locum habet regula, vt ff. de leg. iij. l. nummis. & infra eod. inspicimus. seruato tamen ordine quem ibi dicam. † Itē videtur obscuritas reddere voluntatē inutilem, vnde cessat regula, vt ff. de reb. dub. l. si quis de pluribus. & de manumiss. testam. l. cum ex pluribus. & de testam. tut.

Lduo sunt Titij. Sed in illis non potest apparere minimum: quia in personis duabus, licet æstimatio proprietatis seruorum possit esse inæqualis, tamen idè quod in legato versabatur libertas, in persona omnium pariter est inæstimabilis: vt ff. de reg. iur. l. non est singulis. §. infinita. vnde in l. duo. tutelæ datio vel delatio non plus vel minus in personam vnius quàm alterius æstimatur, & periculum pupilli cui intendebat providere testator posset in delatione tutelæ versari. Et ideo non mirū si non conceditur electio hæredi, sed in defectu probationis redditur inutilis dispositio testatoris. Tamen arguitur contra responsionem prædictam: de d. l. si quis de pluribus. nam ibi erat incertitudo personæ legatarij: ergo recurri debet ad electionem hæredis, nõ utrunque inpediri: vt d. l. si quis seruum. §. si inter. de leg. ij. Item erat incertitudo rei legatæ, & nomen erat expressum: ergo interpretatio conceditur hæredi. vt d. l. si quis à filio. §. si quis plures. Responsio, non est dubium, quod hæres manumittere posset vnum si vellet: tamen necessitas non imponitur, sicut nec eligendi vnum de legatariis: vt de rebus dubiis. l. si fuerit. Ista responsio sufficiens est ad §. si inter. sed non ad §. si quis plures. † Vnde dici potest, quod plus operaretur incertitudo duplex circa annullandū relictum, quàm vnica. Vbi ergo est incertitudo rei in specie tantum relictæ proprio nomine expresso, legatum valet, & compellitur hæres eligere. vt in d. §. si quis plures. vel si non eligat, minimum est in electione. vt d. l. apud Iulianum. §. Seio. vbi personæ tantum legatum, non est in se inutile: sed propter probationis defectum, vnde potest hæres eligere, sed non compellitur, vt in d. §. si in-

ter. & ibi not. vbi verò rei & personæ, tunc prorsus inutile^m. vt d. l. si quis de pluribus. & l. cum ex pluribus. Responsio autem ad prædicta patet, quia vbi est incertitudo rei tantum, persona superest cui potest obligatio quæri: & ideo si nõ eligat hæres, obligatio in minus contrahitur, iuxta regulam nostram: sed vbi personæ tantum & non rei, obligatus est hæres ad rem: sed quia non apparet, si nolit eligere, redditur legatum inutile, vt d. l. si fuerit. si verò rei & personæ, nõ est cui possit obligatio quæri, nec est res qua constet. & ideo relictum prorsus est inutile.

16 Item † in contrahibus nullo modo videtur procedere: quia interpretatio facienda est contra proferentem. vnde non est verum simpliciter, quod minimum debeat: sed id quod est contra animum proferentis, vt in l. veteribus. ff. de pact. & l. cum in lege. & l. Labeo. ff. de contrahen. empt. & §. eod. c. contra eum. Glossatores iuris ciuillis dicunt, quod si dubium est in re super qua contrahitur, tunc regula locum habet: si in accessoriis, tunc contraria. primum vt dixi simpliciter habet locum in quantitatibus: vt in l. inter stipulantem. §. diuersa. & l. si ita stipulatus fuero x. aut v. & loca. l. si x. tibi. In speciebus verò, vt dictum est, mediocris debetur, & regula cessat, vt not. ff. manda. l. fideiussores. Vnde quantum ad istam partem gloss. est falsa, nisi glossam sustineas eo casu procedere, quo in contractu deducitur vnum incertum de pluribus certis: † tunc enim cum sit electio debitoris, etiam minimum dare potest, vt l. qui ex pluribus. ff. de verb. obligat. Secundum verò, id est, de accessoriis, non videtur simpliciter verum, scilicet quod contra proferentem fiat interpretatio, vt ff. de actionib. empti, l. si seruus. ij. §. si.

- §. fin. & de contrah. empt. l. compre-
 18 hensum. & l. si in emptione. † Vnde
 dicas quòd aut pactum in accessoriis
 est obscurum circa qualitatem q
 & quantitatem rei venditæ: & tunc
 fit interpretatio contra venditorem,
 vt l. Labeo. & l. cum in lege. & l. veteribus.
 & de seruit. vban. prædio. l. si arborem. §. hæc lex. Aut circa electionem
 rerum electioni accedentium: & tunc interpretatio venditoris
 non est contra eum facienda, vt d. l. si in emptione. & in l. comprehensum.
 de contrah. emp. & l. penul. §. fin. ff. de act. emp. tunc enim
 quasi in genere debitor electionem habet, vt d. l. qui ex pluribus. & inst.
 de act. §. huic, & not. in d. l. comprehensum. Ad tertium, id est circa delicta,
 19 licta, † dico quòd si incertum est
 delictum, id est quòd delictum sit a
 commissum, regula locum habet,
 sequimur enim quod est minimum:
 quia non punimus, sed absoluius,
 n vt l. absentem. ff. de pœnis. Item,
 ubi est certum delictum, sed incerta
 delicti qualitas, locum habet: vt
 si constat aliquem commississe vim:
 & sic delictum certum est, sed ignoratur
 virum cum armis vel sine armis,
 & sic qualitas est incerta: nam
 sequimur minimum, id est præsumimus
 quòd sine armis o vt mitius
 puniatur, vt l. si præses. & l. interpretatione. ff. de pœnis. & de suspic. iur.
 20 l. hæc enim caut. §. quid ergo. † Aut
 verò certum est delictum, & certa
 delicti qualitas, incertus vero animus
 delinquentis, nō præsumimus
 minimum, id est quòd non fuit animus:
 quia facti atrocitas amouet
 præsumptionem animi non præsumendi,
 ex quo persona est habilis
 ad delinquendum, vt C. de sicar. l. j.
 & de iniuriis. l. si non conuicti.
 21 † Item ubi certum delictum & certa
 qualitas, sed incerta persona, vt
 si pluresprehenduntur fuisse in

actu delinquendi p & ignoratur
 quis deliquerit: tunc non sequimur
 quod est minimum, quia omnes puniuntur:
 9 vt d. §. sed si plures. l. item Mela. ad leg. Aquil. & not. ff. ad leg. Cor. de sicar. l. si in rixa. Et
 ratio huius est: quia omnes deprehenduntur
 in culpa: quia omnes fuerunt in actu delinquendi.
 Item quia ratio publica quæ suadet maleficia
 puniri: vt l. licitatio. §. quod illicitè. ff. de publican. & de fideius. l. si a reo. §. id quod vulgo, ad leg.
 Aquil. l. ita vulneratus. est contra eos qui
 priuatam defensionem præterdunt, & ideo
 præferenda est publica, vt ff. pro soc. l. actione. §. La
 beo. & in auth. de non alie. §. quia verò.

A D D I T I O.

¶ Nummis. Adde ibi Bar. post Dyn. ubi etiam
 ponit de qua regione & tempore intelligatur,
 vt per Dyn. in reg. inspicimus. j. eo. & Oldr. consil. clxviij. in princip. & Paul. de Castr. consil. cxcvj. col. vlt. in antiq. & Ale. consil. xxvj. circa principi. vlti. col. vol. v. & in consil. ciiij. per totum. lib. j. & Oldr. consil. xij. & xxxj. & Franc. de Curtis consil. xj. & in T. de mone. in ptin. & Ro. consil. cxxij. & sing. 413. alias 415. incip. quod tempus. & Bal. consil. cxxxvj. lib. j. Bar. & Moder. in l. Paul. ff. de solut. & Bal. in l. acceptam. C. de vsur. & Anchar. in cle. ij. de deci. & Abb. & Doct. in c. quarto. de iureiur. & Ioā. de Pla. in l. vnica. de collat. xris. lib. x. & in l. j. de veter. numis. potest. lib. xj. & gl. in c. j. §. item fuit deliberatum. in verbo, vsuali. tit. de anna. in Prag. Sanct. & Fely. in c. conquirente. in si. de offi. ord. & vide Abb. in cōsi. lvj. vol. ij. & Alb. de Roz. in Diēt. in verbo, moneta. & ibi in addi. vide Specu. in suo aureo repertorio. titu. de summis expen. & decif. Parlam. Delphi. q. ccccxxij. ubi repe-

ries plura singul. dicta, & in decif. ccccxiij.

b ¶ Delictis. Adde quibus casibus nō habeat locum in delictis, Dyn. eadem reg. circa fin. & Deci. in l. semper in obscuris. nu. 5. ff. eod.

c ¶ Sententiis. Quid in iudiciis? & Deci. in dict. l. semper. tener quod non, per l. si quis intentione. ff. de iud. F. C. h

d ¶ Delictis. Sic cum quis alium occidit, & dubitatur num id fecerit ad sui defensionem, interpretatio fieri i solet contra homicidam, ut ait Ias. in §. item si quis. ij. super gl. in verb. postulante. Inst. de actio. F. C.

e ¶ Contractibus. Adde tamen in contractibus in dubio quod minimū sit sequendū. Cy. & Bal. ff. in l. cū quidam. C. de ver. signifi. & Bart. in l. si duo rei. ff. de verb. oblig. & Imol. in l. si ita stipulatus fuero x. aut v. hic alleg. per Dyn. & Bal. in dicta l. cum quidam. & Bar. in l. si ita relictum. §. fin. ff. de leg. ij. & quod not. Bart. in l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. & quando est promissum in obligatione genus, quid veniat, vide Bar. in l. ij. §. & harum, in vlt. q. ff. de verb. oblig. & gl. & Bar. in l. Meuius. §. duobus. ff. de leg. ij. & Ias. in §. in bonz fi. ver. in gl. iure aperto. & §. huic autem. in vlt. col. Inst. de action. & Bal. in l. si quis argentum. in princ. hic alleg. & Alex. in l. legato. col. j. vers. nec predicti. in fi. de leg. j. & Ant. Corf. in suo trac. de minimis. in iij. quæst. vers. xxx. in obscuris quod & c. & Bal. consi. l. clxvij. vol. iij.

f ¶ Aequipollent. Adde quod non habet locum in contractu doris, prout est glof. not. in l. nuptura. ff. de iur. dot. F. C.

g ¶ Respondeo. Adde gl. Ioan. And. Abb. & Ange. Arc. in §. si generaliter. inst. de leg. & Ias. in §. præterea. Inst. de act. & per Bal. in l. ita stipulatus. circa contraria textus partis.

ff. de verb. obl. & gl. & Bar. in l. legato generaliter. ff. de leg. j. & in l. cū certum. ff. de vino, tritico, & oleo legato. & Alexan. in d. l. legato. col. j. vers. vlt. not. & adde Cy. Bal. & Sall. in l. cum quidam. C. de verb. sig. & Bar. Alex. in l. si domus. in princ. ff. de leg. j.

¶ Cessare. Adde an & quando procedat reg. in legatis, Deci. in d. l. semper. nu. 2. ff. eod. F. C.

¶ Legatarij. Adde quando legatarij est electio, an possit eligere pessimū inuito hærede, Alex. in d. l. legato. in j. not. dicit Imol. & Paul. de Cast. ibi tenere quod sic, alleg. hic Dyn. ita tenere. licet Ang. ibi. & in Lapud Iulianū. §. seio de leg. j. teneat contrarium, ut ibi videas. & Dyn. in re. contra eum qui. in fi. j. eo. & quæ ibi dico in fi. magnæ apostil.

Adde ad materiam præsentis apost. gl. j. in l. legato. & quod ibi posui in apost. in vers. triplex est opinio. ff. de leg. j. istum in l. si Titio. & ibi dixi in apost. in verbo, hæredis. ff. de vstr. leg. dixi in apost. ad Bar. in l. Lucio. in prin. in ver. est legata. post Alex. ibi. ff. de leg. ij. & ponit Fely. in c. inter cæteras. in prin. de rescri. vbi tangitur quando electio est hæredis & quando legatarij.

k ¶ Quod. Adde quod idē tenet Bart. Bal. Io. de Imol. & Ale. in d. §. si quis plures. col. j. ver. in gl. j. & idem tenet Bar. in disputat. sua incipit. debitor. col. j. ver. v. sic & c.

¶ Minimū dicitur ex qualitate rei. l. scio. & ibi Bar. ff. de resti. in integ. Flor. & Doct. in l. res bona. ff. de contrah. emp. gl. & Doct. in l. ij. ff. quod cum eo qui in alie. pot. est. & Spec. in tit. de dolo. §. j. ver. sed concipi libellum. & quot modis capiatur minimū, de clarat Corf. in tract. de minimis. in princ. F. C.

m Inutile. Adde quod legatum est nullum, quando resultat incertitudo perso

- personarum & rerum, Bar. in l. qui-
dam. col. ij. versic. fallit. ff. de rebus
dub. qui alleg. Dy. hic ad hoc. & An-
gel. Arer. in §. ante hæredis institu-
tionem. insti. de leg. & Bal. in d. §. si
inter.
- n ¶ ff. de pœn. Vide eundem Dyn. 3.
eo. c. odia. nu. 9. F. C.
- o ¶ Sine armis. Adde Barto. in l. ij. §.
exercitum. ff. de iis qui not. infa. &
in l. si præses. ff. de pœnis. & Innoc.
in c. cum dilectus. super verbo, iusti-
tiam. de ord. cogn. & Dyn. in reg. in
pœnis. j. eo. & decis. Parla. Delphi.
dclxxij. & ibi in addit.
- p ¶ Delinquendi. Adde gl. Bal. & Lud.
Bolog. in l. item Mela. §. j. ff. ad leg.
Aqui. & Bar. in d. l. si in rixa, hic all.
Cyn. & Salic. in l. quoniam multa fa-
cinora. C. ad leg. Iul. de vi pub &
Dy. & quæ scripsi. 3. in reg. rati habi-
tionem. in pe. q. & Bar. in l. qui ser-
uo. §. si. ff. de fur. & Spec. tit. de homi-
ver. pone quod quatuor. & in tit. de
lapsis. & dispu. §. iuxta. versic. quid si
quis in rixa. Bal. in cons. lxxxj. lib. j.
& Pet. de Anch. consi. ccxvij. & Bal.
in consi. vlt. lib. iij. Felyn. in c. signi-
ficasti. in ij. col. iij. ver. no. ibi discer-
ni. de homic. gl. & Car. Alex. in ca.
quiescamus. xlij. dist. vbi concludit
Doct. contra Dyn. hic & in reg. in
pœnis. quod omnes absoluantur, vt b
ibi vide.
- q ¶ Puniantur. Vide Dec. contra Dyn.
concludentem, licet de eo non fa-
ciat mentionem. in l. fauorabilio. 3
res. cuim. nu. 6. eo. Dyn. tamen hic
videtur sequi idem Dec. in l. semper
in obscuris. nu. 5. versic. secundò fal-
lit. ff. eod. tit. G. S.

In reg. Eum, qui.

Argumenta.

- 1 *Venditor actione ex empto emptori tenetur, qui seruitutem debere à prædio vendito non detexit.*

2 *Vendens mancipium, mores & vitia eiusdem manifestare debet.*

3 *Denuntiatio an debeat fieri scienti.*

4 *Scientia quando non sufficiat sine denuntiatione.*

5 *Denuntiatio ad quid fieri soleat.*

REGVLA. XXXI.

EV M, qui certus est, cer-
tiorari vltius non oportet.

¶ C A V E T V R in iure, quod ven-
ditor, qui sciuit seruitutem debere à
prædio vendito, certiorare debet
emptorem, aliàs tenetur actione ex
empto ad interesse emptoris: hoc ve-
rum est, si emptor ignorauit seruitu-
tem debere: sed si certus fuit seruitu-
tem debere, non oportet eum vltius
certiorari, vt ff. de act. emp. l. j. ven-
ditori. 2 Itē qui mancipia vendunt,
certiorare debet emptores de mori-
bus & vitis: aliàs tenentur actione red-
hibitoria, vel quāto minoris: sed si
emptor intelligit vel intelligere pos-
sit, non est certificatio venditoris ne-
cessaria, vt ff. de xdil. edi. l. j. §. aiūt.
& §. si intelligatur. & l. si tamen. §. ei
qui seruum. Quid autem venditor
sciens seruitutem vel vitium dicat
se nolle teneri nomine seruitutis
vel vitiorum: dicendum est hoc ge-
nerale pactum non trahi ad ea quæ
venditor sciuit, sed ad ea quæ igno-
rauit venditor, vt ff. de act. empt. &
vendit. l. quæro. & arg. de hære. ven.
l. hoc autem. ¶ Sed oppono, & vide-
tur quod etiam scienti denuntiari
oporteat, quia dicitur in iure, quod
qui vult habere liberam potestatem
inchoandi accusationem de adul-
terio vel ab adultero vel adultera,
etiam postquam adultera nuplit, de-
nuntiare debet adulteræ ne nubar,
quia intendit proponere accusatio-
nem de adulterio. Quid ergo si adul-
tera sciuit, & postea nuplit sine de-
nuntiatione, non nocet ei scientia,

vt ff. de adul. l. denuntiassse. circa
princi. Dici possit, quod ius illud
quod per denuntiationem reserua-
re intendebat, erat odiosum, & ideo
sola scientia sine denuntiatione nō
prodest. Sed contra hanc solutionē
est ff. de pet. hzre. l. item veniunt.
§. petitam. Nam & ibi agebatur de
re odiosa, id est de bonæ fidei pos-
sessore consentiendo malæ fidei, &
tamen scientia sine denuntiatione
operatur illud, quod operaretur de-
nuntiatio. † Quare dicendum vide-
tur, quod in iis in quibus denuntia-
tio est de substantia, non sufficit sim-
plex scientia, vt in d. l. denuntiassse.
& ideo est necessaria denuntiatio:
in iis autem in quibus sola scientia
est de substantia, non est necessaria
scienti denuntiatio, vt d. l. j. in fi. de
a. emp. & de x. dil. edic. l. j. §. si in-
telligatur. † In dubio autem præsu-
mendum videtur potius scientiam
esse de substantia, quam denun-
tiationem, cum denuntiationes fie-
ri soleant ad hoc solum, vt qui erat
incertus certificetur, & in isto du-
blo loquitur ista regula. & d. l. item
veniunt. §. petitam. & quod vi aut
clām, l. aut qui aliter. §. & si fortē.

ADDITIO.

a ¶ Vēditori. Adde Bar. & Bal. ibi quā-
do venditor teneatur de seruitute
emptorem certiorare, & tex. & Bal.
in l. quod ad seruitutem. ff. de eui. c.
& quid si vendit prædium quod af-
ferat herbam pestiferam. & nō de-
clarauit, vide tex. in l. pen. §. fi. & ibi
Bal. & Salic. C. de x. dil. a. sicut in
simili quando venditur fundus, &
habet malos vicinos, quod vendi-
tor tenetur illuc exprimere: vt l.
quod sæpe. §. fin. ff. de contrahen.
emp. & ven. & l. fin. & ibi Bal. & Sa-
lic. C. de pa. c. inter empt. & vend. &
quz nō. Bal. l. i. j. ver. i. iij. casus. C. de
peric. & cōmo. rei v. d. Et vltra not.
Dy. quando venditor equi vel alte-

rius rei se mouētis teneatur de mor-
bo vel vitio, dic quod tenetur, siue
venditor sciuerit, siue nō, vt est text.
in l. si in emptione. §. itē si. ff. de con-
trah. emp. & in l. j. §. causa. ff. de x. di.
edicto. & idem est in libris men-
dosis venditis, vt est gl. in dict. l. j. in
prin. de x. dil. edic. & Bal. in l. j. C. eo.
tit. & ad omnia supradicta vide
Ang. Aret. in §. in duplū. col. iij. ver.
& primò quzro. inst. de a. c. vbi po-
nit plures singulares. q. quando ven-
ditor teneatur de vitio. & morbo rei
venditæ: maximè vbi expressit vi-
tium quod habebat cum pluribus
quz non habebat. & Cyn. Bal. & Sa-
ly. in d. l. j. C. de x. dil. a. c. & Spec. tit.
de emp. & vend. §. nunc dicendum.
& Ang. Aret. in §. prætorum edicta.
instit. de iure natur. & Abb. & ibi
Bellenz. in q. addit. in c. iniustum. de
rerum permitt. & Christop. Porc. in-
stit. de suspec. tut. col. vlt. & decif.
Capel. Thol. ccccvij.

¶ Pactum. Adde ad istam q. Bar. &
Bal. in d. l. j. §. venditor. de a. c. emp.
& Bar. in l. tenetur. §. fin. eod. tit. vbi
non valet etiam pactum, quod de
eui. cione non teneatur venditor,
& Bal. in l. si traditio. in v. q. C. de
a. c. empt. & in l. nō dubitatur. & ibi
Cyn. C. de eui. c. & vide Spec. in d. ti.
de emp. §. nunc dicendū. vers. quid
si venditor equi. cū ver. seq. & Doct.
suprà in præcedenti possit. alleg. &
Ang. Perus. & Alex. Imol. in l. si quis
cum aliter. col. vlt. ver. vlt. tene men-
ti. ff. de ver. obli. & pulchrè Bart. &
ibi Alex. in addit. in l. emptorem. §.
qui autem. ff. de a. c. empt. & loan.
And. in addit. Spec. de empt. §. fi. in
prin. & Bal. in l. j. C. de de peri. &
commo. rei vend. & Ro. fin. 284. in-
cip. nunquid si. & Lud. Bolo. in suis
primis interpret. in l. qui libertatis.
ff. de eui. c. & decif. Ca. Tho. cccxj.
¶ Substantia. Adde, quod Bart. in l.
j. §. fin. ff. de a. c. emp. reprehendit.

Dy. hic, vbi dicit quòd quandoque denuntiatio fit solum ad certificandum aliquem, non ad alium finem & tunc ille qui est certus non debet certiorari, vt d. l. j. §. fi. & hac regula & l. item veniunt, §. petitam. hic alleg. quandoque denuntiatio fit vt incitetur ille cui fit denuntiatio ad aliquid faciendum: vt si denuntietur venditori, quòd mouetur lis emptori, vt veniat ad defendendum emptorem: tunc scienti est denuntiandum quòd defendat, vt l. qui absentem. & ibi Bar. ff. de procur. & casus est in d. l. denuntiatio. in princ. & §. quid ergo. vbi etiam Bart. reprehendit Dyn. hic. ff. de adulter. & tenent Bar. Bal. & Salyc. in l. j. C. de peric. rei vond. & idem tenet Bart. in l. emptor. C. de eui. licet Cyn. ibi in iij. q. sequatur Dyn. hic sequitur Bar. & in l. empti act. eod. tit. & ibi vide Bar. & Alex. & Barth. Soet. in l. ij. §. fi. col. v. in gl. in verbo, scire. ff. sol. mat. vbi Doct. sequuntur Bar. & vide latè Alexan. post Bar. in l. non solum. §. morte. in vlt. char. ff. de no. oper. nunc. & Bar. & Bal. in l. item veniunt. §. petitam. hic alleg. & ibi Alex. in addit. ad Bar. & tenet Abb. opin. Bar. in c. fi. in gl. j. de contrah. emp. & ibi de Bellenzi. in addi. vbi ponit tres limitationes quas posuerat Alex. in d. l. ij. §. fi. ff. sol. mat. & vide Bar. in l. qui vxori. §. quid ergo. ff. de adul. & tenet Spec. tit. de emp. §. fi. in fi. licet Ioan. And. ibi in addit. repetat dicta Dyn. hic. & non aperte de clidit. & idem glo. Bal. & Card. Alex. in c. j. si de feudo vafal. ab aliquo Interpel. fuerit. & quomodo sit facienda denuntiatio venditori, vide ibi, & Doct. §. alleg. in l. emptor. C. de eui. & Ang. in l. libera. C. de sentent. & interloc. omnium iud. vbi opi. Barto. dicit non seruari de consuetudine. & Bal. in l. si cū quæ-
stio. C. de eui. & in d. l. emptor, adde

gl. & Lud. Bolo. in suis primis Interpret. in clement. causam. in fin. de elect. & Ange. consil. clxxvj. incip. in facto. & Fely. in c. cum cōtingat. col. iij. vsque ad fin. de rescript. & in c. cum M. Ferrariensis. col. xxij. in fin. de constit. & decis. Capel. Tholos. cccccvij.

In reg. Non licet. Argumenta.

1 Dilatio concedi debet reo, quæ conceditur actori.

2 Actori negatur, quod reo non conceditur.

3 Reus ordinarium suum recusare non potest, actor vnum de pluribus eligere potest.

4 Actor reo iudicem suum auferre potest per rescriptum.

5 Actore & reo volente probare dominium, vter preferendus.

6 Reus an audiri debeat probare volens ad se pertinere, si actor in probatione defecerit.

REGULA XXXII.

Non licet actori quod reo licitum non existit.

¶ LEGISTÆ ponunt exemplum istius regulæ, quòd si actori petenti datur dilatio propter testes, ergo & reo. quod exemplum locum haberet si regula poneretur affirmatiue: videlicet, quod licet actori, licere debet & reo. & multo plus vt patet in exceptionibus opponendis suprâ eodem cap. nullus. & ff. eod. l. nemo ex iis. Et in numero dilationum, vt C. de temp. in integ. rest. l. petenda. & ff. de fert. l. in pecuniariis. & in pluribus aliis, ¶ Est ergo exempli

exemplum conueniens vt si dene-
gatur reo potestas producendi tes-
tes post didicita testificata, ergo b
& auctori, vt in authent. de testib. §. 6
illud tamen. col. vij. quia commu-
niter loquitur de vtroque: quia rei
conditio fauorabilior est, quàm a-
ctoris. Item si reo non licet reuoca-
re procuratorem post litem con-
testatam: ergo nec auctori, vt ff. de
procura. l. post litem. l. quæ omnia.
¶ Opponi autem potest ad regulam
duplíciter, & de duobus queri po-
test. ¶ primo, quia videtur quòd plus
licet auctori quàm reo. Certum est
quòd reus non potest ordinarium
suum recusare, vt C. de iurisd. omn. c
iud. l. nemo. & tamen auctor eligere
potest vnum de pluribus ordinariis
rei, & consequenter alium recusare,
vt C. de epis. & cler. l. cum clericis.
in princ. Sed dici potest quòd cum
omnis diffinitio in iure nostro peri-
culosa sit, sicut & pleræque fallunt
4 quandoque, & hæc ita. ¶ Item op- a
ponitur quòd auctor potest auferre
reo iudicem suum per rescriptum ad
extraordinarium iudicem impetra-
tum, vt C. de dila. l. si quando. Et ta-
men reo non licet super hoc rescrip-
tum impetrare, vt in auth. vt omnes
obe. iud. §. hæc considerantes. col. v.
& C. vbi de crim. agi oportet. auth.
qua in prouincia. Solutio vt in prin.
¶ Queritur autem potest, si auctor sit pa-
ratus probare de iure dominij rei
de qua agitur, & reus eodem tempo-
re super iure dominij probationes
offert, quis eorum præferendus sit in
probando? & videtur quòd reus: quia
in iure pari fauorabilior est eius
causa, vt infra eo. c. in re pari. & ff.
de verb. oblig. l. si seruum. §. sequi-
tur. & de doli excep. l. apud Celsum.
§. Marcellus. & videtur expressum
C. de inoffic. testam. l. liberi. & ff. de b
probat. l. circa. & de lib. caus. l. cui
necessitas. sed credo sequendam esse

opin. Azonis, videlicet quòd ex or-
dine primo recipiantur probatio-
nes auctoris, postea probationes rei, b
arg. C. de fal. l. si. ¶ Itē solet queri,
nunquid in qualibet causa audiatur
reus, si velit probare rem ad se per-
tinere, auctore in probatione defi-
ciente? & videtur quòd non: quia
cum in vtroque casu sequatur abso-
lutoria. vt C. de eden. l. qui accusare.
& de rei vend. l. vlt. & instit. de in-
terd. §. commodum. & videtur sua
non interesse, & propterea non au-
diendus. C. de proba. l. ad probatio-
nem. Sed dicendum est sua interesse:
quia si probet rem suam esse, conse-
quitur ius agendi, aliàs consequi-
tur solum ius excipiendi, vt ff. de iu-
reiur. l. sed & si possessori. & ideo
auditor, arg. ff. de prob. l. circa. &
quia regulariter quod licet auctori
licere debet reo, vt dictum est.

ADDITIO.

¶ L. in pecuniariis. Adde ibi Doct.
& nota quòd in causis ciuilibus
quo ad dilationes dandas: quamuis
reo non possint dari plures dilatio-
nes numero quàm auctori, quia dila-
tiones sunt communes, vt d. l. peten-
dæ. & ibi Cyn. Bart. Bald. tamen pos-
sunt maiores & longiores dari reo
quàm auctori. gloss. in l. sicut. §. sed si
queratur. ff. si ser. vend. quam ibi se-
quitur Bar. & Bal. de quo vide Ber.
de Bellenz. in addit. Abb. in c. duo-
bus. de re iud. & Adde no. per Dyn.
& quæ ibi dico in addit. in reg.
cum sunt iura partium s. eod.
¶ Adde Lanfran. de Oria. in c. quo-
niam contra. §. dilationes. num. 4.
vers. sed pone. & ibi posui in apo-
stila. de probat. & dixi in apostila. ad
Panorm. in Procem. decret. num. 8.
vers. in glo. in ver. qua cessante.
¶ Rei. Adde quòd idem tenet Ang.
Are. in §. si minus. col. viij. vers. qu-
modo. instit. de act. & hoc in causis
ord

ordinariis: secus in causis summariis: quia tunc dilationes debent abbreviari, & terminus ad probandum pariter dabitur reo & auctori, ut habetur in cle. stepe, de ver. sign. secundum eum, & ita tenet gloss. Bart. & Bald. in l. circa. ff. de proba. & ibi Flor. & Cy. in l. actor. in vj. q. C. de probat. vide Bald. in l. frustra. in fi. C. de probat. & in l. ij. C. ut intra cert. tem. crimi. q. termin. sed hodie in regno Francie plebiscitur ad omnes fines, & admittuntur auctor & reus ad probandum, & qui melius probat ille obtinet, secus in causis summariis.

- c **¶** Ius. Adde quod idem tenet gloss. & Doct. 3. proxim. postil. allegat. & Cyn. in d. l. actor. in v. q. & gloss. fin. C. de falsis. & gloss. in c. ex insinuatione. in fin. de procur. volendo gl. Dyn. hic & Doct. supradicti, quod si reus probavit rem suam esse, quod iudex debet declarare eum dominum, & idem Inno. in c. ex conquestione. de restit. spol. sed Host. ibi tenet contrarium. & Bal. in d. l. circa. in antiqua lect. & Abb. in d. c. ex conquestione. in iiij. q. post plura verba. tamen Flor. in d. l. circa. ad fin. dicit, quod opinio Dyn. & sequacium est vera & communis. unde dicit ibi Bart. quod ad evitandas opin. debet addi clausula, non se astringens, de qua dixi in regula, nullus. in prima addit. Adde Bald. in materia in d. l. frustra. in ij. oppo. de probatio. C. & Ang. Aret. in §. j. col. penult. vers. in glo. dicat. & ibi Ias. col. xix. Instit. de act. & Abb. & Felyn. in c. cum caus. in princ. de re iudic.

In reg. Mutare. Argumenta.

- 1 **Eligens, consilium mutare non po-**

test in detrimentum electi.

- 2 **Mandatum reuocare licet re integra.**
3 **Renovatio mandati an & quando noceat mandatario exequenti mandatum.**
4 **Variatio quando & in quibus permittatur.**
5 **Filius qui hereditatem paternam repudiavit, an possit ad eandem restitui.**

REGULA XXXIII.

MUTARE consiliū quis non potest in alterius detrimentum.

- ¶** I N t eligente commodè poni potest exemplum, qui non potest mutare consilium in detrimentum electi post scrutinium, cum per electionem quæsitum sit electio ius petendæ confirmationis. ut 3. de elect. c. publicato. & de elect. c. nulli licere. lib. vj. & de opt. leg. l. apud Auidium. item poni potest in iudicante & contrahente, & in consistente: de quib⁹ omnibus plenè per omnia dictum est 3. eod. c. quod semel. & ideo ibi dicta hic repeti possent.
2 **¶** Sed opponitur & videtur quod licet mutare consilium: quia certum est, quod licet reuocare mandatum re integra: ergo licet mutare consilium, ut ff. mand. l. si mandauero tibi. §. sicut. **¶** Sed dicendum est qd reuocatio procedit sine detrimento alterius, quia si ignoratur reuocatum, reuocatio non affert damnum ignorantibus. **¶** ut ff. de solut. l. cum quis. §. si debitorem. & de donat. l. hoc iure. §. si quis dederit. si sciuit, damnum sua culpa sentit, & ideo fictione iuris sentire non videtur, ut in regula iuris. Item opp. & videtur quod liceat variare & consequenter

quenter consilium mutare, vt ff. de collat. l. nonnunquam. & rerum a. mot. l. de rebus. & de aet. empt. l. si sterilis. §. vi. & de lib. leg. l. Aurelius.

- 4 §. pen. † Sed dicendum^c est, quod
c aut varietas deprehenditur circa eandem rem, aut circa diuersas, quæ nullam connexitatem habent, aut circa diuersas quæ ratione connexitatis habentur eiusdem loco. Primo casu est prohibita variatio, vt hic. & 3. eod. c. quod semel. & ff. de leg. j. l. serui electione. & l. huiusmodi. §. Stichum. & de leg. ij. l. statuliberum. §. Stichum. & de bonis liber. l. nam absurdum. † fallit in filio^d cui fauetur circa hæreditatem paternam, licet videatur semel repudiasse, vt ff. de collat. bon. l. nonnunquam. & de iure delibe. l. si quis suus. & C. de repud. hæred. l. fin. in secundo casu variatio admittitur, vt d. l. si sterilis. §. si. & rerum a. mot. l. de rebus. Tertio casu reprobat, vt ff. de procu. l. in causæ. & de vsur. l. Calus. & de damn. infect. l. prætor. §. vnde queritur, & de administr. e rut. l. cum queritur^c Dynus.

ADDITIO.

- a † Confitente. Ad hanc regul. vide Deci. in l. nemo potest mutare. ff. eo. tit. & Alex. plenè in l. in ratione. §. si filio. col. fin. versic. in ead. in fin. num. 7. & 8. ff. ad leg. Falcid. G. S.
b † Ignoranti. Adde Bart. & ibi Alex. in addit. in l. cum quis. §. si debitorem. ff. de solut. & pulchrè Felyn. in c. ex parte decani. col. viij. cum seq. vsque ad finem. de rescript. vbi videas quando reuocatio procuratoris non fuit notificata parti vel procuratori ad recipiendum debitum, vel renuntiandum beneficium in manibus superioris constituto noceat. & ibi bene not. plures ampliationes & limitationes ad clem. j. de renunt. & Ludouic. Bologn. in c. au-

ditis. de procur. & in c. ij. eod. tit. in primis interpret. & Hippo. de Marfil. in singul. lvij.

† Adde an procurator reuocatus obliget dominam ipsum, & dic quod sic per text. in l. sed & si pupillus. versic. sed si aliàs iuncta gloss. ff. de instit. quem ad hoc pro singulari refert Rom. sing. cccclxxij. incip. variant continue. Sed an procuratore ad negotia constituto, reuocato absque notificatione, damnificatus possit agere ad interesse contra reuocantem? & dic quod ager aet. de dolo: vt est casus in l. quidam debitor. iuncta gloss. in versic. j. secundum Bart. & Ludo. ibi ff. de dolo. refert & sequitur Rom. sing. cclxxxvj. incip. procur. ad neg.

† Dicendum. Adde quando quis possit mutare consilium, Bald. consilio cclxiiij. lib. iij. & Dyn. & ibi Bart. in l. de rebus. & ibi Alexand. in addit. ff. rerum a. mot. & Bald. & Mod. in l. si cum dotem. §. eodem. ff. solut. matr. Et not. quod licet consultori qui malè consuluit mutare cōsilium, vt notat Bald. in l. fin. §. sed cum in secundam. C. de furt. & ibi Alexand. in addit. & Bald. Ioan. Fab. & Angel. Aret. in §. his itaque. in fin. instit. de iustit. & iure & Bart. in l. serui electione in princip. ff. de leg. j. & in l. si sterilis. §. fin. ff. de aetio. empt. Et in varietate Docto. & sanctorum quid tenendum, vide Felyn. in c. ne inniti. col. j. versic. fallit. ij. de constit. & in c. j. de præsumpt.
d † Filio. Etiam emancipato: quia hodie bona sunt extensa ad omnes liberos: & consequenter idem in filia, per §. nulla. in authent. de hæredib. ab intesta. facit quod not. Bart. & Ias. in l. iij. C. de iur. & fac. ignor. & quæ ibi dixi. & in consuet. Parisiens. §. cxxvij. C. M.

† L. cum queritur. Adde Dyn. hoc idem apertius declarantem in cap. cui

cui licet. versic. Item oppo. de l. in
causa. infra eod. F. C.

In reg. Generi. Argumenta.

- 1 Generi per speciem derogatur in legatis.
- 2 Legato generis quo casu per speciem non derogetur. & nu. seq.
- 4 Legatum de duabus statum marmoreis, & item de omni marmore factum, qualiter intelligendum.
- 5 Genus quando restringatur per speciem.
- 6 Specierum enumeratio quando genus restringat ad enumeratas.
- 7 Species quando dicantur enumeratae gratia dubitationis tollenda.
- 8 Legato sub nomine vniuersali an derogetur per aliud minus vniuersale.
- 9 Genus an quandoq; derogat speciei.
- 10 Enumeratio generalis specierum an operetur idem quod specialis.
- 11 Species an restringat genus in substitutionibus.
- 12 Contractus specialis quando deroget generali.
- 13 Species an derogat generi in legibus.
- 14 Statuta locorum & consuetudines in facto consistunt.
Constitutio non extenditur ad non cogitata, & quae in facto alieno consistunt.
- 15 Rescriptum speciale derogat generali.
- 16 Argumentum de legatis ad rescripta validum est.

REGVLA XXXIIII.

GENERI per speciem derogatur.

- a **EXEMPLA** istius regulæ po-
ni possunt in legatis, & in substitu-
tionibus, & contractibus, & in le-
gumlatoribus, & in rescriptis. † In
legatis, quia si testator legauit vni
speciem, & alteri genus: generi per
speciem derogatur b. ff. de leg. iij. l.
vxorem. §. felicissimo. & l. seruis vr-
banis. §. pen. Item si legat libertis
alimenta in genere, & vni liberto-
rum legat alimenta in specie, ille
cui legatur in specie: non admitti-
tur ad legatum generale, vt ff. de
alim. leg. l. alimenta. §. basilicæ. & l.
stichus. in princ. † Sed oppo. & vi-
detur quod generi per speciem non
derogetur. † Nam si testator legat
vni genus, & eidem speciem, per e-
numerationem specierum non de-
rogatur legato generis, c vt ff. de
c fundo inst. l. quæsitum. §. vlt. Dicunt
d quidā, quod aut legatur vni genus,
& alteri species, & tunc generi per
speciem derogatur: aut legatur vni
& eidem genus & species, & tunc
generi per speciem non derogatur,
quasi species ex abundanti videatur
apponi, vt in l. quæsitum. quod fal-
sum esse aperte apparet: quia in l.
eum de lanionis. §. cui fundū. & §.
quidam. & l. seiz. in prin. ff. eod. de
fund. instr. eidem legauerat genus
& speciem, & tamen generi per spe-
ciem derogatur, quia legatum gene-
ris restrictū videtur ad species enu-
meratas, & idē probatur de supell.
leg. l. legata. † & ideo videtur latius
distinguendū quā Glossa. iuris ci-
uilis distinguat: quia aut testator le-
gat vni genus, & alteri speciem: aut
legat eidē genus & specie: si vni ge-
nus & alteri specie, generi per spe-
ciem derogatur, vt d. l. vxorē. §. feli-
cissimo. siue primò genus, & postea
species

species, siue primò species & postea genus legatur, vt ff. de manumiss. testat. l. si peculium. & d. l. quæsitum. §. vlt. in secundo casu, scilicet quando legat eidem genus & specie, aut extra legatum generis enumerat specie, aut enumerat indiuidua, quæ sub certa specie eiusdem generis continentur, si enumerat indiuidua, enumeratio operatur quòd legatum generis non extenditur ad alia indiuidua quæ sub eadem specie continentur, siue præcedat legatum generis, & sequatur enumeratio indiuiduorum, siue eodrà. † verbi gratia:
 4 lego Titio duas statuas marmoreas. Item omne marmor. Et licet similes statuas marmoreas habeam, nulla cedit in legatum præter duas, vt ff. de leg. iij. in l. hæres meus. §. j. & de fundo instruct. l. cum de lantonis. §. cui fundum. & de auro & arg. leg. l. j. §. ite si duæ. Si verò enumerat species indiuidua continentes: aut primò species, & postea copulatiuè genus: aut eodrà primò genus, & postea species. Primo casu videtur ampliare legatum & non restringere, vt ff. de leg. iij. l. hoc legatum. & l. ea tamen. Sed contra istud membrum distinctionis videtur apertè. ff. de vino, rit. & oleo leg. l. h. §. cui dulcia.
 e † Nam ibi primò enumerantur species, & postea genus: & per enumerationem specierum restringitur significatio generis. sed illud ibi non contingit propter enumerationem præcedentè specierum: sed propter naturam copulatiuæ & rei copulatæ, vt ibi apparet dam dicit, ex collatione vini, &c. & arg. de fundo instruct. l. Seiz. §. Caiò. † Secundo casu quando primò genus. & postea species, & tunc habet locum distinctio glossæ iuris Ciuilis posita in præalleg. l. quæsitum. §. vlt. quia aut species enumerantur ab errante, aut à sciente: si ab errante enumeratio

nilhil operatur. & ideo legato generali relicto non videtur detractum, vt ff. de supellec. leg. l. legata. in principio. si à sciente, aut causa dubitationis tollendæ, aut causa limitationis, aut dubitatur. Primo casu species ex abundanti enumerantur: quia potius ad maiorem euidentiā videtur enumerari, quàm vt derogetur legato generis, vt ff. de auro & arg. leg. l. pediculis. §. Labeo. & ff. eod. l. quæ dubitationis. Secundo casu legatum videtur restringi ad species enumeratas, & ideo genus ex abundanti exprimitur, cum eius expressio nihil operetur: vt ff. de fundo instruct. leg. l. cum de lantonis. §. quidā. & l. Seiz. in princip. de supellec. leg. l. legata. j. ij. & iij. respons. † Tertio casu quando dubitatur, dicendum est potius quòd gratia tollendæ dubitationis: videatur exprimi species, & ideo legatum generis non diminuitur: vt d. l. quæsitum. §. si quis fundum. qui propriè loqui videtur in casu dubio. † Quid autem si vni legaret sub nomine vniuersali, alij sub nomine minus vniuersali? & dico quòd vniuersalius habetur loco generis, minus h vniuersale habetur loco speciei: & ideo per minus vniuersale derogatur vniuersaliori, sicut generali per speciem. Verbi gratia: si filio legat hortum instructum: filia verò argentum muliebre quod in horto habuit, illud ad filiam pertinebit, vt ff. de fundo instruct. l. quæsitum. §. fin. & arg. de legat. iij. l. vxorem. §. codicillis. & de pecul. leg. l. seruo manumisso. & de auro & arg. leg. l. j. §. idē est cum alteri. Item opponitur ad regulam: & videtur † quòd speciei per genus derogatur, & non e conuerso: quia si primò lego alimenta quibusdam libertis, postea lego alimenta omnibus, per generale videtur esse recessum à speciali, vt ff. de alim. leg. l. lib

Libertis. Dicendum est quòd aut generale & speciale exprimuntur in eadem voluntate, aut in diuersis: si in eadem voluntate¹, tunc speciale derogat generali, siue præcedat, siue sequatur, vt ff. de alimen. leg. l. legata. §. basilicæ. & l. Stichus. in prin. Si in diuersis, posterius derogat priori, vt d. l. libertis. in prin. Secundo casu siue exprimatur in eadē voluntate, siue in diuersis: item siue præcedat generale, siue speciale, speciale derogat generali, vt ff. de leg. iij. l. vxorem. §. codicillis, in tertio casu videtur neutrum alteri derogare. ff. de alimen. leg. l. alio. in fi. de annuis leg. l. Titia. §. qui Marco.

Item opponitur & videtur quòd specierum expressio generalis nihil operetur: quia quod operatur expressio singularum specierum, hoc operatur sola expressio generis sub qua species continentur^k, vt ff. de legat. iij. l. si chorus. in princip. & de vsu & habitatio. l. si ita. in princ. Respondeo & dico quòd vbi solum genus exprimitur, tunc perinde habetur, ac si exprimerentur singulæ species in genere comprehensæ, vt in præalleg. l. si chorus, sed vbi exprimitur genus & species, habet locū distinctio supradicta. In substitutionibus autē posset poni hoc modo exemplum, pone, testator instituit patrem & filium in solidum in vna parte, & eos inuicem substituit. Secundo instituit alios hæredes ex reliquis partibus. Tertio dicit, omnes inuicem substituo. ista enim substitutio generalis, non extenditur ad patrem & filium, qui erant inuicem substituti, vt ff. de vulg. & pup. substit. l. cohæredi. §. qui patrem.

Sed contra hoc videtur. ff. ad Treb. l. vlt. vbi per substitutionem specialem non derogatur generali. Sed mibi^m erant species substitutionis diuersæ: quia prima specialis erat

vulgaris siue reciproca, secunda generalis erat & fideicommissaria. sed in §. qui patrem. specialis & generalis erant eiusdem generis, quia vtraque vulgaris siue reciproca, & ideo generali derogatur per specialem. In contrariisⁿ autem patet exemplum. ff. de verb. oblig. l. doli clausula. & stipulationes commodissimum. quia si stipulor ab aliquo librum scribi de die, & non de nocte, per se, & non per discipulum, & dolum generaliter non committi, & ipse scribat per alium equè malum, non per discipulum, committitur stipulatio ex generali clausula de dolo: sed ad casum in stipulatione expressum non pertinet. In legumlatoribus^o patet exemplum. ff. de pæn. l. sanctio^p legum. Item suprà de constit. c. j. lib. vj. vbi per constitutionem generalem editam à Romano Pontifice, non derogatur specialibus statutis rationabilibus aliorum locorum, nisi in constitutione generali contrarium caueatur expressè. Sed contra videtur. ff. de sepul. viol. l. iij. §. diuus. vbi per rescriptum imperiale sequens, derogatur consuetudini speciali alicuius loci. sed prout variis modis punctatur, potest variè responderi. Vel potest dici, quod suprà de constit. c. j. est ius nouissimū iure canonum introductum, & rationaliter. quia statuta locorū & consuetudines in facto consistunt: & verisimile est Romanum Pontificem ignorare ea, quæ in alieno facto consistunt: ideo non videtur voluisse constitutionem extendi ad ea tollenda quæ ignorauit, cum constitutio extendi non debet ad tollenda ea de quibus constituens nō cogitauit, vel non est verisimile cogitasse, arg. ff. de transact. l. cum Aquiliana. & l. qui cum tutoribus. §. j. & §. fi. & l. non est ferendus. & de contrahen. empt. l. in lege. & de acquir.

- 15 hered. l. nec is. & l. si is ad quem In
 q rescriptis patet etiam quoddam specia-
 le derogat generali, vt 3. de præben.
 c. dudum. & c. quamuis tibi. lib. vj.
 16 quæ dicta sunt superius in legatis
 trahi possunt facile ad rescripta.
 Dyn.

ADDITIO.

- a ¶ Regulæ. Qualiter species, quæ ge-
 neri derogat, comprehendatur sub
 illo genere, vide Dyn. 3. in proœm.
 num. 20. F. C.
 b ¶ Derogatur. Etiam si legatum ge-
 neri redderetur inutile, secundum
 Deci. in l. in toto. num. 13. ver. 13. am-
 pliatur. ff. eod.
 c ¶ Generis. Vide gloss. in l. maritus. in
 verb. præscripserit. in fi. C. de pro-
 curator. G. S.
 d ¶ Dicunt. Adde ad not. hinc per Dy.
 quando in legatis per speciem ge-
 neri derogatur, pulchre Bart. in l.
 quæsitum. §. vlt. de fundo instru. qui
 latè tractat hanc materiam per qua-
 tuor quæstiones prius pro euiden-
 tia materiæ declarando qualiter hinc
 assumatur genus, species, & indiui-
 dum. & in hac materia vide ibi
 Alex. in addit. & hinc Ioan. Andr. &
 Moder. & Bart. in l. si domus. ff. de
 leg. j. Abb. in c. j. & latius in c. pasto-
 ralis. §. quoniam. col. j. de rescrip. &
 ibi Felyn. in princ. & vide Doct. in f
 seq. addit. & Bart. & Alex. in l. j. §.
 hoc autem. ff. de noui oper. nunt. &
 vltra prædicta in legatis, vide Dyn.
 in l. cum quæstio. C. de leg. & Bart.
 in l. alimenta. §. basilicæ. & l. liber-
 tis quos. in princ. & l. Stichus. ff. de
 alimen. & ciba. leg. & Bald. in l. Ti-
 tiæ textores. in princ. ff. de legat. j. &
 in materia, Lud. Bologn. in l. quo-
 niam. C. de conuenien. fisci debit.
 lib. x. in primis interpret. & Bald.
 consil. xxiiij. incip. ad euidenciam.
 vers. secundo præmittendum. lib. j.
 & in consil. lxxv. & in consil. clx. eod.
 lib. & in consil. ccclxxxv. col. ij. lib. i

- iiij. & Abb. in c. ex parte. el. j. de offi.
 deleg. & Pau. de Cast. in cōf. clxxvij.
 in nouis. & Ange. in consil. ccclv. in
 j. & ij. col. incip. quæstio prædicta.
 Adde omnino quod notauit in tracta.
 meo clausularum. in princ. in verb.
 clausula generalis. & dixi in apost.
 ad Card. in clemen. j. in verb. gene-
 ri. in princ. de præben. & istis adde
 quod notauit in apostil. seq.
 e ¶ §. cui dulcia. Adde ibi Bart. quan-
 do enumeratio speciei restringat si-
 gnificationem generis. Abb. in c.
 sedes. col. iij. & vlti. de rescript. vbi
 alleg. hinc Dy. & ibi vide sing. Fe. y.
 col. ij. vers. clausula generalis. &
 Bald. in l. quoties. C. faml. heretice.
 & Doct. supra alleg. in præced. addi.
 & Bald. consil. cclx. in iij. vol. & in
 consil. ccvij. eo. lib. & in consil. ccclij.
 colum. ij. vers. sequitur. lib. ij. & in
 consil. cccxviiij. eod. vol.
 Adde Guliel. de Cugn. in l. si. num. 3. in
 vers. generi per speciem derogatur.
 C. de fer. Rebus. l. decurionibus. nu.
 3. C. de silentiar. lib. xij. Dyn. l. liber-
 tis. in ver. per speciem derogatur. de
 alimen. leg. gl. in l. vxorem. §. feli-
 cissimo. in verb. generali. de leg. iij.
 Bart. in l. quæsitum. §. si quis fundum.
 in vers. tractatus. post Alex. & alios
 ff. de fundo instru.
 f ¶ Dubitationis. Hoc ait Deci. in d. l.
 in toto. tum demum procedere, cum
 species enumeratæ respiciunt actū
 legendi, secus si respiciant genus
 ipsum.
 g ¶ Vniuersali. Ad cognoscendum
 quæ dispositio sit magis specialis &
 quæ minus, vide Deci. in l. in toto.
 in prin. ff. eod. F. C.
 h ¶ Minus. Idem Alexan. consil. lxxv.
 nu. 7. lib. vij. vbi in annotatio. dixi
 Deci. consil. xviiij. col. j. consil. xliiij.
 in fi. consil. ccclxxxij. nu. 4. Hieroy.
 Grat. consil. cxxxvij. nume. 14. lib.
 ij. C. M.
 i ¶ Voluntate. Adde Bart. in l. quæsi-
 tum.

tum.col.iiij. versic. venio ad secundam.q. & videtur hic esse defectus in distinctione Dyn.vt potes videre. vide Bart.in l.fi consul.de adopt. & Dy.in l.Tiria.§.qui Marco,aliàs incip.l.qui Marco. ff. de annuis leg. & in l.doli clausula. & ibi Io.And. Imol. ff. de verb. oblig. post Bart. & Bald.

k ¶ Continentur. Adde eundem Dyn. in c. in generali. circa fi. eo. F. C.

l ¶ §. qui patrem. Adde ibi Bart. Bald. & Alex. & Bart. in d.l. quæ situm. §. vlt. & Bar. in l. fi. ff. ad Trebel. aliter soluit arg. quàm Dyn. hic, vt ibi per eum vide.

m ¶ Sed ibi. Hanc solut. sequitur Deci. in d.l. in toto. nu. 12.

n ¶ In contractibus. Idem tenet Dec. vbi suprà. nu. 11.

o ¶ Legum latoribus. Nunquid perpetuo vera sit reg. in statutis, vide Deci. d.l. in toto. num. 7. vbi latè distinguit. F. C.

p ¶ L. sanctio. Adde quando in dispositionibus legalibus specialis deroget generali, Dyn. & quæ ibi dixi in addi. in regula. possessor. sub nu. 19. Bart. & Alex. in l. j. §. hoc autem. de no. oper. nuntia. & Alexan. in consil. xix. versicu. vltra prædicta. libro. ij. & Bar. in l. libertis, in prin. ff. de alimen. leg. & in l. sanctio legum. ff. de pœnis. & ibi Alex. in addit. & Bald. Angel. & Saly. in l. qui sepulchra. C. de sepul. viol. & Ang. Aret. in tract. Malefic. in gl. caput à spatulis. in ij. q. & ibi Ang. Aret. et Bernar. Landri. in addit. & Bald. consil. ccxx. col. penul. versic. quædam alia fuerunt. lib. iij. & vide amplè per Doct. suprà proximè alleg. quando pœna statuti tollat pœnam iuris cõmunis, vel econtrà. de quo vide quæ dixi in §. xvj. in glos. j. de iuris d. omni. iudi. & Bart. in disputatione sua, incipien. Pisana ciuitatis. col. ij. versic. viij. & Bart. in l. de quibus. ff. de leg. col.

iiij. versic. oppo. ad fin. & ibi Alex. in addit. & etiam Bartol. in col. iij. in princ. ponunt, quòd consuetudines consistunt in facto, & maximè per Bart. & Alex. ibi in addit. in ij. q. & amplè ibi per Doctores. Moderni. in l. ij. C. quæ sit longa consuetudo.

Adde Bal. omnino in l. ea quidem. ad fin. & quod ibi posui in apostil. ad ipsum. in versic. generalis infamia. C. de accusat. & ad materiam statutorum, an generale restringatur per speciale, vide omnino Alex. consil. clij. & seq. vol. iij.

q ¶ Etià. Adde Abb. & Fely. § in j. & ij. addit. alleg. Et quid in priuilegiis, vide tex. in c. veniens. de præscript. cum ibi plenè not. & Lud. Bologn. in d.l. quoniam. de conuenien. fici. deb. & ad omnia dicta hic per Dy. vide Ang. in consil. cx. col. j. versic. portò. & in consil. ccxxiij. Quid in priuilegiis, mandatis, arbitriis, vide Deci. in d.l. in toto. à num. 14. vsque ad fin.

In reg. Plus semper. Argumenta.

1 Quarta bonorum debetur, si eandem legare intendens dimidiam errore scripserit.

2 Stipulatio, in qua interuenit interrogatio de maiore summa, & responsio de minore, valet quoad summam minorem.

3 Sententia à pluribus lata, valet in eo, in quo omnes consenserunt.

4 Absolutus à fundi petitione, presumitur absolui à qualibet eius parte.

5 Stipulatio inutilis est si, de vno respondeatur de duobus alternatiuè interroganti.

- 6 *Stipulatio redditur inutilis per diuer-
sitatem qualitatis inter inter-
rogationem & responsionem.*
7 *Imperium merum & iurisdictio
sunt species adinuicem distincte.
Plus quibus casibus non contineat
minus.*

REGV. XXXV.

Plus semper in se continet
quod est minus.

- 1 *¶ Ut ¶ ecce si testator intendens le-
gare quartam partem bonorum:
scripsit dimidiam, debetur ei quar-
ta, quia dimidia inest: vt ff. de leg.
j. l. qui quartam. & de hæreditibus
institui. l. quoties. §. sed si maiorem.*
2 *Item ¶ si volens stipulari interrogo
de xx. & interrogatus respondeat
de x. valet stipulatio de decem. quia
maiori summæ minor inest, vt ff. b
de verbor. oblig. l. j. §. si stipulanti. ^a*
3 *Item ¶ in sententia, quia si vnus ar-
bitrorum cõdemnat in xv. alius in
x. & alius in v. valet sententia in v.
cũ in v. omnes consensisse viden- c
tur, ex eo q̃ plus semper in se conti-
net quod est minus, vt hic, & ff. de
arbit. l. diem proferre. §. si plures. &*
4 *suprà de arbitris. c. j. lib. vj. ¶ Item
si sim absolutus à petitione totius
fundi, absolutus videor à qualibet e
eius parte, vnde in qualibet eius par-
te obstat exceptio rei iudic. vt ff. de
except. rei iudic. l. Iulianus. & l. si
quis cum totum. & ff. de regul. iur. l.
in eo quod plus. & l. in toto. Item si
absolutus sum à petitione vniuer-
sali, vt hæreditatis petitione, obstat
exceptio rei iudic. vendicanti res
singulas ex eadem causa, vt ff. de
except. rei iudic. l. Iulianus. & l. si
quis cum totũ. eadem ratione, quia
plus semper in se continet quod est
minus. Sed ¶ contra regulam est,
quia si interrogo vtrum promittas*

Stichum aut Pamphilum: & respon-
deas de Pamphilo tantum, stipula-
tio est inutilis, quia interrogatio nõ
videtur præcessisse. ergo plus non
semper continet quod est minus, vt
ff. de verbor. oblig. l. inter stipulan-
tem. §. si stipulante. Sed respondeo,
& dico quòd ibi non impeditur sti-
pulatio valere ex eo quòd non vi-
deatur interrogatio præcessisse de
Pamphilo: præcessit enim cùm plus
contineat in se minus: sed ideo im-
peditur, quia concepta alternatiue
interrogatio de quolibet, videtur
concepta sub conditione: scilicet
si alterum nõ deur. ff. de optio. leg.
l. cum ita. in prin. ¶ Et ideo si respon-
detur ad alteram pure: videtur inter
interrogationem & responsionem
in qualitate diuersitas: quæ diuersi-
tas qualitatis reddit stipulationem
inutilem, vt ff. de verb. oblig. l. j. §. si
quis simpliciter. Item ^b contra regu-
lam est: quia si concedatur alicui
merum imperium, vt latrunculatori,
non videtur concedi cognitio de
re pecuniaria ^c: ergo merum imperi-
um quod est plus, non continet in
se cognitionem causarum civilium
quod est minus, vt ff. de iudic. l. so-
lemus. §. latrunculator. Sed ¶ dicen-
dum ^d est, quòd merum imperium
& iurisdictio sunt species distinctæ
adinuicem separatæ ^e, vt not. ff. de
iurisdi. omnium iudic. l. imperium.
& ideo vna concessa nominatum,
potius videtur altera denegata. vt
in §. latrunculator. arg. C. de procu.
l. maritus. & de pact. conuen. l. si. &
ff. de vulg. & pupil. substitut. l. si ita
quis. & l. cum ex filio. §. filio. & l. ex
facto. §. item quæro. hinc autem lo-
quitur de illo pluri sub quo minora
continentur, vel comprehendun-
tur, vt species, vel partes. & eodem
modo responderi potest ad c. cui de
non sacerdotali. f. de præben. quia
posito etiam quòd non sacerdota-

lis esset maior quam sacerdotalis, concessa non sacerdotali videtur sacerdotalis potius denegata: quia non se habent, vt pars & totum de quibus loquitur regula, sed habent se vt distinctæ species inuicem separatae.

ADDITIO.

- a ¶ §. si stipulanti. Adde quando pluri seu maiori summa inest, pulchrè Bart. & Alex. in d. §. si stipulanti. vbi ponit Alex. regulam cum sex fallen. & aliquas quæstiones ad materiam. & vide hic Doct. Moder. post glos. & Bar. in l. si vnus. §. si cum mihi. ff. de pact. limit. nisi de voluntate partium appareat, vt in maiori quantitate nõ contineatur minor, nõ non habet locum hæc regula, vt not. glos. quam faciunt sing. ibi Angel. Alex. Francisc. Aret. in j. col. & Lud. Bologn. In suis primis interpret. in d. §. si stipulanti. Item limita secundum Alex. in consil. clxxix. col. vlt. versu nec etiã. vol. v. nisi diuersæ & separatae sint dispositiones, & vna facta de maiori, & alia de minori, quia tunc in maiori summa nõ comprehenditur minor, vt lex facta. §. item quæro. ff. de vulg. & pupil. substat. vide per Moder. in d. §. si stipulanti. & Dy. j. in reg. in toto. & decis. Capellæ Tholos. ccviii. & Deci. in l. in eo. ff. eo. Limita vltra limit. hic positas, & alias quas ponit Alex. in d. lex facta. §. Item quæro. & in l. Sempronius Proculo. ff. de leg. ij. vt per Panor. in c. si. de plus petit. scilicet hanc regulam non procedere, quando negatiue profertur: & ita not. Archid. iij. q. ix. c. nihilominus.
- b ¶ Item. Adde ibi Bart. Paul. de Cast. Imol. & Alexand. pulchrè, & in d. §. si stipulanti. quòd magis vitiat diuersitas in qualitate quam in quantitate, & ratio est secundum Bart. & Doct. in d. §. si stipulanti. quia diuersitas in qualitate inducit diuer-

sitatem circa substantiam obligationis, vt sentit hic Dyn.

- c ¶ Pecuniaria. Adde an iudex maleficiorum cognoscat de causa ciuili, vide Innoc. in c. cum oporteat. de accusat. & Bald. & Bart. in l. pen. ff. de calumnia. & Bart. & ibi Alex. in addit. in l. interdum. §. qui furem. ff. de furt. & Cyn. in l. si quis ad se fundum. C. ad legem Iul. de vi publ. & Bald. in l. testam. & ibi Doct. C. de testamen. & Angel. Aret. post gl. in verb. tramites. in proemio Instit. col. vlt. & Bald. & Lud. Bolog. in secundis interpret. in l. solemus. §. la trunculator. ff. de iudic. vbi dicit q. incidenter bene potest cognoscere. Inquantum dicit iudicem maleficiorum posse cognoscere incidenter de causa ciuili, dic hoc verum viuentis eo contra quem est inchoata causa criminalis: secus si moriatur, quia contra eius hæredem pronuntiare non possit. l. diem functo. & ibi Bar. ff. de assessor. secundum Rom. sing. cccxxv. incip. quæro nunquid. nec etiam contra tertium, vt not. singul. Bart. in alleg. §. qui furem. quòd intelligo quando procedatur per viam accusationis, non autem per viam inquisitionis, vt not. Inn. in c. cum oporteat. de accusat. licet Bald. contrà in l. ea quidem. col. vj. C. qui accus. non possit. & Alex. in d. §. qui furem. ff. de furt. puto autem quòd si tunc vocaret iudex ciuiliū causarum, quòd iudex maleficiorum posset de illis cognoscere, vt not. Angel. in l. si vacantia. in ij. opposit. ver. item ex prædictis. C. de bon. vacan. lib. x.
- d ¶ Dicendum. Alio modo soluit Dec. in l. non debet cui. ff. eod. quòd scilicet regula non procedit, vbi est facta diuisio pluris & minoris. vide eum ibi.
- e ¶ Separatae. Adde Bart. Alexan. & Modern. in quo differunt iurisdic-

Actio & imperium, & an iurisdic-
tio contineat in specie merum &
mixtum imperium, in l. imperium.
ff. de iurisdic. om. iud.

In reg. Pro possessore.

Argumenta.

- 1 Possidere dolo desinens perinde tene-
tur, atque si possideret.
- 2 Actio utilis & directa non disfe-
runt in substantia. & nu. 17.
- 3 Possidere qui dolo desit, quo ad
damnum suum possidere presumitur.
- 4 Dolus in dubio non presumitur.
- 5 Dolus per coniecturas probari potest.
- 6 Cautio de evictione quando ei pre-
stari debeat qui dolo possidere desit.
- 7 Actio de evictione an concedatur
eo casu quo non fuit cautum.
- 8 Actor an debeat cedere actiones
ei, qui dolo possidere desit.
- 9 Possidens quo discernatur ab eo qui
dolo desit possidere.
- 10 Possidere dolo qui desit an actio-
nem in rem sine cessione habeat, si
aestimationem soluerit.
- 11 Solutio aestimationis habetur loco
emptionis.
- 12 Aestimatio quando solui debeat,
vel res ipsa restitui. & nu. 14.
- 13 Debitor ad plura alternativè obli-
gatus, eligere poterit quod solvere
velit.
- 15 Aestimationem solvens, cum non
possideat, an citra cessionem habeat
actionem in rem.
- 16 Possidere culpa desinens, quo disfe-
rat ab eo qui dolo desit.
- 18 Dominium utile an censeatur is
habere, cui ceditur vel venditur
actio in rem.

19 Cessio actionis & instrumetorum
traditio paria.

20 Instrumentorum traditione trans-
fertur dominium.

21 Dominium non acquiritur sine
possessionis apprehensione.

22 Actio in rem transfertur trans-
lato dominio.

23 Principale trahit ad se accessio-
rium, non e converso.

REGVLA XXXVI.

PRO possessore habetur
qui dolo desit possidere.

¶ SI DOLO desisti possidere
rem quam à te petebam, vel petere
proponebam, perinde teneris^a rei
v. ed. sicut teneris si possideres, b vt
ff. de reivend. l. sin autem. §. sed & is.
& ff. eod. l. qui dolo. & l. parem.
cum multis similibus. ¶ Sed opponi-
tur, & ostenditur quòd non habeat-
ur pro possessore, vt patet, quia te-
netur utili, c ff. de noxal. l. ele. actio. §.
si is quem. & si possideret teneretur
directa. ¶ Sed dicendum est, quòd
utilis & directa^d non differunt in
substantia, vt ff. de neg. gest. l. actio.
& ideo effectu pro possessore habe-
tur. ¶ Itē opponitur circa idem: quia
possidenti fit cessio: vt ff. de rei ven.
l. h. ac si res. & tamen si dolo desit
possidere, non fit cessio, vt ff. eo. tir. l.
is qui dolo. & l. nec quasi. ¶ Sed di-
cendū est, qd pro possessore habetur
quantū addamnum suum, nō quan-
tū ad commodum. ¶ Item cum sem-
per presumatur abesse dolus, si
adesse non probetur, vt ff. de prob. l.
quoties. §. qui dolo. & de lega. ij. l.
cum ita legatur. §. species. Dubitari
posset rationabiliter si dolus potest
probari. ¶ Et dicendum est quòd
dolus probatur ex coniecturis^e c.
ij. de renun. in vj. nam si iam eram
litem contestatus, vel dederam so-
lūm

¶ Idem libellum, f vel denuntiaueram sibi quodd' eram daturus libellum, & ipse desinat postea possidere, præsu. i mitur dolo desinere, & ideo conuenitur ac si possideret. argum. C. de rei vend. l. si fundū. & ff. de edēdo. l. quādā. §. nihil. & ex quibus caus. in pos. eatur. l. ij. & not. eo. tit. l. Fulcinius. §. quid sit latitare. ¶ Quæri autem potest circa materiā huius capituli, de pluribus quorū quædam nunquā reperiūtur sufficiēter determinata. ¶ Primū est, an ei qui dolo desit possidere, si conueniatur, & æstimationem soluat: debeat de eui-
g ctione & caueri? & dicendum est quodd' aut habuit causam ab auctore, aut nō: si habuit, caueri debet, vt ff. de donat. inter vir. & vxor. l. si donatx. in prin. aliās si non habuit causam, non debet de eui ctione caueri, vt ff. de rei vendi. l. & ex diuerso. §. petitor. & de condi ct. furt. l. si seruus.
7 §. caueri. ¶ ¶ Secundo quæritur, an ex eo casu quo non cauetur possit ni-
h hilominus de eui ctione agi h re eui-
cta contra auctore cui æstimatio soluta est? Et potest dici quodd' sic: quia qui æstimationē soluit, emere videtur. ff. rerum amor. l. si propter res. ergo licet non fuerit dictum, quodd' de eui ctione agatur, nihilominus poterit agi. C. de eui ct. l. non dubita-
8 tur. ¶ Tertio quæritur, an per auctore debeant actiones cedi ei qui dolo desit possidere? Et videtur quodd' cedi non debeant: vt ff. de rei vend. l. is qui dolo. & l. nec quasi. Ecōtrā quodd' cedi debeant, vt ff. de re iudi.
9 l. in depositi. ¶ Mihi videtur esse differētiā inter eū qui possidet, & eum qui dolo desit possidere: quia qui desit possidere, aut desit culpa interueniēte, aut dolo. Si culpa, debēt cedi actiones. l. si culpa. ff. de rei vendi. si dolo, idē: vt ff. de re iudic. l. in depositi. si habeat causam ab auctore, sed si non habeat causam ab

auctore, non debent cedi. vt d. l. is qui dolo. & ibi notatur. Si verō possideat i licet per cōtūmāciā nō restituat, & propterea iuramentū in lite delatū fuerit auctori, æstimatione soluta, actiones debēt cedi, vt ff. de rei vend. l. hzc si res. Et ratio est, quia auctor sibi imputare debet, cum posset petere præcisē cōpelli possessorē restituere: vt ff. de rei vend. l. qui restituere. & nō petiit: sed cum dolo possidere desierat, hoc sibi imputari nō potest, & ideo facilius est causa excusandi eum à necessitate cedēdi. Nam cū possidebat, & auctor petere poterat præcisē cōpelli, & nō petiit, sed magis æstimationē voluit, sua sponte alienasse videtur, & ideo cedere compellitur: vt ff. de rei vendi. l. eius rei. & l. hzc si res. sed cum dolo desierat possidere, non sponte, sed ex quadam necessitate. & ideo cedere non tenetur, vt d. l. is qui dolo.
¶ ¶ Quarto queritur, an is qui dolo desit possidere, & æstimationē soluit, habeat actionē in rem sine aliqua cessione. tex. enim dicit. ff. rerū amor. l. si propter res. quodd' in rem actio ei danda est, sed non apparet vtrum ipso iure, an per cessionem. & ideo videtur dicendum, si res erat præsens, id est, si possessor æstimationem soluens habeat possessionē tempore æstimationis solutæ, quodd' statim quæritur sibi dominium, & ideo statim habet rei vindicationem in habitu, k vt d. l. eius rei. & si cer. pet. l. certi condi ct. §. vlt. licet in actu nō habeat, nisi desinat possidere: vt notatur de hæred. vend. l. si. Et hoc apparet: ¶ quia æstimationis solutio, pro emptione habetur, vt ff. pro empt. l. j. & ij. in fin. & l. iij. Sed si vendo tibi rem meam penes te constitutam, statim trāsferretur in te dominium, quasi videat tradidisse, vt instl. de rerum diuis. §. nihil. & ff. de acqui rerum do. l. qua ratione. §. in-

terdum. ergo si æstimationem recipio à te possessore, statim tibi possessori dominiū acquiritur: sed si possessio nō erat penes eum qui æstimationem soluit, quia fortē dolo desierat possidere, sicut cauetur in tex. regulæ: tunc remanet dominiū penes me dominū, qui æstimationē recepi, & cōsequēter in tē actionē cedere teneor, si culpa desit possidere: secus si dolo, vt dictū est §. in proxima questio. & hoc in rei vendicatione directa. Quid autē in vtili. §. q. vj. dicitur. ¶ Quinto queri potest, quid si res rediit ad actore, qui æstimationē recepit. & is qui æstimationē soluit, velit rē reuocare, & actor paratus sit restituere æstimationē, an excludat eum qui æstimationē soluit à petitione rei: & videtur q̄ sic, arg. ff. cōmoda. l. in cōmodato. §. si. & l. rem mihi. in princ. & de cōdict. sine causa. l. si fullo. E contra videtur, vt ff. de rei ven. l. si culpa. & ideo Glossatores iuris ciuiliſ variāt: quia dicunt in l. in cōmodato. §. si. ¶ q̄ est in electione illius qui æstimationē recepit, vtrum restituat rem vel æstimationem: & propter hoc est, quia cū alternatiuē teneatur ad alterum: vt ibi patet in text. ergo secundum regulā debet esse electio debitoris conuēnti, vt ff. de iure dot. l. plerūq̄. & j. eod. in c. in alternatiuis. alij distinguunt: quia si æstimationē soluit ille qui habet causam à domino: vt commodatarius & depositarius, fullo, & similes, tunc est in electione sua petere rē vel æstimationē: aliās sit electio domini, ad quē redit possessio: quia aliās si dolo commodatarij, vel depositarij res absit, & mihi eo nomine condemnatur, teneor sibi cedere actiones mihi cōpetentes: vt ff. de rei iudic. l. in depositi. secus si non haberet causam à me, vt ff. de rei ven. l. is qui dolo. & ita gl. in l. ij. ff. de cond. sine cau. & de rei

vendic. l. si culpa. & ista distinctio videtur satis rationalis. Mihi tamen videtur aliter distinguendum: ¶ quia aut tempore æstimationis solutæ possessio rei erat penes eum, qui æstimationē soluit, aut non: si erat penes eum, dominiū corpi pertine-re ad eū, vt ff. de rei vend. l. eius rei. & consequēter desinit pertinere ad dominū, qui æstimationem recipit: quia non poteit esse apud plures insolidū, vt ff. cōmoda. l. si vt certo. §. si duobus. & de calren. pecul. in l. hæreditatem. §. pater. Si ergo is qui corpi esse dominus, petat ab eo qui desit in totum dominus esse, & possidere, necesse habebit restituere rē: tunc nec auditur si velit restituere æstimationē, arg. ff. de rei vënd. l. qui restituere. quia cum sponte semel æstimationem recepit, cum posset præcise consequi rem: consequenter videtur renuntiasse rei, arg. ff. de lege commissio. l. si fundus. & C. de pact. inter emp. & vend. l. commissio. & idē frustrā postea conatur retinere rem illam cui semel renuntiandū putauit, arg. ff. de statu hom. l. homo liber. & C. de rebus cred. l. si quis iusiurandum. Sed si non erat possessio penes soluentem tempore æstimationis solutæ: tunc dico aut apprehendit possessionem inutilē antequam rediret possessio ad dominum, aut non. Si apprehendit, statim est ei quæsitū dominium, & desit pertinere ad eum, qui æstimationem recepit, quia rem habere nō poterat probabiliter: & poterit habere locum distinctio posita in præallegata. l. iij. de cond. sine cau. vt distinguatur. Aut ille qui æstimationem soluit, habebat causam à domino, aut non, vt dictū est, sed si nō apprehendit antequam rediret ad dominum, subdistingue: aut dominus cessit actionē soluenti, aut non: si cesserat, habet necesse restituere rem

rem, vt ff. de rei vend. l. si culpa. circa si. si non cesserat, est in electione sua restituere rem vel estimationem, quam percepit, vt d. l. in commodato. §. si. & hoc casu potest proprie locum habere gl. ibidem posita, quæ
 15 concedit electione conuento. ¶ Sexto quæri potest, an ille, qui soluit estimationem cum non possideret, quia culpa fortè vel dolo possidere desierat, habeat utilem in rem sine
 m aliqua cessione? m quod non videtur: quia lex dicit actionem cedendam, vt d. l. hæc si res, & l. si culpa. §. j. ff. de re iu. l. in depositi. ergo sine cessione non datur: quia si ipso iure sine cessione daretur, superuacua foret cessio. & propterea non facienda, vt ff. vt leg. nom. caue. l. hæc stipulatio, §. diuus. Azo autem dicit in gl. quæ est in eo. tit. l. eius rel. & prædicta l. si culpa. quoddam utile in rem
 o habet, quia ius actoris emisit videtur, dādo litis estimationem. unde tanquam emptor habet utilem, vt C. de hæred. vend. l. si. emptorem autem constat habere utilem sine aliqua cessione, n vt eodem tit. l. emp. & l. postquā. & l. seq. & no. C. de leg. lex legato. ergo & is, qui dolo desit possidere habet utilem estimationem solutam sine aliqua cessione. Ad arg. q. cessio sit superuacua, patet responsio: quia per cessionem incipit habere directā nomine cedentis, quod sine cessione nullo modo
 16 habet. ergo nō est superuacua. ¶ Itē contra Azonem est, quia secundum hoc non videtur differentia inter eum qui desit culpa possidere, & eū qui dolo, cum vterque habeat utile estimatione soluta sine aliqua cessione. & tamē notabiliter ponit differentiam: quia vni dicit actionem cedendam, alteri non, vt in præallegata l. si culpa. & l. is qui dolo. Sed dicas non esse differentiam quantum ad utilem quæ ex ficta vendi-

tionē datur: quia illam vterque habet estimatione soluta. Sed differentia remanet quantum ad directum eius exercitium, quod per cessionem transfertur. quia cum cessio non fiat dolose, si ab actore causam non habeat: ergo non poterit intentare directam. Ei autem, qui culpa desit possidere, fiet cessio, & ideo poterit intentare directā. Item contra Azonem: ¶ quia non est differentia inter directam & utilem: imò utilis & directā est eadem in substantia: siue eadem est substantia utilis & directā. vt ff. de neg. gest. l. actio & not. C. de act. & oblig. l. ij. Sed respondeo pro Azone: quia licet sit eadē substantia vtriusque, tamē differre possunt accidente, sicut homo ab homine. Accidere enim potest quoddam directæ obstat exceptio, & nō utili: & econtrā ° quoddam obstat utili & nō directæ, arg. eorū quæ leguntur ff. de pact. l. si cum emptore. & de transact. l. si. & de solut. l. si duo. Et propterea expedit aliquando habere plus vnā quam alterā, & per hoc apparet effectuale remanere differentiam inter eum qui culpa, & eum qui dolo desit possidere. & consequenter opinio domini Azonis absurditatem
 18 non continet. ¶ Septimò quæri potest, an ille, cui ceditur vel venditur in re actio, habeat dominium utile, p sicut econtrā qui estimationem pro re soluit habet utilem, in rem, vt dictum est in proxima quæstione? & videtur primò quoddam cessā actione
 19 in rem dominium transire: ¶ quia cessio actionis & traditio instrumentorum paria videntur, vt ff. de leg. j. l. seruum, §. eum qui. & de leg. iij. l. qui
 20 chirographum. sed ¶ traditio instrumentorum inducit translationem, do
 q minij, ¶ vt C. de donat. l. j. ergo & cessio actionis in rem. Econtrā videtur quoddam non transire, quia ad acquisitionem vnus iuris non sequi-

tur acquisitio alterius, in cuius acquisitione factum verum requiritur, vt ff. de acquir. pos. l. cum hæredes.

21 in princ. † Constat autem quod in b acquisitione dominij requiritur verum factum, id est apprehensio possessionis, vt ff. de pact. l. in traditionibus. & de rei vend. l. pen. C. & ff. eo. tit. l. si aget. & de act. emp. l. Quintus. & de act. & oblig. l. obligationum substantia. Ergo licet per cessionem acquiratur utilis in rem, non propterea sequitur quod acquiratur vti

22 le dominium. † Dico igitur quod transferendo dominium, transferre videor actionem in rem, quæ pro dominio datur, vt dictum est supra in proxima q. sed e contra cedendo c actionem in rem, non propterea transfertur dominium. Et est ratio, quia dominium est causa rei vendicationis, vt ff. de rei vend. l. in rem actio. E contra autem rei vend. non est causa dominij, sed ex dominio procedens: & ideo translatio dominij translata videtur rei vendicatio quæ ex dominio procedit & sequi-

23 tur: sed non e contra: † quia principale trahit ad se accessorium, vt ff. de fun. instr. l. fundi. §. si. sed e contra accessorium non trahit ad se principale, vt ff. de vulg. & pup. sub. l. ex pupillari. & quibus mod. pig. vel hypot. sol. l. Lucius. Quomodo ergo intentat rei vendicationem qui dominium non habet, cum rei vendicatio detur domino tantum, vt ff. de rei vend. l. in rem actio. Re spõdeo, intentat utilem ex persona cedentis propter dominium, quod ad cedentem pertinet, nomine tamen suo qui experitur directam vero ex persona & nomine cedentis intentat. Dyn.

ADDITIO.

a † Perinde teneris. Adde, an statuti loquens de possessione comprehen-

dateum, qui dolo desit possidere, vide Ioan. And. hic. & Aret. in rub. de acquir. possessio. col. fi. F. C. † Possideres. Adde Bar. in l. quoties. ff. si fam. l. fur. fecit. dic. & Dyn. in reg. bona fides. j. eod. & Iaco. Butr. Bar. & Lud. Bolog. in suis primis interpretat. in l. si culpa. ff. de rei ven. & Bald. & Lud. Bolog. in secundis interpretat. l. si res. ff. de rei vend. in sequenti limit. Dyn. hic, quod qui dolo desit possidere, non habetur pro possessore, quo ad commodum suum: sed quo ad sui damnum. & vide Ange. Aret. in §. omnium autem. col. x. vers. in eadem gl. in fin. Ias. col. xliij. inst. de action.

† Utili. Adde an qui dolo desit possidere conveniatur utili vel directa. Bar. & Flor. in l. elect. §. j. ff. de noxa. & Bar. not. in l. quanquam. §. Iulianus. ff. de aqua plu. arc. & in rub. & ibi Bal. ff. de rei vend. & Bal. Salyc. & Alex. in l. curatoris. C. de neg. ge. & Cy. in l. vnica. C. de alie. iud. mutan. cau. & Ioan. Fab. in §. omnium col. vj. vers. veniamus ad secundum. & ibi Ias. col. xliij. vers. veniamus nunc ad secundum. inst. de act. & ibi Dy. & Abb. in c. j. de alien. mur. iudi. cau. col. ij. vers. ij. opp. & Ioan. Andr. & Phil. Franc. hic, & Ioan. de Anan. in c. cum sit. de simo. & Fely. in c. pe. in princ. de except.

Adde eundem Dyn. supra in c. rati habitationem. nu. 10. eod. tit.

† Directa. Adde an utilis & directa differant in substantia vel specie. Ioan. Fab. in dicto §. omnium. col. vij. vers. iuxta hoc. & Bart. in dicta l. actio. vers. ij. quarto. & ibi Bal. & Moder. ff. de neg. gest. Cyn. in l. j. in j. quæst. & ibi Bald. col. iij. vers. modo venio. C. de act. & oblig. & Bart. in l. j. ff. de act. & oblig. colum. iij. & Iason in §. præiudiciales col. x. vers. in ead. gloss. ibi contraria Inst. de actio.

Consect

e ¶ Consecuturis. Adde Ioan. Fab. & Iaf. in §. omnium autem. col. xvij. versic. veniamus. instit. de act. qui idem tenent, & Bart. in l. qui petitorio. in princ. ff. de rei vendic. & in l. non solum. §. morte. col. xiiij. ff. de no. oper. & Bald. in procem. Decret. col. iij. & Innoc. in c. bonæ. el. ij. de postul. prala. & Io. And. hic in Mercur. & Bart. in l. sin autem. §. sed & is qui. ff. de rei vendic. Bal. in c. fin. ad finem. de iud. Specul. tit. de empt. & vend. §. nunc dicendum. versic. sed nunquid. & Bart. in l. Fulcinius. §. quid sit latitare. ff. quibus ex caus. in posses. eatur. quid de eo qui non per dolum, sed lara culpa desit possidere, an habeatur pro possidente, vide Ioan. Fab. & Iaf. vbi supra. & Bar. in l. qui restituere. ff. de rei vendicat. & Bald. in l. vnica. C. de alien. iud. mut. causa. & ad omnia supra dicta vide Ang. Aret. in §. præterea. inst. de act. & Felyn. in cap. pen. col. ij. versic. dum concluditur. & ibi Bal. & Abb. de except. quando allegans possessoré dolo desisse possidere, debeat probare dolum, & quomodo, & textum in l. dolum. & ibi Doctores C. de dolo.

f ¶ Libellum. Nota hinc ex verbis k Dyni, quod ille qui semel fuit in iudicio, postea si absit, semper præsumitur latitare, & sic dolo subterfugere. ita not. Bar. in l. dies. §. prætor ait. numero 22. ff. de dam. infec. qui allegat Dynum hic, aliter tamen ibi loquitur Imol. reprobando Bart. & idem ponit Bart. in l. si finita. §. Iulianus. numero 29. versic. modo ad propositum. eodem titulo. Gab. Sar.

g ¶ De euictione. Adde glos. & Bart. in l. & ex diuerso. §. petitor. ff. de rei vendic. & glos. & Bart. in l. litis. in ij. quæst. ff. pro empt. & l. in depositi. & ibi vide Modern. de re iudic. glos. & Bart. in l. si propter res. ff. re-

rum amotarum.

h ¶ Agl. Adde glos. in d. §. petitor. quæ tenet quoddam sic: sed tu habes glos. in l. fin. ff. ex quib. caus. in posses. eatur. vbi contra tenet & Iac. Butr. ibi. & Bart. in d. l. litis. in ij. q. & in d. l. in depositi. & ibi Modern. ff. de re iud. ¶ Possideat. Adde Iac. Butr. in rep. l. si culpa. ff. de rei vendic. & Bart. in d. l. in depositi. qui tenent contra Dyn. sed Alexand. ibi in princ. concordat eos, dicens, quod rei vendicatio non debet cedi reo possidenti, qui soluit litis æstimationem, sed bene actiones personales: & sic debet intelligi Dyn. in cæteris verò sequuntur Dyn. quando dolo desit possidere reus, non sunt sibi cedendæ actiones. & pulchrè per Bart. & Alexand. in d. l. in depositi. Bart. & Doct. Modern. in d. l. si fullo. ff. de condiç. sine caus. & Bart. post glo. in l. si propter res. ff. rer. amot. Sed an cedens vel vendens tenetur instrumenta sua ostendere, quibus cognoscatur de efficacia iurium suorum: vide tex. & Bar. in l. Titius hæres. ff. de act. emp. & vendit. & Bald. in consil. ccl. libro primo. & Rom. in consil. cclij.

¶ Habitu. Adde quod idem tenet Bart. in l. si propter res. ff. rer. amot. in j. oppos. & vide Bart. in l. si culpa. ff. de rei vendicat. & in l. prima. col. iij. versicu. videndum. in ultimo membro. ff. de act. & oblig.

¶ Præallegata. Adde quod Barr. in d. l. si fullo. quæ est l. ij. ff. de cond. sine cau. in ij. oppos. dicit Dyn. hic diuinare quantum ad l. ij. & vide ibi Bald. maxime Fulg. & Modern. & Bar. & Doct. in l. incommoda. vbi dicit tres esse actiones, quæ competunt huic qui soluit æstimationem: videlicet actio ex eo contractu, conditio sine causa. & rei vendicatio. & adde Bart. & Bald. post Iacobum Butr. in dicta. l. si culpa, & quod not. Bald.

Bald. in consil. cccxvj. lib. ij. & decis. Capell. & Tholos. ccvj.

m ¶ Cessione. Adde Cyn. in l. vnica, in vlt. q. de alie. iudic. mutan. causa facta. & in l. certi. C. de hæred. vend. & Bal. in d. l. si culpa. ff. de rei vend. & Bart. in l. j. col. v. versic. quæro si utilis cedatur. ff. de act. & oblig. & Bald. in l. ex nominis. C. de hæred. vend. & Felin. post Abb. & Doct. antiqui in d. c. pen. de except. in princ.

n ¶ Cessione. Adde quot sunt casus in quibus transit utilis sine cessione, gl. & Doct. in l. emptor. & l. ex legato. hic alleg. & Cyn. Bart. Bal. Salyc. & Alexan. in l. qui stipendia. C. de procurat. licet sit regulare quod non transeat utilis sine cessione: vt l. j. ff. pro socio. cum duabus legibus sequentibus: & vide Bart. in d. l. j. col. v. versic. quæro an ex solo. ff. de act. & obl. & Doct. in d. l. qui stipendia.

o ¶ Contra. Adde quod per istam rationem præcedentem tenet Dyn. in l. si mihi. in princ. ff. de leg. j. quod quando cessionarius agit, debeat exprimere vtrum agat utili, vel directa: & idem tenet Bal. in l. j. q. vlt. C. de act. & obl. Alex. consil. clxxxvj. col. ij. versic. ij. ex alio. vol. ij. de quo per Spec. tit. de procurat. §. sequitur. versic. sed nunquid agens ex iure cesso. qui tenet contra Dy. licet Ioan. And. ibi in addit. sequatur Dyn. sed Bart. in l. si duo rei. ff. de solut. dicit quod ex tenore libelli potest apparere an intenet directa vel utilem. & vide ibi Alex. in addit. Bart. sed quæritur an cessionarius teneatur facere fidem de instrumento cessionis ante litem contestatam. vide Bart. & Bal. vbi supra, qui dicunt quod si agit directa nomine cedentis, tenetur facere fidem: secus si utile nomine suo. & ad prædicta omnia vide Bar. in l. qui stipendia. C. de procurat. & ibi Bal. quo ad primam quæstionem: quia quo ad ultimam tenet

ibi in fi. quod etiam debet ante litem contestationem fieri copia instrumenti cessionis, ex quo in libello fit mentio de cessione, nisi iuret tunc se edere non posse: per not. per Inn. in c. j. de probat. & tenet Bart. in l. edita C. de edendo. quod nota, quia ita solet praticari in curiis. & vide decis. Capel. Tholos. ccxv. quidam tenet. licet contrarium teneat decis. Parlam. Delph. cccclxvj.

Adde quod notavi in apostil. in præalleg. decis. & in addit. ad Sylum Parla. par. j. tit. an pars agēs. vers. j. dixi in addit. ad Bar. in l. postquam. §. si dies. in vers. teneatur. post Alex. & alios. ff. vt leg. nom. ca. Feder. de Senis consil. cxj. Alex. consil. iij. vol. ij. & Barth. Soc. in suo tract. fallent. regula cxij.

p ¶ Utile. Adde Bal. in l. per diuersas. in xj. q. C. mand. & Bald. in l. fin. de hæred. vend. Dy. Bart. Ang. & Imol. in l. j. ff. pro empto. ad q. Dyni vide Bar. in j. col. ver. videndum est. in vlt. memb. ff. de act. & oblig. & Bald. in l. j. col. j. C. de alie. iud. mut. causa. & quæ not. Bart. & Lud. Bologn. in l. si res. ff. de euict. & not. quod licet ex cessione competat utilis actio cessionario, non tamen utile dominium: quia sine traditione non potest quæri: vt l. traditionibus. C. de pact. & tenet Dyn. hic, & Bald. in consil. cliij. in fi. versic. considerandum. lib. j. & quo modo cessionarius debet formare libellum, vide Bart. in l. fin. C. de hæredit. vendit. vbi dicit, quod debet dicere, quod talis res pertinet ad Titium iure dominij, vel quasi. & vide Doct. supra alleg. & Bal. in l. si culpa. & ibi Alex. in addit. ad Bar. ff. de rei ven. & Bal. in l. eum qui. §. prætor. ff. de publ. & Dy. hic, in fine.

Adde an procedat libellus iste: peto talem fundum, quæ dico ad me pertinere iure dominij, vel quasi. Lanfr. de Orian. in c. quoniam contra. §. petitiones

titiones. & ibi dixi in apost. in ver. iure domini. nu. 7. de probationib. & Fely. in cap. ij. col. vij. vers. ij. aggreitur. post Panormi. ibi, de libelli oblatione.

9 ¶ Domini. Adde eundem Dyn. in cap. j. numero 34. vbi annotatum fuit. suprâ eod. F. C.

In reg. Vtile. Argumenta.

- 1 Electio canonica non vitiatur per confirmationem inutilem.
- 2 Contractus factus cum pupillo auctore vero tutore, valet, licet falsus tutor accommodauerit & ipse auctoritatem.
- 3 Donatio facta ultra quingentos aureos, non vitiatur nisi quatenus modum excedit.
- 4 Compromissum factum in liberum & seruum vitiatur propter adiectionem serui.
- 5 Legatum adimitur per translationem quamvis inutilem.
- 6 Vtile quando per inutile vitiatur. & num. seq.

REGVLA XXXVII.

VTILE non debet per inutile vitiari.

- ¶ HVIVS regulæ innumerabilia inveniuntur exempla: † vt ecce: iure cauetur, quod si præcedat canonica electio, non vitiatur per quancunque confirmationem quoquo iure inutilem: vt suprâ de electio. cap. si confirmationem. Item si damno hæredem meum, & Regem Franciæ decem dare, tenetur hæres, licet Regem Franciæ damnare non poterim: vt ff. de leg. j. l. si duobus.
- 2 §. hæres. † Item si pupillo contra-

tor verus & alius falsus, ^a valet nihilominus cōtra: ratio est, quia vtile per inutile non vitiatur, vt ff. quod falso nri. auth. l. j. §. sed Pomponius, † Item si donatio facta ultra quingentos aureos, quatenus excedit modum, vitiatur: quatenus non excedit, non vitiatur: vt C. de donat. l. sancimus. arg. ff. de constit. pec. l. sed et si decem. de vsur. l. placuit. & de i. pecuniar. in prin. & l. vsuras. & de i. dot. l. siue generalis. & de ver. obl. l. quæ extrinsecus. & l. j. §. sed si mihi. Sed contra regulam videtur ff. de arbitr. l. parui refert. (aliàs incipit, Pædus) † vbi si compromittatur in quendam liberum, & quendam seruum, compromissum est inutile in personam liberi propter adiectionem serui. † Item videntur ob stare leges, in quibus cauetur, quod vtile legatum vitiatur propter translationem ^b inutilem, vt ff. de leg. j. l. planè. in prin. & de adim. leg. l. legatum. §. pater. & l. et si transferam. & ff. de aqua quotid. & æsti. l. j. §. item quæritur. vbi per admissionem inseparabilem vitiatur vtile per inutile. † Sed dicunt Doct. ^c aliquando quod hæc sit regula, cætera sint specialia: quæ solutio est plena & expedita: sed in omnibus specialibus esset rationem specialitatis probabilem assignare.

7 † Alij dicunt, quod aut vtile ab inutili separari possit aut non. Primo casu vtile per inutile non vitiatur. Secundo casu vitiatur, vt de aqua quot. & æsti. l. j. §. item quæritur. & §. Trebatius, & not. ff. de vsur. l. pecuniar. fœnebris, de eod. fur. l. si seruus. & §. boue. & C. de agr. & cels. l. quædam modum, vbi determinatur apertè q. parte individui irritata totum irritatur. Contra quâ solutionem videtur ff. com. præd. l. propriū. Sed dicendum est, quod licet ius seruitutis exceptæ esset individuum, personæ tamen à quibus excipiebatur erant diuiduæ: & ideo

& ideò facta relatione ad personas diuiduas, vtile non vitiat per inutile: quia per relationē prædictam possibile est vtile ab inutili separari. Sed contra hanc respōsionem videtur l. præal. Prædius. §. in seruum. ff. de arbit. vbi erat lus indiuiduum d. scilicet ferendæ sententiæ & personæ diuiduz, & vtile per inutile vitiat. Sed ibi agebatur de iure quod non cadebat in solidū in personam cuiuslibet separatim, aliās fecus, vt eod. tit. l. sed si ita. & ideò vtile per inutile vitiat. & in l. propriū. agebatur de iure quod in solidū in personā cuiuslibet separatim cadebat, & ideò vtile per inutile nō vitiat, cum sit diuiduitatem reperire circa personas. Latius tamē dici posset, q̄ oportet tres casus distinguere: nā aliquando duo concurrere debent ad confirmationē vnius actus, quorum vnum est vtile, alterum inutile, & tunc si vnum per se sufficeret, valeret quod agitur, vt ff. quod falso tut. auth. l. j. §. sed Pōponius. & de arbit. l. sed si ita, aliās si vtrūque requiritur non valet, vt ff. de arbit. l. Prædius. §. in seruum. Aliquando vnum solum est factū, ex pluribus, tamen quibusdam vtilibus, & quibusdam inutilibus cōmixtum: & tunc habet locū distinctio. Aut potest vtile ab inutili separari, aut nō, vt d. l. j. §. in quæritur. §. Trebatius. ff. de aqua quot. & æsti. Aliquando plures sunt actus distincti prorsus & sepatati, & quorum secundus accedere videtur ad reuocationem primi: & tunc secundus omnino inutilis non tollit primū: sed si quid vtilitatis licet nō perfectæ cōtineat, tollit primum, vt ff. si cer. pet. l. certū conditio. §. quoniam. & instit. quib. mod. tol. oblig. §. præterea. & ff. de leg. j. l. si seruus legatus. §. si seruus. & de legat. iij. l. si iure. & de iniust. rup. & irrit. testam. l. ij. & de his quibus vt indig. l. cum

quidam. & de legat. j. l. planē. & de adim. legat. l. legarum. §. pater. & l. etsi transferam. Istæ tamen tres vltimæ videntur solutionem destruerē, sed non destruūt, quia ademptio legati, quæ per eas inducitur, poterat sine translatione vtiliter separatim procedere: & eodem modo respondendum est ad l. iij. §. mīnor. de fundo instr. leg. Dyn.

ADDITIONO.

¶ Falsus. Adde quod si sint duo testes, quorum vnus est infamis infamia facti, vel aliās de iure inhabilis: alter verò testis sit multum fide dignus, isti duo testes faciunt plenā probationem: quia integerrima fides vnius, supplet imperfectionem alterius, vt not. Bal. in l. si quis ex argentariis. §. quid enim. in princip. & ibi Ludouic. Bolog. in suis primis interpretationibus. ff. de eden. & ibi Alex. col. j. versic. ij. not. & idem tenet Ang. in consil. j. & And. Barbat. reper. Io. in Ioannina. c. cum Raynaldus. de testam. & Barth. Soc. in l. Gallus. §. ille casus. col. pe. ff. de lib. & posthum. Bald. & Fulgos. in l. j. C. de testam. & Alex. in consil. lvi. vlr. col. versic. ij. potest. & in consil. cccij. col. iij. versic. sed attento. vol. ij. & Sali. in l. in bonæ fidei. col. x. C. de re. cred. & Fely. in c. testimonium. col. ij. versic. ij. nota. de testibus. Et idem est in duobus notariis rogatis de vno actu, & vnus est habilis, & alter inhabilis, q̄ valet scriptura: vt per Bald. & Doct. in d. l. si quis ex argentariis. & Ioan. de Imol. in consil. lxxix. & ad hanc reg. supradictam vide Hippol. de Marfil. in sing. cxcvj. & quæ dixi in §. vj. & ix. in gloss. iij. de iurisdic. omn. iudic. in lib. Consuet. Biturigum.

Adde Dec. consil. cxxxij. col. ij. vol. j.

¶ Translationem. Adde Dyn. in cap. non præstat. in fi. infra cod. F. G.

¶ Doct. Adde ad istam regulā quando

do vtile vitietur per inutile, lo. Fab. & Ang. Aret. inst. de inut. stip. §. q. si quis. & Bald. in l. certi conditio. §. quoniam. col. iiii. versic. dicimus. ff. si cer. pet. & ibi Alexan. & Bart. in l. Græc. §. illud. ff. de fideiuf. & solet recurri ad gl. ord. in l. pecuniæ fornebris. ff. de vsur. & Cyn. & Bal. in l. sancimus. C. de dona. & Bar. in disput. incip. Lopus. col. ij. vers. vij. & Alex. & Fran. Aret. in l. j. §. sed si mihi. ff. de verb. oblig. vbi dant multas remissiones in hac materia, præsertim Alex. in prin. & vide Spec. tit. de arbit. §. ij. versic. si cōpromittatur. & tit. de app. vers. sed pone. & Abb. in c. cum tēpore. de arbit. & in c. Messana. in fi. post glo. de elect. & Card. Alex. in c. turbat. & c. si quid. xxxvij. dist. Bar. in l. si spōsus. §. j. ff. de don. inter vir. & vx. & Pau. de Ca. in cōf. ccccxij. in antiq. & Ioan. Fab. in §. fideiussores. inst. de fideiuf. & plura cum lata per And. Barb. in repet. c. Raynaldus. char. antep. & seq. de testam. per Spec. in suo aureo reperi- torio. tit. de vitiatis. vel non. & Ang. in consil. cv. circa princ.

Adde glo. in ver. adiectionem. in l. sed si sibi. in ver. vtile per inutile. ff. de stipul. ser. Dyn. in l. Græcè. in versic. an vtile per inutile. ff. de fideiuf. Pano- norm. c. dilectus. num. 6. in vers. per inutile. de præb. Rom. cons. ccccxvij. Bar. in l. qui testamento. in vers. vtile per inutile. de leg. ij.

d ¶ Individuum. Adde quodd individuum dicitur tribus modis, vt per Bartolum in l. Græcè. §. illud. ff. de fideiuf. & Ang. & Imol. in l. j. §. sed si mihi. ff. de verb. obligat. Angelus Aretinus suprā proximè apostil. al- legata, & quæ dixi suprā in regula, generi. in prima additione, in prin- cipio, & Fely. post Abb. in cap. cum super abbatis. de offic. deleg.

e ¶ Latius. Vide quæ dixi in l. j. §. sed si mihi. ff. de verb. oblig. & in tract.

diuidui & indiuidui. C. M. ¶ Procedere. Adde eundem in cap. non præstat. in fi. infra eod.

In reg. Ex eo. Ar- gumenta.

1 *Legatum nemo consequi potest ex testamento quod impugnauit.*

2 *Testamentum minus solenne di- cens, an si succumbat, possit in eo sibi legatum petere.*

3 *Testamentum dicere falsum, inof- ficiosum, & minus solenne differunt.*

4 *Testamentum dicens inofficiosum, dicit testatorem non esse mente sanum.*

REGVLA XXXVIII.

a **E**X eo² non debet quis fru- ctum consequi, quod nifus est impugnare.

i ¶ SI testamentum in quo mihi legatum erat relictum dixi falsum vel inofficiosum, non possum petere legatum in eo mihi relictum: quia aut pronuntiatum est contra testamentum: & tunc ideo non de- betur, quia ex testamento^b falso vel inofficioso legata non debentur, vt ff. de inoffic. testam. l. Papinianus. §. si ex causa. & l. Titia. de pet. hæred. l. si testamentum falsum. Aut pro- nuntiatum est pro testamento: & tunc ideo non debetur, quia nifus extiti impugnare. Et ideo non de- beo consequi fructum ex eo, vt hic, & in d. l. Papinianus. §. meminisse. & C. de iis quib. vt indignis. l. alia.

2 ¶ Sed opponitur & videtur quodd etiam ex testamento, quod nifus sum impugnare, consequor lega- tum: quia si dixi testamētum minus solen

solenne, licet succumbam, petere possum legatū mihi in eo relictum, vt ff. de iis quibus vt indig. l. post legatum. Sed dicendum est quod ibi desistit ante sententiam. & idco par- citur ei, vt d. §. meminisse. & l. alia. vel si perseuerauerit vsque ad sen- tentiam, † dicendum erit differen- tiam esse, inter eū qui dixit falsum, & eum qui dixit inofficiosum, & di- cendo succubuit ex parte vna: & in- ter eum qui dixit minus solenne ex parte altera. Nam qui dixit falsum vel inofficiosum, perdit relictum, vt in prælleg. l. & hic. & qui dixit mi- nus solenne, non perdit, vt l. post le- gatū. Ratio autem est, quia dicen- do falsum, impugno non solum in- stitutionem, sed etiam legata: secus si dico minus solenne, cum etiā ex non solenni voluntate, id est non suf- ficiente ad institutionem, possunt le- gata deberi. † Item cum dico inof- ficiosum videor dicere testatorem non sanz mentis, vt ff. de inof. testa. l. ij. & l. Titia. & de leg. iij. l. patro- nus. §. fin. & consequenter nec hære- dem instituere, nec legata relinque- re posse, Dyn.

ADDITIO.

- a † Ex eo, Vide multa per Iaso. ad hanc regulam facientia in repetit. l. admonendi. col. xliij. versic. tet- tio. num. 116. ff. de iureiur. G. S.
- b † Testamento. Adde plenē Cynum, Bald. Pau. de Cast. & Alexan. Imol. in l. alia. & Bart. in l. Polla, C. de iis quib. vt indign. & Bart. latē in l. post legatum. ff. de iis quib. vt indign. & in l. cum filio. in principio. ff. de le- gat. j. & Bald. consil. cccclv. incip. quidam mæchus. lib. secundo. & in consil. lxx. incip. quando sapientes. vol. iij. & quod not. Dyn. in regula beneficium. q. viij. & Bart. in l. si is qui. col. xvij. ff. de vsucap. Sed quid si quis acceperit id, quod sibi debetur ex donatione causa mortis separata

à testamento, an possit testamen- tum infringere? tenet Ludouic. de Vrbe in sing. cccclxxvij. incip. ac- cipiens sibi. quod non, per tex. sing. quem dixit non esse alibi, in l. si ve- rò. versic. sed si mortis, de bon. lib. & vide ad intellectum huius regu- læ Inn. & Abb. in cap. ex parte de- cani. in glos. in verbo, dicebant. & ibi Felyn. de rescript.

In reg. Cūm quid.

Argumenta.

- 1 Prohibito aliquo prohibentur ea, per quæ ad illud peruenitur.
- 2 Prohibito aliquo censentur etiam prohiberi ea, quæ ad illud sequuntur.
- 3 Matrimonio vetito vetita sunt sponsalia, & num. 6.
- 4 Venditio si prohibeatur, traditio prohiberi censetur, & num. 5. & 7.

REGULA XXXIX.

CVM quid prohibetur, prohibentur omnia, quæ sequuntur ex illo.

- ¶ DVA E sunt regulæ quæ videntur æquipollere per omnia. † Pri- ma^a, Cum quid prohibetur, & om- ne id, per quod peruenitur ad il- lud, videtur prohibitum: vt ff. de sponsalib. l. oratio. & de fideiuss. l. cum lex. C. de natural. lib. l. legem.
- 2 in fine. † Secunda est, Cum quid prohibetur, prohibentur & omnia, quæ sequuntur ex illo^b, vt hic, & C. de legib. l. non dubium. & tamen sunt omnino diuersæ: quia prima loquitur de consequentia prohibi- tionis mediorum, per quæ perueni- tur ad extremum: secunda loquitur de consequentia prohibitionis ex- tremorum, quæ procedunt ex pri- mo prohibito. † Verbi gratia: de primo, si prohibetur matrimonium inter aliquas personas, videntur prohib

prohibita sponsalia per quæ perueni-
tur ad matrimonium. vt in d.l.
4 oratio. † Item verbi gratia de se-
cundo^c, prohibetur venditio fun-
di dotalis, vt in l. j. §. & cum lex. C.
de rei vxo. a. & instit. quibus mod.
alien. licet. in prin. & ideo si vendatur
& tradatur, traditio quæ ex ven-
dicatione sequitur, videtur prohibita,
propterea dominium non transfer-
tur, vt instit. quib. mod. alien. licet.
5 circa princ. † Item prohibetur ven-
ditio ascriptitij sine gleba, & ideo
si vendatur & tradatur, traditio quæ
ex venditione sequitur, videtur pro-
hibita, & propterea dominium non
transferatur: vt C. de agrico. & censu.
l. quemadmodum. lib. xj. Item pro-
hibetur alienatio rei ecclesiasticæ
non seruata solennitate quæ à iure
statuitur. 3. de rebus eccles. non alie.
& C. de sacrosan. eccles. l. iubemus.
& in authen. hoc ius porrectum. &
xij. q. ij. c. sine exceptione. & ideo si
vendatur & tradatur, dominium
non transferatur: imò idem ipse prælatus
vel æconomus ad vendicandum
admittitur, vt d.l. iubemus.

Sed contra primam regulam vi-
detur. ff. de ritu nupt. l. si quis offi-
cium. † vbi licet matrimonium sit
6 prohibitum, non videntur esse pro-
hibita sponsalia, per quæ perueni-
tur ad matrimonium. Sed dicas quòd
aut causa prohibitionis matrimo-
nij erat perpetua, aut temporalis: si
perpetua, videntur esse prohibita
sponsalia, vt in l. oratio. si tempora-
lis, non videntur prohibita, vt in l. si
7 quis officium. Contra secundam
regulam videtur. ff. de fundo dot. l.
pen. & de vsucap. l. cum vir prædiū.
vbi erat prohibita venditio fundi
dotalis, & non valebat: & tamen ex
ea secuta postea traditione domi-
nium transferatur irrevocabiliter. Sed
8 dicas, aut causa prohibitionis du-
rabat: & tunc habet locum hæc re-

gula, vt C. de legi. l. non dubium. aut
erat finita, puta quia matrimonium
erat solutum, & fundus desierat esse
dotalis, & cesserat lucro mariti, &
tunc habet locum leges cōtrariæ. Res-
gula ergo debet intelligi causa pro-
hibitionis durante. Cōtraria verò,
causa prohibitionis cessante. Dyn.

A D D I T I O.

¶ Prima. Adde quando quid pro-
hibetur, an videatur id per quod
peruenitur ad illud prohibitū, Bart.
& Bald. in antiqua lect. in l. oratio.
ff. de spons. vbi sequuntur Dyn. hic,
& vide gl. Cyn. Bart. & Alex. in l. ij.
ff. de iurisd. omn. iudi. & Cyn. Bald.
& Saly. in l. j. C. si rector prouin. vbi
ponunt quatuor brocard. Primum
(vt dixi) si impeditur principale, &
eius antecedens. Secundum est, quan-
do principale prohibetur, & eius
consequens. de istis duobus habetur
hic, per Dyn. & de hoc secundo per
Bart. in l. non dubium. C. de legi.
Alia duo brocarda sunt permissiua,
scilicet, quòd vbi aliquod princi-
pale permittitur, & eius antecedens
intelligitur esse permissum, vt d. l. ij.
de iurisd. omn. iudi. Quartum est,
cùm quid permittitur principaliter,
& consequens siue sequela permittit
intelligitur. de quibus vide suprā,
per Doct. & Bart. in l. ambitiosa. ff.
de decre. ab ordi. fac. Et quo ad pri-
mum brocardum vide Ioan. Andr.
in clem. eos. super verbo. contrahe-
re. de affinitate & consangu. & hic
Philip. Franc. & quo ad secundum,
Bald. in l. & si is. C. de præd. minor.
& Angel. in auth. vt cum de appel.
cog. & in audi. cōsi. quæ de dignit.
& quæ not. Dy. in reg. cùm quid vna
yla. j. eod. & Abb. & Fely. in c. nam
concupiscentiam. de constit.

¶ Ex illo. Adde eundem in c. indul-
tum. nu. 24. 3. eod. F. C.

¶ Secundo. Adde ad hæc quæ sequuntur
eundem Dy. c. quæ cōtra. in prin. j. eo,
Dyn. N

In regula, Pluralis.

Argumenta.

- 1 Legatum post annos, debetur post biennium.
- 2 Testes duo intelliguntur, cum numerus incertus requiritur.
- 3 Locutio pluralis an & quando tria requirat.
- 4 Pluralis locutio geminat singularis significationem.

REG. XL.

- a Pluralis locutio a duorum numero est contenta.

¶ VERBI gratia: si libertas seruo legetur post annos, de biennio intelligitur, ff. de manu. testam. l. libertas. §. post annos. Item si promittitur vel legatur post dies b, de duobus intelligitur, vt ff. de verb. sign. l. inter illam. §. ita datam. ¶ Item vbi requiritur numerus testium, si certus non adiicitur, sufficiunt duo, vt ff. de test. l. vbi numerus. Sed ¶ videtur quoddam pluralis locutio requiratur tria c, & non sit contenta numero duorum, vt ff. de opt. leg. l. j. Sed dici potest, vt ibi per gloss. notatur. Item econtra videtur quoddam sit contenta vno tantum, & non requirat necessarium duo: quia si lego tibi Stichum & Pamphilum sub conditione, si mei erunt cum moriar, & vnus tantum sit meus tempore mortis, valet tantum in eo legatum, vt ff. de condi. & demonstr. l. falsa. §. fin. ¶ Sed ibi non dicit quoddam pluralis locutio sit vno d contenta: sed dicit quod geminat significationem singularis, id est, operatur illud quod dux singularitates diuisim prolataz, sicut patet. ff. de legat. iij. l. qui concubinam. §. si Stichus. & C. de impub. & aliis substit. l. quamuis. &

ff. si quis cautio. l. si seruus. §. j.

ADDITIONO.

- a ¶ Locutio. De materia huius regule videndus est Alcia. in l. inter illam. §. si. ff. de verb. sign. F. C.
- b ¶ Legatur post dies. Adde quoddam idem est si dicatur in diebus illis, per tex. in d. l. inter illam. secundum glo. Bart. & Alexan. in l. eum qui Calendis. in prin. ff. de verb. oblig. & Ange. in l. libertas. §. si. ff. de manum. testam. Sed quid si aliquis promittitur alicui in tribus terminis dare decem, nec dicit de quibus? Dicit Bart. quoddam isti tres termini debent intelligi de tribus annis, in l. iij. in princip. ff. de annuis lega. & Alex. in d. l. eum qui, licet Rom. ibi teneat contrarium. Et ad omnia predicta vide Fely. in c. plerumque. de rescript. qui idem tenet. seq. Bart.
- c ¶ Tria. Adde quando pluralis locutio ad minus requirat tria, glo. sing. in §. & quod sepe. & ibi Lud. Bolog. in suis interpretationib. post Angel. in auth. de trien. & semis. collat. l. ij. Aliquando significat plura secundum subiectam materiam. vt l. sed ea. ff. de leg. & per Bart. in l. seruo. ff. de optio. lega. & quæ not. Ang. Arer. in §. si. instit. de iure perso. & Bald. in §. libertinorum. instit. de liber. & Card. Alex. in c. si officia. lix. distin. & Bald. consil. cccxcix. col. iij. vers. redeo ad primum. & consil. seq. col. iij. vers. & dico. lib. j. & Archid. & Ioan. And. in c. si cui. §. si verò. de præben. §. eod. lib. & Angel. Aret. in tract. Malefic. in verbo, pluribus. & ibi Angel. de Arlmino in addit. & Alex. consil. cxij. col. iij. vers. propterea. lib. iij. Bar. in l. qui quartam. §. si quis vnam, & ibi dixi in apost. ad eum in ver. pluralis. de leg. j.
- d ¶ Vno. Adde quando pluralis locutio verificari possit in singul. Ioan. Fab. & Ang. Aret. instit. de iure perso. in prin. col. j. & Bart. in l. falsum. §. si.

§. h. & ibi Bald. & Barthol. Soc. ff. de condit. & demonstr. & Fely. latè in c. omnes leges. j. distin. In princ. & Bald. consil. ccccxlj. vol. j. & Alex. consil. cxxxv. in si. prin. & in ij. col. vol. v.

Adde omnino Bald. in l. quamvis. & in l. pendit. de impub. & aliis substi. & in l. cum quidam. C. eod. tit. Bart. in l. si seruus. §. si plurium. in prin. ff. si quis caut. Cardin. Alex. in clem. j. q. xxxij. de foro compe. Panorm. in c. vt priuilegia. num. 2. & ibi dixi in apostil. in versic. in singularitatem. de priuileg. & Alex. consil. lxxxiiij. vol. iij.

In regula, Imputari.

Argumenta.

- 1 *Conditio potestativa, si nō impleatur, quando non implenti imputetur. & nū seq.*
- 3 *Legatum quando impediatur per casum contingentem in persona alterius.*
- 4 *Conditio non impleta quando imputetur, & cui.*
- 5 *Conditio casualis quando pro impleta debeat haberi.*
- 6 *Conditio mista quæ sit, & quando pro impleta habeatur.*

REG. XLI.

Imputari non debet ei per quem non stat, si non faciat quod per eum fuerat faciendum.

- 1 **PROPRIE** † procedit istius
- 2 *regulæ intellectus in cōditione potestatiua, quæ pendeat ex facto legatarij tantum, vel hæredis scripti, vel alterius cui erat ascripta. Nam si impediatur eam implere per ca-*

quia non stat per eum quominus faciat quod per eum fuerat faciendū, vt ff. de condit. insti. l. quæ sub cōditione. §. quoties. † Item in ea quæ pendet ex facto illius cui ascribitur, & alterius; si impediatur per eum ex cuius facto pendeat. Sed si impediatur per casum in sua vel alterius persona contingentem, relictum non debetur: & tamen non stat per eum, quominus faciat quod per eum fuerat faciendum. vt ff. de condit. & demonstr. l. in testamento. ij. & l. Titio. j. §. Titio genero. versic. ante nuptias. & ideo melius procedit in cōditione verè potestatiua, id est, quæ pendet ex facto illius tantum cui ascribitur. Sed regulæ supradictæ videntur multa obitare. † Primo, quia iure cauetur quod si legatum mihi relinquatur sub cōditione quæ pendet ex facto meo & alterius, & impediatur per casum in alterius persona contingentem, legatum non debetur, vt ff. de condi. & demonstr. l. in testamento. & suprā proximè dictū est. Item si relinquitur mihi sub cōditione, si intra x. dies ascendero Capitolium, & impediatur quominus ascendam, cōditio non habetur pro impleta, licet dies quibus sui impeditus non computetur. vt ff. de condit. & demonstr. l. quibus diebus. † Propterea vt hæc & alia contraria ad præsentis regulæ materiā pertinentia soluantur, distinguendum videtur: quia aut erat implendus modus, aut implenda cōditio. primo casu, siue impediatur per casum contingentem in personam meam, siue cōtingentem in personam alterius, pro impleta haberi debet, vt ff. de leg. j. l. si fundum per fideicommiss. §. Iulianus. (aliā est l. si Titio.) & de leg. ij. l. Lucius. §. quisquis. Secundo casu aut erat cōditio potestatiua, aut erat casualis, aut mixta

si potestatiua, aut pendeat ex facto meo tantum, aut ex meo & alterius: si ex meo tantum, aut impediatur per eum, cuius intererat, ut ff. eod. l. in iure civili. & de verb. obli. l. in executione. §. si. & de cond. & demonst. l. iure civili. & quando dies leg. ced. l. si post diem. §. item si qua. Secundo casu idem, quia pro impleta debet haberi si casu impediatur, ut ff. de condi. instit. l. quæ sub conditione. §. quoties. In tertio casu tenetur ille qui impedivit conditionem impleri. ut ff. ad l. Aquil. l. inde Neratius. §. j. & de condi. & demonst. l. quibus diebus. In prin. Sed si ex meo & alterius: aut impediatur per me, aut per eum ex cuius facto pendeat, aut per casum. Primo casu non habebitur pro impleta. Secundo casu pro impleta habetur. Tertio casu aut conditio est adiecta in fauorē meū, aut illius in cuius personam contingit casus, aut vtriusque, aut dubitatur. Primo casu habetur pro impleta. Secundo casu videtur deficere: & ideo non habetur pro impleta. Tertio, quando vtriusque, si impediatur per casum in alterius personam contingentem, non habetur pro impleta. Quarto quando dubitatur, præsumitur in fauorē illius ad cuius aliquid erat sub conditione ascriptum: & ideo casus in alterius personam contingens nihil nocet, ut probatur C. de instit. l. j. & ff. de condi. & demonst. l. Titio. §. Titio genero. versic. ante nuptias. & versic. seq. & l. in testamento, & de annuis legat. in l. Seio. in prin. & l. Mavia. in prin. & de alimen. leg. l. Caio. §. j. de condi. & demon. l. illis.

† sed si erat casualis conditio, expectaretur euenire conditio: licet enim impediatur impleri per casum, non habetur pro impleta, ut C.

de cadu. tollen. l. vnica. §. si autem. & not. ff. de condit. & demonst. in rubr. † si mixta, dicendum est, quod mixta sumitur duobus modis. nam in vno casu dicitur mixta, quæ pendet ex facto meo & ex casu: & in illa seruatur idem quod in casuali, ut not. ff. de codi. & demon. in rub. Alio modo dicitur mixta, quæ pendet ex facto meo & alterius, & in illa quid iuris seruetur, dictum est supra Dyn.

ADDITIO.

a † Istus. Quid differat ab ea, quæ est infra eod. c. cum non stat. vide ibi Dyn. quo loco pleraque ex iis quæ hic attingit fusius tractauit. F. C.

b † Secundo. De hoc articulo an & quando conditio habeatur pro impleta, cum per eum cuius interest non impleri sit quominus impleatur, vide plenè apud Deci. in l. in iure civili. ff. eod. F. C.

c † Aut mixta. Adde de natura cuiuslibet conditionis l. potestatiuæ, casualis, & mixtæ. gl. Cyn. Bart. Bald. Saly. Alex. & Ias. in l. j. & in l. si pater. & ibi Bened. de Plumbi. in rep. C. de instit. & substit. & gl. & ibi latè Bart. & Doct. in super Barth. Soci. in l. in testamento. col. ij. ff. de cond. & demonst. Et hic adde Dy. & quæ ibi dico in regu. cum non stat. j. eo. & Bart. in cons. xiiij. & ibi Bernard. Landri. in addit.

d † Fauorem. Adde quod Bart. in l. Caio. §. imperator. ff. de alim. & cib. legat. & in l. illis. ff. de condi. & demonst. & in l. qui concubinam. §. vxori. ff. de legat. iij. & sing. in cons. cxxj. reprobatur hoc, dicens quod onus non videtur adiectum in dubio fauore legatarij, & speciale esse in legato alimentorum, licet Dyn. contrarium voluerit hic, & in reg. cum non stat. j. eo. & glos. in l. j. C. de leg. & Doct. in l. annua. in prin. ff. de annuis leg. & Bal. sequitur Bart. reprobando.

bando Dyn. hic, in suo consil. cl. lib. ij. in q. an alimenta legata possint peti extra domum heredis. ubi concludunt Bart. & Bald. quod non, si in domo potest commodè morari, secus si impediatur propter factum & scuitiam heredis, ut probatur expressè in l. concubinam. §. vxori. ff. de leg. iij. & de annuis leg. l. Mæula. in prin. & §. j. & de alim. leg. l. iij. §. fi. & ibi Bart. & Alex. in addi. & plenè Bart. in l. j. eo. tit. & Bal. in l. j. & in l. annuali. C. de legat. & Bald. in authen. hoc loco. col. pen. C. si secundo nub. dicit quod nouerca nō tenetur stare cum priuignis, & idē dicit Bald. in rub. de cohabi. cleric. & mulier. Et vide Specul. in titu. qui filij sint legit. suprà, versic. quid si viro absente. & ibi Io. Andr. in addit. & Alex. in l. j. C. de Institu. & substit. col. ij. & Bart. in l. diuortio. in princ. ff. sol. matrim. Et idem est in marito, qui atrociter vxorem suam verberauit: & quæ aufugit, secundum Dyn. Cyn. & Doctor. in l. quod in vxorem. C. de negot. gest. Secus esset, si vxor sua culpa recessisset: ut not. hic in c. significa. de diuortis. & Bald. in l. quamuis. C. de legat. & Decis. Parlamen. Delphin. quæst. cccxxxix. & ibi vide in materia alimentorum plures. q. quid in filio, qui debet alia parte, & vult habitare seorsum, an debeat ali. vide Imol. post alios, & quod dixit Alex. in l. si cum dotem. §. transgrediamur. in fi. ff. sol. matrimo. Et ad prædicta vide Alexan. in consil. iij. col. m. j. vol. iij. & Ioan. de Ana. in consil. iij. incipien. visis his. & ibi Lud. Bolog. in addit. & Angel. consil. cv. incip. donat. Florian. & Alex. in consil. c. col. j. lib. j. & Angel. & Salyc. in d. l. j. C. de leg. & Paul. de Cast. in d. l. diuortio. glos. Angel. & Lud. Bolog. in suis secundis interpretationibus. in authen. de incest.

nuptiis. in princip. Bart. & Paul. de Cast. in l. cum secundo. §. in causa. ff. de transact. secus est in alimentis, & relictis scholari. nam debent præstari in loco studij: ut not. Bart. in l. sed si suscepit. §. si libertis. in fi. ff. de iudic. & Lud. Bolog. in dicta authen. de incest. nupt. vnde dicit Innocen. in c. fi. de magist. quod doctor diues tenetur alere scholares pauperes. quia idem Lud. Roma. singulari suo cxxxvij. incipien. volo vnā dicere. & inquantum dicit quod potest, tenetur filium alere etiam habitantem seorsum amplior, ut teneatur etiam alere vxorem & filios eius si non habent unde commodè vliant: ut not. Bald. in l. vbi. versic. ista quæstio. C. de iure dotium. dixi in apostil. ad Bart. in l. libertis. §. Lucius. in verbo, domi. in fi. post Alexan. ff. de aliment. legat. & in additio. ad Panormi. in c. ex litetis. nume. §. in versic. ad alimentandum filios. de conuers. in fi. & an pater putatiuus repetat alimenta filio putatiuus præstita, vide quod dixi in apostil. ad istum in l. si neger. in versic. cum alimentandi. ff. de liber. agnoscen. & Bart. in l. j. §. competi. ff. si mulier. ventr. nom. in posset. mit.

In reg. Accessorium.

Argumenta.

- 1 Gratia non extinguitur morte cedentis.
- 2 Accessorium sequitur naturam principalis.
- 3 Accessorium quando non sequatur naturam principalis.

REG V. XLII.

ACCESSORIUM naturā sequi congruit principalis.

- 2 § 1. † alicui cōceditur gratia, & executores dentur, sicut non finitur gratia morte concedentis: ita nec finitur executoris officium, quia accessorium naturam sequi cōgruit, a principalis, vt suprà de offic. deleg. c. si super gratia. l. vj. & videtur hac regula obtinere siue tractetur de principali inducendo, siue tollendo, siue confirmando. de Inducendo probatur in d. c. si super gratia. de tollendo, b probatur. ff. de penu. leg. l. ij. & de pecul. leg. l. ij. & iij. & de fun. instr. leg. l. fundi. & de eo quod certo loco. l. centum Capuz. §. si. & C. de vsur. l. eos. & in reg. iuris civilis. l. cum principalis. de confirmando, probatur in prælleg. c. si super gratia. Obstat tamen videtur. ff. de eo quod certo loco. l. centum Capuz. & l. si. vbi accessorium naturam non sequitur principalis.
- 2 † Sed dic, quod aut in accessorio reperitur prouisio, vel dispositio specialis, aut non. Primo casu habent locum contraria. Secundo habet locum regula, & concordantiz regulam confirmantes. Eodem modo responderi potest ad l. si cui fundum. c. de fundo instr. l. leg. Et ratio c est, quia prouisio & dispositio specialis derogat illi, quæ virtute iuris, vel significatione verborum intelligebatur inclusa, vt C. de pact. conuen. l. si. & de vulg. & pupil. substit. l. coheredi. §. qui patrem.

A D D I T I O.

- a † Congruit. Adde quando accessorium sequatur naturam sui principalis. Bal. consi. xxx. in princip. vol. ij. & in l. in iis. §. mācipia. ff. sol. ma. ti. & gl. & ibi Lud. Bolog. in primis interpre. & Bar. & mod. in l. fin. §. Lucius. ff. de condi. indeb. Adde Dyn. l. eo. c. pro possessore, nu. 23. & not. quod reg. fallit quoties est diuersa ratio principalis & accessorij, vt dicit Bar. in l. ita stipulatus, in

xij. opp. ff. de verb. oblig. & Bal. in l. non dubium. xiiij. opp. C. de legi. & Alex. consi. iij. col. pen. vol. j. & vide de Dec. in l. cuius principalis. & in l. nihil dolo. §. j. ff. eod. tit. & Iac. in §. præiudiciales. Instit. de actionib. & Hippol. de Marfi, in sing. xvij. incip. accessorium. & Alber. de Roza. hic & in seq. reg. & an sublato principali tollatur accessorium, vide Cy. & Io. Fab. in l. ij. & ibi Doct. C. de luit. pig. & quod not. in l. si pater nam. per Bal. & Lud. Bolog. in suis secundis interpr. C. ad Velle. & Bar. in l. j. ff. de pecul. leg. & in l. si. §. Lucius. & ibi Doct. Moder. ff. de cond. indeb. & Philip. Franc. hic, & Car. Alex. in c. si laicus. xx. dist. & accessorium nõ potest trahere ad se principale, nisi exprimatur, vt dicunt Anchar. & Felyn. in c. cum M. col. ix. circa princip. de constitut. Et vide quando extinguatur accessorium extincto principali. Lud. Bolog. in l. vtique. ff. de rei vend. in primis interpre. & Alex. in addi. ad Bart. in l. non vtique. & ibi Lud. Bolog. in primis interpre. ff. de eo quod certo loco. & vide Rom. in consi. cccxxx. & in singul. d. lxxvij. versic. tu habes regulam. & Dec. in l. impossibillium. ff. eod. tit.

† Tollendo. Adde hic aliquot notabilia dicta Iaso. in §. fuerat col. xv. nu. 76. cum seq. Inst. de aq. io.

c † Ratio. Eadem ratione & promissio facti alieni, licet regulariter sit inutilis, pœna adiecta tenet. l. stipulatio ista. §. j. ff. de verb. obli. & not. Bar. in l. si duo. §. hæc autem. de consti. pec. & post eum Dec. consi. ij. F. C.

In reg. Qui tacet. Argumenta.

Tacens consentit, si contradicendo impedire poterat.

Inq

- 2 Inquiri non potest contra aliquem nisi infamia precedente.
- 3 Pater dicitur consentire qui permittit ut filius decurio creetur.
- 4 Præsens permittendo se scribi in actis ut fideiussorem alicuius, perinde est ac si expresse fideiuss.
- 5 Consentire creditur, qui præsens rem suam obligari permittit.
- 6 Filia non contradicens patri agenti de dote consentire videtur.
- 7 Consentit qui alium de iure suo patitur experiri.
- 8 Præsens & tacens quando non præsumatur consentire.

REGVLA. XLIII.

QUI tacet consentire videtur.

- 1 ¶ INFALLIBILITER locum habet regula ^a in illis qui contradicendo poterat impedire quod agebatur, ut supra de accus. c. ij. lib.
- 2 vj. ¶ nam ibi poterant impedire ne ad inquisitionem procederetur infamia non præcedente: & ideo si præsens fuit, & tacuit, & non impediuit consensisse videtur. Propterea frustrà postea nititur infirmare. ¶ Idem in patre quo præsentem filius creatur decurio: nam si non contradicit, consentire videtur, ut ff. ad municip. l. quoties, & de decur. l. honores. §. ad decurionatum. ¶ Idem in fideiussore à tutore nominato, qui patitur nomen suum scribi in actis, & non contradicit, quod videtur consentire & per solennem stipulationem se obligare, ut ff. de fideiuss. tuto. l. iij. §. vlt. ¶ idem in eo qui se præsentem rem suam patitur obligari: & non contradicit: quia consentire videtur, ut ff. de pignorijs. l. fideiussor. §. pater. ¶ Idem in ea filia qua

præsentem & non contradicente, cum causam contradicendi haberet, patet experitur de dote: quia consentire videtur. ff. sol. matr. l. ij. §. voluntatem. ¶ Idem generaliter in quocunque qui patitur alium experiri de iure ad se pertinente: ut patet per plura exempla. ff. de re iud. l. sæpe. Sed contra videtur ff. de fur. l. qui vas. §. vetare. sed ibi contradicendo fortè non poterat impedire: & ideo pro consentiente non habetur, ut ff. de leg. ij. l. Titia. §. Luc. & ff. de pig. act. l. Caius. & ibi not. & in præalle. l. sæpe. de re iud. Præterea contra regulam videtur aperte. ff. eod. tit. l. tunc autem. & de arbit. l. sicut. ubi ¶ præsens non videtur consentire, licet contradicendo poterat impedire. Sed dici potest, quod aut agitur de præiudicio generando præsentem, aut alteri extra personam præsentis & tacentis. Primo casu habet locum regula. Secundo contrarias sicut patet per simile in persona iutoris, qui licet sit præsens iis, quæ cum pupillo aguntur, non videtur propterea consentire, nec auctoritatem præbere, nisi expresse loquatur. ff. de auct. tut. l. j. in fin. & l. ij. & l. ij. Item contraria videtur regula quæ immediate subiicitur, is, qui tacet &c. sed solues ut ibi Dyn.

A D D I T I O.

- a ¶ Regula. Adde ad istam reg. & seq. gl. & Doct. maxime Bal. Abb. & Fel. qui ponit tres regulas cum pluribus fallentijs. in c. nonne. de præsum. Cyn. & Doct. in l. inuitus. C. de procur. & Bar. in l. quæ dotis. & ibi Doc. Moder. & Bar. & Socin. in l. ij. §. voluntatem. ff. sol. matr. & Ang. Aret. §. pen. in l. i. quibus modis ius patris pote. solu. & de legi. paren. tut. in prin. & Corf. in suis ling. in verbo licentia. & in verbo minor. & Bar. in sua disput. incipi. mulier habens,

col. iij. versic. circa secundum. & Alex. Imol. in conf. j. col. pen. in fin. lib. ij. & conf. lxj. vol. iij. & in conf. viij. iij. col. post medium, versu sed pmissis. lib. v. & Bart. in l. in adoptionibus. ff. de adop. & Abb. in c. ex parte decani. in iij. & iij. col. de rescri. & in d. c. nonne. Innoc. in c. in Genesi. de elect. & Abb. in consi. lxxxvii. lib. j. & in c. pen. de procu. & aliquid in c. cum dilectus. in j. col. de consuet. & in c. dilecti. de arbit. & per Spec. tit. depositi. §. ix. per totu. vbi verò ultra taciturnitatem intervenit aliquis actus positivus, tunc tacens sine dubio habetur pro consentiente. vt not. Bart. in l. quo enim. ff. rem ratã haberi. & ex hoc inferitur quòd qui scienter recepit literas alicuius in quibus dicebatur quòd erat debitor mittentis, neque illico reclamavit, videtur consentire. Ad hoc est bon. text. in l. si filiusfa. & ibi Bar. Ang. & Paul. de Cast. ff. ad. Maçed. quod not. pro literis cambi. & vide Bar. in l. Titius Scio. ff. de const. pec. qui dicit illa. si filiusfa. esse ad illud dictum singu. pro quo vide bonu. tex. in clem. j. de procu. & ibi Card. Flor. & Doc. & Abb. in d. c. pen. de procu. & Ale. in addit. ad Bar. in d. l. quo enim. & Cepo. in caute. ix. & in c. lxij. col. iij. versu. vij. & Io. Bap. in addit. Alb. de Roza. in dictionario, in verbo, tacens. & Matth. de Matth. in no. col. iij. versu. no. mirabilem modum extorquendi confessionem, no. tamen quòd in onerosis & maxime obligantibus personam, regulariter tacens habetur pro contradicente, vt hic per Dyn. & in reg. seq. & not. ff. de procur. l. filiusfa. §. inuitus. secus in re concupiscibili seu & commodum afferente, vt not. in l. qui patitur. ff. manda. & fuit theoricã Inno. in d. c. in Genesi. & quod habetur per Io. Andr. in gl. hic. & in c. sicut. de elec. suprà eodẽ lib. & vide And.

Bar. in d. c. cum dilectus. de consuet. & Ant. Corf. in suis sing. in verbo taciturnitas. & Alex. in l. quz dotis. ff. sol. matr. & plenè per Felyn. in c. cum M. in xvj. col. post. prin. de consuet. vbi ponit regulam cum v. fallent. & Io. de Plat. in l. j. de filiisfamili. lib. x. & Bal. in d. l. filiusfamillas §. inuitus. & Inno. in c. sicut tuis. de simon. & Lud. Bolog. in l. si. ff. de ap. pel. in secundis interpret. & Io. Fab. in §. admonendi. in sit. quibus modis ius pat. pot. sol. & ibi Cristoph. Potc. in addition. & sing. Bal. in §. sed & si pater. eo. tit. & in l. si sine voluntate. C. ad senat. Velleia. & in l. j. C. vnde vir & vxor. & Cardin. Alex. in c. seriatim. xxxij. dist. & plenè per Archid. & eundem Card. in c. si servus. in secundo. liij. dist. & Io. Andr. hic in nouel. & Phil. Fran. vbi dicunt Archidiaç. Ioan. Andr. & Card. Alex. vnum not. dictum. quòd si canonicus fuit electus ad aliquam dignitatem, & episcopus eo presentate dat præbendam suam, & ipse non contradicit, valebit ex nunc talis collatio præbendæ: & dato quòd postea cassetur electio dignitatis, non poterit tamen postea iste ad suam præbendam reuerti, quam per prædicta visus est habere pro derelicta. quòd not. & vide Bart. in l. j. C. de relat. dicens quòd in iudicio tacens videtur consentire. & tenet Bal. in l. iij. C. quomodo & quando iud. vide Cepo. in caut. lxxxvj. & c. xxvij. incip. est dubium. ad materiam regularum vide Lud. Pont. in sing. cccclxxxv. incip. Inferior à principe. & vltra casus fallentiales quòd tacens habetur pro consentiente, scilicet fauore pupilli & rei publi. vt dicit Dyn. hic in c. is qui, addit Rom. alium fauore ecclesiæ, in consil. cccxj. post princ. & vide Felyn. in c. veniens. de simon. & in c. causam matrimonij. col. iij. versu. ij. declaratio. de offic. dele. & Lan-

fran. de Oria. in tra&. de arbi. super
verbo, emologatio.

In reg. Is, qui tacet. Argumenta.

- 1 *Tacens, nec fateri, nec negari cen-*
cetur.
- 2 *Dominus quando & quatenus*
de contractu serui teneatur.
- 3 *Taciturnitas consensum non opera-*
tur, vbi de aliquo obligando tra-
ctatur.
- 4 *Tacens habetur pro consentiente fa-*
uore rei publ. & pupilli.
- 5 *Tacens consentire videtur si de pra-*
iudicio vel exceptione agatur.
- 6 *Tacere medium quoddam est inter*
consensum & contradictionem.
- 7 *Medium quando trahatur ad ex-*
trema.

REGVLA XLIIII.

IS qui tacet, non fatetur, sed
nec vtrique negare videtur.

- 1 **¶** DVO dicit, & primò quòd ille
qui tacet, non videtur fateri, secun-
do quòd ille qui tacet, non videtur
negare. Ratio autè regulæ est, quòd
tacere est medium inter illa duo
extrema, & expressum consensum,
& expressam contradictionem. Hu-
ius autem exemplum propriè colli-
gitur ff. de tribut. l. j. §. scientiam.
- 2 **¶** nam vbi dominus expressè con-
sentit contrahibus serui, tenetur in-
solidum, vt ibi: vbi verò contradi-
cit, tenetur de peculio, & deduct
quod sibi debetur. ff. de pecul. l. si
quis seruum. §. etiam. & l. quoties,
sed vbi tacet, & non consentit, nec
contradicit, & eo sciente contrahi-
tur, tunc eligitur quædam media
via: qua tenetur tributaria: & con-

currit vnà cum aliis creditoribus,
vt in pralleg. l. j. §. scientiam. Sed
videtur hæc regula dire&te contra-
ria præcedenti. Et idè solent ali-
qui dicere maximè. ff. de procur. l.
3 filiusfam. §. inuitus. & quia vbi tra-
ctatur de aliquo obligando, tacitur-
nitas non operatur consensum, vt d.
§. inuitus. & hoc fallit propter fa-
uorem rei publ. in patre, quo præ-
sente & tacente filius creatur de-
curio, vt ff. ad munip. l. ij. & de dec.
l. honores. §. fin. Item fallit fauore
pupilli, in fideiussore rutoris, qui pa-
titur nomen suum scribi, vt ff. de fi-
deiussor. l. iij. §. vlt. & Sed vbi agi-
tur de aliquo præiudicio vel exce-
ptione paranda, qui tacet, consen-
sire videtur, vt in reg. præcedenti,
& C. qui milit. non possunt. lib. xij.
l. super seruis. de episc. & cler. authè.
si seruus. & ff. de pig. l. fideiussor. §.
pater. tamen contra prædictam so-
lutionem est. ff. de fur. l. qui vas. §.
vetare. vbi tractatur de exceptione
paranda, & tamè qui tacet perinde
habetur ac si non consentiret. Item
obstat per eundem modum. ff. de
legat. ij. l. Titia. §. Lucia. & de pig.
act. l. Caius. modo conuenientius
circa secundum artic. vbi tractatur
de exceptione paranda, vel præiu-
dicio, dicendum est sicut cauetur
ista regula iuris, scilicet quòd qui
tacet non videtur consentire, nec
etiam contradicere. & quia tacere
est medium inter cōsensum & con-
tradictionem. Sed aliquando illud
medium sumit effectum vnius ex-
tremorum, aliquando alterius: nam
si contradicendo poterat impedire,
tunc tacitè assimilatur consensui.
d. l. fideiussor. §. pater. si non pote-
rat, assimilatur contradictioni, vt
l. Caius. & l. Titia. §. Lucia. & de re iu-
dic. l. sæpe. Et hæc vera sunt, vbi
propriè non est inuenire effectum
dispositionis mediæ: ita quòd dislin-

guatur dispositione cuiuslibet extre-
 7 morum. † Sed ubi est Inuenire effe-
 ctum dispositionis, tunc medium non
 trahitur ad extrema, id est tacere
 non trahitur ad consensum, vel con-
 3 traditionem: sed quadam via me-
 dia disponitur, ut pater in d. l. j. §.
 scientiam. ff. de tribut. & hoc casu
 proprie intelligitur hæc regula, &
 eius exemplum. Dyn.

ADDITIO.

a † Contraria. Dic. breuiter quod pro-
 prie tacens non dicitur consentire
 nec contradicere, ideoque non con-
 tinetur in statuto de consentiente,
 ut late tradit Deci. in l. qui tacet. ff.
 eod. Hoc tamen fallit in aliqui-
 bus casibus. Primò quando ultra ta-
 citurnitatem interuenit aliquis actus a
 positus, ut acceptatio literarum,
 & subscriptio. l. fideiussor. §. pater. i
 ff. de pigno. ij. ubi poterat impedire
 actum contradicendo. l. sæpe. ff. de
 re iud. iij. cum agitur de modico
 damno. l. Sabinus. ff. commu. diu.
 iij. In respicientibus commodum
 ipsius. l. qui patitur. ff. mand. v. ra-
 tione coniunctionis & amicitie. l.
 si seruus communis. ff. de don. inter
 vir. & vxor. nisi talis coniunctio ar-
 gueretur metum reuerentialem secun-
 dum Bar. in l. que dotis. col. pen. sol.
 matr. de cuius dicti veritate vide
 2 Deci. in c. causam. de offi. deleg. vj.
 fallit in odium contumaciis, dolore
 malo tacentis, gl. in l. quandiu. ff.
 de acqui. hæ. Bal. in l. suus. C. de re-
 pud. hæ. vij. In diu tacente, Bald. in
 l. si filius. C. de peti. hæ. viij. fauore
 reip. & pupilli ut hic per Dyn. item
 libertatis & religionis. l. l. C. de re-
 mis. pig. & auth. si seruus. C. de epis.
 & cleri. F. C.

In reg. Inspicimus.

Argumenta.

i Verisimilius attendi debet, ubi ver-

ba sunt obscura.

2 Consuetudo regionis in solutione pe-
 cunia attenditur maxime.

3 Scriptura si obscura inueniatur,
 quis ordo teneatur.

4 Verisimilitudo ex quibus percipi
 possit.

5 Significatio propria attenditur,
 ubi quod verisimilius est non in-
 uenitur.

REGULA XLV.

Inspicimus in obscuris quod
 est verisimilius, vel quod ple-
 runque fieri consuevit.

¶ I N hac regula continentur cer-
 titudo 2 & declaratio eius quod est
 obscure prolaturum, quod percipitur
 dupliciter. † Nam primo ex verifi-
 miliudine. verbi gratia: Vendo tibi
 librum pro x. & ego venditor dico
 me sensisse de decē libris Turonen.
 & tu emptor de x. libris Perusinorū
 sensisse te dicis. Dubitatur de qua pe-
 cunia videtur actū. & dicitur quod
 primò inspicere debemus id, quod
 est verisimilius. nam si liber valeat
 decē libras Turonen. actum vide-
 tur verisimiliter de Turonen. si x.
 Perusinorum, tunc videatur actum
 de Perusinis. † Sed si cōmunis æsti-
 matio libri mediū teneat: ita quod
 non appareat cui esset proximior:
 tunc sequimur consuetudinem re-
 gionis, ut hic, & ff. eo. l. semper in
 stipulationibus. & ad idem. ff. de re-
 bus dub. l. j. & l. verum. §. quæsitum.
 & ad Treb. l. quoties. Itē si lego tibi
 x. & non apparet de qua pecunia sen-
 serim, inspicimus quod est verifi-
 milius, ut ex vicinitate scripturarū
 præcedentium vel sequentium, ut ff.
 de leg. j. l. si seruus plurium. §. fin. de
 test. l. hæredes palam. §. sed & si no-
 tam. & de hæred. inst. l. qui non mili-
 rabat. §. Lucio. ¶ Sed cōtra regulam
 vide

videtur. §. eo. c. in obscuris. vbi dicit quoddam in obscuris minimū est sequendum. Dicendum est, quoddam illa secundum istam intelligimus: quia sequimur quod est minimū in obscuris, a
 b id est, vbi quod est verisimilius b
 3 non apparet, vbi ibi dicitur. † Ordo igitur secundum intellectum scripturarum obscuritatem continentium hic seruandus videtur: quia primò
 c sequimur voluntatem, c si de ea potest apparere, vt ff. de cond. & dem. l. pater. in prin. & §. conditionū, de rebus dubiis. l. in ambigua. & C. de liber. prater. l. iij. In secundo sequimur id quod est verisimile, vt hic, & ff. eo. l. semper in stipulationibus. & de rebus dub. l. cū in testamēto.
 4 & de leg. j. l. cū res. ij. respō. † Verisimilitudo autē percipitur aliquādo ex cōparatione rerū adinuicem, vel cōparatione rei ad pretium, vt dictum est superius in exēplo. & ff. de reb. dub. l. j. & l. vtrum. §. quāsitū. Aliquando ex vicinitate scripturarum, vt d. l. si seruus plurium. in fin. Aliquando ex dignitate personarū, vt ff. de aur. & arg. le. l. Titia. §. Scia. & de alim. leg. l. cum alimēta. Aliquando ex charitate & necessitate personarū, vt d. l. si seruus plurium. §. si. Aliquando ex consuetudine regionis. d. Aliquādo ex cōsuetudine loquētis, vt d. l. si seruus plurium. & hic in fine istius regulæ. † Tertiò vbi verisimilius non apparet, recurritur ad propriā significationē verborum, vt ff. de leg. iij. l. non aliter. c
 4 Quartò si verborum significatio non est certa, c sequimur quod est minimum, vt §. eo. c. in obscuris. de leg. j. si ita sit scriptum. & l. apud Iulianum. §. Scio. & de leg. iij. l. nummis. & l. qui cōcubinam. §. cum ita. Quintò si non apparet quid sit minimum, iudicatur non valere, vt ff. de testam. tut. l. duo sunt Titij. & de rebus dub. l. si fuerit. & l. si quis de

pluribus. & de manu. testam. l. cū ex pluribus. Dyn.

A D D I T I O.

Certitudo. De verbis obscuris interpretandis, & quibus detur facultas illa interpretandi, vide omnino Dy. qui distinctè quasunque materias percurrit in cap. contra eum. infra eodem. F. C.

† Verisimilius. Adde quando verisimilitudo operetur & attendatur, Bar. Bal. Alex. & Doct. Moder. in l. si seruus plurium. §. fin. ff. de leg. j. & Bar. in l. si fuerit. ff. de reb. du. & Io. de Imol. in l. si ita sit scriptum. ff. de leg. j. Et quando in testibus, vide Fely. in c. significauerunt. col. v. vers. not. ff. de testibus, in ca. auditis. col. v. de præscrip. & ibi quid dicatur verisimile, & in c. quia verisimile. & ibi Fely. de præsump. & Bald. in consil. lxxv. incip. literę. l. lib. & quomodo probetur verisimile, vide Bal. in consil. cclxxvj. eod. vol. adde an contra verisimilitudinem admittatur probatio: & dicitur quoddam non, nisi causa cognita, vt no. Card. & Doct. in c. quantum. de præsumpti. Panor. c. quia verisimile. eo. tit. fac. c. filij. de hæc. lib. vj. diffusè tetigit Archi. vij. quæstio. j. c. pontifices. & Spec. in tit. de probat. §. nūc dicendum. in princ. & vtrum maior verisimilitudo tollat minorem, not. Bald. in l. siue possidetis. ad fin. versicu. Item not. C. de prob.

† Voluntatem. Adde quibus modis colligatur quæ fuerit mens disponentium, Dec. in l. semper in stipulationibus. ff. eod. F. C.

† Regionis. Adde quoddam primum inspicitur consuetudo disponentium, deinde regionis, d. l. si seruus plurium. §. si. F. C.

Certa. Vide Dyn. & ibi addita in c. in obscuris. supra eod. & Deci. in l. semper in obscuris. ff. eod. F. C.

In reg.

In reg. Is, qui in ius.

Argumenta.

- 1 Successor eo iure utitur, quo prædecessor.
- 2 Hæredi competit ius excipiendi, quod defuncto competit.
- 3 Successores qui dicantur vniuersales, & qui singulares.
- 4 Ius agendi quod defuncto competit, hæredi competit.
- 5 Ius excipiendi ipso iure transit in singularem successorem.
- 6 Exceptio quando obstat singulari successor, quæ obstat prædecessori.
- 7 Ius agendi merè personale in singularem successorem non transit sine cessione.
- 8 Ius personale in rem scriptum sine cessione transit in singularem successorem.
- 9 Privilegium vxoris in actione de dote, non transit ad extraneum successorem.
- 10 Successor quando eodem iure utitur, quo defunctus cui successit.
- 11 Actio iniuriarum vniuersali etiam successor non permittitur.
- 12 Actiones quæ, & quando transferant ad hæredes.
- 13 Pæna ex contractu debita transit in hæredes.
- 14 Exceptio excommunicationis an possit opponi successor singulari.
- 15 Excommunicatio prædecessoris quando obijci possit successor.
- 16 Compensatio obstat venditori, an possit opponi emptori.
- 17 Emptori potest opponi quicquid

venditori potest obijci.

18 Exceptiones quæ fideiussoribus competant, & quæ non.

19 Compensationis exceptio competens reo datur etiam eius fideiussori.

REGVLA XLVI.

IS, qui in ius succedit alterius, eo iure, quo ille uti debet.

- ¶ ET de iure agendi & iure excipiendi loquitur^a regula, vt ff. eod. l. inuius. §. plerunque. & in successore vniuersali procedit per omnia propriè tam actiue quàm passiue: actiue, quia ius agendi quod competeat defuncto, siue erat reale, siue personale, siue mixtum, siue immixtum, siue in rem scriptum^b competit hæredi. passiue, quia ius agendi, quod cõpetebat contra defunctum competit contra hæredem, vt instit. de perpe. & tempor. circa princip.
- ¶ Item ius excipiendi quod competeat defuncto, competit hæredi: & contra quod cõpetebat contra defunctum, competit cõtra hæredem, & idè ad regulæ declarationem & eorum, quæ dicta sunt pro regula exponenda, dicendum est. ¶ quòd quidam dicuntur successores vniuersales, vt hæredes, bonorum possessores, & ex Trebelliano successores. & isti appellantur propriè successores^c iuris: quia in ius vniuersum quod defunctus habuit succedunt. ff. de hæ. instit. l. quoties. §. hæredes. & colligitur. ff. de verb. sig. l. nihil. Quidam verò dicuntur successores singulares, vt emptores singularum rerum, & donatarij, & legatarij: & isti appellantur propriè successores in rem, quia non in ius vniuersum, sed in ius singulare succedunt. ff. de eden. l. quædam. §. his autem. & de iureiur. l. etiam si in rem. & quorum leg. l. j. §. illud tenendum.

Hia

4 Hic præmissis dicendum est, quod ius agendi quod competebat defuncto, competit vniuersali successori, & e contra quod cōpetebat contra defunctum, competit cōtra hæredem vniuersalem successorem. Item ius excipiendi quod cōpetebat contra defunctum, contra hæredem competit. In singulari autem successore dicendum est, quod ius excipiendi transit ipso iure in singularem successorem, ut ff. de contrahen. emp. l. dolia. §. eum. & de iure iur. l. etiam si in rem, & de hæreditate vend. l. emptori. & de except. rei iudi. l. si à te. §. Iul. & l. si mater. §. item Iul. & de regul. iur. l. inuitus. §. plerunque. Item contra singularem successorem similiter ipso iure. ut ff. cōm. diuid. l. in hoc iudicium. §. si inter socios. & pro socio. l. idemque. in fin. & de pig. l. si superatus. in fin. & de excep. rei iud. l. exceptio. Et hoc est intelligendū de iure excipiendi cohærente rei, In iure autem excipiendi cohærente personæ distinguitur: quia si successor singularis habeat titulum lucratiuū, vel quasi, obstat sibi exceptio quæ obstat actori: sed si non habeat titulum lucratiuum, tunc non obstat, nisi vteretur accessione ex persona actoris, ut ff. de except. l. si rem legatam. & de doli except. l. apud Celsum. §. de authoris. & §. si cum legitima, & §. si quis autem. & §. authoris. Ius autem agendi more personale non transit ad singularem successorem sine cessione, ut ff. de pec. l. quis ergo. in fi. & vusufruct. quemadmodum. caueat. l. omnes. §. si hæres. & de contrahen. emp. l. quod sæpe. §. si res. & de adil. edic. l. sciendū. §. deinde. & de pecul. l. si Stichus. & de verb. signif. l. sciendū. §. vlti. Item nec contra successorem singularem, ut ff. de eden. l. quædam. §. is autem. & ad Trebel. l. j. §. si hæres. C.

8 de aq. & oblig. l. j. Ius verò perso-

nale in rem scriptum transit in singularem successorem sine cessione, ut ff. de aqua plu. arc. l. si tertius. §. si quis prius. & de itinere actusque priu. l. apparet. §. j. & l. seq. Item contra singularem. ut ff. de aqua plu. arc. l. emptor. & l. post venditionem. & d. l. apparet. §. j. & quorum leg. l. j. §. illud. ¶ Sed opp. si successor non vtatur eodem iure quo vtitur ille in cuius locū succedit: ut patet in muliere, quæ priuilegiata est in personali de dote, & tamē hæres eius extraneus non vtitur eodē priuilegio, ut C. de priu. dot. l. vnica §. & qui pot. in pign. hab. l. fin. §. exceptis. Item patet in extraneo hærede mariti, ut sol. matr. l. maritum. & l. seq. & de re iud. l. sciendū. ¶ Sed dic quod aut id erat cohærens personæ & in fauorem personæ inductū: aut erat cohærens rei vel causæ. Nam primo casu regula non procedit: secundo & tertio habet locum simpliciter, ut ff. eod. l. priuilegia. & l. in omnibus. & distinctum est plenē. 3. eodem. priuilegium. ¶ Item opponitur de actione iniuriarum, quæ successori etiam vniuersali non datur, h. ut ff. de iniur. l. iniuriarum. ¶ Sed dic quod aut actiones sunt proditæ ad vindictā, aut ad persecutionē rei, vel pœnæ. Primo casu non transeunt ad hæredes lite non contestata, ut in d. l. iniuriarum. & ad l. Fal. l. pœnales. & de col. bon. l. cum emancipati. §. emancipatus. Secundo transeunt ad hæredes, si continent rei persecutio nem. Item contra hæredes, ut ff. de aq. & oblig. l. in honorariis. sed si continent persecutionē pœnæ, idem per omnia quantum ad hæredes actoris, quia transeunt ad eos, ut in sti. de perp. & temp. action. §. sed hæredibus. in hæredibus autem rei distinguitur. ¶ Nam si pœna debetur ex contractu, transit ad & contra hæredes. ut ff. de naut. fœno. l. fina. & de

& de verb. oblig. l. ad diem. & not. ff. de priuat. delict. l. j. in princ. si autem debetur ex delicto, tunc non transit contra heredem, nisi lite contestata cum delinquente, vt ff. de accusat. l. ex iudiciorum. §. fin. & de reg. iur. l. sicuti. & l. poenalia. &
 14 C. ex delict. defuncti. l. j. ¶ Quæri autem posset an exceptio excommunicationis, quæ obstat auctori, possit opponi singulari successori vt donatario vel emptori. & videtur quod sic per verba generalia huius regulæ, & ff. eod. l. qui in ius. & l. in omnibus. liij. §. non debeo. & l. inuitus. §. plerunque. Econtrà quod non, in l. apud Celsum. §. de auctoris. & §. si
 15 cum legitima. ¶ Mihi autem videtur quod cum exceptio excommunicationis personæ coherereat, & nõ rei, quæ aut successor singularis habet titulum lucratiuum vel quasi, & tunc obstat: aut habet titulum non lucratiuum nec quasi, tunc non ob
 16 stat, & vt d. l. apud Celsum. §. si quis autem ex causa legati. & in §. de aucto
 16 ris. & §. si cum legitima. ¶ Item quæri potest, an exceptio compensationis, quæ obstat venditori possit opponi emptori? quæstionem hanc mouent Glossatores iuris ciuilibis. ff. de procur. l. si quis in rem suam, sed non determinant, & ideo prima facie videtur dicendum, quod non possit opponi, cum habeat titulum non lucratiuum, vt d. §. de auctoris. & §. si cum legitima. Econtrà videtur quod possit opponi, vt ff. de excep. rei iud. l. exceptio. & cõmu. diuid. l. in hoc iudiciũ. §. si inter socios. &
 17 pro socio. l. idemque. §. si. ¶ Mihi autem videtur quod possit opponi: quia omnis exceptio coherens rei quæ poterat opponi venditori, potest opponi &
 1 emptori: l. vt d. l. exceptio. ff. de except. rei iud. & distal. in hoc iudiciũ. & l. idemque. quod autem exceptio compensationis rei coher-

18 reat, sic ostenditur. ¶ Iure cauetur quod exceptiones personæ coherentes, non competunt fideiussoribus ex persona rei, sed coherentes rei competunt, vt ff. de except. l. exceptiones quæ personarum in princ. &
 19 §. rei autem. ¶ Sed exceptio compensationis ex persona rei datur fideiussori, vt ff. de compensa. l. si quid. Ergo sequitur quod rei coherereat, & propterea possit emptori opponi. Dynus.

A D D I T I O.

a ¶ Loquitur. Ad declarationem huius regulæ, vide Deci. in l. qui in ius. & l. quod ipsis. ff. eod. F. C.
 b ¶ Scriptum. Quæ sint iura mixta, quæ personalia in rem scripta, & cur ita vocentur, & quomodo inter se differant, tradit latè Ias. in §. j. col. j. & ij. & in §. quædam. super gl. j. in lit. de actio. F. C.
 c ¶ Successores. Adde quis dicatur propriè successor. Bal. in cons. cccc. viij. col. ij. vers. si ex secundo. lib. ij. & ibi etiam dicit. quod successio vniuersum ius significat. facit. l. nihil. ff. de verb. signif. & gloss. Io. Fab. & Ang. Aret. in lit. de aucto. tut. in prin.
 d ¶ Competit. Adde text. Cy. & Bald. & sequaces. in l. vnica. C. vt act. ab hered. & contra hered. incip. & pulchrum consil. Bald. ad hanc regul. lxxxvij. incip. in quodam contra. Au. vol. iij. & Ioan. de Plat. in l. quisquis. in iij. not. C. de cohortal. lib. x.
 e ¶ Successorem. Adde quod idem tenet Bart. in sua disput. incip. ciuitatis Pisane. col. iij. vers. v. Sed an successor singularis teneatur stare colono, vide Bart. Bald. Alexan. & Franc. de Aret. in l. si filio. §. si vir. ff. sol. matr. & Bald. in l. diuortio. in prin. eo. tit. & ibi Lud. Bolog. in primis interpr. & in l. prouidendum. C. de decur. lib. x. & Bart. Soci. in rub. ff. sol. matr. col. ix. vers. præterea. & Alex. consi. cxvij. & consi. cxxij.

volum. v. & Abb. in sua disput. incip. Sempronius clericus. versu. ad quintum arg. & Christoph. Porc. & Ias. in addit. ad eum, & ibi Ang. Aret. in §. si. de loca. & cond. insti. & in decis. Capel. Tholo. ccccx. & decis. Parlam. Grat. Delp. q. cccclxxx. & Fran. de Rampo. in suo consi. quod ponit inter cōsi. Io. Cald. tit. de loca. consi. j. & in consi. vij. eod. tit. & Ang. in consi. cccxl. col. v. versu. v. & la. i. bores. §. pensiones. ff. de vsuf. Cyn. Bart. Bald. & seq. in l. emptorem. C. de loca. & Abb. in c. fin. ne prælatus vices suas. & Rom. in consi. xxij. col. ij. Bald. in consi. cccxv. & in consi. ccccxliij. lib. iij. & Angel. consi. ccxliij. & Ant. Corset. in suis sing. in verbo. pactum. Andr. Barb. in repet. Ioanninz in c. Raynaldus. charta. xj. col. iij. in princ. & Old. in xxij. col. ij. post. med. de testa. sed an pactum vel contractum predecessoris seruare teneatur, vide Rom. in consi. cxvj. & tex. & ibi Abb. & Doct. moder. in c. veniens. de transact. & in c. episcopi. de rebus eccl. non alie. & in c. ij. de rerum perm. & Bald. in d. consi. ccccxliij. in consi. cccxlj. lib. iij. & Cyn. & seq. in l. digna vox. C. de leg. vbi ponunt quid in principe. & vide pulchrè Ant. Corf. in suo eleganti tractatu de potestate regia. in q. xcvij. & decis. Capel. Tholo. lxx. vbi ponit de successore in beneficio an teneatur soluere debita predecessoris.

Adde in quantum quærit. an successor vniuersalis, habeat stare colono: quia de singulari non est dubium, quod non. vt not. in l. emptorem. C. loca. nisi habeat vtile dominium, vel aliud ius, quia conduxit ad longum tempus: quia tunc non potest excipi à successore singulari. Ita singular. no. Alex. in l. si filio. §. fin. solut. mat. vel nisi habeat hypothecam in re conducta: quia eam retinet, do-

nec restituatur sibi pensio soluta, & soluatur interesse: vt per Bar. & Ale. in alleg. l. si filiosam. idem Bar. in l. j. §. quod autem. ff. de superfi. & in l. emptorem. C. loca. & in l. fundi. ff. eo. & Bal. in l. j. C. de fruct. & litium exp. vniuersalis verò successor teneatur stare illi. & vt not. Bar. & Alex. & Doct. in alleg. l. si filios. §. fin. nisi partiario, vt per eos ibi. vbi etiam Pau. de Cast. & Lud. contra Bal. in l. ceru. C. locad. & in l. j. C. de fruct. & lit. expen. & quid in vsuario successore: & dic q. teneatur ei stare, vt per Alex. & Bar. in alleg. l. si filios. & in l. si habitatio. ff. de vsufruc. secus autem est in vsufructuario, nisi sit expressè dictum, vel pensiones reseruat domino. la. bores. in princ. de vsuf. & Bal. in l. j. ad si. versu. pone maritus. C. de fruct. & litium expen.

Sed oppo. Vtrum obligatio personalis vel hypothecaria transeat in quemcunque possessorē, vide j. eod. in c. nemo potest. in appostil. incip. Adde quando obligatio. F. C.

¶ L. vnica. Adde an priuilegiū personale, vt mulier præferatur in personalibus, vt d. l. vnica. C. de priuileg. dot. & l. dabimus. & ibi Doct. ff. de priuileg. cred. & priuilegium reale q. præferatur hypothecariis habentibus tacitam, vt la. fidiuis. C. qui pot. in pig. & §. fuerat de acq. insti. transeat ad hæredes, dic q. non, vt tenet Bart. in d. l. j. versu. quæro igitur. de quo ibi per Cyn. Bal. & Salic. & Angel. Aret. Io. Fab. & Ias. in d. §. fuerat. & quæ not. Dy. in regula, qui prior. & in addi. ult. & not. quando priuilegiatus succedens non priuilegiato vtatur priuilegio suo in materia in qua succedit, vide sing. remissiones per Fely. in c. de quarta. de præscript. col. xliij. post med. versu. ponit Abb. & Petr. de Ferra. in forma libel. de restit. in integrum. in gloss. super verbo, eundemque. col. pen.

Bart

Bart. in l. fiscus. ff. de iure fisci. & Abb. in consi. ix. lib. j. & decif. Cape. Tholos. q. cccxvii.

Adde in quantum hinc loquatur de privilegiato succedente non privilegiato, Bald. omnino in authent. quas actiones. num. 10. ver. quæstio stat in hoc. & quod ibi posui in apost. ad ipsum in ver. vitur suo privileg. C. de sacrosan. eccles. vbi etiam Cy. & Fulg. & plenè per Gemin. post tex. & gl. in c. j. de iure pat. isto libro.

h ¶ Non datur. Adde quædo actio iniuriarum transeat ad successorem, gloss. Cyn. Bald. & Salic. in l. si. C. de hæred. vel act. vend. & Bart. & ibi Alex. in addi. l. iniuriarum. ff. de iniur. vbi quærit Alex. an pro iniuria illata Abbati agat successor: pro hoc adde Bald. in l. si. j. C. de bon. quæ lib. col. j. & per Abb. & Doct. in c. quod si cur. super eo, de elect. & vide ad supradictam gloss. per Bar. in l. cum emancipati. §. emancipatus. ff. de col. bonor. text. gloss. Bald. & Alex. in l. si eum qui. §. qui iniuriarum. ff. si quis caut. & Bart. in l. j. §. hæredem. ff. de privatis delict. & Bal. in l. j. col. x. C. si ex delict. defun. & quando actio descendens ex delicto transeat ad hæredem, vide ibi glo. & omnes scriben. & Io. Fab. & Ang. Aret. singulariter in §. pen. inst. de perpet. & temp. act. & Bart. & Imol. in Lex iudiciorum. §. j. ff. de accusat. vnum tamen nota in materia iniuriarum, ad quod in practica nõ aduertitur, quod si ille cui est illata iniuria malefactorum accusat, vel iudicem instigat, vel sollicitat, q. si malefactor puniatur ad vindictam publicam, non potest postea iniuriatus actione agere iniuriarum pro suo interesse, text. est celebris, & ibi Alex. in addit. ad Bar. in l. sed si vnus. §. si cum ante iudic. ff. de iniur. & Cepol. singulariter in caute. xxxiiij. & facit tex. & Alex. in addit.

in l. interdum. §. qui furem. ff. de fur. tis. & dixi in §. xvij. gloss. j. in vlt. q. de iurisd. omni. iud. lib. Consuet. Bit.

Adde quod verum est quod actio iniuriarum non transit ad hæredes aut contra eos, etiam post citationem, vt not. Alex. & Doct. in l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. si quis caut. secus autem post litem contest. vt not. Bart. in l. cum emancipati. §. emancipatus. ff. de colla. bon. & in d. §. qui iniuriarum.

i ¶ Pænæ. Adde ad cognoscendum quæ actio prodita sit ad vindictam, & quæ ad rei pænæ persecutio- nem. las. in §. pænales. in gloss. magna, in prima parte, vers. confirmo. Inst. de actio. F. C.

k ¶ Non obstat. Adde an exceptio excommunicationis obstat cedenti, obstat cessionario glo. in c. iij. de iure pat. & ibi Io. Andr. Card. in c. deinceps. xvj. q. vij. tenet quod non. Archi. idem in c. pia. de except. isto lib. Spec. in tit. de procur. §. sequitur. in vers. quid si excommunicatus. & Io. de Imol. in l. si cum dotem. §. si patri. ff. solut. matr. Bart. autem in l. apud Celsum. §. si cum legit. ff. de doli except. & in l. doli mali. q. pen. ff. de nouat. distinguit, vt ex causa onerosa, quæ suprà sunt dicta procedant. ex causa verò lucrativa secus.

l ¶ Emptori. Adde quod emptori cessionario potest opponi exceptio compensationis vel alia sicut poterat venditori & cedenti, vt tenet Cy. Bal. Ang. & Salic. in Leius. C. de compensat. & Bart. Bald. & Angel. in l. si quis in rem. ff. de procur. & Specul. titu. de procur. §. j. & Bart. & Mod. in l. doli. ff. de noua. & Alexand. in consi. liij. col. vlt. volum. ij. & Bald. & Salicet. in l. qui stipendia. C. de procur. & Bart. in l. qui duos. in princip. ff. de leg. ij. & Paul. de Castr. in consil. xlvij. colum. ij. & consi. ccccl. & cccclx. &

decif

decif. Capel. Tholof. q. xciiij. in fi. & decif. Parlamen. Delfh. q. cccclvij. & Franc. Aret. in confi. xvj. in fi.
 m ¶ Competunt. Adde glo. & ibi Bart. singulariter. & Alex. in addit. l. vbi cunque. ff. de fideiuffo. & Bald. pulchrè in l. tam mandatori. C. de non nume. pecun. & Ioan. Fab. & Angel. Aret. in § fi. in sti. de except. & Rom. in fuis fingul. fol. 9. col. j. & Alex. in confi. lxxvj. vol. iij. & Paul. de Cast. confi. lxxxvij. vol. j. in antiq. & quæ not. Bald. in l. j. col. j. verfi. quæro fi succurritur mulieri. C. ad Velleia. & Alex. in confi. liiij. in fi. lib. vj.

In reg. Præsumitur. Argumenta.

- 1 Tutor præsumitur ignorare se tutorem datum esse.
- 2 Testator præsumitur ignorasse rem legatam esse alienam, vel obligatam.
- 3 Dominus præsumitur ignorasse seruum militiam suscepisse.
- 4 Ignorantia in iure nec præsumitur, nec toleratur.
- 5 Scientia an potius præsumatur quàm ignorantia.
- 6 Scientia rei alienæ præcedens in defuncto præsumitur continuasse in herede.
- 7 Ignorantia iuris quando præsumatur, & quando facti.

REGV. XLVII.

PRæsumitur ignorantia, vbi scientia non probatur.

- a ¶ LICET hæc regula^a generaliter loquatur, restringenda est tamen ad ignorantia facti: vt patet per exempla. ¶ Primum enim exemplum po-

ni potest in tutore, qui præsumitur ignorasse se tutore datum, vt l. hoc autem. ff. de administ. tut. ¶ Secundum patet: quia præsumitur defunctum ignorasse rem quam legauit, esse alienam vel obligatam, vt ff. de probat. l. verius. ¶ Item in domino, cuius seruus militiam suscepit, quia præsumitur ignorasse, vt C. qui mili. non poss. l. super seruis. quæ exempla omnia pertinent ad ignorantiam facti. ¶ In iure autem non præsumitur ignorantia^b, nec etiam toleratur, vt C. de iuris & facti ignor. l. constitutiones. & de legi. l. leges sacratissimæ. & ff. ad legem Cornel. de fals. l. diuus. circa princ. & supra c. ignorantia. ¶ Sed opponitur & videtur q. præsumitur scientia etiam in facto: quia si defunctus sciuit rem alienam, & hæres præsumitur scire rem alienam^c: vt ff. de diuersis & temp. præscript. l. cum hæres. & de publi. l. si ego. §. partus. ¶ sed ibi præcessit scientia rei alienæ in persona defuncti, quæ continuata videtur in persona hæredis, cum personam defuncti repræsentet, vt in authen. de iureiuran. à mort. præsti. Sed contra hoc est aperte supra eod. cum quis. & ff. eod. l. qui in alterius. Sed dicas, quodd aut hæres contendit per allegationem ignorantia^e lucrum capiare, aut damnum vitare. Primo casu præsumitur scientia defuncti continuata in personam hæredis, vt d. l. cum hæres. & d. §. partus. Secundo non præsumitur, vt §. eod. c. cum quis. & ff. eod. l. qui in alterius. ¶ Vltimo distingui posset, aut allegatur^d ignorantia facti, aut iuris. si facti, aut proprii, aut alieni: si proprii^e, aut proximi, aut dudum remoti: si alieni, aut dudum extranei, aut defuncti, in cuius locum succedit. Et si defuncti: aut certat de damno vitando, aut de lucro capiendo, aut potuit peritiores consu-

Iere, aut non: vt plenè distinxit supra eod. c. ignorantia.

ADDITIO.

a ¶ Regula. Adde quando quis præsumatur sciens vel ignorans. Spec. in rit. de compet. iudic. adit. §. j. versic. sed nunquid. & Bald. in l. verius. & ibi Flor. de sancto Petro. ff. de prob. & Philip. Franc. & Alberi. de Rosa. hic, & Alex. in consil. xxxj. Et ignorantia an & quando possit quem excusare, vide Bald. in consil. cccxliij. in fi. vol. ij. & quando est ignorantia credenda alleganti, Bald. in consil. cl. incip. modo restat. eod. volu. & Abb. in c. innotuit. col. iij. de elect. & Archid. in c. proposuisti. distin. lxxxij. Et an excuset à delicto, vide Aretin. in §. poenales. versic. in ead. glof. instit. de actio. Et non excusat aliquem facientem actum clam, vt not. Rom. in singul. dcexvij. incip. regul. est. col. iij. fol. 20. & vide Dyn. & quæ ibi dixi in regu. ignorantia.

b ¶ Ignorantia. Vide eundem in c. qui contra. versic. sed oppj. eod. & not. quod nec statutum aut constitutio noua censetur ignorata: intantum vt ne iuramento quidem tollatur talis præsumptio, vt inquit Iaf. in §. sed istæ. col. xx. versic. pro hac etiam limitatione. instit. de actio. dummodo præterierint duo menses à die promulgationis, authen. vt fac. no. constit.

c ¶ Alienam. Adde quando hæres se rueri possit pretextu ignorantiæ Dyn. & ibi annotata, supra eod. in c. cum quis. F. C.

d ¶ Allegatur. Adde Bart. in l. si quis delegauerit. §. si. ff. de nouat. & in l. non faterur. ff. de confes. & in l. Celsus. ff. de vsucap. & Aret. & Iaf. in §. si quis. col. ij. instit. de actio. vbi expresse tenent, quod in proprio facto est tolerabilis ignorantia, si sit factum multum de longinquo: quod intellige verum secundum Iaf. vbi

suprà, quando tractatur de damno virando: quia tunc ex longinquitate temporis bene præsumitur ignorantia in facto proprio, secus quando tractatur de lucro. istud est singulare, quod voluit Bart. in l. qui fundum. §. seruus. per illum text. ff. pro empt. & limita alio modo per Iaf. ibi, adde Abb. in c. ab excommunicato. colum. vj. de rescript. & Alex. in consil. cxxxiiij. col. penult. versic. quod hæc opin. Salyc. lib. j. & Rom. in consil. cccclxxxj. & in consil. cclxxij. & Alex. in consil. lxxix. col. liij. circa fin. & in consil. clxviij. in prin. lib. v. & Dyn. & quæ ibi dixi in regu. ignorantia. §. eod. & Cepol. consil. xxvj. col. vj.

e ¶ Proprij. Adde an & quando præsumatur ignorantia proprii patrimonij, tex. & ibi Doct. in §. in fraudem. instit. quibus ex caus. man. non lic. & Bart. in auth. sed cum testator. col. ij. c. ad leg. Falsæ. F. C.

In regu. Locupletari. Argumenta.

- 1 *Disiunctiua alteram partem veram esse sufficit.*
- 2 *Copulatiua requirit concursum utriusque copulati.*
- 3 *Locuplex effici nemo debet cum alterius iniuria aut iactura.*
- 4 *Presbytero aut clerico defuncto, quæ bona pertineant ad ecclesiam.*
- 5 *Pupillus recuperans rem sine tutoris auctoritate venditam, reddit pretium quatenus est factus locupletior.*
- 6 *Ecclesia non debet ditari cum aliena iactura.*
- 7 *Ecclesia & pupillus equiparantur.*

Æquit

8 *Aequitas quando rigori sit præferenda.*

9 *Expense factæ mala fide in re aliena, domino rei cedunt.*

10 *Exceptionem non numeratæ pecunie intra biennium non opponens, obligatur efficaciter.*

11 *Exceptio non numeratæ pecunie quo casu biennio non excludatur.*

REG. XLVIII.

Locupletari non debet aliquis cum alterius iniuria vel iactura

1 *¶ VERBA istius regulæ ponuntur disiunctiue, & idem sufficit interuenire alterum de disiunctis, vt impediatur locupletatio, quia natura disiunctiue ita se habet, quod non requirit vtrumque, sed sufficit alterum, vt ff. de condi. & demonstr. l.*

2 *cum pupillus. §. disiunctiuo. ^a sed ff. eod. l. iure naturæ. verba ponuntur copulatiue: ¶ & idem requiritur omnia copulata concurrere, seu simul vera esse. ff. de condit. inst. l. si hæredi plures. & de verb. oblig. l. si quis ita. ¶ Duo ergo dicit hæc regula. Primum est, quod aliquis nõ debet locupletari cum alterius iniuria. Secundum est, quod aliquis non debet locupletari cum alterius iactura, siue damno. exempla verò huius regulæ plana sunt. ¶ si enim presbyter vel aliquis clericus moritur intestatus, bona eiusdem pertinent ad ecclesiam: exceptis rebus quæ censibus ^b vel iuri patronatus, vel alij iuri erant ascriptæ. in illis enim non succedit ecclesia: quia locupletaretur cū alterius iniuria, quod esse non debet: vt C. de episc. & cleri. l. si quis presbyter. ¶ Item in pupillo qui vendit rem suam sine tutoris auctoritate, & pretiū recipit: nam si recuperat rem, nõ debet lucrari pretium*

cum iniuria emptoris: & idem quatenus locupletior apparet restituere

c tenetur ^c, vt C. de vñcap. pro empt. l. vlt. ¶ & idem dici potest in ecclesia, quæ tenetur ad restitutionem prædictij quatenus locupletior ^d apparet facta, ¶ cum ecclesia ^e pupillo assimiletur, vt C. de episc. & cleri. l. orphanotrophos. Et ad prædictorum confirmationem accedunt. ff. de instito. l. si quis mancipiis. §. Proculus. & de cond. indeb. l. naturaliter, in fi. & l. nam hoc natura. cum multis similib. ^f Sed contra regulam videtur id quod, de vñcap. & præscriptione tractatur iure canonico & ciuili. ¶ Cum enim hæc æquitas, & ille rigor scripti reperiantur, hæc æquitas debet præferri, & effectus vñcap. & præscriptionis impediri: vt C. de iudic. l. placuit. sed ad hoc plenè responsum est. §. eo. c. possessor. Et idem responsione vterius non indiget. ¶ Item solet opponi de expensis in re aliena mala fide factis, quæ cedunt lucro domini cū damno impendentis, vt ff. ad leg. Aquil. l. si seruus. §. si oliuam. ij. respon. & de doli excep. l. Paulus. Sed dicendum est, quod ibi non est iniuria impendentis, cum iniuria non fiat volenti, vt §. eo. c. scienti. & ff. de iniur. l. j. §. vsque adeò. Item nec damnum, cum damnum quod quis sua culpa sentit, sentire non videtur, vt §. eod. c. damnū. Præterea si damnum esset, is qui impendit videtur esse in culpa, scienter impendendo in rem alienam, vt ff. eod. l. culpa. & §. eod. c. non est sine culpa. Et idem cum impendētis culpa præponderet, sequitur quod eius conditio deterior esse debeat, vt ff. ad leg. Aquil. l. ob id. in fi. & l. in lege Aquilia. ¶ Item videtur ob stare regulæ: quia qui non opponit exceptionem non numeratæ pecunie intra biennium ^h, obligatur cum effectu, vt C. de non

numer. pecu. l. in contrahibus. & l. si ex cautione. & insti. de lite. oblig. ergo aduersarius eius locupletatur cum iactura & iniuria nō opponen-
tis. Sed de iure ciuili responderetur. quōd cūm fiat legum autoritate, non videtur iniuria fieri: sed negari non potest q. non fiat cum damno,
11 veritate inspecta. † Et ideo si is qui confessionem recipiat, sciat se non numerasse, dicerem quod de æqui-
i tate canonica exceptio non nume-
ratæ pecuniæ nō excluderetur bien-
nio. cūm malæ fidei possessor nullo
tempore præscribat, vt §. eod. c. pos-
sessor. Dyn.

A D D I T I O.

a † Disiunctiuo. Adde qualiter differant inter se copulatiua & disiunctiua, Bart. in l. j. §. sed & si mihi. ff. de verb. oblig. F. C.

b † Censibus. Adde quis succedat clerico, & in quibus succedat ecclesia, Bald. & Salyce. & sequa. in l. si quis presbyter. hīc alleg. & Inn. & Abb. in c. cum in officiis. & c. requisisti. & c. cum esset. de testam. cum sim. Sed quæro incidenter, an ecclesia & clerici teneantur pro possessionibus soluere collectas, tributa, & alia onera, quæ laici soluunt? Bart. singulariter, & ibi pulchrè Alex. in addit. in l. rescripto. §. sciendum. ff. de muner. & honor. & Bart. in consil. clxxx. incip. si aliqua. & Bald. in l. j. §. si. ff. quod cuiusque vniuer. nomi. & in consil. clxvlij. incip. præmissio statuto. vol. j. & Angel. de Perus. in consil. xxiiij. incip. ecclesia. & in consil. ccvj. incip. inter ordinamenta. & Bart. Bald. & Ias. de Mayno, in l. placet. & in authen. nulla communitas. & l. de his. C. de episc. & cleri. & Ioan. de Plat. in l. si diuina domus. C. de exat. tribu. lib. x. & Innocen. & Abb. Sicul. in c. non minus. de immunit. eccles. & Abb. in consil. vj. volu. ij. & amplè in consil.

ijj. & in consil. vj. volu. j. & Alberi. de Roza. in rubri. de sacrosanct. eccles. & dominus Petrus de Antiboli in tract. suo. num. 3. in iij. parte. versicu. interdum quis excusatur à muneribus. & decisi. Parlamen. Delphin. quæst. lxxxix. & in q. cccclxxxj. & ibi in addit. & in q. cccclxxxij. & sequen. & in additio. & Gaspar. Cardin. in consil. xij. tit. de constit. Host. in summa, de immunit. eccle. §. quibus. & Ioan. Fab. in l. placet. C. de sacrosan. eccles.

Adde in quantum hic quærit, an clericus teneatur soluere collectam. Bal. l. si placet. num. 4. & quod ibi posui in addit. ad ipsum. in ver. gabellis. C. de sacrosanct. eccles. Bart. consil. suo cccx. incip. punctus quæstionis talis est. quidam Titius olim de Perusio. Archid. Gemi. & Philip. Franc. in c. quamquam. de cens. supra isto lib. Panormi. in c. fin. nu. 4. vbi notauit in apostil. ad ipsum in versicu. aliquas gabellas. de vita & honest. cleric. Gaufre. in repetit. clem. j. in regu. ij. fallen. xxvij. & ibi dixi in apostil. ad ipsum. in vers. secundum veriorē opinionem. de effie. ordi. & nota in literis. Spec. in tit. de cler. coniug. versic. ad huius autem articuli. & Ioan. de Por. consil. suo incipien. omnipotentis Dei postulato suffragio &c.

c † Tenetur. Idem tenet glos. & Doct. instit. de author. tut. in princ. Locupletior autem factus intelligitur, si saluam habet pecuniam, vel aliud ea emptum, vel si emerit res sibi necessarias, tamen si modò non extent, vt inquit glos. in l. fin. C. de vsucap. pro empt. & instit. quibus modis re contrahi. oblig. §. j. in verb. datione, de quo plenius Deci. in lex poenali. ff. eod. & quis debeat probare alium esse factū locupletiorē, tradit Bal. in l. j. C. si aduer. cred. & in l. prædiorum. C. de præd. min. F. C.

Locup

- d ¶ Locupletior. Idem placet glos. & Bart. in authen. qui res. & Bald. in l. iubemus. §. sanè. C. de sacros. eccles. & in l. si pradium. de präd. minor. & Abb. in c. si quis presbyterorum. in fi. de rebus eccles. non alien. & Alex. consil. liij. col. j. lib. liij. F. C.
- e ¶ Ecclesia. Adde Dyn. in c. delictū. circa princ. j. eod. & glos. in ver. administrauerunt. C. de excusat. tot. & in l. res publ. in ver. solet. ex quibus caus. maior. F. C.
- f ¶ Similibus. Adde generaliter, non procedere istam reg. in casibus quibus ob utilitatem publicam quis iure suo priuatur, vt ait Deci. in l. iure naturæ. nu. 6. ff. eod. F. C.
- g ¶ Responsum. Adde aliam solutionem, quod si locupletari cum aliena iactura non licet, lex tamen propter bonum publicum, ne dominia essent in incerto, præscriptionem induxit contra utilitatem priuatam, vt not. Cardin. in cap. ius generale. prima distinctione. Et vide Paul. de Cast. in consil. cclxxxix. colum. j. in antiq. qui ponit vnum casum in quo locupletatur quis cū aliena iactura, vt l. fin. ff. de negot. gestis. & ibi gloss. & Doct. Et not. quod ex præcepto, Quod tibi fieri non vis, alteri ne feceris. cedit ista regula, Nemo debet cum aliena iactura locupletari, vt not. Hostiens. in summa præludij §. vnde habuit. Et Cardin. Alexand. in c. humanum ius. in ij. notab. j. distinct. & Dyn. in regula, possessor. in ij. oppositio. §. eodem.
- h ¶ Biennium. Adde quando opponi possit exceptio non numeratæ pecuniæ, Legislas in iuribus hic allega. & Angel. Aretin. de lite. obligat. insitit. Abb. & Doctor. in c. fin. de solut. & Bald. consilio xlvj. volumi. ij. & Paulum de Castro consil. cccxxliij. in ij. volumi. nouorum. & Hostien. d. Anton. Abb. & ibi singulariter Fe-

lyn. in cap. si cautio. colum. xij. de fide instrumen. vbi ponit duas regulas cum pluribus declarationibus & fallentiis. Et quod quis de æquitate canonica admittatur post biennium ad exceptionem non numeratæ pecuniæ secundum Dyn. hic, tenet dominus Anto. & Abb. in d. c. fin. & ibi Imol. & Bald. in d. l. si ex cautione. in ix. quæst. & ibi amplissimè Salyc. in ij. quæstio. & Bald. in l. in contrahibus. in princ. col. ix. eod. tit. & Alex. consil. clviij. vol. ij. versi. nec obstat. & Bald. consil. cccxcvj. in princ. vol. j. & ista est communis opin. secundum Fely. in d. c. si cautio. col. xvij. in prima fallentia. secundæ regulæ, quamquam Spec. in tit. de restit. in integr. §. qui autem. & do. Anto. in c. quia plerique. de immunita. ecclesiar. dicant, quod lapsus biennij inducit totale silentium etiam de iure canonico, & cōmunem opinionem tenet Angel. consil. cliij. incip. ludæi. & Rom. in l. si diuortio. ff. de verb. oblig. sed Bal. in l. cū quis. col. ix. & ibi Ias. C. de iur. & facti ignor. tenet contra Dyn. & cōmunem opin. Et vide Lud. Bologn. in l. j. C. de condict. ob turp. causam. in secundis interpret. Quid si iurauit non venire de iure nec de facto? vide plenissimè in decif. Capel. Tholos. cclxxv. Et nota quod ecclesia potest post biennium opponere exceptionem non numeratæ pecuniæ, vt not. Bald. in auth. hoc ius portetum. & ibi Cyn. Mod. C. de sacrosan. eccles. & Rom. In repetit. authen. similiter. C. ad leg. Fal. & decif. Capel. Tholos. cccxviij. vbi ponit quid de minore. & Angel. in consil. clvj. circa medium. vbi limitat hic Dyn.

i ¶ Exceptio. Amplius, putat Deci. in l. iure naturæ. nu. 1. ff. eod. idem esse secundum ius ciuile, cum debitor etiam exacto biennio possit proba-

re pecuniam non fuisse numeratam. F. C.

In reg. In pœnis. Arg.

- 1 *Violentia in dubio sine armis facta presumitur.*
- 2 *Tutor remotus, in dubio ob culpam, non ob dolum presumitur.*
- 3 *Vulnerans animum occidendi habuisse in dubio presumitur.*
- 4 *Delictum si nesciatur à quo commissum sit, puniri debent omnes confortes.*
- 5 *Pœna pro delicto quo casu sit infligenda.*

REG. XLIX.

IN pœnis benignior est interpretatio facienda.

- 1 ¶ Si constat aliquem commississe vim, & ignoratur, utrum cū armis, interpretatur benignius reum fecisse violentiam sine armis^a, ut per hoc minus puniatur. ff. de pœnis. l.
- 2 si pœses. & l. pen. ¶ Item si constat tutorem suspectum fuisse, & ob suspicionem remotum, si ignoramus utrum propter dolum vel propter culpam, benignius interpretatur, q̃ propter culpam remotus intelligatur: & propterea non sit infamis. ut ff. de suspect. tut. l. h̃z enim caus̃. in princ. Sed ob stare videtur regula. ff. de his qui not. infam. l. ij. §. exercitum. vbi nō interpretatur in partem quæ pœnam restringat, sed in illa quæ ampliat. Sed ad hoc responsum est, §. eod. c. odia. ¶ Item opponitur, si vulnero aliquem, licet non occidam, presumitur in dubio quoddam habui animum occidendi, si contrarium non probatur. C. de iniur. l. si non conuictij. ergo non interpretatur in benigniorem partem, id est, eam quæ inducat evita-

tionem pœnæ. ¶ Item si certum est plures fuisse in delinquendi actu, nec apparet quis eorū deliquerit, non interpretatur in partem benigniorem: quia dicimus omnes puniri debere, ut ff. ad l. Aquil. l. item Mela. §. sed si plures. & not. ff. ad l. Corn. de sicar. l. si in rixa. & C. ad l. Iul. de vi publ. l. quoniam multa facinora. ergo videtur regula falsa. Sed distinguendum est, sicut plenè distinctum fuit §. eod. c. in obscuris. ¶ quia si incertū est utrum delictum fuit commissum, regula locum habet, quia interpretatur minus commissum, & propterea minorem pœnam imponendam: ut d. l. si pœses. & l. pen. sed vbi certum est delictum, & certa delicti qualitas, animus verò delinquentis incertus. Item vbi certum delictum, & certa qualitas, sed incerta persona, regula locum non habet, ut latius est ostensum. §. eod. c. in obscuris.^c

ADDITIO.

¶ Sine armis. Adde Dy. & quæ ibi remissive dixi in pen. addit. in regu. in obscuris. Nota tamen ad hanc regulam quod in enormibus criminibus iudex debet uti severitate, & non benignitate, ut l. diuus. ibi, severe vindices. ff. de re iudi. & dicit ibi Bald. in l. ea quæ. in fi. C. de cond. indeb. & est tex. ling. in l. respiciendū. §. plane. ff. de pœr. & Alex. in addit. ad Bart. in l. si pœses. ff. de pœn. & idē voluit Inn. in c. j. de consil. vbi dicit esse licitū iudici in pœnis transgredi leges. & ibi vide amplè Felyn. in viij. fal. & Bar. Bal. & Ang. in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui not. infam. & in l. & si severior. C. ex quib. caus. infam. irrog. & Cepol. in consil. xliij. col. xliij. vers. x. & vlt. Adde ad interpretationem huius regulæ. Dec. in l. factū cuique. §. in pœnali-bus. ff. eod. vbi ponit viij. pulcherri-mas limitationes.

Deliq

5 ¶ Deliquerit. Adde quod notauit in addi. 5. in reg. in obscuris. vbi diffusè tractatur materia presentis speculationis, scilicet, quando ignoratur quis ex pluribus delictum commiserit. & in quantum dixit do. Coapo stil. meus. 3. in prin. apostillæ præceden. quod in criminibus &c.

Adde vnum sing. dictum Gerard. de Petra sancta. sing. suo lxxv. in cap. magnum est pulchrum & laudabile nomē habere, scilicet quod si plures essent inquisiti & capti pro aliquo maleficio, & esset dubiū à quo esset tortura inchoanda, quod tunc cessantibus aliis indicis inciperetur ab illo, qui turpe nomen habet. ira no. Cardin. Flor. in c. cum secundum apostolum. in ij. no. de præben. a lib. vj. pro quo facit glos. not. do. & præceptor meus in legibus Iaco. de sancto Georg. in præludiis feud. in ver. Carolus pulcherrimū nomē est.

c ¶ In obscuris. Adde eundem in ca. odia. nu. 9. & 10. suprà eod. F C.

In reg. Actus legitimi.

Argumenta.

- 1 Actus legitimi qui dicantur.
- 2 Electio sub conditione fieri nequit, sicut nec postulatio.
- 3 Tutoris datio, quæ fit à iudice, conditionem non admittit.
- 4 Emancipatio sub conditione facta nullius est momenti.
- 5 Aditio hereditatis non potest esse conditionalis.
- 6 Tutoris authoritas non præstat sub conditione.
- 7 Emptio & venditio, conditionem non recipiunt.
- 8 Locatio & conductio an fieri possint sub conditione.
- 9 Institutio hæredis, conditionem &

diem incertam admittit. Et quare. num. seq.

10 Diuisionem in partes non recipiens, non recipit etiam diuisionem temporum. & econuerso.

11 Condicio in testamento retrotrahitur.

12 Correctio iuris in dubio vitari debet.

13 Actus legitimi diem recipiunt & conditionem.

REGVLA L.

ACTVS legitimi conditionem non recipiunt, neque diem.

¶ DICVNTVR actus legitimi omnes quacunque iuris scripti parte inueniri. iuris autem scripti partes sunt sex, videlicet lex, plebiscita, senatusconsulta, decreta principum, responsa prudentium, & magistratuum edicta, vt in st. de iure nat. §. constat. ff. de iust. & iur. l. ius autem. Exemplum autē regulæ probabiliter poni potest in electionibus & postulationibus, quæ sunt legitimi actus, & ideo neque electio, neque postulatio potest sub conditione fieri, & si fiat, pro non facta habetur, vt 5. de elect. c. in electionibus. lib. vj. ¶ Item in datione tutoris à iudice facta, quæ non recipit conditionem expressam: & si adiciatur, reddit dationē inutilem. ff. de tutel. l. tuto. ¶ quia si dico, emancipo b filium meū sub conditione si Imperator in Italiam venerit: vel si dominus noster de vrbe recedat, emancipatio nulla est. ¶ Itē in aditione hereditatis: quia si dico, Adeo hereditatē sub conditione, c si nauis ex Asia venerit, aditio nulla est, vt ff. de acqui. hered. l. eū qui. §. ult. ¶ Itē in tutoris authoritate: quia si dicat tutor. præsto auctoritatē pupillo, si Titius ascēderit Capitoliū, auctoritatis interpositio nul-

la est, vt ff. de aurb. tut. et si cōditio-
nalis. & probatur per ordinē ista om-
nia, ff. eo. l. actus legitimi, vbi vi-
detur eadem regula poni. Sed si hęc
7 regula vera est, † quod actus legiti-
mi conditionem non recipiunt: er-
go emptio & venditio quę est actus
legitimus non recipit cōditionem.
quod falsum est, vt insti. de cōtrah.
emp. §. emptio. ff. de in diem adiect.
8 l. ij. † Item locatio & conductio est
actus legitimus: ergo nō recipit cō-
ditionem. Item societas, mādatur,
stipulatio, & ceteri contractus sunt
actus legitimi: ergo non recipiunt
conditionē, vel diem. quod tamen
falsum est, vt per infinita iura pro-
9 batur. † Item hęredis institutio est
legitimus actus: ergo nō recipit con-
ditionem. quod tamen est falsum: li-
cet enim non recipiat diem certam:
vt ff. de hęred. instit. l. hęreditas, &
insti. de hęred. inst. §. hęres. tamen
bene recipit conditionem & diem
incertam, vt ff. de hęred. instit. l. si
quis instituatur. & l. sub cōditione.
& l. qui filio. & C. de hęred. instit. l.
10 extraneum. † Ratio autem quare re-
cipiat conditionem & diem incer-
d tum, est aperta: d quia illud quod
non recipit diuisionem in partes in
se, nec recipit diuisionem in partes
temporum, & econtrā, vt ff. de testa.
millt. l. miles ita hęredem. §. & quia
diximus. & de vsufruct. l. vsufruct.
& ab initio. Sed institutio hęredis
non recipit diuisionem, in se, quia
non potest aliquis pro parte testa-
c tus decedere, imō causa testati tra-
hit ad se causam intestati, vt ff. eod.
l. ius nostrum. & ideo si testatur pro
certa temporis parte. institutio tem-
poris valet etiam pro toto tempore, a
& limitatio temporis habetur pro
non adiecta, vt d. l. hęreditas. & §.
11 hęres. † sed si testatur sub conditio-
ne, vel in diem incertā, euentus con-
ditionis & diei incertę, quę con-

ditioni assimilatur, trahitur ad tem-
pus retro: vt ff. de testamen. milit.
l. quod dicitur. & ideo non videtur
pro parte intestatus: sed existēte cō-
ditione videtur in totum testatus, &
ea deficiente in totum intestatus. Vi-
detur ergo q̄ istud ca. corrigat om-
nes leges, in quibus cauetur in legi-
timis actibus posse adijci cōditio-
nem & diem. Sed dicendū videtur,
quia promptum est & expedit iura
iuribus concordare, vt §. de elect. c.
cū expediat. lib. vj. & C. de inoffi.
don. l. vnica. & quia iuriū correctio-
nes in dubio sunt euitandę, vt d. c.
cū expediat. & in aurb. quib. mo.
12 natur. effie. sui. §. tribus, & † quia nō
est verisimile Ro. Pont. qui iura tue-
tur, huiusmodi breuitate verborū to-
tā obseruationē iuris, aliās multis
vigiliis cogitatam, euertere. C. de
inoffi. testam. l. si quando. & quod
hęc generalitas restringenda sit ad
casus enumeratos, vt habetur in tex.
& gl. ff. eo. l. actus legitimi. & verba
istius regulę debēt exponi actus le-
gitimi, scilicet quidā, sicut & ibi pro-
priē in verbis text. innuitur, & per
gl. exponitur. & propterea generalis
regula remanet in contrariū: scilicet
13 cet q̄ † omnes legitimi actus diem
recipiūt & conditionem, vt insti. de
verb. obl. §. omnis. C. de iure emphy.
l. j. sed fallit in quibusdā, & in illis
loquitur regula. nisi diceret quod
hęc regula corrigit ea iura, quę di-
cunt in legitimis actibus posse adij-
ci conditionem vel diem, quod ima-
ginationi mentis mex non appli-
catur. Dyn.

A D D I T I O.

† Actus, Adde hic Io. And. & Doct.
mod. maximē per Phil. Fran. & gl.
& Doct. maximē Deci. in l. actus. ff.
eod. tit. & Imo. in l. gerit. ad fi. ff. de
acqui. hęre. & Alex. in consil. lxxv.
lib. j. Er actus est vocabulum gene-
rale

rale, & tamen videtur restrin gi per sequentia, vt nor. Bal. in consil. cc. lxxvij. in fi. vol. ij. Et vbi actus potest trahi ad duo diuersa, magis intuemur, quod prodest, quàm quod nocet. Vt nor. Io. de Pla. in l. cum alle. gas. de castre. pec. C. lib. xij. Et nor. quòd actus qui nō potest fieri purē, nec sub conditione, potest tamē fieri sub duabus conditionibus. vt no. Bar. post gl. ibi in l. diuus. §. fin. ff. de fal. & ibi Alex. in addi. alleg. Lud. de Vrb. ita tenere in l. si verō. §. de viro. in iij. fal. ff. sol. mar. & in l. j. ff. de verb. obl. vide Dy. suprà in regula, beneficiū. ver. idē erit si defectus fuerit institutionis forma.

b ¶ Emancipo. Adde Bar. in l. j. §. hoc autem senatus. & ibi Raph. Pau. de Cast. & Alex. col. ij. in fi. ff. ad Treb. Bal. & ibi Paul. de Cast. in l. senium. C. qui testa. fac. pos. & Aret. in §. preterea. in vlt. q. Insti. quibus mod. ius patr. pot. sol. & Imol. in l. tam is. §. j. ff. de don. caus. mor. vbi cōmuniter tenent quòd filius non potest emancipari ad vnum actum. & Paul. de Cast. & Franc. Aret. in l. qui in potestate. col. vlt. ff. de testam.

c ¶ Sub conditione. Adde Bal. in l. potuit. in q. viij. & ibi Saly. in vlt. q. & Mod. C. de iure delib. & Bart. in l. & si conditionalis. & ibi Alex. in addit. ff. de auth. tutor. vide de autoritate tutoris, & Io. de Imol. in d. l. gerit. ff. de acqui. hzred.

d ¶ Aperta. Adde Bar. in l. hzreditas. ff. de hzr. Insti. qui ponit vltra hanc rationem Dyn. aliam. & vide Bal. & Saly. in d. l. extraneum & Bal. in d. l. hzreditas. vbi tenet contra Bar. ibi per rationem Dy. hic, quòd causa testari trahit ad se causam intestati. vnde si quis instituat Titulum hzredem vsque ad Pascha. & quòd post Pascha non sit vltorius hzres: dicit Bart. quòd talis institutio non valet, propter repugnantiam, quam

in seipsa includit. Sed Bal. tenet cōtrā, vt dixi per rationem Dyn. & idē tenet Paul. de Cast. in consil. ccxij. in antiq. & sequitur Bal. in §. hzres pure. propter rationem Dy. & ibi Christoph. Por. & Aret. in fi. insti. de hzred. Insti. & tenet Ang. de Perusio in d. l. extraneum. & Imol. in d. l. hzreditas. vers. vltorius quæri potest circa prædicta.

¶ Decedere. Pro parte testatus decedere. hoc est verum regulariter, vt nor. Bal. in repet. l. habeat. nu. 61. & ibi dixi in apostil. & ad eum in ver. concludo. C. de sacrosan. eccle. Bar. in l. cum filius. in princ. & ibi dixi in apostil. ad ipsum. in ver. pro parte testatus. ff. de leg. ij. Corn. consil. xxxv. incip. in casu. in litera. F. vo. j. & consil. lxxxv. incip. plura. in litera G. vol. iiii. & omnino Bar. Socin. in suo tract. fal. regula cccc. vbi ponit xxij. fallen. ad hoc dictum.

In reg. Semel Deo. Argumenta.

- 1 *Sacrum semel effectum non debet ad vsus profanos transferri.*
- 2 *Papa solus sacra profanare potest.*
- 3 *Impossibile reputatur quod pendet ab vnus solius potestate.*

R E G V L A L I.

SE M E L ^a Deo dicatum, non est ad vsus humanos vltorius transferendum.

¶ E X E M P L V M istius regulæ patet cuilibet: quia ¶ quòd semel factum est sacrum, & consequenter diuino cultui dicatum, non debet vltorius transferri ad vsus b hominum: vnde si ædes sacra in aliquo loco licitē, id est iuris solennitate seruata ædificatur: licet ædificium diruatur, locus remanet sa-

cernere debet ad vsus hominū con-
uerſi, vt ff. de rer. diuiſ. l. intantum.
§. ſacræ. & de contrah. emp. l. æde
ſacta. & inſtit. de rerum diuiſ. §. ſa-
cræ. Sed videtur obſtare. ff. de verb.
oblig. l. continuus. §. pen. dicendum
2 eſt. † quòd hic cōſiderauit iuris poſ-
ſibilitatem: ibi verò ſummi Pontifi-
cis poteſtatem, qui poteſt ſacrum
3 ad profanū reducere. † quia quod
vnius ſolius poteſtati ſubſcitur, im-
c poſſibile ē de iure reputatur. ff. de le-
gat. j. l. apud Iulianum. §. ſi.

A D D I T I O.

- a ¶ Semel. Quòd ſemel cōceſſum, reuo-
cari non poſſit, & multa ſimilia in
quibus quid ſemel fieri ſufficit, vi-
de per Matth. de Afflic. in tracta,
prothomiſeos. §. vt infra xxx. dies
col. iij. ſic. item quæto quo tempo-
re. nu. 12. G. S.
b ¶ Vſus. Adde gl. Bar. Bal. & Salyc. in
l. ſi nondum. C. de fur. & Ioan. Fab.
Ang. Aret. in §. ſacræ. inſtit. de rerum
diuiſ. & hīc Io. And. & Phil. Fran. &
an papa poſſit monachos ſine cau-
ſa reſtituere mundo. vide Ioā. And. 1
amplē in præcedēti regula. & Abb.
in c. ex publico. de conuer. coniug.
& Bar. Soc. in l. Gallus. §. & quid ſi
tantum. ff. de lib. & poſth. & adde
ad hanc reg. Mari. Soc. in tract. de
oblationibus xx. libello. in princ.
Adde Fely. in ca. ſi quando. col. iij.
verſic. præterea dicit Hoſtien. de 2
reſcri. ex cauſa verò poſſet. vt ibi
per eum, vbi allegat Doctōrū Theo 2
logorum opiniones. idem Fely. &
in c. inquisitionis. in princ. de ſent.
excommuni. & dixi in apoſtill. ad
Panormi. poſt eum in c. ne Dei ec-
cleſiam. nu. 1. in verſic. contra reg.
de ſimo.
c ¶ Impoſſibile. Adde quod id quod à
principe venit implorandum. repu- 3
tatur impoſſibile, propter difficilli-
mum ad eum aditum. & idem tenet
Rom. in repet. auth. ſimiliter. colum.

xvj. in prin. C. ad leg. Falcid. & Bar.
in d. §. ſin. hīc alleg. & vide glo. in l.
continuus. §. cum quis. vbi Bart. &
ſeq. ff. de verb. obl. & Alex. in d. §. ſi.

In reg. Non præſtat.
Argumenta.

- Eligentes indignum ſcienſter, an iu-
re eligendi ſint ipſo iure priuati. &
nu. ſeq.
3 Eligendi ius an conſumatur per
electionem inutilem.
4 Legatum pupille factum ſi nupſe-
rit, non perit ea cōtrahēte nulliter.
5 Legatum factum capaci an adima-
tur ſi ſecundo fiat incapaci.
6 Legatum tacite adimitur.

REGVLA LII.

NON præſtat impedi-
mentum, quod de iure non
ſortitur effectum.

¶ S I canonici nominauerūt ſcien-
ter indignum, & electio effectum
non habuit: non tamen priuantur
iure eligendi: quia non præſtat im-
pedimentum &c. vt ſuprà de elect.
c. perpetuo. & c. ſi compromiſſarius.
lib. vj. de conceſ. præb. c. ne capran-
dæ. ſed contrā videtur eod. tit. cap.
quāquā. lib. vj. † vbi eligentes
ſcienſter indignum priuantur iure
eligendi. 2 Dicendum eſt, quòd il-
lud c. quāquā. trahitur ad intelle-
ctū illius c. perpetuo. videlicet quia
ſi nominantes indignum aded per-
ſiſterint quòd ex vocibus eorum
communis electio ſubſequatur, tūc
priuantur iure eligendi. vt c. quan-
quam. aliàs non priuantur. vt d. c.
perpetuo. † Item poteſt poni exem-
plum: ſi teſtator legauit mihi vnum
de ſeruis quem elegerim, & ego ele-
gi, & electio non habet effectum,

ius

ius eligendi non est consumptum, & ideo nun præstat impedimentum volenti iterum eligere. ff. de opt. leg. l. ij. l. ij. & l. iij. alias si electio sortiatur de iure effectum. consumptum esset ius eligendi, nec licet ulterius variare: vt supra eod. cap. quod semel. ff. de leg. ij. statuliberum. §. fin. cum multis simil. † Item poni potest exemplum: ponamus quod legatum relinquitur pupillæ sub conditione, si contraheret matrimonium: nam si contrahit matrimonium infra pupillarem ætatem, non sortitur effectum: & ideo non præstat impedimentum: facta enim legitimæ ætatis poterit contrahere, & conditionem contrahendo implere. ff. quando dies leg. cedit. l. quod pupillæ. & de condi. & demon. l. hæc conditio. j. † tamen contra videtur, quod iure cauetur, quod si testator relinquit legatum primo capaci, & postea animo adimendi primo, relinquit secundo non capaci: quia licet non sortiatur effectum in persona secundi, tamen præstat impedimentum primo, quia impeditur petere legatum. b ff. de leg. j. l. planè. in prin. & de adm. leg. l. legatum. §. pater. & l. & si transferam. † Sed dicendum est, quod legatum etiam c tacita voluntate c adimitur. ff. de adm. leg. l. iij. §. fin. & lex parte. & de his quibus vt indig. l. si inimicitiz. cum ergo appareat per translationem factam in secundum, testatorem voluisse tacite primo adimere, illa tacita prima ademptio sortitur de iure effectum, vt dictum est: & ideo præstat impedimentum. Dy.

A D D I T I O.

a ¶ Eligendi. Adde an per electionem indigni eligentes potestate priuentur eligendi. Bartol. Bald. Mod. in l. cum quidam. ff. de leg. ij. & Abb. in cap. bonæ, in j. & ca. cum

in cunctis. de elect. & ad alia hic not. per Dyn. vide Alex. in consil. lxxxj. colum. ij. volum. v. & Ioan. Andr. & Philip. Franc. hic, & Barto. in l. non putauit. §. non quauis. ff. de contra tabul. vbi dicit, quod statutum de mandando executioni instrumentum, intelligitur de rite facto. & Bald. in l. non dubium. in j. colum. C. de legibus dicit, quod statutum de gabella imponenda super contractu intelligitur de valido, & Paul. de Castr. in l. sancimus. in fin. C. de test. dicit, quod clausula cassans & irritans omne aliud testamentum, habet tacitam conditionem, videlicet si aliud in quo est clausula, est validum. & vide pulchrè Fely. in c. ex tenore. versic. reg. non præstat. col. ij. de rescrip. qui hæc regulam ornatissimè glossauit, melius quàm qui maximè. Et quod notat Fely. in c. pastoralis. col. ix. versicu. vltra Abb. de excep. & Bar. in dispu. incip. lapsus. col. iij. vers. v. Adde an & quando eligentes scienter indignum, priuentur potestate eligendi, quod notauit in apostil. ad Gemin. & Philip. Fran. in cap. quantum vtroque. in princ. de elect. isto lib. & Card. Mandago. in tit. de elect. c. ix. Fely. in c. cum olim. col. j. de maio. & obed. Et casu quo priuatur potestate eligendi propter electionem indigni scienter factam ad quos deuoluitur ius eligendi, vide eundem Mandag. vbi supra Ad medium autem huius apostillæ, quando dicit quod statutum loquens de mandando executioni instrumentum, intelligitur de rite facto, Adde quod illud non attenditur in statuto pœnali. notarius enim scribens testamentum nullum & falsum, punitur de falso, licet ex alia causa sit nullum. vt notat Barto. in l. quid ergo. §. cum autem. ff. de infamia. & in l. si quis legatum. & ibi

& ibi Alex. ff. de fals. Bal. & Sali. in l. j. C. de sepul. viol. & Iac. Rebuff. in l. si. nu. xj. & ibi dixi in apost. in ver. notarius. C. de locat. præd. ciuil. vel fisc. tit. xj. Secus autem si sit nullum vel imperfectum seu de actu imperfecto, ita not. Bald. in l. iubemus. C. de testam. vbi plenè. Adde Aretin. instit. quib. mod. testam. infirm. §. posteriore. col. ij. in gloss. existere. & ibi Ioan. Fab.

b ¶ Legatum. Adde eundem §. eod. c. vile. nu. 5. & in fin. F. C.

c ¶ Voluntate. Adde quod idem est in marito, vt est text. & ibi Bast. in l. marito. §. illud. ff. de adul. & ibi etiã in patre. & Bart. & ibi Alex. in addit. in l. nec in ea. ff. de adul. Ang. & Alex. in l. in suis. in prin. ff. de lib. & posthu. Cyn. in l. j. in fin. C. quæ sit long. consuet. & Felyn. in c. si verò. de sent. excom. & Bald. in l. si quis non dicam rapere. C. de episc. & cle. a vbi ponunt plures q. ad hanc reg.

In reg. Cui licet.

Argumenta.

- 1 Pater adulterum filie & occidere, & contumelijs afficere potest impunè.
- 2 Iudex potest deferre iuramentum in litem aëtori, & illud taxare.
- 3 Filius familias patre consentiente, causa mortis donare potest, testari autem non potest.
- 4 Præses provincie ad mortem damnare potest, deportare verò non potest.
- 5 Curialis etiam si prædia donare possit, vendere tamen ea nequit.
- 6 Donare difficilius conceditur quàm vendere.
- 7 Procurator prorsus renocari potest, partim non potest.

REGVLA LIII.

CVI licet quod est plus, licet utiq; quod est minus.

- ¶ LICET patri occidere adulterum cum filia comprehensum, & ideo licebit quod est minus, id est adulterum cum filia comprehensum contumelijs afficere, vt hic. & ff. de adul. l. nec in ea. §. ius occidendi.
- ¶ Item potest facere iudex quod est plus, id est iuramentum in litem deferre aëtori, & ideo debet posse quod est minus, id est taxationem iuramento adicere, vt ff. de in litè iur. l. videamus. §. pen. ¶ Item est maius condere testamentum, quàm mortis causa donare. quod patet, quia filius familias potest mortis causa donare patre consentiente: vt ff. de donat. cau. mort. l. tam is. §. j. tamen testari non potest etiam patre consentiente, ^a vt d. l. tam is. §. j. ff. de testam. l. qui in potestate. Si ergo licet filio militi condere testamentum de castrensi peculio, multò fortius licere debet mortis causa donare, vt ff. de donat. l. filiusfam. §. ult. b
- ¶ Sed contra regulam solet opponi de pluribus. ¶ primò de præside qui habet ius gladij quod est maius, vt ff. de offic. præsid. l. si illicitas. §. qui vniuersas. c. & tamen non deportat quod est minus. vt ff. de leg. iij. l. j. §. ij. quibus. & de iniusto testa. l. si quis filio exheredato. §. eius. sed illud quando non habet insulas suæ iurisdictioni subiectas, aliàs secus videtur, vt ff. de in ierd. & re leg. l. relegatorum. circa princ. & not. in l. inter pœnas. eod. tit. & ideo hæc oppositio non facit ad rem: licet quidam aliter dicant. ¶ Item oppo. C. de prædiis decu. sine decr. l. iij. ¶ vbi curialis potest donare prædia, sed non vendere, cum maius sit & difficilius permillum donare quàm vendere. C. de contr. iudi. l. j. sed illud ideo

ideo contingit, quia verisimile est quòd facillius venderet, ad hoc vt pretium ex venditione deductum deportaret, & ideo facilius inhi- betur venditio, quàm donatio: quia in donatione cessat ratio prohibitio- nis, quæ ad venditionem propriè pertineret. ¶ Item opp. de l. in cau- 7 sa. ff. de procur. ¶ vbi licet reuocare procuratorem in totum, & non in parte. Item oppon. ff. de adm. tut. l. cum quæritur. & de vsur. l. Caius. vbi licet nomina contracta in totum ap- probare vel reprobare, sed non par- tem. Sed in illis omnibus diuersa habentur vnus loco ratione con- nexitatis officij: & ideo non est in eis licium variare, sicut nec circa eandem rem, vt ff. de dam. infect. l. prator. §. vnde quæritur. & determi- natum est §. eod. c. mutare. ¶ Item opponi solet. ff. de peri. & commod. rei. l. j. §. licet. & de pluribus aliis quæ not. & rationabiliter soluun- tur. ff. eod. l. non debet. & ideo repe- tere, cum sint rationabiliter scripta, esset potius transcribere, quàm no- tare: & propterea superuacuum. Dyn.

A D D I T I O.

a ¶ Consentiente. Adde an filiusfam. possit testari maximè in aduentitiis in quibus patri non quæritur vsus- fructus, Bar. & Alex. in l. Imperator. ff. ad Treb. & quæ est ratio, quare magis potest donare causa mortis, quàm testari, vide Bart. Bald. & Frā. Aret. col. ij. vers. in ea glo. in l. qui in potestate. ff. de testam. Cyn. Bal. Sa- lic. & Alex. in l. senium. C. qui testa- & Bart. in l. tam is. §. j. hic alleg. & Bart. & Bald. in l. habeat vnusquis- que. & ibi Ias. C. de sacrosan. eccles. & per canon. in c. Raynaldus. & c. Raynuius. de testa. Io. Fab. & Aret. instit. quib. non est permiss. fac. test. Sed an pro anima possit testari? vide Doct. §. alleg. & in c. licet. de sepult.

§. eod. & Cyn. Bald. Salic. & Alex. in l. senium. C. qui testam. fac. poss. & Rom. in repet. auth. similiter. xxij. q. vers. xix. ad col. xxvj. C. ad leg. Fal. Abb. in cons. lxij. col. iij. in ver. iij. volu. j. & Lud. Bolog. in primis & secundis interpret. in l. sicut. §. venditionis. ff. quib. mod. pig. vel hypoth. & quando ingredientibus de- beat præcedere consensus patris, vel sufficiat quòd subsequatur, vide Bald. in l. si vxorem. C. de condi. in- ser. & Franc. de Crema in singul. l. xix. Quid in filiosfam. clerico? dic quòd potest testari, vt est gloss. repu- tata singu. in c. quia ingredientibus. xix. q. iij. & tex. in auth. presbyteros. C. de episc. & cler. & Doct. in c. quia nos. de test. & Cepol. caut. cxij. cum seq. & caut. cxlvj. Et idem in filiis Francigenarum & Britonum, qui de aduentitiis possunt testari, vt no. Bald. in c. j. §. j. in fi. de fratr. de no- uo ben. inueltit. & Franc. Aret. in d. l. qui in potestate. col. iij. & Alex. in addit. ad Bart. in l. placet. ff. de acq. hzred. & vide Dom. de Rota in de- cis. ccxlix. in antiq. tit. de donat. & Abb. in cons. cvij. lib. j. & dixi in §. ij. de consuet. iurista. per se lib. Con- suet. Biturigum.

Adde in quantum quærit, an filiusfa. possit donare causa mortis sine con- sensu patris. & alleg. Franc. de Cre- ma suo sing. l. xix. incip. donatio cau- sa mortis, &c. Tu dic breuiter pro- expof. princip. huius apostille. quòd filiusfam. potest testari in bonis castrensisibus, vel quasi, sine consen- su patris: nec in illorum iudicio eius requiritur consensus regulari- ter. de quo dixi in l. Imperator. in apostil. in ver. inducitur autem pecu- lio. posita super gloss. in vers. filio. ff. ad Trebel. & in apostil. ad Guil. de Cug. post eum in l. fin. §. necessi- tate. in vers. sine consensu patris. num. 4. C. de bonis quæ lib. & ad hoc

hoc quod quæritur quid in filioſa clerico, Bart. in l. ſi infanti col. iij. verſi. & ideo aduere quòd in cauſis. C. de iure delib.

b ¶ 6. vltimo. Adde reg. iſtam non habere locum in correctoriis, nec in mandatis, nec in decretis, nec vbi minus eſſet exemptum à poteſtate eius cui plus cõcederetur: nec quando alia ratio eſſet pluris, alia minoris, vt vbertime tradit Deci. in l. non debet. ff. eod. F. C.

c ¶ 6. qui vniuerſas. Adde Bart. ibi & in l. j. §. ij, quibus. ff. de leg. iij. & Felyn. in c. poſtulaſti. col. x. verſi. circa. & verſi. limita primo. de reſcrip. & Abb. in c. ex parte. in iij. de deci.

d ¶ Oppoſitio. Vide Deci. in l. j. in princip. col. x. ff. de offic. eius cui mand. eſt iuriſd. G. S.

In reg. Qui prior. Argumenta.

1 Impetrans primus, in beneficio admitteri debet, licet ſecundus impetrans prior literas præſentauerit.

2 Impetratio ſecunda quando priori ſit præferenda. & num. ſeq.

4 Prior tempore potior eſt in ferendis ſententijs & in electionibus.

5 Creditor quando creditori debeat præferri. & num. ſeq.

7 Mutuans in reſectionem cuiuspiã rei, præfertur in illa re alijs creditoribus.

8 Creditor negans ſe poſſidere, ſi conuincatur de mendacio, non auditur volens poſtea præſendere priorem hypothecam.

9 Creditor, cuius pecunia res emitur, potior eſt quo ad eam rem ſibi obligatam reliquis creditoribus.

10 Mulier quibus creditoribus in dote ſit præferenda.

11 Creditor, cuius pecunia emptæ eſt militia, antefertur ceteris.

12 Creditor ex inſtrumento trino teſte ſubſcripto potior eſt alijs creditoribus.

13 Fiscus in debito principali præfertur alijs creditoribus.

14 Creditor funerarius potior eſt ceteris.

15 Hypotheca expreſſa quando præſertatur tacite, & contrà. & nu. ſe.

17 Speciale id eſt, cuius contrarium eſt generale.

18 Pignus prætorium habẽtes an ſint reliquis creditoribus præferendi.

19 Creditor habens pignus prætorium an præferatur ei, qui habet conuentionale.

20 Prior tempore in duabus dotibus, potior eſſe debet in iure.

21 Priuilegium reale præfertur perſonali.

22 Creditorum omnium quãdo aqua ſit conditio.

23 Solutum per debitorem quo caſu reuocari poſſit. & num. ſeq.

REGVLA LIIII.

2 **Q**VI prior^a eſt tempore, potior eſt in iure.

1 ¶ 1 SI vnus primò impetrauit in eccleſia beneficium, alius ſecundò, & ſecundus primò literas præſentauerit, primus^b debet eſſe potior: quia qui prior eſt tempore impetrationis, potior^c eſt in iure beneficij conſequendi. vt ſ. de reſcrip. c. ſi pro te. & c. tibi qui gratiam. lib. vj. ¶ Sed contra videtur eod.

titu. de rescript. c. si pro te. & c. duobus. vbi is qui secundo impetravit, præfertur priori. † Sed dicendum videtur, quod aut utraque impetratio est simplex, aut altera simplex, & altera sub conditione, si ad id episcopi & capituli consensus accederet. Primo casu aut apparet de ordine impetrationis, aut non. Si apparet, præfertur ille qui primo impetravit: vt in præalleg. c. tibi. sed si de ordine non apparet, tunc subdistingue: quia aut mandavit vni prouideri, & alteri canonicatum concessit: aut canonicatum concessit utrique, aut neutri. Primo casu præfertur is cui canonicatum concessit. Secundo casu præfertur is qui primo præsentavit: sed si ambo in præsentando concurrunt, ille præfertur quem eligere voluerint illi, vel maior pars illorum ad quos spectat canonicorum receptio, & præbendarum collatio, vt c. duobus. sed si prima impetratio conditionalis sit, secunda simplex, si fiat ante existentiam conditionis primæ, secunda simplex præfertur, vt d. c. si pro te. † Sed videtur quod existente conditione prima conditionalis debeat præferri quasi existentia conditionis trahatur ad tempus concessionis, d. vt ff. qui pot. in pign. l. fin. de peric. & commod. rei vend. l. necessario. §. quod si pendente. Quidam dicunt quod, c. si pro te. sit contra ius commune, quod nihil est: imò dicendum est quod illæ leges loquuntur & intelligi debent vbi non erat in potestate contrahentis primò sub conditione, secundo purè, reuocare contractum conditionalem. In proposito autem summus Pontifex poterat primam conditionem reuocare, & ideo multò fortius potuit per secundam puram derogare, vt §. eod. c. cui licet. & patet. ff. qui pot. in pign. hab. l. j. & l. qui

balneum. in princ. & §. primo. & l. potior. in princ. Item patet in albo decurionum & consulum. † Nam qui prior est tempore, prior est in iure ferendarum sententiarum & faciendarum electionum ceteris paribus, vt ff. de albo scrib. l. j. & c. de consuli. l. j. lib. xij. † Item poni posset exemplum regula in creditoribus qui bus res sunt obligatæ. nam qui prior est tempore & c. ff. qui pot. in pign. hab. l. potior. & l. creditor. & c. qui potior. l. si fundum. Sed ad hoc videtur ob stare, ff. de priuileg. credit. l. priuilegia, vbi non ex tempore, sed ex causa æstimantur. † Quare distinguendum est plenius: aut enim omnes creditores prætendunt priuilegium reale: aut personale omnes: aut quidam reale & quidam personale: aut quidam personale, alij nullum: aut omnes nullum. Primo casu quando omnes prætendunt reale, aut cõuentionale omnes: aut omnes prætorium: aut quidam prætorium & quidã cõuentionale. Et si omnes cõuentionale vel quasi: aut omnes expressum, aut omnes tacitum: aut quidam expressum & quidam tacitum. Et si omnes expressum, aut eiusdem temporis, aut diuersorum. Si eiusdem temporis: si quidem simul & eodem actu utrique sit obligata res, admittitur vnusquisque pro parte dimidia, f. Si separatim nec apparet cui prius, præfertur qui primò contra extraneum possessionem egit: inter se, potior erit conditio possessoris, vt l. si fundus. §. si duo. ff. de pign. Si diuersorum, tunc nota regulam, & instantiam à regula: regula est, Qui prior est tempore & c. ff. qui pot. in pign. hab. l. potior. & c. eo. tit. si fundum. † Instantia est in mutuante in refectionem, vt in auth. de equal. dot. §. his consequens. in princip. colla. vij. & ff. qui pot. in pign. hab. l. interdum. † Item in negan

negante se possidere, qui postea con-
 8 uictus prætendit hypothecam. & vt
 C. qui potio. in pign. hab. auth. item
 9 possessor. † Item fallit in eo cuius pe-
 cunia res emitur & expressè obliga-
 tur. l. licet. C. qui potio. in pign. hab.
 10 † Item fallit in muliere h quæ præfer-
 tur prioribus habentibus tacitam, vt
 C. qui potio. in pign. hab. l. assiduis.
 11 † Item fallit in eo de cuius pecunia
 i militia emitur, vt C. de pign. l. si. &
 12 auth. quod obtinet. † Item fallit iu-
 habente hypothecam ex instrumen-
 to priuato manu trium testium signa-
 to, si agat aduersus eum qui non ha-
 bet instrumentum simile vel publi-
 cum, vt C. qui potio. in pign. hab. l.
 13 scripturas. † Item fallit in fisco agē-
 te ex causa primipili, vt C. in quib.
 cau. pig. vel hypoth. taci. contrah. l.
 14 satis. † Item fallit in agente funera-
 ria, vt l. at si quis. §. si colonus. ff. de
 relig. & sumpt. fune. & limpena. &
 ibi nota. Item fallit in vendente pi-
 gnus prætorium & habente causam
 similem qui non præfertur, sed cum
 posteriori cōcurrit, vt l. is cui. §. qui
 prior. ff. vt in poss. leg. si omnes ta-
 citum, k similiter dic referre eius-
 dem temporis vel diuersorum: & si
 eiusdem, non referre eodem vel di-
 uersis actibus, si non apparet cui pri-
 mo: nam semper inter se melior erit
 conditio possidentis: contra extra-
 neum occupantis. Et si omnes simul
 ad agendum concurrunt, admittun-
 tur vnusquisque pro parte, vt ff. de
 fal. interd. l. j. §. si colonus. & l. fin. &
 ff. de pig. l. si debitor. si diuersorum
 temporum, tunc qui prior &c. vt hic
 & ff. qui pot. in pig. hab. l. insulam.
 15 cum simil. † Si quidam expressum
 & quidam tacitū: aut eiusdem tem-
 poris, aut diuersorum: & si diuerso-
 rum, aut præcedit tacita & sequitur
 expressa, aut præcedit expressa & se-
 quitur tacita: si præcedit tacita &
 sequitur expressa, præfertur tacita

etiam fisco, vt C. rem alien. geren. l.
 j. secundo respon. licet glossa circa
 fiscoum dubitet. ff. qui pot. in pign.
 hab. l. si pignus. Si præcedit expressa,
 tunc præfertur, vt ff. qui pot. in pign.
 hab. l. Titius. in prin. & §. negotiato-
 rum. & C. eod. l. si fundum. & de re-
 iud. l. pign. l. si ignorante. † Si eius-
 dem temporis, videtur idem, quod
 est quādo vterque profert tacitam,
 vel vterque expressam eiusdem tem-
 poris: quia tacita & expressa pari-
 bus passibus ambulant, l. vt ex prædi-
 ctis apparet: quia mutuans in refe-
 ctione præfertur habenti expressam,
 17 sicut habenti tacitam. † Præterea
 illud est speciale, cuius contrarium
 generale, vt in authent. de non alie.
 §. vt autem lex. Sed speciale est in
 muliere, quæ præfertur habentibus
 m tacitam tantum: m & sic in eo casu
 speciali fortior est expressa, quā
 tacita, ergo aliās regulariter pares
 sunt. † Si omnes prætorium: aut sunt
 omnes eiusdem tituli, aut omnes ex
 contractu: aut omnes ex causa le-
 gata, vel omnes ex causa damni
 infecti: & tunc non profert præ-
 uenire ex tempore, vt ff. de dam-
 infect. l. si finita. §. si plures. & §.
 lulia. & l. prætor. §. eius rei. & C. de
 bonor. author. iud. i. poss. l. vlti. & ff.
 n de bo. auth. iud. possid. l. cum vnus. n
 & ff. vt in poss. leg. l. is cui. §. qui
 prior. aut diuersorum, & tunc qui
 prior est tempore, potior est iure, vt
 C. qui pot. in pig. hab. l. si decreto &
 19 d. l. is cui. §. postquam rei. † Si qui-
 dam prætorium & quidam conuen-
 o tionale, o tunc qui prior tempore &c.
 vt ff. qui pot. in pig. l. si & iure, & C.
 vt in poss. l. si postquam. Secūdo ca-
 su quādo omnes personale: aut sunt
 eiusdem tituli, aut diuersorum: si e-
 iusdem, regulariter concurrunt,
 non inspecta prioritate, vel poste-
 rioritate temporis, vt ff. de priuileg.
 credi. l. priuilegia. ij. respon. & ff. de
 possi

10 poss. l. si hominem. §. quoties. † Fallit in duabus doribus ab eadē substantia debitis : in quibus qui prior est tempore, potior est iure. C. qui potior. in pigno. l. assiduis. §. fin. Item fallit in hīco. ff. de priuileg. cred. l. quod quis. si diuerforum, si quidem sunt paria priuilegia, concurrunt : si disparia, magis priuilegiati præferuntur : vt d. l. priuilegia. j. respon. p. & l. si ventri. §. in bonis. ff. de priuileg. credit. † In tertio casu quando quidam reale, quidam personale, reale præferitur, vt in l. eos. C. qui pot. in pign. hab. & ff. de pact. l. rescriptum. circa prin. In quarto casu quando quidam personale, alij nullum, præferuntur priuilegiati, vt ff. quod cum eo. l. sed an hic. & de pec. l. ex factis. §. si. & de priuileg. cred. l. ij. & l. si ventri. §. eorum ratio. & de cessio. bonor. l. j. & ij. † In quinto quando omnes nullum, aut agitur ad dationem quantitatis, vel speciei, vel generis, aut ad factū. Primo casu aut erant bona possessa per creditores : & tunc omnium est æqua conditio. vnde si vni soluatur, reuocatur pro rata per alios : vt ff. de iis quæ in fraud. credit. l. qui autem. §. sciendum. & l. ait prætor. §. si debitor. in fi. † si verò non erant possessa per creditores : si debitor soluit, aut soluit autoritate iudicis intercedente, aut sine iudicis autoritate. Primo casu quando soluit iudic. autoritate, tunc nō est locus reuocationi, vt ff. quæ in fraud. credit. l. qui autē. §. apud Labeonem. Secundo casu quando soluit sine iudicis autoritate, & tunc aut omnes creditores pariter instabant, & tunc si debitor vni gratificatus soluat, reuocatur pro rata per alios, vt ff. quæ in fraud. credit. l. pupillus. † Si verò omnes non instabant, & vni soluatur : aut soluitur à debitore sponte, aut extorquetur ab inuito : si

soluit sponte, non reuocatur per alios : si ab inuito extorquetur, reuocatur, vt præalleg. l. pupillus. & l. qui autem. §. sciendum. ff. quæ in fraud. credi. nisi mora erat periculum allatura vt si debitor cum pecunia fugiebat, nec haberi poterat iudicis copia, vt in l. ait prætor. §. si debitor. ff. de his quæ in fraud. cred. Si extorsit iudicis autoritate, nō reuocatur, vt ff. de his quæ in fraud. cred. l. qui autem. §. apud Labeonem. † Si autem agatur ad factū, aut petitur & in condemnationē deducitur factum : & tūc si simul creditores concurrunt, præferitur qui primo contraxit, vt ff. loca. l. in operis. sed si in condemnationem deducitur interesse, idem seruatur quod dictum est seruari debere, cum agitur ad quantitatem, vt l. in operis. & de verbor. oblig. l. stipulationes non diuiduntur. §. Celsus. Dyn.

A D D I T I O.

a † Qui prior. Intellige regul. istam in iis, qui omni alio respectu præterquam temporis pares sunt, vt hic glos. & vide Rom. consil. xlvij. vltis. & ccxcviij. Circa. & Alex. consil. iij. & xxiiij. vol. v. qui ex hac reg. decidunt plures notab. quæst. F. C.

b † Primus. Adde quod in beneficiis inter contententes attenditur titulus iustior. iuxta not. in c. cum venissent. de in integr. restit. & plenē not. Guid. Pap. in q. lxxv. incip. curia. G. S.

c † Potior. Adde quod tempus datæ literatū attendatur. Fely. post Abb. in c. eam te. in antepen. col. ver. tempus. de rescript. vbi ponit regulam affirmatiuam cū sex fallent. & vide ipsum in c. pastoralis. in princ. col. iij. eo. tit. & Bal. & Imol. in l. si quis filio. §. eius. ff. de iniusto rupto testa. & Bart. in l. absenti. ff. de donat. & Nicol. de Neapol. in l. si duas. in fi. princ. ff. de excusa. tur. & Ang. Areo.

instit. quibus modis ius pat. §. filiusfamilias. & Doct. in c. si eo tempore. de rescript. eod. lib. Et nota quod prioritatis causatur ratione vnius horum, vt not. in d. c. pastoralis. & per Felyn. in c. capitulum. ver. de concursu duorum. col. xiiij. de rescript. & quz not. Dyn. & ibi dico in additio. in regula. in pari. & in regula. beneficium. & quado secundus impetrans preferatur primo. vide glo. in c. quia saepe. de praxben. lib. vj. & Domi. de Rota in decis. cccciij. in antiq. tit. de rescript.

Adde quod posui in addit. supra in regula. non firmatur. in versic. tempus datur. tangitur aliquid de materia prioritatis quando secundus primum impetranter preuenit in presentatione rescripti per Felyn. post Panormi. & alios in c. j. de rescript. Anto. in c. plerunque. colum. penul. eod. tit. omnes. & precipue Philip. Franc. c. vt debitus. col. xiiij. cum iij. seq. & ibi Cardin. Alexan. col. x. de appel.

d ¶ Concessionis. Adde Dyn. & quz ibi dixi in regula. beneficium. in penult. additio. & Bart. in l. necessario. versic. ultimo nota. ff. de pericu. & commod. rei vendi. & l. si filius. de verb. oblig. & in l. qui balneum. in princ. & ibi singul. Alex. in addit. & Bald. in antiq. lect. ff. qui potior. in pigno. habean. & Bald. in d. l. necessario. in antiq. lect.

e ¶ Prioritatis. Adde quot sunt species pignorum. Bart. & Alex. Mod. Doct. in l. a diuo Pio. §. si super rebus. ff. de re iudic. & Pet. de Ferra. in forma libelli. in act. hypothec. in glof. super verbo. super eadem obligatione. col. j. & Ioan. Fab. Aret. & Ias. in §. item Seruiana. colum. j. instit. de act. & Bart. in l. si & iure. col. ij. ff. qui potior. in pigno. hab. vbi reprobat distinctionem Dyn. hic. & aliter distinguit. vt ibi per eum. &

adde Abb. & Fely. in c. cum aliquibus. de re iudic.

f ¶ Dimidia. Adde Dy. in c. cum sunt. nume. 3. & c. in pari. in princip. hoc titulo. F. C.

g ¶ Hypothecam. Adde Dyn. in c. nullus pluribus. nume. 5. & c. qui ad agendum. nu. 8. hoc eod. tit.

h ¶ Muliere. Adde an mulier sit potior fisco creditore. Cyn. Bart. Bald. Salyo. in l. j. & ibi Alex. in addit. ad Bart. C. de priuileg. fisci. & in l. satis. C. in quibus causis pign. vel hypoth. contra. & Angel. de Peru. l. mol. & Doct. Moder. in l. si marito. ff. sol. matrimo.

i ¶ Fallit. Adde glof. Cyn. in l. diuersis. & l. seq. C. qui pot. in pigno. hab. & glof. & Bart. in l. interdum. ff. qui potior. in pigno. hab.

k ¶ Tacitum. Adde duas esse species tacite hypothecae. altera inducitur ex miralegis dispositione. qualem habet vxor in bonis viri: in alia requiritur etiam factum hominis. cuiusmodi habet locator in rebus illatis per conductorem. ita distinguit Ias. in §. item Seruiana. instit. de actio. F. C.

Adde quod ista regula secundum Dy. non solum habet locum in hypotheca expressa. sed etiam in tacita. vnde sicut habens expressam hypothecam. anteriorem preferitur omnibus posterioribus creditoribus habentibus tacitam vel expressam hypothecam. sic etiam habens tacitam hypothecam. anteriorem. regulariter preferitur posterioribus creditoribus non solum habentibus tacitam. sed etiam expressam & fisco. & ita refert & sequitur Maria. Socin. tract. de oblig. in xj. & xij. libellis. vbi quzrit. an oblatio debitoris offerentis bona sua. praeiudicat creditoribus anterioribus habentibus expressam vel tacitam hypothecam. vbi concludit. quod non. & vide Bart. Bald. & sequa.

sequa. In iuribus hic per Dyn. alleg. & ad distinctionem, & not. per Dy. hic vide Ioan. Pet. de Ferr. in forma libelli in actio. hypoth. in gl. super verbo, eadem oblig. col. iij. versic. sed pone. & Cyn. & Bart. Bald. Ang. & Salyc. in l. vnica, C. de priuileg. & dot. & Cepol. cau. cxliij. incip. vulgaris regula. cum duabus sequen. & Doct. in apostil. seq. alleg.

1 ¶ Ambulant. Quid differat tacitum pignus ab expresso, docet Ferrar. in d. glof. in ver. sub eadem. col. ij. ver. deinde. F. C.

m ¶ Tantum. Opin. Dyni sequuntur communiter Doct. vt refert Ias. in §. fuerat. super gl. creditoribus, in l. i. de actio. & ita praticatur. F. C.

n ¶ L. cum vnus. Adde ibi Bart. col. vlt. versic. venio ad secundum. & in l. i. decreto, C. qui potior. in pign. & Bald. in authen. & qui. col. iij. C. de bon. author. iud. possid. vbi ponit qui dicantur creditores eiusdem tit. & glo. & Bart. in l. priuilegia. ff. de priuileg. cred.

o ¶ Conuentionale. Adde quando concurrant pignus pratorio & conuentionale, Lud. Bologn. in l. fundus. ff. de ann. leg. in interpret. & Bal. conf. cccclxvj. lib. iij. & quid differt pratorium a conuentionali, vide glof. Bart. Bald. Paul. de Cast. & Alex. in addit. ad Bart. in l. j. ff. de pign. act. & de Ferra. vbi supra, & Abb. & Fel. in c. cu aliquibus, in prin. de re iud. & Specul. tit. de pign. & hypoth. §. j. & Ias. in §. item Seruiana. colum. j. instit. de actio. ¶ Tu dic quod differat in modo constituendi: conuentionale enim solo partium consensu contrahit: pratorium vero transitione. nisi in casu. l. cum vnus. §. si. cum l. seq. ff. de bo. auth. iud. possid. addit aliam differentiam Alex. in supra alleg. l. j. ff. de pign. act. scilicet quod cu requiritur discussio in pratorio, quz alijs requiritur in conuentiono-

nali hyp. item aliam, quia credior accipiens pignus pratoriū, licet non sit idoneum, liberat debitore. l. a diuo Pio. §. si pig. ff. de re iud. Secus autem in conuentionali. l. creditor. qui non idoneum. si cert. pet. & l. si promissa. C. eo. tit. & Bart. in l. non est mirum. in fi. ff. de pign. act. quid sit pignus iudiciale, & an & in quo a pratorio differat, vide gl. rubr. C. de pratorio. pign. & melius per Alex. in l. a diuo Pio. §. in venditione. in antepen. col. ff. de re iud. & quz sit differentia inter pignoratitiam & hypothecariam, vide Spec. in tit. de pign. in prin. ver. quid si iudex. & ver. quz autem sit differentia.

¶ Primo responso. Adde ibi Bart. qui sequitur Dy. hic, & Doct. in l. vnica. C. de priuileg. dot. & Ferra. vbi supra, col. vj. in fi. ver. modo venio. & quo ad cetera not. hic per Dyn. vide per ipsum de Ferra. & adde Bart. Soc. in l. j. col. iij. vers. iij. not. cu seq. ff. sol. matr. & Bart. Bald. & Alex. in addit. ad Bart. in l. in operis. ff. locati.

q ¶ Alios. Adde quando id quod vnus ex pluribus creditoribus a debitore exigit debeat comunicari cu alijs, Bart. & Mod. in l. pupillus. de ijs quz in fraud. cred. & Io. And. & Doct. in rub. de oblig. & sol. & Bal. in l. fi. in fi. l. j. q. ff. de pos. & tex. in l. pecunia. & ibi Saly. in fi. C. de priuileg. fisci.

In regula, Qui sentit.

Argumenta.

1 Emptori cedit quicquid rei empte accedit.

2 Aucta parte heredis per contratibus, augetur & legatorum onus in persona substituti, & contra ea diminuta, legata etiā diminuantur.

3 Commodum quando sentire debeat, qui tulit in commodum. & nu. seq.

5 Agnata proximior sentit comme-

dum hereditatis, onus autem tutelle non subit.

- 6 *Contrariorum, si de vno predicatur, seu disponit affirmatio, de altero disponit negatio.*
 7 *Contrariorum alterum è medio tollitur, posito in esse altero.*
 8 *Contrariorum quando eadem sit disciplina. n. seq.*

REG. LV.

- Q**ui sentit onus, sentire debet cōmodum, & contra.
 1 *¶ sicut post venditionem perfectam omne cōmodum accedens rei venditæ, perdat ad emptorem: ita & omne incommodū accedere debet, vt C. de peritu. & commod. rei vend. l. post perfectam. ff. eod. l. id*
 2 *quod. ¶ hē sicut diminutā parte hæredis scripti per contra tabulas, diminuitur & legatorum onus, ita aucta parte scripti hæredis per contra tabulas, augetur & legatorū onus, vt ff. de vulg. & pupil. substit. l. & si*
 3 *contra. in fi. & de leg. iij. l. si. ¶ ista regula habet locum quando circa commodum & incommodū est per omnia par ratio, & personæ suscipientis cōmodum & incommodum*
 4 *habilitas: & hoc patet per exempla, iusti. de contrahen. empr. §. cū autem. * & de leg. patro. tut. & ff. de leg. j. l. si ex toto. & de leg. iij. l. fi. & de vulg. & pupil. substit. l. & si*
 5 *contra. & C. de caduc. toll. l. j. §. pro secundo. & de furt. l. manifestissimi. §. sed cū in secundam. ¶ sed vbi non est per omnia vtriusque par ratio, regula non procedit: vt est videre in l. si quis aliena negotia gerēs. ff. de nego. gest. & ibi not. & de procurat. l. qui proprio. §. procurator. Item in casibus aliis not. in d. l. si quis. ff. de neg. gest. & in l. si quis putans. §. j. cōmuni diuid. & pro socio.*

l. sed & socius. §. si absenti. Item si non est eadē personæ conditio, velabilitas circa vtrunque suscipiendum. ¶ vt si agnata proximior est, cum tractatur de ferendo onere tutelæ. Nam ipsa succedit in commodum, id est, in hæreditatem: & tamen nō tenetur subire tutelæ onus, imò deferitur ad agnatū masculum in gradu remotiorē, vt instit. de leg. patro. tutel. §. fi. & ff. de leg. i. l. j. §. interdum. Tamen illud generale, quod hīc colligitur, & in l. allegata, scilicet, Disciplinam contrariorum eandem esse, non videtur procedere: imò in genere videtur contraria: ¶ quia cū de vno genere contrariorū prædicatur affirmatio, de altero prædicatur negatio, quod est eius oppositum: vel quod idem est. Si de vno disponit affirmatio, de altero negatio, vt l. j. in prin. ff. de iis qui sunt sui, vel alien. iur. & instit. de tutel. in prin. & ff. de accus. l. qui accusare. ergo non est eadem disciplina, sed contraria. ¶ Præterea patet per id quod dicitur, Ad positionem vnius contrariorū, sequitur remotio & destructio alterius, vt ff. de verb. sig. l. hæc verba ille. & de institutio. l. sed & si pupillus. §. si institoria. & in auth. de mand. prin. §. neque autē. coll. iij. ¶ Respondeo, vbi de quolibet contrariorū responderetur affirmādo, vel de quolibet negando, simpliciter verū est eandem esse disciplinā contrariorū, vt instit. de contrahen. empr. §. cū autē. & C. de cad. toll. l. j. §. pro secundo. & de furt. l. manifestissimi. §. sed cū in secundam. & de vulg. & pupil. l. & si contra tabulas. & de leg. j. l. si ex toto. in princ. & de legat. iij. l. fin. tunc enim eadem est in genere, & eadem in specie: & eadem aliquando quantum ad numerum, vt cū in eadem verborum serie vtriusque dispositio traditur. Nam tunc est eadem

dem quantum ad numerum: quia una est verborum conceptio, quæ utrumque contrariorum disponit: sed eo respectu, quia diuersa disponit, potest ratione effectus in plura particularia diuidi, & diuersa iudicari,
 † sed ubi de altero est affirmatio & de altero negatio, non est eadem sed contraria dispositio: sed pro tanto dicitur eadē disciplina ea ratione, quia uno cognito habetur cognitio alterius, ut in præalleg. l. qui accusare. & l. j. ff. de iis qui sunt sui, vel alie. iur. & insti. de tutel. in prin. & ff. de præst. stipul. l. j. §. stipulationum. Ea ratione ergo dicitur eadem disciplina: sed non dicitur eadem ratione dispositionis contrariorum. Dynus.

A D D I T I O.

a ¶ cum autem. Adde ibi Ioan. Fab. in prin. Christoph. Porc. & Aret. in ij. col. & onus meretur honorem, ut not. Bart. & Bald. in l. amicissimos. in prin. ff. de excusat. tut. & vide hic Ioan. Andr. in Mercuria. & in c. rationi congruit, & ibi Dy. & quæ ibi dic. & Bald. Bart. & Doct. in l. si is qui. §. si quem questum. ff. commod. ubi limitant hanc regulam, ut ibi. & Ang. in consil. lxxxv. incip. ex themate. col. j. versic. iij. probatur.

b ¶ Esse. Adde Bart. in l. inter stipulationem. §. sacram. col. iij. ff. de verb. obl. & in l. in fundo. ff. de rei ven. & aliquid per Bald. in l. fin. circa iij. vel v. col. C. de fideicom. & Alex. in rub. de acquir. posses. ff. & Bald. & Aret. post Ioan. Fab. insti. de his, qui sunt sui, vel alie. iur. in princ. & ibi Christoph. Porc. in ij. notab. & Cyn. Bal. & Salyc. in l. j. §. pro secundo. C. de caduc. tollen. & Alex. in l. si contra tabulas. ff. de vulg. & pupil. substitu. & in d. §. sacram. & Ioan. Andr. hic, & Moder. & Angel. in consil. lxxvj. col. ij. versic. item multa. Vide Deci. in l. secundum naturam. ff. eo. tit.

c ¶ Alterius. Adde Dyn. in c. nullus pluribus. nu. 7. i. eod.
 d ¶ Cognitio. Et hoc modo argumentatur in c. possessor. circa princip. i. eod.

In reg. In re communi.
Argumenta.

- 1 Socij prohibentis alterum socium in re communi edificare, melior est conditio.
- 2 Socium quando socium impedire possit in re communi. Or. nu. seq.
- 4 Occupantis conditio in pari causa quando sit melior.

REGV. LVI.

IN re communi melior est conditio prohibentis.

- ¶ Si † habeo fundum tecum communem, & tu velis edificare domum in fundo, & ego prohibeo: melior est conditio mei prohibentis, quam tui edificare volentis, ut ff. communi diuid. l. Sabinus. Sed videtur quod melior sit conditio facientis, quam prohibentis, ut ff. pro soc. l. cum duobus. §. item Mela. Omisissis solutionibus aliis quæ sunt à veritate remotæ dicendum est,
 † quod aut socius vult facere aut retinere in loco communi ad eum usum ad quem res parata est: & potest etiam inuito socio, ut ff. communis diuid. l. si xdes. & pro socio. l. cum duobus. §. item Mela. Aut ad eum usum ad quem res parata non est: & tunc si interest prohibentis non fieri, melior est conditio prohibentis, ut d. l. Sabinus. & ff. de seruitu. urbanor. prædior. l. quidam Iherus. §. cum parietem. & hoc casu potest intelligi regula: † aut nihil interest prohibentis, & potest fieri eo inuito: ut ff. de seruitu. urban.

prædior. l. fistulam. §. pen. & fin. habita tamen distinctione utrum iure seruitutis facere vel reficere velit, quia tunc non potest, ut ff. de seruitu. urban. præd. l. parietem. aut iure communionis, & potest, ut d. l. cum duobus. §. idem respondit. Item contra regulam videtur illud generale, quo cauetur quod in re vel causa pari melior est conditio occupantis, ut ff. de leg. j. l. si pluribus. & de verb. oblig. l. si Titius. & de procura. c. si duo. lib. vj. sed hæc regula loquitur in ea re quæ pro parte sua diuisa ad plures pertinebat: leges verò contrariæ loquuntur in eolore quod distinctum est in vnius executionem qui primo occupauerit litem contestando. Lite enim contestata sibi quærit executionem, & alterum in solidum excludit, nisi in casibus enumeratis in c. duo supra de procurat.

ADDITIO.

a ¶ Socius. Adde Aretinum instit. de rerum diuisione. §. religiosum. & Petr. de Ferra. tit. l. pro hæred. vel re singul. in gloss. super verbo. In futurum. & Bar. in l. si ædibus. & l. inter quos. ff. de damn. infect. & in l. si stipulatus fuero. ff. de ver. oblig. & Bald. in d. §. religiosum. & in consil. cx. volum. iij. & Cepol. tract. de seruit. de pariete & muro. & vide textum. & ibi Doct. in l. iij. de ædi. priuat. & in l. cum duobus. §. idem respondit. qui cessantis. ff. pro soc. Et Franc. de Crema, singul. xcviij. alijs lviij. incip. decidi. vbi dicunt Doct. per. d. §. idem respon. & l. iij. C. de ædi. priua. quod si socius intra quatuor menses non contribuat nec soluat suo socio partem expensarum dictæ refactionis, quod res communis efficitur in totum socij reficientis, vel reparantis. Et vide

Ang. Aret. in §. sequens. instit. de actio. & Cepol. caut. lxxxv. Roma. in singul. incipien. communis res. & Ludo. Bolog. in l. ex ex parte. ff. famil. hercis. in suis primis interpretat. de socio expendente pro re communis reficienda. & gl. in l. Sabinus. hic per Dyn. alleg. per quam dicit Bal. in l. duo fratres. ff. de acquir. hæred. quod si duo habent domum communem, & vno absente alter solus habitet non tenetur ad partem pensionis socij absentis vel non habitantis: quia vsus diuidi non potest nisi domus diuidatur. & refert Richard. Malumbr. dicentem fuisse ita iudicatum. & etiam Cyn. in l. si quis putans in princ. & ibi Dyn. ff. commun. diuid. & tenet Bald. in l. j. C. de testam. & in c. j. §. præterea ducatus. de prohib. feud. alien. per Feder. & Pau. de Cast. in d. l. j. de testam. & Cepol. in consil. iij. col. iij. vers. & pro hoc. l. duo. & lassi repe. l. quominus. q. xvj. ff. de sum. Et Saly. in l. iubeamus. C. de sacrosan. eccle. & Bar. So ci. in l. serui electione. §. Labeo. ff. de leg. j. & singulariter Pau. de Cast. in consil. cccxciij. in nouis. sed Flor. de sancto Petro in d. l. Sabinus. tenet contrarium. Et not. bene, quia vidi de secto hic Bituris: & adde Car. Alex. in c. Necena. xxxj. dist. col. ij. vers. si quæritur & aliquid per Felyn. in c. cum omnes. col. viij. vers. in eadem gl. de const. & Anchar. & Abb. in c. j. de immunit. eccle. & Bal. in consil. ccv. primo vol. & Abb. in consil. lxxxij. lib. j. & Alex. in d. §. Labeo. vbi ponit plures quæstiones ad materiam.

b ¶ Socio. Hoc tenet Bart. in l. iij. §. Cato. col. iij. vers. quid dicemus. nu. 15. ff. de verbo. oblig. G. S.

c ¶ Conditio. Adde quâdo sit melior conditio occupantis, & etiam in pluribus procuratoribus in solidum datis. Bart. Bal. Alex. & Mod. in l. si pluri

pluribus. ff. de leg. j. & Bart. Bald. & Alex. in addi. ad Bart. in l. pluribus. ff. de procu. & Io. And. & Gemin. in c. si duos. supra de procur. & Abb. in ca. non iniuste. de procur. & quæ not. Io. And. in c. cum plures. de offi. deleg. supra eod. lib.

In reg. Contra eum. Argumenta.

- 1 Interpretatio fieri debet contra eum qui apertius loqui potuit, & nu. 2.
- 3 Interpretatio quare fiat pro locatore verba proferente.
- 4 Ambiguitas contra quem debeat interpretari.
- 5 Interpretatio quando fieri debeat secundum id quod est verisimilius.
- 6 Confessio quando contra confitentem recipiat interpretationem.
- 7 Verba in iudiciis prolata contra proferentem an sint interpretanda.
- 8 Sententia dubia à quo possit interpretationem recipere.
- 9 Pretoriam stipulationem pretor interpretari solet.
- 10 Privilegium suum interpretari potest qui illud concessit.
Lex dubia vel obscura per quem de clarari debeat.
- 11 Testamenti verba dubia à quo debeant interpretari. & nu. seq.

REGVLA. LVII.

CONTRA eum^a qui legem dicere potuit apertius, est interpretatio faciend^a.

- 1 ¶ Si vendo domum, & tempore venditionis & traditionis dico: stillicidia uti nunc sunt, ita sint, b vi-

deor dicere quòd domui venditæ debeat^a à vicinis servitus stillicidiorum recipiendorum, non econtra, quòd domus vendita debeat servitutem vicinis, ut ff. de servit. vrb. przd. l. si arborem. §. hæc lex, & de contrah. empt. l. cum in lege. & l. La beo. & de pact. l. veribus. & de eui. l. qui libertatis. † ¶ Sed opponitur & videtur quòd interpretatio non sit faciend^a contra proferentem. ff. de contrah. emp. l. si in emptione. sed ibi verba fuerunt prolata ab emptore: & ideo fit interpretatio contra eum, qui verba protulit, insequendo tenorem istius regulæ. Item videtur contra regulam. ff. loca. l. ea lege. † ubi fit interpretatio pro locatore qui verba protulit. sed ibi fauore locatoris pactum erat appositum: & ideo non debet fieri interpretatio contra eum, ne offenda^r tur regula, quod fauore & c. vt j. eo. c. quod ob gratiam. Et quia iura sunt varia circa materiam istam, ideo vtile est plene distinguere. c. ¶ Quia aut ambiguitas Interpretatione indigēs reperitur in cōtractu, aut in confessione, aut in iudicio, aut in sententia, aut in stipulatione pretoria, aut in privilegiis, aut in verbis à lege prolati, aut in vltima voluntate. Si in cōtractu, aut valere potest cōtractus secundum interpretationem alterius tantum, aut secundum interpretationem vtriusque. Si secundum interpretationem alterius tantum, illius interpretationem sequimur. secundum quem interpretatio cōtractus valere d potest, vt l. quoties. ff. de ver. oblig. & de reb. dub. l. si is, qui ducenta. §. vtrum. † Si secundum interpretationem vtriusque valere potest, tunc inspici^r mus verisimilius. supra eod. c. inspicimus. & ff. eod. l. semper in stipulationibus. & l. semper in obsecris. Sed si verisimilius non apparet, tunc

habet locum regula, videlicet quòd fiat interpretatio contra proferentem in cuius potestate fuit verba late concipere, vt ff. de pact. l. veteribus. & de seruit. vrb. præd. l. si arborum. §. hæc lex. & de contrah. empt. l. Labeo. & l. cum in lege. & l. si in emptione. & de ver. oblig. l. stipulatio ista. §. in stipulationibus. & l. qui ex pluribus. & l. quicquid. † Si in confessione, cogendus erit dicere confessus certum. vt ff. de confess. l. certum. aliàs fieret interpretatio contra eum, vt ff. de interrog. act. l. de ætate. §. qui tacuit. arg. ff. de ventre inspic. l. j. §. quid ergo. quod de iure nouissimo intelligendum videtur, si respondere iubetur antequam se absenteret, aliàs enim esset contra eum tantum consummacem, prout ratio dictauerit, procedendum, vt supra de cõf. c. ij. lib. vj. † Si in iudiciis, erit interpretatio faciendâ pro proferente, siue verba fuerint prolata per actorem, siue per reum, vt ff. de iud. l. si quis intentione. & ibi not. & de reg. iur. l. in ambiguis orationibus. & l. in contrahenda. §. j. † Si in sententia, f tunc iudex qui protulit, si est de maioribus, interpretabitur dictum suum in sententia: aliàs non liceret sibi interpretari sententiam suam, sed delegati sui tantum, vt ff. de appell. l. ab executore. in princ. & ibi plenè not. actorum tamen verba mutari possent, sententia tenore in totum perseverante, vt ff. de re iud. l. actorum verba. † Si in stipulatione prætoris: tunc prætoris erit interpretatio: pertinere enim ad eum. ff. de præto. stipul. l. in prætoris. & l. j. §. vlt. † Si in priuilegiis, interpretatio pertinet ad eum qui priuilegium concessit, vt ff. eod. l. Neratius. & de vulg. & pupil. substit. l. ex facto † circa prin. Si in verbis à lege prolatis, ad solum principem pertinet interpretatio necessaria, & quæ omnes astringit, vt C. de legi. l. si imperialis. † Si in vltima voluntate, k ipse testator poterit interpretari, vt ff. de testa. l. hæres palam. §. j. Si interpretatus nõ fuit, tunc aut valere potest legatum secundum intellectum hæredis & legatarij. aut secundum intellectum legatarij tantum: si legatarij tantum, illum intellectum assumimus, ff. de leg. j. l. apud Iulianum. §. si Titius. & de reb. dub. l. quoties. & l. vlt. † Si secundum intellectum hæredis & legatarij, tunc aut est ambiguitas in voluntate relinquentis, aut in voluntate adimentis: si in relinquente, sequimur quod est minimũ, vt d. l. apud Iulianum. §. Seio. & de leg. iij. l. qui concubinam. §. cum ita. & l. nummis. † Si in adimere, aut est incertitudo rerum & personarum, aut personarum tantum: aut rerum tantum l Primo casu in nullo valet ademptio, secundo casu valet ademptio in vtroque casu, tertio casu valet ademptio in maiori. & remanet legatum in minori. & hoc probatur, ff. de reb. dub. l. si fuerit. & ibi notatur. & de adim. leg. l. iij. §. si duobus. & de leg. j. l. si ita sit scriptum. in si. Dyn.

A D D I T I O.

¶ Contra eum. Pro declaratione huius regulæ vide Dec. in l. in contrahenda. circa princip. ff. eod. F. C.

¶ Ita sunt. Hæc vetus clausula imperatiua de se solet ad augenda iura rei, & onerandum venditorem adhiberi vnde malè generaliter colligunt Doctores fieri interpretationem contra venditorem: quia iura quæ hæc dicunt, non dant regulam, nec generaliter loquuntur sed in terminis huiusmodi clausularum, quæ non nisi ad onus ipsius venditoris apponi solent, vnde aliàs stat regula, fiendâ interpretationem contra eum qui se fundat in verbis. l. sæpè. ff. de verb. signific. dixi in Annot

not. ad Alex. consil. 104. lib. ij. C. M.
 c ¶ Distingueret. Adde quomodo fiat
 interpretatio in contradiis. Dyn.
 in regula, in obscuris. & Bart. Bald.
 Alex. & Doct. Mod. in l. veteribus.
 ff. de pact. & Bart. in l. ea lege. ff. lo-
 ca. & Bald. in consil. cccxij. vol. ij.
 Abb. post Inno. in c. olim. de verbo.
 sig. & Ab. in c. certificari. de sepul. &
 Fely. in c. causam. col. j. de rescript. Et
 quomodo in iudiciis, vide Bart. in l.
 in pratoris. ff. de stipul. prator. & in
 l. j. C. de legi. & Pau. de Cast. in cons.
 cxcij. in nouis. & Dyn. & quæ ibi di-
 xi in regula, cū sunt partium. Quid
 in sententia? vide Bart. in l. ij. in j. q.
 & in l. ab executore. ff. de appel. &
 Bal. in l. iij. C. de lib. praterit. & Bar.
 Bal. & Saly. post Cyn. in l. ij. C. de
 senten. ex pericul. recit. & Alexā. in
 addit. ad Bar. in d. l. ab executore. &
 ibi Lud. Bolog. in secundis interpre-
 ta. & in confessione vide Cyn. in l.
 ij. §. quod obseruari. C. de iura. ca-
 lum. & Bal. in l. j. C. de confess. col.
 xxxij. & Bart. & ibi Alex. in addi. in
 l. de ætate. §. qui tacuit. ff. de interro.
 act. Quid in stipulatione? vide Bart.
 in l. j. §. si. & in d. l. in pratoris. ff. de
 præt. stipul. & Bar. Alex. in l. in con-
 uentionalibus. ff. de verb. obli. Et de
 ea interpretatione quæ sit in priui-
 legiis, vide Bart. in l. omnes populi.
 ff. de iustit. & iure. & Inno. & Abb.
 in d. c. olim. & Fely. in d. c. causam.
 & Alex. consil. ccix. lib. j. Quid in le-
 gibus? vide Abb. in d. c. certificari.
 & Doct. supra allegatos. & Cardj.
 Alex. in c. Moyses. vij. dist. Quid in
 statutis? vide Bart. in l. j. & ibi Bal.
 Cyn. & Saly. & de legi. Abb. & Fe-
 ly. in d. c. causam. de rescript. & Ale.
 in consil. xxxvj. col. iij. in princip.
 vol. iij. Quid in testamentis? vide
 Bart. in l. quis à filio. §. j. ff. de leg. j.
 & Dyn. & quæ ibi dixi in reg. quæ
 à iure communi. & in reg. in obscu-
 ris. versic. ad secundum de ult. vo-

luntate. & ibi in addit. j. & ij. & ad-
 de ad supradicta And. Barb. in rep.
 rub. de fide instru. col. xij. versic. iij.
 facit. Aduerte ad vnum sing. quodd
 contractus dubij recipiunt modum
 & formam ex consuetudine si non
 sunt aliter declarati ex conuentione.
 ne partium, vt est gl. & ibi Lud. Bol.
 in secundis interpre. in l. q. si nolit.
 §. qui in assidua. ff. de edil. edic. pro
 quo vide text. in l. semper in stipula-
 tionibus. ff. de reg. iur. & Ang. in con-
 sil. ij. & in consil. clvij. & dixi in
 tract. de offic. & potest. in j. quæ.

Adde quod notauit in apostilla. ad
 Bald. in l. inter omnes. versic. quod
 enim. & quod ibi posui in apostil.
 in ver. rudis. C. comm. diuid. & dixi.
 supra in apostil. in reg. non est sine
 culpa. in versic. iudicauit. Et adde
 vnum singul. dictum quantum ad
 materiam interpretationis quod in-
 cip. declarandi voluntatem, dico.
 quod in casibus in quibus declara-
 tio recipitur, non præscribitur spa-
 tio mille annorum, ita Bald. in l.
 potens. post princip. C. de pact. quem
 ibi alij sequuntur. refert & sequitur
 Girardus de Petra sancta sing. xxvij.
 incip. libero arbitrio. vbi etiam po-
 nit quod declaratio vel interpreta-
 tio fieri non potest post mortem.

d ¶ Valere potest. Quod in dubio de-
 beat fieri interpretatio; vt actus sus-
 tineatur, vide latè Dec. in l. in con-
 trahenda. nu. 4. cum seq. ff. eo. F. C.

e ¶ Si in iudiciis. Vide eundem in ca.
 cū sunt. nu. 7. supra hoc tit. & Dec.
 in l. in contrahenda. nu. 1. ff. eo. F. C.

f ¶ Si in sententia. Vide primam ad-
 dit ad cap. quod semel. §. cod. F. G.

g ¶ Delegati. hoc addit Dyn. sequen-
 do gl. iij. in d. l. ab executore. & cō-
 munem errorem. Sed aliud est ap-
 pellatio, aliud interpretatio, vnde
 iudex delegans posset cognoscere
 de appellatione à suo delegato. &
 tunc potest vel corrigere vel inter-

pretari per viam appellationis, sed cessante appellatione nō potest interpretari. non obstat l. si duo. ff. de re iud. quia non loquitur de appellatione, nec de interpretatione, sed de noua cognitione de integro. vt do-

h cui in nouis intellectibus. C. M.
 ¶ Si in priuilegiis. Qualiter interpretari debeant priuilegia, vide Dyn. in cap. quæ à iure, suprâ eod. F. C.
 i ¶ Lex facta. Vide Bar. ibi col. j. F. C.
 k ¶ Voluntate. Adde Dyn. suprâ in c. in obscuris. F. C.

l ¶ Tantum. Quando dicatur esse incertitudo rerum & personarum simul, & quando rerum aut personarum tantum, ostendit per exempla gl. in l. si fuerit. in versic. a demptionem. hic allegata per Dyn. F. C.

In reg. Non est obligatorium. Arg.

- 1 Iuramentum non ligat, contra bonos mores vel leges emissum.
- 2 Impossibilia iure dicuntur, quæ contra bonos mores sunt.
- 3 Iuramentum an reddat validum, quod aliqui erat fieri prohibitum.
- 4 Alienatio rerum minoris confirmatur iuramento.
- 5 Alienatio fundi dotalis accedente iuramento tenet.
- 6 Pactum, quo filia paterne hereditati renuntiat, an possit iuramento validari.
- 7 Iuramentum quando rebus præstet actui, inualido alioqui.

REGVLA LVIII.

NON est obligatorium, contra bonos mores præ-

stitum iuramentum.

¶ S I iuravi hominem occidere, vel furtum facere. tale iuramentum non est obligatorium, quia contra bonos mores est præstitum: & istud est generale, quod iuramentum præstitum contra bonos mores, vel contra leges non est obligatorium, nec firmat rem de qua agitur, vt suprâ de electione capit. vbi. & capit. quia sæpe contingit. & de rebus ecclesiæ non alie. cap. ij. ¶ quia quæ contra bonos mores sunt, impossibilia reputantur de iure, vt ff. de condit. instit. l. filius. & l. conditiones. & l. quidam. sed impossibile nulla est obligatio, vt suprâ eodem cap. nemo potest. & ff. eodem. l. impossibile. ergo nec eorum, quæ sunt contra bonos mores. ¶ Sed opponitur, & videtur ¶ quod iuramentum confirmet ea, quæ sunt de iure prohibita. ¶ Ecce de iure prohibitum est rem minoris alienari, vt ff. de rebus eorum. l. j. & tamen alienatio per iuramentum confirmatur, vt C. si aduersus venditionem. l. j. & in auth. sacramenta. ¶ Item prohibita est de iure fundi dotalis alienatio, vt C. de rei vxor. aq. l. vnica. §. & cum lex. & tamen confirmatur per iuramentum mulieris, vt suprâ de iure iurando. cap. ij. lib. vj. ¶ Item prohibetur valere pactum, per quod filia dotata renuntiat futuræ successionis paternæ, vt C. de pactis. l. pactum, quod dotall. & de colla. l. pactum. ff. de suis & legit. hæred. l. vlt. f. & tamen confirmatur per iuramentum, vt §. de pactis. c. ij. lib. vj. ¶ Sed dic aut sunt prohibita propter turpitudinem sui, & tunc iuramentum nihil operatur, vt hic, & in iuribus §. allegatis ad idem. Aut in priuilegium vel fauorem perso-

az &

na. & tunc iuramentum illius personæ in cuius fauorē inducitur prohibitio, est obligatorium, & confirmat rem de qua agitur, vt in auth. sacramenta. & 5. de iureiur. c. ij. & de pact. c. ij. lib. vj.

ADDITION.

a ¶ Obligatorium. Adde an in obseruationē talis iuramenti dicar per ius ita vt saltem petenda sit absolutio, Ias. in §. item si quis. col. xij. ver. aduertite etiam. insti. de actio. Quæ autem dicantur iuramenta contra bonos mores, docet Doct. maximè mod. in l. pacta, quæ contra. C. de pactis. Et quidem secundum ius canonicum ea dicuntur, quibus inducitur peccatum, vt tradit Ias. in l. ex ea. §. mulier. col. si. ff. de verb. obligat. F. C.

b ¶ Mores. Adde quando actus contra bonos mores possit iuramento firmari, Bald. in l. pacta quæ contra. in princ. C. de pact. l. non dubium. in xvij. opp. C. de leg. & in rub. de condit. ob turp. caus. & Bart. in l. si quis pro eo. in primo membro. ff. de fideiuss. & in l. stipulatio hoc modo concep. & ibi Alex. ff. de verb. obli. & Alex. in d. l. pacta quæ contra. & Imol. in c. cum contingat. in xvj. char. de iureiur. & Bal. in cons. cxvj. in princip. lib. j. & Abb. in d. c. cum contingat. & Calderi. in consi. xix. tit. de constitut.

Adde Socin. in tract. fallent. reg. ccvj. fal. j. ij. iij. & vj. & Corse. cons. lv. incipien. visis. in litera. m. vo. iij. & vide Ant. de Petra. in repet. l. j. in lxxij. effus. ff. de iureiur. videlicet an iuramentum contra bonos mores ciuiles & naturales sit seruandum.

c ¶ Sacramenta. Adde ibi Cyn. Bart. Bald. Salic. & Doct. Mod. & Abb. & Imol. in d. c. cum contingat, de iure

iur. & Abb. in sua disput. incip. stan te statuto.

d ¶ Iuramentum. Adde Doct. maximè Gemin. in d. c. ij. de iureiur. 3. eo. lib. & Imol. in d. c. cum contingat. & Aret. insti. quib. alie. licet. in princ. & Bart. in l. si quis pro eod. ff. de fideiuss.

e ¶ L. pactum quod dotali. Vide ibi Bald. in quæst. xix. vbi dicitur hæc regula procedit, quando iuramentum est contra bonos mores naturæ, vel quasi: secus si contra bonos mores ciuiles: quia tunc iuramentum est obligatorium: quod etiam refert Ias. in l. is cui bonis. col. pen. versic. quartam rationem. ff. de verb. obli. & Crot. in l. stipulatio hoc modo concepta. col. vj. in princ. ff. de verb. obligat. G. S.

f ¶ L. vlt. Adde quodd Bart. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verb. obligat. dicit Dyn. non intellexisse istam regulam in hoc quod dicit, pactum de succedendo iuramento firmari, prout ibi vide per eum in princip. & Alex. col. ij. versic. ex his etiam. & Bart. in l. si quis pro eo. ff. de fideiuss. & in l. pactum. & ibi Paul. de Cast. Ias. & Alex. C. de pact. & in l. fin. & ibi Bald. C. eod. tamen pactum de non succedendo, iuramento firmatur, vt tenet Bar. & Doc. etiam supra allegati, & Imol. in d. c. cum contingat. in j. membro. & communiter tenetur contra Dyn. licet Bald. in c. j. §. morib. teneat opi. Dyn. si de feudo fuer. controuersia inter dominum & agnat. & vide Bal. consi. ccclxix. volum. iij. & in consi. cxxxij. eod. vol. & Dom. de Rot. decis. dcccl in antiq. rit. de pact. & Oldr. consi. cxxxij. tit. de pact. & plenè per Ro. in l. qui supersitit. ff. de acq. hæred. & Alex. consi. xxvij. lib. iij. sed quid si filia dote contenta renuntiavit successionem paternam & mater-

nz cum iuramento, postea pater vel mater in testamento legat eidem: quzitur an possit capere relictum a sibi in testamento patris vel matris, non obstante renuntiatione? dic quod sic, vt tenet Spec. tit. de testa. §. j. vers. pone filius fecit. & ibi Ioan. b And. in addit. & tenet Bal. in consi. cciiij. lib. ij. & Oldr. consi. ccxciiij. tit. de pact. & adde ad no. hic decisi. Capel. cccclvj. & Ioan. & Imol. in consi. j. & dixi latè in §. col. vij. de test. lib. Conluet. Biturigum.

In reg. Dolo facit.

Argumenta.

- 1 *Maritus in dolo esse dicitur dotem petens, quam restitutus est.*
- 2 *Maritus quando in casu restitutionis dotem petere possit.*
- 3 *Dolo caret, petens quod alij, quam ei à quo petit, redditurus est.*
- 4 *Spoliatus restituendus est in possessionem, tametsi eandem restituere oporteat.*
- 5 *Dolo facis & c. vtrum huiusmodi exceptio opponatur in possessorijs.*
- 6 *Spoliatus prius restitui debet, quàm de proprietate quaratur.*
- 7 *Peto, hoc verbum latè patet, & d pertinet tam ad iudicium possessorium, quàm ad petitorium.*

REGVLA LIX.

DOLO facit qui petit eundem. Quod restituere oportet

- 1 *¶ IN marito qui petit dotem, quæ est in casu restitutionis, rationabili-*

ter potest intelligi: quia cum esset ipse restitutus si haberet dotē penes se, dolo videretur facere, ^a quia petit, vt hic, & ff. de doli except. l. dolo. & de reg. iur. l. in condemnatione. §. dolo. ¶ Sed opponitur. ff. sol. matr. l. si socr. §. Lucius. b ¶ vbi admittitur maritus ad petendum dotē quæ erat in casu restitutionis. ¶ Sed dicendum est quod ille §. declarat & distinguit effectum istius regulæ, quia aut est restitutus eidem, aut c alij. si alij, cessat regula: c aliàs & omnes procuratores actorū ab agendo repellerentur: quia quod petunt, restituri sunt domino, quod est absurdum & inconueniens: & tractatus totus de procurator. redderetur inutilis. si vero eidem à quo petit, tunc regula locum habet, vt d. §. Lucius. ¶ Item contra regulam videtur. C. ad leg. Jul. de vi publ. l. si quis ad se fundum. vbi petit sibi red di possessionem sibi violenter ablatam, & nihilominus postea poterit super dominio cōueniri, & conuentus restituere cogetur. ¶ Dixerunt quidam quod hæc regula locum habet in petitoriis tantum, & non in possessorijs. quod falsum est, vt patet. ff. de Carbo. edic. in l. iij. §. causæ. & not. in præalleg. l. dolo. & de iud. l. si de vi. & de reg. iur. l. inuitus. §. cui damus actionem. Et ideo distinguatur oportet in possessorijs: d quia aut agitur iudicio adipiscendæ, aut retinendæ, aut recuperandæ possessionis. In primis duobus, scilicet adipiscendæ & retinendæ, regula locum habet. In tertio verò. id est recuperandæ, locum non habet: ¶ quia e spoliatus antè debet restitui, quàm de proprietate quærarur, vt d. l. si quis ad se fundum. & C. si per vim, vel alio modo. l. j. & de donat. inter vir. & vxor. l. si maritus. & de agric. & cens. l. si coloni. & ff. de iudi. l. si de vi,

de vi. & ad leg. Iul. de vi pub. l. qui
 7 coru. §. si de iure. † & ideo quod hic
 dicitur petit, debet largo modo po-
 ni: id est agendo iudicio peritorio,
 vel possessorio adipiscendæ vel re-
 tinendæ possessionis: & quod sub-
 licit restituere, scilicet eidem: secus
 si alij, vt superius ostensum est Dy.

ADDITIO.

a ¶ Facere. Adde hic Aret. in l. it. de
 except. char. pen. vers. quæro an &
 quædo potest opponi illa exceptio.
 dolo facis, vbi ponit octo notab.
 conclusiones in materia huius reg.
 b ¶ §. Lucius. Adde ibi Bart. & Doct.
 Mod. quod licet hæc regula habeat
 locum contra petentem & restituere
 debentem, vt in iuribus hic per
 Dyn. alleg. tamen intelligitur quan-
 do agit ex persona propria: sed non
 ex iure alterius, quia non potest ob-
 iici hæc exceptio, vt dicit hic Dyn.
 in fin. & idem not. Franc. Aret. in l.
 ex duobus in prima & ult. col. ff. de
 duob. reis. per text. in l. Vranus. §. ij.
 & ibi Ludo. Bologn. in secundis in-
 terpret. ff. de fideius. & vide Io. Fab.
 in §. in bonæ f. in glos. §. & ibi Ang.
 & Ias. vers. quæ sit differentia inter
 exceptionem compensationis & do-
 li. in l. it. de act. & gloss. & Bart. in l.
 qui inuicem. ff. de condit. indeb.
 Bald. Alex. & Lud. Bologn. in secun-
 dis interpret. in d. §. Lucius. & Rom.
 in cons. cciij. col. iij. & Spec. tit. de
 salariis. §. iij. vers. sed pone & hic
 Io. Andr. in gloss. & Doct. in c. in li-
 teris. de rest. spol. & not. secundum
 Rom. in d. cons. quod ista regula ha-
 bet locum quando incontinenti re-
 stitutus est quod accepit: secus si
 ex intervallo, casus est in l. fin. §. j. ff.
 vt leg. nom. ca. & Adde Bald. in c. j.
 §. possessionem. vers. & not. de pace
 Constant. col. x. & hic Philip. Fran.
 & Fran. de Crema. in suo sing. cliij.

c ¶ Regula. Hoc ita verum, nisi ille a-
 lius rursus deberet restituere peten-
 ti, vt not. Bart. in l. si donaturus. §. j.
 ff. de cond. ob caus. F. C.

d ¶ Possessoris. Adde an in possessoris
 ritis habeat locum regula, dolo facis
 &c. Bart. in l. naturaliter. §. nihil
 commune. ff. de acquir. possess. &
 Abb. in c. in literis. iij. col. de restit.
 spol. & quæ dixit Dyn. in reg. qui ad
 agendum, & Lud. Bolo. in l. j. §. quid
 vis à me in secundis interp. ff. quod
 vi aut clam. & Bart. in l. j. in princ.
 ff. quorum leg. Quid si inter duos
 principes vel communitates facta
 est pax, & facta sunt capitula vt re-
 stituantur ablata particularibus ci-
 uibus, an istis restitutionibus quæ
 debent fieri possit opponi regula
 dolo petis? & dic quod sic. istud est
 singulare verbum Bald. & aureum
 menti tenendum. in c. j. §. possessiones.
 de pace Constant. in visibus feu-
 dorum. & tenet Franc. de Crema. sin-
 gul. cliij. Incip. facta est pax inter
 duos principes. Et dum querit an
 exceptio doli possit opponi in iudi-
 cio possess. dic quod potest opponi
 in iudicio possessorio recuperandi
 si incontinenti probari potest, non
 aliter: vt not. Ang. in l. ille à quo. §.
 si de testamento. in fin. ff. ad Treb-
 per gloss. in l. si de vi. ff. de iudi. pro
 quo est text. & gloss. in l. dolo. ff. de
 doli except. & in alleg. l. j. ff. quorum
 leg. not. scriben. in l. ij. C. de
 edict. diui Hadri. tol.

e ¶ Antè. Nisi esset quid irreparabile,
 vel irrecuperabile. Alex. l. natura-
 liter. §. nihil commune. coi. ij. de ac-
 quirend. posse. Ias. l. iij. §. condem-
 natum. de re iudic. Anton. Rub. re-
 pet. §. morte. l. non solum. num. 478.
 de oper. noui nuntiat. dixi in stylo
 parlamenti cap. xvij §. x. C. M.
 Vide Soc. in trac. fallent. reg. ccc. lxxix.
 vbi ponit xii. limitationes: quibus
 adit duas more sing. xj. & cxcix.

In reg. Non est in mora.

Argumenta.

- 1 *Mora non nocet habenti exceptionem, qua se tueatur.*
- 2 *Exceptio legitima quæ sit proprie censenda.*
- 3 *Actionem non habere vel talem quæ exceptione summoveatur paria sunt.*
- 4 *Exceptio quæ potest replicatione excludi, inutilis.*
- 5 *Reus in exceptionibus fungitur vice actoris.*
- 6 *Pœna adiecta in pacto nudo per stipulationem, ob eius observationem, an peti possit.*
- 7 *Stipulatio pœna non committitur super pactione nuda ante litem contestatam.*
- 8 *Rigor iuris quandoque relaxatur ne contractus inutilis reddatur.*
- 9 *Pactum nudum secundum ius canonicum parit actionem.*

REGVLA LX.

NON est in mora, qui potest exceptione legitima se tueri.

- 1 ¶ **EFFECTVS** moræ afferentis damnum debitori sunt plures, ut dictum est 3. eod. c. mora. & ab oneribus prædictorum omnium effectuum excipitur is qui potest defensione legitima se tueri, ut ff. si cert. pet. l. lecta. & de verb. oblig. l. si pupillus. & de regul. iur. l. nulla.
- 2 ¶ Exceptio autem legitima^a debet intelligi omnis illa, quæ non potest ope replicationis elidi. Nam si exceptioni obstatet replicatio, habereur pro non legitima: ¶ quia qua

ratione nihil interest vtrum quis non habeat ipso iure actionem, vel habeat eam quæ possit per exceptionem excludi, ut ff. eod. d. l. nihil.

- 4 ¶ Ita nihil interest vtrum quis non habeat exceptionem, vel habeat eam quæ possit ope replicationis excludi, cum ita se habeat replicatio ad exclusionem exceptionis, sicut exceptio ad exclusionem actionis: b ut ff. de excep. l. ij. & hoc etiam confirmatur ex eo, ¶ quod reus in exceptionibus in quibus excipiendo ponit seu asserit, vices actoris sustinet, ut ff. de prob. l. in exceptionibus. & de excep. l. j. ¶ Sed contra regulam potest de iure ciuili opponi: ¶ quia lege cauetur, quod si promissisti aliquid nudo pacto, & si non faceres, promissisti pœnam per stipulationem, agi potest ex stipulatione, ut consequenter id fiat quod in pacto deuenit: aliàs si non fiat, consequitur pœnam in stipulatione deductam. Cum ergo pœna debeatur ratione moræ, & mora non potest esse ubi petitio non est, & petitio non procedat ex nudo pacto, ut ff. de pactis. l. iuris gentium. §. sed cum nulla. sequitur quod non possit esse mora: & propterea nec pœnam committi. vnde videtur ob stare. C. de pactis. l. si pacto. Et si respondeatur sicut primo modo respondent Glossatores iuris ciuilibus, videlicet quod ibi erat debitum quod vno modo debeatur, scilicet naturaliter, non erit sufficiens responsio: quia regulariter de iure ciuili sola naturalis actionem non parit, ut d. §. sed cum nulla. & de verbo obligat. l. creditores. Et ideo secunda responsio melior videtur & magis conueniens literæ legis contrariæ: nam ibi non agitur ad id quod debetur ex nudo pacto: sed ad id quod debetur ex stipulatu, & prætextu eius consequitur fortè quod

quod nudo pacto debetur : aliàs consequitur quod in stipulationem deuenit. Sed contra hanc responsionem est valde illa l. si pacto. quia nuda pactio præcessit stipulatione pœnale. ¶ ergo stipulatio non committitur nisi lite contestata super pactione nuda : & propterea nõ potest ex ea agi, vt C. de contrah. & cõmit. stip. l. nuda. Et si respondeas, q̃ ibi fuit lis cõtestata super pactione nuda, diuinare est. Respõdebis ergo, q̃ sicut quãdo stipulatio pœnalis incipit à præcedenti pactione nuda, lex dispensando permittit agere ex stipulatione pœnali nondum commissa, vt metu eius pareatur pacto præcedenti, vt in l. si pacto. ita permittit agere & litem contestari ex pacto nudo, vt in l. nuda.

8 + & est ratio in vtroque casu, ne contractus in totum cõstituatur inutilis, si nihil relaxaretur de iuris subtilitate. relaxatur enim in l. si pacto. quia permittitur agi ex stipulatione nondum commissa, quod est contra ius commune, vt ff. de verbor. oblig. l. ita stipulatus. & de verb. signific. l. cedere diem. Et in d. l. nuda. relaxatur similiter : quia permittitur agi & litem contestari super pacto nudo, quod similiter remotum est à iure communi : vt in l. iurisperitum. §. sed cum nulla. & C. de pactis. l. legem. & de pactis conuen. l. j. + sed de iure canonico hoc secundum iure communi sine dispensatione procederet : cum nudum pactum ita pariat actionem sicut vestitum ē, de pactis. c. j. Dyn.

A D D I T I O.

- a ¶ Legitima. Adde quæ dicatur & sit exceptio, Abb. & Felyn. in rubr. de except. in princ. & Ang. Aret. instir. de except. in rubr.
- b ¶ Actionis. Adde quodd ille, qui potest se ueri exceptione, non dicitur

esse obligatus, vt dicunt Bald. & Ludouic. Bologn. in secundis interpr. in l. Mzuia. §. fundus. ff. sol. matr.

c ¶ Stipulatio. Adde quando stipulatio pœnalis cõmittitur, & qua actio ne possit consequi, Bart. Cyn. Bald. Salicet. & Mod. in l. nuda. C. de contrahend. & commit. stipul. & Barol. Bald. Paul. de Castr. & singul. Alex. ia l. ita stipulatus. in ix. col. de verbor. oblig. & Bart. in l. si pupillus. ff. de verb. oblig. & in l. petēs. & Doct. in l. si pacto. C. de pactis.

d Pariat. Adde an ex nudo pacto oriatur actio de iure canon. Docto. in c. j. de pactis. in antiquis. Bald. & ibi Alex. in addit. col. vij. in l. cum quis. C. de iur. & fac. ign. & Bart. & Alexan. in l. iurisperitum. §. igitur. ff. de pactis. & Bart. in l. quintus. ff. manda. & Innoc. in c. nouit. de iud. dat nobis vnā bonā cautelam consequendi id quod nobis est promissum nudo pacto. vbi videas etiā per Moder. & Salicet. & Alexand. in d. l. legem. C. de pactis. & Rom. in consi. xxx. & Bald. in l. petens. §. alleg. colum. fin. in repet. Padua. & text. sing. in c. iuramenti. xxij. q. v. & Alexand. in consi. xv. in ij. volum. & latius in consi. xij. col. ij. per totum lib. iij. & Aret. in §. in personā. colum. pen. in sit. de act. Ex quo infert Bald. in d. l. petens. quodd in terris imperij inter laicos, & in foro Cæsaris seruatur decisio iuris ciuilis : in terris vero ecclesiæ seruatur ius canonicum : quod simpliciter inter clericos seruaretur vbique. & per Bald. in authent. ad hæc. colum. ij. in fine, cum princ. seq. C. de vsur. & Angel. in repet. l. si certis annis. C. de pactis. vbi in ij. col. dicit, quodd in terris imperij laicus contra laicum potest agere ex nudo pacto in foro ecclesiastico per viam denuntiationis Euangelicæ. & ad prædicta vide Ioan. Bap. de sancto Seuer. in suo

- Instit. quibus modis ius pat. §. filiusfamilias. & Doct. in c. si eo tempore. de rescript. eod. lib. Et nota quod prioritatis causatur ratione vnius horæ, vt not. in d. c. pastoralis. & per Felyn. in c. capitulum. ver. de concursu duorum. col. xiiij. de rescript. & quæ not. Dyn. & ibi dico in additio. in regula, in pari. & in regula, beneficium. & quâdo secundus impetrans præferatur primo, vide glo. in c. quia sæpe. de præben. lib. vj. & Domi. de Rota in decis. cccciij. in antiq. tit. de rescript.
- Adde quod posui in addit. suprâ in regula, non firmatur. in versic. tempus datæ. tangitur aliquid de materia prioritatis quando secundus primum impetrantem præuenit in præsentatione rescripti per Felyn. post Panormi. & alios in c. j. de rescript. Anto. in c. plerunque. colum. penul. eod. tit. omnes. & præcipuè Philip. Franc. c. vt debitus. col. xiiij. cum iij. seq. & ibi Cardin. Alexan. col. x. de appel.
- d ¶ Concessionis. Adde Dyn. & quæ ibi dixi in regula, beneficium. in penult. additio. & Bart. in l. necessario. versic. vltimo nota. ff. de pericu. & commod. rei vendi. & l. si filius. de verb. oblig. & in l. qui balneum. in princ. & ibi singul. Alex. in addit. & Bald. in antiq. lect. ff. qui potior. in pigno. habean. & Bald. in d. l. necessario. in antiq. lect.
- e ¶ Prætorium. Adde quot sunt species pignorum, Bart. & Alex. Mod. Doct. in l. à diuo Pio. §. si super rebus. ff. de re iudic. & Pet. de Ferra. in forma libelli, in act. hypothec. in glof. super verbo, super eadem obligatione. col. j. & Ioan. Fab. Aret. & Ias. in §. item Seruiana. colum. j. instit. de act. & Bart. in l. si & iure. col. ij. ff. qui potior. in pign. hab. vbi reprobatur distinctionem Dyn. hic, & aliter distinguit, vt ibi per eum. & adde Abb. & Fely. in c. cum aliquibus. de re iudic.
- f ¶ Dimidia. Adde Dy. in c. cum sunt. nume. 3. & c. in pari. in princip. hoc titulo. F. C.
- g ¶ Hypothecam. Adde Dyn. in c. nullus pluribus. nume. 5. & c. qui ad agendum. nu. 8. hoc eod. tit.
- h ¶ Muliere. Adde an mulier sit potior fisco creditore, Cyn. Bart. Bald. Salyc. in l. j. & ibi Alex. in addit. ad Bart. C. de priuileg. fisci. & in l. satis. C. in quibus causis pign. vel hypoth. contra. & Angel. de Perus. Imol. & Doct. Moder. in l. si marito. ff. sol. matrimo.
- i ¶ Fallit. Adde glof. Cyn. in l. diuersis. & l. seq. C. qui pot. in pign. hab. & glof. & Bart. in l. interdum. ff. qui potior. in pign. hab.
- k ¶ Tacitum. Adde duas esse species tacitæ hypothecæ, altera inducitur ex miralegis dispositione, qualem habet vxor in bonis viri: in altera requiritur etiam factum hominis, cuiusmodi habet locator in rebus illatis per conductorem, ita distinguit Ias. in §. item Seruiana. instit. de actio. F. C.
- Adde quod ista regula secundum Dy. non solum habet locum in hypotheca expressa, sed etiam in tacita. vnde sicut habens expressam hypothec. anteriorem præfertur omnibus posterioribus creditoribus habentibus tacitam vel expressam hypothec. sic etiam habens tacitam hypothec. anteriorem, regulariter præfertur posterioribus creditoribus non solum habentibus tacitam, sed etiam expressam & fisco. & ita refert & sequitur Maria. Socin. tract. de oblig. in xj. & xij. libellis. vbi quærit, an obligatio debitoris offerentis bona sua, præiudicet creditoribus anterioribus habentibus expressam vel tacitam hypothecam, vbi concludit, quod non, & vide Bart. Bald. & sequa.

sequa in iuribus hic per Dyn.alleg.
& ad distinctionem,& not.per Dy.
hic vide Ioan.Pet.de Ferr.in forma
libelli in actio.hypoth.in gl.super
verbo,eadem oblig.col.iii.verfic.
sed pone.& Cyn.& Bart.Bald. Ang.
& Salyc.in l.vnica,C.de privileg.&
dot.& Cepol.cau.ex xiiij.incip.vul-
garis regula.cum duabus sequen.&
Doct.in apostil.seq.alleg.

1 ¶ Ambulant. Quid differat tacitum
pignus ab expresse, docet Ferrar.in
d.gloss.in ver.sub eadem.col.ij.ver.
deinde. F. C.

m ¶ Tantum. Opin. Dyni sequuntur
communiter Doct.vt refert Ias.in
§. fuerat. super gl. creditoribus, in li.
de actio. & ita praticatur. F. C.

n ¶ L. cum vnus. Adde ibi Bart.col.
vlt.verfic. venio ad secundum. & in
l. si decreto, C. qui potior. in pign. &
Bald. in authen. & qui. col. iij. C. de
bon. author. iud. possid. vbi ponit qui
dicantur creditores eiusdem tit. &
glo. & Bart. in l. privilegia. ff. de pri-
uileg. cred.

o ¶ Conventionaliale. Adde quando con-
current pignus pratoriu & conuen-
tionale, Lud. Bologn. in l. fundus. ff.
de ann. leg. in interpret. & Bal. conf.
cccclxvj. lib. iij. & quid differt præ-
torium à conventionali, vide glos.
Bart. Bald. Paul. de Cast. & Alex. in
addit. ad Bart. in l. j. ff. de pign. act.
& de Ferrar. vbi suprâ, & Abb. & Fel.
in c. cū aliquibus. in prin. de re iud.
& Specul. tit. de pign. & hypoth. §. j.
& Ias. in §. item Seruiana. colum. j.
instic. de actio. ¶ Tu dic quod diffe-
rat in modo constituendi: conuen-
tionale enim solo partium consen-
su cōtrahit: pratoriu verò transi-
tione. nisi in casu. l. cum vnus. §. si. cum
l. seq. ff. de bo. auth. iud. possid. addit
aliam differentiam Alex. in suprâ
alleg. l. j. ff. de pig. act. scilicet quod
cū requiritur discussio in pratorio,
quæ aliàs requiritur in conuentio-

nali hyp. item aliam, quia credior
accipiens pignus pratoriu, licet non
sit idoneum, liberat debitore. l. à di-
uo Pio. §. si pig. ff. de re iud. secus au-
tem in cōventionali. l. creditor. qui
non idoneum. si cert. pet. & l. si pro-
mutua. C. eo. tit. & Bart. in l. non est
mirum. in fi. ff. de pign. act. quid sit
pignus iudiciale, & an & in quo à
pratorio differat, vide gl. rubr. C. de
præto. pign. & melius per Alex. in l.
à diuo Pio. §. in venditione. in ante-
pen. col. ff. de re iud. & quæ sit diffe-
rentia inter pignoratitiam & hypo-
thecariam, vide Spec. in tit. de pign.
in prin. ver. quid si iudex. & ver. quæ
autem sit differentia.

p ¶ Primo responso. Adde ibi Bart. qui
sequitur Dy. hic. & Doct. in l. vnica.
C. de priuil. dot. & Ferrar. vbi suprâ,
col. vj. in fi. ver. modo venio. & quo
ad cetera not. hic per Dyn. vide per
ipsū de Ferrar. & adde Bart. Soc. in
l. j. col. iij. vers. iij. not. cū seq. ff. sol.
matr. & Bart. Bald. & Alex. in addi.
ad Bart. in l. in operis. ff. locati.

q ¶ Alios. Adde quando id quod vnus
ex pluribus creditoribus à debitore
exigit debeat cōmunicari cū aliis,
Bart. & Mod. in l. pupillus. de iis quæ
in fraud. cred. & Io. And. & Doct. in
rub. de oblig. & sol. & Bal. in l. si. in
fi. l. j. q. ff. de pos. & tex. in l. pecunia.
& ibi Saly. in fi. C. de priuilleg. fisci.

In regula, Qui sentit.

Argumenta.

1 Emptori cedit quicquid rei emptæ
accedit.

2 Aucta parte heredis per contrata-
bulas, augetur & legatorum onus
in persona substituti, & contra ea
diminuta, legata etiā diminuuntur.

3 Commodum quando sentire debeat,
qui tulit incommendam. & nu. seq.

5 Agnata proximior sentit commo-

dum hereditatis, onus autem tutelle non subit.

- 6 Contrariorum, si de vno pradicatur, seu disponit affirmatio, de altero disponit negatio.
- 7 Contrariorum alterum è mediotolitur, posito in esse altero.
- 8 Contrariorum quando eadem sit disciplina. nu. seq.

REG. LV.

Qui sentit onus, sentire debet cōmodum, & contra.

- 1 ¶ sicut post venditionem perfectam omne cōmodum accedens rei venditæ, pertinet ad emptorem: ita & omne incommodū accedere debet, vt C. de pericu. & commod. rei vend. l. post perfectam. ff. eod. l. id
- 2 quod. tñ sicut diminuta parte hæredis scripti per contra tabulas, diminuitur & legatorum onus, ita aucta parte scripti hæredis per contra tabulas, augetur & legatorū onus, vt ff. de vulg. & pupil. substit. l. & si contra. in fi. & de leg. iij. l. fi. ¶ & ista regula habet locum quando circa commodum & incommodū est per omnia par ratio, & personæ suscipientis cōmodum & incommodum habilitas: & hoc patet per exempla, iusti. de contrahen. empt. §. cūm autem. 2 & de legit. patro. tut. & ff. de leg. j. l. si ex toto. & de leg. iij. l. fi. & de vulg. & pupil. substit. l. & si contra. & C. de caduc. toll. l. j. §. pro secundo. & de furt. l. manifestissimi.
- 4 §. sed cūm in secundam. ¶ sed vbi non est per omnia vtriusque par ratio, regula non procedit: vt est videre in l. si quis aliena negotia gerēs. ff. de nego. gest. & ibi not. & de procurat. l. qui proprio. §. procurator. Item in casibus alijs not. in d. l. si quis. ff. de neg. gest. & in l. si quis putans. §. j. cōmuni diuid. & pro socio.

l. sed & socius. §. si absenti. Item si non est eadē personæ conditio, vel habilitas circa vtrūque suscipiendum. ¶ vt si agnata proximior est, cum tractatur de ferendo onere tutelæ. Nam ipsa succedit in commodum, id est, in hæreditatem: & tamen nō tenetur subire tutelæ onus, imò deferunt ad agnatū masculum in gradu remotiorē, vt insit. de leg. patro. tutel. §. fi. & ff. de legit. tut. l. j. §. interdum. Tamen illud generale, quodd hīc colligitur, & in l. allegata, scilicet, Disciplinam contrariorum eandem esse b, non videtur procedere: imò in genere videtur contraria: ¶ quia cūm de vno genere contrariorū pradicatur affirmatio, de altero pradicatur negatio, quod est eius oppositum: vel quod idem est. Si de vno disponit affirmatio, de altero negatio, vt l. j. in prin. ff. de lis qui sunt sui, vel alien. iur. & insit. de tutel. in prin. & ff. de accus. l. qui accusare, ergo non est eadem disciplina, sed contraria. ¶ Præterea patet per id quod dicitur, Ad positionem vnus contrariorū, sequitur remotio & destructio alterius c, vt ff. de verb. sig. l. hæc verba ille, & de institutio. l. sed & si pupillus. §. si institutio. & in auth. de mand. prin. §. neque autē. coll. iij. ¶ Respondeo, vbi de quolibet contrariorū respondetur affirmādo, vel de quolibet negando, simpliciter verū est eandem esse disciplinā contrariorū, vt insit. de contrahen. empt. §. cūm autē. & C. de cad. toll. l. j. §. pro secundo. & de furt. l. manifestissimi. §. sed cūm in secundam. & de vulg. & pupil. l. & si contra tabulas. & de leg. j. l. si ex toto. in prin. & de legat. iij. l. fin. tunc enim eadem est in genere, & eadem in specie: & eadem aliquando quantum ad numerum, vt cūm in eadem verborum serie vtriusque dispositio traditur. Nam tunc est eadem

dem quantum ad numerum: quia una est verborum conceptio, quæ virumque contrariorum disponit: sed eo respectu, quia diuersa disponit, potest ratione effectus in plura particularia diuidi, & diuersa iudicari, ¶ sed vbi de altero est affirmatio & de altero negatio, nõ est eadem sed contraria dispositio: sed pro tanto dicitur eadẽ disciplina eã ratione, quia vno cognito habetur cognitio alterius, vt in præalleg. l. qui accusare. & l. j. ff. de iis qui sunt sui, vel alie. iur. & insti. de tutel. in prin. & ff. de præst. stipul. l. j. §. stipulationum. Ea ratione ergo dicitur eadem disciplina: sed non dicitur eadem ratione dispositionis contrariorum. Dynus.

A D D I T I O.

- a ¶ Cum autem. Adde ibi Ioan. Fab. in prin. Christoph. Porc. & Arer. in ij. col. & onus meretur honorem, vt not. Bart. & Bald. in l. amicissimos. in prin. ff. de excusat. tut. & vide hic Ioan. Andr. in Mercuria. & in c. rationi congruit. & ibi Dy. & quæ ibi dic. & Bald. Bart. & Doct. in l. si is qui. §. si quem questum. ff. commod. vbi limitant hanc regulam, vt ibi. & Ang. in consil. lxxxv. incip. ex themate. col. j. versic. iij. probatur.
- b ¶ Esse. Adde Bart. in l. inter stipulantes. §. sacram. col. iij. ff. de verb. obl. & in l. in fundo. ff. de rei ven. & aliquid per Bald. in l. fin. circa iij. vel v. col. C. de fideicom. & Alex. in rub. de acquir. posses. ff. & Bald. & Arer. post Ioan. Fab. insti. de his, qui sunt sui, vel alie. iur. in princ. & ibi Christoph. Porc. in ilj. notab. & Cyn. Bal. & Salyc. in l. j. §. pro secundo. C. de caduc. tollen. & Alex. in l. si contra tabulas. ff. de vulg. & pupil. substitu. & in d. §. sacram. & Ioan. And. hinc, & Moder. & Angel. in consil. lxxvj. col. ij. versic. item multa. Vide Deci. in l. secundum naturam. ff. eo. tit.

c ¶ Alterius. Adde Dyn. in c. nullus pluribus. nu. 7. §. eod.

d ¶ Cognitio. Et hoc modo argumentatur in c. possessor. circa princip. §. eod.

In reg. In re communi.
Argumenta.

- 1 Socij prohibentis alterum socium in re communi edificare, melior est conditio.
- 2 Socius quando socium impedire possit in re communi. & nu. seq.
- 4 Occupantis conditio in pari causa quando sit melior.

REGV. LVI.

IN re communi melior est conditio prohibentis.

- ¶ Si ¶ habeo fundum tecum communem, & tu velis ædificare domum in fundo, & ego prohibeo: melior est conditio mei prohibentis, quàm tui ædificare volentis, vt ff. communi diuid. l. Sabinus. Sed videtur quòd melior sit conditio facientis, quàm prohibentis, vt ff. pro soc. l. cum duobus. §. item Mela. Omisissis solutionibus aliis quæ sunt à veritate remotæ dicendum est, ¶ quòd aut socius vult facere aut reficere in loco communi ad eum vsum ad quem res parata est: & potest etiam inuito socio, vt ff. communi diuid. l. si ædes. & pro socio. l. cum duobus. §. item Mela. Aut ad eum vsum ad quem res parata non est: & tunc si interest prohibentis non fieri, melior est conditio prohibentis, vt d. l. Sabinus. & ff. de seruitu. vrbano. prædior. l. quidam Iberus. §. cum parietem. & hoc casu potest intelligi regula: ¶ aut nihil interest prohibentis, & potest fieri eo inuito: vt ff. de seruitu. vrbano.

prædior. l. fistulani. §. pen. & fin. habita tamen distinctione utrum iure seruitutis facere vel reficere velit, quia tunc non potest, ut ff. de seruit. urban. præd. l. parietem. aut iure communionis, & potest, ut d. l. cum duobus. §. idem respondit. Item contra regulam videtur illud generale, quo cauetur quod in re vel causa pari melior est conditio occupantis, ut ff. de leg. j. l. si pluribus. & de verb. oblig. l. si Titius. & de procura. c. si duo. lib. vj. sed hæc regula loquitur in ea re quæ pro parte sua diuisa ad plures pertinebat: leges verò contrariæ loquuntur in eo iure quod distinctum est in vnius executionem qui primo occupauerit litem contestando. Lite enim contestata sibi quærit executionem, & alterum in solidum excludit, nisi in casibus enumeratis in c. duo supra de procurat.

ADDITIO.

a ¶ Socius. Adde Aretinum instit. de rerum diuisione. §. religiosum. & Petr. de Ferra. tit. pro hæred. vel re singul. in glo. super verbo, In futurum, & Bar. in l. si ædibus, & l. inter quos. ff. de damn. infect. & in l. si stipulatus fuero. ff. de ver. oblig. & Bald. in d. §. religiosum. & in consil. ex. volum. iij. & Cepol. tract. de seruit. de pariete & muro. & vide textum. & ibi Doct. in l. iij. de ædi. priuat. & in l. cum duobus. §. idem respondit. qui cessantis. ff. pro soc. Et Franc. de Crema, singul. xcviij. alijs lviij. incip. decidi. vbi dicunt Doct. per. d. §. idem respon. & l. iij. b C. de ædifi. priua. quod si socius intra quatuor menses non contribuatur nec soluat suo socio partem expensarum dictæ refectionis, quod res communis efficiatur in totum socij reficientis, vel reparantis. Et vide

Ang. Aret. in §. sequens. instit. de actio. & Cepol. caut. lxxxv. Roma. in singul. incipien. communis res, & Ludo. Bolog. in l. ex ex parte. ff. famil. hercis. in suis p[ri]mis interpretat. de socio expendente pro re communis reficienda. & gl. in l. Sabinus. hic per Dyn. alleg. per quam dicit Bal. in l. duo fratres. ff. de acquit. hæred. quod si duo habent domum communem, & vno absente alter solus habitet: non tenetur ad partem pensionis socij absentis vel non habitantis: quia vsus diuidi non potest nisi domus diuidatur. & refert Richard. Malumb. dicentem fuisse ita iudicatum. & etiam Cyn. in l. si quis putans in princ. & ibi Dyn. ff. commun. diuid. & tenet Bald. in l. j. C. de testam. & in c. j. §. præterea ducatus. de prohib. feud. alien. per Feder. & Pau. de Cast. in d. l. j. de testam. & Cepol. in consil. iij. col. iij. vers. & pro hoc. l. duo. & l. si repe. l. quominus. q. xvj. ff. de sum. Et Saly. in l. iubeamus. C. de sacrosan. eccle. & Bar. Soci. in l. serui electione. §. Labeo. ff. de leg. j. & singulariter Pau. de Cast. in consil. cccxciij. in nouis. sed Flor. de sancto Petro in d. l. Sabinus. tenet contrarium. Et not. bene, quia vidi de facto hic Bituris: & adde Car. Alex. in c. Necena. xxxj. dist. col. ij. vers. si quæritur & aliquid per Felyn. in c. cum omnes. col. viij. vers. in eadem gl. de const. & Anchar. & Abb. in c. j. de immunit. eccle. & Bal. in consil. ccv. primo vol. & Abb. in consil. lxxxij. lib. j. & Alex. in d. §. Labeo. vbi ponit plures quæstiones ad materiam.

¶ Socio. Hoc tenet Bart. in l. iij. §. Cato. col. iij. vers. quid dicemus. nu. xs. ff. de verbo. oblig. G. S.

¶ Conditio. Adde quædo sit melior conditio occupantis, & etiam in pluribus procuratoribus in solidum datis. Bart. Bal. Alex. & Mod. in l. si pluri

pluribus. ff. de leg. j. & Barr. Bald. & Alex. in addi. ad Barr. in l. pluribus. ff. de procu. & Io. And. & Gemin. in c. si duos. supra de procur. & Abb. in ca. non iniuste. de procur. & quæ not. Io. And. in c. cum plures. de offi. deleg. supra eod. lib.

In reg. Contra eum. Argumenta.

- 1 Interpretatio fieri debet contra eum qui apertius loqui potuit, & nu. 2.
- 3 Interpretatio quare fiat pro locatore verba proferente.
- 4 Ambiguitas contra quem debeat interpretari.
- 5 Interpretatio quando fieri debeat secundum id quod est verisimilius.
- 6 Confessio quando contra confitentem recipiat interpretationem.
- 7 Verba in iudiciis prolata contra proferentem an sint interpretanda.
- 8 Sententia dubia à quo possit interpretationem recipere.
- 9 Pretoriam stipulationem pretor interpretari solet.
- 10 Privilegium suum interpretari potest qui illud concessit.
Lex dubia vel obscura per quem de clarari debeat.
- 11 Testamenti verba dubia à quo debeant interpretari. & nu. seq.

REGVLA. LVII.

CONTRA eum² qui legem dicere potuit apertius, est interpretatio faciend.

- a ¶ Si vendo domum, & tempore venditionis & traditionis dico: stilicidia uti nunc sunt, ita sint, b vi-

deor dicere quoddam domui venditæ debeat à vicinis servitus stilicidiorum recipiendorum, non contra, quoddam domus vendita debeat servitute vicinis, ut ff. de servit. vrbz. præd. l. si arborem. §. hæc lex. & de contrah. empt. l. cum in lege. & l. La beo. & de pact. l. veteribus. & de eui. l. qui libertatis. † ¶ Sed opponitur & videtur quoddam interpretatio non sit faciendâ contra proferentem. ff. de contrah. emp. l. si in emptione. sed ibi verba fuerunt prolata ab emprore: & ideo fit interpretatio contra eum, qui verba protulit, insequendo tenorem istius regulæ. Item videtur contra regulam. ff. loca. l. ea lege. † vbi fit interpretatio pro locatore qui verba protulit. sed ibi favore locatoris pactum erat appositum: & ideo non debet fieri interpretatio contra eum, ne offenda tur regula, quod favore & c. ut j. eo. c. quod ob gratiam. Et quia iura sunt varia circa materiam istam, ideo utile est plenè distinguere. c. ¶ Quia aut ambiguitas interpretatione indigens reperitur in contractu, aut in confessione, aut in iudicio, aut in sententia, aut in stipulatione pretoria, aut in privilegiis, aut in verbis à lege prolatis, aut in ultima voluntate. Si in contractu, aut valere potest contractus secundum interpretationem alterius tantum, aut secundum interpretationem utriusque. Si secundum interpretationem alterius tantum, illius interpretationem sequimur, secundum quem interpretario contractus valere potest, ut l. quoties. ff. de ver. oblig. & de reb. dub. l. si is, qui ducenta. §. vtrum. † Si secundum interpretationem utriusque valere potest, tunc inspicimus verisimilius. supra eod. c. inspicimus. & ff. eod. l. semper in stipulationibus. & l. semper in obscuris. Sed si verisimilius non apparet, tunc

not. ad Alex. consil. 104. lib. ij. C. M.
c ¶ Distinguere. Adde quomodo fiat interpretatio in contractibus. Dyn. in regula, in obscuris. & Bart. Bald. Alex. & Doct. Mod. in l. veteribus. ff. de pact. & Bart. in l. ea lege. ff. loca. & Bald. in consil. cccxij. vol. ij. Abb. post Inno. in c. olim. de verbo. sig. & Ab. in c. certificari. de sepul. & Fely. in c. causam. col. j. de rescript. Et quomodo in iudiciis, vide Bar. in l. in pratorii. ff. de stipul. prato. & in l. j. C. de legi. & Pau. de Cast. in consil. cxcij. in nouis. & Dyn. & quæ ibi dixi in regula, cū sunt partium. Quid in sententia? vide Bart. in l. ij. in j. q. & in l. ab executore. ff. de appel. & Bal. in l. ij. C. de lib. praterit. & Bar. Bal. & Saly. post Cyn. in l. ij. C. de senten. ex pericul. recit. & Alexā. in addit. ad Bar. in d. l. ab executore. & ibi Lud. Bolog. in secundis interpreta. & in confessione vide Cyn. in l. ij. §. quod obseruari. C. de iura. calum. & Bal. in l. j. C. de confess. col. xxxij. & Bart. & ibi Alex. in addit. in l. de ætate. §. qui tacuit. ff. de interro. act. Quid in stipulatione? vide Bart. in l. j. §. si. & in d. l. in pratorii. ff. de præt. stipul. & Bar. Alex. in l. in conuentionalibus. ff. de verb. obli. Et de ea interpretatione quæ sit in priuilegiis, vide Bart. in l. omnes populi. ff. de iustit. & iure. & Inno. & Abb. in d. c. olim. & Fely. in d. c. causam. & Alex. consil. ccix. lib. j. Quid in legibus? vide Abb. in d. c. certificari. & Doct. supra allegatos. & Card. Alex. in c. Moyses. vij. dist. Quid in statutis? vide Bart. in l. j. & ibi Bal. Cyn. & Saly. & de legi. Abb. & Fely. in d. c. causam. de rescript. & Alex. in consil. xxxvj. col. iij. in princip. vol. iij. Quid in testamentis? vide Bart. in l. quis à filio. §. j. ff. de leg. j. & Dyn. & quæ ibi dixi in reg. quæ à iure communi. & in reg. in obscuris. versic. ad secundum de ult. vo-

luntate. & ibi in addit. j. & ij. & adde ad supradicta And. Barb. in rep. rub. de fide instru. col. xij. vers. iij. facit. Aduerte ad vnum sing. quod contractus dubij recipiunt modum & formam ex consuetudine si non sunt aliter declarati ex conventio. ne partium, vt est gl. & ibi Lud. Bol. in secundis interpre. in l. g. si nolit. §. qui in assidua. ff. de edil. edic. pro quo videtext. in l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. & Ang. in consil. ij. & in consil. clvij. & dixi in tract. de offic. & potest. in j. quæ.

Adde quod notauit in apostilla. ad Bald. in l. inter omnes. versic. quod enim. & quod ibi posui in apostil. in ver. rudis. C. comm. diuid. & dixi. supra in apostil. in reg. non est sine culpa. in vers. iudicauit. Et adde vnum singul. dictum quantum ad materiam interpretationis quod incip. declarandi voluntatem, dico. quod in casibus in quibus declaratio recipitur, non præscribitur spatium mille annorum, ita Bald. in l. potens. post princip. C. de pact. quem ibi alij sequuntur. refert & sequitur Girardus de Petra sancta sing. xxvij. incip. libero arbitrio. vbi etiam ponit quod declaratio vel interpretatio fieri non potest post mortem.

d ¶ Valere potest. Quod in dubio debeat fieri interpretatio, vt actus sustineatur, vide latè Dec. in l. in contrahenda. nu. 4. cum seq. ff. eo. F. C.

e ¶ Si in iudiciis. Vide eundem in ca. cum sunt. nu. 7. supra hoc iit. & Dec. in l. in contrahenda. nu. i. ff. eo. F. C.

f ¶ Si in sententia. Vide primam addit. ad cap. quod semel. §. cod. F. G.

g ¶ Delegati. hoc addit Dyn. sequendo gl. iij. in d. l. ab executore, & communem errorem. Sed aliud est appellatio, aliud interpretatio, vnde iudex delegatus posset cognoscere de appellatione à suo delegato. & tunc potest vel corrigere vel inter-

pretari per viam appellationis, sed cessante appellatione nō potest interpretari. non obstat l. si duo. ff. de re iud. quia non loquitur de appellatione, nec de interpretatione, sed de noua cognitione de integro. vt do-
 h cui in nouis intellectibus. C. M.
 ¶ Si in priuilegiis. Qualiter interpretari debeant priuilegia, vide Dyn. in cap. quæ à iure, suprà eod. F. C.
 i ¶ L. ex facto. Vide Bar. ibi col. j. F. C.
 k ¶ Voluntate. Adde Dyn. suprà in c. in obscuris. F. C.
 l ¶ Tantum. Quando dicatur esse incertitudo rerum & personarum simul, & quando rerum aut personarum tantum, offendit per exempla gl. in l. si fuerit. in versic. ademptio-
 nem. hic allegata per Dyn. F. C.

In reg. Non est obligatorium. Arg.

- 1 Iuramentum non ligat, contra bonos mores vel leges emissum.
- 2 Impossibilia iure dicuntur, quæ contra bonos mores sunt.
- 3 Iuramentum an reddat validum, quod aliqui erat fieri prohibitum. c
- 4 Alienatio rerum minoris confirmatur iuramento.
- 5 Alienatio fundi dotalis accedente iuramento tenet. d
- 6 Pactum, quo filia paterna hereditati renuntiat, an possit iuramento validari.
- 7 Iuramentum quando rebus præstet actui, inualido aliqui.

REGVLA LVIII.

NON est obligatorium, contra bonos mores præ-

stitum iuramentum.

¶ S I iuravi hominem occidere, vel furtum facere. t. ale iuramentum non est obligatorium, ^a quia contra bonos mores ^b est præstitum: & istud est generale, quod iuramentum præstitum contra bonos mores, vel contra leges non est obligatorium, nec firmat rem de qua agitur, vt suprà de electione capit. vbi. & capit. quia sæpe contingit. & de rebus ecclesiæ non alie. cap. ij. ¶ quia quæ contra bonos mores sunt, impossibilia reputantur de iure, vt ff. de condit. instit. l. filius. & l. conditiones. & l. quidam. sed impossibilium nulla est obligatio, vt suprà eodem cap. nemo potest. & ff. eodem. l. impossibilium, ergo nec eorum, quæ sunt contra bonos mores. ¶ Sed ³ opponitur, & videtur ¶ quod iuramentum confirmet ea, quæ sunt de iure prohibita. ¶ Ecce de iure prohibitum est rem minoris alienari, vt ff. de rebus eorum. l. j. & tamen alienatio per iuramentum confirmatur, vt C. si aduersus venditionem. l. f. & in auth. sacramenta. c ¶ Item prohibita est de iure fundi dotalis alienatio, vt C. de rei vxor. a. l. vnica. §. & cum lex. & tamen confirmatur per iuramentum ^d mulieris, vt suprà de iureiurando. cap. ij. lib. vj. ¶ Item prohibetur valere pactum, per quod filia dotata renuntiat futuræ successioni paternæ, vt C. de pactis. l. pactum, quod dotali. c & de colla. l. pactum. ff. de suis & legit. hæred. l. vlt. f & tamen confirmatur per iuramentum, vt ^e de pactis. c. ij. lib. vj. ¶ Sed dic aut sunt prohibita propter turpitudinem sui, & tunc iuramentum nihil operatur, vt hic, & in iuribus ^f. allegatis ad idem. Aut in priuilegium vel fauorem perso-
 az &

na. & tunc iuramentum illius personæ in cuius fauorē inducitur prohibitio, est obligatorium, & confirmat rem de qua agitur, vt in auth. sacramenta. & §. de iureiur. c. ij. & de pact. c. ij. lib. vj.

ADDITIO.

a ¶ Obligatorium. Adde an in obseruatione talis iuramenti dicar per iurum ita vt saltem petenda sit absolutio, Ias. in §. item si quis. col. xij. ver. aduertite etiam. insti. de actio. Quæ autem dicantur iuramenta contra bonos mores, docet Doct. maximè mod. in l. pacta, quæ contra. C. de pactis. Et quidem secundum ius canonicum ea dicuntur, quibus inducitur peccatum, vt tradit Ias. in l. ex ea. §. mulier. col. fi. ff. de verb. obligat. F. C.

b ¶ Mores. Adde quando actus contra bonos mores possit iuramento firmari. Bald. in l. pacta quæ contra. in princ. C. de pact. l. non dubium. in xvij. opp. C. de leg. & in rub. de condit. ob turp. caus. & Bar. in l. si quis pro eo. in primo membro. ff. de fideiuf. & in l. stipulatio hoc modo concep. & ibi Alex. ff. de verb. obli. & Alex. in d. l. pacta quæ contra. & Imol. in c. cum contingat. in xvj. char. de iureiur. & Bal. in cons. cxvj. in princip. lib. j. & Abb. in d. c. cum contingat. & Calderi. in cons. xix. tit. de constitut.

Adde Socin. in tra. fallent. reg. ccvj. fal. j. ij. & vj. & Corse. cons. lv. incipien. visis. in litera. m. vo. iij. & vide Ant. de Petra. in repet. l. j. in lxij. eff. etu. ff. de iureiur. videlicet an iuramentum contra bonos mores ciuiles & naturales sit seruandum.

c ¶ Sacramenta. Adde ibi Cyn. Bart. Bald. Salic. & Doct. Mod. & Abb. & Imol. in d. c. cum contingat. de iure

iur. & Abb. in sua disput. incip. stante statuto.

d ¶ Iuramentum. Adde Doct. maximè Gemin. in d. c. ij. de iureiur. §. eo. lib. & Imol. in d. c. cum contingat. & Aret. instit. quib. alie. licet. in princ. & Bart. in l. si quis pro eod. ff. de fideiuf.

e ¶ L. pactum quod dotali. Vide ibi Bald. in quæst. xix. vbi dicit q. hæc regula procedit. quando iuramentum est contra bonos mores naturæ, vel quasi: secus si contra bonos mores ciuiles: quia tunc iuramentum est obligatorium: quod etiam refert Ias. in l. is cui bonis. col. pen. versic. quartam rationem. ff. de verb. obli. & Crot. in l. stipulatio hoc modo concep. col. vj. in princ. ff. de verb. obligat. G. S.

f ¶ L. vl. Adde quod Bart. in l. stipulatio hoc modo concep. ff. de verb. obligat. dicit Dyn. non intellexisse istam regulam in hoc quod dicit, pactum de succedendo iuramento firmari, prout ibi vide per eum in princip. & Alex. col. ij. versic. ex his etiam. & Bart. in l. si quis pro eo. ff. de fideiuf. & in l. pactum. & ibi Paul. de Cast. Ias. & Alex. C. de pact. & in l. fin. & ibi Bald. C. eod. tamen pactum de non succedendo, iuramento firmari, vt tenet Bar. & Doc. etiam suprà allegati, & Imol. in d. c. cum contingat. in j. membro. & communiter tenetur contra Dyn. licet Bald. in c. j. §. morib. teneat opi. Dyn. si de feudo fuer. controuersia inter dominum & agnat. & vide Bal. cons. ccclxix. volum. iij. & in cons. cxxxij. eod. vol. & Dom. de Rot. decis. dccc. in antiq. tit. de pact. & Oldr. cons. cxxxij. tit. de pact. & plenè per Ro. in l. qui superstitis. ff. de acq. hæred. & Alex. cons. xxvij. lib. iij. sed quid si filia dote contenta renuntiavit successionem paternam & mater-

nz cum iuramento, postea pater vel mater in testamento legat eidem: quæritur an possit capere relictum a sibi in testamento patris vel matris, non obstante renuntiatione? dic quod sic, vt tenet Spec. tit. de testa. §. j. vers. pone filius fecit. & ibi Ioan. b And. in addit. & tenet Bal. in consi. cciiij. lib. ij. & Oldr. consi. ccxciiij. tit. de pa&. & adde ad no. hîc decis. Capel. cccclvj. & Ioan. & Imol. in consi. j. & dixi latè in §. col. vij. de test. lib. Conſuet. Biturigum.

In reg. Dolo facit.

Argumenta.

- 1 *Maritus in dolo esse dicitur dotem petens, quam restitutus est.*
- 2 *Maritus quando in casu restitutionis dotem petere possit.*
- 3 *Dolo caret, petens quod alij, quam ei à quo petit, redditurus est.*
- 4 *Spoliatus restituendus est in possessionem, tametsi eandem restituere oporteat.*
- 5 *Dolo facit & c. utrum huiusmodi exceptio opponatur in possessorijs.*
- 6 *Spoliatus prius restitui debet, quam de proprietate queratur.*
- 7 *Peto, hoc verbum latè patet, & d pertinet tam ad iudicium possessionis, quam ad petitorium.*

REGVLA LIX.

DOLO facit qui petit e quod restituere oportet eundem.

- 1 *¶ I N marito qui petit dotem, quæ est in casu restitutionis, rationabili-*

ter potest intelligi: quia cum esset ipse restitutus si haberet dotē penes se, dolo videtur facere, a quia petit, vt hîc, & ff. de doli except. l. dolo. & de reg. iur. l. in condemnatione. §. dolo. ¶ Sed opponitur. ff. sol. matr. l. si focer. §. Lucius. b ¶ vbi admittitur maritus ad petendum dotē quæ erat in casu restitutionis. † Sed dicendum est quod ille §. declarat & distinguit effectum istius regulæ, quia aut est restitutus eidem, aut c alij. si alij, cessat regula: c alijs & omnes procuratores actoris ab agendo repellentur: quia quod petunt, restituri sunt domino, quod est absurdum & inconueniens: & tractatus totus de procurator. reddetur inutilis. si vero eidem à quo petit, tunc regula locum habet, vt d. 4 §. Lucius. † Item contra regulam videtur. C. ad leg. Iul. de vi publ. l. si quis ad se fundum. vbi petit sibi red di possessionem sibi violenter ablatam, & nihilominus postea poterit super dominio cōueniri, & conuentus restituere cogetur. † Dixerunt quidam quod hæc regula locum habet in petitoriis tantum, & non in possessorijs. quod falsum est, vt patet. ff. de Carbo. edic. in l. iij. §. causæ. & not. in præalleg. l. dolo. & de iud. l. si de vi. & de reg. iur. l. inuitus. §. cui damus actionem. Et ideo distinguui oportet in possessorijs: d quia aut agitur iudicio adipiscendæ, aut retinendæ, aut recuperandæ possessionis. In primis duobus, scilicet adipiscendæ & retinendæ, regula locum habet. In tertio verò. id est recuperandæ, locum non habet: † quia 6 spoliatus antè c debet restitui, quam de proprietate quærarur, vt d. l. si quis ad se fundum. & C. si per vim, vel alio modo. l. j. & de donat. inter vir. & vxor. l. si maritus. & de agric. & cens. l. si coloni. & ff. de iudi. l. si de vi,

de vi. & ad leg. lul. de vi pub. l. qui
 7 coetu. §. si de iure. † & ideo quod hic
 dicitur petit, debet largo modo po-
 ni: id est agendo iudicio petitorio,
 vel possessorio adipiscendæ vel re-
 tinendæ possessionis: & quod sub-
 licit restituere, scilicet eidem: secus
 si alij, vt superius ostensum est Dy.

ADDITIO.

a ¶ Facere. Adde hic Aret. in sit. de
 except. char. pen. vers. quæro an &
 quādo potest opponi illa exceptio.
 dolo facis, vbi ponit octo notab.
 conclusiones in materia huius reg.

b ¶ §. Lucius. Adde ibi Bart. & Doct.
 Mod. quod licet hæc regula habeat
 locum contra petentem & restitue-
 re debentem, vt in iuribus hic per
 Dyn. alleg. tamen intelligitur quan-
 do agit ex persona propria: sed non
 ex iure alterius, quia non potest ob-
 lici hæc exceptio, vt dicit hic Dyn.
 in fin. & idem not. Franc. Aret. in l.
 ex duobus in prima & vlt. col. ff. de
 duob. reis. per text. in l. Vranus. §. ij.
 & ibi Ludo. Bologn. in secundis in-
 terpret. ff. de fideiuss. & vide Io. Fab.
 in §. in bonis, in gloss. j. & ibi Ang.
 & Ias. vers. quæ sit differentia inter
 exceptionem compensationis & do-
 li. in sit. de act. & gloss. & Bart. in l.
 qui inuicem. ff. de condict. indeb.
 Bald. Alex. & Lud. Bolog. in secun-
 dis interpret. in d. §. Lucius. & Rom.
 in cons. cciij. col. iij. & Spec. tit. de
 salariis. §. iij. vers. sed pone & hic
 Io. Andr. in gloss. & Doct. in c. in li-
 teris. de rest. spol. & not. secundum
 Rom. in d. cons. quod ista regula ha-
 bet locum quando incontinenti re-
 stitutus est quod accepit: secus si
 ex intervallo. casus est in l. fin. §. j. ff.
 vt leg. nom. ca. & Adde Bald. in c. j.
 §. possessionem. vers. & not. de pace
 Constant. col. x. & hic Philip. Fran.
 & Fran. de Crema. in suo sing. cliij.

c ¶ Regula. Hoc ita verum, nisi ille a-
 lius rursus deberet restituere peten-
 ti, vt not. Bart. in l. si donaturus. §. j.
 ff. de cond. ob caus. F. C.

d ¶ Possessoris. Adde an in possessio-
 ris habear locum regula, dolo facis
 & c. Bart. in l. naturaliter. §. nihil
 commune. ff. de acquir. possess. &
 Abb. inc. in literis. iij. col. de restit.
 spol. & quæ dixit Dyn. in reg. qui ad
 agendum. & Lud. Bolo. in l. j. §. quid
 vis à me in secundis interp. ff. quod
 vi aut clam. & Bart. in l. j. in princ.
 ff. quorum leg. Quid si inter duos
 principes vel communitates facta
 est pax, & facta sunt capitula vt re-
 stituantur ablata particularibus ci-
 uibus, an istis restitutionibus quæ
 debent fieri possit opponi regula
 dolo petis? & dic quod sic, istud est
 singulare verbum Bald. & aureum
 menti tenendum. in c. j. §. possessio-
 nes. de pace Constant. in vltibus feu-
 dorum. & tenet Franc. de Crema. in
 gul. cliij. incip. facta est pax inter
 duos principes. Et dum quærit an
 exceptio doli possit opponi in iudi-
 cio possess. dic quod potest opponi
 in iudicio possessorio recuperandi
 si incontinenti probari potest, non
 aliter: vt not. Ang. in l. ille à quo. §.
 si de testamento. in fin. ff. ad Treb-
 per gloss. in l. si de vi. ff. de iudi. pro
 quo est text. & gloss. in l. dolo. ff. de
 doli except. & in alleg. l. j. ff. quo-
 rum leg. not. scriben. in l. ij. C. de
 edict. diui Hadri. tol.

e ¶ Antè. Nisi esset quid irreparabile,
 vel irrecuperabile. Alex. l. natura-
 liter. §. nihil commune. col. ij. de ac-
 quir. posse. Ias. l. iij. §. condem-
 natum. de re iudic. Anton. Rub. re-
 per. §. morte. l. non solum. num. 478.
 de oper. noui nuntiat. dixi in stylo
 parlamenti cap. xvij. §. x. C. M.
 Vide Soc. in trac. fallent. reg. ccclxxix.
 vbi ponit xii. limitationes: quibus
 adit duas moref. sing. xj. & excix.

In reg. Non est in mora.

Argumenta.

- 1 *Mora non nocet habenti exceptionem, qua se tueatur.*
- 2 *Exceptio legitima qua sit proprie censenda.*
- 3 *Actionem non habere vel talem qua exceptione summoveatur paria sunt.*
- 4 *Exceptio qua potest replicatione excludi, inutilis.*
- 5 *Reus in exceptionibus fungitur vice actoris.*
- 6 *Pœna adiecta in pacto nudo per stipulationem, ob eius observationem, an peti possit.*
- 7 *Stipulatio pœna non committitur super pactione nuda ante litem contestatam.*
- 8 *Rigor iuris quandoque relaxatur ne contractus inutili reddatur.*
- 9 *Pactum nudum secundum ius canonicum parit actionem.*

REGVLA LX.

NON est in mora, qui potest exceptione legitima se tueri.

- 1 *† EFFECTVS moræ afferentis damnum debitori sunt plures, vtdictum est 3. cod. c. mora. & ab oneribus prædictorum omnium effectuum excipitur is qui potest defensione legitima se tueri, vt ff. si cert. pet. l. l. c. d. & de verb. oblig. l. si pupillus. & de regul. iur. l. nulla.*
- 2 *† Exceptio autem legitima debet intelligi omnis illa, quæ non potest ope replicationis elidi. Nam si exceptioni obstaret replicatio, haberetur pro non legitima: † quia qua*

ratione nihil interest vtrum quis non habeat ipso iure actionem, vel habeat eam quæ possit per exceptionem excludi, vt ff. eod. d. l. nihil.

4 *† Ita nihil interest vtrum quis non habeat exceptionem, vel habeat eam quæ possit ope replicationis excludi, cum ita se habeat replicatio ad exclusionem exceptionis, sicut exceptio ad exclusionem actionis: b vt ff. de except. l. ij. & hoc etiam confirmatur ex eo, † quod reus in exceptionibus in quibus excipiendo ponit seu asserit, vices actoris sustinet, vt ff. de prob. l. in exceptionibus. & de except. l. j.*

5 *† Sed contra regulam potest de iure ciuili opponi: † quia lege cauetur, quod si promissisti aliquid nudo pacto, & si non faceres, promissisti pœnam per stipulationem, agi potest ex stipulatione, vt consequenter id fiat quod in pacto deuenit: aliàs si non fiat, consequitur pœnam in stipulatione deductam. Cum ergo pœna debeatur ratione moræ, & mora non potest esse vbi petitio non est, & petitio non procedat ex nudo pacto, vt ff. de pactis. l. iurisgentium. §. sed cum nulla. sequitur quod non possit esse mora: & propterea nec pœnam committi. vnde videtur ob stare. C. de pactis. l. si pacto.*

6 *Et si respondeatur sicut primo modo respondent Glossatores iuris ciuilibus, videlicet quod ibi erat debitum quod vno modo debeatur, scilicet naturaliter, non erit sufficiens responsio: quia regulariter de iure ciuili sola naturalis actionem non parit, vt d. §. sed cum nulla. & de verbo. obligat. l. creditores. Et ideo secunda responsio melior videtur & magis conueniens literæ legis contrariæ: nam ibi non agitur ad id quod debetur ex nudo pacto: sed ad id quod debetur ex stipulatu, & prætextu eius consequitur fortè quod*

quod nudo pacto debetur : aliàs consequitur quod in stipulationem deuenit. Sed contra hanc responsionem est valde illa l. si pacto. quia nuda pactio præcessit stipulationē
 7 pœnalem. tergo stipulatio^c non
 c committitur nisi lite contestata super pactioe nuda : & propterea nō potest ex ea agi, vt C. de contrah. & cōmit. stip. l. nuda. Et si respondeas, q̄ ibi fuit lis cōtestata super pactioe nuda, diuinare est. Respōdebis ergo, q̄ sicut quādo stipulatio pœnalis incipit à præcedenti pactioe nuda, lex dispensando permittit agere ex stipulatione pœnali nondum commissā, vt metu eius pareatur pacto præcedenti, vt in l. si pacto. ita permittit agere & litem contestari ex pacto nudo, vt in l. nuda.
 8 † & est ratio in vtroque casu, ne contractus in totum cōstituatur inutilis, si nihil relaxaretur de iuris subtilitate. relaxatur enim in l. si pacto. quia permittitur agi ex stipulatione nondum commissā, quod est contra ius commune, vt ff. de verbor. oblig. l. ita stipulatus. & de verb. signific. l. cedere diem. Et in d. l. nuda. relaxatur similiter : quia permittitur agi & litem contestari super pacto nudo, quod similiter remotum est à iure communi : vt in l. iurisgentium. §. sed cū nulla. & C. de pactis. l. legem. & de pactis
 9 conuen. l. j. † sed de iure canonico hoc secundum iure communi sine dispensatione procederet : cū nudum pactum ita pariat^d actionem sicut vestitum ē. de pactis. c. j. Dyn.

A D D I T I O.

- a † Legitima. Adde quæ dicatur & sit exceptio, Abb. & Felyn. in rubr. de except. in princ. & Ang. Aret. in l. i. de except. in rubr.
 b † Actionis. Adde quòd ille, qui potest se ueri exceptione, non dicitur

esse obligatus, vt dicunt Bald. & Ludouic. Bologn. in secundis interpr. in l. Mzuia. §. fundus. ff. sol. matr.
 † Stipulatio. Adde quando stipulatio pœnalis cōmittitur, & qua actio ne possit consequi, Bart. Cyn. Bald. Salicet. & Mod. in l. nuda. C. de contrahend. & commit. stipul. & Barol. Bald. Paul. de Castr. & singul. Alex. fa l. ita stipulatus. in ix. col. de verbor. oblig. & Bart. in l. si pupillus. ff. de verb. oblig. & in l. petēs. & Doct. in l. si pacto. C. de pactis.
 d Pariat. Adde an ex nudo pacto oriatur actio de iure canon. Docto. in c. j. de pactis. in antiquis. Bald. & ibi Alex. in addit. col. vij. in l. cū quis. C. de iur. & fac. ign. & Bart. & Alexan. in l. iurisgentium. §. igitur. ff. de pactis. & Bart. in l. quintus. ff. manda. & Innoc. in c. nouit. de iud. dat nobis vnam bonam cautelam consequendi id quod nobis est promissum nudo pacto. vbi videas etiā per Moder. & Salicet. & Alexand. in d. l. legem. C. de pactis. & Rom. in consi. xxx. & Bald. in l. petens. §. alleg. colum. fin. in repet. Padua. & text. sing. in c. iuramenti. xxij. q. v. & Alexand. in consi. xv. in ij. volum. & latius in consi. xij. col. ij. per totum lib. iij. & Aret. in §. in personā. colum. pen. in l. i. de act. Ex quo infert Bald. in d. l. petens. quòd in terris imperij inter laicos, & in foro Cæsaris seruatur decisio iuris ciuilis : in terris vero ecclesiæ seruatur ius canonicum : quod simpliciter inter clericos seruaretur vbique. & per Bald. in authent. ad hęc. colum. ij. in fine, cum princ. seq. C. de vsur. & Angel. in repet. l. si certis annis. C. de pactis. vbi in ij. col. dicit, quòd in terris imperij laicus contra laticum potest agere ex nudo pacto in foro ecclesiastico per viam denuntiationis Euangelicæ. & ad prædicta vide Ioan. Bap. de sancto Seuer. in suo

in suo eleganti tracta. de pact. in q. xiiij. versic. vij. & Bald. in l. si diuisionem. in fin. C. fam. herc. & Ioan. Imol. in consi. cij. colum. iij. versic. itē oblicitur quarto. & super omnes Felyn. in d. c. j. col. j. versic. circa. q. de pactis. Ioan. Andr. & Bald. in proœm. Decret. qui dicunt actionem ex promissione in Catalonia non oriri.

Adde an ex pacto nudo oriaturs actio. istam. in §. j. col. iij. & ibi Ias. instit. de actionib. num. 5. eundem Ias. in l. iuris gentium. §. sed cum nulla. ff. de pact. & in §. in personam. col. j. & antepen. cum seq. instit. de actio. not. Bald. plenē in l. si diuisionem. num. 3. versic. sed iure canonico. & tibi posui in apost. ad ipsum in vers. oritur pactio. C. fam. herc. & in authent. ad huc. num. 13. C. de vsur. Felyn. in c. ecclesia sanctæ Mariz. colum. xvj. versic. tertius effectus. de constit. Socin. in tract. fallen. reg. ix. fallent. ix. & ibi quid in vtroque iure. & quid simpliciter. Rom. consi. xxx. Alex. consi. xvj. versic. quid autem. volum. ij. & consi. iij. volu. ij. & adde quod coram iudice ecclesiastico potest laicus agere ex pacto nudo. not. Butr. in c. j. in princ. de prob. quod est ita verum. vt episcopus non posset statuere vt ex nudo pacto non possit agi. ita notat Panorm. in c. dilecti in princip. de iudi. Et non tradas obliuioni vnum singul. dictum Bart. in l. si fideiussor. §. quidam. ff. manda. quod inter mercatores. & vbi agitur de bono & æquo. pactum nudum producit actionem. & ita not. Bald. in l. si pro ea. C. manda. & ibi Salicet. Idem Bald. in l. ij. C. de constit. pecun. licet contrarium tenuerit & male Rom. in l. filiusfam. ff. de don. Et in quantum dictum est. pactum nudum obligare. &c. Intellego hoc procedere quando in eo est causa

expressa. aliàs per errorem promissile præsuntur. ita not. Abb. in c. si cautio. versicu. nunc intro. & ibi Felyn. in princ. de fide instru. & per hoc limitabis c. j. & iij. de pact. & c. iuramenti. xxiij. q. v.

In reg. Quod obgratiam. Argumenta.

- 1 Sententia contra minorem lata nulla est, si sine tutoris autoritate litigauit.
- 2 Contrahens cum minore non potest eo invito etiam in integrum restituito contractum rescindere.
- 3 Minori quæstio de bonis aut statu lata non debet differri, si probationes habeat in promptu.
- 4 Commodum afferre non debet, quod in odium est introductum.
- 5 Impubes an possit hereditatem locupletē adire sine tutoris autoritate.
- 6 Pupilli factum quando citra tutoris autoritatem sit validum. & num. seq.
- 8 Emens vinā an possit petere acida, si eadem excepta fuerint.
- 9 Impetrans ius iniquum quando in etas lesionem retorqueri debeat.
- 10 Ingenuus sententia pronuntiatu, an perdat ius auctorū annulorum.
- 11 Eligens vnum contrariorum videtur alteri renuntiare, nec ad idem potest redire.
- 12 Serui an in fauorem domini sint torquendi.
- 13 Testes debent testificari pro vtraque parte.
- 14 Iudei die Sabbati, nec conueniri possunt, nec conuenire.
- 15 Conuentio tacita quando habeatur pro

pro expressa.

16 *Intellectus sumptus à contrario sensu legis expressè habetur pro lege expressa.*

17 *Favorem quando afferat quod in odium est inductum.*

18 *Tutor remotus ut suspectus, non tenetur in futurum de administratione neglecta.*

19 *Militia missus ignominiosè, quod inde comodum censeatur reportare.*

20 *Actus idem pœnæ & præmij causa immediata esse nequit.*

21 *Delictum qualiter causa proxima pœnæ & præmij esse possit.*

REGV. LXI.

Quod ob gratiam alicuius conceditur, nō est in eius dispendium retorquendum.

1 *Ob + gratiam^a & favorem mino-*

2 *ris est inductum, quod nō possit esse*

3 *in iudicio sine tutoris autoritate, &*

4 *ut C. de auth. præstan. l. clarū. & qui*

5 *legit. perso. l. momentaneæ. & idē*

6 *si litigavi sine tutoris autoritate,*

7 *vel curatoris, si quidem fertur sen-*

8 *tentia contra eum, nō valet ipso iu-*

9 *re: ut C. qui leg. perso. l. j. & si aduer-*

10 *rem iudic. l. cum & minores. & ff.*

11 *de re iud. l. acta. §. cōtra indefensos.*

12 *& l. contra pupillum. sed si feratur*

13 *pro eo, valet: ut C. de procur. l. non*

14 *eo minus. + Item in gratiam & fa-*

15 *vozem minoris inductum est, quod*

16 *petere possit restitutionem in inte-*

17 *grum contra venditorē: ergo si pe-*

18 *tiit & noluit uti beneficio in inte-*

19 *grum restitutionis concessō, nun-*

20 *quid aduersarius eius inuito mino-*

21 *re possit venditionem rescindere: di-*

22 *cendum est, quod non^b, ne quod in*

23 *favorem minoris inducitur, in eius*

24 *læsionem retorqueatur, ut ff. de in-*

3 *norib. l. si iudex. + Item inductum*

4 *est merè in favorem pupilli, cui mo-*

5 *uetur cōtrouersia de statu & bonis,*

6 *quod quæstio differatur vsque ad*

7 *tempora pubertatis: quid ergo si ha-*

8 *bet probationes pro se facientes in*

9 *promptu, nō erit differenda: sed de*

10 *præsentī cognoscēda & examinā-*

11 *da: ne quod in eius favorem &c.*

12 *& de Carbon. edic. l. iij. §. duæ. Item*

13 *cōfirmatur regula, & traduntur eius*

14 *exempla. ff. de leg. cōmis. l. ij. & de*

15 *indiem addic. l. Sabinus. & C. de fi-*

16 *de instr. l. plures. & de secund. nupt.*

17 *l. generaliter. §. in his autem. Sicut*

18 *hæc^c regula continet veritatem, &*

19 *eius contraria vera est: + si aliquid*

20 *introducū est in alicuius pœnam*

21 *vel odium, nō debet in eius utilita-*

22 *tem cōverti. ut ff. de leg. j. l. si seruus*

23 *plurium §. si quis ante. & de interd.*

24 *& releg. l. relegatorij. §. vlti. & l. seq.*

25 *& not. in auth. de hære. & fal. §. si ve-*

26 *rō. & idē est opponendū ad vtrun-*

27 *que per ordinē. Et primò ad primū.*

28 *videtur enim ei ob stare l. in qua ca-*

29 *uetur, + q̄ impubes nō potest adire*

30 *hæreditatē etiam locupletem sine*

31 *tutoris autoritate: ergo quod indu-*

32 *ctum est in eius favore, videtur in*

33 *eius læsionem redire, ut ff. de autho-*

34 *tutor. l. obligari. & instit. de author.*

35 *tut. §. neque. + Dicendum est, q̄ quæ-*

36 *dam sunt in quibus certū est condi-*

37 *tionem pupilli meliorem constitui,*

38 *& in illis valet factum à pupillo,*

39 *etiam sine tutoris autoritate^d: ne*

40 *in eius favorem &c. ut C. de procu.*

41 *l. non eo minus. & de author. præst.*

42 *l. j. & instit. de authorit. tut. in princ.*

43 *+ Quædam sunt in quibus certū est*

44 *conditionem pupilli deteriore consti-*

45 *tuui, ut si quis se obliget vel ven-*

46 *dat cum damno suo, vel actionem*

47 *cedat: in his factum sine tutoris au-*

48 *thoritate non tenet, ut C. de author.*

49 *præstan. l. ij. & lij. & de inutil. stipul.*

50 *l. j. Quædam sunt in quibus dubium*

esse potest vtrum pupilli conditio
constituatur melior, vel deterior: vt
in hæreditatis additione: quia habe-
re potest latentia onera: & in his fa-
ctum à pupillo sine tutoris autori-
tate non tenet. vt d. l. obligari. & §.
neque. & hoc est in fauorem pupil-
li ne oneribus implicetur, vt ff. de
acquir. hæred. l. more nostræ ciuita-
tis. & l. pupillus. Sed opponitur
ad primam regulam de iure quo ca-

8 uetur, si + vendo vina, exceptis aci-
dis & mucidis, & emptor velit aci-
da, non potest: licet in eius fauorem
videatur pactum appositum, vt ff. de
peric. & cōmod. rei vend. l. si vina. j.
Dicunt quidam. quod lex contraria
locum habet quando fauor indu-
cebatur per pactum: regula verò
quando per legem vel priuilegium,
quod nihil est: quia in his quæ in
fauorem inducta sunt per pactum,
locum habet regula, vt patet, ff. lo-
cati. l. ea lege. & de lege commif. l.
ij. & iij. & de in dtem addit l. Sabinus.
vnde dicendum est, quod fauor
ampliat priuilegiū quod supra vel
extra ius cōmune conceditur, vt ff.
ad municip. l. j. & C. de thesaur. l.
vnica. lib. x. sed l. si vina. nihil in-
ducebat per pactum extra vel supra
ius commune: & ideò non propriè
pertinet ad materiam huius regulæ.

Tertio videtur cōtra regulam. ff.
quod quisque turis. l. j. vbi dicitur,
9 + quod si impetro ius iniquum, il-
lud retorqueri debet in læsionem
meam aduersario postulante. Sed di-
stinguendum est. sicut distinguitur
in l. iij. eod. tit. videlicet, quod si con-
cessum fuerit ad postulationem
e meam: tunc habet locū contra-
ria. sed si nō ad postulationē meam,
tunc habet locum regula. Quarto
videatur contra regulam. ff. de iure
10 annul. l. ij. + vbi sententia lata pro
ingenuitate, facit eum, qui pronun-
tiatur ingenuus, perdere ius aureo-
rum annulorum. Sed dicendum est,

quod nō operatur illud directè sen-
tentia, sed tacita renuntiatio illius
qui petit se pronuntiare ingenuum.
11 + eligendo enim vnum de duobus
cōtrariis, videtur tacitè renuntiare
alteri, vt C. de codicil. l. vlt. & de fur.
l. j. & ideò ad id, cui renuntiassè vi-
detur per electionē alterius nō de-
bet regressus dari, vt §. de elect. c. vt
quis. lib. vj. & ff. de lege commif. l. si
fundus. §. eleganter. & l. post diem.

Quinto opponitur de l. p. idem. C.
12 de quæst. + vbi serui vel liberti pa-
terni vel materni etiam in fauorem
domini, vel patroni nō torquentur.
Sed illud ratione connexitatis: quia
si pro eo, sequeretur quod etiā con-
tra eum, + cum testis pro vtraque par-
te deponere debeat, vt C. de epis. &
f cler. auth. sed iudex. f Sexto opp.
de l. die & Sabbato, C. de iudicis. + vbi
sicut Iudæi nō possunt cōueniri die
14 Sabbati: ita nec possunt alios conue-
niri. Sed ibi priuilegium non stetit
in finibus cōcessionis, sed vltra ces-
sit propter æqualitatem inter litiga-
tores seruandam, & inæqualitatem
vitandam. C. de fruct. & lit. expen. l.
vlt. & de proxi. fac. scrip. l. in sacris.

Septimò opponitur de l. inter so-
cerum. §. cum inter h. ff. de pact. dot.
h + Sed ibi conuentio tacita à con-
trario sensu conuentionis expressè
percepta debet haberi pro conuen-
tione expressa, + sicut intellectus
16 perceptus à contrario sensu legis
i expressæ pro expressa lege habetur.
vt ff. de testi. l. ex eo. & de testa. qui
testamento. §. mulier. & ideò k
casus ille non est contrarius regulæ:
quia pactum expressum nō torque-
tur in damnum, sed tacitum à con-
trario sensu expressæ conuentionis
percipitur. Ad contrariam autem
17 regulam opp. videtur enim + quod
id, quod indultū est in pœnam vel
odium, retorqueatur in fauorem:
18 + quia inductum est in pœnam &
odium tutoris suspecti, quod à tute,

la remoueatut tanquàm suspectus,
& tamen conuertitur ad eius com-
modum: quia nō teneur vltierus de
periculo administrationis negle-
ctæ, vt ff. de suspect. tutor. l. decreto.
19 † Item inductum est in pœnam &
odium illorum qui de militia per
ignominiam remittuntur, quod non
possunt immorari in vrbe, vel alibi
vbi imperator sit, vt ff. de his qui
not. infam. l. ij. §. Ignominia. & ta-
men conuertitur ad vtilitatem eo-
rum, quia excusantur à tutelis quæ
deferuntur in vrbe, vt ff. de excusat.
tut. l. sed & milites. §. sed & ignomi-
nia missi. † Sed dicendum est quod
10 l. idem actus nō potest esse causa im-
mediata pœnæ & præmij, vt d. l. re-
legatorū. §. fi. & l. seq. & de neg. gest.
l. siue hæreditaria. & C. de hæred. l.
curiales. & de decur. l. ne quis. sed
causa mediata & remota esse po-
test: delictum enim est causa pœnæ:
pœna verò causa inhabilitatis ad
aliquem actū vel officiū iudicatur,
inhabilitas verò causa remotionis
ab actū, remotio autē causa exem-
ptionis ab onere imminente occa-
sione actus, vt d. l. decreto. & d. l. sed
& milites. §. sed & ignominia. Sed
contra prædicta videtur. ff. de his
21 quib. vt indign. l. ij. † vbi delictū est
causa proxima quasi pœnæ & præ-
mij. Sed diuersitas personarū & re-
rum quæ ibi erat, tollit contrarium:
nam ibi respectu fisci meretur: &
ided cōsequitur præmij: respectu
autem legati delinquit, & ideo pati-
tutur pœnam.

A D D I T I O.

- a † Gratiam. Amplia reg. istam proce-
dere, licet verba sint obscura, quæ
alloqui contra proferentem inter-
pretari solent, vt ait Dy. in c. contra
eum. nu. 3. f. eod. F. C.
b † Quod non. Adde Bart. in fi. & ibi
Doct. Mod. C. de fruct. & lit. expens.
& Bald. in c. ij. §. in quibus, de con-

suetud. recti feudi. & ibi Card. Alex.
& Bald. in l. quod fauore. col. j. vers.
venio ad exemplum. C. de legi.

c † Sicut hæc. Adde quando in fauo-
rem alicuius introducitur, in eius læ-
sionem non debet retorqueri, Cyn.
Bart. Bald. & Saly. Paul. & Ias. in l.
quod fauore. C. de legi. & Bart. Bal.
& Mod. in l. nulla. ff. de lega. & Fel.
in c. dilectus. in ij. ver. viij. conclus.
de rescript. in c. tuis. post princip. de
test. versic. in tex. & Specul. in tit. de
test. §. ij. vers. xxxvj. & Bald. consil.
cccxxix. ante fin. lib. j. & Felyn. post
And. Barb. in c. intelleximus. col. ij.
vers. nota ex textu. de iudic.

d † Authoritate. Adde quando gesta
per pupillum sine tutoris authorita-
te valeant. gl. & Bart. in l. j. ff. de no-
uatio. & in l. pupillus. §. pupillus. &
sing. in l. obligari. ff. de author. tut.
qui ponit distinctionem Dy. hic, li-
cet de eo non faciat mentionem. &
vide Bal. Christoph. Porc. & ibi Ias.
in addit. Ioan. Fab. & Aret. instit. de
author. tut. in prin. Sed quid in iudi-
ciis, vide Cy. Bart. Bal. Ang. Saly. &
Alex. in l. nō eo minus. C. de procu.
Io. Fab. & Aret. in §. neque. instit. de
author. tut. & decif. Capel. Tholos.
decif. cij. & Alex. in d. l. non eo mi-
nus. Et not. q. si pupillus careat tu-
tore, & etiam nō possit habere co-
piam iudicis. potest solus ipse adire
hæreditatem, vt est gl. sing. secundū
Rom. & Lud. Bolog. in primis inter-
pret. in l. de pupillo. §. si quis ipsi præ-
tori. ff. de no. oper. nunt. & Alex. in l.
honorū. in vlt. col. ver. tertio limita.
C. qui admitt. licet Lud. Bart. & Doct.
in d. §. si quis ipsi prætori. velint cō-
trarium. & adde Bald. in d. l. quod
fauore. col. ij. & Alex. in l. ij. §. ad-
piscimur. ff. de acquir. posses.

e † Postulationem. Adde Dyn. & quæ
ibi dixi, suprā in regula, in iudiciis.
prope fi. & Dy. ead. reg. in vj. oppo.
& ibi in addit. & Fely. in c. sancto.

rum. in prin. de rescript.

f ¶ Iudex. Adde ibi Alex. Imol. in addit. ad Bart. & ibi Cy. & Bar. & Bal. latius in l. presbyteri. C. de episc. & cleric.

g ¶ L. die. Adde ibi Bart. & Doct. & Bart. in l. j. §. nuntiatio. ff. de no. ope. nunt. & Ang. & Alex. post Bart. in l. fin. C. de iure delib. & Alex. in l. iij. ver. iij. limita. ff. quod quisque iuris.

h ¶ §. cum inter. Adde q. Bart. in cons. cxxx. reprehendit Dy. circa intellectum d. §. cum inter. in q. pater dedit dotem pro filia, & stipulatus est dotem sibi reddi, sol. matr. morte filie sine lib. an ea mortua cum liberis debeat restitui dos, vel cedat lucro viri, vel eius filiis? & Dyn. dicitur tenere hic, quod dedit dos lucro viri. & ipsum sequitur Bal. & etiam Imol. in l. si cum dotem. in prin. ff. sol. matr. & idem tenet Cy. in l. quod favore. C. de leg. sed Bart. contrarium tenet in d. l. si cum dotem. & in d. consil. cxxx. & cons. ccxxvij. maxime attenda consuetudine generali, de qua in l. dos a patre. C. solu. matri. quia remanet apud liberos heredes matris. & Pau. de Cast. in d. l. si cum dotem. & Bal. in auth. sed & si quis. C. de secun. nupt. tenet q. dos spectet ad heredes mulieris quando pater stipulatus est sibi ipsi. secus si filie, de quo vide late per Alex. in d. l. si cum dotem. col. vj. ver. successiue. extra glo. oppo. & Io. Pet. de Ferra. in forma libelli, quo vxor agit ad dot. & vsu. in verb. dicite domine. in princ. & Benedi. de Plumb. in repet. l. dotem. sol. matr. ff. & Imol. in cons. lxxij. & Ioan. Cal. in cons. j. de donat. inter vir. & vxor.

i ¶ Legis. Vide Bart. in l. j. in prin. col. iij. circa si. nu. 16. ff. de offic. eius cui mand. est iurisd. G. S.

k ¶ Et ideò. Idem inquit in c. peccatum. nu. 3. §. eod. F. C.

l ¶ Sed dicendum. Adde q. ea quæ sunt inducunt in odium non debet operari favore, ne ex eodè facto consequatur

quis præmiu & poenam. Bal. in l. nulla. in fi. & Doct. Mod. ff. de legib. & Alex. in addit. ad Bar. in d. l. quod favore. & Dy. in l. decreto. ff. de susce. rit. ubi distinguit eo modo quo hic, glof. & Doct. in l. siue hereditaria. ff. de neg. gest. & Albe. de Ros. in Dictiona. in verb. actus, & pulchrè Fel. in c. dilectus. ij. col. ij. ver. iij. conclusio. de rescri. & in d. c. intelleximus. col. ij. ver. no. ex tex. in fi. de iudic.

In reg. Nullus ex consilio.

Argumenta.

1 Consilio dato quando quis teneatur, & quando non. & nusq.

3 Consilium vel opem prestans alij ad delinquendum, quando de delicto teneatur.

REG. LXII.

2 Nullus ex consilio, dummodo fraudulentum non fuerit, obligatur.

1 ¶ Si tibi dedi consilium ut pecuniam tuam potius in mercimoniū quam in emptionē prædiorū conuerteres, & malè tibi acciderit: quia fortè merces naufragio sunt submersæ, & dubitatur an ego tenear, distinguitur: quia aut dedi b consiliū bona fide, & tunc nō teneor: aut fraudulentè, & tūc teneor. & hoc dicit regula, & confirmat. ff. e. l. consilij, & manda. l. ij. §. vlti. Sed videtur de consilio teneri etiā si nō fuerit fraudulentū, ut ff. mād. l. si remunerādi. §. si tibi.

2 in fi. sed ille §. debet intelligi quando aliās facturus non fuerat. Quare distinguendū videtur: quia aut datur consiliū contrahēti, aut datur consiliū delinquēti. Si contrahēti, aut erat aliās cōtracturus, aut nō: si non erat cōtracturus, teneor is qui consiliū dedit, ut l. si remunerādi. §. si tibi. sed si erat aliās cōtracturus, tunc locum habet distinctio regulæ: quia si interuenit fraus in consulente, tē-

netur, vt hic, & ff. eod. l. consilij. & de dolo. l. quod si cum scires. & de fur. l. falsus. §. si quis nihil. & mand. l. ij. §. tua. † Sed si datur cōsiliū delinquenti, variæ sunt opinionēs: mihi autē videtur q̄ aut is cui cōsiliū datur nō erat aliās facturus, aut erat aliās facturus: si nō erat alias facturus, simpliciter teneretur qui cōsiliū dedit, vt ff. de iniur. l. non solū. §. si mandato. & §. Proculus. & §. Attilicinus. Sed si erat aliās facturus: aut præbuit cōsiliū & nō opem, aut opem & nō cōsiliū, aut cōsiliū & opem: si cōsiliū tantū, teneretur, quia nō oportet laudādo malitiā augeri, vt ff. de seruo corrup. l. j. §. persuade-re. & C. de fur. l. si quis seruo. si opem tantū sine cōsilio principali vel secundario, nō teneretur, vt ff. de fur. l. si pignore. §. qui ferramēta. si cōsiliū & opem, nō est dubiū q̄ teneretur. ff. de verb. sign. l. sæpe. §. item dubitatum est. & Instit. de oblig. quæ ex delicto nasc. §. ope. Dyn.

ADDITIO.

- a ¶ Nullus. Materiam huius reg. quā plenissimē tractat Decl. in l. consilij. ff. eod.
- b ¶ Dedi. Adde quādo quis ex cōsilio teneatur. gl. in §. ope. Instit. de oblig. quæ ex delicto. & gl. in l. ij. §. si. ff. mād. & Bart. in l. nō solum. §. si mādato. col. iiij. ver. veniamus. qui tenet opi. Dyn. hic. & etiā Alex. in addi. ff. de iniur. & Bal. in l. nō idē minus. C. de acc. & Bart. & Doct. post gl. in l. sæpe. de verb. sig. & Bal. in l. ob hæc verba. vbi multa sing. dicit. ff. de his qui not. infra. & in l. data opera. col. xxij. C. qui accus. non poss. & in l. metū. C. quod met. cau. & in l. j. col. j. & ij. C. de ser. fugit. & Cano. plenē, præcipuē Fely. in c. j. col. iiij. ver. secundum membrū. de offic. deleg. & Saly. & Mod. in l. j. C. de rap. virg. & Doct. in c. si cut dignū. maximē Fely. col. iiij. in prin. ver. not. vbi ponit re-

gulam cū pluribus fallen. de homi. & vide Pau. de Leaz. & Card. in c. j. de poen. vbi est notab. tex. & Aret. in §. in duplū. col. ij. & in §. omnes autem. & ibi Ias. col. ij. de act. Instit. & Aret. in tract. suo Malefic. in verbo, Sempronium. in q. pen. & si. & ibi in addi. Aug. de Arim. & Bernat. Lādr. & vide Rom. sing. cccxxvj. incip. in cōtractibus. & Ang. de Perus. in l. j. C. de nli aggerib. & Albe. de Gand. in tract. Malefic. tit. de quibus. q. v.

c ¶ Cōsiliū. Quis dicatur dare cōsiliū ad delinquendū, vide tex. in l. in furti. §. rectē. ff. de furt. F. C.

d ¶ Dedit. Adde q̄ in dubio præsumitur alias facturū non fuisse, secundum Fely. in c. j. col. v. ver. virū autem. de offi. deleg. & Bald. in l. data opera. col. xvij. C. qui accus. nō poss. Sunt tamē aliquot modi probādi q̄ etiam alias fecisset absque cōsilio, quos diligenter persequitur Bald. in l. j. C. de ser. fugit. F. C.

In reg. Exceptionē. Arg.

- 1 Excipiens quando præsumatur confiteri. & nu. 6.
- 2 Exceptionem iuris proponēs, an censetur tacitē confiteri.
- 3 Verba in dubio proprie intelligenda sunt.
- 4 Indefinita æquipollet vniuersali.
- 5 Exceptiones iuris sunt propriē exceptiones.

REGV. LXIII.

EXceptionem obiciēs, non videtur de intentione aduersarij confiteri.

- 1 ¶ Si opponat cōuentus exceptionē facti siue intentionis, vt quia negat se debere, certū est, quod nō videtur cōfiteri de intentione actoris: quia confessio & negatio directē contraria sunt. & idē ad positioē vnus non sequitur positio alterius, sed re-

a motio^a ff. de ver. sig. l. hæc verba. & de institut. l. sed & si. §. si instituta. auth. de mand. princip. §. neque au-
 1 tem. † sed si opponat exceptionem iuris, ut pacti de non petendo, rei iudicata, iurisiurandi, præscriptionis,
 b & simillium, b an videatur tacite confiteri de intentione actoris, ita quod actor releuetur ab onere probandi intentionem, & reus afficiatur onere probandi exceptionem, dubitatur, & primò videtur quod
 3 non, † quia verba simpliciter prolata referri debent ad propriam significationem, & non abusuam, ut ff. de leg. iij. l. non aliter. §. Titius. &
 4 de verb. sig. l. nepos. † sed exceptiones iuris sunt propriè exceptiones, quia excludunt actionem cum illis.
 5 ff. de except. l. ij. & ibi not. † item quia indefinita æquipollet vniuersali, vide eundem. §. in processu. nu. 7. & 8. sed hic & ff. de except. l. non utique, loquitur indefinitè: ergo videtur omnem speciem exceptionis comprehendere. Mihi autem videtur † quod aut excipiendo aliquid simpliciter negat, aut excipiendo aliquid ponit: si negat, ut in exceptione non numeratæ pecuniæ, & non numeratæ dotis, verum est quod non videtur confiteri de intentione actoris, ut hic, & ff. de except. l. non utique. Sed si excipiendo ponit, aut simpliciter, aut sub conditione: si simpliciter ut quia dicit sibi pactum factum de non petendo, soluisse, vel absolutum esse, tunc de sola exceptione tractandum est, absque eo quod actor intentionem probet. Sed si negat. & sub conditione ponit, quia dicit se non teneri: & si apparebit eum teneri, dicit sibi factum pactum de non petendo, tunc non videtur confiteri, de intentione actoris. & Ideo non afficitur onere probandi exceptionem, nisi actor probauerit intentionem suam. & hæc probantur C. de except. l. si quidem.

ij. & iij. responso.

ADDITIO.

¶ Remotio. Vide eundem supra eo. in c. qui sentit. vers. præterea pater.
 ¶ Similium. Adde an & quando excipiens vel replicans videatur fateri intentionem aduersarij, Roman. in l. cum mulier. col. v. & ibi Bal. in repe. xx. col. & Inā. de Imol. ff. solu. mat. & Bal. in l. alia. C. de his quib. ut indig. & per Alex. plenè in l. decen. col. vij. ff. de verb. obli. & Fely. in c. cum venerabilis. col. iij. vers. an & quando. de except. vbi ponit regulam quod non fatetur, & sex casus exceptos à regula prædicta. & vide singu. Ang. Aret. in rub. instit. de excep. col. xx. Et an dicens se absolutum videatur fateri ex cōmunicatum, vide Abb. in c. venerabilem. colum. pen. de excep. & sic adde an confessio possit pro parte acceptari, & pro parte nō. Bart. in l. si quidem. C. de except. & Bal. in l. age cum Germaniano. C. de tras. Alber. de Roz. in Dist. in verbo, exceptione vidēdo. & Cep. in cau. lx. vbi etiam ponit de iuramento delato reo, an sit indiuisibile vel non. de quo vide singulariter Sign. de Homedeis. & Fulg. in quodam eorum consilio posito in fine tractatus Maleficiorū domini Bonifacij de Vitalinis, quod incipit, supposito statuto ciuitatis Mediolani. quod posui in fi. lib. Conf. Biturig. & adde ibi, & vide gl. super verbo, malignantium. in c. cupientes, & ibi do. de S. Gemi. de elec. 3. eo. & vide Bar. in l. nō utique. & ibi Alex. in add. ff. de excep. & Cy. Bal. & Saly. in d. l. si quidē. & Cy. & Doc. in l. ij. C. de don. inter vir. & vxor. & Bar. singulariter in l. Aurelius. §. idē quesit. ff. de lib. leg. & Bal. in l. unica. C. de cōfess. & Dy. in reg. nullus. ver. vnde mihi videtur. & Lud. Bol. in l. si te. C. de inge. man. in primis interpre. & Alex. in consi. ij. col. pe. in fi. vol. iij. & Fely. & ibi Phil. Sim.

in addl. in c. examina. de iud. col. ij. ¹
 Adde Lanfran. in c. quoniam contra. §. cōfessiones. nu. xij. addl. in ver a
 sic. acceptura. Panor. plenē in c. bonæ memoriæ. col. ij. in vers. confes- b
 sio. nu. xxix. de postul. prælat. in c. cum venerabilis. num. j. in vers. videtur. & Phi. Franc. de excep. in ver. actoris intentionem. dixi in apost. ²
 in stylo Parla. parte. j. tit. de excep. versicul. item si quis.

c ¶ Actor. Adde quando excipienti incumbit onus probandi. Bar. & ibi Alex. in addit. in l. j. vers. item opp. ff. de except. & Bal. in l. si ex cautione. col. ij. C. de non nume. pecu. Bar. ³
 Imol. & Mod. post Dyn. in l. in illa. ff. de verb. oblig.

In reg. Quæ contra ius.

Argumenta.

- ¹ Alienatio bonorum pupilli vel ecclesie contra formam iuris facta, est ipso iure nulla.
- ² Alienatio citra iuris solennitatem facta non transfert dominium, nec vñcupiendi conditionem.
- ³ Crimina non sunt pro infectis habenda, licet contra iuris formam sint facta.
- ⁴ Facta contra ius non valere, in quibus verum sit. & nu. seq.
- ⁶ Effectus qui retractari nequeant.
- ⁷ Sententia non est ferenda sub conditione, lata tamen valet.
- ⁸ Relegato an licitè bona adimantur.
- ⁹ Factum illicitè quando teneat.
- ¹⁰ Clausula specialis quando præferatur generali.

REGVLA LXIIII.

QVÆ contra ius sunt, debent vtiq̃ue pro infectis haberi.

¶ ¹ S I res ecclesiæ vel pupilli alienantur contra iuris formā pro non facta ^a habetur alienatio: cum ipso iure non teneat, eo ipso, quod facta fuit contra iuris prohibitionem, b
 vt suprà de reb. eccl. non alien. c. ij. lib. vj. & C. de sacrosanct. eccle. liu- bemus. & de admitt. l. lex quæ tu- tores. & de prædiis minor. l. ij. ¶ Et ideo ex tali alienatione nec transfér- tur dominium. ^c nec paratur præscribēdi titulus, vt C. de prædiis mi- l. si prædiū. & de autho. præst. l. eum qui. & de vsuc. pro empt. l. fi. & præalleg. c. ij. lib. vj. ¶ Sed contra regulam videtur ob stare, ¶ quia certum est quoddam furta, homicidia, adulteria, & crimina seu delicta contra leges committuntur, vt ff. de iniur. l. j. in princ. & tamen non habent pro infectis. nam si haberentur pro infectis, nulla pœna pro his imponeretur. Itē impossibile est illud quod est factum, non esse factum, vt ff. de cap. & postli. re. l. in bello. §. facta. Dicunt Glossatores Iuris Ciuili: ¶ q̃ regula locum habet tantum in iis, quæ de iure sortiuntur effectum, quod videtur pueriliter dictū: imò de iis quæ de iure impediuntur fortiri effectum, quia sunt contra prohibitionem iuris. Sed propter reuerentiam dicentium d sustineri posset, quod hæc regula loquitur de iis quæ de iure sortiuntur effectum, id est quæ sunt aliàs de iure permilla, vt pacta, vel similia: sed quando nō sunt secundum iuris formam, intel liguntur prohibita: & propter hoc non sortiuntur effectū de iure. ¶ Clarior autem dici potest, quod regula loquitur in iis quæ sunt de iure prohibita: sicut euidenter verba ostendunt hūc. & C. de legi. l. nō dubium. tamen in his quæ de iure sunt prohibita quædam reperiuntur quorum effectus potest retractari, id est ad primum statum reduci, & executio

- pretari per viam appellationis, sed cessante appellatione nō potest interpretari. non obstat l. si duo. ff. de re iud. quia non loquitur de appellatione, nec de interpretatione, sed de noua cognitione de integro. vt docui in nouis intellectibus. C. M.
- h ¶ Si in priuilegiis. Qualiter interpretari debeant priuilegia, vide Dyn. in cap. quæ à iure, suprā eod. F. C.
- i ¶ L. ex facto. Vide Bar. ibi col. j. F. C.
- k ¶ Voluntate. Adde Dyn. suprā in c. in obscuris. F. C.
- l ¶ Tantum. Quando dicatur esse incertitudo rerum & personarum simul, & quando rerum aut personarum tantum, ostendit per exempla gl. in l. si fuerit. in versic. ademptio- nem. hic allegata per Dyn. F. C.

stitutum iuramentum.

In reg. Non est obligatorium. Arg.

- 1 Iuramentum non ligat, contra bonos mores vel leges emissum.
- 2 Impossibilia iure dicuntur, quæ contra bonos mores sunt.
- 3 Iuramentum an reddat validum, quod alioqui erat fieri prohibitum.
- 4 Alienatio rerum minoris confirmatur iuramento.
- 5 Alienatio fundi dotalis accedente iuramento tenet.
- 6 Pactum, quo filia paterne hereditati renuntiat, an possit iuramento validari.
- 7 Iuramentum quando rebus præstet ætui, inualido alioqui.

REGVLA LVIII.

NON est obligatorium, contra bonos mores præ-

¶ S I iurau i hominem occidere, vel furtum facere. tale iuramentum non est obligatorium, quia contra bonos mores est præstitum: & istud est generale, quod iuramentum præstitum contra bonos mores, vel contra leges non est obligatorium, nec firmat rem de qua agitur, vt suprā de electione capit. vbi. & capit. quia sæpe contingit. & de rebus ecclesiæ non alie. cap. ij. ¶ quia quæ contra bonos mores sunt, impossibilia reputantur de iure, vt ff. de condit. instit. l. filius. & l. conditiones. & l. quidam, sed impossibilia nulla est obligatio, vt suprā eodem cap. nemo potest. & ff. eodem. l. impossibilia. ergo nec eorum, quæ sunt contra bonos mores. ¶ Sed opponitur, & videtur ¶ quod iuramentum confirmet ea, quæ sunt de iure prohibita. ¶ Ecce de iure prohibitum est rem minoris alienari, vt ff. de rebus eorum. l. j. & tamen alienatio per iuramentum confirmatur, vt C. si aduersus venditionem. l. j. & in auth. sacramenta. ¶ Item prohibita est de iure fundi dotalis alienatio, vt C. de rei vxor. aq. l. vnica. §. & cum lex. & tamen confirmatur per iuramentum mulieris, vt suprā de iure iurando. cap. ij. lib. vj. ¶ Item prohibetur valere pactum, per quod filia dotata renuntiat futuræ successioni paternæ, vt C. de pactis. l. pactum, quod dotall. & de colla. l. pactum. ff. de suis & legit. hæred. l. vlt. f. & tamen confirmatur per iuramentum, vt §. de pactis. c. ij. lib. vj. ¶ Sed dic aut sunt prohibita propter turpitudinem sui, & tunc iuramentum nihil operatur, vt hic, & in iuribus §. allegatis ad idem. Aut in priuilegium vel fauorem perso-
naz &

nz. & tunc iuramentum illius personæ in cuius fauorē inducitur prohibitio, est obligatorium, & confirmat rem de qua agitur, vt in auth. sacramenta. & 3. de iureiur. c. ij. & de pact. c. ij. lib. vj.

ADDITIO.

a ¶ Obligatorium. Adde an in obseruationē talis iuramenti dicar per ius ita vt saltem petenda sit absolutio, Ias. in §. item si quis. col. xij. ver. aduertit etiam. insti. de actio. Quæ autem dicantur iuramenta contra bonos mores, docet Doct. maximè mod. in l. pacta, quæ contra. C. de pactis. Et quidem secundum ius canonicum ea dicuntur, quibus inducitur peccatum, vt tradit Ias. in l. ex ea. §. mulier. col. si. ff. de verb. obligat. F. C.

b ¶ Mores. Adde quando actus contra bonos mores possit iuramento firmari, Bald. in l. pacta quæ contra. in princ. C. de pact. l. non dubium. in xvij. opp. C. de leg. & in rub. de condit. ob turp. caus. & Bart. in l. si quis pro eo. in primo membro. ff. de fideiuss. & in l. stipulatio hoc modo concep. & ibi Alex. ff. de verb. obli. & Alex. in d. l. pacta quæ contra. & Imol. in c. cum contingat. in xvj. char. de iureiur. & Bal. in cons. cxvj. in princip. lib. j. & Abb. in d. c. cum contingat. & Calderi. in cons. xix. rit. de constitut.

Adde Socin. in tract. fallent. reg. ccvj. fal. j. ij. li. j. & vj. & Corse. cons. lv. incipien. visis. in litera. m. vo. iij. & vide Ant. de Petra. in repet. l. j. in lxxij. eff. etu. ff. de iureiur. videlicet an iuramentum contra bonos mores ciuiles & naturales sit seruandum.

c ¶ Sacramenta. Adde ibi Cyn. Bart. Bald. Salic. & Doct. Mod. & Abb. & Imol. in d. c. cum contingat, de iure

iur. & Abb. in sua disput. incip. stan te statuto.

d ¶ Iuramentum. Adde Doct. maximè Gemin. in d. c. ij. de iureiur. 3. eo. lib. & Imol. in d. c. cum contingat. & Aret. instit. quib. alie. licet. in princ. & Bart. in l. si quis pro eod. ff. de fideiuss.

e ¶ L. pactum quod dotali. Vide ibi Bald. in quæst. xix. vbi dicit q. hæc regula procedit, quando iuramentum est contra bonos mores naturæ, vel quasi: secus si contra bonos mores ciuiles: quia tunc iuramentum est obligatorium: quod etiam refert Ias. in l. is cui bonis. col. pen. versic. quartam rationem. ff. de verb. obli. & Crot. in l. stipulatio hoc modo concepta. col. vj. in princ. ff. de verb. obligat. G. 3.

f ¶ L. vl. Adde quodd Bart. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verb. obligat. dicit Dyn. non intellexisse istam regulam in hoc quod dicit, pactum de succedendo iuramento firmari, prout ibi vide per eum in princip. & Alex. col. ij. versic. ex his etiam. & Bart. in l. si quis pro eo. ff. de fideiuss. & in l. pactum. & ibi Paul. de Cast. Ias. & Alex. C. de pact. & in l. fin. & ibi Bald. C. eod. tamen pactum de non succedendo, iuramento firmatur, vt tenet Bar. & Doc. etiam suprà allegati, & Imol. in d. c. cum contingat. in j. membro. & communiter tenetur contra Dyn. licet Bald. in c. j. §. morib. teneat opi. Dyn. si de feudo fuer. controuersia inter dominū & agnat. & vide Bal. cons. cccxix. volum. iij. & in cons. cxxxij. eod. vol. & Dom. de Rot. decis. dccc. in antiq. tit. de pact. & Oldr. cons. cxxxij. tit. de pact. & plenè per Ro. in l. qui superstitis. ff. de acq. hæred. & Alex. cons. xxvij. lib. liij. sed quid si filia dote cōtenta renuntiavit successioni paternæ & mater-

nz cum iuramento, postea pater vel mater in testamento legat eidem: quæritur an possit capere reliquum sibi in testamento patris vel matris, non obstante renuntiatione? dic quod sic, vt tenet Spec. tit. de testa. §. j. vers. pone filius fecit. & ibi Ioan. And. in addit. & tenet Bal. in consi. ccciiij. lib. ij. & Oldr. consi. ccxciiij. tit. de pact. & adde ad no. hic decis. Capel. cccclvj. & Ioan. & Imol. in consi. j. & dixi latè in §. col. vij. de test. lib. Consuet. Biturigum.

In reg. Dolo facit.

Argumenta.

- 1 *Maritus in dolo esse dicitur dotem petens, quam restituiturus est.*
- 2 *Maritus quando in casu restitutionis dotem petere possit.*
- 3 *Dolo caret, petens quod alij, quam ei à quo petit, redditurus est.*
- 4 *Spoliatus restituendus est in possessionem, tametsi eandem restituere oporteat.*
- 5 *Dolo facis & c. vtrum huiusmodi exceptio opponatur in possessorijs.*
- 6 *Spoliatus prius restitui debet, quàm de proprietate queratur.*
- 7 *Peto, hoc verbum latè patet, & pertinet tam ad iudicium possessorium, quàm ad petitorium.*

REGVLA LIX.

DOLO facit qui petit quod restituere oportet eundem.

- 1 *† IN marito qui petit dotem, quæ est in casu restitutionis, rationabili-*

ter potest intelligi: quia cum esset ipse restituiturus si haberet dotem penes se, dolo videtur facere, quia petit, vt hic, & ff. de doli except. l. dolo. & de reg. iur. l. in condemnatione. §. dolo. ¶ Sed opponitur. ff. sol. matr. l. si socer. §. Lucius. b. vbi admittitur maritus ad petendum dotem quæ erat in casu restitutionis. ¶ Sed dicendum est quod ille §. declarat & distinguit effectum istius regulæ, quia aut est restituiturus eidem, aut c. alij. si alij, cessat regula: c. aliàs & omnes procuratores actorum ab agendo repellerentur: quia quod petunt, restituri sunt domino, quod est absurdum & inconueniens: & tractatus totus de procurator. redderetur inutilis. si vero eidem à quo petit, tunc regula locum habet, vt d. §. Lucius. ¶ Item contra regulam videtur. C. ad leg. Iul. de vi publ. l. si quis ad se fundum. vbi petit sibi red di possessionem sibi violenter ablatam, & nihilominus postea poterit super dominio cõueniri, & conuentus restituere cogetur. ¶ Dixerunt quidam quod hæc regula locum habet in petitoriis tantum, & non in possessorijs. quod falsum est, vt patet. ff. de Carbo. edic. in l. ij. §. causæ, & not. in præalleg. l. dolo. & de iud. l. si de vi. & de reg. iur. l. inuitus. §. cui damus actionem. Et ideo distinctiui oportet in possessorijs: d. quia aut agitur iudicio adipiscendæ, aut retinendæ, aut recuperandæ possessionis. In primis duobus, scilicet adipiscendæ & retinendæ, regula locum habet. In tertio verò, id est recuperandæ, locum non habet: ¶ quia spoliatus antè debet restitui, quàm de proprietate queratur, vt d. l. si quis ad se fundum. & C. si per vim, vel alio modo. l. j. & de donat. inter vir. & vxor. l. si maritus. & de agric. & cens. l. si coloni. & ff. de iudi. l. si de vi,

de vi. & ad leg. Iul. de vi pub. l. qui
 7 cœtu. §. si de iure. † & ideo quod hic
 dicitur petit, debet largo modo po-
 ni: id est agendo iudicio petitorio,
 vel possessorio adipiscendæ vel re-
 tinendæ possessionis: & quod sub-
 licit restituere, scilicet eidem: secus
 si alij, vr superius ostensum est Dy.

A D D I T I O.

a ¶ Facere. Adde hic Aret. instit. de
 except. char. pen. vers. quæto an &
 quādo potest opponi illa exceptio.
 dolo facis, vbi ponit octo notab.
 conclusiones in materia huius reg.
 b ¶ §. Lucius. Adde ibi Bart. & Doct.
 Mod. quod licet hæc regula habeat
 locum contra petentem & restitue-
 re debentem, vt in iuribus hic per
 Dyn. alleg. tamen intelligitur quan-
 do agit ex persona propria: sed non
 ex iure alterius. quia non potest ob-
 iici hæc exceptio, vt dicit hic Dyn.
 In fin. & idem not. Franc. Aret. in l.
 ex duobus. in prima & ult. col. ff. de
 duob. reis. per text. in l. Vranus. §. ij.
 & ibi Ludo. Bologn. in secundis in-
 terpret. ff. de fideiuf. & vide Io. Fab.
 in §. in bonæ f. in gloss. j. & ibi Ang.
 & Ias. vers. quæ sit differentia inter
 exceptionem compensationis & do-
 li. instit. de act. & gloss. & Bart. in l.
 qui inuicem. ff. de condict. indeb.
 Bald. Alex. & Lud. Bologn. in secun-
 dis interpret. in d. §. Lucius. & Rom.
 in consi. cciij. col. iij. & Spec. tit. de
 salariis. §. iij. versic. sed pone & hic
 Io. Andr. in gloss. & Doct. in c. in li-
 teris. de rest. spol. & not. secundum
 Rom. in d. consi. quod ista regula ha-
 bet locum quando incontinenti re-
 stitutus est quod accepit: secus si
 ex intervallo. casus est in l. fin. §. j. ff.
 vt leg. nom. ca. & Adde Bald. in c. j.
 §. possessionem. vers. & not. de pace
 Constant. col. x. & hic Philip. Fran.
 & Fran. de Crema. in suo sing. cliij.

c ¶ Regula. Hoc ita verum, nisi ille a-
 lius rursus deberet restituere peten-
 ti, vt not. Bart. in l. si donaturus. §. j.
 ff. de cond. ob caus. F. C.

d ¶ Possessoris. Adde an in possessor-
 iis habeat locum regula, dolo facis
 &c. Bart. in l. naturaliter. §. nihil
 commune. ff. de acquit. possess. &
 Abb. in c. in literis. iij. col. de restit.
 spol. & quæ dixit Dyn. in reg. qui ad
 agendum, & Lud. Bolo. in l. j. §. quid
 vis à me in secundis interp. ff. quod
 vi aut clam. & Bart. in l. j. in princ.
 ff. quorum leg. Quid si inter duos
 principes vel communitates facta
 est pax, & facta sunt capitula vt re-
 stituantur ablata particularibus ci-
 uibus, an istis restitutionibus quæ
 debent fieri possit opponi regula
 dolo petis? & dic quod sic. istud est
 singulare verbum Bald. & aureum
 menti tenendum. in c. j. §. possession-
 es. de pace Constant. in visibus feu-
 dorum. & tenet Franc. de Crema. sin-
 gul. cliij. incip. facta est pax inter
 duos principes. Et dum querit an
 exceptio doli possit opponi in iudi-
 cio possess. dic quod potest opponi
 in iudicio possessorio recuperandi
 si incontinenti probari potest, non
 aliter: vt not. Ang. in l. ille à quo. §.
 si de testamento. in fin. ff. ad Treb-
 per gloss. in l. si de vi. ff. de iudi. pro
 quo est text. & gloss. in l. dolo. ff. de
 doli except. & in alleg. l. j. ff. quo-
 rum leg. not. scriben. in l. ij. C. de
 edict. diui Hadri. tol.

e ¶ Antè. Nisi esset quid irreparabile,
 vel irrecuperabile. Alex. l. natura-
 liter. §. nihil commune. col. ij. de ac-
 quirend. posse. Ias. l. iij. §. condem-
 natum. de re iudic. Anron. Rub. re-
 pet. §. morte. l. non solum. num. 478.
 de oper. noui nuntiat. dixi in stylo
 parlamenti cap. xvij §. x. C. M.
 Vide Soc. in trac. fallent. reg. ccclxxix.
 vbi ponit xii. limitationes: quibus
 adit duas moref. sing. xj. & excix.

In reg. Non est in mora.

Argumenta.

- 1 *Mora non nocet habenti exceptionem, qua se tueatur.*
- 2 *Exceptio legitima quæ sit propriè censenda.*
- 3 *Actionem non habere vel talem quæ exceptione summoueat peritiam sunt.*
- 4 *Exceptio quæ potest replicatione excludi, inutilis.*
- 5 *Reus in exceptionibus fungitur vice actoris.*
- 6 *Pæna adiecta in pacto nudo per stipulationem, ob eius obseruationem, an peti possit.*
- 7 *Stipulatio pænæ non committitur super pactione nuda ante litem contestatam.*
- 8 *Rigor iuris quandoque relaxatur ne contractus inutili reddatur.*
- 9 *Pactum nudum secundum ius canonicum parit actionem.*

REGVLA LX.

NON est in mora, qui potest exceptione legitima se tueri.

- 1 **¶ EFFECTVS** moræ afferentis damnum debitori sunt plures, ut dictum est 3. eod. c. mora. & ab oneribus prædictorum omnium effectuum excipitur is qui potest defensione legitima se tueri, ut ff. si cert. pet. l. lecta. & de verb. oblig. l. si pupillus. & de regul. iur. l. nulla.
- 1 **†** Exceptio autem legitima^a debet
- 2 intelligi omnis illa, quæ non potest ope replicationis elidi. Nam si exceptioni obstaret replicatio, haberetur pro non legitima: † quia qua

ratione nihil interest utrum quis non habeat ipso iure actionem, vel habeat eam quæ possit per exceptionem excludi, ut ff. eod. d. l. nihil.

4 **†** Ita nihil interest utrum quis non habeat exceptionem, vel habeat eam quæ possit ope replicationis excludi, cum ita se habeat replicatio ad exclusionem exceptionis, sicut exceptio ad exclusionem actionis: b ut ff. de excep. l. ij. & hoc

5 etiam confirmatur ex eo, † quod reus in exceptionibus in quibus excipiendo ponit seu asserit, vices actoris sustinet, ut ff. de prob. l. in exceptionibus. & de excep. l. j. ¶ Sed contra regulam potest de iure civili opponi: † quia lege cauetur, quod si promissisti aliquid nudo pacto, & si non faceres, promissisti pœnam per stipulationem, agi potest ex stipulatione, ut consequenter id fiat quod in pacto deuenit: aliàs si non fiat, consequitur pœnam in stipulatione deductam. Cum ergo pœna debeat ratione moræ, & mora non potest esse ubi petitio non est, & petitio non procedat ex nudo pacto, ut ff. de pactis. l. iurisgentium. §. sed cum nulla. sequitur quæ non possit esse mora: & propterea nec pœnam committi. vnde videtur ob stare. C. de pactis. l. si pacto. Et si respondeatur sicut primo modo respondent Glossatores iuris civilis, videlicet quod ibi erat debitum quod vno modo debeat, scilicet naturaliter, non erit sufficiens responsio: quia regulariter de iure civili sola naturalis actionem non parit, ut d. §. sed cum nulla. & de verbo. obligat. l. creditores. Et ideo secunda responsio mellor videtur & magis conueniens literæ legis contrariæ: nam ibi non agitur ad id quod debetur ex nudo pacto: sed ad id quod debetur ex stipulatu, & prætextu eius consequitur forte quod

quod nudo pacto debetur : aliàs consequitur quod in stipulationem deuenit. Sed contra hanc responsionem est valde illa l. si pacto. quia nuda pactio præcessit stipulatione pœnalem. tergo stipulatio^c non committitur nisi lite contestata super pactioe nuda : & propterea nõ potest ex ea agi, vt C. de contrah. & cõmit. stip. l. nuda. Et si respondeas, q. ibi fuit lis cõtestata super pactioe nuda, diuinate est. Respõdebis ergo, q. sicut quãdo stipulatio pœnalis incipit à præcedenti pactioe nuda, lex dispensando permittit agere ex stipulatione pœnali nondum commissã, vt metu eius pareatur pacto præcedenti, vt in l. si pacto. ita permittit agere & litem contestari ex pacto nudo, vt in l. nuda.

8 † & est ratio in vtroque casu, ne contrahtus in totum cõstituatur inutilis, si nihil relaxaretur de iuris subtilitate. relaxatur enim in l. si pacto. quia permittitur agi ex stipulatione nondum commissã, quod est contra ius commune, vt ff. de verbor. oblig. l. ita stipulatus. & de verb. signific. l. cedere diem. Et in d. l. nuda. relaxatur similiter : quia permittitur agi & litem contestari super pacto nudo, quod similiter remotum est à iure communi : vt in l. iurisgentium. §. sed cùm nulla. & C. de pactis. l. legem. & de pactis conuen. l. j. † sed de iure canonico hoc secundum iure communi sine dispensatione procederet : cùm nudum pactum ita pariat^d actionem sicut vestitum ē. de pactis. c. j. Dyn.

A D D I T I O.

- a † Legitima. Adde quæ dicatur & sit exceptio, Abb. & Felyn. in rubr. de except. in princ. & Ang. Aret. instir. de except. in rubr.
- b † Actionis. Adde quòd ille, qui potest se ueri exceptione, non dicitur

esse obligatus, vt dicunt Bald. & Ludouic. Bologn. in secundis interpr. in l. Mzuia. §. fundus. ff. sol. matr.

c † Stipulatio. Adde quando stipulatio pœnalis cõmittitur, & qua actio ne possit consequi, Bart. Cyn. Bald. Salicet. & Mod. in l. nuda. C. de contrahend. & commit. stipul. & Barol. Bald. Paul. de Castr. & singul. Alex. ia l. ita stipulatus. in ix. col. de verbor. oblig. & Bart. in l. si pupillus. ff. de verbor. oblig. & in l. petēs. & Doct. in l. si pacto. C. de pactis.

d † Pariat. Adde an ex nudo pacto oriatur actio de iure canon. Docto. in c. j. de pactis. in antiquis. Bald. & ibi Alex. in addit. col. vij. in l. cùm quis. C. de iur. & fac. ign. & Bart. & Alexan. in l. iurisgentium. §. igitur. ff. de pactis. & Bart. in l. quintus. ff. manda. & Innoc. in c. nouit. de iud. dat nobis vnam bonam cautelam consequendi id quod nobis est promissum nudo pacto. vbi videas etiã per Moder. & Salicet. & Alexand. in d. l. legem. C. de pactis. & Rom. in consi. xxx. & Bald. in l. petens. §. al. leg. colum. fin. in repet. Padua. & text. sing. in c. iuramenti. xxij. q. v. & Alexand. in consi. xvj. in ij. volum. & latius in consi. xij. col. ij. per totum lib. iij. & Aret. in §. in personã. colum. pen. instir. de act. Ex quo infert Bald. in d. l. petens. quòd in terris imperij inter laicos, & in foro Cæsaris seruatur decisio iuris ciuilibis : in terris vero ecclesiæ seruatur ius canonicum : quod simpliciter inter clericos seruaretur vbique. & per Bald. in authent. ad hæc. colum. ij. in fine, cum princ. seq. C. de vsur. & Angel. in repet. l. si certis annis. C. de pactis. vbi in ij. col. dicit, quòd in terris imperij laicus contra pactum potest agere ex nudo pacto in foro ecclesiastico per viam denuntiationis Euangelicæ. & ad prædicta vide Ioan. Bap. de sancto Seuer. in suo

pro expressa.

16 Intellectus sumptus à cōtrario sensu legis expressè habetur pro lege expressa.

17 Favorem quando asserat quod in odium est inductum.

18 Tutor remotus ut suspectus, non tenetur in futurum de administratione neglecta.

19 Militia missus ignominiosè, quod inde cōmodum censeatur reportare.

20 Actus idem pœnæ & præmij causa immediata esse nequit.

21 Delictum qualiter causa proxima pœnæ & præmij esse possit.

REGV. LXI.

Quod ob gratiam alicuius conceditur, nō est in eius dispendium retorquendum.

- 1 Ob gratiam^a & favorem minoris est inductum, quod nō possit esse in iudicio sine tutoris auctoritate, ut C. de auth. præstan. l. clarū. & qui legit. perso. l. momentaneæ. & idē si litigavi sine tutoris auctoritate, vel curatoris, si quidem fertur sententia contra eum, nō valet ipso iure: ut C. qui leg. perso. l. j. & si aduer. rem iudic. l. cum & minores. & ff. de re iud. l. acta. §. cōtra indefensos. & l. contra pupillum. sed si feratur pro eo, valet: ut C. de procur. l. non eo minus. † Item in gratiam & favorem minoris inductum est, quod petere possit restitutionem in integrum contra venditorē: ergo si petiit & noluit uti beneficio in integrum restitutionis concessio, nunquid aduersarius eius invito minore possit venditionem rescindere? dicendum est, quod non^b, ne quod in favorem minoris inducitur, in eius læsionem retorqueatur, ut ff. de mi-

- 3 norib. l. si iudex. † Item inductum est merè in favorem pupilli, cui moventur cōtrouersia de statu & bonis, quod quæstio differatur vsque ad tempora pubertatis: quid ergo si habet probationes pro se facientes in promptu, nō erit differenda: sed de præsentico gnoscēda & examinanda: ne quod in eius favorem &c. & de Carbon. edic. l. iij. §. duæ. Item cōfirmatur regula, & traduntur eius exempla. ff. de leg. cōmis. l. ij. & de indiem addict. l. Sabinus. & C. de fide instr. l. plures. & de secund. nupt. l. generaliter. §. in his autem. Sicut hæc^c regula continet veritatem, & eius contraria vera est: † si aliquid introductū est in alicuius pœnam vel odium, nō debet in eius utilitatem cōverti, ut ff. de leg. j. l. si seruus plurium §. si quis ante. & de interd. & releg. l. relegatorij. §. vlti. & l. seq. & not. in auth. de hære. & fal. §. si verò. & idē est opponendū ad vtrunque per ordinē. Et primò ad primū. videtur enim ei ob stare l. in qua cauetur, † q̄ impubes nō potest adire hæreditatē etiam locupletem sine tutoris auctoritate: ergo quod inductum est in eius favorem, videtur in eius læsionem redire, ut ff. de autho. tutor. l. obligari. & instit. de author. tut. §. neque. † Dicendum est, q̄ quædam sunt in quibus certū est conditionem pupilli meliorem constitui, & in illis valet factum à pupillo, etiam sine tutoris auctoritate^d: ne in eius favorem &c. ut C. de procu. l. non eo minus. & de author. præst. l. j. & instit. de author. tut. in princ. † Quædam sunt in quibus certū est conditionem pupilli deteriore constitui, ut si quis se obliget vel vendat cum damno suo, vel actionem cedat: in his factum sine tutoris auctoritate non tenet, ut C. de author. præstan. l. ij. & l. ij. & de inutil. stipul. l. j. Quædam sunt in quibus dubium

esse potest vtrum pupilli conditio
constituatur melior, vel deterior: vt
in hæreditatis additione: quia habe-
re potest latentia onera: & in his fa-
ctum à pupillo sine tutoris autori-
tate non tenet. vt d. l. obligari. & §.
neque. & hoc est in fauorem pupil-
li ne oneribus implicetur, vt ff. de
acquir. hæred. l. more nostræ ciuita-
tis. & l. pupillus. Sed opponitur
ad primam regulā de iure quo ca-
uetur, si + vendo vina, exceptis aci-
dis & mucidis, & emptor velit aci-
da, non potest: licet in eius fauorem
videatur pactum appositum, vt ff. de
peric. & cōmod. rei vend. l. si vina. j.
Dicunt quidam, quod lex contraria
locum habet quando fauor indu-
cebatur per pactum: regula verò
quando per legem vel priuilegium,
quod nihil est: quia in his quæ in
fauorem inducā sunt per pactum,
locum habet regula, vt patet, ff. lo-
cati. l. ea lege. & de lege commif. l.
ij. & iij. & de in dtem addit l. Sabi-
nus. vnde dicendum est, quod fauor
ampliat priuilegiū quod suprà vel
extra ius cōmune conceditur, vt ff.
ad municip. l. j. & C. de thesaur. l.
vnica. lib. x. sed l. si vina. nihil in-
ducebat per pactum extra vel supra
ius commune: & idè non propriè
pertinet ad materiam huius regulæ.

Tertiò videtur cōtra regulam. ff.
quod quisque turis. l. j. vbi dicitur,
+ quod si impetro ius iniquum, il-
lud retorqueri debet in lationem
meam aduersario postulāte. Sed di-
stinguendum est, sicut distinguitur
in l. iij. cod. tit. videlicet, quod si con-
cessum fuerit ad postulationem
meam: tunc habet locū lex contra-
ria. sed si nō ad postulationē meam,
tunc habet locum regula. Quarto
videatur contra regulam. ff. de iure
annul. l. ij. + vbi sententia lata pro
ingenuitate, facit eum, qui pronun-
tiatur ingenuus, perdere ius aureo-
rum annulorum. Sed dicendum est,

quod nō operatur illud directè sen-
tentia, sed tacita renuntiatio illius
qui petit se pronuntiarī ingenuum.
+ eligendo enim vnum de duobus
cōtrariis, videtur tacitè renuntiare
alteri, vt C. de codicil. l. vlt. & de fur.
l. j. & idè ad id, cui renuntiasse vi-
detur per electionē alterius nō de-
bet regressus dari, vt §. de elect. c. vt
quis. lib. vj. & ff. de lege commif. l. si
fundus. §. eleganter. & l. post diem.

Quinto opponitur de l. pridem. C.
de quæst. + vbi serui vel liberti pa-
terni vel materni etiam in fauorem
domini, vel patroni nō torquentur.
Sed illud ratione connexionis: quia
si pro eo, sequeretur quod etiā con-
tra eum, + cum testis pro vtraq; par-
te deponere debeat, vt C. de episc. &
cler. auth. sed iudex. f. Sexto opp.
de l. die Sabbatho. C. de Iudæis. + vbi
sicut Iudæi nō possunt cōueniri die
Sabbati: ita nec possunt alios conue-
nire. Sed ibi priuilegium non stetit
in finibus cōcessionis, sed vltra ces-
sit propter æqualitatem inter litiga-
tores seruandam, & inæqualitatem
vitandam. C. de fruct. & lit. expen. l.
vlt. & de proxi. sac. scrip. l. in sacris.

Septimò opponitur de l. inter so-
cerum. §. cum inter h. ff. de pact. dor.
+ Sed ibi conuentio tacita à con-
trario sensu conuentionis expressè
percepta debet haberi pro conuen-
tione expressa, + sicut intellectus
perceptus à contrario sensu legis
expressæ pro expressa lege habetur.
vt ff. de testi. l. ex eo. & de testa. qui
testamento. §. mulier. & idè k cas-
sus ille non est contrarius regulæ:
quia pactum expressum nō torque-
tur in damnum, sed tacitum à con-
trario sensu expressæ conuentionis
percipitur. Ad contrariam autem
regulam opp. videtur enim + quod
id, quod indultū est in pœnam vel
odium, retorqueatur in fauorem:
+ quia inducū est in pœnam &
odium tutoris suspecti, quod à tute-

la remoueatut tanquàm suspectus, & tamen conuertitur ad eius commodum: quia nō tenetur ulterius de periculo administrationis negligē, vt ff. de suspect. tutor. l. decreto.

19 † Item inductum est in pœnam & odium illorum qui de militia per ignominiam remittuntur, quod non possunt immorari in vrbe, vel alibi vbi imperator sit, vt ff. de his qui not. infam. l. ij. §. ignominia. & tamen conuertitur ad vtilitatem eorum, quia excusantur à tutelis quæ deferuntur in vrbe, vt ff. de excusat. tut. l. sed & milites. §. sed & ignominia missi. † Sed dicendum est quod

20 l. idem actus nō potest esse causa im-

mediata pœnæ & præmij, vt d. l. re-

legatorū. §. si. & l. seq. & de neg. gest. l. siue hæreditaria. & C. de hæred. l. curiales. & de decur. l. ne quis. sed causa mediata & remota esse potest: delictum enim est causa pœnæ: pœna verò causa inhabilitatis ad aliquem actū vel officiū iudicatur, inhabilitas verò causa remotionis ab actu, remotio autē causa exemptionis ab onere imminente occasione actus, vt d. l. decreto. & d. l. sed & milites. §. sed & ignominia. Sed contra prædicta videtur. ff. de his

21 quib. vt indign. l. ij. † vbi delictū est causa proxima quasi pœnæ & præmij. Sed diuersitas personarū & rerum quæ ibi erat, tollit contrarium: nam ibi respectu fisci meretur: & idē cōsequitur præmij: respectu autem legati delinquit, & idē patitur pœnam.

A D D I T I O.

a † Gratiam. Amplia reg. istam procedere, licet verba sint obscura, quæ alloqui contra proferentem interpretari solent, vt ait Dy. in c. contra eum. nu. 3. §. eod. F. C.

b † Quod non. Adde Bart. in fi. & ibi Doct. Mod. C. de fruct. & lit. expens. & Bald. in c. ij. §. in quibus, de con-

suetud. recti feudi. & ibi Card. Alex. & Bald. in l. quod fauore. col. ij. vers. venio ad exemplum. C. de legi.

c † Sicut hæc. Adde quando in fauorem alicuius introductū, in eius læsionem non debet retorqueri, Cyn. Bart. Bald. & Saly. Paul. & Ias. in l. quod fauore. C. de legi. & Bart. Bal. & Mod. in l. nulla. ff. de lega. & Fel. in c. dilectus. in ij. ver. viij. conclus. de rescript. in c. tuis. post princip. de test. versic. in tex. & Specul. in tit. de test. §. ij. vers. xxxvj. & Bald. consil. cccxxix. ante fin. lib. ij. & Felyn. post And. Barb. in c. intelleximus. col. ij. vers. nota ex textu. de iudic.

d † Autoritate. Adde quando gesta per pupillum sine tutoris autoritate valeant. gl. & Bart. in l. ij. ff. de nouatio. & in l. pupillus. §. pupillus. & sing. in l. obligari. ff. de auctor. tut. qui ponit distinctionem Dy. hic, licet de eo non faciat mentionem. & vide Bal. Christoph. Porc. & ibi Ias. in addit. Ioan. Fab. & Aret. instit. de auctor. tut. in prin. Sed quid in iudiciis, vide Cy. Bart. Bal. Ang. Saly. & Alex. in l. nō eo minus. C. de procu. Io. Fab. & Aret. in §. neque. instit. de auctor. tut. & decis. Capel. Tholos. decis. cij. & Alex. in d. l. non eo minus. Et not. qd si pupillus careat tutore, & etiam nō possit habere copiam iudicis. potest solus ipse adire hæreditatem, vt est gl. sing. secundū Rom. & Lud. Bolog. in primis interpret. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de no. oper. nunt. & Alex. in l. honorū. in vlt. col. ver. tertio limita. C. qui admil. licet Lud. Bart. & Doct. in d. §. si quis ipsi prætori. velint cōtrarium. & adde Bald. in d. l. quod fauore. col. ij. & Alex. in l. iij. §. adipiscimur. ff. de acquir. posses.

e † Postulationem. Adde Dyn. & quæ ibi dixi. suprā in regula, in iudiciis. prope fi. & Dy. j. ead. reg. in vj. oppo. & ibi in addit. & Fely. in c. sancto.

rum. in prin. de rescript.

f ¶ Iudex. Adde ibi Alex. Imol. in addit. ad Bart. & ibi Cy. & Bar. & Bal. latius in l. presbyteri. C. de episc. & cleric.

g ¶ L. die. Adde ibi Bart. & Doct. & Bart. in l. j. §. nuntiatio. ff. de no. ope. nunt. & Ang. & Alex. post Bart. in l. fin. C. de iure delib. & Alex. in l. iij. ver. iij. limita. ff. quod quisque iuris.

h ¶ §. cum inter. Adde q. Bart. in conf. cxxx. reprehendit Dy. circa Intellectum d. §. cum inter. in q. pater dedit dotem pro filia, & stipulatus est dotem sibi reddi, sol. matr. morte filie sine lib. an ea mortua cum liberis debeat restitui dos, vel cedat lucro viri, vel eius filiis? & Dyn. dicitur tenere huc, quod cedit dos lucro viri. & ipsum sequitur Bal. & etiam Imol. in l. si cum dotem. in prin. ff. sol. matr. & idem tenet Cy. in l. quod favore, C. de leg. sed Bart. contrarium tenet in d. l. si cum dotem. & in d. confil. cxxx. & conf. ccxxvij. maxime attenta consuetudine generali, de qua in l. dos a patre, C. solu. matri. quia remanet apud liberos heredes matris. & Pau. de Cast. in d. l. si cum dotem. & Bal. in auth. sed & si quis. C. de secun. nupt. tenet q. dos spectet ad heredes mulieris quando pater stipulatus est sibi ipsi. secus si filie, de quo vide late per Alex. in d. l. si cum dotem. col. vj. ver. successiue, extra glo. oppo. & Io. Pet. de Ferra. in forma libelli, quo vxor agit ad dot. & vsu. in verb. dicite domine. in princ. & Benedi. de Plumb. in repet. l. dotem. sol. mar. ff. & Imol. in conf. lxxiij. & Ioan. Cal. in conf. j. de donat. inter vir. & vxor.

i ¶ Legis. Vide Bart. in l. j. in prin. col. iij. circa fi. nu. 16. ff. de offic. eius cui mand. est iurisd. G. S.

k ¶ Et ideò. Idem inquit in c. peccatum. nu. 3. §. eod. F. C.

l ¶ Sed dicendū. Adde q. ea quæ sunt inducunt in odiū nō debēt operari fauorē, ne ex eodē facto consequatur

quis præmiū & pœnam. Bal. in l. nulla. in fi. & Doct. Mod. ff. de legib. & Alex. in addit. ad Bar. in d. l. quod fauore. & Dy. in l. decreto. ff. de suspens. tut. ubi distinguit eo modo quo hic. glof. & Doct. in l. siue hæreditaria. ff. de neg. gest. & Albe. de Ros. in Dictiona. in verb. actus, & pulchrè Fel. in c. dilectus. ij. col. ij. ver. iij. cōclusio. de rescri. & in d. c. intelleximus. col. ij. ver. no. ex tex. in fi. de iudic.

In reg. Nullus ex consilio.

Argumenta.

1 Consilio dato quādo quis teneatur, & quando non. & nusq.

3 Consilium vel opem præstans aliq. ad delinquendum, quando de delicto teneatur.

REG. LXII.

a Nullus^a ex consilio, dummodo fraudulētum non fuerit, obligatur.

1 ¶ Si tibi dedi consiliū vt pecuniam tuā potius in mercimoniū quā in emptionē prædiorū conuerteres, & malè tibi acciderit: quia fortè merces naufragio sunt submersæ, & dubitatur an ego tenear, distinguitur: quia aut dedi b consiliū bona fide, & tunc nō teneor: aut fraudulenter, & tunc teneor. & hoc dicit regula, & cōfirmat. ff. e. l. cōsiliij, & manda. l. ij. §. vlti. Sed videtur de cōsilio teneri etiā si nō fuerit fraudulentū, vt ff. ad. l. si remunerādi. §. si tibi. in fi. sed ille §. debet intelligi quādo aliās facturus non fuerat. Quare distinguendū videtur: quia aut datur cōsiliū contrahēti, aut datur cōsiliū delinquēti. Si contrahēti, aut erat aliās cōtrahturus, aut nō: si non erat cōtrahturus, tenetur is qui consiliū dedit, vt l. si remunerādi. §. si tibi. sed si erat aliās cōtrahturus, tunc locum habet distinctio regulæ: quia si interuenit fraus in consulente, te-

netur, vt hic, & ff. cō. l. consilij. & de dolo. l. quod si cūm scires. & de fur. l. falsus. §. si quis nihil. & mand. l. ij. §. tua. † Sed si datur cōsiliū^c delin-
 3 c quenti, variæ sunt opiniones: mihi autē videtur q̄ aut is cui cōsiliū datur nō erat aliās facturū, aut erat aliās facturū: si nō erat aliās factu-
 rus, simpliciter teneretur q̄ cōsiliū dedit^d, vt ff. de iniur. l. non solū. §. si mandaro. & §. Proculus. & §. Attili-
 cinus. Sed si erat aliās facturū: aut præbuit cōsiliū & nō opem, aut opem & nō cōsiliū, aut cōsiliū & opem: si cōsiliū tantū, tenetur, quia nō oportet laudādo malitiā augeri, vt ff. de seruo corrup. l. j. §. petuade-
 re. & C. de fur. l. si quis seruo. si opem tantū sine cōsilio principali vel secundario, nō tenetur, vt ff. de fur. l. si pignore. §. qui ferramēta. si cōsiliū & opem, nō est dubiū q̄ tenetur. ff. de verb. sign. l. sæpe. §. item dubita-
 rum est. & in lit. de oblig. quæ ex delicto nasc. §. ope Dyn.

ADDITIO.

- a † Nullus. Materiam huius reg. quā plenissimē tractat Deci. in l. consilij. ff. eod.
 b † Dedit. Adde quādo quis ex cōsilio teneatur. gl. in §. ope. insti. de oblig. quæ ex delict. & gl. in l. ij. §. si. ff. mād. & Bart. in l. nō solum. §. si mādato. col. iij. ver. veniamus. qui tenet opi. Dyn. hic. & etiā Alex. in addi. ff. de iniur. & Bal. in l. nō ideō minus. C. de acc. & Bart. & Doct. post gl. in l. sæpe. de verb. sig. & Bal. in l. ob hæc verba. vbi multa sing. dicit. ff. de his qui not. infra. & in l. data opera. col. xxiij. C. qui accus. non poss. & in l. metu. C. quod met. cau. & in l. j. col. j. & ij. C. de ser. fugit. & Cano. plenē, præcipuē Fely. in c. j. col. iij. ver. secundum membrū. de offic. deleg. & Saly. & Mod. in l. j. C. de rap. virg. & Doct. in c. sicut dignū. maximē Fely. col. iij. in prin. ver. not. vbi ponit re-

gulam cū pluribus fallen. de homi. & vide Pau. de Leaz. & Card. in c. j. de pœn. vbi est notab. tex. & Aret. in §. in duplū. col. ij. & in §. omnes autem. & ibi Ias. col. ij. de act. insti. & Aret. in tract. suo Malefic. in verbo, Sempronium. in q. pen. & fi. & ibi in addi. Aug. de Arim. & Bernat. Lādr. & vide Rom. sing. cccclxxvj. incip. in cōtractibus. & Ang. de Perus. in l. j. C. de nlli aggerib. & Albe. de Gand. in tract. Malefic. tit. de quibus. q. v.
 c † Cōsiliū. Quis dicatur dare cōsiliū ad delinquendū, vide tex. in l. in furti. §. rectē. ff. de furt. F. C.
 d † Dedit. Adde q̄ in dubio præsumitur alias facturū non fuisse, secundum Fely. in c. j. col. v. ver. virū autem. de offi. deleg. & Bald. in l. data opera. col. xvij. C. qui accus. nō poss. Sunt tamē aliquot modi probādī q̄ etiam alias fecisset absque cōsilio, quos diligenter persequitur Bald. in l. j. C. de ser. fugit. F. C.

In reg. Exceptionē. Arg.

- 1 Excipiens quando presumatur confiteri. & nu. 6.
- 2 Exceptionem iuris proponēs, an censetur tacitē confiteri.
- 3 Verba in dubio proprie intelligenda sunt.
- 4 Indefinita æquipollet vniuersali.
- 5 Exceptiones iuris sunt propriē exceptiones.

REGV. LXIII.

EXceptionem obiciēs, non videtur de intentione aduersarij confiteri.

- 1 † Si opponat cōuentus exceptionē facti siue intentionis, vt quia negat se debere. certū est, quod nō videtur cōfiteri de intentione actoris: quia confessio & negatio directē contraria sunt. & ideō ad positionē vnus non sequitur positio alterius, sed re-

- a motio^a ff. de ver. sig. l. hanc verba. & de institut. l. sed & si. §. si institutoria. auth. de mand. princip. §. neque au-
- 1 tem. † sed si opponat exceptionem iuris, vt pacti de non petendo. rei iu b dicatæ, iurisiurandi, præscriptionis,
- b & similitum, b an videatur tacite confiteri de intentione actoris, ita quod a actor releuetur ab onere probandi intentionem, & reus afficiatur onere probandi exceptionem, dubitatur, & primò videtur quod
- 3 non, † quia verba simpliciter prolata referri debent ad propriam significationem, & non abusiuam, vt ff. de leg. iij. l. non aliter. §. Titius. &
- 4 de verb. sig. l. nepos. † sed exceptiones iuris sunt propriè exceptiones, quia excludunt actionem cum illis.
- 5 ff. de except. l. ij. & ibi not. † item quia indefinita æquipollet vniuersali, vide eundem. §. in procem. nu. 7. & 8. sed hic & ff. de except. l. non vtique, loquitur indefinitè: ergo videtur omnem speciem exceptionis comprehendere. Mihi autem videtur † quod aut excipiendo aliquid simpliciter negat, aut excipiendo aliquid ponit: si negat, vt in exceptione non numeratæ pecuniæ, & non numeratæ dotis, verū est quod non videtur confiteri de intentione actoris, vt hic, & ff. de except. l. non vtique. sed si excipiendo ponit, aut simpliciter, aut sub cōditione: si simpliciter vt quia dicit sibi pactum factum de non petendo, soluisse, vel absolutum esse, tunc de sola exceptione tractandum est, absque eo quod actor intentionem probet. Sed si negat. & sub conditione ponit, quia dicit se non teneri: & si apparebit eum teneri, dicit sibi factum pactum de non petendo, tunc non videtur confiteri, de intentione actoris, & ideo non afficitur onere probandi exceptionem, nisi actor probauerit intentionem suam. & hæc probantur C. de excep. l. si quidem.

ij. & iij. responso.

A D D I T I O.

¶ Remotio. Vide eundem suprà eo. in c. qui sentit. vers. præterea patet.

¶ Similitum. Adde an & quando excipiens vel replicans videatur fateri intentionem aduersarij, Roman. in l. cum mulier. col. v. & ibi Bal. in repe. xx. col. & Inā. de Imol. ff. solu. mat. & Bal. in l. alia. C. de iis quib. vt indig. & per Alex. plenè in l. decen. col. vij. ff. de verb. obli. & Fely. in c. cum venerabilis. col. iij. vers. an & quando. de except. vbi ponit regulam quod non fateatur, & sex casus exceptos à regula prædicta. & vide singu. Ang. Aret. in rub. instit. de excep. col. xx. Et an dicens se absolutum videatur fateri ex cōmuni catur, vide Abb. in c. venerabilem. colum. pen. de excep. & sic adde an confessio possit pro parte acceptari, & pro parte nō. Bart. in l. si quidem. C. de except. & Bal. in l. age cum Geminiano. C. de tras. Alber. de Roz. in Dict. in verbo, exceptione vt edo. & Cep. in cau. lx. vbi etiam ponit de iuramento delato reo, an sit indiuisibile vel non, de quo vide singulariter Sign. de Homedeis. & Fulg. in quodam eorum consilio posito in fine tractatus Maleficiorū domini Bonifacij de Vitalinis, quod incipit, supposito statuto ciuitatis Mediolani. quod posui in fi. lib. Conf. Biturig. & adde ibi, & vide gl. super verbo, malignantium. in c. cupientes, & ibi do. de S. Gemi. de elect. 3. eo. & vide Bar. in l. nō vtique. & ibi Alex. in add. ff. de excep. & Cy. Bal. & Saly. in d. l. si quidē. & Cy. & Doc. in l. ij. C. de don. inter vir. & vxor. & Bar. singulariter in l. Aurelius. §. idē quesit. ff. de lib. leg. & Bal. in l. vnica. C. de cōfess. & Dy. in reg. nullus. ver. vnde mihi videtur. & Lud. Bol. in l. si te. C. de inge. man. in primis interpre. & Alex. in consi. ij. col. pe. in fi. vol. iij. & Fely. & ibi Phil. Sim.

in addit. in c. examina. de iud. col. ij. 1
 Adde Lanfran. in c. quoniam contra. §. cōfessiones. nu. xij. addit. in ver
 sic. acceptura. Panor. plenè in c. bonæ memorie. col. ij. in vers. confes- b
 sio. nu. xxix. de postul. prælat. in c. cum venerabilis. num. j. in vers. videtur. & Phi. Franc. de excep. in ver.
 actoris intentionem. dixi in apost. 2
 in stylo Parla. parte. j. tit. de excep. versicul. item si quis.

c ¶ Actor. Adde quando excipient
 incumbit onus probandi. Bar. & ibi
 Alex. in addit. in l. j. vers. item opp.
 ff. de excep. & Bal. in l. si ex cautio-
 ne. col. ij. C. de non nume. pecu. Bar. 3
 Imol. & Mod. post Dyn. in l. in illa.
 ff. de verb. oblig.

In reg. Quæ contra ius. Argumenta.

- 1 Alienatio bonorum pupilli vel ec-
 clesie contra formam iuris facta,
 est ipso iure nulla.
- 2 Alienatio citra iuris solennitatem 4
 facta non transfert dominium, nec
 vsucapiendi conditionem.
- 3 Crimina non sunt pro infectis ha-
 benda, licet contra iuris formam
 sint facta.
- 4 Facta contra ius non valere, in d
 quibus verum sit. & nu. seq.
- 6 Effectus qui retractari nequeant.
- 7 Sententia non est ferenda sub con-
 ditione, lata tamen valet.
- 8 Relegato an licitè bona adimantur.
- 9 Factum illicitè quando teneat.
- 10 Clausula specialis quando præfere-
 tur generali.

REGVLA LXIIII.

QV A E contra ius sunt,
 debent utique pro in-
 fectis haberi.

¶ S I res ecclesiæ vel pupilli alie-
 nantur contra iuris formam pro non
 facta habetur alienatio: cum ipso
 iure non teneat, eo ipso, quod facta
 fuit contra iuris prohibitionem, b
 ut suprâ de reb. eccl. non alien. c. ij.
 lib. vj. & C. de sacrosanct. eccle. l. iu-
 bemus. & de admittut. l. lex quæ tu-
 tores. & de prædiis minor. l. ij. ¶ Et
 ideo ex tali alienatione nec transfer-
 tur dominium. c nec paratur præ-
 scribendi titulus, vt C. de prædiis mi-
 l. si prædi. & de autho. præst. l. cum
 qui. & de vsuc. pro empt. l. si. & præ-
 alleg. c. ij. lib. vj. ¶ Sed contra regu-
 lam videtur ob stare, ¶ quia certum
 est quod furta, homicidia, adulte-
 ria, & crimina seu delicta contra le-
 ges committuntur, vt ff. de iniur. l. j.
 in princ. & tamen non habentur pro
 infectis. nam si haberentur pro in-
 fectis, nulla pœna pro his impone-
 retur. Itē impossibile est illud quod
 est factum, non esse factum, vt ff. de
 rap. & postli. re. l. in bello. §. facta.
 Dicunt Glossatores Iuris Civilis ¶ q
 regula locum habet tantum in iis,
 quæ de iure sortiuntur effectum.
 quod videtur pueriliter dictū: imò
 de iis quæ de iure impediuntur sor-
 tiri effectum, quia sunt contra pro-
 hibitionem iuris. Sed propter reue-
 rentiam dicentium d sustineri pos-
 set, quod hæc regula loquitur de iis
 quæ de iure sortiuntur effectum, id
 est quæ sunt aliàs de iure permissa,
 vt pacta, vel similia: sed quando nō
 fiunt secundum iuris formam, intel-
 liguntur prohibita: & propter hoc
 non sortiuntur effectū de iure. ¶ Cla-
 rius autem dici potest, quod regula
 loquitur in iis quæ sunt de iure pro-
 hibita: sicut euidenter verba osten-
 dunt lic. & C. de legi. l. nō dubium.
 tamen in his quæ de iure sunt prohi-
 bita quædam reperiuntur quorum
 effectus potest retractari, id est ad
 primum statum reduci, & executio

Impediri: prout donationes, venditiones, & ceteri contractus, testamenta, & similia, & in his proprie procedit effectus regulæ. † Quædam sunt

6 quorum effectus non potest retractari, id est ad primum statum reduci: ut homicidium, & similia: homo enim mortuus reduci non potest ad vitam, nisi virtute solius Dei: ad illa non

7 extenditur effectus regulæ. † Item

8 opp. iure cauetur quod sententia sub conditione ferri non debet: & tamē si feratur, lata tenet: ut ff. quando app. sit. l. j. §. biduum. † Item

9 legato ad tempus non debet adimi bona: & tamen si adimantur, tenet ademptio, ut ff. de interdic. & releg. l. relegatorum. §. ad tempus. ergo ea quæ sunt contra ius, non habentur

pro infectis. † Est tamē dicendum, quod ubi simpliciter prohibent iura, & non ultra progrediuntur, vel progrediuntur solum annullando, factum contra prohibitionem iuris non valet, & pro infecto habetur, ut in l. non dubium. C. de legi. ff. de tutel. l. tuto. §. sub conditione. & de testa. tute. l. certarum. & l. seq. in his duobus casibus proprie loquitur & intelligitur regula: sed ubi ultra progrediuntur, & tractatur qualiter annullatur, dando actionem vel exceptionem, ut patet in iis, quæ dolo, vel metu sunt, quod fieri non debuit, factum

tenet, sed tenere non videtur considerato effectu: quia nihil interest utrum quis actionem non habeat an habeat eam quæ possi per exceptionem excludi, ut ff. eo. l. nihil interest. Item cum ultra progreditur confirmando factum illicitè, quod fieri non debet, factum tenet, ut in l. non dubium. & §. ad tempus. & ff. quando appel. sit. l. j. §. biduum. & ff. de feriis.

10 l. j. §. j. † Ratio prædictorum est: quia cum lex ultra progreditur, statuit clausulæ speciali, f. relicta generalis, ut ff. de verb. obl. l. doli clausula.

& de pœnis. l. sanctio legum. & de alimen. l. alimenta. §. penul. & l. Sci. chus. Dyn.

ADDITIO.

a † Non factio. Adde Bar. in l. cum ij. §. eam transactionem. & ibi Bald. post gloss. ff. de trans. & glo. Bart. & Alex. in addit. in l. ob x. s. C. de prædiis minor. & Barto. in l. cum lex. & ibi Alex. in addit. ff. de fideiuss.

b † Prohibitionem. Vide Dec. in l. am biguis. §. j. nu. 4. & seq. ff. eod. F. C.

c † Dominium. Adde Dyn. in ca. cum quid. nu. 4. & seq. supra eodem.

d † Dictum. Adde ad dicta hinc per Dyn. Cyn. Bar. col. ij. Bald. col. v. & Saly. in l. non dubium. C. de legi. & aliquid per Fely. in c. ij. in j. no. de testibus. & Abb. in c. quod ad consultationem in ij. notab. de re iud. & per Anchar. in c. j. de const. & Bar. in d. l. cum lex ff. de fideiuss. & in l. si is qui. col. xvij. ff. de vsuc. & Cy. in l. j. C. de hære. act. & pulchrè Hentric. Boich. in c. ex literis. de sponsal. sed nota quod Dy. hic omisit vnum, scilicet quando lex imponit pœnam, an statim annullat & infringat actum, ut dicit Bar. in l. j. ff. de iis quæ pro non scrip. quod latius examinat, & ibi Moder. in l. prætor. §. j. ff. de noui ope. nunt. & vide que dixi in lib. Consuet. Bitur. de matri. §. j. col. iij.

e † Sententia. Adde Bar. & Bal. in d. l. non dubium. & ibi Alex. in addit. ad Bald. & Bar. Bald. & Saly. in l. cum iudex. C. de senten. & interl. om. iu. & Bar. & Ang. in d. §. biduum. & Abb. & Fely. in l. quod ad consultationem. in prin. de re iud. & Alex. conf. lxxx. iij. in vlt. col. per totum vol. iij. & nouissime Deci. in l. actus. nu. 9. ff. eod. adde quod sententia interlocutoria siue diffinitiva lata expressè contra regulam iuris communis, est nulla: licet reperiantur aliqui casus excepti, in quibus saluari posset illa sententia, ex quo illi casus speciales

non

non sunt expressi in sententia, unde si iudex interloquitur seruum torquendum esse contra dominum suum, hæc sententia est nulla, ut est gl. in l. ij. ff. de app. recip. Similiter si pronuntiavit iudex filium suum. aut minorem xliij ann. potuisse testari: & ideo valere testamentum, sententia est nulla. text. & ibi Cyn. Bar. Bal. & Saly. in l. ij. C. quando appel. non sit. licet possit saluari in peculio castrensi, vel quasi. Similiter videmus in citatione facta ut quis compareat die feriato, est nulla, nisi exprimaturs causa specialis, quod tempore illo possit procedi. ut not. Inno. in c. preterea. de dilation. & Bar. in l. ij. ff. si quis in ius vocatus non ierit. & Math. de Math. sing. viij. & quando nulla sit sententia: & casus in quibus lata contra ius non est in ipso iure nulla. vide plenè Fely. in c. per tuas. col. iij. de accus. & pulchrè in c. j. in princip. de re iud. ubi ponit vij. ampliationes & duodecim limitationes.

f ¶ Speciali. Adde an & quando per specialem clausulam intelligatur derogatum generali, Dyn. supra eod. in eo. generi. F. C.

In reg. In pari causa.

Argumenta.

- 1 Possidentis conditio melior est in delicto & causa pari. & nu seq.
- 2 Ementibus duobus eandem rem separatim, vter potior.
- 3 Creditor incumbens pignori, præferatur aliis, ubi non constat de prioritate temporis.
- 4 Beneficio collato duobus eadem die potior est possessor.
- 5 Accusatus an & quando possit obicere delictum accusatori.
- 6 Compensatio quando in delictis lo-

cum habeat.

- 7 Dolus præponderat culpe, & an inuicem compensentur.
- 8 Culpa quando & cui culpa præponderet.

REGVLA LXV.

IN PARI delicto vel causa potior est conditio possidentis.

- ¶ IN delicto pari est exemplum. ff. de verb. obli. l. si seruum. §. sequitur. ubi debitor fuit in culpa leui, & creditor in culpa leui, & ideo melior est conditio possidentis debitoris, quam creditoris agentis. Item sunt exempla. ff. de dolo. l. si duo. & ff. de cōtrahen. emp. l. domum. Item in pari causa, absque delicto, melior est conditio possidentis: ^a ¶ nā si duo emerunt eandem rem à diuersis non dominis, melior est conditio possidentis, ut ff. de publi. l. siue autem. §. si duobus. Item si duobus obligatur eadem res, & ignoratur cui prius, melior est conditio possidentis. ff. de pigno. l. si debitor. ¶ Item ^b si duobus est concessum beneficiū eadē die: vni à sede Apostolica vel eius legato alteri ab ordinario loci, melior est conditio possidentis, ^c ut supra de præben. c. si à sede. lib. vj. ¶ Et circa ^d materiam huius regulæ multa reperiuntur contraria: ideo ad omnium solutionem distinguendum videtur hoc ordine: quia aut pro puniendo dolum vel culpa agitur criminaliter, vel ciuilitè. & si criminaliter, aut est idem delictum accusatoris & accusati, aut diuersum. Si idem, repellitur accusator, quia nil dolosus doloso. C. de libera. cau. l. si filium. & C. de testi. l. quoniam. & de hære. l. quoniam. ver. inter se. Si diuersum. aut opponitur in modum accusationis, aut in modum exceptio-

nis: si in modū exceptionis tūc auditur opponens antequā nomen eius inter reos fuerit receptū: postea verò nō auditur, etiā si malus crimē opponat, vt ff. de adul. l. ij. §. qui hoc dicit. & §. si publ. & §. extra. & l. si maritus. §. prescriptiones. Si in modum accusationis: aut de pari, aut minori, vel maiori. Si de maiori, auditur a antequā nōmē suum sit scriptum inter reos. ^e vt C. qui accus. nō poss. l. j. postea verò nullo modo auditur: etiā de maiori. ff. de public. iud. l. is qui reus. & ibi not. Si de pari vel minori, non auditur, nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur, vt C. qui accus. non poss. l. neganda. ^f Si civiliter: aut vterque est in dolo, aut vterque est in pari culpa: & tunc hincinde compensantur, siue circa idem, siue circa diuersa reperitur dolus, siue culpa: vt ff. solu. ^f matril. l. viro. f. & l. cum mulier. & de dolo. l. si duo. & de eo per quem factum est. l. fin. §. sed si stipulator. & de contrah. empt. l. domum. & ne quid in loco publ. l. ij. §. idem ait. & quod vi aut clam. l. si alius. §. bellissimē. & l. vlt. §. si ad ianuam. & de doli except. l. apud Celsum. §. Mar. ^g cellus. † aut vnus in dolo, & alius in culpa: & tunc si circa idem, non fit compensatio: quia dolus præponderat culpæ. ^g vt ff. ad leg. Aquil. l. item j. §. fin. & l. qui foueas. §. hæc tamē actio. & l. si putator. Si circa diuersa, fit compensatio cum teneatur vterque ad quantitatem, vt ff. de ^h compensa. l. si ambo. & ibi no. † si vnus in lata culpa, alius in leui, præponderat lata: quia æquiparatur dolo, vt ff. de pos. l. quod Nerua. & si men. fal. mo. dixit. l. j. §. lata culpa & si quis testa. liber esse ius. sue. l. j. §. non autem. si alius in leui, alius in leuissima, præponderat leuis circa idem, sicut dictum est suprà in casu simili, secus circa diuersa, cum sint

inuicem debitores in quantitate: vt ff. eod. l. cum par delictum. Item si vnus in leui in faciendo, alter in negligendo, præponderat leuis in faciendo: & ceterò non compensatur, nec est melior conditio possidentis, vt plenē no. ff. so. mat. l. si mora. Dy.

A D D I T I O.

Possidentis. Adde not. commodum possessionis. & alia collige per Dyn. hic. & Bar. in l. si inter. ff. de reb. dub. & Bal. in l. siue autem. §. si duobus. ff. de publi. in l. ordinarij. & l. quoties. vbi las. & in rep. C. de rei vend. & Fel. in c. ex literis. col. j. de prob. Possessionis quam plurima commoda congestit And. Tiraq. in trat. Nobilitat. char. cccxx.

^b Idem ait. §. eod. in c. qui prior. nu. 6. & 14. & in c. cum sunt. nu. 8. F. C.

^c Possidentis. Adde Soci. in l. j. col. ij. vers. & hoc vltimum aliàs inducebam. ff. sol. ma. & Dy. & quæ dico in prima add. in reg. qui prior. §. eo. & gl. in §. quod ad pacifi. possess. in verbo, nominatum. in Pragmat. Sanct. Fely. pulchrè in c. capitulum. col. x. vers. de duabus collationibus. de rescrip.

^d Et circa. Adde eundem. §. eod. in c. cum sunt. vbi refert plures notabiles decisiones huc pertinentes. F. C. Adde quando crimen deductū per viam exceptionis sit punibile, Bar. in l. ij. §. si publico. ff. de adulter. & ibi Alex. in addit. & Cyn. & Saly. in l. si magnum. C. qui accusat. nō poss. & Bal. in l. si. C. de fide instr. & Abb. & Fely. c. j. col. ij. circa si. vers. collige octo except. vbi ponit octo notabiles conclusiones. & Ludo. Bolog. in d. l. ij. §. si publico. in primis interpretat.

Adde istum in l. ij. & quod ibi posui in apostil. ad eum in vers. sine aliqua excep. ff. de excep. Flor. in l. notandum. ff. ad l. Aquil. Bal. in addit. ad spec. in tit. de instr. edi. vers. per excepte

exceptione falsi. Aret. plenè in trac. Malefi. in versu. ad querelam. col. j. dixi in apostil. ad Pan. in c. cum dilectus. nu. xxviij. in ver. non punien dū. de ord. cog. & Old. cōsi. lxxviij. vbi ponit multa iura.

e ¶ Reos. Adde quādo dicatur nomen fuisse inter reos receptum, glo. in §. præscriptiones. & Bar. in l. adulterij. C. de adulter. Bal. & Saly. in l. neganda. C. qui accus. non pos. Alex. in l. cū mulier. col. j. ff. sol. mat. & gl. Bar. & Io. de Imol. & Alex. in addi. ad Bar. in l. is qui. colum. iij. de pub. iudi. & Bald. l. j. col. xviij. C. qui accusa. non possunt.

f ¶ L. vero. Adde ibi Cyn. Bal. Bar. & Roma. in l. cum mulier. & singulariter Alex. ff. sol. mar. & Inno. & Abb. in c. intelleximus. col. vlt. de adulter. quando paria delicta mutua compensatione tolluntur. & per gl. Abb. & Felyn. in c. dilecti. col. ij. de exce. a & Aret. sing. instit. de excep. in prin. col. xiiij. versu. est nunc hīc omnino videndum. & Io. de Imo. in d. l. cum mulier. & Spec. tit. de except. §. fina. i & quæ dixi in quodam consil. j. in ordine post tract. Cōsue. Biturigum posito. col. vij. Et an accusatus possit suum accusatorem reaccusare, vide ibi per Doct. & amplè Bart. & Imo. in l. is qui. ff. de pub. iud. & Cy. Bal. & Saly. in d. l. j. & l. neganda. C. qui accus. non pos.

Adde, an & quando paria delicta mutua compensatione &c. Panor. in c. intelleximus. nu. 5. & post Inn. ibi col. j. in gl. sua in versu. paria. de adul. & dixi post eundē Panor. in c. j. nu. i. in versu. mutua compensatione. de iniur. & not. Soc. in tract. fall. regu. lxxxvj. & Signorel. de Hom. consil. l. & consil. lxx.

g ¶ Culpe. Adde quādo dolus præponderet culpe. Doct. 5. in præceden. apostil. allegatos. & Alex. consil. lxxviij. col. ij. in fi. & seq. lib. iij.

In reg. Cum non stat.

Argumenta.

1 *Conditio pro impleta habetur, si per eum impediatur, cui impleri debet.*

2 *Conditio quando pro impleta habetur. & nu. seq.*

6 *Legatum præsumitur relictum contemplatione legatarij.*

REGVLA LXVI.

CUM non stat per eum ad quem pertinet, quominus conditio impleatur, haberi debet perinde ac si impleta fuisset.

H A E C regula ² debet per omnia intelligi & exponi sicut intelligitur & exponitur. ff. eo. l. in iure civili. & de verb. oblig. l. in executione. §. si. ¶ vt ecce, si testator legat mihi fundum sub conditione, si decem dederō hæredi, & per hæredem stat quominus recipiat, conditio pro impleta debet haberi: vt C. de cond. inser. l. si. & ff. de statulib. l. iij. in princ. & §. si. Item si testator instituat me hæredem sub conditione, si decem Titio dederō, qui Titius erat futurus hæres ab intestato. Nam si per Titium stat quominus recipiat, habetur conditio pro impleta, vt ff. de condit. inser. l. si ita hæres. Item si stipulor à te decem si ascendero Capitolium, & per te stat quominus ascendam, habetur conditio pro impleta, vt d. l. in executione. §. si. & l. in iure ciuili. ¶ Sed opponitur, & videtur quod conditio nō habeatur pro impleta, licet is qui implere debuerit impediatur implere, vt ff. de condit. & demōstra. l. quibus diebus. in prin

- princ. Sed multum refert utrum im-
pediatur per eum cuius intererat non
impleri: ut quia futurus erat obli-
gatus conditione impleta vel erat
amissurus rem suam, vel heredita-
tem non habiturus, quam alius ha-
buisset conditione impleta, & tunc
b locum habet regula^b cum iutibus
supradictis: sed si per eum, cuius
non intererat non impleri, non ha-
betur pro impleta, ut l. contraria. C.
de condi. infer. l. si. ff. ad leg. Aquil.
l. inde Neratius. §. idem Iulianus.
3 † Sed oppo. & videtur quod licet
stet per eum cuius intererat, non
impleri, non habetur pro impleta:
quia si testator legat decem liberto
suo sub conditione, si cum filio ste-
terit, & filius moriatur: & sic per
eum, seu per casum in personam
eius contingentem, stat quominus
conditio non impleatur, relictum
non debetur, ut ff. de annu. leg. l.
Seio. in princ. & de condi. & demon-
strat. l. illis libertis. Sed dicendum
4 est multum referre utrum stet per
eum, id est per factum eius, siue per
impedimentum ab eo praestitum: &
tunc simpliciter verum est: quia ha-
betur conditio pro impleta, & ita
loquitur regula. & de leg. iij. l. qui
concupinam. §. vxor. & de alimen.
leg. l. Mævia. in princ. & d. l. in iure
ciuili. & C. de condi. infer. l. si. † An
per casum in personam eius contin-
gentem: & tunc locum habet quod
dicitur in lege contraria: quia tunc
distinguitur: nam aut tunc erat re-
lictum contemplatione eius in cuius
persona erat conditio implenda:
aut fauore eius cui relinquitur,
aut dubitatur. Primo casu relictum
non debetur post casum in perso-
nam eius contingentem, ut d. l. Seio.
in princ. & de condit. & demonst.
l. illis libertis. in fine. Secundo casu
debetur. de annuis leg. l. annua. in
6 princ. † Tertio casu relictum debe-
tur, quasi in dubio interpretandum
sit legatarij contemplatione^c po-
tius relictum, si ex veritate vel con-
iecturis aliud non appareat, & ideo
legatum debetur. ff. de alim. leg. l.
Caio. §. Imperator. & C. de leg. l. j. &
d. l. illis libertis. in fi. † Item oppo. &
videtur quod hæc regula sit super-
flua, cum idem contineat. §. eo. c. im-
purari. & ideo non ponenda. C. de
no. Cod. compo. l. j. §. quibus. & ff. ut
leg. no. ca. l. hæc stipulatio. §. diuus.
Sed dicendum est sine dubio, quod
hæc regula & illa loquitur in con-
ditione potestatiua: sed illa loqui-
tur proprie quando impeditur per
casum conditionem impleri: hæc
autem loquitur quando impeditur
per eum cuius intererat conditio-
nem non impleri & ideo vna per a-
liam non est superuacua. Præterea
circa hanc materiam dicendum
est: quod ibi in c. imputari. plenius
distinguendum: nam hæc & illa, in-
telligi possunt in vna specie condi-
tionis mixtæ, id est quæ pendet ex
facto implentis & alterius: sed ma-
gis proprie in potestatiua procedunt.
Dyn.

A D D I T I O.

a † Regula. Ad pleniorē intelligen-
tiam huius materiæ, videndus est
Deci. in l. in iure. ff. eod. & Dyn. in
reg. imputari. §. eod. F. C.

b † Regula. Adde Bart. in sua disput.
incip. Perusæ ciuitatis, & in consi.
cxxxij. & quæ dixi. §. in reg. impu-
tari. in secunda addit. & Bar. in mol.
Alex. & ff. Soci. in l. in testamento.
in ij. ff. de condit. & demonst. &
Ang. in l. j. C. de instit. & subtit. &
Barth. Soci. de Senis in l. iure ciuili.
& l. quibus diebus. in princip. ff. de
condit. & demon. & Alex. consi. cij.
in ij. col. in princ. vol. j. & latius in
cons. xlix. col. ij. vers. ij. in vol. ij. &
Bar. in l. vter ex fratribus. ff. de cõd.
instit. & pulchrè Henric. Boich in c.
sicut

sicut ex literis. & ibi Præpos. Mediol. de spons.
 c ¶ Contemplationem. Hinc est quodd in legatis disunctiuis electio in dubio est legatarij, licet regulariter sit debitoris. l. Lucio. ff. de leg. ij. Dynū tamen reprobatur Bart. in d. §. Imperator. & in d. l. illis.

In reg. Quod alicui. Argumenta.

- 1 *Decurio prædia publica nomine proprio sicut colere nequit, sic nec alieno.*
- 2 *Tutor nec suo, nec alieno nemine rem pupilli potest emere.*
- 3 *Furiosus per alium potest acquirere, licet non per se.*
- 4 *Facere qui nequit per se, quando possit per alium.*
- 5 *Facere quod quis non potest ut ipse an & quando possit efficere tanquam alius.*
- 6 *Libertus nomine alieno patronū in ius vocare potest, proprio nō potest.*

REGVLA LXVII.

QUOD alicui suo non licet nomine, nec alieno licebit.

- 1 ¶ **S**ICVT decurio non potest suo nomine proprio prædia publica colere, ita nec licet subiectis alieni nominibus ut ff. de adm. rer. ad ciui. pert. l. ij. §. j. ^a ¶ Item sicut non licet tutori emere rem pupilli suo proprio nomine: ita nec per interpositam personam licebit: ut ff. de autor. tut. l. pupillus, §. sed si per interpositam. & ad prædictorū confirmationem accedat, ff. de contrah. empt. l. non licet. & C. de hered. insti. l. neq. & ff. de vsuc. l. Labeo, §. sed cum cum multis simil. Sed opp. & videtur qd

illud quod nō licet per se liceat per
 3 alium. ¶ Furiosus enim non potest acquirere rem per se, & tamē potest per alium, ut ff. de acquir. poss. l. j. §. Item acquirimus. & ad idem accedat. ff. quæ res pig. obli. poss. l. Aristo. & de bon. possess. contra tab. l. iij. §. planē. ij. & l. non putauit. §. si exheredatus. Dicendum est qd illud generale reperitur solummodo tripliciter. Vno modo qd ista sit regula, & cætera sunt specialia. ¶ Secundo, qd quis non potest per se, nec per alium à se submissum, sed per alium à se non submissum potest. & hæc dux solutiones traduntur in l. his enim, casibus. ff. de furt. Tertio modo dici solet, qd aut aliquis impeditur per se ratione delicti à persona commissi: aut ratione rei, aut mixta ratione rei & personæ, aut ratione defectus intelligentiæ. Primis tribus casibus locum habet regula: quarto casu habet locum lex contraria, sicut soluitur. ff. de vsucap. l. Labeo. & de aq. hered. l. Antrillius, §. si. Secundo potest intelligi regula, magis propriè verbis consideratis, videlicet ut
 4 ¶ quod non licet alicui facere suo proprio nomine, non liceat alieno, siue sub colore nominis alterius. Verbi gratia: sicut non licet tutori inquietare pupillū suo nomine proprio: ita nec licebit nomine alterius: ut si habeat ab alio iura cessa contra pupillum, nam non licebit sibi sub nomine alterius pupillū inquietare, ut in auth. ut ij, qui ob. se ha. §. quodd si quis. sed tunc est contra regulam manifestè. ff. de in ius voc. l. quæsitum. ¶ vbi licet patronum in ius vocare nomine alieno, & tamē non liceret nomine proprio. sed regula videtur intelligenda, cum faciendum nomine alterius tenderet ad eundem effectū, quem consequeretur faciēdo nomine proprio: cum autem non ad eundem, sed ad diuer

sum pertinet effectum, tunc locum habet lex contraria Dyn.

ADDITIONO.

- 1 ¶ L. ij. §. i. Adde ad istam reg. & seq. & etiam reg. qui facit per alium. gl. sing. in d. l. ij. §. j. ff. de admi. rer. ad cui. pert. hic alleg. & Dyn. j. in reg. ult. & Bar. & Doct. in l. hereditaria. ff. de furt. cum l. seq. & Bart. in l. La-beo. §. j. ff. de vsuc. & Bal. & Doct. in l. neque. C. de hære. instit. Et quando tutor per se vel interpositam personam possit emere rem pupilli, vide Bald. in d. §. sed si per interpositam personam. & in l. cum ipse. & ibi Cy. & Salic. C. de contrah. emp. & vide hic Ioan. Andr. in Mercuriali. & Philip. Franc.

Adde omnino quod notavi in aposti. ad gl. in l. si is qui in aposti. in ver. quod per me non possum. posita in glo. in ver. & ille. ff. de libe. leg. dixi in aposti. ad Card. in clem. j. §. j. in prin. de regula. not. Card. Alex. in c. sicut nō suo. xlvj. distinct. & Card. de Zab. in clem. fi. de censu. & in quantum hic tangit materiam tutoris, an, quando & qualiter possit cum pupillo contrahere, vide omnino Gerar. de Petra sancta singu. l. vij. incip. qualiter tutores.

In reg. Potest quis.

Argumenta.

- 1 Facere potest quis per alium, quæ per seipsum potuit.
- 2 Litigare in causis publicis potest quis per se, non autem per alium.
- 3 Illustres per se litigare nequeunt, per procuratorem poterunt.
Litigare per se licet in actione populari, non autem per procuratorem.
- 4 Violentum per se licet expellere, non per alium.
- 5 Emphyteutam per possessionem in-

ducere quis potest per se, non per alium.

- 6 Facere quæ quis potest per se, per alium non potest,

REGULA LXVIII.

POTEST quis per alium, quod potest facere per seipsum.

- 1 ¶ SICUT possum per me emere, vendere, locare, conducere, litigare: ita possum per alium. ff. de procur. l. j. §. vsus autem. & de iniur. l. sed si vnus. §. idem Iulianus. & §. idem ait. & instit. per quas perso. age. pos. §. j. Sed contra regulam videtur,
- 2 quia in causis publicis licet per se litigare, non per procuratorem: vt ff. de publi. iudi. l. pen. §. ad crimen.
- 3 Item quia illustribus licet litigare per procuratorem, non per se, vt C. de procur. l. pen. Item in actione populari, licet per se litigare, non per procuratorem, nisi quatenus actio ad priuatum commodum pertinet. ff. de procur. l. licet in princ. & de popu. l. qui populari.
- 4 Item licet per se violentum sine aliquo interuallo de possessione expellere, & nō per procuratorem. ff. de vi & vi arm. l. cum fundum.
- 5 Item licet per se emphyteutam nouum in possessionem inducere, veteri deiecto, non per procuratorem. C. de iure emphyt. l. fi. §. pe. Sed dicendum est omnia supradicta specialia esse, regulam vero generaliter obtinere in iudicio & extra iudicium, vt d. l. j. §. pen. ff. de procur. & ibi no. ¶ Restringi autem debet hæc regula ad ea quæ possunt per alium explicari: in iis autem quæ per alium explicari non possunt, non procedit regulæ effectus, vt arg. C. de cad. tol. §. ne autem. & ff. de sol. l. inter artifices. & not. de vi & vi arm. l. j. §. deiecit. ver. sed & si cum quis. Dynus.

ADDI

A D D I T I O.

a ¶ Contra Vide ad hanc reg. Dyn. in c. fin. nu. 6. & seq. 7. eo. & addit. posita. 7. in proxima reg. At quid differat reg. ista ab illa quæ est in cap. qui facit. j. eo. vide Dy. in fi. F. C.

b ¶ §. ad crimen. Adde ibi Bar. Bened. de Plumb. in rep. & Imol. quando & in quo art. in criminalibus admittitur procurator. & Bal. conf. cvj. col. ij. quæritur. vol. j. & pulchrè Alex. in consi. cxvj. in prin. lib. ij. Bald. & Salic. in l. reos. C. de accus. & Ludo. Bolog. in l. præses. C. ad leg. Fla. de plag. in secundis interpr. & Fely. latissimè in c. meminimus. col. iij. & v. de accus. & Ro. in consi. clij. & seq. & Cepol. in caut. cclv. & cix. & lxxvj. & in consi. lxxij. in j. col. & in cõs. l. & Calder. in consi. ij. tit. de procur.

Adde inquantū hīc sāgit materiā procuratoris, an in causis criminalibus possit interuenire, vide Corf. singul. suis, in verb. procurator. vers. potest quis Fely. cum Barth. Soci. in tract. fallen. reg. cccxxij. vbi ponit. xvij. fallent. Paris de Puteo in suo tract. Syndic. ver. procur. & Gerar. de Petra sancta singu. lvij. incip. ferè per totam Italian. & ibi dat cautelam quòd possit &c.

Adde q. licet in causa criminali regulārīter non admittatur procurator, eo tamen admissio iudiciū valet, gl. in l. quāuis. C. de adult. & in c. j. de iudi. hoc lib. & ibi per Doct. & latè per Abb. in c. veniēs. extrā, de accus. & Cepol. caut. cclij

c ¶ Dicendum. Adde & not. quæ sunt illa quæ possum per me & non per alium. puta per procurat. text. & ibi Bar. in l. cum miles. secundum vtranque lect. ff. de ali. iud. mut. caus. fac. vbi est sing. casus in quo quis cogitur personaliter agere, vel defendere. & Bald. in l. ij. C. de iis qui ven. zta. Imper. & Bald. in l. j. §. penul. ff. de procur. & Inno. & Abb. in c. quæ-

relam. de procur. Bart. & Bald. in l. Aristo. ff. quæ res pign. vel hypo. obli. & sing. Ioan. de Plat. in l. aul. lus qui. C. de decur. lib. x.

In reg. In malis.

Argumenta.

- 1 Promittēs illicitum, non obligatur.
- 2 Promittens decem dolo ductus, an teneatur.
- 3 Promissum malum dupliciter intelligi potest.

REGVLA LXIX.

IN malis promissis fidē non expedit obseruari.

¶ §. I promitto tibi occidere hominem vel committere furtum, vel simoniam: vel aliquid turpe, non expedit fidem seruari, cum promissum ipso iure non teneat, vt ff. de verb. oblig. l. generaliter. & l. veluti. & l. stipulatio hoc modo. & l. si plagij. & de fideius. l. si à reo. §. id quod vulgò. Sed oppon. & videtur quòd etiam in malis promissis fidem conueniat obseruari. licet de æquitate detur exceptio. ¶ Nam si induco te per dolum vel metum vt mihi decem promittas, promissio valet, licet agenti ex promissione obstat exceptio doli vel metus. b vt C. de inutil. stipu. l. dolo. & ff. de verb. obli. l. si quis cum aliter. Sed dicendum quòd malū promissum dupliciter c sumitur. ¶ Nam vno modo dicitur malum id est, super i e mala, vel turpi, seu turpitudinem continente interpositum, & illud nō expedit obseruari: quia ipso iure non tenet. ff. de pact. l. iurifg. §. & generaliter. & de verb. oblig. l. generaliter. & l. veluti. & l. stipulatio hoc modo. & l. si plagij. & l. si stipuler. & instit. de inutil. stipu. §. quod turpi. Secundo modo dicitur malum promissum: id est malè conceptum, quia interueniente

ueniente dolo vel metu : & tunc licet promissio teneat de iuris rigore, non expedit fidē seruari : quia promissori datur exceptio, vt d.l. si quis cum aliter. & l. dolo. nihil enim interest, vtrum quis non habeat ipso iure actionem, vel possit per exceptionem excludi, vt ff. eo. l. nihil.

ADDITIO.

- a ¶ Seruari. Eriam si interuenerit iuramentum, vt per Dyn. in c. non est. suprā, eod. F. C.
- b ¶ Metus. Adde an dolo in aliquo actu adhibitus illum vitiet ipso iure vel mediante exceptione, Ias. in §. Actionum. in gloss. in versu. in bonæ fidei. versu. in eadem glo. ibi instit. de actio. F. C.
- c ¶ Dupliciter. Adde gl. Christo. Por. & Ias. ibi in addit. in §. quod turpit. instit. de inut. stipul. & ibi Aret. & Bart. Paul. de Cast. & Alexan. in l. si plagij. ff. de verb. oblig. & Cyn. Bal. & Salic. in l. ij. C. quod metus cau. & Bald. in l. j. col. ij. in fi. C. de condi. ob turp. cau. & Io. Andr. in reg. non est obligatorium. §. eo. tit. & per totum. xxij. q. iij. & Io. Fab. in §. fi. instit. de leg. vbi dicūt Doct. quod promissio potest dici turpis tribus modis. & vide Alex. in consi. v. incip. prætermittendum est. lib. iij. & in cons. clij. incip. quando pro delicto. vol. ij. & Alex. in addi. ad Bart. in l. dolo. C. de inutil. stip. qui ponit tres limitat. & vide Abb. & dom. And. in c. inter dilectos. & de donat. & Cepol. in caut. cclxj.

In reg. In alternatiuis. Argumenta.

- 1 Promittens duo alternatiuē vtrum volet soluere poterit.
- 2 Alternatiuē sufficit alteram partem adimpleri. & nu. 8.

3 Debitoris est electio in contractibus disiunctiuis.

4 Heredis an sit electio in legatis alternatiuis, an legatarij.

5 Alternatiua affirmatiuē concepta quo differat ab ea, quæ negatiuē concipitur.

6 Orationum tres species.

7 Copulatiua requirit concursum vtriusque partis.

9 Soluta quando equipolleat copulatiuæ, & quando disiunctiuæ.

10 Soluta est species orationis distincta à coniuncta & disiuncta.

REGVLA LXX.

IN alternatiuis debitoris est electio, & sufficit alterum adimpleri.

¶ DVO dicuntur in hoc c. & Ideo dux regulæ dici possunt, licet enim vtraque de debito alternatiuo loquatur, prima tamen tractat de iure electionis, ad quem pertineat: vtrum ad debitorem, vel ad creditorem: secunda verò de alternatiuæ obligationis esse quæ. Exemplum autem regulæ primæ patet cuilibet.

1 ¶ Nam si promitto tibi Stichum aut Pamphilum, electio est mea quem eorum soluere velim. ff. de iure dot. l. plerunque. in fin. & de eo quod cert. loc. l. non utique. in prin. versu. & ideo qui Stichum. & de condit. instit. l. si hæredi. ¶ Item si soluo Stichum, non teneor soluere Pamphilum, quia sufficit alterum adimpleri. ff. de condit. & demonstr. l. cum pupillus. §. vlti. & de verbor. oblig. l. si ita quis stipulatur. Sed oppon. quod in alternatiua non sit electio debitoris: quia iure cauetur, quod si testator alternatiuē legat fundum Seianum, aut vsumfructum fundi

Seianj

Seiani, est electio legatarij, & non heredis, vt ff. de leg. ij. l. Lucio. Quidam simpliciter dicunt, qd aliud est in legatis, & aliud in contractibus: quod simpliciter dictū est falsum: quia in legatis alternatiue relicto, est inuenire qd est electio heredis, non legatarij. ff. de leg. ij. l. si ita relicto. §. vlt. † & idēd latius^a & melius dicitur, qd in cōtractibus alternatiue conceptis semper est electio debitoris, vt d. l. plerunque. & l. non utique. in prin. vers. & idēd qui Stichum. † In legatis verō distinguo, aut verba diriguntur ad heredē, aut ad legatariū, aut simpliciter profertur. Primo casu est electio heredis: quia si testator dicit, Dato talem rem aut illā, videtur electionē heredi cōcedere, vt l. si ita relicto. in fi. Secūdo casu est electio legatarij: quia cū testator dicit, Habeto tibi aut vendicato tibi illam rem aut illam. videtur eligendi potestātē concedere legatario. vt ff. de leg. j. l. planē. §. vlt. In tertio casu est electio legatarij cū in vltimis volūtatibus plenius quā in cōtractibus interpretari oporteat. ff. de leg. ij. l. Lucio Titio. & ibi plenē not. Ad secundam partem oppo. & videtur quod non sufficiat alterū adimpleri^b, sed oporteat alterum non adimpleri. ff. de verb. obli. l. si quis ita. in fi. † Sed dicendum est referre inter alternatiuam affirmatiuā, & alternatiuam negatiuam: quia in affirmatiua sufficit alterum fieri, vt hic: In negatiua oportet alterū non fieri: tamē idem est in vtraque, si consideretur effectus: quia in affirmatiua sufficit alterum affirmatiue, in negatiua sufficit alterum negatiue, & idēd nō est contrarium, sed conueniens verbis regulæ. Item opp. & videtur, quod vbi verba nō sunt coniuncta, non sufficit alterū adimpleri. ff. de verb. sign. l. triplici. §. videamus. † Sed di-

cendū est, qd res sunt orationum species. ^c Nam quædam sunt coniunctæ, id est, quæ aliquam coniunctionē copulatiuā habent: quædam disiunctiue, quæ habēt aliquam disiunctiuam: quædam solutæ, quæ nec disiunctiuam nec copulatiuam coniunctionē habent. † Natura copulatiue requirit omniā simul vera. ff. de verb. oblig. l. si quis ita. & de condi. instir. l. si heredi plures. † natura verō disiunctiue alterū tantum, vt hic. & ff. ind. sol. l. cum quærebatur. & de condi. & demon. l. cū pupillus. §. disiunctiuo. † soluta verō ex mente certa pronuntians aliquando æquipollet copulatiue, aliquādo disiunctiue. vt ff. de verb. sig. l. alienationis. §. si. si de mente non appareat accipitur pro copulatiua, vt d. l. triplici. §. videamus. licet arg. cōtra. ff. de reg. iur. l. in eo quod. §. vbi verba. Sed in §. videamus, considerauit dubium significationis solutæ. & in §. vbi verba. considerauit effectum significationis, ex eo quod in obscuris minimum est sequendum. §. eo. c. in obscuris. † est ergo soluta per se species orationis distincta à coniuncta & disiuncta. Item aliter significat: quia copulatiua copulatiue, disiunctiua disiunctiue, soluta solute: sed effectus significationis non distinguitur à significato copulatiue: quæ requirit vtrunque: vel disiunctiue, quæ requirit alterum: quia semper effectus significationis solutæ, vel repræsentat vtrūque, vt copulatiua, vel alterum tantum, vt disiunctiua. habet igitur soluta distinctam & propriam speciem significandi, sed non effectum significati extrā seipsam. Dyn.

A D D I T I O.

^a † Latius. Adde cuius sit electio in contractibus & legatis alternatiuis. Bald. & Doct. in l. planē. §. pen. ff. de leg. j. & Cyn. Bald. & Saly. in l. Dyn. R

cum quidam. C. de leg. & Alex. in l. qui duos. col. j. ff. de leg. j. & ibi vide quid in gratis & beneficiis. & Io. Fab. Ang. Aret. & las. instir. de act. §. huic autem. & ibi Bald. & Bart. in d. l. Lucio. ff. de leg. ij. Henri. Boich. in c. conf. de plus petit. & in c. Indicante. de testam. & vide gl. in c. j. de colla. super verbo. aut semel. fol. 17. in Pragm. Sanct. & Abb. & Felyn. amplè in c. inter cæteras. col. ij. de rescript. vbi ponit Fely. reg. cum x. fallent. & x. restrictionibus. & vide Lud. de Vrbe in consil. cclxxix. & Lud. Bolog. in l. si is cui. ff. de leg. ij. in suis secundis interpret. & in l. ij. versic. & ideo qui Stichum. ff. de eo quod cer. lo. & Alexan. in addit. ad Bart. in l. quamuis. ff. de pign. act. & in l. si quis stipulatus. colum. j. ff. de verb. oblig. & Bald. in consil. xliij. vol. j.

b ¶ Adimpleri. Adde quando ad veritatem alternariuz sufficiat vnam partem esse veram. Bal. Cy. & Saly. in d. l. cum quidam. de leg. & Bald. in l. ij. C. de obseq. & Bart. in l. pediculis. §. argento. ff. de auro & argen. lega. & in l. si is qui. §. vtrum. ff. de reb. dub. & Fely. in c. inter cæteras. col. vlti. de rescript. vbi ponit regu. cum v. fallent.

c ¶ Species. Adde de natura orationis copulatiue. disiunctiue. & solutiue. tex. sing. & ibi gl. & Doct. in l. sepe. ff. de verb. sig. & Rom. sing. cccxx. incip. tu habes. l. cum quidam. de quo vide quod notavi in l. si is qui. §. vtrum ita. in apostil. super gl. in verb. vtrum. ff. de reb. dub.

d ¶ Considerauit. Aliter respōdet Dec. in l. in eo. §. vbi. ff. eo. vbi videndum de materia huius regulæ. F. C.

In reg. Qui ad agendum. Argumenta.

1 Agere qui potest, excipere multo

magis poterit.

2 Excipiens de dominio quando non audiatur ante restitutionem possessionis.

3 Exceptio dominij non excludit interdictum recuperanda possessionis.

4 Possessor clandestinus an excipere possit de iure dominij contra actorem.

5 Violenta & clandestina possessio an equiparentur.

6 Conductor possessionem locatori restituere cogitur ante omnia.

7 Spoliare dicitur conductor qui recusat rem conductam reddere.

8 Negans se possidere, conuictus de mendacio cogitur transferre possessionem in aduersarium, nec prius auditur super dominio.

9 Sententia lata in petitorio an patriat exceptionem rei indicata in possessorio. & e conuerso, & nu. 10.

REGV. LXXI.

Qui ad agendum admittitur, est ad excipiendum multo magis admittendus.

¶ SICVT superficiarius & emphyteuta, & quicunque alius habens dominium vtile, possit agere contra dominum vtili actione in rem. Ita si ab eo conueniatur, multo magis excipere poterit. vt ff. de superficie. l. j. §. quod autem. & de regul. iur. l. inuitus. §. cui damus. cum facilius sit causa concedendi exceptionem, quam actionem, ex eo quia fauorabiles sunt rei, quam actores: vt in regula iuris. & ex eo quod faciliores sumus ad absoluendum quam ad obligandum. vt ff. de act. & oblig. Artianus. & de pœnis. l. absentem.

sentem. Sed opponitur, & videtur quod qui admittitur ad agendum, non audiatur volens excipere. C. de agricol. & censu. l. si coloni. & si per vim vel alio modo. l. j. & ad legem lul. de vi. l. si quis ad se fundum b. 1
 2 Sed tunc dicendum est, quod illæ leges locum habent in iudiciis recuperandæ possessionis: in quibus excipiens de dominio non auditur, nisi primò possessionem restituat, cum spoliatus ante omnia restitui oporteat: hæc autem regula alias obtinet generaliter in quibuslibet iudiciis generalibus, ut dictum est suprà, in c. dolo. superfluum enim videtur dicere, quod is qui possessorem spoliavit, possit opponere de dominio, quod spoliando amittere meruit, ut C. vnde vi, si quis in tantam. Et propterea Glossatores Iuris civilis satis enormiter errasse videntur in eo quod scribunt. ff. de iudic. l. si de vi. vbi dicunt, quod exceptio dominij excludit interdictum recuperandæ possessionis. Postea contrarium eius notauerunt. ff. de vi & vi arma. l. j. §. j. & de verb. sign. l. mulieris. §. j. & de vsucap. l. sequitur. §. si dominus. quod videtur magis proximum veritati. Sed tunc an his qui habet possessionem clandestinam possit contra actorem excipere de iure dominij dubitatio est: tunc quia iura videntur velle quod violenta & clandestina æquipolleant: sicut ergo non licet habenti violentam possessionem excipere de dominio, ut dictum est: ita nec licet excipere habenti clandestinam, ut ff. quod vi aut clam. l. j. §. j. & ad l. Fla. de plag. l. eum qui fugituum. Sed mihi videtur quod longè improbius sit causa illius qui habet violentam, quam illius qui habet clandestinam, arg. ff. de furt. l. si vendidero. §. cum raptor. & idè habens clandestinam posset excipere de iure dominij,

argum. C. de probat. l. vis eius. Item videtur ob stare regulæ. C. loca. l. si quis conductionis d. vbi tunc conductor cogitur restituere locatori possessionem, licet conductor paratus sit probare se dominum. Sed illud contingit, tunc quia quædam species spoliationis esset, si locatori denegaretur possessionis restitutio, ut ff. de precar. l. vlti. Et idè non auditur conductor volens se probare dominum, nisi primò restituat possessionem, ut d. l. j. si per vim, vel alio modo. Item videtur ob stare regulæ illud quod legitur in auth. de trien. & semis. §. illud quoque. vbi ille qui negavit se possidere, cogitur in adversarium possessionem transferre, licet paratus sit probare se dominum. Sed illud contingit in pernam mendacij, ut in cod. tit. §. studium vero. ff. de rei vendic. l. si. C. de non numer. pecun. auth. contra, qui propriam. & qui potior. in pign. hab. authen. item possessor. Quæritur autem posset, utrum sententia lata in iudicio petitorio pariat exceptionem rei iudicatæ in iudicio possessorio? Et videtur quod non, quia separata est causa possessionis & proprietatis. ff. de acquiren. posses. l. naturaliter. §. nihil. tunc & in l. penulti. vnde quæ ratione lata sententia in possessorio non parit exceptionem rei iudicatæ in petitorio. ff. de except. rei iudic. l. iij & l. & an eadem. §. vlt. Eadem ratione lata in petitorio, parere non debet exceptionem rei iudicatæ in possessorio. & memini quod not. ff. de interdictis. l. iij. §. quædam. quod sententia lata in petitorio absorbet ius in possessorio. & contrariū huic declaratur. C. de interdictis. l. incerti. tunc Et propter hoc mihi videtur distinguendum esse: quia si tale est possessorium quod excluditur per exceptionem dominij, ut est possessorium adipiscendæ & retinendæ

possessionis: tunc sententia lata in petitorio nocet in possessorio. Et ita intelligitur quod not. in d. §. quædam sed si tale esset possessorium quod nō excluderetur per exceptionem dominij, vt possessorium recuperandę possessionis, vt suprà ostensum est: tunc lata in petitorio non præiudicat in possessorio, & ita intelligitur quod not. in l. incerti. C. de interdictis.

ADDITIONO.

a ¶ Excipere. Adde reg. istam nō procedere vbicunque subest ratio diuersitatis, quare agi permittendum sit, excipi autem non, c. debitores. de iureiur. Nec quando actio & exceptio tendunt ad diuersos fines, ex quibus duabus limitationibus tolluntur omnes opp. Dyni hīc, vt latius deducit Deci. in l. inuitus. §. cui. ff. eod. F. C.

b ¶ L. si quis ad se. Adde ibi Bart. Bal. & Saly. & Bald. & Cyn. in l. vis. C. de probat. & Bart. Bald. & Alex. in l. si alienam. ff. sol. matr. & Innoc. in c. bonę. de postul. præla. quando spoliato per violentū possessorem conuentum rei vendi. possit referri causa dominij. & Bald. in l. ij. in q. xij. C. de seruit. & aqua. & Doctor. in c. cum dilectus. de ordi. cogn. & Lud. Rom. in consil. cexv. & Bald. in l. penul. C. vnde vi. & Bart. & Alex. in l. si quis conductionis. C. loc. & Bal. in c. in literis. in prin. de restit. spol.

c ¶ Generalibus. Adde quod Bart. in consil. lxxxj. col. j. in fi. dicit Dyn. hīc, & in l. ij. §. quidā. ff. de interdi. non bene dicere, quod exceptio dominij potest opponi agenti interdicto vt possidetis, retinendę, seu deturbata possessione, vt tenet in vlt. q. hīc: quia secundum veram opinionem nō potest opponi exceptio dominij. sicut in interdicto recuperandę & vide Bart. in sua quæst. incip. Lupus fuit captus. col. j. & v. & in l.

naturaliter. §. nihil cōmune. col. ij. versic. iij. contra prædictam. & ibi Imol. & Alex. & Doct. 3. in j. addit. alleg. & Oldr. de Lau. consil. j. in fi. & Alex. in consil. xciiij. col. ij. versu. pro hoc. quia lib. iij. & Card. Alex. in c. in nomine Domini. xxij. dist. col. vj. versic. glos. in ver. gremio. & tex. Abb. & Cardin. in c. constitutus. de appellat.

d ¶ L. si quis cōductionis. Adde quando conductor possit referre quæstionē dominij locatori, Cy. Bar. Bal. & Saly. in l. si quis cōductionis. C. loc. & quæ not. Io. Andr. in c. licet episcopus. 5. de præben. eod. lib. & Bart. & Alex. in l. commodare. ff. commod. vbi vide etiam de cōmodatario, depositario & creditore, & Bar. Bald. Alex. & Franc. Aretin. in d. l. si alienam. ff. sol. matr. & Bald. consil. cxxliij. vol. j. & Alex. in consil. v. col. vlt. in fi. lib. iij. & in consil. xliij. col. ij. versu. accedit etiam. eod. vol. glos. & Doct. in c. inter dilectos. in fi. super verbo, locatio. & ibi Felyn. col. x. de fide instrum. Ego puto quod si vult incontinenti probare se dominum rei conductę, debeat audiri, per ea quæ not. Bart. & Ioan. de Imol. in l. si filio. §. fi. versu. idem dicit Bart. col. ij. vbi etiam Alex. col. iij. versu. per hoc etiam dicebat singulariter. ff. solu. mati. not. Ias. in l. quoties. col. xv. C. de rei vend.

e ¶ Transferre. Adde eundem suprà, in c. nullus. num. 5. & in c. qui prior. nu. 8. vbi retuli Ias. plenius hoc declarantem in §. j. col. xv. versu. vnum etiam. instit. de actio. F. C.

f ¶ §. Nihil. Adde Bart. in d. l. naturaliter. §. nihil commune. colum. ij. versic. contra istam. licet ibi distinguat aliter, quàm Dyn. hīc. & ibi Angel. in repetit. & Bald. in versu. vt igitur. & nouiter Alex. & glos. Cyn. Bald. & Salye. in l. incerti. C. de interdictis. & Aret. instit. de interdi. in prin.

prin. versic. in glo. maximè. & Doct. in c. cum dilectus. de cau. posses. & c. proprietaria. Et quid econtrà lata in possessorio an præiudicet in petitorio, vide Paul. de Cast. in cōs. xliij. in antiq. & Doct. suprā alleg. & Dy. & ibi dixi in reg. nullus pluribus. in vj. addit.

In reg. Qui facit per aliū. Argumenta.

- 1 Tutor quando directā actione tutelæ teneatur.
- 2 Deiciens per alium ita tenetur, ac si per seipsum deieciisset.
- 3 Occidens per alium, tenetur perinde, ac si per se occideret.
- 4 Calumniatus per alium perinde puniri debet, ac si per se calumniam fecisset.
- 5 Facere per alium nemo potest id, ad quod pro eius industria ipse electus fuit.
- 6 Factum per alium an idem sit, ac si per se factum esset.
- 7 Diuersum factum dicitur factum ab eodem, diuerso tempore.

REG. LXXII.

Qui facit per alium, est perinde, ac si faciat per seipsum.

- 1 ¶ SICUT tutor tenetur directā actione tutelæ quando administrat: sic & quando administrari mandat: quia qui facit per alium, perinde est ac si faceret per seipsum. ff. de administr. iur. l. ita. §. gessisse. vers. quod
- 2 si quis. ¶ Item sicut tenetur interdici vnde vi, qui deiecit per se, ita si deiecit per alium, vt ff. de vi & vi arma. l. j. §. deieciisse. & de regul. iur.
- 3 l. hoc iure. §. deiecit. ¶ Item sicut te-

netur l. Cornelia. de sicar. qui occidit per se, ita & qui occidit per alium. C. de accusat. l. non ideo. ff. ad Sillan. l. & si certus sit percussor. arg. ad Turpil. l. j. §. penult. ¶ Item sicut punitur tanquam calumniator, qui per se derulit, & non probauit. ita & qui per alium. ff. de iure fisci. l. ij. §. diuus Pius. & l. non tantum. & ad idem potest induci. ff. de fidei iur. l. postulare. cum infinitis similibus. Sed, opponitur, & videtur quod longè aliud sit facere per se, quàm per alium. ff. de solu. l. inter artifices. Sed dicendū est quod vbi eligitur personæ industria, regula non procedit. C. de cadue. tollen. l. vnica. §. ne autem. & d. l. inter artifices. sed vbi non eligitur personæ industria, tunc procedit effectus regulæ. ¶ Item opponitur & videtur impossibile esse, factum per alium perinde haberi, ac si fuerit factum per seipsum. ¶ quia iure cauetur quod etiam factum ab eodē diuersis temporibus non repræsentat identitatem eiusdem facti: vt ff. de cōdict. indeb. l. si non sortem. §. libertus. & in authen. de fide instrument. circa princip. Dicendum est, quantum ad veritatem, impossibile esse, factum vnus dici factum alterius: sed de quadam iuris interpretatione procedit, quod factum vnus, alterius intelligatur, vt ff. de duobus reis. l. nemo. & nota. ff. de vi & vi arma. l. j. §. deieciisse. & §. quod ergo adiicitur. Sed videtur quod hæc regula sit superuacua per illam quæ est posita suprā c. potest. sed non est, si quis bene aduertat, quia illa loquitur de potestate explicandi per alium, ista verò de effectu explicandi. Dynus.

ADDITIO.

- 1 ¶ Seipsum. Adde nunquid condemnato delinquentē ad alterius man-

datum, & satisfacto condemnatio-
ni, possit nihilominus agere man-
dante, Dyn. in reg. rati habitonem.
nu. 16. §. eod. & ad regul. istam vide
annotata. §. eod. in c. quod alicui. in
j. addit. F. C.

b ¶ Deiecit. Adde ad istam reg. Bald.
& Cardin. Alex. in c. j. §. si quis de-
cesserit. si de feud. fuer. controuer.
inter dom. & agna.

c ¶ Ita. Adde Bald. & Saly. in l. seruos.
C. ad leg. Iul. de vi publi. quod licet
mandatarius nō excusetur à pœna,
ramen mitigatur. & vide Cepol. in
caut. xxxix. & sequen. & Bart. in l. si
quis mihi bona. §. qui iussum. ff.
de acquiren. hæred. Bart. & Bald. &
Saly. in l. non ideò. C. de accusa. &
Bart. in l. in furti. §. ope. ff. de furt. &
in l. non solum. §. si mandato. ff. de
iniur. Et an propriè dicatur per se
ipsum facere qui per alium facit,
ita quod comprehendatur in statu-
tis maxime pœnalibus, quæ debent
propriè verificari. iuxta l. iij. §. j. ver-
ba. ff. de neg. gest. vide Bald. in c. in
causis. §. Opizoni. versetiam in sta-
tutis. de pace Const. & Doct. §. alleg.
& Aretin. in proœm. instit. §. igitur.
col. ij. & in tract. Malef. in gl. Sem-
pronium. vers. xliij. tex. & Bart. in l.
hæc verba. ff. de adult. & Ias. in l. si
quis id quod. ff. de iurisd. omn. iudi.
& Alex. in l. si familia. §. si eo. tit. &
Bal. in l. Gallus. §. & quid si tantu. ff.
de lib. & posth. & Cy. in l. si per aliū.
ff. ne quiseum, qui in ius voc. &
Abb. in c. mulieres. & ibi Felyn. de
senten. excom. & Bald. consil. liij. vol.
liij. & Alexan. consil. lxxv. vol. liij. &
Cepol. consil. xxxliij. & Bart. in l. si
is qui. col. xxj. vers. venio ad secun-
dum. de vsucap. & in l. sed si vnus.
§. j. ff. de intur. & And. Barb. in repe-
rub de fide instr. col. ix. ante fin. &
an mandans & mandatarius possint
accusari in vno & eodem libello,
vide tex. singul. & ibi Bart. Bald. &

Lud Bologn. in l. athletas. ver. ser-
ptorem. & ibi scripti in addit. meis.
ff. de falsis. & Bald. in l. minoribus.
de his quibus vt indign. & Angel. in
§. j. in authen. vt omnes obed. iudi.
vbi dicit vnum quod est fortius,
quod etiam si fuissent accusati in di-
uersis libellis, possunt condemnari
postea simul & semel in eadem sen-
tentia. vnde Ludou. Bologn. in d. l.
athletas. dicit qd mandans & man-
datarius tenentur eadem lege, secun-
dum Cyn. in d. l. non ideo minus. C.
de accusat. & in l. j. C. si reus vel ac-
cus. mort. fuer. & vide Bart. in d. §. si
mandato. Ang. Aret. in §. interdum.
instit. de oblig. quæ ex delic. nasc. &
Cepol. in caut. vlt. Hippol. de Marfil.
singul. clxxxj. Abb. & Doct. in c. ad
audientiam. de homicid. & Fely. in
c. sicut dignum. in prin. eo. tit. & Ce-
pol. in consil. xxxliij.

Adde vtrum statutum puniens delin-
quentem extendatur ad mandan-
tem fieri delictu, Decl. in l. is dam-
num dat. ff. eod. & Ias. in §. pœnales.
col. liij. versic. vltimo notate. Instit.
de actio. F. C.

d ¶ L. nemo. Adde Bart. in l. inter arti-
fices. an quis possit legere per sub-
stitutum. & plenè in l. nemo. & ibi
Alex. in addit. ff. de duob. reis. & Cy.
in l. quisquis. C. de episc. & cler. &
Bald. in l. parabolan. eodem tit. &
Ioan. Andr. hic, & in regu. contra-
ctus. in Mercurialib. & Bart. in l. j.
de pœposit. agent. in reb. lib. xlj. &
in l. j. §. aduocatos. ff. de variis &
extraord. cogn. & Felyn. in proœm.
Decretal. colum. xxx. (voluit alle-
gare in c. j. in ij. col. versicu. vtrum
Doct. de summa Trinitate & fide
Catholica.) & Specul. in titu. de sa-
lariis. §. fin. quæst. fin. Bald. in l. fin.
ff. de excusat. tutor. Bald. & Saly. in
l. j. §. ne autem. C. de caduc. tollend.
& Doct. c. cum dilecta. de rescript.
& Felyn. in c. fin. de offic. delega.
& Lud

& Lud. Bolog. in l. certe. §. j. in primis interpre. ff. de precar. & Ioan. de Pla. in l. nullus qui. C. de decu. lib. x. & ibi Rebus. & in addit. meis ad eum. & Panor. in c. firmiter. in anti. & no. addi. de sum. Trin. dixi in gl. in verbo, seruum. in l. Stichum. in apost. in ver. quia ea. de statulib.

- c ¶ Explicati. Adde quod ubi agitur de acquirendo, faciens per aliū dici propriis facere. l. certè. §. j. ff. de prec. per quem tex. ita dicit Iaso. inst. de actio. circa fin. p. principij. Similiter quando mandatarius cogitur parere mandanti, ut post alios tradit De ci. in l. is damnum. ff. eod. F. C.

In reg. Factum legitimè.

Argumenta.

- 1 *Matrimonium legitimè contractum non dissolvitur ob furorem alterutrius supervenientem.*
- 2 *Testamentum non annullatur, si testator eo perfectio efficiatur furiosus.*
- 3 *Factum non tollit quod impedit faciendum. & de veritate. nu. 7.*
- 4 *Servitus non constituitur ad partem prædij pro indiviso.*
- 5 *Tutor suspectus accusari nequit tutela finita.*
- 6 *Actio de partu agnoscendo locum non habet patre mortuo.*
- 8 *Actus perfectus non vitatur si devenierit ad casum, à quo incipere nequirit.*
- 9 *Inquisitio inchoata cessat accusatore superveniente.*
- 10 *Legatum debiti purè factum creditori, nō valet, in diem autē valet.*

REGVLA LXXIII.

FACTVM legitimè retractari non debet: licet casus

postea eveniant, à quo non potuit inchoari.

¶ SI homo sanæ mentis contrahat matrimonium, licet postea fiat furiosus, non propter hoc dissolvitur matrimonium iam cōtractum, ut ff. de iis qui sunt sui vel alie. iur. l. patre furioso. ¶ Item si homo sanæ mentis fecerit testamentum, licet fiat postea furiosus, non vitatur testamentum. ff. de testam. l. is cui. & de bon. possell. secundum rab. l. j. §. sufficit. & ad huius confirmatio. nem accedit quod generaliter dici solet, ¶ non tollit factum, quod impedit faciendum, ut ff. eo. l. in ambiguis. §. non est novum. & de acqui. hære. l. si servum quis. §. ultimo. Sed opponitur & videtur quod illud quod impedit ab initio faciendum, tollit iam factum: ¶ quia si stipulor servitutem ad partem fundi mei pertinentem pro indiviso, stipulatio nulla est. Item si stipulor ad totum fundū stipulatio tenet, & si postea partem pro indiviso alienem, stipulatio corrumpitur, ut ff. de servi. l. pro parte. & de ver. oblig. si sub vna. §. si quis via. ergo illud quod impedit ab initio faciendum tollit iam factum. ¶ Item si tutela finita est, non habet locum accusatio de suspecto. ff. de suspect. tutoribus l. iij. §. quæri potest. ad eod. quod si proposita accusatione suspecti tutela finitor, expirat accusatio de suspecto. ff. de suspect. tut. l. post finitam. ¶ Item præiudicialis actio de partu agnoscendo non habet locum mortuo patre vel auctore, cuius filium vel nepotem quis se esse contendit: ad eod. quod si præiudicialis proponatur contra patrem, si moritur pater, expirat iudicium inchoatū in actione præiudiciali: ut ff. de lib. agno. l. iij. §. quia Plautianum. in verū. ad eod. per quæ omnia patet quod casus impediens ab initio, tollit iam factum, superue

- niens ex postfacto. Sed dicendum
 b est b quòd aut factum erat inchoa-
 tum & non perfectum & tunc tolli-
 7 tur t per eum casum qui impediret
 inchoari: vi si stipulatus sum serui-
 tutem prædii meo, & antequam con-
 stituatur alienum totum prædium
 vel partem eius pro indiviso, cor-
 rumpitur stipulatio, vi d.l. si sub vna.
 & d. l. pro parte. & de custo. reor. l. ij.
 & ff. vi in poss. legat. l. si pecunia.
 §. qui fideicommissum. & de adu. l.
 l. si maritus. j. §. si ante. & ad idem a
 tendit. d. l. post finitum. de susp. r.
 ut. & d. l. iij. §. quia Plautianum. de
 liber. agnosc. de iis, quæ pro non
 8 scripti. habet. l. si in metallum. t sed
 si factum iam erat perfectum & le- b
 gitimè confirmatum: vi quia serui-
 tus promissa erat iam constituta, te-
 stamentum inchoatū erat iam per-
 fectum, & matrimonium erat iam
 per consensum contractum. & simi-
 lia, tunc casus superueniens qui im-
 pediret ab initio inchoari, non tol-
 9 lit iam factum. c & ita loquitur re-
 gula. ff. eo. l. in ambiguis. §. j. & de ri-
 tu nupt. l. si qua. & de seruit. rusti. c
 præd. l. via. §. quæcunque. & de verb.
 oblig. l. pluribus. §. & si placeat. vn-
 9 de sumitur arg. t quòd si post in-
 quisitionē per officium inchoatam,
 & ante sententiam superueniat or-
 dinarius accusator, inquisitio quie-
 scat: sed si superueniat post senten-
 tiam, nō tollitur effectus inquisitio-
 nis factæ nisi probaretur præuaria-
 tum in processu. ff. de præuaria. l.
 præuariationis. & de liber. homi.
 exhiben. l. iij. §. si tamē postea. & de
 accus. in l. si cui. §. iisdē. & d. l. si ma-
 ritus. §. si ante. ¶ Sed contra prædi-
 ctam solutionem videtur insit. de
 leg. §. ex contrario. & ff. ad leg. Falc.
 10 l. verbis legati. vbi dicitur, t quòd
 si lego debitum purè creditori, non
 valet legatum: sed si lego debi-
 tum in diem, benè valet legatum.

adèd quòd si dies veniat testatore
 viuente, legatum non viuitur. Sed
 dicendum est, quòd aut superuenit
 casus annullationis, & tunc haber
 locum prædicta distinctio, aut su-
 peruenit casus d ad eundem effe-
 ctum tendens, & tunc alium tenden-
 tem ad eundem effectum quem in-
 uenit, secum concurrere patitur. vt
 in d. §. ex contrario. insit. de leg. &
 d. l. verbis legati ad l. Falc. Dyn.

A D D I T I O.

¶ Huius. Istam reg. pertractauit am-
 plissimè Dec. in l. in ambiguis. §. j. ff.
 eo. tit. & suprà c. possessor. versic. se-
 cundò apponitur decendū vt dixi. §.
 c. j. in. 43. in verb. testatoris. C. M.
 ¶ Dicendū. Adde ad notata hic per
 Dyn. Bar. & Bal. & Mode. in l. patre
 furioso. ff. de iis qui sunt sui iur. vel
 alie. & Bar. in l. pen. §. si. & ibi Alex.
 ff. de ver. obl. & quæ no. Dy. suprà in
 prima reg. in v. & vij. q. & in reg. ij.
 ver. ij. opp. & Cy. Bal. & Saly. in l. si
 Gaudensius. C. de contrahen. emp. &
 Io. Fab. & Ang. in §. ex contrario. insit.
 de leg. & Phi. Fran. in d. reg. j. col. ij.
 ¶ Factum. Adde hoc non procedere
 quando res deueniret ad casum, pro-
 pter quem causa finalis prorsus de-
 ficere secundū Bar. in l. Vranus. ff.
 de fideiuss. quem refert & seq. Deci.
 in l. in ambiguis. §. nō est. ff. eo. F. C.
 Adde & not. quòd si incepta inui-
 sitionē superueniat accusator, finia-
 tur inquisitio. de quo vide Cy. &
 Bar. in l. iij. d. §. quia Plautianum. &
 Dy. & Bar. in d. l. si maritus. §. si an-
 te. & ibi Alex. in addi. & Dy. & Bar.
 in l. pe. ff. de susp. r. ut. in quibus lo-
 cistener Dy. opi. quā tener hic. Sed
 contrariū tener Inn. c. super literis.
 de rescrip. & Cyn. in l. ea quidem. in
 fi. C. de accus. sed Bar. in d. l. si mari-
 us. ponit vnam distinctionem, cum
 qua transit Bald. in d. l. ea quidem.
 col. pen. & Fely. in c. nulli. col. j. ver.
 not. ex gl. j. de accus. & ibi Abb. &
 Barr.

Bar. in sua disput. incip. iudex mal-
 f. fid. col. ij. vers. viij. Et adde quæ
 nor. Bal. in l. si seruus plurium. §. si
 quis ante. ff. de leg. i. & singulariter
 Ang. in tract. Malef. in princ. col. x.
 ver. quæro an inquisitus. & ibi vide
 August. de Arim. & Land. in addi. &
 Gadi. de malef. tit. quomodo de ma-
 lef. cog. & per inquisitionē. col. iij.
 vers. sed pone quod iudex. & Bal. in
 pract. iudiciaria. c. v. ar. ij.

d ¶ Casus. Adde quādo casus superue-
 niens tendens ad eundem effectum
 cum legato faciat valere legatum;
 Bar. in l. ij. ff. de iis quæ pro nō scri-
 hab. & latius in l. pluribus. §. & si
 placeat. & ibi Paul. de Cast. & Alex.
 ff. de verb. oblig.

In reg. Quod alicui. Argumenta.

- 1 *Concessum alicui gratiosè, ab aliis
 in exemplum trahi non debet.*
- 2 *Immunitas alicui concessa, non ex-
 cusat reliquos quo minus ad mune-
 ra teneantur.*
- 3 *Beneficium alicui specialiter indul-
 tum, non debet ab aliis trahi in
 exemplum.*
- 4 *Rescripta ob singulares personas
 emanata an & quando trahantur
 ad alios.*

REGVLA LXXIIII.

QUOD alicui gratiosè
 conceditur, trahi non de-
 bet ab aliis in exemplum.

- 1 ¶ S I summus Pontifex concessit
 alicui de gratia speciali, quod pos-
 sit habere plura beneficia cū cura;
 vel: quod posset per procuratorem
 visitationem facere, vel percipere
 integraliter fructus beneficiorum
 suorum, absque eo quod in ecclesiis

resideat, hoc nō debet trahi ab aliis
 in exemplum: sed ius commune ser-
 uari quod est per omnia contrariū
 supradictis. † Item si concessit ali-
 cui quod non teneatur subire mune-
 ra publica, vel soluere decimas, a
 quia forrè in aliqua re prosperè ge-
 sta virtuosè se habuit, hoc similiter
 trahi non debet ab aliis in exem-
 plū, sed ius cōmune seruari. & hoc
 est quod vult dicere regula. & prob-
 batur. ff. de const. prin. l. j. vers. planè
 ex his. & C. de decur. l. neque Doro-
 theum. & l. nullus. lib. x. & de episc.
 & cle. l. quoniam. ¶ Sed etiam vide-
 tur quod ea quæ certæ personæ ad-
 scribuntur, cōstituunt ius cōmune, vt
 C. de nou. co. cōpo. l. j. §. quibus ver.
 nullaque dubietate. † Dicendū est,
 b quod aut rescribitur alicui personæ
 vel vniuersitati concedendo benefi-
 cium speciale: & tunc nō debet tra-
 hi ab aliis in exemplum. & ita lo-
 quitur regula, & l. superius alleg. &
 probatur. C. de legi. l. leges vt gene-
 rales. in fi. aut rescribitur cōstituendo
 ius commune: & certæ personæ
 expressio nihil operatur: quia iura
 non in singulas personas, sed gene-
 raliter constituuntur, vt in d. l. j. ver.
 nullaque. C. de pouo cod. cōpo. &
 ff. de leg. & senatuscon. l. iura. Dyn.

ADDITIO.

¶ Decimas. De immunitate decima-
 rum videndum est in ea. ex parte. j.
 suprā, de deci. F. C.

¶ Dicendum. Adde Bar. & ibi Ang.
 de Perus. in addit. in d. l. neque Do-
 rotheum, & ibi Io. de Plar. & quod
 nor. Cepo. cautel. l. xij. & Bart. & Io.
 de Pla. in l. vacuaris. C. de decur. &
 Bar. Bald. & Doct. Mod. in l. j. ff. de
 consti. prin. & Ang. insti. de iure na-
 tur. §. sed & quod prin. & Dyn. suprā
 in reg. priuilegium, & in reg. quæ à
 iure & in reg. in iudiciis. & in reg.
 quod ob gratiam, & quæ scripsi in

prædictis locis. vide Bar. in l. omnes
populi. in v. j. q. princ. nu. 63. ff. de iur.
stit. & iur.

In reg. Frustra. Argumenta.

*Fides non est seruanda ei, qui prior
fidem fregit.*

- 2 *Locator expellens colonum non sol-
uentē pensionem, non potest ad pœ-
nam conueniri.*
- 3 *Pupillus qui sine tutoris autoritate*
- 4 *rem vendidit, fidem emptori serua-
re non tenetur.*
- 4 *Emens à pupillo sine autoritate tu-
toris non caret culpa, idcōque pupil-
lo obligatur, & non contra.*
- 1 *Restitutio in integrum pupilli pro-
dest etiam illi, qui cum eo contra-
xit tutore auctore.*

REGVLA. LXXV.

FRVSTRA sibi fidē quis
postulat ab eo seruari cui
fidem à se præstitam seruare
recusat.

- 1 ¶ *¶ S I duo fratres habentes domos
communes inuicem, conueniunt de
non alienando sub certa pœna, &
vnus eorum alienauit, & vult quòd
alter ab alienatione abstineat: non a*
- auditur: quia frustra sibi fidem po-
stulat à me seruari, qui mihi fidem b*
- seruare recusat. ff. eod. l. cum par. §.
illi. & de leg. ij. l. cum pater. §. liber-*
- 2 *tis. ¶ Item si locaui domū pro pen-
sione certa, & promisi eum nūquam
expellere sub certa pœna, & eum ex-
pello, quia pensionem non soluit:*
- a *non potero cōueniri ad pœnā: quia
frustra^a sibi postulat à me fidem
seruari is, qui fidē seruare recusat. ff.
loca. l. quæro. §. inter locatorem. &
quia generale est, quòd non seruan-*

ti fidem, non debet fides de necessi-
tate seruari, vt ff. de inoffi. testam. l.
si instituta. in princ. & C. de pact. in
b l. cum proponas, b & de transact. l.
si diuersa. & l. si quis maior. ¶ Sed
contra regulam videtur ff. de act.
emp. l. Iul. §. si quis à pupillo ¶ vbi
pupillus vendens sine tutoris autho-
ritate non seruat, nec seruare cogi-
tur fidem emptori: c & tamen em-
ptor cogitur seruare pupillo fidem.
Sed regula locū habet, vbi eadem
est & æqualis per omnia personarū
contrahentium conditio. ¶ In con-
trario verò non erat æqualis, & po-
terat imputari emptori: quia sciebat
vel scire debebat pupillum contra-
hendo nō posse sine tutoris autho-
ritate obligari, vt ff. de cōtrah. emp.
l. qui à quolibet. d & de acqui. hæ-
red. in l. more. Et ideo ratione illius
culpæ tenetur ipsi pupillo, & non pu-
pillus sibi: ¶ aliàs autem vbi culpa
non posset sibi imputari, quia con-
traxisset cū tutoris autoritate, si-
cut pupillo subueniretur per rest. in
Inte. nec teneretur per restitutionē
seruare fidem emptori, ita virtute
eiusdem restitutionis subueniretur
emptori, vt non teneatur fidem ser-
uare pupillo, vt C. de reput. quæ sūt
in iud. in integ. l. vnica. & si aduer.
trans. l. j. & ij.

ADDITIO.

¶ Frustrā. Adde eundem in c. sciētī.
nu. 22. suprā eod.
¶ L. Cum proponas. Adde Cyn. Bal.
Saly. & singulariter Alex. & Iaso. in
d. l. cum proponas, & Abb. & pul-
chrē Fely. in c. peruenit. lo. ij. de iu-
reiur. col. ij. & Io. Andr. hīc in no-
uel. vbi Alexan. & Fely. ponunt. v.
casus sellen. quòd rumpenti fidem
vel iuramētum debet fides seruari.
& Alex. in l. vt rēspōsum. in princ.
C. de transact.
Adde Cardin. omnino in d. c. perue-
nit. cl. ij. & Soc. plenē in trac. fallen.

reg.

reg. cxlix. qui ponit regulam negati-
uam, & illam septē limitationibus
restringit. & no. Fel. post Abb. in c. 3
ij. col. ij. ver. venio ad secundam par-
tem. de iureiur.

c ¶ Emptori. Nisi sit factus locuple-
tior. vt alt Dyn. in c. locupletari ver.
item in pupillo. supra eod. P. C.

d ¶ L. qui à quolibet. Adde Dyn. in
reg. qui contra iura. in princ. j. eod.

In reg. Delictum.

Argumenta.

1 Delictum persone non præiudicat
ecclesia.

2 Tutoris delictum non nocet pupillo.

3 Ecclesia & pupillus equiparan-
tur, & utroque administra-
tores.

4 Ecclesia quatenus ex dolo prælati
possit obligari.

5 Pupillus obligatur ex delicto tuto-
ris quatenus ad eum peruenit.

6 Pater quatenus teneatur ex deli-
cto filij.

7 Vniuersitas quatenus ex facto pri-
uati teneatur.

8 Delictum prælati vel collegij quan-
do in damnum ecclesie possit re-
dundare.

REGULA LXXVI.

DELICTVM personæ
non debet in detrimen-
tum ecclesiæ redundare.

1 ¶ S I Abbas vel monachus, vel
alius clericus delinquat, iniuriam
faciendo, vel damnum dando, vel
alicuius possessionem violenter oc-
cupando, ecclesia non tenetur: quia
delictū personæ non debet in dam-
num ecclesiæ reducere. ¶ nam qua
ratione delictum tutoris non obli-
gat pupillum. ff. de re. iur. l. neque.

& de tab. ex h. l. pen. eadem ratione
delictum clerici vel prælati non de-
bet ecclesiam obligare, ¶ cum pu-
pillus & ecclesia parificentur ex
vna parte, & eorum administra-
tores parificentur ex altera parte, vt
C. de epis. & cler. l. orphanotrophos.
Sed occasione prædictæ parificatio-
nis opponitur: quia iure canetur
pupillus tenetur de dolo tutoris. ff.
ne vis fiat ei q in pos. l. j. §. hoc edi-
cto. & de pecul. l. summa. §. si dolo.
& de tribu. l. iij §. si. & de administ.
tur. l. fin. Dicendum est, ¶ quod si ex
dolo prælati vel alterius clerici per-
uenit ad ecclesiam aliquid, eatenus
tenetur ecclesia. ¶ sicut tenetur pu-
pillus de eo quod ad se peruenit: ex
delicto tutoris, vt in l. prælati. ¶ si-
cut pater ex delicto filij, & domi-
nus ex delicto serui, quatenus ad se
peruenit. ff. de vi & vi ar. l. j. §. quod
ergo ad iicitur. & §. si quis tamen. &
§. si filius. & de pecu. l. iij §. ex furti-
ua causa. ¶ sicut tenetur vniuersi-
tas quatenus ad se peruenit ex deli-
cto alicuius, qui vniuersitati præst.
vt ff. de vi & vi ar. l. si vi me. & de
dolo. l. sed & ex dolo. §. sed an in
municipes. tunc enim ecclesia non
videtur pati dānum, cū de suo non
soluat: sed quod ad eum peruenit re-
stituatur, & damnum dicitur à patri-
monij diminutione. ff. de damno in-
f. l. iij. ¶ licet opp. & videtur, quod
delictū personæ debeat in dānum ec-
clesiæ redundare: quia propter deli-
ctum personæ confiscatur nauis ec-
clesiæ, vt C. de sacrosan. eccle. l. iubo
mus nullam. ¶ Sed dici solet com-
muniter, quod delictum commissum
à prælato & collegio, scilicet cō-
municato consilio, redundare pos-
set in damnum ecclesiæ. vt d. l. iubo
mus. delictum verò prælati tantum,
seu alicuius aut aliquorum de colle-
gio ecclesiæ non præiudicat: & ita
loquitur regula Dyn.

A D D I T I O.

- a** ¶ Non obligat. Intelligas secundum distinctionem Bart. in l. si dolo. ff. si quis omis. cau. test. & in l. j. §. si procurator. ff. si quis ius dic. non obrep. suppleto ut illic per Alex. F. C.
- b** ¶ Ecclesia. Adde quod pupillus, ecclesia, ciuitas, & vniuersitas æquiparantur, secundum gloss. in l. si præses. & ibi Doct. C. quomodo & quando iud. & gloss. Bald. & Lud. Bolog. in secundis interpret. in l. ciuitas. ff. si certum pet. & gl. & doct. in l. respu. C. ex quibus caus. ma. in integ. resti. & Bart. in l. j. §. si nemo. ff. quod cuiusque vniuers. nom. de tutore & prælat. vide in seq. apostil. & Angel. pulchre in consi. cexlv. incip. quia omne datum optimum.
- Adde Dyn. §. in reg. locupletari. vers. & idem dici potest.
- c** ¶ Prælat. Adde Cyn. Bald. & Salic. in l. meminere. & in l. si quis in tantam. & ibi Bar. C. vnde vl. & Cy. Bart. Bald. Salic. in l. iubemus. C. de sacrosanct. eccles. & Inno. & Abb. in c. j. col. vl. ut lite non cōtest. Abb. in consi. xl. col. iij. vol. j. & Bar. in l. aut facta. §. fin. ff. de pœnis. & gloss. & Doct. in c. cum ad sedem. & Abb. in c. j. de restit. spol. & gloss. & Abb. in c. cum dilectus. col. iij. de ordine cogni. & aliquid per Felyn. in c. ad apostolicam. col. ij. de simon. & c. edoceri. col. pe. vers. etiam in aliis. de rescript. & per Ambros. Opizon. in repet. l. filius fa. §. diuus Severus. col. xliij. cum seq. vers. circa verò secundum. ff. de leg. j. & Lud. de Ro. in consi. cexlix. col. vlti. Anton. de Bur. in c. j. de dolo & contu. & Bald. in præludiis feud. in fin. & Alex. in consi. v. col. v. cum seq. vers. v. quæritur. & quod prælatus æquiparetur tutori vel curatori. vide gl. si. in c. ex præsentium. & ibi Abb. Sic. de pig. & Abb. in c. cum deputati. in fin. & ibi doct. de iudi. & Inn. in c. cum in

officiis. de testam. adde hic amplè Felyn. in c. cum dilecti. col. ij. de accusat. & Abb. in d. c. j. de dolo & contum. & Ang. consi. cexlj. incip. omne datum. & Felyn. in c. ad audientiam. in ij. col. iij. vers. secundum limitatur. de rescript. & Abb. & Felyn. in c. cum venerabilis. col. v. vers. ad intellectum reg. delictum. de except. vbi dicunt, quod delictum prælati non nocet in iudicialibus & Fely. in c. cum accessissent. col. xvj. vers. & pro intelligentia & c. de constit. vbi ponit duos casus quibus prælatus tacite potest præiudicare ecclesie. & Felyn. in c. accepimus. col. ij. ante fin. vers. & non solum. de fide instrum.

Adde in quantum querit. an & quando delictum prælati noceat ecclesie. Bald. omnino in l. iubemus nullam. num. 4. & quod ibi signaui in apostil. ad ipsum in vers. delictum prælati. C. de sacrosanct. eccles. & in prælud. feud. col. fi. dixi in apostil. ad Panorm. in c. si diligenti. num. 34. in versic. nocet ecclesie. de foro competeti. & in cap. imperatorum. num. 3. in vers. præiudicat ecclesie. de iuram. calum. & quid in communis ante prælaturam. vide eundem Panorm. in c. cum venissent. num. 17. in vers. in vita sua. & ibi quid in feud. de instit. Bal. in c. fi. de c. Cor. & Alexand. consi. xxiij. volum. j. de vniuersitate quando teneatur ex delicto vide istum in l. super. & quod ibi posui in apostil. in versic. si communicato consil. ff. quod vi, aut clam. dixi post Iacob. Rebuffi. in l. quinque casus. num. 1. C. de decur. libr. x. melius in additione ad eundem. in rubric. viij. C. de non num. pecun. eod. tit. num. 1. vbi limitaui hanc regulam. dixi etiam in addit. ad Panorm. in c. in causis. num. 5. in vers. per sonum campanæ. de elect. Angelus latè consil. xlvj. vel clvij.

Franc

Franc. Aret. cons. cliij. & Oldr. cons. lxxv. qui de vniuersitate loquuntur.

In reg. Rationi. Argumenta.

- 1 *Substitutus prout succedit in hereditate, tenetur pariter & ad legata.*
- 2 *Hereditas vocatur honor.*
- 3 *Legata relicta ab instituto cessantur repetita in substituto.*
- 4 *Conditio adiecta institutioni non trahitur ad substitutionem.*
- 5 *Substitutus in honore hereditatis, an succedat in onere legatorum cum conditionibus.*
Legata relicta ab instituto an, & quando, eodemque modo debeantur à substituto.

REGULA LXXVII.

RATIONI congruit ut succedat in onere, qui substituitur in honore.

- ¶ HÆC regula pertinet ad materiam regulæ præcedentis. 3. eod. c. qui sentit. licet enim conuerso modo loquatur, ad eundem tamen tendit effectum: & propriè poni potest exemplum in substituto in honore, id est & hereditate, quæ honor appellatur, ut ff. de leg. præstand. l. filium. §. si legata. & propterea succedit in onere, scilicet legatorum: & quæ relicta ab instituto videtur legis potestate tacite repetita à substituto, ut ff. de leg. j. l. licet Imperator. & de leg. ij. l. si Titio. & Mzuio. §. Iulian. & l. cum pater. §. ab instituto. Sed opponitur & videtur quod substitutus in honore non succedit in onere: & iure cauetur, quod si hæredi instituto sub conditione sim-

pliciter substituatür alius, onus conditionis in personam instituti adiectum, non videtur in personam substituti repetitum. ff. de hæred. instit. l. sub conditione. Sed ibi grauatur in onere conditionis nouæ quæ in personam instituti non erat: & ideo ibi conditio institutionis, non videtur repetita in substitutione b, ut ff. de leg. j. l. licet. Item oppon. & videtur quod substitutus in honore hereditatis, non succedat in onere legatorum, ut d. l. licet. de legat. j. † Et ideo distingui oportet: quia aut legata repetuntur verbis testatoris expressis: aut non. Si verbis expressis, aut cum eiusdem diei vel conditionis adiectione, aut simpliciter. Si cum eiusdem diei vel conditionis adiectione, expectatur illa, etiam si legatum redderet inutile: ut ff. de legat. j. l. si quis à filio. circa princ. Si simpliciter, debentur non expectata conditione vel die, quæ in personam instituti fuerat adiecta, ut d. l. si quis à filio. & l. si cui. §. si à filio. Si verò non repetitur verbis expressis tunc legis potestate tacite repetita intelligitur, cum eadem semper conditione & die. ut ff. de leg. ij. l. cum pater. §. ab instituto. nisi talis esset conditio, quæ redderet legatum inutile: ut ff. de verb. oblig. l. Titia. §. idem respondi. & de fideicom. liber. l. vlt. & hæc vera sunt in onere personæ non cohærentes: in eo enim quod personæ cohæret, non succedit qui substituitur in honore: ut ff. de adimen. leg. l. legatum sub conditione. & de condit. & demonstr. l. legatum: & de alim. leg. l. Caio. in princip.

A D D I T I O.

- a ¶ L. si Titio. Adde Dynum & quæ ibi dixi in regu. qui sentit in j. addit. & glos. & Doct. Mod. in l. secundum naturam. ff. eod. tit. vnde beatus Paulus. 2. ad Corinth. i. dicit, si-
cut

cut socij passionum estis: sic eritis
& consolationum. & beatus Bernar-
dus super Cantic. ait, O bone Iesu
quot sunt super terram qui tecum
vellent habitare in cælo: sed pauci
sunt qui vellent tecum sociari in
pœna & labore. Idem dicitur Mat-
thæi xxvj. omnes relicto eo fugerūt.
¶ Substitutione. Adde quando onus
vel conditio appositæ in institutio-
ne videatur tacite repetita in substi-
tutione. Bart. in d. l. sub conditione.
& ibi Do& Mod. ff. de hæredib. in-
stit. & Bart. Bald. & Salic. in l. vnica.
§. pro secundo. C. de caduc. tollend.
& Bart. & Io. de Imol. in l. legatum.
ff. de condit. & demonstr. & Bart. sin-
gulariter. & ibi Alexand. in l. licet
Imperator. de leg. j. & gloss. in l. si
cui. §. si à filio. & ibi Bart. Alex. ff. de
legat. j.

Adde quando quæritur an conditio ap-
posita in institutione videatur & c.
istum in l. firmio. §. pater. & quod
ibi posui in apo. ad ipsum. in versi.
non videtur. ff. vt leg. nom. cauea.
ponit Ro. sing. dclxviij. incip. scis
q. cōditio. & cōsi. cx. & cōs. cxxix.
Ant. Corf. sing. suis. in ver. clausula.
incip. clausula in fi. appositæ. Ang.
consil. cccxliiij. & vide: omnino
quod posui in tracta. meo clausula-
rum, in ver. clausula. in princ. & nu.
1. & per totum. & dixi in apostil. ad
Bart. consil. xxxix. incip. clausula.
reliquit.

In reg. In Argumentum. Argumenta.

- 1 Pater fame compulsus filium ven-
dere potest, aliàs non.
- 2 Sacra, necessitate cogente, alienari
possunt.
- 3 Permissa necessitati an possint in
argumentum trahi.
- 4 Necessitatis causa permissum trahi

potest in consequentiam, vbi non est
nominatim prohibitum si subest ea-
dem ratio.

Rationem eandem habentia ean-
dem merentur iuris dispositionem.

REGVLA LXXVIII.

IN argumentum trahi ne-
queunt, quæ propter necessi-
tatem aliquando sunt concessa.

¶ PROPTER necessitatem patris
concessum est patri videri filium:
& ideo non debet in argumentum
trahi, vt in alia causa filium vende-
re liceat. C. de patri. qui fil. distr. l.
j. & ij. ¶ Item propter necessitatem
permissum est quod fiat alienatio
rei sacræ, scilicet pro redimendis ca-
ptiuis. C. de sacrosanc. eccles. l. san-
cimus. & ideo non debet in argu-
mentum trahi: quæ enim contra ius
commune conceduntur, non debent
ad consequentiam trahi. §. eo. quod
alicui grauosè. & ff. eo. l. quod con-
tra. & ff. de leg. & sent. l. quod verò.
& l. in illa. & l. ius singulare. ¶ Sed si
eadem ratio necessitatis vel maior
subest, an ea quæ propter necessi-
tatem recepta sunt licebit in argume-
tum trahi? videtur quod non, vt hic,
& ff. eo. l. quod contra. & de leg. l.
quod verò. Econtrà videtur quod
sic: quia ea quæ conueniunt in iden-
titate rationis, non debent separari
in constitutione iuris. vt ff. de leg. j.
l. si domus. §. cū alicui. & de iniusto
test. l. posthumi. §. j. Circa hoc Glof-
satores iuris ciuilibis variant. nam. ff.
eo. l. quæ propter. determinat quod
in argumentum trahere licet, vbi
eadem ratio necessitatis, vel maior
subest. sed C. de pat. qui fil. distr. de-
terminat, q. non liceat in argumē-
tum trahere, vbi eadē ratio necessi-
tis vel maior subest. ¶ Sed credendū
est q. quando nominatim non repe-
ritur prohibitū ad consequentiam
trahi

c pollet. Contra hanc distinctionē
videtur expresse. C. de decur. l. curia
les. lib. x. Sed dic vt. 7. eo. c. seq. Dyn.

ADDITIO.

b ¶ Necessitatis. Adde hinc not. in reg. quæ à iure communi. §. eod. & Bart. in l. si constanter & Doc. in l. si verò

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

de Iaf. in §. ex maleficiis. col. viij.
verf. in ead. glo. ibi ad hunc cafum.
inftit. de actio. vbi habes multa
præclara dicta in materia exten-
fionis. F. C.

Conti

- c ¶ Contra. Quæ sequuntur non ex-
tant in antiquo exemplari : nec in
metito, cum in c. seq. nullâ prorsus
huius rei mentionem faciat. F. C.

In reg. Nemo potest.

Argumenta.

- 1 Vendens rem aliquam, id iuris
transfert solum, quod in ea habet.
- 2 Venditio rei fit cum onere suo.
- 3 Bona pupilli an possint vsucapi.
- 4 Privilegium competens rei propter
personam extinguatur nuntiatione
persone.
- 5 Translatio rei an possit aliquid trās-
ferre, quod penes tradentem non
fuerit.
- 6 Transferre qui possunt plus iuris
quàm habeant.

REGVLA LXXIX.

NEMO potest plus iuris
trāsferre in alium, quàm
sibi competere dignoscatur.

- 1 ¶ + SI vendo tibi, & ex causa ven-
ditionis trado rem aliquam, illud
iuris quod erat penes me vendito-
rem transit in te emptorem. Unde si
eram directè dominus, directum do-
minium transfertur in emptorem: si
vtiliter, vtile dominium transfertur
in emptorē. ff. de act. empt. l. ex em-
pto. in prin. ¶ Item si erat libera pe-
nes me venditorē, transibit libera
ad emptorem. Item si servitutem de-
beat, cum servitute transibit. Item si
erat aliis obligata & poterat à me
per hypothecariam auocari, cum
eadem obligatione & possibilitate
auocationis transibit: quia res tran-
sit cum sua causa: id est cum suis o-
neribus. ff. de acquir. rer. domin. l.
translatio, & de contrahend. empt. l.
alienatio, & C. rem alie. geren. l. j. C.
sine censu vel reliq. l. ij. Sed oppo-

nitur & videtur quòd aliud iuris sit
penes tradentem, & aliud penes eum
cui fit translatio. ¶ Constat enim rem
pupilli inusucapibilem esse. ff. de ac-
quirend. rer. dom. l. bonæ fidei. & ta-
men si legitimè vendat alij & tra-
dit, incipit esse vsucapibilis: vt ff.
pro empto. l. ij. §. si à pupillo. ¶ Sed
dicendum est quòd privilegium
personæ ad quam pertinebat domi-
nium, reddebat eam inusucapibi-
lem. Et ideo persona domini muta-
ta mutat conditio rei venditæ. vt
ff. de acquir. hzred. l. Paulus respon-
dit. (aliàs incip. l. per procuratorem)
§. j. & de colla. bono. l. j. §. si is qui
bona. & de publi. l. licitatio. §. vlti.
¶ Item opponitur, & videtur quòd
translatio transferat illud, quod non
est penes tradentem. Constat enim,
q̃ si habeo dominiū rei, cuius non
habeo vsumfructum, cum res sua
nemini possit seruitutem debere. ff.
si vsumfruct. pet. l. vti frui. & de serui-
tut. vrb. præd. l. in re communi. ta-
men possum constituere seruitutem
vsumfructus. ff. de vsumfruct. l. quod no-
strum. Sed ibi non transfertur plus:
sed per constitutionem variatur tan-
tum species vsumfructus, quia penes
me dominum erat causalis, & non
erat species seruitutis: penes eum
cui constituitur, formalis, & erit
species seruitutis. ¶ Fallit autem hæc
regula in tutore vel curatore. Item
in procuratore, iudice, executore,
creditore, in malæ fidei venditore.
Item in censitore. Item in flumine.
In libertatis datione, & in Impera-
tore & Augusta: de quibus latè no-
tari solet. ff. de acquir. rer. dom. l. tra-
ditio, & de regul. iur. l. nemo plus
iuris. & insti. quibus alien. licet. cir-
ca prin. b & ideo superuacuum fo-
ret hic scribere Dyn.

ADDITIO.

- a ¶ Obligatione. Adde quando obli-
gatio personalis vel realis & hypo-
thecar

thecaria transeat contra quemcumque possessorē, glof. & ibi Bart. in l. ij. ff. de alimen. leg. & Bart. in l. fundus quem. & in l. Caius. ff. de annuis leg. & tex. singul. in l. fin. §. fin. & ibi Alex. in addi. ad Bart. ff. de contrah. empt. & Ang. in §. si. ver. in glof. pcoris. instit. de seruit. & Bart. in cōf. ccxj. col. ij. versic. circa hypothecariam: & Bald. consil. xxxviij. lib. j. & glof. in Pragma. Sanct. de anna. §. item fuit. in verbo, teneatur.

- b ¶ Princip. Adde quando quis plus transfert quā habeat, Ioan. Fab. Christoph. Porc. & Ias. in additio. Ang. in §. j. instit. quib. mod. alie. licet. & Ioan. And. hic. & Doct. Mod. Adde Deci. in d. l. nemo. ff. eo. qui contendit istam reg. indistincte procedere, & subtiliter respondet ad casus hic per Dyn. exceptos.

In regula, In toto.

Argumenta:

- 1 Absolutus à petitione totus fundi, absolvitur à qualibet eius parte.
- 2 Absolutus ab actu non est absolutus ab itinere, & econverso.
- 3 Actus legato non potest iter adimi.
- 4 Iter bifariam sumi potest.

REG. LXXX.

- a IN toto² partem non est dubium contineri.

- ¶ De materia huius regu. tractatum est, s. eod. c. plus. sed nihilominus ex abundanti dicendū est, quod qui absolvitur à petitione totius fundi, intelligitur absolutus à qualibet eius parte, cum in toto pars continetur b. ff. de except. rei iudic. l. si quis cum totum: Quod autem regula falsa sit, potest ostendi: quia iure cauetur, quod in actu contineatur iter. ff. de seruit. rustic. prædior. l. j. §. actus. & instit. de seruit. §. actus. t. &

tamen qui absolvitur ab actu non videtur absolutus ab itinere, quod est pars actus. nec econtra: vt ff. de except. rei iud. l. si mater. §. si quis iter. & ibi not. t. item iure cauetur quod si testator legat actum, & postea adimat iter, ademptio est inutilis: quia non videtur ademisse totum, vel partem eius quod legauit. ff. de adim. leg. l. j. ergo patet quod in toto non continetur pars. Dicendum est, quod iter dupliciter sumitur. nam vno modo pro distincta specie seruitutis, & sic eo modo sumpta non est pars actus: imò species seruitutis actui opposita, & conuersa, vt ff. si seruit. vendi. l. loci corpus. §. j. & d. l. j. de adimen. lega. Alio modo sumitur iter pro commoditate eundi, & hoc modo sumptum habet se ad actum, sicut pars ad totum: quia est pars subiectiva ad actum, & actus est totum potestate ad iter, quia sui potestate iter comprehendit, & in hac significatione sumitur. ff. de seruit. rustic. præd. l. j. §. actus. & de verb. oblig. l. qui vsumfructu. & de nouat. l. si pupillus. §. vlt. Dynas.

ADDITIO.

- a ¶ In toto. Adde Deci. in l. in toto. ff. eod. vbi distinguit totum quoddam esse integrale, vt domus: quoddam vniuersale, vt genus, cuius partes dicuntur subiectiuæ, & in vtroque ait reg. procedere quo ad commoditatem. F. C.

- b ¶ Contineatur. Adde quod aliquando appellatione partis venit totum, vt not. Bart. in l. plures. ff. de dam. infect. & Alex. in l. ij. C. de hæred. instit. quod an & quando sit verum. vide quod not. plenè in l. uxori. in apostil. in versic. totum continetur. & ibi etiam glof. & Bart. ff. de leg. iij. & de his vide Ant. Corse. singul. suis. in versu. pars, incip. licet appellatione partis.

- c ¶ Iter. Adde quando iter sit pars Dyn. s

aAus, Bart.in l.j. & ij. ff. de adi. leg. qui sequitur Dy. hic, licet de eo non faciat mentionem.

In regula, In generali.

Argumenta.

- 1 Vicarius episcopi beneficia non confert sine mandato specialis.
- 2 Filius donare nequit, cui libera administratio concessa est.
- 3 Filius cui concessa est peculij administratio libera, in fraudem creditorum alienare non potest.
- 4 Generalis enuntiatio idem operatur quo ad omnes species quod specialis in certa specie.
- 5 Concessio generalis non pertinet ad ea quæ quis in specie non concederet.

REG. LXXXI.

In generali concessione non veniunt ea, quæ quis non esset verisimiliter in specie concessurus.

- 1 ¶ **E**xemplum poni potest in generali vicario episcopi, qui conferre non potest beneficia, nisi super hoc mandatū habeat speciale^a, vt supra de officio vicar. c. cum in generali concessione. Ratio autem est: quia non est verisimile, quod episcopus foret specialiter concessurus beneficiorum collationem, & hæc eadem generalitas confirmatur & de pœn. & remis. c. ij. & de iureiur. c. j. & de procur. c. qui ad agendum. lib. vj. ¶ Item pater exemplum: quia iure cauetur, quod si pater concedat filio generalem & liberam administrationem peculij non videtur concedere quod donet, cum non sit verisimile quod foret specialiter donare concessurus. ff. de donat. l. filiusfamilias^b. Item ¶ si pater concessit filio liberam administratio-

nem peculij, non videtur concedere quod alienet in fraudem creditorum: quia non est verisimile quod illud fuisset specialiter concessurus si donaret. vt ff. quæ in fraud. cred. l. si pater filio. Item si dominus concedat seruo suo administrationem peculij, committere non videtur generaliter ea quæ non erat specialiter concessurus. ff. de pecul. l. qui peculij. Sed opponitur & videtur, quod omnia deducantur in generali concessione^c, cum illud operetur generale quantum ad omnia, quod speciale operatur in qualibet specie, vt ff. de administr. tut. l. si duo. & de leg. iij. l. si chorus. in prin. de usu & habit. l. si ita. & C. de quadrienn. præscript. l. ij. & de præscript. xxx. annorū. l. omnes. ¶ Sed illud in his, quæ verisimiliter erat in specie concessurus: ad alia verò non trahitur concessio generalis^d, quia derogatur ei per præsumptionem contrariam: vt in hoc cap. & in legibus supra allegatis. Dyn.

ADDITIO.

- 1 ¶ Speciale. Adde an vicarius episcopi sine mandato speciali possit conferre beneficium, Dy. in regu. beneficium. & quæ ibi dixi, & per Doct. hic, & Ioan. Andr. & Gemin. in d. c. cum in generali. hic alleg. & Abb. in c. ex frequentibus, & c. ex autoritate. de instit. & in consi. lxxvij. vol. j. & quæ not. Fely. in c. quoniam. col. ij. vt lite non contest. §. j. quod si vicarius episcopi ex speciali mandato, cum ignoret alium vicarium fuisse creatum contulit vnum beneficium, an valeat collatio. vide Rom. singul. ccccc. l. incip. tu scis quod fundatores.
- 2 ¶ L. Filiusfamilias. Adde ibi Bart. & Alex. in j. addit. & Ioan. Andr. in c. cum in generali. & de officio vic. eod. lib. Bart. Bald. & Alex. in l. contra iuris. §. si. de pact.

c ¶ Concessione. Idem dicit in c. generali. nu. 10. §. eod.

d ¶ Generalis. Adde an in generali obligatione veniat id quod specialiter non erat obligaturus, Bart. & Bal. in l. j. ff. quæ res pign. oblig. pos. & quæ not. Bart. & ibi Alex. in addi. in l. generali. §. vxori. ff. de vsufru. leg. & Alex. in addi. ad Bart. in l. obligatione. ff. de pig. & Lud. Rom. in suis sing. fol. 4. col. iij. vers. volo. & Bald. in l. certi. C. locati. & Bart. sing. in l. si is qui ducenta §. vtrum. col. vlt. ff. de rebus dubiis.

Dum alleg. Rom. singul. suis. fol. 64. incip. volo. dic quod est sing. cxxxvii. quod incip. volo vnum dicere, sed melius facit sing. eiusdem, nu. 607. quod incipit, accipio à te pecuniam mutuo. & plenius Gerard. de Petra sancta. sing. xxxv. vbi dicit quod in obligatione generali non venit res alteri hypothecata, licet postea redimatur.

In reg. Qui contra iura.

Argumenta.

1 Emens à pupillo sine tutoris auctoritate censetur in mala fide.

2 Emens à prelato bona ecclesia citra debitam solennitatem, male fidei presumitur.

3 Emens ascriptitiū sine gleba, mercatur contra iura.

4 Emens contra prohibitionem iuris, quando sit in mala fide.

5 Bona fides semper presumitur, nisi mala adesse probetur.

6 Ignorantia in quibus casibus presumatur.

REG. LXXXII.

Qui contra iura mercatur, bonam fidem presumitur non habere.

¶ Qui emit à pupillo sciens illum pupillū esse, sine tutoris auctoritate, præsuntur malæ fidei: quia contra iura mercatur: & ideo non præscribit. C. de author. præst. leum qui. & de vsucap. pro empt. l. vlt. & ff. de contrahen. empr. l. qui à quolibet.

¶ Item qui emit à prelato bona ecclesiæ, non seruata solennitate quæ de iure seruari debet, vt c. sine except. xij. q. ij. & C. de sacros. eccles. authen. hoc ius portectū. contra iura mercatur: & ideo non præsuntur

habere bonam fidem. ¶ Item qui emit ascriptitiū sine gleba contra legum interdicta mercatur: quia nullus ambigit eum malæ fidei possessorem, & ideo nullo tēporis spatium præscribit. C. de agric. & censit. l. que admodum. in fi. & §. eo. c. possessor. ratio autem est: ¶ quia aut

emtor sciebat prohibitionem iuris, aut ignorabat. Si sciebat, planū est: quia mala fides aperte concluditur in ipso. Si ignorabat, est malæ fidei præsumpcio iuris, cum in iure errauerit. ff. de vsucap. l. si fur.

¶ Sed opp. quia semper præsuntur bona fides si abesse nō probetur. C. de præscr. long. temp. l. pen. c. arg. ff. de fidelcom. lib. l. si eum. §. ex iusta. & de admini. tut. l. hoc autem. & de prob. l. verius. & de leg. ij. l. cum ita legatur. §. species. ¶ Sed dicendū est,

q. aut allegatur ignorātia facti, aut iuris. Si facti, tunc præsuntur bona fides: quia iuris præsumpcio allegationi nō resistit: vt §. eo. c. præsuntur. & in l. præalleg. Sed si allegatur ignorantia iuris: tunc præsuntur mala fides, vt hic: quia præsumpcio

iuris allegationi resistit, vt §. eo. c. ignorantia. & ff. pro empt. l. ij. §. si à pupillo. & §. si à furioso. & C. de leg. l. leges sacratissimæ. & de iur. & facti ignor. l. constitutiones. Dyn.

ADDITIO.

a ¶ Debet. Ad hoc, q. contrahens non

adhibitis solennibus iuris præsumenta in mala fide, vide quæ annotavi l. in c. possessor. circa prin. & omnino Tho. Grammat. decis. lxxix. vbi proprie loquitur in contrahente cū prelato prout Dy. hic. F. C.

b ¶ Errauerit. Adde & not. q. vbi cū quis emit rem vendi prohibitam ratione personæ vel rei etiā ignoranter, emens præsuntur scire quo ad hoc, vt non vfucapiat, de quo per Bart. & Ioā. de Plat. in d. l. quemadmodum in fi. & lo. And. hic. & seq. Cy. in l. fi. C. de vfucap. pro empt.

c ¶ L. pen. Adde Cy. Bart. Bald. & Salyc. in d. l. pen. quando præsuntur bona fides. & Ang. Ioan. Fab. Chrtoph. Porc. & ibi Ias. in addi. instit. de vfuc. in prin. & Bart. in l. fi. C. vnde vi. & hic per Moder. & vide not. Dy. & quæ ibi dixi in reg. possessor. in j. & ij. addit. & Bart. in l. Celsus. col. pen. ff. de vsu. & Alex. cōf. xxxv. col. iij. vers. & idē secundum. vol. iij. & pulchrē Ang. instit. de ret. diui. §. si quis à nō domino. col. j. & Abb. in cōf. cij. col. j. lib. j. & in cōf. liij. vol. ij. Card. in cle. quod circa. q. vij. in fi. de elec. Gem. in c. abbate sanē. post gl. in ver. dominij. vel quasi l. de re iud. lib. vj. Oldr. cōf. cexljj. & Alex. cōf. cxcix. vol. iij. & omnino Cepol. in tit. de ser. vrb. c. xx.

d ¶ Resistit. Quæ quidem præsumptio non tollitur, nec iuramento secundum gl. in c. proposuisti. lxxij. dist.

In reg. Bona fides. Arg.

- 1 Exactum semel an & quando iterum licet exigatur. & nu. 3. & seq.
- 2 Legatum sub conditione si ea pendente exactum fuerit non poterit eadem eueniente iterum exigi.
- 3 Rei vindicatione agi potest contra possessorem, licet soluerit estimationem, qui dolo desit possidere.

4 *Exactio vnus quando non impediat per exactiōem alterius. & num. 5.*

REG. LXXXIII.

Bona fides non patitur, vt semel exactum iterum exigatur.

¶ Hoc intelligendum est, q. non exigatur, scilicet ab eodem, vel ab eo qui ab exacto causam habet, vel contra exactū est habiturus regressum: sed à diversis prorsus potest bis idem exigi, vt patebit in solutione contrariorū. Exemplum autē poni potest sic. ¶ Si testator legat mihi centum sub cōditione, & pendente conditione egi cōtra hzredem interdicto de tab. exhib. & quia nō exhibuit, condēnatus fuit ad interesse meum, id est ad solutionē legati: & postea existēte cōditione volo agere ex testamento, & iterū peto legatum, non sum audiendus: quia bona fides nō patitur &c. vt hic, & ff. eod. l. bona fides. & de tab. exhib. l. locū. §. condemnatio. Sed opp. & videtur q. semel exactum iterum exigatur, ¶ quia si egi cōtra eum qui dolo desit possidere, & consecutus sum estimationem, nihilominus possum agere cōtra possessorem ad rem, vt ff. de peti. hzred. l. etiā. §. item si quis dolo. & de sol. l. Stichū. §. dolo. Sed dicunt, aut petitur ab eodem à quo fuit exactū, aut ab alio. Si ab eodē, locū habet regula. Si ab alio, locum habent cōtraria, vt probari videtur in d. l. locum. §. condemnatio. Sed hzc solutio nō est sufficiens: quia iure cauetur, q. semel exactum, nō possum iterum exigere etiā ab alio: vt ff. si famul. fur. fecit. dicitur. l. quoties. & de rebus eorū qui sunt sub tutel. l. illicite. & de re iudic. l. si quis dolo. §. si quis creditorem. ¶ & idē videtur dicendum, quod si peto ab eodem,

dem, nō audior: sed si peto ab alio, si quidem non est habiturus regressum cōtra exactū, tūc audior, v. d. l. etiam. §. itē si quis. & l. Stichū. §. dolo. & l. locū. §. condemnatio. b. aliās
 b locū habent cōtraria. † Item opp. & videtur q. etiā ab eodē possit iterum exigi, vt ff. de nouat. l. fundum Cornel. Sed ibi erant obligatiōes diuersæ, & ex diuersis contrahibus originem sumentes. Et idēd exactio vnus nō impeditur per exactiōem alterius: nisi quando omnes causæ
 c essent lucratiuæ: tūc enim exactiōe facta ex vna impeditur exactio ex altera: vt ff. de a. & obl. l. omnes. & de leg. ij. l. M. quius. §. duorum. præterea in l. fundū. vna obligatio cōtracta erat super fundo: alia super æstimatione fundi. vnde cū non super eodem, sed super diuersis procedat duplex exactio, sequitur q. ad regulam non pertinet Dyn.

A D D I T I O.

- a § Intelligendū. Adde q. reg. ista locum habet etiā in dellis vel quasi, vt tradit Deci. in l. bona fides. ff. eo. vbi videndum est pro ornatu huius reg. & eorū quæ hic ait, Dyn.
 b § Codemnatio. Adde Bart. qui sequitur Dy. hic, in l. locū. §. condemnatio. ff. de tab. exhib. & in l. planē. §. si eadem res. & ibi Bald. & Mod. ff. de leg. j. & Bart. in l. ij. §. Mela. ff. de dot. præg. Ioan. Andr. Philip. Franc. & Moder. hic.
 c § Lucratiuæ. Adde quando vna res possit solui ex duabus causis lucratiuis, Bart. in l. si quis duos. ff. de sol. & Paul. de Cast. in l. M. quius. §. duorum. ff. de leg. ij. & Cepol. in cautel. xj. incip. si quis habet.

In reg. Cum quid vna via.
Argumenta.

- 3 Pater vt pater administrare prohibitus, non poterit idem vt curator.

- 2 Succedere qui nequit iure civili, alia via nō debet admitti, & nu. 4.
 3 Filium emancipationē petere nequit actione ex testamento, sed officio iudicis.
 5 Filius per vnde liberi exclusus, per vnde legitimus est admittendus.
 6 Succedere potest ab intestato, qui repudiavit ex testamento.

R E G. LXX XIII.

Cum quid vna via prohibetur alicui, ad id alia non debet admitti.

- § Istius reg. exemplum propriè ponitur. §. de cler. contug. c. j. lib. vj. ponit etiā potest sicut cadunt. ff. de tut. & curat. dat. ab his. l. scire oportet. §. si mater, † nam si pater prohibetur administrare tanquā pater, nec poterit, nec debet administrare tanquā curator: vt non aliā via quod noluit testatrix faciat. Item † qui prohibetur ad successionem vocari de iure civili, nō admittitur per aliā viam; id est de iure prætorio. ff. de bon. pos. contra tab. l. iij. §. liberi. & l. si post mortem. §. exheredat. Sed opp. & videtur q. emancipatus, qui prohibetur succedere de iure civili, vocatur de iure prætorio. ff. de bon. pos. l. sed cū patrono. §. bonorum. Item † si legatum relinquitur patri, & rogatur filiū emancipare: licet filius prohibetur emancipationē petere vna via, id est iure actionis ex testamento tamen admittitur alia, id est per officiū iudicis, vt ff. de cond. & demonst. l. si cui. Item † si alicui duplici iure deferatur hæreditas, licet vno iure succedere prohibetur, nihilominus admittitur alio, vt ff. de reg. lor. l. quoties duplici. & C. de iure deliber. l. suum hæredem.
 a Item † filius b exclusus ab vnde liberi, vocatur per vnde legitimus, &

exclusus ab vnde legitimi vocatur
per vnde cognati. ff. de success. edic.

- 6 l. j. sed videndum. † Item repudi-
ans ex testamento, succedere po-
test ab intestato, si erat de numero
eorum qui vocantur ab intestato, vt
ff. de acqui. hær. l. nec is. §. j. per quæ
omnia videntur concludi posse regu-
lā esse falsam. Sed dici potest, quod
regula locum habet vbi ius resistit
in odium prohibiti: sed vbi assistit
propter alium contingentem defe-
ctum, habent locum contraria.

ADDITIONO.

- a l. si cui. Adde, quod emancipatus
olim de iure ciuili non succedebat:
sed de iure prætorio. Cyn. Bar. Bald.
Saly. Signor. de Homed. in l. qui se
patris. ff. vnde liberi. & Ang. Arc. in
§. emancipatos. & ibi Io. Fab. in st. de
exhær. lib. sed hodie emancipatus
succedit ad similitudinem sui, vt te-
net Bar. in l. j. §. si filius. in si. ff. de le-
gi. hær. & an sublata sit differentia
emancipationis & patris potestatis.
vide per Bar. in l. si emancipati. cir-
ca finem. & ibi Doct. C. de collat. &
maximè Lud. Bolo. in suis secundis
interpre. Ratio autem assignatur per
Bal. in auth. in successione. nu. iij. C.
de suis & leg. & an tollat emancipa-
tio agnationem, vide Ang. in §. fin.
in st. de legit. agna. succ. gl. in l. qui
se patris. C. vnde leg. & Bar. in l. j. §.
domini. e. l. j. ff. ad Sillan. & ibi tan-
gitur materia de qua hñc agitur.
- b §. filius. Adde Bar. in d. l. si cui. de
condi. & demon. quando pater co-
gatur emancipare filium. & gl. Bar.
& Alex. in l. cogi. §. si pater. ff. ad Tre-
bel. & Bar. in l. iusta. §. secundum
vulgarem. ff. de leg. j. & ibi Bald. &
Ang. Arc. in §. si. & ibi Ias. in addit.
ad Christo. Por. insti. quibus mod.
iur. pat. pot. solui. & Bar. in l. quidam
cum filium. ff. de ver. obli. & Bal. &
Alex. in l. senil. C. qui testa. fac. pos.
Adde an & quando pater in ius fi-

liū emancipare cogatur. Io. de Imo.
post Bar. in d. l. quidam cum filium.
& Alex. omnino in l. vtrum. eo. tit. &
l. non potest. de adop. & Pau. de Cas.
confi. l. xj. Et an filius cogatur con-
sentire emancipationi, not. Bal. post
Barto. in l. vt liberis. C. de collat. & l.
quamuis. C. de fideicom. & Imo. &
Alex. vbi suprā proximè.

In reg. Contractus.

Argumenta.

- 1 Depositorum & precarium natura-
liter recipiunt solum dolum & la-
tam culpam.
- 2 Dolus, lata culpa & leui debentur
in contractibus gratia vtriusque
que celebrati.
- 3 Procurator tenetur etiam ob cul-
pam leuissimam.
- 4 Commodatarius quando præstet
culpam leuissimam.
- 5 Casus fortuitus in quibus præste-
tur contractibus.
- 6 Mutuum accipiens tenetur de casu.
- 7 Debitor generis non liberatur ob
casum fortuitum.
- 8 Deponens conuenire potest vt depo-
sitarius de leui & leuissima culpa
teneatur.
- 9 Pactum quod quis, præter natu-
ram contractus, teneatur de culpa
leuissima valet.
- 10 Pactum, quo culpa remittitur que
alióqui ex natura contractus præ-
statur, valet.
- 11 Pactum an valeat quod quis te-
neatur de casu extra naturam con-
tractus.
- 12 Casus fortuitus obligat absque pa-
cto cum cuius culpa euenit.

Pactum

- 13 *Pactum generale circa casus fortuitos non operatur: sed speciale sic.*
 14 *Clausula generalis super casibus fortuitis, post quosdam specialiter expressos, operatur in omnibus etiam non enumeratis.*
 15 *Pactum de dolo non praestando an sit validum.*

REGVLA LXXXV.

Contractus ex cōuētiōe legitime accipere dignoscitur.

- 1 *† De natura, quorundā contractū est q̄ debeat tantum dolus & lata culpa, a vt in deposito & precario: in deposito, ideo quia eius reuocatio dependet à voluntate deponentis b autum: in precario, b ideo quia eius reuocatio pendet ex libera voluntate cōcedentis solum, vt ff. dep. l. j. §. vlt. l. quod Nerua. & de preca. l. j. & l. quāsitū. §. illud. & l. cum precario.*
 a *† Item de natura quorū dā est q̄ debeat dolus, lata culpa, & leuis: vt in omnibus contractibus, qui celebrantur gratia vtriusque: & in quibus non licet vni altero inuito à contractū discedere: vt in emptione, venditione, locatione, conductione, c dotis datione, societate, d & similibus, vt ff. de leg. j. l. si seruus legatus. §. cum quid. & cōmoda. l. si vt certo. §. nunc videndū. & de reg. iur. l. cōtractus. † Quidam verō sunt in quibus debetur de natura cōtractus culpa leuissima: vt in mandato propter tacitam assertionem industriæ suscipientis mandatum, cum procurator propter solam industriam eligatur: 4 vt C. mand. l. à procurat. † & in cōmodato concessio gratia cōmodata rij tantū, quia tenetur de culpa leuissima, vt d. l. si vt certo. §. cōmodatū.*
 § *† Casus e autem fortuitus, de natura nullius contractus ex quo debetur species certa, praestatur, vt d. l. cō-*
 tractus. in fi. † in cōtractu autē mutui tenetur de casu, nō propter naturā cōtractus: nam celebratur gratia vtriusque. sed propter naturā debiti. † est enim in genere debiti quod perire f nō potest. C. si cer. pet. l. incēdiū. & ff. de act. & obl. l. j. §. is quoq̄. & ad leg. Fal. l. in ratione. ij. §. incertū autē. † Si ergo in cōtractu depositi, in quo de natura cōtractus debetur dolus & lata culpa, cōueniat inter deponentē & depositariū, q̄ depositarius teneatur de leui culpa & leuissima, pactū valet. † Itē si in cōtractu in quo debetur leuis, cōueniat q̄ debeat leuissima, pactū valet: quia cōtractus ex cōuētiōe legē accipit. ff. deposi. l. j. §. si cōueniat. & §. saepe euenit. † Itē e contrā, si in contractū in quo debetur dolus & lata culpa ac leuis, cōueniat vt praestetur dolus tantū, cōuentio valet, vt d. l. cōtractus. nisi in dote, vt ff. de pact. dot. l. cōuenit. & l. pūp. q̄ † An autē valet pactū, q̄ aliquis de casu tenetur extra naturā cōtractus: † Dicendum est q̄ si culpa deprehēdi potest quā videatur praecedere casum vel mixta cū casu, q̄ pactū habeat effectū, quia tenetur etiā sine pacto. ff. de act. & obl. l. j. §. is verō. & cōmoda. l. in rebus. §. quod autē. j. & ar. ff. de dāno infecti. l. fluminū. §. idē Seruius & §. idē ait. & §. item apud. 13 † Sed vbi culpa deprehēdi non potest: tunc communiter dicitur q̄ pactū generale nihil operatur: speciale verō effectū habet. † Item si quidā casus specialiter exprimuntur, & generalis subicitur clausula, valet pactum. & extenditur ad omnes casus in cōuētiōe non expressos. Plenē determinari solet b ff. si quis cautio. l. sed si quis. §. quāsitum. & est arg. suprà hoc lib. de procurat. c. qui ad agendum. q̄ † Quāri autem solet, an pactū quoddā dolus non praestetur, valeat de iure, vel non.

& responsio plana est: quia expressum pactum de dolo futuro remittendo, inutile est: tacitum tamen valet. ff. de pact. l. si vnus. §. illud. & l. h. iuris gentium. §. sed & si quis. Dyn.

A D D I T O :

- a **¶** Culpa. Pro intelligentia eorū quę hic traduntur, vide gl. auream in §. præterea, super verb. debet, institu. quibus. mod. re cōtrahit, oblig. quę explicat omnes species culpę, item & quid sit casus fortuitus. F. C.
- b **¶** Precario. De differentia precarij & commodati vltra glōf. in l. ff. de precar. vide Ias. in §. sequēs; col. iij. versicu. sequitur in text. Institu. de actio. F. C.
- c **¶** Cōductione. Adde an conductor teneatur ob domum combustam. Thom. Grammatic. de cl. iij. F. C.
- d **¶** Societate. Adde quōd Dyn. hīc ponit ea quę dicunt text. & gl. in l. contractus. ff. eo. tit. de quo vide ibi per Doct. Mod. & Bar. in rep. l. quod Nerua. ff. de pos. & ibi Alex. in add. & Bal. in l. quę fortuitis. col. pen. & si. C. de pigno. act. & Bal. & Mod. in l. si constāte. §. si maritus. ff. sol. mat. & gl. Io. And. Abb. & And. Barbar. in c. vnico. de commod. & Io. Fab. in §. item is cui. Inst. quib. mod. contrah. oblig.
- e **¶** Casus. Casum fortuitum diffinit Iuriscōsultus in l. ij. §. si eo tempore. ff. de admi. re. ad ciui. pertin. & an fuerim annumeretur inter casus fortuitos disputat egregiē Ias. in §. sed istz. col. viij. versu. non omitto tamen. Insti. de actio. F. C.
- f **¶** Perire. Adde quādo & quomodo genus perire non possit. Cyn. Bart. Bald. Salic. Moder. in Lincendium. C. si cer. pet. & Alex. & Doct. in l. in ratione. §. incertz autem. ff. ad l. Fal. & Bar. Paul. de Cast. Fulg. & Raph. & vtrunque Imol. in l. si ex legati causa. ff. de verb. oblig.
- g **¶** Pacto. Adde Dyn. suprà in reg. pec-

catur. nu. x. & gl. in l. si vi certo. §. sed interdum. super ver. in homine. ff. commod. F. C.

¶ Solet. Adde an casui fortuito possit renunciari, hoc est, an valeat exceptio casus fortuiti licet aliās non teneretur. Cy. Bar. Bal. & Saly. in l. j. C. commod. & Bar. Bal. Pau. de Cast. & Alex. in l. iij. & si quis. §. quęsitū. ff. si quis cant. Ioan. And. & Abb. in c. vnico. col. pen. de commodat. & amplē Fel. in c. sedes. col. ij. versu. clausula. de refer. & Alex. in cons. xxvij. col. v. versu. capio secundum dubium. lib. j. quod cons. reperitur in ij. vol. cons. xxxj. & Spec. tit. de locat. §. iam dicendum. & ibi Io. And. in addi. versu. de hoc satis. & Pet. de Ferra. in forma libelli quō agitur ad facti præsta. in gl. inuestiuit. & c. & in decis. Parl. Delphi. ccclxvij. & in supradictis locis reperies quādo clausula generalis subsequens post speciales casus expressos operetur, vt renuntiatio generalis trahatur etiam ad alia remedia competens saltem non maiora expressis. & in c. qui ad agendum. suprà eo. de procurat. & in cle. non potest. de procu. & Alex. con. xlij. col. v. versu. ix. lib. j. Adde an renuntiatio casus fortuiti valeat, & an hoc casu comprehendat casum qui venit culpa aduersarij. Rom. singu. ccccxxxix. incip. tu habes casum. quid si res sibi fuerit data æstimata? vide Bald. in l. j. q. ij. C. cōmo. vbi de hoc omnino & in l. si pascenda. num. 7. versu. quęrit hic Petrus. C. de pact. & ad secundā partem apost. vide Ant. Corse. sing. suis, in versu. statutum. incip. no. vnum dictum. & dixi in trac. meo regularū. in versu. regula generalis. versu. xv. & præceden.

¶ Futuro. Adde an dolo futurus vel præteritus possit in contractibus vel vltimis voluntatibus remitti. Bart. in l. si vnus. §. illud. & ibi Bald. Angel.

gel. & Alex. ff. de pact. & Barro. in l. Aurelio. §. Caius. ff. de libe. leg. & Cyn. & Bald. Saly. Paul. de Cast. & Alexan. in l. ij. C. de transa. & Alex. in l. sub pretexto. col. ult. eod. tit. & Bald. in l. cum necessitate. C. de fideicommiss. & Alex. consil. clvij. col. ij. vers. nec etiam. lib. j. & in consil. clxiiij. col. ij. in princip. vol. v. & decif. Parlam. Gracianopol. Delphin. quæst. dxv.

Adde Deci. in l. contractus. nume. 37. cum seq. ff. eod.

In reg. Damnum. Argumenta.

- 1 *Procurator sua culpa damnatus, si pœnam soluat, sibi imputare debet.*
- 2 *Procurator vel negotiorum gestor indebitum solvens, sibi imputet.*
- 3 *Socius ob delictum suum ad pœnam damnatus, sibi & non societati imputabit.*
- 4 *Damnum quod quis sua culpa sentit, quando alij imputare possit.*

REGULA LXXXVI.

DAMNUM quod quis sua culpa sentit, sibi debet non aliis imputare.

- 1 ¶ *Item si procurator sua culpa condemnatur, & pœnam soluat, debet sibi imputare, non autem domino cuius est procurator. ff. de procur. l. qui proprio. §. procurator. vers. pœnam. ¶ Item si procurator vel gestor negotiorum indebitum solvit, sibi imputare debet, non autem domino, cuius administrationem gerebat, vt ff. de nego. gest. l. si quis*
- 2 *negotia. ¶ Item si vnus sociorum condemnatus fuerit propter delictum suum, non poterit pœnam propter delictum solutam societati imputare.*

quia propter culpam suam sibi potius imputari debuit, quàm alij. ff. pro socio. l. cum duobus, alijs incip. l. si fratres. §. vlti. & l. sequen. Et ad istius regulæ generalis confirmationem accedit. ff. rem ratam haberi. l. si sine. §. cum autem. de insti. l. sed & si quis. §. pupillus. & fam. l. ercisc. l. inter cohæredes. §. qui ex facto. ¶ Sed opponitur, & videtur quod quis possit imputare alij dānum quod sua culpa sentit. ff. pro socio. l. si igitur. Sed dicendū est, quod aut alij potest imputari culpa participationis causæ propter quā damnum incurritur, aut nō potest imputari, si potest imputari, tunc habet locum quod dicitur in d. l. si igitur. in fi. Si non potest imputari, tunc procedit quod continetur in regula, & l. supradictis. Dyn.

A D D I T O.

- a ¶ *L. si quis. Adde Bar. & Bald. in l. si quis negotia. hic alle. & in l. si negot. eod. tit. & Io. And. Philip. Franc. & Moder. hic.*
- b ¶ *Culpam suam. Adde de qua culpa teneatur socius socio. Alex. in consil. xlvij. col. j. & iij. col. j. & in consil. clj. col. j. lib. ij. & de qua culpa teneatur procurator. in d. consil. xlvij. in princ. & Deci. in d. l. contractus. num. xxj. & de quæ negotiorum gestor. ibid. nu. xxxiij.*
- c ¶ *Et ad istius. Adde quod per hanc regulam dicit Alber in l. quod quis ex culpa. ff. eod. quod si extet statutum quod victus condemnatur in expensis victori, non est condemnandus in iis, quas ob suam contumaciam fecisse dicuntur. F. C. Adde ad princ huius apost. Bal. in l. si vt certo. & ibi Docto. §. nunc videndum. ff. commo. Bar. in l. si duo. ff. si quis cau. & in l. si de communi. & ibi Flor. ff. si serui. vend. & Bald. consil. xxxij. incip. in Christi nomine, amen. proponitur quosdam mer*

catores. & omnino Angel. de Perusio. In tractat. de societate. paulo post princp.

In reg. Infamibus.

Argumenta.

- 1 Infamia duplex, iuris & facti, & qua sit infamia iuris.
- 2 Infamia facti qua dicatur, & qualiter contingat.
- 3 Condictio furtiva non infamat.
- 4 Interdictum vnde vi etsi non infamat iure, existimationem tamen grauat.
- 5 Filius qui in patris testamento increpatur, in existimatione grauat.
- 6 Verba iudicis iniuriosa ledunt famam apud bonos viros.
- 7 Turpitudine vite afficit infamia facti.
- 8 Infames, in dignitatibus cum viris integris non debent communicare.
- 9 Infamia nedum impedit sed & remouet à dignitate.
- 10 Infamia sola delatione citrà sententiam non irrogatur.
- 11 Infamis an possit esse arbiter.
- 12 Arbitrum esse non est dignitas.
- 13 Arbitri non dicuntur habere iurisdictionem.
- 14 Procurator esse potest in iudicio quis licet infamis.
- 15 Procuratoris officium vile est & infame.

REGVLA LXXXVII.

INFAMIBVS portæ non pateant dignitatum.

- 1 ¶ **INFAMIA** reperitur duplex, ^a vna iuris, & altera facti. Infamia iuris appellatur illa, quæ ite-

gatur per sententiam in casibus illis, in quibus iure cauetur condemnatum esse infamem, vt patet in eo qui furti, vi bon. rap. iniuriarum, de dolo malo damnatus pactus ve fuerit, & in aliis casibus qui enumerantur ff. de iis qui not. infam. l. j. ¶ Infamia verò facti appellatur quæ grauat opinionem apud bonos ^b & graues i & illa contingit multipliciter, vel quia damnatur quis actione ex delicto descendente, quæ infamiam iuris nō irrogat: ¶ vt in condictio-
ne furtiua, quā certū est infamiam iuris non irrogare. ff. de act. & obl. l. cessat. ¶ Item interdicto vnde vi, quod similiter non irrogat infamiam iuris. ff. de vi & vi armat. l. neque. ta-
men grauat opinionem apud bonos & graues, vt ff. de obsequiis. l. honori. & l. parens. & l. licet. ¶ Item si pater in testamento filium increpauit, ¶ vel iudex interloquendo dixit ali-
quē malæ vitæ, vt C. de iis qui not. infam. l. interlocutio. & l. verbum. ¶ Itē si aliquis turpiter viuit, & propter turpitudinem ab honestorū cō-
tū segregatur: vt C. de dignit. l. ij. lib. xij. Et de qualibet prædictarū infamiarum loquitur regula: ¶ quia nō debent in dignitatibus homines in-
fames quacunque infamiz specie, cum hominibus integre famæ partici-
pare. C. de decur. l. infamia. c. & l. ne quis. & de infami. l. infames. li. x. & ff. de postu. l. j. §. ait prætor. & de iud. l. cum prætor. §. nō autem. & ad leg. Iul. de vi priua. l. j. & d. l. ij. C. de dign. lib. xij. aded ¶ quod non solū impedit præfici infamia, sed etiam facit à dignitate habita remoueri. C. de decur. l. infamia. lib. x. & de dignit. l. iudices. lib. xij. ¶ Sed obflare videtur regula. ff. de muneribus & honor. l. reus delatus. ¶ Sed dicen-
dum est, quòd per solam delationem absque sententia non irrogatur infamia: nihilominus tamen
à temp

1 a tempore delationis vsque ad
 d annum prohibetur ad honores &
 promoueri: post annum verò non
 prohibetur, nisi per ipsum steterit
 quominus causa intra annum expe
 11 diretur, vt ibidem patet. † Et si opp.
 de arbitro, qui potest esse arbiter, li.
 12 cet infamis. ff. de arb. l. p̄dictus, † di-
 cendum erit quòd esse arbitrum nō
 13 est dignitas, † cum nudam & simpli-
 tem cognitionem habeat, & iurisdic-
 tionem nullam, vt dici solet. ff. de
 14 re iud. l. ait p̄rior. † Item si opp. de
 procuratore, qui in iudicijs potest
 e esse licet infamis, c. instit. de except.
 §. vlt. dicendum erit, quòd ministe-
 rium procuratoris non est dignitas,
 sed onus infamissimum & vilissi-
 mum, vt C. de decur. l. si quis procu-
 rationem. lib. x. Dyn.

ADDITIO.

a † Duplex. Adde quod duplex est infamia & quando infamet, Bart. Bal. & ibi Alex. in addit. & Bart. in l. j. ff. de iis qui not. infam. Et de multiplici genere infamiz, vide Bald. & las. in l. cunctos populos. in v. oppo. C. de sum. Trin. & Bald. in c. j. an remo. debeant testes qui pates esse desier. & tex. & glo. in c. infames. vers. porro. in q. vij. & Card. Alex. in summa. l. distin. col. antepe. multum sing. & Io. de Plat. in l. infames. de infam. lib. x. & Bal. in sua Margarita. in verbo infamia. Calde. in cōs. ut de accus.
 b † Bonos. Adde quid sit infamia iuris & facti. Doct. & proxime alleg. & pulchre per Felyn. post Andr. Barb. in c. testimonium. in fi. liij. col. cum seq. de test. qui sequitur Dyn. hic. & Bal. in l. fratres. C. de inoff. test. vbi vide quos effectus habet.
 Adde quomodo probetur infamia facti. Spec. in tit. de inquisi. §. nunc traitemus. vers. quid si ille. & Inno. in c. cum oporteat. de accus.
 c L. infamia. Adde q̄ infamia quæli-

bet non solum excludit à dignitate consequenda, vt d. l. ij. de dignit. & ibi Bar. & Io. de Plat. & Luc. de Pen. sed profectò à dignitate habita, vt not. Bart. & Io. de Plat. in l. infamia. de decur. Et vide Inn. & Doct. in c. cum oporteat. de accusa. etiam ipso facto ante latam sententiā, vt tenet Ro. singu. ccccxl. aliās ccccclx. incip. fuit à me quæsitum. per tex. in l. ij. §. miles. & ibi Ludo. Bolog. in primis interpret. singu. ff. de iis qui not. infam. & Phil. Franc. hic & decis. Capellæ Tholosæ. clxxiij.

Adde, quod voluit allegare Ro. singu. ccccxl. aliās ccccclx. incip. fuit à me quæsitum. pro quo facit, quod not. Specul. in tit. depositi. §. vij. vers. xix. quod tamen puto esse limitandum, vt procedat tantum in ea quæ prouenit ex maleficio, nō ex cōtractu, quia minor est, secundum Bald. in l. in re mandata. C. mand. & Inn. in c. qualiter & quando. de accus. Aduerte tamen quòd infamia facti licet repellat quem à dignitatibus habendis, vt not. in alleg. l. infamia. C. de dign. non tamen repellit à dignitatibus quæsitis, nisi dicatur in sententiā. ita not. Bal. in l. j. C. de hær. instit. Gui. de Cug. in l. cunctos populos. nu. 7. & ibi dixi in apost. in vers. à dignitate. C. de sum. Trin. Iac. Rebus. in l. j. num. 1. vbi etiam dixi in addit. in ver. ab honoribus & dignitate. C. de infam. lib. x. dixi in apost. ad Pan. in c. super eo. num. 2. in ver. impedit. de elect. & Paul. de Castr. consi. cxcvj. & quid in dignitatibus ecclesiasticis & beneficiis, vide quæ dixi in addit. ad istum. §. in reg. beneficium. in verbo, beneficium.

d † Honores. Adde an accusatus pendente accusatione possit promoueri & consequi honores & dignitates. Bart. post Dyn. in d. l. reus delatus. & ibi Lud. Bolog. in primis interpretat. & Abb. & Felyn. post Mariā. in c.

in c. omnipotens. de accus. & Ioan. Cal. in consi. iij. tit. de accusat.

- e ¶ Infamis. Adde Io. Fab. & Ang. Are. insti. de except. §. fi. & Io. de Plat. & Luc. de Penna in l. si quis procuratorem. de decur. lib. x. & Bald. in l. Casius. col. iij. vers. & not. ff. de senat. vbi dicit quod interdum officium procuratoris est vilissimum, & non repellitur. vt d. §. fi. de except. instit. aliquando est honorabile, vt esse procuratorem regis vel episcopi & tunc repellitur infamis, vt c. accedens. & ibi Car. Alex. col. vlt. l. dist. & v. q. liij. c. quia episcopus. & adde Specu. tit. de procuratore. §. j. vers. item quod infamis. & Ioan. And. & Ant. de Bat. in c. Imperatorum. de iur. calum. & ibi Abb. & in c. ij. de iudi. Quid de officio tabellionis? dic qd est vile. vt not. in l. vniuersis. & ibi Io. de Plat. C. de decur. lib. x. nisi trāseat in speciale nomen maioris officij. vt l. j. C. de mand. princ. & vide Bald. in d. l. Casius. & Bart. & ibi. Alex. ad addit. in l. eadem. ff. ad l. lulliam rep. & Ang. instit. de iure person. §. serul. & Oldr. consi. lxxv. & Ang. consi. cclxxxij. & Ant. Corf. in tract. de potestate regia. in q. xcvi. vbi ponit de consiliario & coquo ac procuratore principis. & de procur. adde Rom. in sing. deccc. incip. tu habes. & Lud. Bolog. in l. nemo. C. de dig. lib. x. in primis interpret. & Io. de Plat. in l. infamia. de decur. lib. xij. & ibi de arbit. & per Bart. & Bal. in l. padius. ff. de arb. & an infamia priuet ab aduocatione seu postulacione. vide per Io. de Plat. in d. l. infamia. & Bart. & Bald. l. j. §. ait prator. ff. de postulan. & de supradictis vide in c. ij. q. vij. & decil. Parlam. Delphin. q. lxxxix. & ibi in addit. & q. xc. & in addit. & vide Cald. in consi. iij. tit. de fide instr. in notario satis nota. & ibi de arbitrio, & procuratore.

Adde quod voluit allegare Ro. sing. suo deccc. quod incip. tu habes officium. quod officium procuratoris. & quando loquitur de coquo principis, an habeat dign. dic quod sic: vt not. Bald. sing. in c. j. quis dicatur Dux, Com. vel Mar. in vlib. feud. refert & sequitur Rom. sing. dclj. incip. nunquid esse coquum. Felyn. in rubr. de off. deleg. col. v. vers. tribus modis. & Franc. de Crema. sing. xc. viij. incip. statuto cauetur.

In reg. Certum est.

Argumenta.

- 1 *Legem implere non dicitur qui verba sequens mentem non imitatur.*
- 2 *Legis sententiam non seruans eadem pena plectitur qua qui facit contra eiusdem sententiam & verba.*
- 3 *Fraus quibus modis fieri soleat legi.*
- 4 *Mutuans frumentum vel vinum, vt hu distractis pecunia habeatur, fraudem facit legi.*
- 5 *Presides prouinciarum que munita a subditis accipere possint.*
- 6 *Maritus donans uxori per alium fraudem facit legi.*
- 7 *Fraus quando de persona ad personam legi dicatur fieri.*
- 8 *Licere nemini debet per alium, quod non licet per seipsum.*
- 9 *Fraus qualiter fiat legi de contractu ad contractum.*
- 10 *Mulier suscipiens in se principaliter obligationem pro alio inuatur Velleiano.*
- 11 *Legis verba an offendere liceat sententia seruata. & nu. 12*
- 12 *Mens legis seruari debet, si appareat verba contraria.*

REGVLA LXXXVIII.

CERTVM est quòd is committit in legem, qui legis verba complectens, contra legis nititur voluntatem.

- 1 § 1 S I C V T facere secundum verba legis & secundum sententiam: item secundum sententiam tantum, verbis non seruatis, paria sunt, vt ff. de verb. sign. l. nominis. §. verbum. ita e contrario facere contra verba & sententiam, & facere contra sententiam tantum, paria reputantur. & is est regulæ intellectus, vt probatur. C. de leg. l. non dubium. ff. de leg. cōtra legem. & l. fraus. † Et ideo illa pœna puniunt faciens contra sententiā, qua puniunt faciens contra verba & sententiam. vt d. l. non dubium. vt patet exēplum in omnibus modis in quibus fraus fit. legi.
- 3 † Hi autem modi propriè intelligendo sunt quatuor, de re ad rem, de persona ad personam, de contractu ad contractum. Item de contractu ad eundem contractum, sed non eodem modo, & propterea videtur alius cōtractus, & fraus facta de contractu ad alium contractum. De re ad rem, prohibitum est per senatusconsultum, Macedo. pecuniam mutuari filiosam. † Si ergo non mutatur pecunia, sed frumentum, vel vinum, vel oleum, vt his distractis pecunia utatur, factum videtur cōtra voluntatē senatusconsulti, licet non contra verba: & ideo filiosam. † subuenitur. ff. ad Maced. l. sed Iulianus. §. mutui. † Item est prohibitum, ne præfides prouinciarum, vel alij qui prouincias regunt, accipiant à subditis munera. Sed permissum est, quòd recipiant esculenta & poculenta, quæ intra paucos dies consumi debeant. b si ergo recipiunt esculenta & poculenta, quæ trahi possunt ad mu-

nerum qualitatē, videntur verba legis amplecti, sed offendere voluntatem dicuntur, vnde faciunt fraudem legi de re ad rem. ff. de offic. proconsul. l. solent. §. fin. & de offic. præsid. l. plebiscito. De persona ad personam patet exemplum † in marito, qui non potest vxori donare: nam si donat alij, vt eius ministerio quærat vxori, fraus videtur facta de persona ad personam. c & propterea non valet donatio, vt ff. de donat. inter vir. & vxor. l. si sponsus. in prin. & l. iij. §. non tantum. & §. ult. † Er generaliter dici potest, scilicet fieri fraudem de persona ad personam, vbicunque persona prohibita facit contra prohibitionē aliterius ministerio: quia videtur offendi legis voluntas. † cum non debeat licere alicui facere per alium quod non licet per seipsum. d ff. de administr. rerum ad ciuit. pecti. l. iij. §. j. & de authorit. tut. l. pupillus. §. sed si per interpositam. & ad Macedon. l. filium. & C. quod met. causa. l. si per impressionem. † Fit etiā fraus e de contractu ad contractum: vt ecce maritus qui non potest donare vxori, fingit se vendere, cum aliàs venditurus non esset. Nam non valet venditio: f quia contra legis voluntatem nititur, si aliàs venditurus non erat aliàs valeret venditio nisi quatenus contractus in speciem donationis incideret. ff. de dona. inter vir. & vxor. l. si sponsus. §. circa. † Fit etiam fraus de contractu ad eundem contractum, vt cum mulier vellet pro alio intercedere, actum est vt principaliter obligationē suscipiat, vt non iuuetur beneficio Velleiani: nam nihilominus iuuatur, cum reuera intercedere videtur. ff. de Velleian. l. quamuis. §. si cum essem. Dicunt etiam quidam Doctores, g fit legi fraus de nomine ad nomen, & de tempore ad tempus, & de lo-

eo ad locum. sed mihi non videtur probabile dictum: quia si quis recte respererit, sunt reducibiles ad prædicta vel ad aliqua de prædictis: & ideo non est ponere novas species,

- 11 sed contingentias speciales. † Quæ-
ri autem solet, an liceat offendere
verba legis seruata sententia? Et qui-
dam dicunt quod non. ff. de exercit.
l. j. §. si is qui nauem. & qui & a qui-
bus. l. prospexit legislator. E contra
quod liceat, videtur aperte. ff. qui pe-
tant tutores. l. credendum. & de ex-
cusat. tutor. l. scire oportet. §. aliud.
& quia sensum non verba specta-
mus. ff. de condit. & demonstr. l. pa-
ter. in princ. §. conditionum verba.
8 & l. in conditionibus. §. † Solet au-
tem magistraliter dici, quod si ap-
pareat aliam mentem esse, & est re-
ducta in scriptis, tunc licet offende-
re verba seruata sententia. Si verò
non appareat tunc non licet. ff. de
legat. iij. non aliter. & de exercit. l.
j. §. si is qui. & de test. mili. l. quod
constitutum. Mihi autem videtur
quod cum mēs nihil aliud sit quàm
ratio quæ legislatorem mouit, tunc
verba legis non extendantur nisi ad
eum casum ad quem extendatur ra-
tio. ff. de iure patron. l. adigere. §.
quamuis. de re milit. l. milites agrū.
12 circa princ. † & videtur quod ubi-
cunque constat de ratione legis, seu
de mente verbis contraria, licet of-
fendere verba mentem seruando: h
ff. qui pet. tut. l. credendum. circa
princip. d. l. scire oportet. §. aliud. &
ita credendum est intellexisse Do-
ctores, cum effectus verborum sem-
per trahantur ad limitationem ra-
tionis. & non e contra. ff. de leg. ij. l.
eum pater. §. dulcissimis. & de lega.
iij. l. nomen. §. vl. Dynus.

ADDITIONE

- † Filiosam. Adde quando filius fa-
milias iuuetur Macedoniano; text.

Bald. Salic. & Iac. de Orillanis. in l.
Macedoniani. & in l. Zenodorus. C.
ad Maced. & in l. sed Iuli. §. pen. ff.
eod. tit. & quæ dixi in regula, nemo
potest ad impossibile.

† Debeant. Adde Bart. Bald. & Ang.
in l. solent §. si. hic alleg. Inno. Ioan.
Andr. & Abb. in c. cum ab omni. de
vita & hon. cler. & Ancha. & Phill.
Franc. in c. statutum. §. insuper. de
rescript. lib. vi. ubi est te xt. celebris.
† Personam. Adde Bald. in l. si spon-
sus. in princ. ff. de donat. inter vir.
& vxor. & quæ latè dixi in lib. Con-
suet. Biturigum, tit. de mar. & dona.
§. j. & ilij. & per Alex. consi. xix. col.
ij. vol. iij. & quæ j. eod. post seq. ad-
dit. dicam super verbo, venditio. &
Ang. in consi. v. Quid si maritus do-
nauerit vxori constante matrimo-
nio pretiosa iocalia, an soluto ma-
trimonio per mortem viri lucretur
dicta iocalia? vide Bart. in l. j. §. nec
castrense. ff. de col. bon. & in l. quā-
uis. ff. de auro & arg. & Bald. in l.
cum test. C. de don. ante nupt. & Dy.
Bart. Bald. Ang. & Alex. & Moder.
in l. pen. §. j. ff. solu. matr. & Salic. in
l. sicut. de donat. inter vir. & vxor. &
Alex. consi. xxx. col. pen. propè fin.
lib. iij. & Bart. in consi. incip. filius
Petri de Florentia. & in tract. suo de
duobus fratribus. & Franc. de Cre-
ma. in sing. lxxij. & Alex. in consi.
xliij. col. v. in fin. cum seq. lib. j.

† Seipsum. Adde Dyn. i. eod. c. quod
alicui suo. F. C.

† Fraus. Adde quod fraus fit legi de
re ad rem, de contractu ad contra-
ctum, de persona ad personam. glo.
& Atet. in c. plerique. xliij. q. iij. &
Ioan. Andr. hic in Merc. & Bart. &
Doct. in l. contra. ff. de leg. & Cyn.
Bald. & Salic. in l. non dubium. C. de
leg. & Doct. j. in vlt. addit. alleg. &
gloss. & Doct. in c. quanto. de priu-
leg. signanter per Ioan. Andr. & per
Bart. & Doct. in l. qui testamentum.
ff. de

ff. de prob. & Bald. in l. hac edictali. in fi. princ. C. de secund. nupt. in an. d. q. lect.

- f ¶ Venditio. Adde Bald. in l. si sponsus. §. circa. ff. de donat. Inter vir. & vxor. Quid si maritus confitetur se mutuo ab eius vxore habuisse animo donandi certam pecunie summam, & post mortem viri vxor repetat, an possit: dic quod non per d. §. circa. & maxime si constaret vxorem constanter matrimonio nulla bona præter dotem habuisse, aut aliàs cum alio viro prius matrimonium non contraxisse, ex quo fortè non habuisset vel lucrata fuisset iure vel iniuria ultra dotem aliquid: aliàs autem secus esset præsumendum, quod ex dictis bonis mutualet viro, nisi essent aliquæ coniecturæ: quia nimis fuisset elus amore bacchatus: vt instit. de successio. subl. in fi. vel blanditiis & suasionibus mulieris ad id faciendum inductus: vt l. si. cum ibi not. C. si quis aliquem testa. prohib. vide Bald. in l. hac edictali. in fi. prin. C. de secund. nupt. in lect. antiq.

- g ¶ L. in conditionibus. Adde text. in l. si quis filium. C. de liber. præterit. F. C.

- h ¶ Seruando. Adde Bart. in d. l. contra. qui sequitur Dyn. hic & Bal. vbi supra. & vide hic Philip. Franc. col. j. & Abb. in consi. j. col. li. j. vltimò adduco pulchrum motuum. lib. j. quod elicit ex dictis Cyn. in l. non dubium. C. de leg. & Bald. in l. scire. de excus. tut. & in l. quis seruo. C. de

fur. & tale quod non solum debemus recedere à verbis legis & seruare mentem vbi mens est expressa, sed etiam vbi mens seu ratio non est lege expressa, dummodo illa ratio præfinita sit naturalis & naturaliter & communiter possit probari per simile. per quam rationem etiam si lex cesset, contrarium imaginari non potest, vt not. in d. l. scire. §. sufficit de excus. tut. dicit ibi tex. ex naturali institutione. & latius vide in d. consi. per Abb. Et quod idem sit mens & ratio legis, vide Bart. in l. cum mulier. & ibi Mod. ff. sol. matr. & Alex. in l. sororem. col. j. C. de his quib. vt indig. Bald. consi. cccxcix. col. ij. lib. j. & in l. Gallus. §. nunc de leg. in fi. ff. de libe. & posth. vnde dicit Bald. in l. quamuis. ff. de fideic. per illum text. quod vbi vna ratio reddi potest, illa habetur pro expressa. & istud voluit Abb. in c. fin. de relud. & Bart. in l. maximum. C. de liber. præte. & Abb. in c. secundo requiris. & ibi vide Dec. multa allegantem, & dicit quod Bart. in l. iij. §. si. ff. de legit. tutorib. videtur fecisse differentiam inter mentem & rationem legis. & vide Felyn. in c. tua nos. de iureiurand. de appel. & Alex. d. consi. li. j. col. li. j. vers. v. plus. vol. li. j. & And. Barb. in repet. rubricæ de fide instrum. Et quando lex extendi possit ex identitate rationis, pulchrè Roman. in repetit. authent. similiter. colum. xxij. cum sequen. C. ad legem Falcidiam. Nicolaus Boërius.

F I N I S.

L V G D V N I,
Excudebat Iacobus Faure.

242044

Exhibition of the 19th

